852
ΠΡΒ
ΠΕΡ.ΣΤ
ΣΥΝ.Α-Ε
1871-1875

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Α'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΣΤ'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1875.

τως

ἑπεται.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΗΣ Α'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΣΤ'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

(Τῆς 25 Ἰουλίου 1874.)

Συνελθόντων τῶν κυρίων βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὁρισθεῖσαν ὥραν 10 π. μ. κατέλαβον τὴν μὲν ἕδραν τοῦ προσωρινοῦ προέδρου ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων Ι. Α. Ἀντωνόπουλος, βουλευτὴς Πατρῶν, τὰς δὲ τῶν γραμματέων οἱ νεώτεροι Γ. Α. Κρεστενίτης, βουλευτὴς Ἠλείας, Ἰω. Ν. Μπότασης, βουλευτὴς Σπετσῶν, Γ. Βαλσαμάκης, βουλευτὴς Κραναίας, καὶ Δημοσθ. Στάϊκος, βουλευτὴς Μεσολογγίου.

Ἀνεγνώσθη εἶτα ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν κυρίων βουλευτῶν καὶ εὑρέθησαν παρόντες 58.—Εἷς δὲ τούτων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς Κ. Ν. Κωστῆ εἶπεν, ὅτι φέρει ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ ἐν τῷ καταλόγῳ.

Ἀνοιχθέντων δὲ τῶν θεωρείων, ἐγένετο ἔνστασις ὑπό τινων κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου, ἰσχυρισθέντων, ὅτι οὔτε ὁ καταλαβὼν τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου εἶναι κατὰ τὸν κανονισμὸν ὁ πρεσβύτερος, οὔτε οἱ προσελθόντες ὡς γραμματεῖς εἶσιν οἱ νεώτεροι. Τὴν ἔνστασιν ὅμως ταύτην ἀντέκρουσαν ἄλλοι, παρατηρήσαντες, ὅτι τὸ προεδρεῖον ἐσχηματίσθη κατὰ τὸν κανονισμόν, διότι καὶ ὁ καταλαβὼν τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου ἦτον ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων καὶ οἱ προσελθόντες ὡς γραμματεῖς οἱ νεώτεροι.

Παραστὰς μετὰ ταῦτα ὁ σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Λεδος ἀντὶ τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου, κωλυομένου

μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν παρακολουθούντων ἱε-
ρέων καὶ διακόνων, ἐτέλεσεν ἁγιασμὸν εὐλογήσας τούς τε πα-
ρόντας βουλευτὰς καὶ τὴν τῶν συνεδριάσεων αἴθουσαν, παρόντων
καὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερομέ-
νων. Οὕτω δὲ προελθὼν εἰς τὸ βῆμα ὁ πρόεδρος τοῦ Ὑπουρ-
γικοῦ Συμβουλίου ἀνέγνω, ἐντολῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τὸ
διάταγμα τῆς ἐνάρξεως τῆς α. συνόδου τῆς Ϛ'. περιόδου Β. Διά-
ταγμα, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον **37** τοῦ Συντάγματος, κηρύττο-
μεν τὴν ἔναρξιν τῆς πρώτης Συνόδου τῆς ἕκτης Βουλευτικῆς
Περιόδου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑ-
πουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται νὰ κοινοποιήσῃ τὸ
παρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Τατοΐῳ τὴν 25 Ἰουλίου **1874**.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.»

Τελευταῖον οἱ κύριοι βουλευταὶ ἀνατείναντες τὰς δεξιὰς ὤ-
μοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ **64** ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρ-
κον κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ **25** τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ **1874**,
τετάρτου ἔτους, προσελθόντες οἱ ἅρτι ἀφιχθέντες καὶ φέροντες
εἰσιτήρια κύριοι βουλευταὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου,
ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **61** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον
ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδι-
αιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν
συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς

τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως
τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται.

Ὁ προσ. πρόεδρος

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

\+ Ὁ Λευκάδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

Οἱ προσωρινοὶ γραμματεῖς

Γ. Βαλσαμάκης,
Δ. Στάϊκος,
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης.

Οἱ ὁρκισθέντες Βουλευταὶ

Δ. Γ. Βούλγαρις,	Γ. Περρωτὴς,
Δ. Γρίβας,	Δ. Βαλαβάνης,
Δ. Τριγγέτας,	Ν. Σοῦτσος,
Ἰω. Δεληγιάννης,	Δ. Κουνουπιώτης,
Ν. Παπαμιχαλόπουλος,	Ἰω. Κυριακίδης,
Β. Κ. Νικολόπουλος,	Μ. Ἀντωνόπουλος,
Ἰω. Βλασόπουλος,	Μ. Ῥουσόπουλος,
Θ. Θερμογιάννης,	Δ. Πατρινός,
Στυλ. Κολιάτσος,	Κ. Διαλέτης,
Ι. Μεσσηνέζης,	Χ. Κατσικογιάννης,
Δ. Ῥάλλης,	Ἀθ. Βασιλείου,
Γ. Κοντομίχαλος,	Ἰω. Κότταρης,
Αὐγ. Ἀβέρωφ,	Θ. Α. Ζαΐμης,
Ν. Ἀποστόλης,	Ἀλ. Πετσάλης,
Ἐμμ. Ναυπλιώτης,	Δ. Καμπουνδοῦρος,
Α. Κατσαΐτης,	Ὀδ. Ἀγγελινίδης,
Γ. Δ. Βακαλόπουλος,	Κ. Μπράβος,
Γ. Ζωχιός,	Α. Κοντόσταυλος,
Γ. Παπαγεωργίου,	Δ. Τσαμόπουλος,
Α. Σιμόπουλος	Ἀντ. Πετρίτσης.
Ε. Κριεζῆς,	Ξαν. Πικουλάκης,
Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης,	Σπηλ. Ἀντωνόπουλος,
Ι. Ἀνεξάρτητος,	Π. Μαυρομιχάλης,
Δ. Καλλιφρονᾶς,	Χ. Λουζίνας,
Ι. Λέκας,	Γ. Ζηνόπουλος,

Ἀθ. Ῥαντήρης,
Σ. Λογιωτατίδης,
Ι. Ζαρκος,
Α. Γ. Οἰκονόμου,
Μιλ. Κανελλόπουλος,
Δ. Τσιτσάρας,
Α. Ῥούκης.
Δ. Δρόσος,
Κ. Κριεμάδης,
Γ. Ζίζας,
Ν. Μπουφίδης,
Α. Καπετανάκης. »
Α. Πρεζάνης,

Οὕτω δὲ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ προσ. πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. γραμματεῖς
Δ. Σταΐκος,
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης,
Ι. Ἀνεξάρτητος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α΄.

Τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 10 Π. Μ. ἀνεγνώσθη τὸ πρακτικὸν τῆς ἐνάρξεως τῆς Α΄. Συνόδου τῆς ΣΤ΄. Βουλευτικῆς Περιόδου καὶ ἐνεκρίθη.

Προσῆλθον εἶτα καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι βουλευταί, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 23 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ 1874, τετάρτου ἔτους, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἐκλεχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κύριοι Βουλευταὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου, ὥμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται.

Ὁ προσ. πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Κωνστ. Οἰκονόμος.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης,
Ἀθ. Βασιλείου,
Ι. Ἀνεξάρτητος.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Νικόλ. Δ. Τσώκρης,
Ἀλέκος Ἄγγελος,
Α. Νικοκάβουρας,
Ν. Γεωργιάδης,
Σπ. Μαρτζούκος,
Α. Δ. Σινέλης,
Γ. Θ. Πετρινός,
.....
Κ. Στεφανίτσης,
Π. Δραγώνας,
Δ. Πονηρόπουλος,
Ξ. Νικουλάκης,
Ν. Νικολαΐδης,
Δ. Βουλπιώτης,
Κ. Πεταλλᾶς,
Σ. Ζερβός,
Ι. Σαφάκας,
Ἰω. Δ. Βούλτσος,
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου,
Ν. Καλαντζόπουλος,
Β. Κ. Σκανιώτης,
Ε. Ζαβερδινός,
Π. Πετράκης,
Γ. Πετούσης,
Γ. Στάϊκος,
Π. Α. Παπαλέξης,
Ι. Β. Ῥοΐλος,
Ἠλίας Φλέσσας,
Ἀναστ. Βαλασόπουλος,
Στυλ. Βισβίρδης,
Δ. Βολτέρας,
Ἰω. Ψύλλας,
Α. Καρδαρᾶς,
Α. Μήτσας,
Ν. Σωτηρόπουλος,
Ι. Ταταράκης,
Σ. Σωτηρόπουλος,
Ἰω. Καραγιαννόπουλος,
Κ. Χ. Κωνσταντῆς,
Ἀλ. Ἀντωνιάδης,
Δ. Σαράβας,
Αθ. Ἴσκος,
Γ. Σέρβος.
Ι. Παπαζαφειρόπουλος
Α. Μαυρομιχάλης.
Ν. Μαυροκορδάτος. »

Αἰτήσαντος ἀκολούθως τὸν λόγον ἐνὸς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς, ἀντεῖπεν ἕτερος ὅτι πρὸ παντὸς ἄλλου δέον νὰ προβῶσιν εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων, ἀλλὰ παρατηρησάντων ἑτέρων, ὅτι ὁ λόγος δὲν δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ, ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων, ἀφ' οὗ, ὡς βλέπει ἐκ τοῦ ἐντύπου ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν βουλευτῶν, κακῶς καταρτίζεται τὸ Σῶμα· διότι ἐν τισιν ἐπαρχίαις ἀντὶ ὀνομάτων ἀντιπροσώπων βλέπει ἀποσιωπητικά, ἀλλαχοῦ δὲ ἀντιπρόσωπος ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλεχθεὶς ἀντικατέστη δι' ἑτέρου. Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν Ἀττικῆς εἶπεν, ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ Συλλόγου τῶν Προέδρων ἀνεκήρυξε τὸν Γ. Φιλήμονα νόμιμον βουλευτὴν Ἀττικῆς, ἀλλ' ὁ Νομάρχης ἀντὶ κατὰ τὸν νόμον νὰ ἐκτελέσῃ ἁπλῶς τὴν ἀπόφασιν τῶν Προέδρων ἠρκέσθη νὰ ἀποκαλέσῃ αὐτὴν γνώμην ἁπλῆν καὶ νὰ τὴν

ἀποβλίψῃ, εἰδοποιῶν ἕτερον ὅτι ἐξελέχθη βουλευτὴς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς ἐκλεχθέντος. Ὡς πρὸς τὴν ἐπαρχίαν Θήρας, ἐνῷ κατὰ τὴν δηλοποίησιν τοῦ Ἐπάρχου τρίτος πλειοψηφῶν φέρεται ὁ Α. Βαλέττας, τὸ ὄνομά του ὅμως ἐλλείπει ἐκ τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν βουλευτῶν· τοῦτ' αὐτὸ παρουσιάζεται καὶ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν ἐπαρχιῶν Κορινθίας καὶ Σάμης, ἀρνηθείσης τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς νὰ δώσῃ εἰσιτήρια εἰς τοὺς πλειοψηφήσαντας ὑποψηφίους. Πῶς δυνάμεθα λοιπὸν, ἐπεῖπε, νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων, χωρὶς νὰ θέσωμεν ἐν τῇ κληρωτίδι τὰ ὀνόματα τόσων ὑποψηφίων; μεμφθεὶς δὲ τὴν παράνομον ἐνέργειαν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν συνεπέρανεν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου εἰσαγωγῆς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ τῶν εἰρημένων ὑποψηφίων, ἰσχυρισθεὶς ὅτι παρομοίαν λύσιν ἔδωκεν ἄλλοτε ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοιούτου ζητήματος.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς Τροιζηνίας ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται τόσον προώρως νὰ ἐπιληφθῇ ζητημάτων στενῶς συνδεδεμένων μετὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν· κατὰ τὸν κανονισμὸν μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Προεδρείου ἡ Βουλὴ προβαίνει εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην προέτεινε νὰ προβῶσι.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι δέον νὰ χωρισθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς ἀπὸ τοῦ ζητήματος τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, διότι ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς ὑπάρχει ὁπωσδήποτε εἰσιτήριον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἕκτον βουλευτὴν, τὴν νομιμότητα τοῦ ὁποίου θέλει ἐξετάσει ἡ Βουλὴ, ὅταν ἐξετάσῃ καὶ τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς ἐλλείποντας ἀντιπροσώπους τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν ἐπρότεινεν, ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων, ἐκεῖνα δὲ τὰ τμήματα, εἰς ἃ ἤθελον παραπεμφθῇ αἱ ἐν λόγῳ ἐκλογαὶ νὰ μελετήσωσι τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ νὰ ὑποβάλωσι ταχέως τὸ πόρισμα τῆς ἐργασίας των ἐφ' ἧς νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλή.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἰσχὺν τῶν εἰσιτηρίων, διότι ἂν ἐπιτραπῇ νὰ εἰσέρχωνται ἀνεξετάστως δυνάμει ἁπλοῦ εἰσιτηρίου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τὸ Βουλευτήριον δύναται νὰ ἀλλάξῃ φάσιν· ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ πρέπει νὰ ἐκτελῇ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Προέδρων, ἐὰν δὲ τὸ σύστημα τοῦτο φέρῃ εἰς ἄτοπα, ἀλλὰ πλειότερα ἄτοπα ἐπιφέρει τὸ ἀντίθετον σύστημα, καθ' ὃ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἐκδίδει τὸ εἰδοποιητήριον παρὰ τὴν γνώμην τοῦ Συλλόγου. Ἡ Βουλὴ ἑπομένως ὀφείλει νὰ ἐξε-

τάξη, ἂν τὰ ἐκδοθέντα εἰδοποιητήρια εἶναι σύμφωνα πρὸς τὸν νόμον. Προέτεινε δὲ, ἵνα γείνῃ ἡ κλήρωσις τῶν τμημάτων, ἐκ τούτων δὲ τὰ ἀριθμόδια λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τῶν ἐν λόγῳ ἐκλογῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς, νὰ ὑποβάλωσιν ἔκθεσιν περὶ τῶν πλειοψηφούντων δυνάμει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Λακεδαίμονος ὅτι ἐὰν, ὡς διϊσχυρίζεται ὁ προλαλήσας, πρέπει νὰ γίνῃ ταὶ προεξέτασις περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ τῶν εἰδοποιητηρίων, ἡ Βουλὴ καταρτίζουσα τὸν κανονισμὸν αὐτῆς θὰ προέβλεπε περὶ τούτου, ἀλλ' οὔτε τοιοῦτόν τι προβλέπει ὁ κανονισμὸς, οὔτε σήμερον πρόκειται νὰ δημιουργήσωμεν κανονιστικὰς διατάξεις. Ἄλλως δὲ καὶ ἄλλοτε ἀνεφύη τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλ' αὐδόλως ἐκώλυσε τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων. Ἰσχυρισθεὶς δὲ ὅτι δὲν πρόκειται σήμερον νὰ λυθῇ, ἐὰν ἡ ψῆφος τοῦ Νομάρχου ἦναι ἐπικρατεστέρα, ἢ ἐὰν αἱ μομφαὶ τοῦ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτοῦ ἦναι δίκαιαι, προέτεινε καὶ ὑπέβαλεν ἔγγραφον πρότασιν περὶ ἀναβολῆς τοῦ προδικαστικοῦ ζητήματος μέχρις οὗ διανεμηθῶσιν ὑπὸ τῶν οἰκείων τμημάτων αἱ ἐπὶ πῶν ἐν λόγῳ ἐκλογῶν ἐκθέσεις.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ὑπεστήριξαν ὅτι οὔτε ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ, οὔτε οἱ σύλλογοι δύνανται νὰ δίδωσιν ἢ νὰ ἀρνῶνται εἰσιτήριον, ἀλλ' ὅτι τοῦτο εἶναι ἀπόρροια τοῦ ἐπικρατεστέρου ἀριθμοῦ, διότι ἄλλως, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπιτραπῇ εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς νὰ ἀποστέλλωσιν οἵους θέλουσι βουλευτὰς, καταστρέφεται τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα· ἕτερος δὲ βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου ὑπεστήριζεν ὅτι, ἀφ' οὗ ὁ νόμος διαγράφει τίνι τρόπῳ ἐκλέγονται, ἀνακηρύσσονται καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Βουλευτήριον οἱ βουλευταὶ, δὲν δύνανται ἐκ τῶν πρότερων νὰ κρίνωσι τὶς ἠδικήθη ἢ μὴ ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμὴ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, ὁ Πρόεδρος κηρύξας περαιωμένην τὴν συζήτησιν ἀνέγνω τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν τοῦ ἐκ Λακεδαίμονος βουλευτοῦ. Μετά τινα δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν τινες μὲν ὑπεστήριξαν νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ πρότασις τοῦ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτοῦ, ἄλλοι δὲ διϊσχυρίζοντο ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ τοῦ ἐκ Λακεδαίμονος, ὡς ἀπωτέρα, ἡ Βουλὴ συνήνεσε νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ τελευταία ὡς τοιαύτη, ἔχουσα οὕτω·

« Ἡ Βουλὴ ἀναβάλλει τὴν λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος μέχρις οὗ διανεμηθῶσιν αἱ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐκλογῶν Ἀττικῆς, Κορινθίας, Θήρας καὶ Σάμης ἐκθέσεις τῶν οἰκείων Τμημάτων »

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει δὲ τινων γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ἀνεξαρτήτου καὶ Ἀλ. Πετσάλη, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν τοῦ ἐκ Λακεδαίμονος βουλευτοῦ διὰ ψήφων 69 κατὰ 32, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ν' ἀναβάλῃ τὴν λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος μέχρις οὗ διανεμηθῶσιν αἱ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐκλογῶν Ἀττικῆς, Κορινθίας, Θήρας καὶ Σάμης ἐκθέσεις τῶν οἰκείων τμημάτων, ναὶ ἢ ὄχι ;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης	O	Ἰω. Β. Ῥοϊλὸς	N
Ἰωάν. Μπόγδανος		Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης	
Σπυρ. Λογιωτατίδης	N	Κ. Κοσσονάκος	O
Νικόλ. Μαυροκορδάτος	O	Ἠλ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης	N
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς		Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου	N
Κ. Α. Ἐμπειρίκος		Ἰωάν. Γ. Κότταρης	N
Ν. Δ. Τσώκρης	N	Ἰωάν. Σαφάκας	O
Ἀνδρ. Δανόπουλος		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N
Λεων. Ζωγράφος		Ἰωάν. Καπιτσίνης	
Δημ. Ῥάλλης	O	Ἀντών. Μήτσας	O
Ἰω. Λέκκας		Γ. Μίλησης	O
Στυλ. Κολιάτσος	O	Δ. Βουλπιώτης	O
Δημ. Καλλιῤῥονᾶς	O	Κ. Γιολδάσης	
Περικλῆς Πετράκης	O	Γ. Ζηνόπουλος	O
Κωνστ. Ν. Κωστῆς		Δημ. Τσιτσάρας	N
Ἀθ. Ἴσκος	N	Ἰωάν. Βούλτσος	N
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	N	Δημ. Βολτέρας	N
Δημ. Γρίβας	N	Στυλ. Βισβάρδης	N
Γ. Γεροθανάσης	N	Παναγ. Δραγώνας	N
Χρ. Κατσικογιάννης	N	Δημοσθ. Πονηρόπουλος	N
Β. Κ. Νικολόπουλος	N	Γ. Α. Κρεστενίτης	N
Ἰω. Ἀναγ. Δεληγιάννης	N	Στέφ. Στεφανόπουλος	
Δημ. Νικολόπουλος		Ἐπαμ. Κρεστενίτης	
Κ. Πλαπούτας		Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	

Ἀλέκ. Ἄχολος . . . . . Ν
Γ. Πετούσης . . . . . Ν
Λουκ. Κατσίνας . . . . . .
Ἀναγ. Δημητρίου . . . . . .
Σπυρ. Μαλασπίνας . . . . . .
Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος . . . . . Ν
Βαρβαρῆγος Ηήληκας . . . . . Ο
Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς . . . . . Ν
Θρ. Α. Ζαΐμης . . . . . Ο
Αργ. Διαμαντόπουλος . . . .
Γεωγ. Β. Πετιμεζᾶς . . . . . .
Ἰωάννης Ζαΐμης . . . . . .
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος . . . .
Περ. Μαυρομιχάλης . . . . . Ο
Γεώργ. Περβωτὴς . . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . Ν
Γεώργ. Παπαγεωργίου . . . .
Ἀλ. Κοντόσταυλος . . . . . Ο
Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς . . . . Ο
Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης . . . . . Ο
Ἰωάννης Ν. Ψύλλας . . . . . Ν
Ἰωάννης Κυριακίδης . . . . . Ν
Ἀθ. Παρασυθιώτης . . . . . .
Ν. Βασιλάκης . . . . . .
Ἰάκ. Πολυλᾶς . . . . . .
Γ. Βαλσαμάκης . . . . . .
Χ. Βανδῶρος . . . . . .
Ἀλ. Κατσαΐτης . . . . . .
Γ. Ν. Κοντομίχαλος . . . . . Ν
Στέλ. Κασιμάτης . . . . . .
Κοσμ. Πανάρετος . . . . . .
Δημ. Ῥαπτάκης . . . . . .
Γ. Βακαλόπουλος . . . . . Ο
Θεόδ. Θερμογιάννης . . . . . Ο
Ἀντών. Καρδαρᾶς . . . . . .
Κ. Κατσικόπουλος . . . . . .
Λεων. Μαυρομιχάλης . . . . . .
Μελέτ. Ῥωσσόπουλος . . . . .
Ἀναστ. Κορφιωτάκης . . . . .
Ἰωάν. Βαλασσόπουλος . . . . . Ν
Ἀναστ. Βαλασσόπουλος . . . . Ν
Ἀναστ. Κουτσοπέταλος . . . .
Νικόλαος Μπουφίδης . . . . . Ν
Γεώργ. Π. Στερανίστης . . . . Ν
Γεράσ. Σέρβος . . . . . Ο
Εὐάγγ. Ἀντ. Ζαβερδινὸς . . . . Ν
Δημ. Τσαμόπουλος . . . . . Ν
Ἀριστ. Ῥούκης . . . . . .
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος . . . . Ο
Ἰω. Ταμπακόπουλος . . . . . .
Ἀλέξ. Πετρινὸς . . . . . Ν
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . . .
Ἡλ. Φλέσσας . . . . . Ν
Βασ. Σινανιώτης . . . . . Ν
Κωνστ. Κριεκάδης . . . . . Ν
Κωνστ. Μπράβος . . . . . Ν
Γεράσ. Ζωχιὸς . . . . . Ο
Σπυρ. Ζερβός . . . . . Ν
Νικ. Παγκράτης . . . . . .
Δημοσθ. Στάϊκος . . . . . Ν
Νικόλ. Σωτηρόπουλος . . . . Ν
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος . . . . Ο
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . . . Ο
Π. Μπούτος . . . . . .
Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ο
Ἀνάργ. Πρεζάνης . . . . . Ν
Ἐρ. Β. Ναυπλιώτης . . . . . .
Κ. Κρίσπης . . . . . .
Ν. Γαΐλης . . . . . .
Ἀθ. Ῥοντήρης . . . . . .
Ν. Καλαντζόπουλος . . . . . Ν
Γ. Σισμάνης . . . . . Ν
Μιχ. Ἀντωνόπουλος . . . . . Ν
Γρηγ. Δημητριάδης . . . . . .
Ἀλ. Πετσάλης . . . . . Ο
Κωνστ. Σινέλης . . . . . Ν
Δημ. Σκράβας . . . . . Ο
Ξανθὸς Νικουλάκης . . . . . Ν
Λεων. Καπετανάκης . . . . . .

Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . . . Ο
Χ. Κανελλόπουλος . . . . . .
Π. Παπαλέξης . . . . . Ν
Μιλ. Κανελλόπουλος . . . . . Ν
Σπυρ. Μαρτσοῦκος . . . . . Ν
Ἀναστ. Νικοκάβουρας . . . . Ν
Ἀναστ. Τρύφωνας . . . . . .
Γεώργ. Ἰακωβάτος . . . . . .
Χ. Ἰακωβάτος . . . . . .
Μαρ. Χαριτάτος . . . . . .
Γ. Κάγκας . . . . . .
Ἀνάργ. Σιμόπουλος . . . . . Ν
Π. Τζαμάλας . . . . . .
Δ. Καραλίβανος . . . . . .
Θ. Κανακάρης . . . . . .
Δημ. Πατρινὸς . . . . . .
Ἰωάννης Κωνστάκης . . . . . .
Γεώργιος Τσερτίδης . . . . . .
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος . . . . Ν
Δημ. Τριγγέτας . . . . . Ν
Ν. Τσικλητῆρας . . . . . .
Ἀθ. Μισυρλῆς . . . . . .
Ν. Ι. Νικολαΐδης . . . . . Ν
Ν. Γεωργιάδης . . . . . Ν
Δ. Ι. Κουνουπιώτης . . . . . .
Ἰω. Ν. Μπότασης . . . . . Ν
Γ. Μπούμπουλης . . . . . .
Ν. Σοῦτσος . . . . . Ο
Ἀντών. Πετρίτσης . . . . . Ν
Περ. Σεβαστόπουλος . . . . .
Ἰω. Ζαλλώνης . . . . . .
Ἰάκ. Παξιμάδης . . . . . .
Δημ. Δρόσος . . . . . Ο
Σωτ. Σωτηρόπουλος . . . . . Ο
Γρηγ. Ν. Ζέζας . . . . . Ν
Θ. Ἀναστασόπουλος . . . . . .
Γ. Στάϊκος . . . . . Ν
Κωνστ. Διαλέτης . . . . . Ν
Στ. Κορυζῆς . . . . . .
Χρῆστος Δουζίνας . . . . . Ν
Δ. Γ. Βούλγαρης . . . . . Ν
Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς . . . . . Ν
Α. Γ. Κουντουριώτης . . . . . .
Λεων. Τράκας . . . . . .
Θεμ. Παπακώστας . . . . . .
Δημ. Τσιριμῶκος . . . . . .
Πέτρος Σκουμπουρδῆς . . . .
Α. Οἰκονόμου . . . . . Ν
Α. Ἀβέρωφ . . . . . .
Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινίδης . . . . Ν
Ἀθ. Βασιλείου . . . . . Ν
Ν. Ἀποστόλης . . . . . .
Δ. Βαλαβάνης . . . . . .

Οὕτω δ' ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν τμημάτων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Ἀλ. Πετσάλη καὶ Γρηγ. Ζέζα, ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν κ. κ. βουλευτῶν κατὰ τὸν ὧδε προσαρτώμενον πίνακα κληρώσεως.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΙΣ ΤΜΗΜΑΤΑ.

Τμῆμα Α'.

1 Α. Κουτσοπέταλος, **2** Γ. Στάϊκος, **3** Δ. Πονηρόπουλος, **4** Σ. Μαλασπίνας, **5** Κ. Μπράβος, **6** Σ. Κορυζῆς, **7** Κ. Κρίσπης, **8** Δ. Βουλπιώτης, **9.** Ν. Τσώκρης, **10** Ξ. Νικουλάκης, **11** Ἰω. Βαλασσόπουλος, **12** Ἐμμ. Ναυπλιώτης, **13** Ἰω, Παπαζαφειρόπουλος, **14** Ἀλ. Ἀντωνιάδης, **15** Γ. Παπαγεωγίου, **16** Γρ. Δημητριάδης, **17** Ἀλ. Ἄχολος, **18** Ἀνδρ. Δανόπου-

λος, 19 Δ. Τσιριμῶκος, 20 Δ. Ῥαπτάκης, 21 Γ. Μπούμπουλης, 22 Ἰω. Ζάρκος, 23 Μιχ. Ἀντωνόπουλος.

Τμῆμα Β'.

1 Α. Πρεζάνης, 2 Στ. Κολιάτσος, 3 Ν. Καλαντζόπουλος, 4 Κ. Γιολδάσης, 5 Στ. Στεφανόπουλος, 6 Κ. Πλαπούτας, 7 Κ. Σινέλης, 8 Κ. Κοσσονάκος, 9 Θ. Θερμογιάννης, 10 Γ. Σισμάνης, 11 Δ. Τσιτσάρας, 12 Γ. Βαλσαμάκης, 13 Δ. Δρόσος, 14 Γερ. Σέρβος 15 Γ. Κάγκας, 16 Ἰω Ταταράκης, 17 Δ. Σαράβας, 18 Π. Μπούτος, 19 Δ. Ῥάλλης, 20 Γ. Τσερτίδης, 21 Ἰω. Ζαλλώνης, 22 Ἀριστ. Ῥούκης, 23 Δ. Τριγγέτας.

Τμῆμα Γ'.

1 Π. Μαυρομιχάλης, 2 Γ. Β. Πετιμεζᾶς, 3 Α. Κατσίνας, 4 Ἰω. Ἀνδρίτσου, 5 Ν. Γκίλης, 6 Χ. Ἰακωβάτος, 7 Δ. Ζωγράφος, 8 Θ. Ἀναστασόπουλος. 9 Ἀντ. Πετρίτσης, 10 Μ. Χαριτάτος, 11 Ἰω. Ζαΐμης, 12 Δ. Βαλαβάνης, 13 Ἀρ. Σακελλαρόπουλος, 14 Γ. Βακαλόπουλος, 15 Μ. Καΐρης, Ὀρφανός, 16 Ἰω. Κότταρης, 17 Ν. Τσικλητήρας, 18 Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης, 19 Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος, 20 Γρηγ. Ζέζας, 21 Σ. Σωτηρόπουλος, 22 Κ. Κριεμάδης, 23 Ἰάκ. Παξιμάδης.

Τμῆμα Δ'.

1 Ἀθ. Ῥοντήρης, 2 Ἰω. Βούλτσος, 3 Χ. Δουζίνας, 4 Δ. Τράκας, 5 Γερ. Ζωχιός, 6 Σπ. Ἀντωνόπουλος, 7 Εὐγ. Ζαβερδινός, 8 Γ. Κρεστενίτης, 9 Ἰω. Ἀνεξάρτητος, 10 Α. Οἰκονόμου, 11 Δ. Κουνουπιώτης, 12 Κοσμ. Πανάρετος, 13 Ἰω. Μπόγδανος, 14 Ἰω. Καπιτσίνης, 15 Ἰω. Καραγιανόπουλος, 16 Ἀντ. Μήτσας, 17 Α. Καραλίβανος, 18 Π. Σκουμπουρδῆς, 19 Ν. Μαυροκορδάτος, 20 Δ. Καλλιφρονᾶς, 21 Αὐγ. Ἀβέρωφ, 22 Στυλ. Βισβάρδης, 23 Ἀνδ. Κουντουριώτης.

Τμῆμα Ε'.

1 Ἀντ. Καρδαρᾶς, 2 Ι. Λέκας, 3 Ἀντ. Μαυρομιχάλης, 4 Κ. Πεταλλᾶς, 5 Γ. Πετούσης, 6 Ἰω. Ψύλλας, 7 Αλ. Πετσάλης, 8 Ἰω. Κωνστάκης, 9 Στυλ. Κασιμάτης, 10 Ν. Βασιλάκης, 11 Ἰάκ. Πολυλᾶς, 12 Κ. Ῥαμπειρῖκος, 13 Χρ. Κατσικογιάννης, 14 Θρ. Ζαΐμης, 15 Ἰω. Μεσσηνέζης, 16 Ἐμ. Κριεζῆς, 17 Γ. Γεροθανάσης, 18 Δ. Πατρινός, 19 Γ. Κοντομίχαλος, 20 Ἀθ. Παραμυθιώτης, 21 Ἰω. Κυριακίδης, 22 Γ. Μίλησης, 23 Δ. Βολτέρας.

Τμῆμα ΣΤ'.

1 Β. Κ. Νικολόπουλος, 2 Θ. Κανακάρης, 3 Μιλ. Κανελλόπουλος, 4 Ἀνάργ. Σιμόπουλος, 5 Γ. Παπαδαῖος, 6 Ἀθ. Μι-

συρλῆς, 7 Ἀνάστος Βαγλιώτης, 8 Π. Δραγώνας, 9 Κ. Ν. Κωστῆς, 10 Π. Παπαλέξης, 11 Κ. Χ. Κωνσταντῆς, 12 Ἠλ. Φλέσσας, 13 Ἰω. Α. Δελιγιάννης, 14 Δ. Γ. Βούλγαρης, 15 Κ. Διαλέτης, 16 Β. Σκαντιώτης, 17 Ἀθ. Βασιλείου, 18 Π. Πετράκης, 19 Ἀλ. Κουμουνδοῦρος, 20 Ι. Μπίτσης, 21 Ν. Ἀποστόλης, 22 Ν. Νικολαΐδης.

Τμῆμα Ζ'.

1 Ν. Σωτηρόπουλος, 2 Π. Σεβαστόπουλος, 3 Ἀναστ. Νικοκάβουρας, 4 Ν. Παπαμιχαλόπουλος, 5 Ἰω. Ταμπακόπουλος, 6 Γ. Στεφανίτσης, 7 Ἰω. Ῥοΐλός, 8 Α. Καπετανάκης, 9 Γ. Ἰακωβάτος, 10 Ἀλ. Πετρινός, 11 Ἰω. Σαφάκας, 12 Θεμ. Παπακώστας, 13 Ν. Σούτσος, 14 Ἀναστ. Βαλασόπουλος, 15 Δ. Τσαμόπουλος, 16 Ν. Γεωργιάδης, 17 Γ. Περρώτης, 18 Ν. Παγκράτης, 19 Ὀδ. Ἀγγελινίδης, 20 Γ. Ν. Ῥεβελιώτης, 12 Ἀλ. Κοντόσταυλος, 22 Γ. Ζηνόπουλος.

Τμῆμα Η'.

1 Ν. Μπουφίδης, 2 Π. Τζαμάλας, 3 Σπ. Λογιωτατίδης, 4 Χ. Κανελλόπουλος, 5 Ἐπ. Κρεστενίτης, 6 Α. Δημητρίου, 7 Δ. Γρίβας, 8 Δ. Νικολόπουλος, 9 Ἀργ. Διαμαντόπουλος, 10 Χ. Βανδώρος, 11 Α. Τρύφωνας, 12 Ἀναστ. Κορφιωτάκης, 13 Β. Πήλτικας, 14 Σ. Μαρτσοῦκος 15 Σπ. Ζερβός, 16 Δ. Μαυρομιχάλης, 17 Ἀλ. Κατσαΐτης, 18 Δημοσθ. Στάϊκος, 19 Κ. Κατσικόπουλος, 20 Αὐγ. Πετραλιᾶς, 21 Ἀθ. Ἴσκος, 33 Μελ. Ῥουσσόπουλος.

Ἀκολούθως ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν βουλευτῶν καὶ ἡ εἰς τὰ τμήματα κλήρωσις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν· ἔλαχον δὲ ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ προσαρτωμένῳ τῆς κληρώσεως πίνακι.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΜΗΜΑΤΑ.

Α'.

Μεγαλοπόλεως, Παρνασσίδος, Ὀλυμπίας, Λευκάδος, Λακεδαίμονος, Δωρίδος, Σάμης, Πάλλης.

Β'.

Φθιώτιδος, Θηβῶν Κραναίας, Πατρῶν, Μεσολογγίου, Εὐρυτανίας, Μέσης, Κερκύρας.

Γ'.

Τροιζηνίας, Ὄρους, Αἰγιαλείας Τριχωνίας, Ἀττικῆς, Σκοπέλου, Κ. Ἐρμιονίδος.

Δ'.

Σύρου, Γυθείου, Ἄργους, Νάξου, Κορινθίας, Μεσσήνης Καλαβρύτων, Ηυλίας.

Ε'.

Χαλκίδος, Ξηροχωρίου, Ζακύνθου, Μαντινείας, Παξῶν, Λεβαδείας, Ἰθάκης, Αἰγίνης.

ΣΤ'.

Ἠλείας, Ναυπλίας, Λοκρίδος, Βονίτσης, Κυθήρων, Ναυπακτίας, Μήλου, Σπετσῶν.

Ζ'.

Ἐπιδ. Λιμηρᾶς, Κυνουρίας, Μεγαρίδος, Γορτυνίας, Θήρας, Καρυστίας, Ἄνδρου.

Η'.

Βάλτου, Οἰτύλου, Καλαμῶν, Τήνου, Νέων Ψαρῶν, Τριφυλίας, Ὕδρας.

Συναινεσάσης τῆς Βουλῆς εἰς τὸ νὰ γείνῃ ἡ παραπομπὴ τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ὑπὸ τοῦ Γραφείου καὶ ὁρισάσης ὡς ὥραν συνεδριάσεως τὴν 2 ὥραν Μ. Μ. ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης.
Γ. Βαλσαμάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 27 *Σεπτεμβρίου* 1874.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον εἶτα καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀριχθέντες βουλευταὶ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 27 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ 1874, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κύριοι βουλευταὶ ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ἱερεὺς
Κ. Οἰκονόμος.

Οἱ Προσ. Γραμματεῖς
Γ. Βαλσαμάκης,
Γ. Κρεστενίτης,
Ι. Ν. Μπότασης.

Οἱ ὁρκισθέντες Βουλευταὶ

Θ. Παπακώστας, Α. Σακελλαρόπουλος, Α. Ζωγράφος, Δ. Κ. Νικολόπουλος, Γρηγ. Δημητριάδης, Γ. Κάγκας.

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλε κατόπιν ὅτι κατετέθησαν εἰς τὸ προεδρεῖον ὑπὸ τῶν οἰκείων τμημάτων αἱ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν Αἰγίνης καὶ Βονίτσης ἐκθέσεις. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψε ταύτας εἰς τύπωσιν.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδος ἔλυσε τὴν συνεδριασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Γ. Βαλσαμάκης,
Γ. Κρεστενίτης,
Ι. Ν. Μπότασης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 30 *Σεπτεμβρίου* 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον εἶτα καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι

ἀφιχθέντες βουλευταὶ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 30 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κ. κι βουλευταὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἑξῆς·

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Δ. Στάϊκος,
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης,
Γ. Ζέζας.

Ὁ ἱερεὺς
Κωνστ. Οἰκονόμος.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Π. Τζαμάλας, Σπ. Μαλασπίνας, Γ. Μίλησης, Κ. Κρίσπης, Α. Τράκας, Ἰω. Ζαΐμης, Α. Κορφιωτάκης.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν γνωστοποιοῦν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ὁ ἐκλεχθεὶς βουλευτὴς Ὕδρας κ. Α. Γ. Κουντουριώτης διωρίσθη ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐν Παρισίοις καὶ ἀπεδέχθη τὸν διορισμὸν τοῦτον..

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ἀκολούθως ὅτι κατετέθησαν ὑπὸ τῶν οἰκείων τμημάτων αἱ ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐκλογῶν ἐκθέσεις, 1) Τροιζηνίας, 2) Καλαβρύτων, 3) Κυθήρων, 4) Μήλου, 5) Ναυπλίας, 6) Τριχωνίας, 7) Κέας, 8) Ὄρους, 9) Παξῶν, 10) Ἰθάκης, 11) Σκοπέλου, 12) Κραναΐας καὶ 13) Αἰγιαλείας, αἵτινες ἀποφάσει τοῦ Σώματος ἐστάλησαν εἰς τύπωσιν.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος.
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. γραμματεῖς
Δ. Στάϊκος,
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῆς 2 *Ὀκτωβρίου* 1874.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον εἶτα καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες βουλευταὶ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 2 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1874 ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κ. βουλευταὶ ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν, ὅπερ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται·

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ἱερεὺς
Κωνστ. Οἰκονόμος.

Οἱ προσ. γραμματεῖς
Δ. Στάϊκος,
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Α. Χ. Βαχλιώτης, Θεόδ. Ἀναστασόπουλος, Δημ. Ῥαπτάκης, Ν. Τσικλητῆρας, Α. Κουτσοπέταλος.

Κατετέθησαν κατόπιν εκθέσεις ύπό των οικείων τμημάτων επί των εξής εκλογών 1) Νάξου, 2) Γυθείου, 3) Ολυμπίας, 4) Πάλλης, 5) Παρνασσίδος, 6) Λευκάδος, 7) Βάλτου, 8) Γορτυνίας, 9) Ύδρας, 10) Επιδ. Λιμηράς, 11) Λοκρίδος και 12) Ξηροχωρίου, αίτινες αποφάσει της Βουλής εστάλησαν εις τύπωσιν.

Είτα ο πρόεδρος έλυσε την συνεδρίασιν περί ώραν 3 1|2 μ. μ.

Ο προσ. πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οι προσ. Γραμματείς
Λ. Σταΐκος,
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'.

Της 11 *Οκτωβρίου* 1874.

Απαρτίας γενομένης περί ώραν 3 μ. μ. ανεγνώσθησαν τα πρακτικά της προτεραίας και ενεκρίθησαν.

Προσήλθον είτα και έδωκαν τον νενομισμένον όρκον οι άρτι αφιχθέντες βουλευταί κατά το ώδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον όρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον όρκωμοσίας.

»Εν Αθήναις, σήμερον τη ενδεκάτη του μηνός Οκτωβρίου του **1874**, εβδομηκοστού τετάρτου έτους, ενώπιον της Βουλής, δημοσία συνεδριαζούσης, προσελθόντες οι άρτι αφιχθέντες και φέροντες εισιτήρια κ. κ. βουλευταί έδωκαν τον υπό του άρθρου **64** του Συντάγματος νενομισμένον όρκον, έχοντα ούτω·

»Ομνύω εις το όνομα της Αγίας και Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος να φυλάξω πίστιν εις την Πατρίδα και εις τον Συνταγματικόν Βασιλέα, υπακοήν εις το Σύνταγμα και εις τους νόμους του Κράτους, και να εκπληρώσω ευσυνειδήτως τα καθήκοντά μου.»

Επί τούτω συνετάχθη το παρόν, το οποίον υπεγράφη ως έπεται·

Ο πρόσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Ο ιερεύς
Σακελλάριος Ευταξίας.

Οι προσ. Γραμματείς
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης,
Λ. Σταΐκος.

Οι ορκισθέντες Βουλευταί

Α. Δημητρίου, Αθ. Παραμυθιώτης, Ν. Σ. Παγκράτης, Σ. Κορυζής, Αυγ. Πετραλιάς, Χ. Δ. Κανελλόπουλος, Ν. Βασιλάκης, Κ. Εμπειρίκος, Μ. Καΐρης.»

Εισήχθησαν κατόπιν υπό των οικείων τμημάτων αι εξής επί των εκλογών εκθέσεις 1) Ηλείας, 2) Ναυπακτίας, 3) Θήρας, 4) Άνδρου, 5) Σύρου, 6) Πυλίας, 7) Ερμιονίδος, 8) Καλαμών, 9) Τριφυλίας, 10) Οιτύλου, 11) Μεγαλοπόλεως, 12) Σπετσών, 13) Ζακύνθου, 14) Νέων Ψαρρών, 15) Μεσσήνης, 16) Χαλκίδος, 17) Μαντινείας, 18) Τήνου, 19) Λεβαδείας, 20) Κυνουρίας, 21) Μεγαρίδος, 22) Δωρίδος, 23) Σάμης, 24) Φθιώτιδος, 25) Άργους και 26) Καρυστίας.

Ο δε Πρόεδρος ερωτηθείς απήντησεν ότι υπολείπονται έτι εξ εκθέσεις προς εισαγωγήν και παρεκάλεσε τα αρμόδια τμήματα, όπως επιταχύνωσι την υποβολήν αυτών.

Απήντησεν ο Πρόεδρος του Ε'. τμήματος ότι τρείς εκ των εκθέσεων είσιν έτοιμοι προς εισαγωγήν, εκτός της επί της εκλογής Μεσολογγίου, ήτις θέλει υποβληθή την προσεχή δευτέραν.

Μετά τινα συζήτησιν, καθ' ήν τινες υπεστήριξαν ότι εντός της αύριον δέον να εισαχθώσιν όλαι αι υπολειπόμεναι εκθέσεις, διότι η περαιτέρω αναβολή αντίκειται εις τον Κανονισμόν ορίζοντα πενθήμερον μόνον προθεσμίαν προς εισαγωγήν των εκθέσεων, ενώ επί του προκειμένου πλείσται παρήλθον ημέραι, άλλοι δε αντέλεξαν ότι ελαχίστη υπάρχει διαφορά από της αύριον μέχρι της προσεχούς δευτέρας, ην ώρισεν ο Πρόεδρος του Ε'. τμήματος, ίνα ακριβώς καταρτισθή η επί της εκλογής Μεσολογγίου έκθεσις, η Βουλή απεφάσισεν, όπως την προσεχή δευτέραν εισαχθώσιν άπασαι αι υπολειπόμεναι εκθέσεις επί των εκλογών.

Ούτω δε ο Πρόεδρος έλυσε την συνεδρίασιν περί ώραν 4 μ. μ.

Ο προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οι προσ. Γραμματείς
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης,
Δ. Σταΐκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ϛ'.

Τῆς 14 *Ὀκτωβρίου* 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες Βουλευταὶ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 14 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1874, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κκ. Βουλευταὶ ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν »Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸν Σύνταγμα καὶ εἰς »τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ »καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται·

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Γ. Κρεστενίτης,
Δ. Σταΐκος,
Ι. Ν. Μπότασης.

Ὁ ἱερεὺς
Δ. Χαϊμαντᾶς.

Οἱ ὁρκισθέντες Βουλευταὶ

Λ. Ι. Κατσίνας, Θ. Κανακάρης, Ἰω. Κωνστάκης, Γ. Πετιμεζᾶς, Γ. Τσερτίδης, Κ. Γιαλδάσης, Ἀργ. Διαμαντόπουλος.»

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι κατετέθησαν ὑπὸ τῶν οἰκείων τμημάτων αἱ ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐκλογῶν ἐκθέσεις, 1) Θηβῶν, 2) Κερκύρας, 3) Κορινθίας, 4) Μέσης, 5) Μεσολογγίου, καὶ 6) Εὐρυτανίας, αἵτινες ἀποφάσει τοῦ Σώματος ἀπεστάλησαν εἰς τύπωσιν. Προσέθηκε δὲ ὅτι ὑπολείπονται ἔτι ἡ ἔκθεσις τῆς μειοψηφίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λακεδαίμονος. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη, ἵνα ὁ κ. Πρόεδρος, ἅμα τῇ εἰς τὸ γραφεῖον παραδόσει αὐτῶν, τὰς ἀποστείλῃ εἰς τύπωσιν.

Οὕτω ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 1|2 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Δ. Σταΐκος
Γ. Βαλσαμάκης
Γ. Κρεστενίτης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ.

Τῆς 21 *Ὀκτωβρίου* 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον εἶτα καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες Βουλευταὶ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 21 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1874, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κ. κ. Βουλευταὶ, ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν »Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς »τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ »καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται·

Ὁ προσ. πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. γραμματεῖς
Γ. Κρεστενίτης,
Γ. Βαλσαμάκης,
Δ. Σταΐκος.

Ὁ ἱερεὺς
Κωνστ. Οἰκονόμος.

Οἱ ὁρκισθέντες Βουλευταὶ

Αβ. Μεταξᾶς, Χ. Βαγδώρος, Ι. Καπιτωνής.»

Λαβών ἀκολούθως τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Μεσσήνης εἶπεν ὅτι κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν εἰδοποιητηρίων συζήτησιν ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν λύσιν αὐτοῦ μέχρι τῆς διανομῆς τῶν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεων. Ἤδη δέ, διανεμηθεισῶν αὐτῶν, πρόκειται συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν ἡ λύσις τοῦ ζητήματος. Ἐπιληφθεὶς εἶτα τῆς οὐσίας, διεχωρίσθη ὅτι προκειμένου περὶ τοῦ νομίμου καταρτισμοῦ τοῦ Σώματος, ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἐλλιπής, ἵνα καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς φέρωσι τὸ νόμιμον κῦρος. Ὑπεστήριξεν ἑπομένως τὴν εἰς τὸ βουλευτήριον εἰσαγωγὴν τοῦ τρίτου βουλευτοῦ Θήρας Α. Βαλέττα, ὃν ὁ σύλλογος τῶν προέδρων οὐκ ὀρθῶς ὃεν ἀνεκήρυξε καὶ πρὸς ὃν ὁ ἔπαρχος παρὰ τὸν νόμον ἠρνήθη εἰδοποιητήριον. Ἡ εἰσαγωγὴ δὲ τοῦ τρίτου βουλευτοῦ Θήρας τόσῳ μᾶλλον εἶναι νόμιμος, ὅσῳ καὶ τὸ ἐκδικάσαν τὴν ἐκλογὴν τμῆμα καὶ ὑπὲρ τοῦ νομίμου τῆς ἐκλογῆς ἀποραίνεται καὶ τὴν μὴ ἀνακήρυξιν καταικρίνει.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Λακεδαίμονος, ὅτι ὀφείλει νὰ λάβῃ τὸν λόγον, διότι ὁ προαγορεύσας ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτοῦ, ἣν ἡ Βουλὴ τότε παρεδέξατο. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἰσχυρίσθη, εἶπεν, ὅτι τὸ ζήτημα ἔπρεπε νὰ ἐκδικασθῇ μετὰ τῆς οὐσίας τῆς ἐκλογῆς. Τὸ μόνον τεκμήριον, δι' οὗ κατὰ πρώτην λῆψιν θεωρεῖται τις βουλευτὴς εἶναι τὸ εἰδοποιητήριον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Πᾶσα ἄλλη διατύπωσις ἐπάγει ἀτόπους καὶ ἐπικινδύνους συνεπείας. Ἔλει λοιπόν, εἶπε, νὰ εἰσαγάγῃ πρότασιν ἀναβλητικὴν μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' ἠκολούθησε τὰ προηγούμενα τῆς Βουλῆς, ὡς ἐν τῇ ἐκλογῇ Φθιώτιδος κατὰ τὸ 1873, οὐδόλως προσδοκῶν ὅτι οἱ ἀντιφρονοῦντες ἤθελον ζητήσει ἀναψηλάφησιν πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐκλογῶν. Ἐὰν δὲ, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, λυθῶν τὸ περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ τρίτου βουλευτοῦ Θήρας ζήτημα, οὐδὲν καλὸν θέλει προέλθει ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Ἀλλ' ὡς ἀρχή, ὡς προηγούμενον, καθιερουμένη ἡ ἀπόφασις θέλει φέρει εἰς ἄτοπα. Διότι ἐὰν τὸ ζήτημα παρουσιασθῇ ἐπὶ πολλῶν ἐκλογῶν, τὸ δὲ τμῆμα ἐξ εὐνοίας ἀποφασίσῃ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς πολλῶν βουλευτῶν, ἡ συγκρότησις τῆς Βουλῆς λαμβάνει ἄλλην φάσιν ἢ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένην. Ψευδόμενοι ἑπομένως τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐπουσιωδεστέρων ἀποτρεπόμενοι, ἂς ἐπιληφθῶσι τῆς τακτικῆς τῶν ἐκλογῶν ἐξελέγξεως, ἀναβάλλοντες τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος μέχρι τῆς ἐξελέγξεως τῶν καθέκαστα.

Μετὰ μακρὰν ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ὑπεστήριξαν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν μὴ λαβόντων εἰδοποιητήριον βουλευτῶν, διότι ἐξ ὑπερβάσεως καθήκοντος ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἠρνήθη τὸ εἰδοποιητήριον, ἕτεροι δὲ ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολὴν τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς τακτικῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, διότι ἄλλως δημιουργοῦσι παρὰ τὸν κανονισμὸν δεύτερον διαδικασίαν, ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Τριφυλλίας εἰπών, ὅτι πρέπει νὰ ἀπελθύσωσι τὸ ζήτημα ἀπὸ τοῦ προσωπικοῦ χαρακτῆρος διὸ οὗ τὸ περιέβαλον οἱ προαγορεύσαντες. Τὸ ζήτημα, εἶπεν, ἐν τῇ γενικῇ αὐτοῦ ἐννοίᾳ ἀναγόμενον περιστρέφεται εἰς τὸ τίς δικαιοῦται νὰ ἀνοίγῃ τὰς θύρας τοῦ βουλευτηρίου. Πρόκειται δὲ νὰ ἐξηγηθῶσιν ὡς Σῶμα σπουδαῖον καὶ ἑπομένως ἀνάγκη νὰ προβῶσι μετὰ περισκέψεως, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ σπουδαιότης τοῦ ζητήματος. Ὑπῆρχε σύστημα καθ' ὃ ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐκλογῶν ἀνετίθετο εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἕνεκα τῶν πολλῶν ἀτόπων, ἃ ἐπέφερεν, ἐγκατελείφθη καὶ ἡ ἐξέλεγξις ἀφέθη εἰς τὴν Βουλήν, ἀπομακρυνθεῖσης ἐκ δυσπιστίας πάσης κυβερνητικῆς ἐνεργείας. Καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίστας δὲ περιπτώσεσι καθ' ἃς ἐνεργεῖ ἡ ἐξουσία ἐνήργησεν ἐναντίον τῶν νόμων.

Κατὰ τὸν νόμον εἰσέρχονται εἰς τὸ βουλευτήριον οἱ πλειονοψηφοῦντες· ἡ δὲ ἀνεύρεσις τῆς πλειονοψηφίας ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως εἰς οὐδένα ἀνετέθη, διότι οὕτως διὰ τοιάσδε ἢ τοιάσδε ἀριθμήσεως θὰ εἰσήρχοντο εἰς τὴν Βουλὴν ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἀληθῶς πλειονοψηφοῦντας. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐφυλάξατο εἰς ἑαυτὴν ἡ Βουλή, ἥτις καὶ πρὸ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς ἔχει τὰ μέσα, ἵνα ἀνεύρῃ τὸν ἀληθῶς πλειονοψηφοῦντα. Ἄλλως ἀναξιοπρεπὲς ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν, τοῦ ἐπάρχου ἐσφαλμένως ἀριθμήσαντος ἢ τοῦ συλλόγου τῶν προέδρων, ἡ Βουλὴ δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ θεραπείαν, προκειμένου περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν βουλευτῶν.

Συνεπέρανεν ἑπομένως ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μὴ λαβόντων εἰδοποιητήριον, ἀφοῦ ἐκ τῶν ἐγγράφων ἀποδεικνύεται τίς ὁ πλειοψηφῶν, καὶ ἀφοῦ οἱ πλειοψηφοῦντες φέρουσιν ὅλα τὰ τοῦ νόμου τεκμήρια περὶ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς βουλευτῶν.

Περαιωθείσης τῆς συζητήσεως, ἀνεγνώσθη ἡ ἀναβλητικὴ πρότασις τοῦ ἐκ Τροιζηνίας βουλευτοῦ, ἀλλὰ μετὰ μικρὰν συζήτησιν καθ' ἣν τινες ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἡ ἀναβλητικὴ πρότασις ἀντιφάσκει πρὸς τὴν προγενεστέραν τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν, καθ' ἣν σήμερον ἐπρόκειτο νὰ λυθῇ ὁριστικῶς τὸ περὶ εἰδοποιητηρίων

ζήτημα, ἄλλοι δὲ ὑπεστήριξαν ὅτι οὐδεμία ἀντίφασις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας προτάσεως, ὁ πρόεδρος ἀνέγνω ἑτέραν πρότασιν διατυπωθεῖσαν ὡς ἑξῆς.

«Ἡ Βουλὴ ἀναβάλλει τὴν ἀπόφασίν της ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς εἰσόδου τῶν μὴ φερόντων εἰσιτήριον εἰς τὴν κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν ὁριστικὴν ἐκδίκασιν τῶν σχετικῶν ἐκλογῶν.» Ἡν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως.

Ἀκολούθως εἷς τῶν βουλευτῶν Μέσσης ἠτήσατο, ἵνα ὁ μὲν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προσαγάγῃ τὴν παραίτησιν τοῦ δημάρχου Ζακυνθίων, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὰ ἔγγραφα τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν κατάλογον ἐμφαίνοντα ποία ἡ τακτικῶς ἐν Ζακύνθῳ εὑρεύουσα στρατιωτικὴ δύναμις, πόση ἡ πρόσθετος ἐν καιρῷ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐκ ποίων σωμάτων ἀπετελεῖτο.

Τοῦ προέδρου ἀπαγγείλαντος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἡ Βουλὴ προβᾶσα παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν.

1) Αἰγιαλείας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ἰω. Μεσσηνέζην καὶ Ἰω. Μπόγδανον.

2) Αἰγίνης καὶ νόμιμον βουλευτὴν τὸν Σπυρ. Λογιωτατίδην.

3) Ἄνδρου καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ν. Μαυροκορδάτον, Μ. Καΐρην Ὀρφανὸν καὶ Κ. Α. Ἐμπειρίκον.

4) Ἄργους καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ἀνδρ. Δανόπουλον, Ν. Δ. Τσώκρην καὶ Λεων. Ζωγράφον.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς συζήτησις.

Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν εἰπόντα ὅτι περιμένει νὰ ἀκούσῃ τοὺς λόγους τῆς μειοψηφίας, ὅπως ἐκθέσῃ καὶ οὗτος τοὺς λόγους δι' οὓς ἡ πλειοψηφία προτείνει τὸ ἄκυρον τῶν τριῶν δήμων ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων ἰσχυρισθείς, ὅτι οἱ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας ἐπαγόμενοι λόγοι δὲν εἶναι σπουδαῖοι, οὐδὲ ἐπὶ ἐπισήμων στηρίζονται ἐγγράφων. Διότι ὁ μὲν κατάλογος τοῦ δήμου Ἀθηναίων εἶναι ὁριστικός, ἡ δὲ ἔλλειψις τοῦ ἐπιθέτου πολλῶν ἐκλογέων εἶναι συνήθης παρ' ἡμῖν καθὼς καὶ ἡ παράλειψις τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρός. Ἡ εἰκονικότης ἀφ' ἑτέρου φύδόλως ἀποδεικνύεται, ἐκ τοὐναντίου πολλὰ ὀνόματα φερόμενα ὑπὸ τῶν σημειώσεων ἑνὸς τῶν ἀποτυχόντων ὡς εἰκονικὰ ἀπεδείχθησαν ἀληθῆ. Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κρωπίας ὁ λόγος τῆς καλπονοθεύσεως δὲν εἶναι βάσιμος, διότι οἱ κατηγορηθέντες ὡς ἐργάται αὐτῆς ἠθωώθησαν διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος. Μόνον

ἐν τῷ δήμῳ Ἀχαρνῶν ἀνετράπη ὁ ἄξιος ὁ φέρων τὰς ψήφους τοῦ ὑποψηφίου Τ. Φιλήμονος, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἕπεται ὅτι πρέπει νὰ ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου τούτου, ὡς ὑποστηρίζει ἡ πλειοψηφία, ἀλλὰ μόνον πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκλογὴ μεταξὺ τοῦ τελευταίου Κ. Κωστῆ καὶ τοῦ Τ. Φιλήμονος.

Προταθείσης ἀκολούθως ἀναβολῆς, ἡ Βουλὴ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Κανελλοπούλου καὶ Α. Πεστάλη ἀπέρριψεν αὐτὴν διὰ ψήφων 76 κατὰ 62 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς, ναὶ ἢ ὄχι;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης ..... Ν	Ἰωάν. Β. Ῥαΐλής ..... Ο
Ἰωάν. Μπόγδανος ..... Ο	Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης. .. Ο
Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... Ο	Κ. Κοσσονάκος ..... Ν
Νικόλ. Μαυροκορδάτος .... Ν	Ἠλ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης .. Ο
Μ. Καΐρης Ὀρφανός ..... Ν	Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου ..... Ο
Κ. Α. Ἐμπειρίκος	Ἰωάν. Γ. Κότταρης .. .... Ο
Ἀνδρ. Δανόπουλος	Ἰωάν. Σκράκας ..... Ν
Νικόλ. Δ. Τσώκρης	Ν. Παπαμιχαλόπουλος ....
Λεων. Ζωγράφος	Ἰωάν. Καπιτσίνης .....
Δημ. Ῥάλλης ..... Ν	Ἀντών. Μήτσας ..... Ν
Ἰω. Λέκκας ..... Ν	Γ. Μίλησης ..... Ν
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ν	Δ. Βουλπιώτης ..... Ν
Δημ. Καλλιρρηνᾶς .. .. .. Ν	Κ. Γιολδάσης ..... Ν
Περικλῆς Πετράκης ..... Ν	Γ. Ζηνόπουλος ..... Ν
Κωνστ. Ν. Κωστῆς	Δημ. Τσιτσάρας ..... Ο
Ἀθ. Ἴσκος	Ἰωάν. Βούλτσος ..... Ο
Ἰω. Καραγιαννόπουλος .. .. Ν	Δημ. Βολτέρας ..... Ο
Δημ. Γρίβας ..... Ο	Στυλ. Βισβάρδης ..... Ο
Γ. Γεροβασάσης ..... Ο	Παναγ. Δραγώνας ..... Ο
Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ο	Δημοσθ. Πονηρόπουλος .. .. Ο
Β. Κ. Νικολόπουλος ..... Ο	Γ. Α. Κρεστενίτης .. .... Ο
Ἰωάν. Ἀναγ. Δεληγιάννης ..	Στέφ. Στεφανόπουλος .. ..
Δημ. Νικολόπουλος ..... Ο	Ἐπαμ. Κρεστενίτης .....
Κ. Πλαπούτας	Λύγερινός Πετρελιᾶς ..... Ν

Ἀλέκ. Ἄχολος ..... Ο
Γ. Πετούσης ..... Ο
Λουκ. Κατσίνας .....
Ἀναγν. Δημητρίου ..... Ν
Σπυρ. Μαλασπίνας ..... Ο
Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος ..... Ο
Βαρβαρῆγος Πήλικας ..... Ν
Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς ..... Ο
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... Ν
Ἀργ. Διακαντόπουλος ..... Ν
Γεώργιος Β. Πετιμεζᾶς ..... Ο
Ἰωάννης Ζαΐμης ..... Ν
Γεώρ. Κ. Παπαδαῖος .....
Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ν
Γεώργιος Περρωτὴς ..... Ν
Ἰωάννης Ζάρκος ..... Ο
Γεώρ. Παπαγεωργίου ..... Ν
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... Ν
Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς ..... Ο
Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης ..... Ο
Ἰωάννης Ν. Φύλλας ..... Ο
Ἰωάννης Κυριακίδης ..... Ν
Ἀθαν. Παρασυθιώτης ..... Ν
Ν. Βασιλάκης .....
Ἰάκ. Πολυλᾶς .....
Γ. Βαλσαμάκης ..... Ν
Χ. Βανδῶρος ..... Ο
Ἀλ. Κατσαΐτης .....
Γ. Ν. Κοντομίχαλος ..... Ο
Στέλ. Κασιμάτης .....
Κοσμ. Πανάρετος .....
Δημ. Ῥαπτάκης ..... Ν
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν
Θεόδ. Θερμογιάννης ..... Ν
Ἀντών. Καρδαρᾶς ..... Ο
Κ. Κατσικόπουλος .....
Ἀεων. Μαυρομιχάλης .....
Μελέτ. Ῥουσόπουλος ..... Ν
Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... Ν
Ἰωάν. Βαλασόπουλος ..... Ο
Ἀναστ. Βαλασόπουλος ..... Ο
Ἀναστ. Κουτσοπέταλλος ..... Ο
Νικόλαος Μπουρίδης ..... Ο
Γεώργ. Π. Στεφανίτσης .....
Γερασ. Σέρβος ..... Ν
Εὐάγγ. Ἀντ. Ζαβερδινός ..... Ο
Δημήτρ. Τσαμόπουλος ..... Ο
Ἀριστ. Ῥούκης .....
Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος ..... Ν
Ἰωάν. Ταμπακόπουλος .....
Ἀλέξ. Πετρινός ..... Ο
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος .....
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης .....
Ἠλ. Φλέσσας ..... Ο
Βασ. Σινανιώτης ..... Ο
Κωνστ. Κριεμάδης ..... Ο
Κωνστ. Μπράβος ..... Ο
Γερασ. Ζωγιός ..... Ν
Σπυρ. Ζερβός ..... Ο
Νικ. Παγκράτης ..... Ν
Δημοσθ. Στάϊκος ..... Ο
Νικόλ. Σωτηρόπουλος ..... Ν
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ν
Σπήλ. Ἀντωνόπουλος ..... Ν
Π. Μπούτος ..... Ν
Ἰωάν. Ταταράκης ..... Ν
Ἀνάργ. Ῥιζάνης .....
Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης ..... Ο
Κ. Κρίσπης ..... Ν
Ν. Γκίλης .....
Ἀθαν. Ῥοντήρης ..... Ο
Ν. Καλαντζόπουλος ..... Ο
Γ. Σισμάνης ..... Ο
Μιχ. Ἀντωνόπουλος ..... Ο
Γρηγ. Δημητριάδης ..... Ο
Ἀλ. Πετσάλης ..... Ν
Κωνστ. Σινέλης .....
Δημήτριος Σαράβας ..... Ν
Ξανθὸς Πικουλάκης ..... Ο
Ἀεων. Καπετανάκης ..... Ν

Ἀντών. Μαυρομιχάλης .....
Χ. Κανελλόπουλος ..... Ν
Π. Παπαλέξης ..... Ν
Μιλ. Κανελλόπουλος ..... Ο
Σπυρ. Μαρτσοῦκος ..... Ν
Ἀναστ. Νικοκάβουρας ..... Ο
Ἀναστ. Τρύφωνας .....
Γεώργ. Ἰακωβάτος .....
Χ. Ἰακωβάτος .....
Μαρ. Χαριτάτος .....
Γ. Κάγκας .....
Ἀνάργ. Σιμόπουλος ..... Ο
Π. Τζαμάλας .....
Δ. Καραλίβανος .....
Θ. Κανακάρης ..... Ν
Δημήτριος Πατρινός ..... Ο
Ἰωάννης Κωνστάκης ..... Ν
Γεώργιος Τσαρτίδης ..... Ο
Ἰωάννης Δ. Ἀντωνόπουλος ..... Ο
Δημ. Τριγγέτας ..... Ο
Ν. Τσικλητήρας ..... Ο
Ἀθ. Μιτσυλῆς ..... Ν
Ν. Ι. Νικολαΐδης ..... Ο
Ν. Γεωργιάδης ..... Ο
Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... Ο
Ἰωάν. Ν. Μπότασης ..... Ο
Γ. Μπούμπουλης ..... Ν
Ν. Σοῦτσος ..... Ν
Ἀντών. Πετρίτσης ..... Ο
Περ. Σεβαστόπουλος .....
Ἰωάν. Ζαλλώνης .....
Ἰάκωβ. Παξιμάδης ..... Ν
Δημ. Δρόσος ..... Ν
Σωτ. Σωτηρόπουλος ..... Ν
Γρηγ. Ν. Ζέζας ..... Ο
Θ. Ἀναστασόπουλος ..... Ν
Γ. Στάϊκος ..... Ν
Κωνστ. Διαλέτης ..... Ο
Στ. Κορυζῆς ..... Ν
Χρῆστος Δουζίνας ..... Ο
Δ. Γ. Βούλγαρης ..... Ο
Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς ..... Ο
Ἀνδρ. Κουντουριώτης .....
Ἀεων. Τράκας ..... Ο
Θεμ. Παπακώστας ..... Ν
Δημ. Τσιριμῶκος .....
Πέτρ. Σκουμπουρδῆς .....
Δ. Οἰκονόμου ..... Ο
Δ. Ἀβέρωφ ..... Ο
Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινίδης ..... Ο
Ἀθαν. Βασιλείου ..... Ο
Ν. Ἀποστόλης .....
Δ. Βαλαβάνης ..... Ο

Λαβὼν εἶτα τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς, ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ ἐν τῷ δήμῳ Ἀχαρνῶν ἀνατροπὴ τοῦ ἄβακος ὡς πρὸς τὸν Τιμολ. Φιλήμονα δὲν εἶναι λόγος ἀκυρώσεως ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑποψηφίους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ διαλογὴ ἐγένετο τακτική, ἡ δὲ ἐν τῷ δήμῳ Κρωπίας καλπονόθευσις ὡς πρὸς τὴν κάλπην τοῦ αὐτοῦ Φιλήμονος δὲν ἀποδεικνύεται, οὐδὲ ὁ περὶ ταύτης ἰσχυρισμὸς ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων ἀποτελεῖ αὐθεντίαν καὶ τελείαν ἀπόδειξιν, οἱ δὲ λόγοι οἱ ἐπαγόμενοι κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς πρωτευούσης εἶναι ἀβάσιμοι, διότι παντηγυρικωτέρα ἐκλογὴ οὐδέποτε ὑπῆρξεν, οὐδὲ τὰ ἀλλαχοῦ συμβαίνοντα διαπράττονται ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἕνεκα τῆς πολιτικῆς θέσεως τῶν ἐκλογέων πρὸς τοὺς ὑποψηφίους, ὧν ἡ ἐπιτυχία εἶναι σχεδὸν γνω-

στὴ τοῖς πᾶσι πολλὰς πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἡμέρας· συνεπέρανεν ἑπομένως ὑπὲρ τοῦ νομίμου τῆς ἐκλογῆς, ἧς ἡ ἀκύρωσις θέλει εἶσθαι μέγιστον ἀδίκημα, ὅπερ ὅμως ἡ ἐπαρχία θέλει ὑπομείνει ἀνδρικῶς καὶ σωφρόνως.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος, οὐδενὸς ἀντιλέγοντος, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ προσ. πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Βαλσαμάκης,
Δ. Στάϊκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῆς 22 *Ὀκτωβρίου* 1874.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Κατόπιν ἐπρότεινέ τις καὶ ὑπεστήριξαν ἕτεροι, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ κανονισθῇ ἡ ὥρα τῆς τε ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, διότι οὕτω καὶ ταχύτερον καὶ ὁμαλώτερον δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας των. Ἀλλ' ἀντιπαρατηρησάντων ἑτέρων, ὅτι μόνον ἡ ὥρα τῆς ἐνάρξεως δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὁρισθῇ, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ λῆξις, διότι εἰς τὴν Βουλὴν ἔγκειται νὰ ἀποφασίσῃ, ἐὰν ἦναι ἀνάγκη νὰ διακόψῃ ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ συνεδριάζουσα, ἡ Βουλὴ ὥρισεν ὡς ὥραν ἐνάρξεως ἄνευ περιορισμοῦ τὴν 1 μ. μ.

Ἐξηκολούθησεν εἶτα ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὑπεστήριξεν ἐν πρώτοις, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν καταλόγων ὡς καταστάντων ἤδη ὁριστικῶν. Ὁ λόγος δέ, ὃν προτείνουσί τινες, ὅτι τοῦ καταλόγου ἐκτυπωθέντος μετὰ παραρραμάτων δὲν ἐπῆλθεν ὁριστικότης δὲν εἶναι σπουδαῖος, διότι ἡ ἐκτύπωσις δὲν εἶναι οὐσιώδες προσὸν τῆς ὁριστικότητος, τὸν χαρακτῆρα τῆς ὁποίας κατέδειξεν ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ ἡμετέρου νόμου. Ἰσχυρίσθη, ὅτι οὐδεμία ἔνστασις ἐγένετο, οὔτε κατὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, οὔτε κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τύπου τῶν καταλόγων, ὅτι ἐτηρήθησαν περὶ τὴν ἀναθεώρησιν αὐτοῦ πᾶσαι αἱ νόμιμοι διατυπώσεις ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν διαμειφθέντων

μεταξὺ τῆς Β. Νομαρχίας καὶ δημάρχου, ἃ καὶ ἀνέγνω, ὅτι ἡ παράλειψις τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς ἐκ τοῦ καταλόγου δὲν εἶναι οὐσιώδης ἔλλειψις, ἣν φέρουσιν ἄλλως πολλοὶ κατάλογοι, ἐξ ὧν ῥητῶς ὠνόμασε τοὺς τῆς Σύρου καὶ Πατρῶν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὅτι τὰ ὀλίγα παρεισρρήσαντα λάθη δὲν προῆλθον ἐκ προθέσεως τῶν ὑποψηφίων, ἀλλ' ἐκ τῆς σπουδῆς τῆς νομαρχίας περὶ τὴν τύπωσιν, παρ' ἧς καὶ ἰδίως διωρίσθη διορθωτὴς τῶν τυπογραφικῶν παρορραμάτων. Ἰσχυρίζονται, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι ὁ κατάλογος ἐμπεριέχει ὀνόματα εἰκονικά, ἀλλ' οὐδὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποδείξωσι καὶ τοι εἶχον ὅλα τὰ μέσα. Ἐκ τοὐναντίου πολλὰ τῶν εἰκονικῶς φερομένων ὀνομάτων εἰσὶ γνωστότατα καὶ ἐπισημότατα πρόσωπα τῆς πρωτευούσης· ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν συμβαίνῃ, ἡ ὁριστικότης καλύπτει τὸ πᾶν, ὁ δὲ νόμος πρὸ αὐτῆς μόνον διαγράφει τὰ μέσα δι' ὧν προλαμβάνεται ἡ ἐγγραφὴ ἀνικάνων ἢ πλαστῶν, ἢ ἡ παράλειψις ἱκανῶν.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος διέκοψε τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ πέντε λεπτά.

Τῆς συνεδριάσεως δὲ ἐπαναληφθείσης ὁ ἀγορεύων ἐπελήφθη τῆς οὐσίας τῆς ἐκλογῆς καὶ ὑπερεμάχητεν ὑπὲρ τοῦ νομίμου τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς ἀναγνοὺς αὐτὰς τὰς πράξεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν. Ἐνίστανται, εἶπεν, οὐχὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ σήμερον κατὰ τοῦ φατριασμοῦ τῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες συνέκειντο ἐκ τῶν ἀρίστων προσώπων τῆς πρωτευούσης, ἐνῷ αὐτοὶ μᾶλλον ἔχουσι παράπονα κατὰ τῆς ἐξουσίας, ἥτις ἕνα τῶν ἀποτυχόντων ὑποστηρίζουσα καὶ τὴν ἀποτυχίαν ἑτέρου ἐπιδιώκουσα συνετέλεσεν, ὥστε ὁ ὄλεθρος νὰ συγκεντρωθῇ περὶ τοὺς δύο τούτους ἀνταγωνιστάς, αὐτοὶ δὲ νὰ ἀπολέσωσιν ἐπέκεινα τῶν χιλίων ψήφων, ἃς ἐλάμβανον κατ' ἄλλας ἐκλογάς. Ἀλλ' ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἐπρότεινέ τις ἔνστασιν περὶ μὴ ἀπαρτίας τοῦ σώματος. Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὑρεθέντων 90 μόνον ἀντιπροσώπων, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε συνεπῶς τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Γ. Βαλσαμάκης,
Ι. Ν. Μπότασης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Τῆς **23** *Ὀκτωβρίου* **1874.**

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ ὥραν **2** μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσῆλθε καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς Βουλευτὴς Ἄργους κ. Ἀνδρέας Δανόπουλος κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ **1874**, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον κ. βουλευτὴς ὥμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **61** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν, καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται·

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότσης,
Γ. Βαλτσιμάκης.

Ὁ ἱερεὺς
Κων. Οἰκονόμος.

Ὁ ὁρκισθεὶς Βουλευτὴς
Ἀνδρέας Δανόπουλος.

Ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ χθὲς ἀγορεύσας βουλευτὴς Ἀττικῆς, ἀρὸν ἀνεκεφαλαίωσε τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσίν του, ἐπελήφθη τῶν καθέκαστα τῆς ἐκλογῆς. Εἶπεν ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Α'. Τμήματος δὲν διώρισε σφαιριοδότας, ὡς ἐλέχθη εἰς τῶν ἀποτυχόντων, ἀλλὰ μόνον τὴν δευτέραν τῆς ἐκλογῆς ἡμέραν διώρισε δύο πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπουσιασάντων, ὅτι ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὑπάρχει ἀληθὴς ἔνστασις περὶ κακοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἀνυπόγραφος ὑπό τε τοῦ ἐνισταμένου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐκ τῶν αὐτῶν πρακτικῶν φαίνεται ὅτι ἐν τῶν μελῶν προσελήφθη ἀντὶ τοῦ ἀπουσιάσαντος Γ. Μπέσα, παραδόξως ὅμως φαίνεται ὑπογεγραμμένος καὶ ὁ τελευταῖος, τοῦθ' ὅπερ ὅμως οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν. Ἡ δὲ ἰδιαιτέρα ἔνστασις περὶ τοῦ κακοῦ ἐπίσης καταρτισμοῦ τῆς ἐπιτροπῆς φαίνεται ὑποβολιμαία, καὶ ἑπομένως ἄνευ πρακτικῆς ἰσχύος. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε, ἔπεισεν, ἐν τινι λόγῳ ἐπεκτείνονται αἱ ἐλλείψεις αὗται καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐκλογικὰ Τμήματα, ὧν ζητεῖται ἡ ἀκύρωσις; Ἐν τῷ δήμῳ Κρωπίας οἱ ἀντιπρονοοῦντες στηρίζονται ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως τοῦ ἐπιτυχόντος βουλευτοῦ Δ. Ῥάλλη, ἀλλ' ὁ καταγγελθεὶς ὡς διαπράξας τὴν καλπονόθευσιν ἠθωώθη δικαστικῶς, ὥστε δὲν ἀποδεικνύεται ἡ γενομένη νοθεία· ἐν δὲ τῷ δήμῳ Ἀχαρνῶν ἐξάγεται μὲν ὅτι ἀνετράπη ὁ ἄδικος ὁ φέρων τὰ σφαιρίδια τῆς κάλπης τοῦ Φιλήμονος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι ὁ ὑποψήφιος οὗτος οὐδεμίαν ψῆφον θὰ ἐλάμβανεν ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκλογέων ἢ ἐξηντλεῖτο ὅλος ὁ κατάλογος ὑπὲρ αὐτοῦ, οὐδόλως ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς τύχης τῶν πέντε ἐπιτυχόντων, οἵτινες ἐν πάσῃ περιπτώσει θέλουσιν εἶσθαι βουλευταί. Συνεπέρανεν ἑπομένως ὑπὲρ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ μεταξὺ τοῦ Γ. Φιλήμονος καὶ Κ. Κωστῆ καὶ τῆς ἐπιμορφώσεως ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους. Καταλήγων δὲ ἐπεκαλέσθη καὶ ὑπὲρ τῆς Ἀττικῆς τὴν πιστὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν.

Ἐνταῦθα προσελθὼν ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς βουλευτὴς Κερκύρας Ι. Πολυλᾶς κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ **23** τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ **1874**, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον κ. βουλευτὴς ὥμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **61** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη ὡς ἕπεται·

Ὁ προσ. Πρόεδρος

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς

Ὁ ἱερεὺς
Κωνστ. Οἰκονόμος.

Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης,
Γ. Βαλσαμάκης.

Ὁ ὁρκισθεὶς Βουλευτὴς
Ι. Πολυλᾶς.

Ἐπείπεν ἕτερος Βουλευτὴς Τριφυλίας ὅτι ὡς μέλος τῆς πλειοψηφίας τοῦ Τμήματος ὀφείλει νὰ ἀναπτύξῃ τοὺς πρὸς ἀκύρωσιν ἐπαγομένους λόγους. Ὁ προαγορεύσας ἐξήντλησεν ὅλην συνεδρίασιν, πρὸς ὑποστήριξιν ζητήματος οὐδόλως τεθέντος ὑπό τε τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας τοῦ Τμήματος, ἤτοι τοῦ ζητήματος τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων. Ἡ ὁριστικότης ἀφορᾷ μόνον τοὺς ἐκλογεῖς καὶ τὰς ἐπιτροπάς, ἀλλ' ἡ Βουλὴ οὐδόλως κωλύεται νὰ ἐξετάσῃ, ἐὰν οἱ ψηφίσαντες ἦσαν οἱ ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ φερόμενοι. Ἐπίσης δὲν ἐτέθη τὸ ζήτημα τῆς τηρήσεως τῶν προθεσμιῶν, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ εἶπεν ὅτι καὶ τοι συνετμήθησαν αἱ προθεσμίαι καὶ πᾶσα σπουδὴ περὶ τὴν ἀναθεώρησιν κατεβλήθη, πάλιν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παρουσιάσωσι τέλειον καὶ ὁριστικὸν κατάλογον, διότι τὴν παραμονὴν τῆς ἐκλογῆς ὁ Δήμαρχος ἐν ἐγγράφῳ βεβαιοῖ, ὅτι ἐν τῷ ἐκτυπωθέντι καταλόγῳ παρεισέφρησαν τοσαῦτα λάθη, ὥστε οὐδεμίαν ἠδύνατο νὰ φέρῃ διόρθωσιν. Ἑπομένως ἡ πλειοψηφία συνεπέρανε, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐξέτασιν τοῦ καταλόγου, ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ὁριστικὸς κατάλογος καὶ ἑπομένως δὲν ἐγένετο ἐκλογή.

Ἡ παράλειψις τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς, ἣν θεωροῦσιν ἐπουσιώδη οἱ ἀντιπρασσόντες, εἶναι ἐκ τοὐναντίου σπουδαία, διότι διὰ τῆς ἐγγραφῆς ταύτης ἐξασφαλίζονται τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου· ἡ δὲ εἰκονικότης τοῦ καταλόγου καὶ ἡ πλημμελὴς σύνταξις αὐτοῦ ὡμολογήθη ἐν μέρει ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων.

Ἐπιληφθεὶς ἀκολούθως τῶν καθέκαστα τῆς ἐκλογῆς εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἀ. Τμήματος δὲν διώρισεν, ὡς λέγουν, δύω σφαιριοδότας, ἀλλ' ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς τυχόντας τὴν διανομὴν τῶν ψήφων, τοῦτο δὲ δὲν πρέπει νὰ διέλθῃ ἀπαρατήρητον. Ὁ Δήμαρχος ἀφ' ἑτέρου, προσέθηκεν, εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς με-

ταβὰς εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας διέταξε τὴν ἐπιτροπὴν, νὰ μὴ ἀφίνῃ νὰ εἰσέρχωνται πολλοὶ ἀντιπρόσωποι, εἰς τοῦτο δὲ σιωπᾷ αὐτή. Ὑπάρχει ἐπίσης ἔνστασις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ κακῶς κατηρτίσθη καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Γ. Μπέσα ἐν τοῖς πρακτικοῖς· ὑπάρχει ἔτι μήνυσις κατὰ μελῶν τινων τῆς ἐπιτροπῆς; οὐδεμία, εἶπεν ὁ ἀγορεύων, ὑπάρχει θετικὴ ἀπόδειξις, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεμία θὰ ὑπῆρχε καὶ διαφωνία. Ἀλλ' ὅταν ὑπάρχωσι τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα τεκμήρια περὶ ὧν ἐλάλησε, ἐπιτρέπεται νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ οὐδόλως ἐνηργήθη νομίμως.

Ἐν τῷ δήμῳ Κρωπίας ὑπάρχει ἔνστασις πολιτῶν καὶ τοῦ ἐπιτυχόντος ὑποψηφίου Δ. Ῥάλλη περὶ καλπονοθεύσεως. Ἡ αἰθώωσις δὲ τοῦ καταγγελθέντος ἀποδεικνύει μόνον, ὅτι δὲν ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὄχι ὅτι δὲν συνέβη ποσῶς, περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὁποίας παίθεται ἡ πλειοψηφία. Ἐν δὲ τῷ δήμῳ Ἀχαρνῶν οὐδόλως ἐγένετο διαλογὴ εἰς μίαν καλπην, ἀνατραπέντος τοῦ Ἄδικος, τοῦτο δὲ ἐπηρεάζει ὅλην τὴν ἐκλογήν.

Ἀπέναντι ἑπομένως τοσούτων λόγων ἡ πλειοψηφία τοῦ Τμήματος προτείνει τὴν ἀκύρωσιν τῶν δήμων Ἀθηνῶν, Κρωπίας καὶ Ἀχαρνῶν, κακῶς δὲ φρονοῦσιν οἱ ἐναντίοι, ὅτι εἶναι ὑπαγόρευσις πολιτικῆς. Εἶναι ἀπεναντίας τοῦ νόμου πιστὴ ἐφαρμογὴ, ἐφαρμογὴ γινομένη καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀττικῆς ὡς καὶ διὰ τὰς τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν.

Μεθ' ὃ τῆς ὥρας παρελθούσης ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Βαλσαμάκης.
Δ. Στάϊκος,
Γ. Κρεστενίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 24 *Ὀκτωβρίου* 1871.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθε καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ ἔξτι ἀριχθεὶς

βουλευτὴς Καλαβρύτων Γ. Παπαδαίος κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον, τῇ 24 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1874, τετάρτου ἔτους, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς κ. βουλευτὴς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται.

Ὁ προσ. Πρόεδρος

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Κωνστ. Οἰκονόμος.

Ὁ ὁρισθεὶς
Γ. Παπαδαίος.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης,
Δ. Στάϊκος.»

Ἐζήτησεν ἀκολούθως εἰς τῶν βουλευτῶν Μέσης νὰ προσαχθῶσιν ὅλοι οἱ κατάλογοι τῶν δήμων τοῦ Κράτους, ὅπως παραβληθῶσι πρὸς τοὺς κατηγορουμένους τῆς Ἀττικῆς καταλόγους, ὁ δὲ πρόεδρος ἀπήντησεν ὅτι ἡ προσαγωγὴ εἶναι περιττή, καθόσον ὁ βουλόμενος δύναται νὰ τοὺς παραλάβῃ ἐκ τοῦ Γραφείου.

Ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζήτησις.

Παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ἕτερος τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς εἶπεν, ὅτι τὸ ἐπασχολοῦν τὴν Βουλὴν ζήτημα εἶναι γενικώτερον ἢ ὅσον φρονοῦσιν οἱ ἀντίθετοι. Πράκειται ἤδη νὰ ἐδώμεν, εἶπεν, ἐὰν ἡ θέλησις τῆς ἐπαρχίας ἢ ἰσχυρά, ὅταν πρὸς θέλησιν ἄλλην δὲν συμφωνῇ, καὶ ἂν ἐλεύθερος πολίτης δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐλευθέρως τὰ δικαιώματά του. Ἡ ἐλευθερία τοῦ πολίτου εἶναι ἡ βάσις τοῦ συνταγματικοῦ οἰκοδομήματος καὶ ἂν ἡ βάσις αὕτη καταστραφῇ, δὲν ὑπολείπεται ἡ ἡ σύγχυσις καὶ τὸ χάος.

Λέγουσιν, ὅτι εἶναι λυπηρόν, ἡ τέλεσις καλπονοθεύσεως ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἀλλ' εἶναι μᾶλλον λυπηρότερον, ἐὰν διὰ τῆς μελανῆς ψήφου ὑμῶν ἀποδείξητε, ὅτι ἡ πρωτεύουσα τιμωρεῖται διότι τὸ φρόνημά της ἐξεδήλωσεν ἐναντίον τῆς θελήσεως ἄλλων. Καὶ μετὰ τοσαῦτα παθήματα, μετὰ τόσους μόχθους καὶ περιπετείας κατελήξαμεν λοιπὸν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν ἐλευθεριῶν μας; Ἐν συνταγματικῇ πολιτείᾳ ἡ εἰρηνικὴ λύσις τῶν περιστάσεων καὶ τῶν πραγμάτων εἶναι τὸ πᾶν. Διότι αἱ ὁμάδες καὶ τὰ ἔθνη, ἐὰν ἀποπλανῶνται, ταχέως ἐπανέρχονται καὶ ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀλήθειαν. Ἀρήσατε ἐπομένως τὴν δίοδον ἐλευθέραν, διότι ὁ ἀποκλεισμὸς αὐτῆς ἀνορύσσει ἄβυσσον, πρὸς ἣν μοιραίως ὠθοῦνται τὰ ἔθνη.

Ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, ἐξηκολούθησε, παρεβίασε τὰς γενικωτέρας τοῦ δικαίου ἀρχὰς καὶ τοὺς περὶ ἀποδείξεως κανόνας, διότι ζητοῦσι παρ' ἡμῶν τὴν ἀπόδειξιν ἐκείνων, ἅτινα οἱ ἐνιστάμενοί εἰσιν ὑπόχρεοι νὰ ἀποδείξωσι. Παραδέχονται τὴν ὁριστικότητα τῶν καταλόγων· ἀλλ' οὐχ ἧττον εἰσέρχονται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας αὐτῶν. Ἀντὶ δὲ νὰ καταδείξωσιν ὡρισμένως ποῦ εὑρίσκουσι τὴν ἔλλειψιν αὐτοῦ, περιωρίσθησαν εἰς λόγους γενικούς, ἐνῷ συμβουλευόμενοι τὰ ἔγγραφα, θὰ ἐπείθοντο, ὅτι ὅλαι αἱ νόμιμοι διατυπώσεις ἐτηρήθησαν, ὅτι ἡ τύπωσις δὲν εἶναι οὐσιώδης πρὸς τὴν ὁριστικότητα, καὶ ὅτι ἐκτὸς ὀλίγων λαθῶν, οὐδεμίαν ἐπενεγκόντων ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐλάχιστα πρὸς ἄλλα ἄλλων καταλόγων συγκρινόμενα, δὲν ὑπάρχει ἔλλειψις ἄλλη.

Ἐνταῦθα τοῦ βουλευτοῦ Λοκρίδος κ. Α. Ῥούκη προσωπικὰς ἀποτείναντος ἐκφράσεις κατὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Βαλασσοπούλου καὶ θορύβου ἐκ τούτου γενομένου, ὁ Πρόεδρος διέκοψε τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ πέντε λεπτά. Ἐπαναληφθείσης δὲ ταύτης ὁ πρόεδρος ἀναγνοὺς τὸ οἰκεῖον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ καθ' ὃ ὁ οὕτω φερόμενος ἀνακαλεῖται εἰς τὴν τάξιν, τὸν προσεκάλεσε νὰ τὰς ἀνακαλέσῃ. Τούτου δὲ ἐπιμένοντος, ὁ πρόεδρος διέταξε νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ἡ ἀνάκλησις εἰς τὴν τάξιν.

Ὁ ῥήτωρ ἐξακολουθήσας τὴν ἀγόρευσίν του εἶπεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ στηριχθῶσιν ἐπὶ ἐνστάσεως ὅλως ἐξωδίκου, βεβαιουμένης ὑπὸ δύω μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα ὡς μὴ λαβόντα μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν οὐδὲν δικαίωμα εἶχον, ὅτι ἡ πρόσληψις δύω σφαιριδιοδοτῶν δὲν εἶναι λόγος σπουδαῖος πρὸς ἀκύρωσιν, ὅτι ἡ καλπονόθευσις τοῦ δήμου Κρωπίας ἀναιρεῖται διὰ δικα-

στικοῦ βουλεύματος, ἡ δὲ ἐν τῷ δήμῳ Ἀχαρνῶν ἀνατροπὴ μιᾶς κάλπης δὲν ἐπιτρέπει τοὺς ἄλλους, διότι δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀδιαιρέτου τῆς ἐκλογῆς.

Τοιαῦτα, ἐπέπεν, εἰσὶ τὰ τῆς ἐκλογῆς. Ἐὰν ἀνωμαλίαι τινες ἐπῆλθον, δὲν προῆλθον ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ διότι ἠθέλησαν νὰ ἐπιβληθῶσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐκλογέως εἶναι ἡ πρωτίστη ἐγγύησις τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας, ἡ δὲ μέλαινα καθ' ἡμῶν ψῆφος οὖσα κτύπος κατ' αὐτῆς θὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ματαίως καὶ εἰργάσθημεν καὶ ὑπεστημεν τοσαῦτα ὑπὲρ τῆς καθιερώσεως ἀρχῆς, ἡ τήρησις τῆς ὁποίας ἄγει πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐνομίαν.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς Ἀττικῆς, ὅτι οἱ ἀντιφρονοῦντες ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τεκμηρίων καὶ δὺω τοῦ Δημάρχου ἐγγράφων, παραγνωρίσαντες τὴν περὶ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν καταλόγων διαδικασίαν, τὰ κείμενα καὶ τοὺς νόμους, ὧν τὴν ἔννοιαν ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν ἐπικαλεσθεὶς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς μεταξὺ τῆς γνώμης αὐτῶν καὶ τῶν τεκμηρίων, ἐφ' ὧν ἐρείδονται οἱ ἀντίθετοι. Ἐπεκαλέσθησαν, εἶπε, τὰ τυπογραφικὰ λάθη, ἅτινα εἶσιν ὀλίγιστα καὶ πρὸς τὴν διωρθωσιν τῶν ὁποίων ἡ Νομαρχία ἐφεῦρε καὶ ὑπέδειξε μέσα, ἅπερ ἡ ἐπιτροπὴ ἐφήρμοσε, ἀναφέρουσι τὴν ἔλλειψιν τῆς ἡλικίας ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐνῷ οὐδὲν τοιοῦτον ἔλλειπε, τὴν εἰκονικότητα ἐκλογέων χωρὶς οὐδεμίαν νὰ προσαγάγωσιν ἀπόδειξιν. Τοιαύτην ζητοῦσι παρὰ τὸν νόμον ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ταύτην προσάγομεν ἀμέσως. Μεθ' ὃ ἀγορεύων ἤρξατο παραβάλλων τοὺς ἐν τῇ ἐντάσει ἀναφερομένους ὡς εἰκονικοὺς πρὸς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον καὶ τὰ πρωτόκολλα τῆς ψηφορορίας, νὰ ἀναγνώσκῃ ἔγγραφα δημόσια ἀποδεικνύοντα τὴν ὕπαρξιν τῶν προσώπων τούτων.

Ἐνταῦθα μετὰ διακοπὴν ὀλίγων λεπτῶν, ἡ συνεδρίασις ἐξηκολουθήθη. Ἀλλὰ τοῦ ῥήτορος ἐξακολουθοῦντος τὴν ἀγόρευσιν ἐπρότειναν τινες τὴν ἀναβολήν. Μετά τινα δὲ συζήτησιν ἐπροτάθη ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας. Ἀναστὰς τότε εἷς τῶν βουλευτῶν Αἰγιαλείας εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι οὔτε δίκαιον οὔτε ὀρθὸν νὰ προτείνωνται τόσον συχνὰ τοιαῦται ἐνστάσεις, ἐξακολουθοῦντος μάλιστα τοῦ ῥήτορος νὰ λαλῇ. Τοιαῦτα μέτρα εἰς χεῖρας ὀλιγίστων δύανται νὰ παραλύσωσι τὰς ἐργασίας τοῦ σώματος παρατείνοντα ἐπ' ἄπειρον τὰς συζητήσεις. Ἐνστάσεις τοιαῦται προτείνονται ἢ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ἢ ὅταν τὸ Σῶμα πρόκειται νὰ προβῇ εἰς μίαν ἀπόφασιν, ἀλλ' οὐχὶ εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ὁ ῥήτωρ ἀγορεύει. Τοῦτου ἕνεκα ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ θέσῃ πραγμὸν εἰς τὰ τοιαῦτα, προσθεὶς ὅτι δὲν ἐναντιοῦται οὐχ' ἧττον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου.

Ἑτέρου δὲ βουλευτοῦ ἐξ Οἰτύλου εἰπόντος ὅτι τὸ συμπέρασμα τοῦ προαγορεύσαντος τὸν ἀπαλλάσσει τοῦ κόπου νὰ τὸν ἀντικρούσῃ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ὡς ψηφολέκτου τοῦ Π. Μαυρομιχάλη. Εὑρεθέντων δὲ παρόντων **94** ὁ πρόεδρος ἔλυσε συνεπῶς τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ.μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ι. Ν. Μπότασης,
Δ. Σταΐκος,
Γ. Βαλσαμάκης,
Γ. Κρεστενίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῆς 25 *Ὀκτωβρίου* 1874.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν **2** ὥραν μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθε καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς Βουλευτὴς Ὄρους Α. Τρύφωνας κατὰ τὸ ὠδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ **1874**, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον κ. βουλευτὴς ὥμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **64** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρόν, καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς.
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης,
Δ. Σταΐκος,
Γ. Βαλσαμάκης.

Ὁ ἱερεὺς
Κων. Οἰκονόμου.

Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς
Α. Τρύφωνας.

Λαβὼν εἶτα τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Αἰγιαλείας εἶπεν, ὅτι κατὰ δύω συνεδριάσεις καὶ ἐν μέσῳ ἀγορεύσεων ἐπροτάθη ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας, τὸ δὲ προεδρεῖον ἀνάγνω ἀμέσως τὸν κατάλογον. Κατὰ τοιαύτης νομολογίας ἀντικειμένης εἰς τὰς σχετικὰς τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ Κανονισμοῦ διατάξεις διεμαρτυρήθη. Διότι ἔνστασις ἀπαρτίας προτείνεται ἢ ἐν ἀρχῇ τῆς συζητήσεως, ἢ ὅταν τὸ Σῶμα πρόκειται νὰ ἀπορασίσῃ· ἐπομένως δὲν εἶναι δίκαιον οὔτε συμφέρον διὰ τῆς καταχρήσεως ταύτης νὰ παρεμβάλλωμεν δυσχερείας εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Κοινοβουλίου. Ἐπρότεινε δέ, ὅπως ἡ Βουλὴ δώσῃ ἑρμηνείαν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ Κανονισμοῦ, καθ' ἣν ἡ περὶ ἀπαρτίας ἔνστασις προτείνεται ἢ ὅταν πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις, ἢ ὅταν τὸ Σῶμα μέλλῃ νὰ ἐκφέρῃ ἀπόφασιν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Οἰτύλου, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος γενομένη διάκρισις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς σχετικῆς τοῦ Κανονισμοῦ διατάξεως οὐδόλως ἐξάγεται· διότι κατὰ τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀπαιτεῖται ἀπαρτία καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως· δὲν πρέπει δέ τις ἐκβιάζων τὰς λέξεις καὶ ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς ἑρμηνευτικῆς νὰ ἀποδίδῃ ἑρμηνείας, αἵτινες οὐδὲ πόρρωθεν ἐξάγονται. Ἄλλως ἡ προτεινομένη ἑρμηνεία οὐ μόνον δὲν προλαμβάνει τὰς καταχρήσεις, ἃς προβάλλει ὁ προαγορεύσας, ἀλλὰ καὶ φέρει εἰς ἄτοπα πολλῷ μείζονα. Οἱ νόμοι καὶ οἱ περιορισμοὶ οὐδὲν προλαμβάνουσιν, ἐὰν μὴ περωτισμένη κοινὴ γνώμη δὲν ἐπεκτείνῃ τὸ κράτος αὐτῆς ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν πολιτευομένων.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου, ὅτι ἡ μειοψηφία ἐν τοῖς Κοινοβουλίοις εἶναι δύναμις, ἥνωσε ἐμμένει ἐν τῇ ἀποστολῇ αὐτῆς καὶ ἐν τῷ νόμῳ· παύει δὲ οὖσα τοιαύτη, ἂν παρεκκλίνῃ τῆς τροχιᾶς της. Ἐὰν δὲ καὶ ἡ πλειοψηφία παρακολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦτο, τὰ ἀποτελέσματα τοιαύτης διαμάχης δὲν θέλουσιν εἶσθαι εὐάρεστα. Ἐπὶ δύω συνεδριάσεις παρετηρήθη, ὅτι ἡ μειοψηφία ὡς ἐκ συνθήματος ἀποσύρεται, παραλύουσα τοῦ Σώματος τὰς ἐργασίας. Ἂς παύσῃ τοὐλάχιστον προτάσσουσα τὴν σημαίαν τῆς νομιμότητος. Ἐπὶ τέλους συνέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀποστολήν της ἀπαθέστερον καὶ τακτικώτερον καὶ ὑπεστήριξε κατερχόμενος τὴν πρότασιν τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν βουλευτοῦ τινος ἐκ Μέσης ἰσχυρισθέντος, ὅτι ἑρμηνεία δὲν χωρεῖ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, οὐδὲ ἡ Βουλὴ εἶναι ἁρμοδία πρὸς τοῦτο, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ προαγορεύσας

βουλευτὴς Αἰγιαλείας, ὅστις ὑπεστήριζε μὲν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἑρμηνείας τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ τοῦ Κανονισμοῦ, ἐπὶ σκοπῷ ταχυτέρας τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος διεκπεραιώσεως, ἐτροποποίησεν ὅμως τὴν ἀρχικὴν πρότασιν διατυπώσας αὐτὴν οὕτω· «Προτείνω, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον ἀγορεύει βουλευτής τις, ἡ διακοπὴ τούτου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν διατελεῖ ἐν ἀπαρτίᾳ.»

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν τινὲς μὲν ὑπεστήριξαν τὴν πρότασιν τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ, ἄλλοι δὲ ἀντέκρουσαν αὐτὴν ὡς ἀντισυνταγματικὴν ἀνέλθε τὸ ὄθμα εἰς τῶν βουλευτῶν Μεσσήνης, εἰπὼν ὅτι δὲν κατατάσσεται εἰς τὴν τάξιν τῶν συκοφαντούντων. Ἂς ἀνασκάψωσιν, εἶπε, τὸ παρελθὸν, ὅπερ τοσάκις συνεζητήθη, ἡ δὲ κοινὴ γνώμη ἀπεράνθη ἐπ' αὐτοῦ, οὐ μόνον οἱ μὴ ἔχοντες παρελθὸν, ἀλλὰ πάντες. Ἐγκώμια δὲν ἔρχεται νὰ πλέξῃ, οὐδὲ ἐπικηδείους, διότι οἱ ἐπικήδειοι τόσῳ μεγαλείτεροι εἶναι ἔπαινοι, ὅσῳ ἀπαγγέλλονται ἐπὶ ἀνθρώπων μηδαμινῶν. Οἱ ἀσθενεῖς δὲν πρέπει νὰ αἰτιῶνται, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ πράξωσιν, ὅτι οἱ ὑγιεῖς. Δὲν ἐννοῶ, ἐξηκολούθησε, πῶς ὁ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτὴς μετέβαλεν ἐντὸς μιᾶς ὥρας πρότασιν, ἣν ἐθεώρει ὡς ἀσπίδα τοῦ Συντάγματος. Ἐὰν δὲν ἐσκόπει δεδαίως νὰ προσβάλῃ, ἀλλ' ἔδειξεν ἐλαφρότητα. Οὐδέποτε ἀποφεύγαμεν τὴν συζήτησιν, διότι μόνη ἡ αὐθαιρεσία τὴν ἀποφεύγει. Ἐπιδιώκομεν συζήτησιν ἐκτενῆ, διότι σήμερον εἶναι ἡ τελευταία πάλη μεταξὺ τοῦ νόθου ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ τοῦ ἀληθοῦς. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ παραμείνωμεν, ὅταν αἱ φυσικαί μας δυνάμεις ἐξαντλοῦνται. Ἀκλοῦσι περὶ δικαιωμάτων τῆς πλειοψηφίας. Ἀλλὰ νομίζετε ὅτι ἡ μειοψηφία εἶναι ὑπόχρεως νὰ μένῃ, καὶ ἐὰν ἤθελεν ἔλθῃ πρότασις σκοποῦσα τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Συντάγματος; Ἂς μὴ ὁμιλῶσι περὶ δικαιωμάτων τῆς πλειοψηφίας, ὅταν εἰς Νομάρχης καταρτίζῃ αὐθαιρέτως τὸ κοινοβούλιον.

Ἄλλως δὲ ἡ πρότασις τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ δὲν εἶναι οὔτε συζητητέα, οὔτε λογική, οὔτε ἀποτελεσματική. Δὲν εἶναι συζητητέα, διότι ἑρμηνεύει τὸ Σύνταγμα, ὅπερ καὶ ἐπ' ἐλάχιστον μόναν ἐὰν ἐγγιχθῇ, ἀνατρέπεται τὸ ὅλον οἰκοδόμημα. Δὲν εἶναι λογική, διότι κατ' αὐτὴν δύναται νὰ συζητῇ ἡ Βουλὴ παρόντος καὶ ἑνὸς μόνου βουλευτοῦ, νὰ ἀποφασίζῃ δὲ μόνον ἐν ἀπαρτίᾳ· ἀλλ' οὔτε καὶ ἀποτελεσματική, διότι ἀντὶ τῆς περὶ ἀπαρτίας ἐνστάσεως δύναται νὰ προταθῇ ἡ ἀναβολή, ἥτις, ἵνα παραδεχθῇ, ἀπαιτεῖ ἀπαρτίαν. Τὸ μόνον ἄμεσον ἐξα-

γόμενον εἶναι ἡ ἀνατροπὴ τοῦ Συντάγματος διὰ τῶν ἐκάστοτε ἑρμηνειῶν, εἰς ἃς ἀφορμὴν θὰ παρέχῃ, ἐὰν ἡ πρότασις τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ γείνῃ ἀποδεκτή, εἰς τοῦτο δὲ ἐρωτῶ, ἐπείπε, τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς.

Οὐδένα, ἀντέλεξεν ὁ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτής· ὕβρισα ἢ ἐσυκοφάντησα. Ὑβρίζουσι καὶ συκοφαντοῦσιν οἱ μὴ ἀνεχόμενοι τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μου. Μὲ ἀποκαλοῦσι μηδαμινόν, ἴσως διότι δὲν ἐπροσωμίλησα τὴν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον εἴσοδόν μου δι' ἐμπρησμῶν οὐδὲ ἐζήτησα τὴν ἐξουσίαν διὰ δικονοιῶν καὶ αὐλοκολακείας. Δὲν εἶμαι ἐπίσημος, ἴσως διότι δὲν ἐμηχανεύθην δόλους πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, διότι δὲν ἐξεμεταλλεύθην τὴν ἰεροτέραν τοῦ Ἕλληνος ἰδέαν, ὅπως ὁδηγήσω τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν καὶ τὴν ἠθικὴν κατάπτωσιν. Ταύτην σημαντικότητα οὔτε ἐζήτησα, οὔτε θέλω ζητήσει, ἀλλὰ πιστὸς ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς πεποιθήσεσιν ἀντεπολιτεύθην ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων, ἀποκρούσας πολλάκις τὴν ἐξουσίαν, ἣν οἱ ἄλλοι ἐπεδίωκον διὰ συνομοσιῶν.

Ὑποστηρίξας δὲ ἀπολούθως τὴν πρότασιν του ὡς σκοποῦσαν μόνον νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ταχύτητα ἐν ταῖς συζητήσεσιν, ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν ἐτροποποίησεν αὐτὴν ἐξ ἐπιπολαιότητος, ἀλλ' ὅπως ἡσυχάσῃ ἐκείνους, οἵτινες ἐξέλαβον αὐτήν, ὡς ἀνατρέπουσαν τὰς ἐλευθερίας τοῦ τόπου.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων, ὅτι λυπεῖται βλέπων τὸ βῆμα τοῦτο καθιστάμενον πεδίον ὕβρεων καὶ προσωπικοτήτων. Ἀναγκάζεται δὲ νὰ λάβῃ τὸν λόγον, ὅπως καθησυχάσῃ τὴν συνείδησιν τῶν πιστευσάντων, ὅτι ὑπάρχει πρόθεσις συνομοσίας ἐν τῇ ἀναχωρήσει τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος. Πολλοὶ βουλευταί, εἶπεν, ἀνεχώρησαν, ἐν οἷς καὶ ἐγώ, διότι αἱ δυνάμεις μας εἶχον ἐξαντληθῆ. Ἄλλοτε παρέμενον μετὰ τινων φίλων μου χάριν τῆς ἀπαρτίας, ἀλλ' ἤμην νεώτερος. Ὁ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτὴς ἐκλαβὼν τὴν ἀναχώρησιν ὡς ὑποκρύπτουσαν ἀνυπάρκτους πολιτικοὺς ὑπολογισμούς· ἔφερε πρότασιν, ἥτις εἶναι ἑρμηνεία τοῦ Συντάγματος. Τοιαύτας ἑρμηνείας δὲν δύναται ποτὲ ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιφέρῃ, πρέπει δὲ νὰ ἀποφεύγωνται, διότι εἶναι αὐτόχρημα ἐγχειρίσεις κατὰ τοῦ πολιτεύματος. Τὸ ἐπασχολοῦν ἡμᾶς ζήτημα ἠδύνατο νὰ λυθῇ διὰ συνεννοήσεως τῶν μερίδων, διότι εἰς ἀμφοτέρας ὑπάρχει καλὴ πίστις.

Ἐπὶ τέλους ἱκέτευσας τὴν Βουλήν, ἵνα ἀποφύγῃ πρότασιν ἑρμηνευτικὴν τοῦ Συντάγματος διετύπωσε τὴν ἑξῆς πρότασιν.

α Ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεχθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.»

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ ἐκ Μεσσήνης βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι ὡς πρὸς τὰς συκοφαντίας τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ δὲν ἀπαντᾷ, ἐπικαλεῖται μόνον τὴν μαρτυρίαν τῶν βασιλέων, οὓς ὑπηρέτησεν, ὅτι πάντοτε ἐπεδείκνυτο πνεῦμα φιλελεύθερον καὶ ἀνδροπρεπές. Ὡς πρὸς δὲ τὴν πρότασιν, ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως τοῦ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτοῦ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορήσωσιν αὐτὸς καὶ οἱ ὁμόρρονες πρότασιν ἑρμηνεύουσαν τὸ Σύνταγμα.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος κηρύξας περαιωμένην τὴν συζήτησιν, προσκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφανθῇ πρῶτον ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ ἐκ Καλαβρύτων προτάσεως, θεωρηθείσης ὡς ἀπωτέρας.

Προκληθείσης ψηφορορίας δι' ἀναστάσεως κα. μὴ διακριθέντος τοῦ ἀποτελέσματος, ἐγένετο ψηφορορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ἀνεξαρτήτου καὶ Α. Πετσάλη, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπέρριψε ταύτην διὰ ψήφων 78 κατὰ 66, κατὰ τὸ ὠδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφορορίας.

Πρωτόκολλον ψηφορορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεχθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ναὶ ἢ ὄχι;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης ..... Ο	Ἀθ. Ἴσκος .....
Ἰωάν. Μπόγδανος ..... Ο	Ἰω. Καραγιαννόπουλος .. ..
Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... Ο	Δημ. Γρίβας ..... Ο
Νικόλ. Μαυροκορδάτος .... Ν	Γ. Γεροθανάσης ..... Ο
Μ. Καΐρης Ὀρφανός ..... Ν	Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ο
Κ. Α. Ἐμπειρίκος	Β. Κ. Νικολόπουλος ..... Ο
Ἀνδρ. Δανόπουλος ..... Ν	Ἰωάν. Ἀναγν. Δεληγιάννης .. Ο
Λεων. Ζωγράφος	Δημ. Νικολόπουλος ..... Ο
Δημ. Ῥάλλης ..... Ν	Κ. Πλαπούτας .. ..
Ἰω. Λέκκα ..... Ν	Ἰωάν. Β. Ῥοΐλός ..... Ο
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ν	Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης. .. Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Κ. Κοσσονάκος ..... Ν
Περικλῆς Πετράκης ..... Ν	Ἠλ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης .. Ο
Κωνστ. Ν. Ἰωαστὴς	Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου ..... Ο

Ἰωάν. Γ. Κότταρης .. ... Ο
Ἰωάν. Σαφάκας ..... Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος ... Ν
Ἰωάν. Καπιτσίνης ..... Ν
Ἀντών. Μήτσας ..... Ν
Γ. Μίλησης .....
Δ. Βουλπιώτης ..... Ν
Κ. Γιαλδάσης ..... Ν
Γ. Ζηνόπουλος ..... Ν
Δημ. Τσιτσάρας ..... Ο
Ἰωάν. Βούλτσος ..... Ο
Δημ. Βολτέρας ..... Ο
Στυλ. Βισβάρδης ..... Ο
Παναγ. Δραγώνας ..... Ο
Δημοσθ. Πανηρόπουλος ... Ο
Γ. Δ. Κρεστενίτης .. ... Ο
Στέφ. Στεφανόπουλος .. ..
Ἐπαμ. Κρεστενίτης .....
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς ..... Ν
Ἀλέκ. Ἄχολος ..... Ο
Γ. Πετούσης ..... Ο
Λουκ. Κατσίνας .. .. Ν
Ἀναγν. Δημητρίου .. ... Ν
Σπυρ. Μαλασπίνας .. .... Ο
Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος ..... Ο
Βαρβαρῆγος Πήλικας .. .. Ν
Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς .... Ο
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... Ν
Ἀργ. Διαμαντόπουλος .... Ν
Γεώργιος Β. Πετιμεζᾶς .. .. Ο
Ἰωάννης Ζαΐμης ..... Ν
Γεώρ. Κ. Παπαδαίος .. ..
Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ν
Γεώργιος Περρωτὴς ..... Ν
Ἰωάννης Ζάρκος ..... Ο
Γεώρ. Παπαγεωργίου .. .. Ν
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος .... Ν
Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς .... Ο
Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης ..... Ο
Ἰωάννης Ν. Ψύλλας ..... Ο

Ἰωάννης Κυριακίδης .....
Ἀθαν. Παραμυθιώτης .. .. Ν
Ν. Βασιλάκης ..... Ν
Ἰάκ. Πολυλᾶς ..... Ν
Γ. Βαλσαμάκης ..... Ν
Χ. Βανδῶρος ..... Ο
Ἀλ. Κατσαΐτης .....
Γ. Ν. Κοντομίχαλος .... Ν
Στέλ. Κασιμάτης .....
Κοσμ. Πανάρετος .....
Δημ. Ῥαπτάκης .....
Γ. Βακαλόπουλος .. .. Ν
Θεόδ. Θερμογιάννης ..... Ν
Ἀντών. Καρδαρᾶς ..... Ο
Κ. Κατσικόπουλος .....
Λεων. Μαυρομιχάλης .....
Μελέτ. Ῥουσόπουλος ..... Ν
Ἀναστ. Κορριωτάκης .... Ν
Ἰωάν. Βαλασόπουλος .... Ο
Ἀναστ. Βαλασόπουλος .... Ο
Ἀναστ. Κουτσοπέταλλος .. Ο
Νικόλαος Μπουρίδης .... Ο
Γεώργ. Π. Στερανίτσης .... Ο
Γεράσ. Σέρβος ..... Ν
Εὐάγγ. Ἀντ. Ζαβερδινός .. Ο
Δημήτρ. Τσαμόπουλος .... Ο
Ἀριστ. Ῥούκης ..... Ν
Ἰωάν. Παπαζαρειρόπουλος .. Ν
Ἰωάν. Ταμπακόπουλος ...
Ἀλέξ. Πετρινός ..... Ο
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος ..
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης .....
Ἠλ. Φλέσσας ..... Ο
Βασ. Σινανιώτης .. .. Ο
Κωνστ. Κριεμάδης .. .... Ο
Κωνστ. Μπράβος ..... Ο
Γεράσ. Ζωγιὸς ..... Ν
Σπυρ. Ζερβὸς ..... Ο
Νικ. Παγκράτης ..... Ν
Δημοσθ. Στάϊκος ..... Ο

Νικόλ. Σωτηρόπουλος ... Ν
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος .... Ν
Σπήλ. Ἀντωνόπουλος .. .. Ν
Π. Μπούτος ..... Ν
Ἰωάν. Ταταράκης ..... Ν
Ἀνάργ. Πρεζάνης ..... Ν
Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης ..... Ο
Κ. Κρίσπης ..... Ν
Ν. Γκίλης .. ..
Ἀθαν. Ῥοντήρης .....
Ν. Καλαντζόπουλος ..... Ο
Γ. Σισμάνης ..... Ο
Μιχ. Ἀστωνόπουλος .....
Γρηγ. Δημητριάδης .... Ν
Ἀλ. Πετσάλης ..... Ν
Κωνστ. Σινέλης ..... Ο
Δημήτριος Σαράβας ..... Ν
Ξανθὸς Πικουλάκης .. .. Ο
Λεων. Καπετανάκης ..... Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης .. .. Ν
Χ. Κανελλόπουλος ..... Ν
Π. Παπαλέξης ..... Ο
Μιλ. Κανελλόπουλος .... Ο
Σπυρ. Μαρτσούκος ..... Ν
Ἀναστ. Νικοκάβουρας .... Ο
Ἀναστ. Τρύφωνας ..... Ν
Γεώργ. Ἰακωβάτος .....
Χ. Ἰακωβάτος .. ..
Μαρ. Χαριτάτος .. ..
Γ. Κάγκας .....
Ἀνάργ. Σιμόπουλος .....
Π. Τζαμάλας ..... Ν
Α. Καραλίβανος .. ..
Θ. Κανακάρης .....
Δημ. Πατρινὸς ..... Ο
Ἰωάννης Κωνστάκης ..... Ν

Γεώργιος Τσερτίδης ..... Ο
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος .... Ο
Δημ. Τραγγέτας ..... Ο
Ν. Τσικλητῆρας ..... Ο
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ν
Ν. Ι. Νικολαΐδης ..... Ο
Ν. Γεωργιάδης ..... Ο
Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... Ο
Ἰω. Ν. Μπότασης ..... Ο
Γ. Μπούμπουλης ..... Ν
Ν. Σούτσος ..... Ν
Ἀντών. Πετρίτσης ..... Ο
Περ. Σεβαστόπουλος .. .. ..
Ἰω. Χαλλιώνης ....
Ἰάκ. Παξιμάδης ..... Ν
Δημ. Δρόσος ..... Ν
Σωτ. Σωτηρόπουλος ..... Ν
Γρηγ. Ν. Ζέζας .. .. Ο
Θ. Ἀναστασόπουλος ..... Ν
Γ. Στάϊκος .....
Κωνστ. Διαλέτης ..... Ο
Στ. Κορυζῆς ..... Ν
Χρῆστος Δουζίνας ..... Ο
Δ. Γ. Βούλγαρης .. .. Ο
Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς ..... Ο
Λεων. Τράκας ..... Ο
Θεμ. Παπακώστας ..... Ν
Δημ. Τσιριμῶκος .....
Πέτρος Σκουμπουρδῆς .. .. Ο
Α. Οἰκονόμου ..... Ο
Α. Ἀβέρωφ ..... Ο
Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινίδης .. .. Ο
Ἀθ. Βασιλείου ..... Ο
Ν. Ἀποστόλης .. .. Ο
Δ. Βαλαβάνης ..... Ο

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἀποτελέσματος, εἶπέ τις, ὅτι ἡ ἑτέρα πρότασις, ὡς ἀντισυνταγματική, δὲν δύναται νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν. Ἀνοίγεται ἑπομένως νέα συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀπο-

χωρήτου. Ἑτέρων δὲ ὑποστηριζόντων, ὅτι ἡ συζήτησις ἐκηρύχθη περαιωμένη ὑφ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἐπόψεις καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ, ἄλλως δὲ ὅτι μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως τοῦ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτοῦ, ἕπεται συνεπῶς ἡ παραδοχὴ τῆς προτάσεως τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ, κα. θορύβου ἐκ τούτου γενομένου, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Βαλσαμάκης,
Γ. Κρεστενίτης,
Ι. Ἀνεζάρτητος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 28 *Ὀκτωβρίου* 1874.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Τοῦ Προέδρου ἀναγγείλαντος, ὅτι ἔμεινεν ἐκκρεμὴς κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἡ πρότασις τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ, ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν ἐκ Καλαβρύτων βουλευτῶν καὶ εἶπεν, ὅτι ἐπιθυμῶν νὰ δώσῃ πέρας εἰς παλυτάραχον συζήτησιν ὑπέβαλε πρότασιν, ἥτις καὶ ἀπερρίφθη, Ἡ ἀπόρριψις αὕτη οὐδόλως, εἶπε, τὸν ἀποθαρρύνει, ὅπως ὑποβάλῃ νέαν, ἵνα ἀποτρέψῃ κινδύνους σοβαροὺς μέλλοντας νὰ προέλθωσιν, εἴποτε γείνει δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ, διότι ὁπωσδήποτε θίγει τὸ Σύνταγμα. Τοιαῦται προτάσεις πρέπει νὰ συζητῶνται ἀρέμα· ἐπομένως ἐπρότεινεν, ἵνα ἡ διαρρυθμισθεῖσα πρότασις τυπωθῇ καὶ μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου συζητηθῇ ὡρίμως.

Προσέθηκεν ὁ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτὴς, ὅτι ἡ πρότασις του ἦτο ἁπλῶς κανονιστικὴ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν συζητήσεων, οὐδόλως θίγουσα κατὰ τὴν πεποίθησίν του τὸ Σύνταγμα. Ἀλλ' οὐχ ἧττον δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτοῦ, ἀποσύρων μάλιστα τό γε νῦν ἔχον τὴν πρότασίν του πρὸς ἄρσιν πάσης συζητήσεως.

Ἡ Βουλὴ ἠρκέσθη εἰς τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς. Οὕτω, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴς ἐξηκολούθησε τὴν διακοπεῖσαν τῆς προτεραίας ἀγόρευσίν του ἀποκρούων τὴν περὶ ψηφοφορίας εἰκονικῶν ὀνομάτων καὶ ἑτεροδημοτῶν ἔνστασιν, ἐπικαλούμενος δημόσια ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν δημοτικότητα τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου θεωρουμένων ἀνυπάρκτων καὶ ἑτεροδημοτῶν. Ἐὰν δὲ, εἶπε, ἐψηφοφόρησαν καὶ ἐκλογεῖς τῆς τελευταίας ἰδιότητος, εἰς τοῦτο συνετέλεσαν οἱ ἀποτυχόντες καὶ πρὸς τοῦτο ἀνέφερεν ἐκλογέα στρατιώτην ἀποπεμφθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, καίτοι ἔφερε πιστοποίησιν ταυτότητος τοῦ Φρουραρχείου. Ἐμνημόνευσε πρὸς τούτοις τῶν ἁρμοδίως δοθεισῶν ἐνστάσεών του, δι' ὧν κατήγγειλε τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς νοθείας, ἃς προπαρεσκεύαζεν ἡ Ἀστυνομία, καὶ συνεπέρανεν, ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ συνάδελφοί του δὲν εἶχον ἀνάγκην τοιούτων μέσων πρὸς ὑπεροχὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ὑπὲρ ἧς τοσαῦτα θυσιάζουσιν, ἀλλ' οἱ ἀντίθετοι, οἵτινες ὅλως ἄγνωστοι διατελοῦσιν. Ἀλλ' ἔστω, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι ἐψηφοφόρησαν καί τινες ἑτεροδημόται. Τοῦτο δὲν εἶναι λόγος ἀκυρότητος. Δὲν δύναται τόσον εὐκόλως ὑπὸ Βουλῆς μήπω καταρτισθείσης νὰ καταπατηθῇ νόμος ψηφισθεὶς ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Βασιλέως. Ἐὰν τοιοῦτον ἀναγνωρισθῇ δικαίωμα, πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν ἀποφαινομένων περὶ τοῦ κύρους τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, διότι οἱ κατάλογοι εἶναι ἐναίσιοι. Ἐὰν δὲ ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή, πῶς θέλει διαταχθῇ ἄλλη, ἀφοῦ ὁ κατάλογος εἶναι ὁριστικός, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἐκλογή; Διεξελθὼν ἀκολούθως τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς πρωτευούσης ἀπέκρουσεν ὡς ἀνυποστάτους τὰς ὀλίγας ἐνστάσεις τῶν ἀποτυχόντων, ἐξέθετο τὰς ἐκνόμους τῶν διοικητικῶν ὀργάνων ἐνεργείας ἐναντίον αὐτῶν, κατέδειξε τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς καὶ συνεπέρανεν, ὅτι οἱ πρὸς ἀκύρωσιν ἐπαγόμενοι λόγοι ἔπρεπε νὰ ἦναι μᾶλλον βάσιμοι καὶ πλειότερον λογικοί. Ἀφηγήθη κατόπιν ἐκτενέστερον τὰ ἐν τῷ δήμῳ Κρωπίας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς συμβάντα καὶ τὴν ἀποδιδομένην τῷ ἀξιωματικῷ Ἀξελῷ καλπονόθευσιν, τὴν γενομένην καταγγελίαν καὶ τὰς προσπαθείας τῆς ἀνακρίσεως πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος, προσπαθείας, τὰς ὁποίας, ὡς εἶπεν ἐγνωστοποίησε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τὰς ὁποίας ἀφηγεῖται ἐνώπιο

τοῦ Σώματος ἐντολῇ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος. Ἐξέθηκεν ἐπίσης τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν τῷ δήμῳ Ἀχαρνῶν ἀνατροπῆς τοῦ Ἄβακος ἐπὶ βλάβῃ τοῦ Φιλήμονος καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ ἐκλογὴ δέον νὰ ἐπαναληφθῇ ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ μεταξὺ Φιλήμονος καὶ Κωστῆ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους, ὧν ἡ ἐκλογὴ οὐδόλως ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῆς ἀνατροπῆς ταύτης.

Μεθ' ὃ, τῆς ὥρας παρελθούσης, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰ. Ν. Μ π ό τ α σ η ς.
Γ. Κ ρ ε σ τ ε ν ί τ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.

Τῆς 29 *Ὀκτωβρίου* 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐν πρώτοις εἰς τῶν ἐξ Ἀττικῆς βουλευτῶν κατέθετο εἰς τὸ προεδρεῖον τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἔγγραφα, ὧν χρῆσιν ἔκαμε πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ κύρους αὐτῆς.

Ἀνελθὼν δὲ τὸ βῆμα εἰς τῶν βουλευτῶν Κερκύρας εἶπεν, ὅτι ὡς εἶναι γνωστὸν ἐν Ζακύνθῳ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς συνέβη ἀποκλεισμός, ἡ δὲ ἀποκλεισθεῖσα μερὶς ἐπέδωκε τῇ Εἰσαγγελίᾳ πεντήκοντα περίπου μηνύσεις κατὰ διαφόρων ὑπαλλήλων. Πρὸς ὑποστήριξιν τῶν μηνύσεων τούτων ἐζήτησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι μηνυταὶ παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον τὰς μηνύσεις, τὸ εἶδος τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ ὄνομα τῶν μηνυομένων, ἀλλ' ὁ Εἰσαγγελεὺς οὐ μόνον, εἶπεν, ἠρνήθη, ἀλλ' ἠπείλησε διὰ παύσεως τὸν δικαστικὸν κλητῆρα, ἐὰν συνέτασσεν ἐπιδοτήριον διὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πιστοποιητικόν. Παρεκάλεσεν ἐπομένως·

1) Τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργόν, ἵνα τηλεγραφικῶς διατάξῃ τὸν Εἰσαγγελέα Ζακύνθου νὰ ἀποστείλῃ πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον τὰς μηνύσεις, αἵτινες κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκλογῶν καὶ μετ' αὐτὰς παρὰ πλείστων πολιτῶν ἐδόθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ὡς

καὶ τὴν μήνυσιν, ἣν τὰ μέλη τῆς ὁριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Ψωφίδος ἔδωκαν κατὰ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως λοχίου.

2) Τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἵνα καταθέσωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς τὰς τῶν ἀνακριτῶν Μητσοπούλου καὶ Βούλγαρη ἐκθέσεις περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν διαπραχθέντων ἐν Ζακύνθῳ, καθὼς καὶ τὴν παραίτησιν τοῦ Δημάρχου Ζακυνθίων.

3) Τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργόν, ἵνα διατάξῃ τηλεγραφικῶς τὸν ἐν Πάτραις Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν νὰ διαβιβάσῃ πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον τὰς μηνύσεις, ἃς οἱ ἐνισταίμενοι ἔδωκαν κατὰ τοῦ Νομάρχου Ζακύνθου, τοῦ Μηδάρχου καὶ τοῦ Φρουράρχου, δι' ἣν ἐξήσκησαν ἐπέμβασιν κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν ἐκλογήν· καὶ

4) Τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ καταθέσῃ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Νομάρχου Ζακύνθου περὶ τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Τῶν ἐγγράφων τούτων, εἶπε, γνῶσιν πρέπει νὰ λάβῃ ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου συζήτησιν, ἐλπίζει δὲ, ὅτι καὶ οἱ ἀνακηρυχθέντες βουλευταὶ θέλουσι τὸν ὑποστηρίξει εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην.

Μεθ' ὃν ἀναστὰς εἷς τῶν βουλευτῶν τούτων εἶπεν, ὅτι ὑποστηρίζει καθ' ὅλα τὴν πρότασιν ταύτην. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζήτησις.

Ἀκροὸν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου εἶπεν, ὅτι οἱ κατάλογοι, ὅπως ὦσιν ὁριστικοί, δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ τήρησις τῶν προθεσμιῶν, διότι οἱ δημόσιοι νόμοι δὲν εἶναι ἀντικείμενον στενῆς ἑρμηνείας, ἀλλὰ πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἀναφέρηται τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου. Ἐὰν δὲ ἡ ἀναθεώρησις τῶν καταλόγων δὲν ἠδυνήθη τῶν σκοπῶν τοῦ νομοθέτου νὰ ἐπιτύχῃ, αἱ ἐξωτερικαὶ διατυπώσεις οὐδὲν ὠφελοῦσιν, ἡ δὲ Βουλὴ οὐδόλως κωλύεται νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῶν. Τὴν ἐπὶ τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγου ἁρμοδιότητα τῆς Βουλῆς γνώμην του ὁ ῥήτωρ ἐστήριζεν ἐπὶ ξένης νομολογίας, ἂν καὶ οἱ ἀντιῤῥοῦντες ἐπεκαλέσθησαν, ἐπὶ τοῦ ἐγχωρίου νόμου καὶ ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἡμετέρου νομιμαθοῦς, ἧς καὶ χωρὶς ἀνέγνω. Οἱ ἀντιῤῥοῦντες, εἶπεν ὁ ἀγορεύων, διατείνονται ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἐγγραφόρτησαν ἀνύπαρκτα πρόσωπα, ἀλλ' ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος ἐστη-

ρίχθη ἐπὶ τῆς ὁμολογίας τῶν ἐν τῷ τμήματι παρουσιασθέντων ἐπιτυχόντων, οἵτινες ὡμολόγησαν, ὅτι παρεισέρρησαν λάθη. Ἤδη δὲν ὑπάρχει ὁ ὑλικὸς χρόνος πρὸς ἐξέλεγξιν αὐτῶν, ἀλλ' οὐχ ἧττον ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις, ὅτι ὁ κατάλογος ἔριθει ἀνυπάρκτων ἐκλογέων, καὶ ὡς τοιαύτην ἐπεκαλέσθη τὴν ἐπίσημον στατιστικήν, ἐξ ἧς ἐμφαίνεται ὅτι οἱ ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ περιεχόμενοι εἶναι πολλῷ πλειότεροι τῶν πραγματικῶν. Ὅταν δὲ, συνεπέρανεν, οὕτως καταρτίζωνται οἱ κατάλογοι, οὐδεὶς ἐν πεποιθήσει δύναται νὰ παραδεχθῇ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι τὸ καθαρὸν ἐξαγόμενον τῆς ἐλευθέρας καὶ πραγματικῆς τῶν πολιτῶν θελήσεως. Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κρωπίας καὶ τὸν δῆμον Ἀχαρνῶν ὑποστηρίζεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι ἄκυρος ἐπίσης, διότι καὶ νοθεία ἐγένετο καὶ ἡ ἀνατροπὴ μιᾶς κάλπης δὲν παρέχει τὸ καθαρὸν ἐξαγόμενον τακτικῆς ἐκλογῆς. Ἂς μὴ νομίζωσι δὲ οἱ ἀντιφρονοῦντες, συνεπέρανεν, ὅτι ἐκ προκαταλήψεως θέλουσι νὰ ἀκυρώσωσι τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἀλλὰ πεισθέντες περὶ τοῦ μὴ νομίμου αὐτῆς θέλουσι νὰ ἐφαρμόσωσι καὶ ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς τὸν νόμον, ὡς ἐφηρμόσθη πολλάκις καὶ ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Πρόκειται σήμερον, ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσσήνης, νὰ ἀποφασίσωμεν, ἂν τὰ ἐκλογικὰ ζητήματα θὰ λύωνται τοῦ λοιποῦ διὰ τῆς στατιστικῆς, ἂν θὰ ἐπανέλθωμεν πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ὀκτωβριανῆς μεταπολιτεύσεως, ἢ ἂν θὰ ἔχωμεν τοῦ λοιποῦ ἀληθὲς σύστημα ἐκλογικόν. Πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὀκτωβρίου **1862** ἐπεδίωκε τοὐλάχιστον τὴν ἐφαρμογὴν νόθου συστήματος ὁ Βασιλεύς, ἀλλὰ σήμερον ὁ νῦν Βασιλεύων τὸ ἀποκρούει ὅλαις δυνάμεσι, σύστημα δὲ τοιοῦτον ἐφαρμοζόμενον ὑπὸ ὑπουργῶν ἐφημέρων ἄγει πρὸς ὀλέθρια ἀποτελέσματα.

Περίεργόν τι συμβαίνει ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς. Μέχρι τοῦδε ἠκυροῦτο ἐκλογὴ ἕνεκα παραβιάσεως νόμου, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ παραβιασθῇ ὁ νόμος, ἵνα ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή. Ὁ κατάλογος εἶναι ὁριστικός· πῶς δύναται ἡ Βουλὴ ἐξασκοῦσα ἔργα ἁπλοῦ δικαστοῦ νὰ μεταβάλῃ τὸν νόμον ἐπὶ εἰδικῆς περιπτώσεως; Ἀλλὰ καὶ ἄλλη ἀρχὴ παραβιάζεται. Διότι κατὰ ποίαν διαδικασίαν θέλει δικάσει; Καὶ ἂν ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἠρνήθησαν τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἔνθα ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις, πολλῷ πλειότερον ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀποφύγῃ, ὅπως δικάσῃ μονομερῶς. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἀντιφρονοῦντες οὐδεμίαν ἀπόδειξιν προσάγουσιν, ὅτι τὰ παραπτώματα τοῦ καταλόγου εἰς τοὺς ἐκλογεῖς εἰσιν ἀληθῆ. Ἴσως θέλουσιν ἀκυρώσει ἐκλογὴν διὰ γεγονότα καὶ περιστάσεις, ὑφ' ὧν πλήρουνται πλεῖστοι κατάλογοι, ἐκλογὴν, ἐπισπασαμένην τὴν προσοχὴν ὅλου τοῦ κόσμου καὶ κατὰ τῆς ὁποίας γίνεται χρῆσις τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως. Τοῦτο δὲ λίαν φυσικῶς, διότι αἱ ἀσθενεῖς Κυβερνήσεις καλύπτουσι τὴν ἀσθένειάν των διὰ τοιούτων μέσων.

Ἐνταῦθα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ζητήσαντος ἐξηγήσεις, θέλω, ἐξηκολούθησεν ὁ ῥήτωρ, νὰ καθαρίσω τὴν θέσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἣν συκοφαντοῦσιν ὡς ἀναρχικήν. Εἰσήλθομεν ἄλλοτε ἐν τῇ Βουλῇ, ὅπως περιορίσωμεν τὴν κατάχρησιν. Μὲ τὴν σημαίαν ταύτην κατήλθομεν εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐν δὲ τῇ πρωτευούσῃ ἐξήλθομεν νικηταὶ διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν. Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ οὐδὲν ἄλλο ἔχει, ἢ νὰ ἐξετάσῃ τὸ κῦρος τῆς ἐκλογῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων. Ἡ πάλη ἡ αἰωνία συγκροτεῖται περὶ τὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογήν, δι' αὐτὴν δὲ ἐξηγεῖται ἡ ὕπαρξις κομμάτων, ἅτινα δὲν διαιροῦσιν ἄλλαι ἰδέαι, ὡς ἀλλαχοῦ. Καὶ σήμερον τοῦ νόμου τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιθυμοῦμεν. Ἂς ἀποδείξωσιν, ὅτι ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς παρεβιάσθη εἷς νόμος, ὅτι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διατάσσεται ἡ τύπωσις τοῦ καταλόγου ἢ ἡ πρόληψις ἄλλου τινὸς πλημμελήματος, ὅπερ ἐπικαλοῦνται, καὶ ἂς μὴ ζητῶσι νὰ ὑποκύψωμεν ἀνερευνήτως. Λὲν ἀρνοῦμαι τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποστηρίζῃ τὰς ἰδέας της ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, ἀλλ' ὄχι καὶ διὰ τῆς ἐξουσίας, διότι οὐδεὶς ἀγὼν δύναται νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ τῶν μερίδων. Μετὰ τὴν καθιέρωσιν μάλιστα τῆς ἀρχῆς τῶν εἰσιτηρίων, τίς θέλει κατέλθει εἰς τὸν ἀγῶνα; Ἰδοὺ δὲ ἡ ἐπανάληψις τῆς πάλης τοῦ παρελθόντος ὑπὸ ἄλλην διατύπωσιν, τὴν εὐθύνην δὲ ταύτην ἀναλαμβάνετε, διότι ἡ ἀπόφασίς σας πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Μὴ θυσιάσετε δὲ τὴν μεγάλην δύναμιν, ἣν ἔχετε εἰς χεῖρας, ὅτι τὸν νόμον καὶ τὴν ψῆφόν σας, διότι ἂν τοὐναντίον πράξητε, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης θέλετε εἰσθε πτῶμα. Μοὶ ἐπιτρέπεται δὲ νὰ παρατηρήσω τοῦτο, ὅταν ἡ Βουλὴ πρόκειται νὰ προσκρούσῃ εἰς τὸ ἀνακεκηρυγμένον φρόνημα τοῦ τόπου ἀποκλείουσα βουλευτὰς ὑπερισχύσαντας πανηγυρικῶς. Λὲν εἶναι δὲ καὶ συνετὸν νὰ ἀφήσητε ἐν τῇ κοινωνίᾳ θύματα καταδιώξεως, διότι κατὰ τοῦτο διακρίνεται ἡ συνταγματικὴ πολιτεία, διότι ἐν αὐτῇ πᾶν ἄτομον καὶ πᾶσα ἰδέα εὑρίσκει τὴν θέσιν του. Ἄρετε τὴν πολιτείαν ἐλευθέραν, ὅπως τὴν θέλῃ τὸ πολίτευμα. Ἄλλως καθίστασθε ὑπεύθυνοι, ἀδικοῦντες μὲν τοὺς ἐπιτυχόντας, ἀλλ' οὐδόλως ὑμεῖς ἐκ τούτου ὠφελούμενοι.

Μετέθεσαν, ἀντιπαρατήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Λακεδαίμονος τὸ ζήτημα καὶ τὸ κατέστησαν ἀπὸ δικαστικοῦ πολιτικόν· ἡ μετάθεσις αὕτη ἦτο σκόπιμος. Ἐζήτησαν νὰ ἀποπλανήσωσι τὰς συνειδήσεις καὶ νὰ παραστήσωσιν, ὅτι ἡ ἀπόφασις σας θὰ ἔχῃ μεγάλας καὶ φοβερὰς συνεπείας, ἂν μὴ ᾖ σύμφωνος πρὸς τὰς πεποιθήσεις των. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν πιστεύω νὰ ἔχῃ τις τόσην ἀσθένειαν τὸν χαρακτῆρα, ὥστε νὰ μεταβληθῇ, καὶ νὰ πτοηθῇ, ἂν τυχὸν ἐπείσθη, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἀττικῆς δὲν εἶναι νόμιμος. Ὡμίλησαν προφόρως περὶ πολιτικῶν ζητημάτων καὶ πρὸς εἰδότας, ὅτι νομιμώτεραι ἐκλογαὶ δὲν διεξήχθησαν, διότι ὀλίγας μόνον καὶ οἱ ἀντίπαλοι προσβάλλουσιν. Ἀλλὰ σήμερον δὲν πρόκειται περὶ τούτου, ἀλλὰ περὶ τοῦ νομίμου τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς. Σᾶς εἶπον, ὅτι δὲν δύνασθε νὰ ὑπερβῆτε τὸ δεδικασμένον, καὶ ὅταν ἓν μέλος ἀντέταξε τὴν λογικὴν καὶ τὸν Ἑλληνικὸν νόμον, ἐγελεύσθη ὡς περιφρονοῦν τὴν ξένην νομολογίαν, καὶ ὅταν αὐτὴν ἐπεκαλέσθημεν, μᾶς εἶπον, ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην αὐτῆς. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ δικαστὴς τῆς οὐσίας εἶναι καὶ τοῦ παρεμπίπτοντος, ἡ δὲ κυριαρχία τῆς Βουλῆς ἐπεκτείνει τὸ κράτος αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν ζητημάτων. Ποσάκις δὲν ἀπεβλήθησαν πρόσωπα ἐκ τῆς Βουλῆς ταύτης καὶ ποσάκις δὲν εἴπατε, ὅτι δὲν δεσμεύεσθε ὑπὸ τοιούτων λόγων; Εἶναι βέβαιον, ὅτι αἱ πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ καταλόγου προθεσμίαι δὲν ἐτηρήθησαν, ἡ δὲ τύπωσις αὐτοῦ ἐγένετο ἐσφαλμένη καὶ ὅτι ἐψηφορόρησαν ἑτεροδημόται, ὡς ὡμολόγησαν καί τινες τῶν ἐνδιαφερομένων ἐν τῷ τμήματι. Ἀλλ' ἔχομεν καὶ ἄλλην ἀπόδειξιν, πιστοποιητικὸν τῆς Ἀστυνομίας, ἐξ οὗ ἐξάγεται, ὅτι πολλοὶ τῶν ψηφορορησάντων ἦσαν ἀπόντες, ἄλλοι δὲ ὅτι εἶναι ὅλως ἀνύρπακτοι, ἢ ἀνήκουσιν εἰς ἄλλους δήμους. Ὅταν δὲ γινώσκωμεν ταῦτα πάντα, ἅτινα δὲν εἶναι παραπτώματα ἐλάχιστα, πῶς δυνάμεθα νὰ παραβλέψωμεν; Οὐδόλως δὲ πρόκειται νὰ τιμωρήσωμεν τὴν ἐπαρχίαν, ὡς ἰσχυρίσθησαν, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσωμεν τὸν νόμον. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἀποκλείσωμεν πρόσωπον ἠδυνάμεθα νὰ ἐπικυρώσωμεν τὴν ὅλην ἐκλογήν. Θέλουσι νὰ προσελκύσωσι τὴν εὔνοιαν τοῦ δήμου, παριστῶντες ὅτι ἡ ἀκύρωσις προσβάλλει αὐτόν. Ἀλλ' οὐδεὶς πλάγιος σκοπὸς ἐμπιλοχωρεῖ ἐν ἡμῖν. Τὰ ἐπιχειρήματα ἑπομένως τῶν ἀντιτρονούντων εἶναι ὅλως πολιτικὰ καὶ οὐδένα πτοοῦσι.

Ἐνταῦθα τινῶν βουλευτῶν ζητούντων πληροφορίας περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς Ἀστυνομίας, ὁ πρόεδρος εἶπεν, ὅτι ἐπὶ τῇ αἰτήσει βουλευτῶν τινῶν τοῦ Τμήματος προσεκάλεσε τὸν γραμματέα

τῆς Ἀστυνομίας, ἵνα δώσῃ πληροφορίας ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνεσταμένου Α. Καμπᾶ προσαχθέντων καταλόγων, οὓς πρὸς ἀσφάλειαν ἐμονογράφησε. Νομίζει δέ, ὅτι ἔπραξεν ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ, οὕτω δὲ προθύμως ἐξετέλεσε πᾶσαν αἴτησιν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων τμημάτων.

Παρατήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων, ὅτι ἀναλαμβάνει τις ἔργον δυσχερέστατον θέλων νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς, διότι ὑπερασπίζεται τὸ πασίδηλον καὶ καταφανές. Ἡ ὁριστικότης καὶ μὴ ὁριστικότης τοῦ καταλόγου, ἡ πλημμέλια καὶ οἱ ἀνύπαρκτοι ἐκλογεῖς, ἰδοὺ τί ἐπάγουσι κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλὰ ποῖαι αἱ ἀποδείξεις ὅτι ὁ κατάλογος δὲν εἶναι ὁριστικός; Τὸ ἐναντίον ἀπέδειξαν οἱ ἐπιτυχόντες, διότι ὁ νόμος εἶναι σαφής· ἀλλὰ λέγουσιν, ὅτι καὶ ἂν ἦναι ὁριστικός, ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἐξελέγξῃ. Πρὸς ἐπικουρίαν ἐπεκαλέσθησαν τὸν Δαλλόζ, ἀλλὰ τὸν ἠκρωτηρίασαν διότι ἐν Γαλλίᾳ μετὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀρχῆς τῆς ὁριστικότητος, ἡ Βουλὴ οὐδόλως ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐρεύνης τοῦ περιέχομένου τοῦ καταλόγου. Ἄνευ τῆς ὁριστικότητος δύναταί τις νὰ ἀνευρίσκῃ πλημμελήματα εἰς ὅλους τοὺς καταλόγους. Ἡ τύπωσις ἀφ' ἑτέρου δὲν εἶναι οὐσιώδες πρᾶγμα, τὰ δὲ ἐν αὐτῷ παρεισρρήσαντα σφάλματα δὲν εἶναι λόγοι ἀκυρότητος, διότι ἠδύναντο νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸν χειρόγραφον κατάλογον. Ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ἐψηφορόρησαν εἰκονικοί, ἑτεροδημόται καὶ τεθνεῶτες, καὶ ὅμως ἐναντίον τῶν νόμων ἐζήτησαν ἀποδείξεις περὶ τούτου παρὰ τῶν κατηγορουμένων. Ἀφοῦ εἰς τῶν ἀποτυχόντων προσήγαγε πᾶσαν δυνατὴν ἀπόδειξιν, οἱ κατήγοροι προσάγουσι πιστοποιητικὰ τῆς ἀστυνομίας, τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν εἶναι μέσον ἀποδεικτικόν, δὲν πιστοποιεῖ ὑπ' εὐθύνην τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τὸ περιεχόμενον καὶ δὲν ἀναφέρεται, καθ' ἃ μὲ πληροφοῦσιν, εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, οὓς περιέχουσιν οἱ κατάλογοι τοῦ ἀποτυχόντος ἐνσταμένου. Ἡ ἐκλογὴ Ἀττικῆς εἶναι νόμιμος, οὐδὲ εἶχον ἀνάγκην οἱ ἐπιτυχόντες νὰ καταφύγωσι εἰς ἔκνομα μέσα. Ἡ ἀκύρωσις νομίμου ἐκλογῆς εἶναι αὐτόχρημα προγραφὴ καὶ περιέχει μεγίστην πολιτικὴν ἀρροσύνην. Ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ὠφελήθη ἐκ τῶν προσγινομένων ἑκάστοτε καὶ ἐξ ὑπ' αἰμοιβῆς ἀδικημάτων. Οὐδόλως, εἶπεν, ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐκλογὴν προσωπικῶς. Βλέπει τὸ νόμιμον αὐτῆς καὶ νομίζει καθῆκον νὰ ὑψώσῃ φωνὴν ὑπὲρ τῆς νομιμωτέρας τοῦ Κράτους ἐκλογῆς, ἐλπίζων, ὅτι οὐδεὶς θέλει εἰρεθῇ σεβόμενος τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα νὰ φέρῃ ψῆφον ἀκυρωτικὴν στηριζο-

μενος εἰς ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ ῥέψωσι τὸ ὄνομα τοῦτο.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος, τῆς ὥρας παρελθούσης, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ προσ. πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Μπότασης,
Ι. Ἀνεξάρτητος,
Γ. Κρεστενίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῆς 30 *Ὀκτωβρίου* 1874.

Ἐν ἀπαρτίᾳ εὑρεθείσης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθε καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς βουλευτὴς Παρνασσίδος κ. Α. Καρκλίβανος κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 30 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1874 ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον κ. βουλευτὴς ὤμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν, ὅπερ ὑπογράφη ὡς ἕπεται·

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ἱερεὺς
Κωνστ. Οἰκονόμος.

Οἱ προσ. γραμματεῖς
Γ. Κρεστενίτης,
Ι. Ν. Μπότασης,
Ι. Ἀνεξάρτητος.

Ἀναστὰς κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐβεβαίωσε τὴν Βουλὴν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ὑπαλλήλων τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς προσελήφθη καὶ ἔδωκε πληροφορίας περὶ τῶν λεγομένων εἰκονικῶν ὀνομάτων, ἐπομένως τὸ ἔγγραφον τῆς ἀστυνομίας ἀνακριβῶς γράφει, ὅτι ἔλαβε τὰς πληροφορίας παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Κερκύρας, εἶπεν, ὅτι ὑψοῖ τὴν φωνὴν αὐτοῦ κατὰ τῆς ἀδικίας τῆς προσγινομένης ἐναντίον τῆς πρωτευούσης. Ἐλευθερία ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἐξελέγξεσιν, ἰδοὺ ἀρχαί, ἐξ ὧν ἀπορρέει γνησία ἀντιπροσωπεία, καὶ τὰς ἀρχὰς ταύτας ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίσῃ. Ὑπὲρ τοῦ νομίμου τῆς ἐκλογῆς συνηγορεῖ ἡ κοινὴ πεποίθησις σύμφωνος οὖσα πρὸς τὰ ἐπίσημα τῆς ἐκλογῆς πρακτικά. Ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ὁ κατάλογος δὲν εἶναι ὁριστικὸς, ἀναπρέποντες δὲ τὸ δεδικασμένον λέγωσιν, ὅτι συμπεριελήφθησαν ἐν αὐτῷ εἰκονικαὶ ἐκλογεῖς. Τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον ἀνέτρεψαν αἱ ἀνταποδείξεις τοῦ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτοῦ προσαγάγοντος πλῆθος ἐπισήμων ἐγγράφων περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, ἐσφαλμένως δὲ οἱ ἀντιπρονοοῦντες ἰσχυρίζονται, ὅτι ὁ κατάλογος δὲν εἶναι ὁριστικὸς, διότι συγχέουσι δύω διακεκριμένας ἀρχὰς, ἤτοι τὴν ὁριστικότητα καὶ διάρκειαν τοῦ καταλόγου μετὰ τῆς ἀναθεωρήσεως. Καὶ ἐὰν ἔτι, ἐπεῖπε, δὲν ἐγίνετο ἀναθεώρησις, ἡ ἐκλογὴ δὲν εἶναι ἄκυρος, ἐνόσῳ δὲν ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ παραλειφθέντες ἐπηρεάζουσι τὸ ἀποτέλεσμα. Προσήγαγον οἱ ἀντιπρονοοῦντες πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐπιχειρημάτων των τὴν στατιστικὴν καὶ πιστοποίησιν τῆς ἀστυνομίας. Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον οὐδεμία πίστις δύναται νὰ δοθῇ, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ δὲν πιστοποιεῖ, ἀλλ' ἁπλῶς, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας, ὡς πρὸς δὲ τὴν στατιστικὴν, δέχα ἔχουσιν αἱ γνῶμαι. Καὶ εἰ μὲν παραδέχονται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων κυμαίνεται μεταξὺ τρίτου καὶ τετάρτου πρὸς τὸν ὅλον πληθυσμὸν, ὁ κατάλογος Ἀθηνῶν εἶναι ἀκριβὴς· εἰ δὲ ἀσπάζονται τὴν γνώμην, ὅτι κυμαίνεται μεταξὺ τετάρτου καὶ πέμπτου, οἱ ἐκλογεῖς εἶναι μὲν πλεύτεροι, ἀλλὰ συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀπόντων, οὓς δὲν ἀριθμεῖ ἡ στατιστικὴ, οἱ ἐκλογεῖς ἐν ταὐτῇ περιπτώσει εὑρίσκονται εἰς ἀναλογίαν πρὸς τὸν πληθυσμόν. Ἡ ἔλλειψις δὲ ἐπιθέτου ἢ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς, ὡς ἰσχυρίζονται, δὲν εἶναι σπουδαῖον ἐπιχείρημα. Ἐν γένει, ἐπεῖπεν, ἡ καθιέρωσις τοιούτων προηγουμένων ἐκλείει τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, νοθεύει τὴν

ἐκλογήν καὶ ἑπομένως τὴν ἀντιπροσωπείαν. Ἡ δὲ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς θὰ συντελέσῃ, ὅπως ἡ Βουλὴ πέσῃ ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης, τοῦτο δὲ δὲν πρέπει νὰ παραβλέψῃ.

Προσέθηκεν ἐπίσης ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Αἰγιαλείας, ὅτι αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀθηνῶν ἐνστάσεις δὲν εἶναι οὔτε ἀληθεῖς, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐπιτυχῶς ἐπενοήθησαν· ἐξετάσας δὲ τὸ πινάκιον καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου ὑποστήριξεν, ὅτι ὁ κατάλογος εἶναι ὁριστικὸς καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κρωπίας καὶ Ἀχαρνῶν ἀπορρίπτει, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν εἶναι ἀκυρωτέα ὡς πρὸς ὅλους τοὺς ὑποψηφίους.

Παρετήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Λακεδαίμονος, ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος καὶ οἱ μετ' αὐτῆς συνταχθέντες δὲν ὡμίλησαν ἐκ λόγων πολιτικῆς ἀνάγκης πρὸς ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἡ δὲ κυριαρχία τῆς Βουλῆς, δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ὁριστικότητα καὶ τελεσιδικίαν τοῦ καταλόγου. Ὁ κανὼν ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ὁ ἐνάγων ἀπὸ βαρεῖται ταῖς ἀποδείξεσι, δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἐξελέγξεων τῶν ἐκλογῶν καὶ πρὸς τοῦτο ἐπεκαλέσθη συγγραμέα ἀλλοεθνῆ.

Μετά τινα ἀκόμη συζήτησιν, καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ἀποκρούσαντες τὸ περὶ εἰκονικότητος ἐκλογέων, τὴν περὶ μὴ ὁριστικότητος τοῦ καταλόγου ἔνστασιν καὶ τοὺς ἄλλους ἰσχυρισμούς, ἀνῆλθε τὸ ζῆτημα εἰς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς, ὅστις παραβαλὼν τὸν κατάλογον τῆς ἀστυνομίας περὶ εἰκονικῶν ἢ δὶς ἐγγεγραμμένων ὀνομάτων πρὸς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ ἔγγραφον τῆς ἀστυνομίας εἶναι μακρὰν τῆς ἀληθείας. Λαβὼν δὲ ἐπὶ τέλους τὸν λόγον καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος βουλευτὴς ἐκ Σύρου εἶπεν, ὅτι ἡ ἀκυρωτικὴ αὐτῆς ψῆφος εἶναι προϊὸν πεποιθήσεως.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν, ἡ δὲ Βουλὴ προβᾶσα παρεδέχθη ἐν πρώτοις τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Πειραιῶς, Φυλῆς, Λαυρίου, Μαραθῶνος καὶ Ὠρωπίων δι' ἀναστάσεως ἄνευ αὐθεντίας ἀντιρρήσεως.

Τεθέντος ἀκολούθως τοῦ περὶ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀθηναίων ζήματος καὶ γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ρούκη καὶ Ι. Ἀνεζαρτήτου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς διὰ ψήφων **76** κατὰ **69** ἀρνηθέντων **2** κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀθηναίων ναὶ ἢ ὄχι;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης · · · · · · · · Ο	Δ. Βουλπιώτης · · · · · · · · · · Ο
Ἰωάν. Μπόγδανος · · · · · · · · Ν	Κ. Γιολδάσης · · · · · · · · · · Ο
Σπυρ. Λογιωτατίδης · · · · · · Ν	Γ. Ζηνόπουλος · · · · · · · · · · Ο
Νικόλ. Μαυροκορδάτος · · · · Ο	Δημ. Ταϊτσάρας · · · · · · · · · · Ν
Μ. Καΐρης Ὀρφανός · · · · · · Ο	Ἰωάν. Βούλτσος · · · · · · · · · · Ν
Κ. Α. Ἐμπειρίκος · · · · · · · Ν	Δημ. Βολτέρας · · · · · · · · · · Ν
Ἀνδρ. Δανόπουλος · · · · · · · Ο	Στυλ. Βισβάρδης · · · · · · · · · Ν
Λεων. Ζωγράφος · · · · · · · ·	Παναγ. Δραγώνας · · · · · · · · Ν
Δημ. Ῥάλλης · · · · · · · · · ·	Δημοσθ. Πουκρύπουλος · · · · Ν
Ἰω. Λέκκας · · · · · · · · · · · ·	Γ. Α. Κρεστενίτης · · · · · · · · Ο
Στυλ. Κολιάτσος · · · · · · · ·	Στέρ. Στεφανόπουλος · · · · · ·
Δημ. Καλλιγρονᾶς · · · · · · ·	Ἐπαμ. Κρεστενίτης · · · · · · · ·
Περικλῆς Πετράκης · · · · · ·	Δύγερινός Πετραλιᾶς · · · · · · Ο
Κωνστ. Ν. Κωστῆς · · · · · · ·	Ἀλέκ. Ἄχολος · · · · · · · · · · Ν
Ἀθ. Ἴσκος · · · · · · · · · · · ·	Γ. Πετσάσης · · · · · · · · · · · · Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος · · · · Ν	Λουκ. Κατσίνας · · · · · · · · ·
Δημ. Γρίβας · · · · · · · · · · · Ν	Ἀναγ. Δημητρίου · · · · · · · · Ο
Γ. Γερυθανάσης · · · · · · · · · Ν	Σπυρ. Μαλασπίνας · · · · · · ἀργ.
Χρ. Κατσικογιάννης · · · · · · Ν	Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος · · · · · · Ν
Β. Κ. Νικολόπουλος · · · · · · Ν	Βαρβαρῆγος Ἡλίπκας · · · · · · Ο
Ἰω. Ἀναγ. Δεληγιάννης · · · Ν	Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς · · · · · · Ν
Δημ. Νικολόπουλος · · · · · · Ν	Θρ. Α. Ζαΐμης · · · · · · · · · · Ο
Κ. Πλαπούτας · · · · · · · · · ·	Ἀργ. Διαμαντόπουλος · · · · Ο
Ἰω. Β. Ῥαΐλλος · · · · · · · · · · Ν	Γεώγ. Β. Πετιμεζᾶς · · · · · · Ν
Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης · · · · Ν	Ἰωάννης Ζαΐμης · · · · · · · · Ο
Κ. Κοσσονάκος · · · · · · · · · Ο	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος · · · · Ν
Πλ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης · · Ν	Περ. Μαυρομιχάλης · · · · · · Ο
Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου · · · · · · Ν	Γεώργ. Περρωτὴς · · · · · · · · Ο
Ἰωάν. Γ. Κόττας · · · · · · Ν	Ἰωάννης Ζάρκος · · · · · · · · Ν
Ἰωάν. Σαφάκας · · · · · · · · · Ο	Γεώργ. Παπαγεωργίου · · · · Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος · · · · Ο	Ἀλ. Κοντόσταυλος · · · · · · Ο
Ἰωάν. Καπιτσίνης · · · · · · Ο	Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς · · · · Ν
Ἀντών. Μήτσας · · · · · · · · Ο	Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης · · · · · · Ν
Γ. Μίλτσης · · · · · · · · · · · Ο	Ἰωάννης Ν. Ψύλλας · · · · · · Ο

Ἰωάννης Κυριακίδης	Ο
Ἀθ. Παρχιμπιώτης	Ο
Ν. Βασιλάκης	Ο
Ἰάκ. Πρλυλᾶς	Ο
Γ. Βαλσαμάκης	Ο
Χ. Βανδῶρος	Ν
Ἀλ. Κατσαΐτης	
Γ. Ν. Κοντομίχαλος	Ο
Στέλ. Κασιμάτης	
Κοσμ. Πανάρετος	
Δημ. Ῥαπτάκης	Ο
Γ. Βακαλόπουλος	Ο
Θεόδ. Θερμογιάννης	Ο
Ἀντών. Καρδαρᾶς	Ν
Κ. Κατσικόπουλος	
Λεων. Μαυρομιχάλης	
Μελέτ. Ῥουσσόπουλος	Ο
Ἀναστ. Κορριωτάκης	Ο
Ἰωάν. Βαλασόπουλος	Ν
Ἀναστ. Βαλασόπουλος	Ν
Ἀναστ. Κουτσοπέταλος	Ν
Νικόλαος Μπουρίδης	Ν
Γεώργ. Π. Στεφανίστης	Ν
Γεράσ. Σέρβος	Ο
Εὐάγγ. Ἀντ. Ζαβερδινός	Ν
Δημ. Τσαμόπουλος	Ν
Ἀριστ. Ῥούκης	Ο
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος	Ο
Ἰω. Ταμπακόπουλος	
Ἀλέξ. Πετρινὸς	Ν
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Ἠλ. Φλέσσας	Ν
Βασ. Σινανιώτης	Ν
Κωνστ. Κριεμάδης	Ν
Κωνστ. Μπράβος	ἀρν.
Γεράσ. Ζωχιὸς	Ο
Σπυρ. Ζερβός	Ν
Νικ. Παγκράτης	Ο
Δημοσθ. Στάϊκος	Ν
Νικόλ. Σωτηρόπουλος	
Αλέξ. Κουμουνδοῦρος	Ο
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ο
Π. Μποῦτος	Ο
Ἰω. Ταταράκης	Ο
Ἀνάργ. Πρεζάνης	Ο
Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης	Ν
Κ. Κρίσπης	Ο
Ν. Γκίλης	
Ἀθ. Ῥοντήρης	
Ν. Καλαντζόπουλος	Ν
Γ. Σισμάνης	Ν
Μιχ. Ἀντωνόπουλος	
Γρηγ. Δημητριάδης	Ν
Ἀλ. Πετσάλης	Ο
Κωνστ. Σινέλης	Ο
Δημ. Σαράβας	Ο
Ξανθὸς Νικουλάκης	Ν
Λεων. Καπετανάκης	Ο
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Ο
Χ. Κανελλόπουλος	Ο
Π. Παπαλέξης	Ν
Μιλ. Κανελλόπουλος	Ν
Σπυρ. Μαρτσοῦκος	Ο
Ἀναστ. Νικακάβουρας	Ν
Ἀναστ. Τρύφωνας	Ο
Γεώργ. Ἰακωβάτος	
Χ. Ἰακωβάτος	
Μαρ. Χαριτάτος	
Γ. Κάγκας	
Ἀνάργ. Σιμόπουλος	
Π. Τζαμάλας	Ο
Α. Καραλίβανος	Ο
Θ. Κανακάρης	Ο
Δημήτριος Πατρινός	Ν
Ἰωάννης Κωνσταράκης	Ο
Γεώργιος Τσερτίδης	Ν
Ἰωάννης Δ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Δημ. Τριγγέτας	Ν
Ν. Τσικλητήρας	Ν

Ἀθ. Μισυρλῆς	Ο
Ν. Ι. Νικολαΐδης	Ν
Ν. Γεωργιάδης	Ν
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Ν
Ἰωάν. Ν. Μπότασης	Ν
Γ. Μπούμπουλης	Ο
Ν. Σοῦτσος	Ο
Ἀντών. Πετρίτσης	Ν
Περ. Σεβαστόπουλος	
Ἰωάν. Ζαλλώνης	
Ἰάκωβ. Παξιμάδης	Ο
Δημ. Δρόσος	Ο
Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο
Γρηγ. Ν. Ζέζας	Ν
Θ. Ἀναστασόπουλος	Ο
Γ. Στάϊκος	Ο
Κωνστ. Διαλέτης	Ν
Στ. Κορυζῆς	Ο
Χρῆστος Δουζίνας	Ν
Δ. Γ. Βούλγαρις	Ν
Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς	Ν
Λεων. Τράκας	Ν
Θεμ. Παπακώστας	Ο
Δημ. Τσιριμῶκος	
Πέτρ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Α. Οἰκονόμου	Ν
Δ. Ἀβέρωφ	Ν
Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινιώτης	Ν
Ἀθαν. Βασιλείου	Ν
Ν. Ἀποστόλης	Ν
Δ. Βαλαβάνης	Ν

Τελέντος κατόπιν τοῦ περὶ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κρωπίας θέματος καὶ γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ι. Ἀνεξαρτήτου καὶ Γ. Βαλσαμάκη, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς διὰ ψήφων 86 κατὰ 45 ἀρνηθέντων 4, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὧδε προσαρτωμένου πρωτοκόλλου ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλετῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κρωπίας, ναὶ ἢ ὄχι ;

Ἰωάν. Μεσηνέζης	Ν
Ἰωάν. Μπόγδανος	Ν
Σπυρ. Δογιωτατίδης	Ν
Νικόλ. Μαυροκορδάτος	Ο
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς	Ο
Κ. Α. Ἐμπειρίκος	Ν
Ἀνδρ. Δανόπουλος	ἀρν.
Λεων. Ζωγράφος	
Δημ. Ῥάλλης	
Ἰωάν. Λέκας	
Στυλ. Κολιάτσος	
Δημ. Καλλιφρονᾶς	
Μερικλῆς Πετράκης	
Κωνστ. Ν. Κωστῆς	
Ἀθ. Ἴσκος	
Ἰω. Καραγιανόπουλος	Ν
Δημ. Γρίβας	Ν
Γ. Γερουβανάσης	Ν
Χρ. Κατσικογιάννης	Ν
Β. Κ. Νικολόπουλος	Ν
Ἰωάν. Ἀναγ. Δεληγιάννης	Ν
Δημ. Νικολόπουλος	Ν

Κ. Πλαπούτας . . . . . .
Ιω. Β. Ῥοΐλός . . . . . N
Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης . . N
Κ. Κοσσονάκος . . . . . O
Βοϋδῆς Μαυρομιχάλης . . . N
Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου . . . . . N
Ἰωάν. Γ. Κότσης . . . . . N
Ἰωάν. Σαμάκας . . . . . O
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . . N
Ἰωάν. Καπιτσίνης . . . . . N
Ἀντών. Μήτσας . . . . . O
Γ. Μίλιγκος . . . . . N
Δ. Βουλπιώτης . . . . . O
Κ. Γιολδάσης . . . . . O
Γ. Ζηνόπουλος . . . . . ἀρν.
Δημ. Τσιτσάρας . . . . . N
Ἰωάν. Βούλτσος . . . . . N
Δημ. Βολτέρας . . . . . N
Στυλ. Βισβίρδης . . . . . N
Παναγ. Δραγόνας . . . . . N
Δημοσθ. Πανηρόπουλος . . . N
Γ. Δ. Κρεστενίτης . . . . . O
Στέφ. Στεφανόπουλος . . . . .
Ἐπ. Κρεστενίτης . . . . . .
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς . . . . . O
Ἀλέκος Ἄγγελος . . . . . N
Γ. Πετούσης . . . . . N
Λουκ. Κατσίνας . . . . . .
Ἀναγν. Δημητρίου . . . . . O
Σπυρ. Μαλασπίνας . . . . . ἀρν.
Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος . . . . . N
Βαρβαρῆγος Πηλλικιας . . . . O
Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς . . . . . N
Θρ. Α. Ζαΐμης . . . . . O
Ἀργ. Διαμαντόπουλος . . . . O
Γεώργ. Β. Πετιμεζᾶς . . . . . N
Ἰωάν. Ζαΐμης . . . . . O
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος . . . N
Περ. Μαυρομιχάλης . . . . . O
Γεώργ. Περρωτὴς . . . . . O

Ἰωάν. Ζάρκος . . . . . N
Γεώργ. Παπαγεωργίου . . . . O
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος . . . . ἀρν.
Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς . . . N
Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης . . . . . N
Ἰωάν. Ν. Ψύλλας . . . . . N
Ἰωάν. Κυριακίδης . . . . . N
Ἀθαν. Παραμυθιώτης . . . . . O
Ν. Βασιλάκης . . . . . .
Ἰάκ. Πολυλᾶς . . . . . .
Γ. Βαλσαμάκης . . . . . O
Χ. Βανδῶρος . . . . . N
Ἀλ. Κατσαΐτης . . . . . .
Γ. Ν. Κοντομίχαλος . . . . . .
Στέλ. Κασιμάτης . . . . . .
Κοσμ. Πανάρετος . . . . . .
Δημ. Ῥαπτάκης . . . . . N
Γ. Βακαλόπουλος . . . . . O
Θεόδ. Θερμογιάννης . . . . . .
Ἀντών. Καρδαρᾶς . . . . . N
Κ. Κατσικόπουλος . . . . . .
Λεων. Μαυρομιχάλης . . . . . .
Μελέτ. Ῥουσσόπουλος . . . . O
Ἀναστ. Κορριατάκης . . . . . .
Ἰωάν. Βαλασόπουλος . . . . . N
Ἀναστ. Βαλασόπουλος . . . . N
Ἀναστ. Κουτσοπέταλος . . . . N
Νικόλ. Μπουφίδης . . . . . N
Γεώργ. Η. Στεφανίτσης . . . N
Γεράσ. Σέρβος . . . . . O
Εὐάγγ. Ἀντ. Ζαβερδινὸς . . N
Δημ. Τσαμόπουλος . . . . . N
Ἀριστ. Ῥούκης . . . . . O
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος . . . O
Ἰω. Ταμπακόπουλος . . . . . .
Ἀλέξ. Πετρινὸς . . . . . N
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . . .
Ἠλ. Φλέσσας . . . . . N
Βασ. Σινανιώτης . . . . . N

Κωνστ. Κριεμάδης . . . . . N
Κωνστ. Μπράβος . . . . . N
Γεράσ. Ζωχιὸς . . . . . O
Σπυρ. Ζερβὸς . . . . . N
Νικ. Παγκράτης . . . . . O
Δημοσθ. Στάϊκος . . . . . N
Νικόλ. Σωτηρόπουλος . . . . .
Ἀλέξ Κομμουνδοῦρος . . . . . O
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . . . O
Π. Μπαῦτος . . . . . O
Ἰω. Ταταράκης . . . . . O
Ἀνάργ. Πρεζάνης . . . . . .
Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης . . . . . N
Κ. Κρίσπης . . . . . .
Ν. Γκίλης . . . . . .
Ἀθαν. Ῥοντήρης . . . . . .
Ν. Καλαντζόπουλος . . . . . N
Γ. Σισμάνης . . . . . N
Μιχ. Ἀντωνόπουλος . . . . . N
Γρηγ. Δημητριάδης . . . . . N
Ἀλ. Πετσάλης . . . . . O
Κωνστ. Σινέλης . . . . . N
Δημ. Σαράβας . . . . . O
Ξανθὸς Πικουλάκης . . . . . N
Λεων Κάπετανάκης . . . . . .
Ἀντ. Μαυρομιχάλης . . . . . O
Ν. Κανελλόπουλος . . . . . O
Π. Παπαλέξης . . . . . N
Μιλ. Κανελλόπουλος . . . . . N
Σπυρ. Μαρτσοῦκος . . . . . .
Ἀναστ. Νικοκάβουρας . . . . N
Ἀναστ. Τρύφωνας . . . . . .
Γεώργ. Ἰακωβάτος . . . . . .
Μαρ. Χαριτάτος . . . . . .
Γ. Κάγκας . . . . . .
Ἀνάργ. Σιμόπουλος . . . . . .
Π. Τζαμάλας . . . . . O
Δ. Καραλίβανος . . . . . O
Θ. Κανακάρης . . . . . .

Δημ. Πατρινὸς . . . . . N
Ἰωάν. Κωνστάκης . . . . . .
Γεώργ. Τσερτίδης . . . . . N
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος . . N
Δημ. Τριγγέτας . . . . . N
Ν. Τσικλητήρας . . . . . N
Ἀθ. Μισυρλῆς . . . . . O
Ν. Ι. Νικολαΐδης . . . . . N
Ν. Γεωργιάδης . . . . . N
Δ. Ι. Κουνουπιώτης . . . . . N
Ἰωάν. Ν. Μπότασης . . . . . N
Γ. Μπούμπουλης . . . . . O
Ν. Σοῦτσος . . . . . O
Ἀντ. Πετρίτσης . . . . . N
Περ. Σεβαστόπουλος . . . . . .
Ἰωάν. Χαλώνης . . . . . .
Ἰάκωβ. Παζιμάδης . . . . . O
Δημ. Δράσος . . . . . .
Σωτ. Σωτηρόπουλος . . . . . O
Γρηγ. Ν. Ζέζας . . . . . N
Θ. Ἀναστασόπουλος . . . . . O
Γ. Στάϊκος . . . . . O
Κωνστ. Διαλίτης . . . . . N
Σπ. Κορυζῆς . . . . . O
Χρ. Δουζίνας . . . . . N
Δ. Γ. Βούλγαρης . . . . . N
Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς . . . . . N
Ἀνδρέας Κουντουριώτης . . . .
Λεων. Τράκας . . . . . N
Θεμ. Παπακωστας . . . . . O
Δημ. Τσιριμῶκος . . . . . .
Πέτρ. Σκουμπουρδῆς . . . . . N
Α. Οἰκονόμου . . . . . .
Α. Ἀβέρωφ . . . . . N
Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινιδης . . . N
Ἀθ. Βασιλείου . . . . . N
Ν. Ἀποστόλης . . . . . N
Δ. Βαλαβάνης . . . . . N

Εἶτα δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀχαρνῶν, γενομένης τῆς ἐξηγήσεως, ὅτι οἱ μὴ ἐγερθέντες παραδέχονται τὸ ἔγκυρον αὐτῆς μόνον ὡς πρὸς τοὺς 5 ἐπιτυχόντας ὑποψηφίους καὶ τὸ ἄκυρον ὡς πρὸς τὸν ἕκτον.

Μεθ' ἃ ὁ πρόεδρος ἀπαγγείλας τὸ ἀποτέλεσμα ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς

Γ. Κρεστενίτης,

Γ. Βαλσαμάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'.

τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ἄνευ ἀντιρρήσεως τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν.

1) Βάλτου καὶ νομίμους αὐτῆς Βουλευτὰς τοὺς κκ. Α. Ἴσκον καὶ Ι. Καραγιαννόπουλον, καὶ

2) Βονίτσης καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς κκ. Α. Γρίβαν, Γ. Γερβανάσην καὶ Χ. Κατσικογιάννην.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ ἔκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Γορτυνίας. Λαβὼν δὲ τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Μέσης, εἶπεν, ὅτι ὁ λοχαγὸς Θ. Κολοκοτρώνης ἀνεκηρύχθη νομίμως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὡς ὑποψήφιος, ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμον τῶν καλπῶν, ἀλλὰ κάλπη δὲν τῷ ἐχορηγήθη. Κατὰ τῆς ἀρνήσεως ταύτης ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποψήφιος διεμαρτυρήθη ἐγκαίρως. Ἐπειδὴ δὲ ἐναντίον τοῦ Συντάγματος τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἠρνήθη νὰ δώσῃ τὴν κεκανονισμένην ἄδειαν εἰς τὸν Θ. Κολοκοτρώνην συνεπέρανεν ὑπὲρ τοῦ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς.

Ἀπήντησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου, ὅτι βεβαίως ἡ ἰδιότης τοῦ ἀξιωματικοῦ δὲν ἀποκλείει τὸ ἐκλέγεσθαι, ἀπαιτεῖ ὅμως 5 1/2 μηνῶν κανονικὴν ἄδειαν. Ὁ δὲ κ. Κολοκοτρώνης διατελῶν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν κατάδικος ἐπὶ παραπτώματι φέροντι δυνάμει τοῦ Στρατ. Ποινικοῦ νόμου τὴν ἀπώλειαν τοῦ βαθμοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν ταύτην, ἑπομένως καὶ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα. Συνεπέρανε λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς, ἅτε μὴ ὑπαρχούσης κατ' αὐτῆς οὐδεμιᾶς ἐνστάσεως.

Ἀντιπαρατηρήσαντος τοῦ ἐκ Μέσης βουλευτοῦ, ὅτι ὁ κ. Κολοκοτρώνης δὲν κατεδικάσθη ἐπὶ παραπτώματι προβλεπομένῳ ὑπὸ τοῦ νόμου, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κατὰ τὸ Σύνταγμα ἦτο ὑπόχρεως νὰ χορηγήσῃ τὴν κανονικὴν ἄδειαν, ἡ Βουλὴ μὴ ἀποφηναμένη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, παρεδέχθη, ὡς μὴ ἐνστάσεως ὑπαρχούσης, τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς κκ. Β. Κ. Νικολόπουλον, Ἰω. Α. Δεληγιάννην, Ἀγιμ. Νικολόπουλον, Κ. Πλαπούταν, Ἰω. Ροΐλὸν καὶ Α. Βαχλιώτην.

Προβᾶσα κατόπιν παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν.

1) Γυθείου καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς κκ. Κ. Κοσονάκον καὶ Π. Β. Μαυρομιχάλην.

2) Δωρίδος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς κκ. Ι. Ἀνδρίτσου, Ι. Κότταρην καὶ Ι. Σαφάκαν.

3) Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς κκ. Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Ι. Καπιτσίνην.

4) Ἐρμιονίδος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς κκ. Γ. Μίλησην καὶ Α. Μήτσαν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἡ ἔκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας. Λαβὼν δὲ τὸν λόγον εἷς τῶν ἐκ Λεβαδείας βουλευτῶν εἶπεν, ὅτι ὁ ἐπιτυχὼν ὑποψήφιος κ. Γ. Ζηνόπουλος δὲν ἔχει τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα. Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Αἰτωλικῷ, ἐξήσκησε διαρκῶς τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσολογγίου, καὶ ἑπομένως δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀλλαχοῦ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα. Κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐκλεκτικὸν δικαίωμα ἔχουσιν οἱ καταγόμενοι, ἢ ἐγκατεστημένοι, ἐν ἐπαρχίᾳ τινί, ἀλλὰ διὰ τῆς καταγωγῆς πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ὁ τόπος τῆς γεννήσεως. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ὁ μὲν Γ. Ζηνόπουλος ἐγεννήθη ἐν Αἰτωλικῷ, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ κατάγεται ἐκ τῶν Ἀγράφων τοῦ Θωμαΐκου, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τινος Β. Διατάγματος, δι' οὗ ἐπαύετο ὡς ἐτερόχθων. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει καὶ ἂν ἐξ Εὐρυτανίας κατάγεται δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκλεχθῇ ἐκεῖ, διότι σταθερῶς ἐξήσκησε τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ δικαίωμα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσολογγίου, οὐδεὶς δὲ εἰς

δύω ἐπαρχίας δύναται νὰ ἔχῃ ἐνεργὸν τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ δικαίωμα.

Ἀντεῖπεν ὁ ἐνδιαφερόμενος βουλευτὴς, ὅτι τὸ Σύνταγμα διακρίνει δύω περιπτώσεις διὰ τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα, τὴν καταγωγὴν καὶ ἐγκατάστασιν. Ἀλλὰ διὰ τῆς καταγωγῆς δὲν ἐννοεῖται μόνη ἡ γέννησις, ἥτις εἶναι ὅλως τυχαῖον καὶ φυσικὸν γεγονός. Ἡ γέννησις ἐμπεριλαμβάνεται ἐν τῇ καταγωγῇ, ἀλλ' ἡ καταγωγὴ ἔχει ἔννοιαν εὐρυτέραν περιλαμβάνουσα τὴν γέννησιν τοῦ πατρός. Οἱ τὴν ἰδιότητα τῆς καταγωγῆς ἔχοντες δύνανται κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ ἐκλεχθῶσι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπεκαλέσθη ἑρμηνείαν τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 70, ἣν ὁ ἀγορεύων ἐθεώρησεν ὡς ἀποτελοῦσαν ὁλοκληρωτικὸν μέρος τοῦ ἄρθρου τούτου. Ἑπομένως τούτου οὕτως ἔχοντος, πρέπει, εἶπε, νὰ ζητηθῇ, ἐὰν κατάγηται ἐξ Εὐρυτανίας. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς καταγωγῆς του προσήγαγε διάφορα πιστοποιητικὰ τοῦ δημάρχου, ἀγωνιστῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, πρεσβυτάτων συμπολιτῶν του, καὶ χρεωστικὸν ὁμόλογον τοῦ ἔτους 1805, ἐνῷ ὁμολογεῖ ὁ πατὴρ ἑαυτοῦ, ὅτι κατάγεται ἐκ τοῦ χωρίου Μαραθιᾶ, ὅπερ ἀνήκει εἰς τὴν Εὐρυτανίαν. Συνεπέρανε κατὰ συνέπειαν, ὅτι εἶναι νόμιμος βουλευτὴς ἐπικαλεσθεὶς καὶ ἀπόφασιν προγενεστέραν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Δ. Βουλπιώτου γεννηθέντος ἐν Μεσολογγίῳ ἐκ πατρὸς Εὐρυτάνος.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν εἷς μὲν ὑπεστήριξεν, ὅτι ἡ καταγωγὴ ἐννοεῖ τὴν γέννησιν συνοδευομένην μὲ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ πατρὸς, ἑπομένως τοῦ πατρὸς Ζηνοπούλου ἐγκατασταθέντος ἐν Αἰτωλικῷ ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν, ὁ υἱὸς αὐτοῦ γεννηθεὶς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ καὶ ἐν αὐτῇ ἐξασκήσας τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ἐκ τῆς Εὐρυτανίας, ἕτερος δὲ ἀντεῖπεν, ὅτι ὅλως ἐσφαλμένη εἶναι ἡ προτεινομένη ἑρμηνεία, διότι τὸ Σύνταγμα καθιέρωσεν ἐπαρχιακὴν ἰθαγένειαν, ἥτις ἂν δὲν λαμβάνεται ἐκ τοῦ πατρὸς τοὐλάχιστον, δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ, καὶ ὅτι τὰ προσόντα τοῦ ἐκλεξίμου εἶναι ὅλως ἄσχετα πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ δημότου, ἑπομένως συνεπέρανεν, ὅτι ὁ κ. Ζηνόπουλος κεκτημένος τὴν ἐπαρχιακὴν ἰθαγένειαν νομίμως ἐξελέχθη ἐν Εὐρυτανίᾳ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν.

Ἐν πρώτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον ἐν γένει τῆς ὅλης ἐκλογῆς. Εἶτα δὲ γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν

Α. Ρούκη καὶ Πετρινιῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ὅτι ὁ κ. Ζηνόπουλος δὲν ἔχει τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα διὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, διὰ ψήφων 77 κατὰ 64 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ κ. Ζηνόπουλος δὲν ἔχει τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα ὡς βουλευτὴς Εὐρυτανίας, ναὶ ἢ ὄχι;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης	Ο	Κ. Γιολδάκης	
Ἰωάν. Μπόγδανος	Ν	Γ. Ζηνόπουλος	
Σπυρ. Λογιωτατίδης	Ν	Δημ. Τσιτσάρας	
Νικόλ. Μαυροκορδάτος	Ο	Ἰωάν. Βούλτσος	Ν
Μ. Καΐρης Ὀρφανός	Ο	Δημ. Βολτέρας	Ν
Κ. Α. Ἐμπειρίκος	Ν	Στυλ. Βισβάρδης	Ν
Ἀνδρ. Δανόπουλος	Ο	Παναγ. Δραγώνας	Ν
Λεων. Ζωγράφος	Ν	Δημοσθ. Πονηρόπουλος	Ν
Ἀθ. Ἴσκος		Γ. Α. Κρεστενίτης	Ο
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Ν	Στέφ. Στεφανόπουλος	
Δημ. Γρίβας	Ν	Ἔπαμ. Κρεστενίτης	
Γ. Γεροθανάσης	Ν	Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	Ο
Χρ. Κατσικογιάννης	Ν	Ἀλέκ. Ἄγολος	Ν
Β. Κ. Νικολόπουλος	Ν	Γ. Πετούσης	Ν
Ἰωάν. Ἀναγ. Δεληγιάννης	Ν	Λουκ. Κατσίνας	Ο
Δημ. Νικολόπουλος	Ν	Ἀναγν. Δημητρίου	Ο
Κ. Πλαπούτας		Σπυρ. Μαλασπίνας	
Ἰωάν. Β. Ῥοϊλὸς	Ν	Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος	Ν
Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης	Ν	Βαρβαρῆγος Πήληκας	Ο
Κ. Κοσσονάκος	Ο	Κωνστ. Α. Πεταλλᾶς	Ν
Ἠλ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης	Ν	Θρ. Α. Ζαΐμης	Ο
Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου	Ν	Ἀργ. Διαμαντόπουλος	Ο
Ἰωάν. Γ. Κότταρης	Ν	Γεώργιος Β. Πετιμεζᾶς	Ν
Ἰωάν. Χαράκας	Ο	Ἰωάννης Ζαΐμης	Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Γεώρ. Κ. Παπαδαῖος	Ν
Ἰωάν. Καπιτσίνης	Ο	Περ. Μαυρομιχάλης	Ο
Ἀντών. Μήτσας	Ο	Γεώργιος Περρωτὴς	Ο
Γ. Μίλησις	Ο	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Δ. Βουλπιώτης		Γεώρ. Παπαγεωργίου	Ο

Ἀλέξ. Κωνστόσταυλος ....Ο	Γεράσ. Ζωχιὸς ..... Ο
Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς ...Ν	Σπυρ. Ζερβὸς ..... Ν
Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης ..... Ν	Νικ. Παγκράτης ..... Ο
Ἰωάννης Ν. Ψύλλας ..... Ν	Δημοσθ. Στάϊκος ..... Ν
Ἰωάννης Κυριακίδης ..... Ο	Νικόλ. Σωτηρόπουλος ..... Ο
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... Ο	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος ..... Ο
Ν. Βασιλάκης ..... Ο	Σπ. Ἀντωνόπουλος ..... Ο
Ἰάκ. Πολυλᾶς ..... Ο	Π. Μποῦτος ..... Ο
Γ. Βαλσαμάκης ..... Ο	Ἰωάν. Ταταράκης ..... Ο
Χ. Βανδῶρος ..... Ν	Ἀνάργ. Πρεζάνης ..... Ο
Ἀλ. Κατσαΐτης	Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης ..... Ν
Γ. Ν. Κοντομίχαλος	Κ. Κρίσπης ..... Ο
Στέλ. Κασιμάτης	Ν. Γκίλης .....
Κοσμ. Πανάρετος	Ἀθαν. Ῥοντήρης .....
Δημ. Ῥαπτάκης ..... Ο	Ν. Καλαντζόπουλος ..... Ν
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ο	Γ. Σισμάνης ..... Ν
Θεόδ. Θερμογιάννης ..... Ο	Μιχ. Ἀντωνόπουλος ..... Ν
Ἀντών. Καρδαρᾶς ..... Ν	Γρηγ. Δημητράδης ..... Ο
Κ. Κατσικόπουλος	Ἀλ. Πετσάλης ..... Ο
Λεων. Μαυρομιχάλης	Κωνστ. Σινέλης .....
Μελέτ. Ῥουσσόπουλος ..... Ο	Δημήτριος Σαράβας ..... Θ
Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... Ο	Ξανθὸς Πικουλάκης ..... Ν
Ἰωάν. Βαλασόπουλος ..... Ν	Λεων. Καπετανάκης ..... Ο
Ἀναστ. Βαλασόπουλος ..... Ν	Ἀντών. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Ἀναστ. Κουτσοπέταλλος ..... Ν	Χ. Κανελλόπουλος ..... Ο
Νικόλαος Μπουρίδης ..... Ν	Π. Παπαλέξης ..... Ν
Γεώργ. Π. Στεφανίτσης ..... Ν	Μιλ. Κανελλόπουλος ..... Ν
Γεράσ. Σέρβος ..... Ο	Σπυρ. Μαρτσούκος ..... Ο
Κύαγγ. Ἀντ. Ζαβερδινὸς	Ἀναστ. Νικοκάβουρας ..... Ν
Δημήτρ. Τσιμόπουλος ..... Ν	Ἀναστ. Τρύφωνας ..... Ο
Ἀριστ. Ῥάικης ..... Ο	Γεώργ. Ἰακωβάτος .....
Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος ..... Ο	Χ. Ἰακωβάτος .....
Ἰωάν. Τσιμπακόπουλος	Μαρ. Χαριτάτος .....
Ἀλέξ. Πετρινὸς ..... Ν	Γ. Κάγκας .....
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος ..... Ν	Ἀνάργ. Σιμόπουλος .....
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Π. Τζαμάλας ..... Ο
Ἠλ. Φλέσσας ..... Ν	Α. Καραλίβανος .....
Βασ. Σινανιώτης ..... Ν	Θ. Καναλάρης ..... Ο
Κωνστ. Κριεμάδης ..... Ν	Δημήτριος Πατρινὸς ..... Ν
Κωνστ. Μπράβος ..... Ν	Ἰωάννης Κωνστάκης ..... Ο

Γεώργιος Τσερτίδης ..... Ν	Θ. Ἀνσταλόπουλος ..... Ο
Ἰωάννης Δ. Ἀντωνόπουλος ..... Ν	Γ. Στάϊκος ..... Ο
Δημ. Τριγγέτας ..... Ν	Κωνστ. Διαλέτος ..... Ν
Ν. Τσιλιντήρας	Σ. Καρύζης ..... Ο
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ο	Χρῆστος Δουζίνας ..... Ν
Ν. Ι. Νικολαΐδης ..... Ν	Δ. Γ. Βούλγαρης ..... Ν
Ν. Γεωργιάδης ..... Ν	Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς ..... Ν
Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... Ν	Ἀνδρέας Κουντουριώτης ....
Ἰωάν. Ν. Μπότασης ..... Ν	Λεων. Τράκας ..... Ν
Γ. Μπουμπουλης ..... Ο	Θεμ. Παπακώστας ..... Ο
Ν. Σοῦτσος	Δημ. Τσιριμῶκος .....
Ἀντών. Πετρίτσης ..... Ν	Πέτρ. Σκουμπουρδῆς ..... Ν
Περ. Σεβαστόπουλος	Α. Οἰκονόμου ..... Ν
Ἰωάν. Χαλλιώνης	Α. Ἀβέρωφ ..... Ν
Ἰάκωβ. Παξιμάδης ..... Ο	Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινιώτης .... Ν
Δημ. Δρόσος ..... Ο	Ἀθαν. Βασιλείου ..... Ν
Σωτ. Σωτηρόπουλος ..... Ο	Ν. Ἀποστόλης ..... Ν
Γρηγ. Ν. Ζέζας ..... Ν	Δ. Βαλαβάνης ..... Ν

Ἑπομένως παρεδέχθη νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας μόνους τοὺς κκ. Δ. Βουλπιώτην, Κ. Γιολδάσην καὶ Δ. Τσιτσάραν.

Μεθ' ἃ ὁ Πρόεδρος ἀπαγγείλας τὸ ἀποτέλεσμα ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Στάϊκος,
Α. Καρδαρᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ιʹ.

Τῆς 1 *Νοεμβρίου* 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος. Λαβὼν δὲ τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Κερκύρας εἶπεν, ὅτι ἐν προηγουμένῃ συνεδριάσει εἶχε ζη-

τήσει διάφορα ἔγγραφα μεγάλην ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Ἐπειδὴ τὰ ἔγγραφα ταῦτα δὲν προσήχθησαν ἔτι, ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, μέχρις οὗ τὰ οἰκεῖα ὑπουργεῖα τὰ καταθέσωσι.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἐκ τῶν ζητηθέντων ἐγγράφων τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργεῖον οὐδὲν ἔλαβεν, ἐπομένως καὶ οὐδὲν εἶχε νὰ καταθέσῃ. Διεβεβαίωσε δὲ τὴν Βουλὴν, ὅτι πάντοτε ἔσπευσε νὰ θεραπεύσῃ αἰσθήποτε παράπονον ἀμφοτέρων τῶν μερίδων.

Ἐνταῦθα ἀνταπήντησεν ὁ ἐκ Κερκύρας βουλευτὴς, ὅτι ἀποσύρει μὲν τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, βεβαιοῖ ὅμως τὸ γεγονὸς, ὅτι τῷ ἠρνήθησαν τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων.

Ἀνῆλθεν εἶτα ἐπὶ τὸ βῆμα εἷς τῶν ἐκ Καρυστίας βουλευτῶν. Ἀπὸ τῆς εὐτυχοῦς ἑνώσεως, εἶπε, τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τὸ Κοινοβούλιον ἔβλεπε διαρκῶς τὸν κ. Λομβάρδον εἰσερχόμενον ἐν αὐτῷ ὡς ἀρχηγὸν μερίδος διὰ πλειοψηφίας μοναδικῆς ἐν Ἑλλάδι. Ἡ δὲ σημερινὴ ἀποτυχία του ἐμβάλλει φυσικῷ τῷ λόγῳ εἰς ἀπορίαν πάντα θέλοντα νὰ ἐξετάσῃ τὴν μετατροπὴν ταύτην τῶν φρονημάτων τοῦ Ζακυνθίου λαοῦ. Τοῦτου ἕνεκα καὶ οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ ἠναγκάσθησαν νὰ δικαιολογήσωσι καὶ νὰ παραστήσωσι τὴν ἀποτυχίαν ὡς λίαν φυσικὴν, ἀλλ' ὅμως δὲν ἠδυνήθη, εἶπε, νὰ πεισθῇ. Εἶπον, ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τοῦ κ. Λομβάρδου ἐστηρίζετο ἐπὶ ὁμάδος δολοφόνων, ἐμπνεόντων τὸν τρόμον, καὶ ὅτι τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἐξασφαλισάσης τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου, ἐπῆλθεν ἡ ἀποτυχία του. Ἀλλ' ἂν ἡ ἐπιρροὴ αὕτη ἐπὶ τοιούτων λόγων ἐστηρίζετο, μένει ἀνεξήγητον, πῶς εἷς τῶν σήμερον ἐπιτυχόντων διετέλει ἐπὶ μακρὸν πιστὸς ὀπαδὸς αὐτοῦ κατὰ τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν, πῶς δὲ, τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν ἄλλοτε κατεχόντων τὴν ἐξουσίαν, ὁ κ. Λομβάρδος ἐξῆλθε νικητὴς ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκλογικὴ ἱστορία συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀκαταγωνίστου ἐπιρροῆς τοῦ κ. Λομβάρδου. Εἰς τὴν ἀλήθειαν δὲ ταύτην ἀπαντῶσιν οἱ ἀντίπαλοι, ὅτι οὐδεὶς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ καταδικάσῃ τὸν Ζακύνθιον λαὸν εἰς στασιμότητα, ὅτι ποιήσας βήματα προόδου ἐγκατέλειψε τὸν πρώην ἀρχηγόν. Ἀλλ' ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθὲς, μένει ὅλως ἀνεξήγητον, πῶς οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κ. Λομβάρδου ἔλαβον καὶ σήμερον ἐν τῇ πόλει Ζακύνθου τὰς αὐτὰς σχεδὸν ψήφους, ὅσας καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας ἐκλογάς. Ἵνα λύσωσι καὶ τὴν ἀπορίαν ταύτην, λέγουσιν, ὅτι οἱ φίλοι τοῦ κ. Λομβάρδου ἀπεχώρησαν ἐκ συστάσεως κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ των

προβλέποντος, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ, ὡς καὶ πρότερον. Ἀλλ' οὕτως περιάγονται λεληθότως εἰς διλημματικὴν θέσιν. Διότι ἢ εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Λομβάρδος δὲν εἶχε φίλους καὶ τότε δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἀπεχώρησαν, ἢ εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἀπεχώρησαν καὶ τότε δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν εἶχε φίλους. Πῶς δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι ὁ κ. Λομβάρδος δυνάμενος κατὰ τὴν ὁμολογίαν ἑνὸς τῶν ἐπιτυχόντων νὰ ἐπιτύχῃ μετά τινων ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ του, ἐπροτίμησε νὰ ἀποσυρθῇ, ἐνῷ εἰσερχόμενος εἰς τὸ Βουλευτήριον ἠδύνατο νὰ ὑπερασπισθῇ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ λόγου του τὰ δικαιώματα του; Οὕτως ἄγεταί τις μᾶλλον νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἀπεκλείσθη αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του. Οὐδὲ δύναταί τις νὰ παραδεχθῇ, ὅτι δὲν ὑπῆρχον τὰ πρὸς ἀποκλεισμὸν μέσα· διότι κατὰ τὴν προσαχθεῖσαν σημείωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπῆρχον 260 στρατιῶται. Τοσαύτη δὲ δύναμις ἦτο ἱκανὴ νὰ πτοήσῃ, ἤρκει μόνον νὰ ἤθελεν. Ὅτι δὲ ἤθελεν, ὑπάρχουσιν, εἶπεν, ἀποδείξεις. Ἡ πρᾶξις τριῶν δικαστῶν τῆς Ζακύνθου συνταχθεῖσα μικρὸν μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἐκ τινος ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ ἀντεισαγγελέως καὶ σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὰς ἐκλογὰς μαρτυρεῖ περὶ τοσούτων πραγμάτων, ὥστε πείθεται τις περὶ τῆς ἐναστηθείσης τρομοκρατίας καὶ ἄνευ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀνακριτῶν, αἵτινες ἐναντίων τῶν παραδεδεγμένων εἶναι ἄπορον πῶς δὲν ἐστάλησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἡ ἐπιστολὴ ἀφ' ἑτέρου ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τινα δῆμον τῆς Ζακύνθου ἐξηγεῖ τὴν στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν καὶ τὴν γενομένην καλπονόθευσιν. Ἀλλαχοῦ ἀπεβλήθησαν μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐκ δὲ τῶν πρακτικῶν ἀποδεικνύεται ὅτι εἷς λοχίας συνέπραττε μετὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα δὲ ὁ ῥήτωρ ἀναπτύσσων καὶ ἀριθμῶν διάφορα γεγονότα ἐκλογικὰ ἀποδεικνύοντα ἀριδήλως κατὰ τὴν κρίσιν του τὴν γενομένην στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν, ἐπέρανε ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου.

Παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι, ἀσχέτως πρὸς τὴν περὶ ἐκλογῆς συζήτησιν εἰς ἣν δὲν ἀναμιγνύεται, ἀναγκαῖον κρίνει νὰ λαλήσῃ περὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐγγράφου, ὅπερ ἀνέφερεν ὁ προαγορεύσας, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὰ ἐκλογικὰ καὶ συνετάχθη ὑπὸ τῶν δικαστῶν ὑπὸ τὴν ἀτομικήν των ἰδιότητα. Ὅτε ἀνεχώρει ὁ κ. Λομβάρδος συνηθροίσθη ἐπὶ τῆς προκυμαίας πλῆθος καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς μεταξὺ αὐτοῦ. Γενομένου δὲ θορύβου, εἰς ὃν περιεπλάκη καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς, τὸ δικαστήριον ἐθεώρησε τὸ

γεγονὸς ὡς προσβολὴν κατ' αὐτοῦ καὶ προέβη εἰς τὴν σύνταξιν τῆς εἰρημένης πράξεως. Ἀλλ' ὁ εἰσαγγελεὺς ἐρευνήσας ἐτιμώρησε τὸν ἀντεισαγγελέα παθαρχικῶς, τὴν δὲ ἀπόφασιν του ἐπέστειλε τῷ ὑπουργείῳ πρὸς ἐπικύρωσιν.

Λαβὼν εἶτα τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Κερκύρας εἶπεν, ὅτι δὲν ἀναλαμβάνει νὰ πείσῃ περὶ τοῦ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου, ἀλλ' ἵνα πιστοποιήσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τὰ ἑκούσια μέσα τοῦ διέποντος τὴν Ἑλλάδα συστήματος, πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ ἀντιπαλαίουσα μερὶς δὲν θέλει ἀντιτάξει βίαν, ἀλλ' ἀξιοπρεπῆ ἀνοχήν. Τοῦ συστήματος τούτου πρώτη εἶναι καὶ ἡ ἐκλογὴ Ζακύνθου, διότι καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ κ. Λομβάρδου συνδυασμὸς ἔφερε χαρακτῆρα ὑπουργικῶν καὶ βασιλικῶν. Βεβαίως ἐνιοτὲ τις τὴν ὑπουργικότητα, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐνιοήσῃ, ὅταν ἡ νίκη ἑνὸς συνδυασμοῦ ἐπιτυγχάνεται δι' ὅλων τῶν ἐνόμων μέσων τῆς ἐξουσίας, ὅταν προσπαθῶσι νὰ τὸν περιβάλωσι μὲ βασιλικὸν χαρακτῆρα, διαιροῦντες οὕτω τοὺς πολίτας εἰς δύο στρατόπεδα. Ἰδού, εἶπε, διατί ἐζήτησε τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀνακτόρων καὶ τὰς μηνύσεις τῶν ἐνσταμένων ἐναντίον τοῦ γραμμάρχου, τοῦ μοιράρχου, τοῦ νομάρχου καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς ἰδιότητος ταύτης τοῦ ἀντιδίκου συνδυασμοῦ ἐπεκαλέσθη τὴν ἐν παραμοναῖς ἐκλογῶν ἀπονομὴν χαρίτων εἰς κακούργους, τὴν ἀποστολὴν στρατιωτῶν μετὰ ὑζώνων, τὸν διορισμὸν ἐκείσε ὡς μοιράρχου τοῦ κ. Βουδούρη ἐγθροῦ κεκηρυγμένου τοῦ κ. Λομβάρδου. Ἐντεῦθεν δὲ ἀρχηγὸν διπόρους πράξεις στρατιωτῶν πρὸς ἀποτυχίαν τοῦ κ. Λομβάρδου, ἐπικαλεσθεὶς τὴν μαρτυρίαν μαρτύρων αὐτοπτῶν καὶ τὴν ἐν τῇ ἀνακρίσει κατάθεσιν ἑνὸς ἐκλογέως ἄλλοτε βουλευτοῦ ἐν τῇ Ἰονίῳ πολιτείᾳ καὶ πληρεξουσίου ἐν τῇ Β'. Ἐθνικῇ Συνελεύσει. Ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις τοῦ στρατοῦ, ἐξηκολούθησε, δὲν ἔχρησε πρὸς μέρωσιν πεποιθήσεως περὶ τοῦ ἂν ἐγένετο στρατιωτικὴ ἐπέμβασις, διότι ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ Ζακυνθίου λαοῦ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ πρὸ μιᾶς μόνης λόγχης ἑλληνικῆς, εἴποτε ἐδείκνυε τάσεις πρὸς ἐπέμβασιν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο. Οὐδὲ πρέπει νὰ ἐκζητῆται ὁ χαρακτὴρ τῆς δικαστικῆς ἐκείνης πράξεως, ἐν ᾗ ἐκτίθενται τοσαῦτα φοβερὰ γεγονότα, ἀλλὰ νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι μία ἀρχὴ καταγγέλλει τοιαύτας πράξεις ἐκείνους χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἐπέλθῃ ἀνάκρισις περὶ τούτων. Παραβαλὼν δὲ ἀκολούθως τὰ ἀριθμητικὰ ἐξαγόμενα τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου ἀπεφαίνετο ὅτι μόνα εἶναι γεγονὸς ἀνεξήγητον ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κ. Λομβάρδου, ἐπειτα, ὅπως ἐξηγήσωσι

τὴν πτῶσιν τοῦ προσέτυχον εἰς λόγον κοινωνικόν, τὴν τρομοκρατίαν. Ἐπιρρίπτουσιν οὕτω δικαίαν μομφὴν καθ' ὁλοκλήρου λαοῦ μὴ δυνηθέντος ἐπὶ 24 ὅλα ἔτη νὰ ἀπαλλαγῇ τοιούτου ἀρχηγοῦ καὶ κατὰ ἀνδρὸς πολιτευθέντος μετ' ἀνδρικῆς παρρησίας. Ἀλλ' ἡ αὐστηρὰ τῶν πραγμάτων ἔρευνα ἀποδεικνύει ὅλως τὸ ἐναντίον, διότι ἡ ἀντίθετος μερὶς ἀπεπειράθη διαρκῶς δι' ἐνόμων μέσων νὰ ὀργανίσῃ τὸ κόμμα της. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ὁ ἀγορεύων ἐπεκαλέσθη ἔκθεσιν τοῦ ἐν Ζακύνθῳ Ἀγγλου προξένου πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ γενικὸν πρόξενον, δι' ἧς οὗτος ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ μερὶς τῶν ἀρχόντων διατηρεῖ σῶμα κακούργων, λόγῳ μὲν πρὸς φύλαξιν, ἀλλὰ πράγματι πρὸς ἐκφόβισιν τοῦ λαοῦ, ὅτι οὗτοι ἐκ πλεονεξίας κατέστησαν ὑποχείριους τοὺς ἄρχοντας, ἐαρέως φέροντας τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου, καὶ ὅτι μεμονωμένα τινὰ γεγονότα οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν. Ἐπεκαλέσθη ἐπίσης ἔγγραφον ἑνὸς νομάρχου τῆς νήσου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, δι' οὗ καταγγέλλεται ἡ μεροληπτικὴ διαγωγὴ τοῦ ἀστυνόμου πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ κόμματος τῶν ἀρχόντων ἐναντίον τοῦ λαοῦ. Κατόπιν δὲ δι' ἱστορικῆς ἐπαγωγῆς καὶ συγκρίσεως ὅλων τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀπὸ τοῦ 1852 καὶ τῶν δημοτικῶν ἀπὸ τοῦ 1866 καθ' ἃς ἡ μερὶς τοῦ κ. Λομβάρδου ὑπερίσχυε διὰ μεγάλης πλειοψηφίας ἄνευ ἢ μετὰ μικροῦ ἀνταγωνισμοῦ ἀπεραίνετο, ὅτι ἡ ἐπιροὴ τοῦ κ. Λομβάρδου ἦτο διαρκῶς ἀδιαμφισβήτητος, μόνη δὲ ἡ τελευταία στρατιωτικὴ ἐπέμβασις ἐπέφερεν, ὅτι ἐπέφερεν. Ἡ ἐπιροὴ αὕτη, προσέθετο, ἔχει βαθυτάτας ῥίζας ὑπάρξεως. Στηριζομένη ἐπὶ ἰδεῶν ἐγεννήθη καὶ ηὔξησε βαθμηδὸν δημιουργήσασα ἀληθῆ πολιτικὰ κόμματα. Ὁ ῥιζοσπαστισμὸς δὲν ἐσκόπει μόνον τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν. Ἐπιτευχθέντος τοῦ πρώτου ὁ ῥιζοσπαστισμὸς περιβαλλόμενος ἄλλην μορφὴν εἰσέρχεται εἰς τὸ ἕτερον στάδιον τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος, ἤτοι τὴν ὕψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου. Ἐκ τοιαύτης δὲ βάσεως ὁρμώμενος εἶναι ἀκαταβλητος, ματαίως δὲ προσπαθοῦσιν οἱ ἀντίπαλοι νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι ἡ ἐπιροὴ τοῦ κ. Λομβάρδου ἔπεσε διὰ παραδόξου ταχύτητος καὶ ἄνευ ἀφορμῶν.

Μεθ' ὃ, τῆς ὥρας παρελθούσης, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ προσ. πρόεδρος
Δ. Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Βαλσαμάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 2 *Νοεμβρίου* 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐζήτησεν εἶτα εἰς τῶν βουλευτῶν Μεσσήνης παρὰ τοῦ Προέδρου τὸ ἔγγραφον τῆς Ἀστυνομίας περὶ τῶν εἰκονικῶν ἐκλογέων, ὁ δὲ Πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι δὲν εὑρέθη ἐν τῷ φακέλῳ· προσέθετο δέ, ὅτι δύναται νὰ ζητηθῇ ἀντίγραφον ἐν ἀνάγκῃ.

Ἐξηκολούθησεν ὁ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου εἶπεν, ὅτι οἱ ὑποστηρίξαντες τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τεκμηρίων, μὴ δυνάμενοι, ὡς εἶπον, νὰ ἐννοήσωσι, διὰ τίνα λόγον ὁ ἄλλοτε πανίσχυρος Λομβάρδος ἀπέτυχεν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ κ. Λομβάρδος ὑπερίσχυεν ἐπὶ προστασίας, ἀλλὰ τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὸ αἴσθημα, ὅπερ ἀνεζωπύρου τὰς καρδίας πάντων. Ἔπρεπε δὲ οἱ ἀντιφρονοῦντες νὰ μελετήσωσι τὴν ἱστορίαν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες πρῶτοι ἀνύψωσαν τὴν σημαίαν τοῦ ριζοσπαστισμοῦ ὑποστάντες στερήσεις καὶ ἐξορίας, ἐνῷ ὁ κ. Λομβάρδος εὗρε τὸ πεδίον ἐστρωμένον. Ὅταν δὲ ἡ Μ. Βρεττανία συνήνεσεν εἰς τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου ὁ κ. Λομβάρδος ἐκ πνεύματος δυσπιστίας θεωρήσας τὴν ἰδέαν ταύτην ὡς μὴ εἰλικρινῆ κατηγόρησεν ἐπὶ ἀγγλοφροσύνῃ τοὺς ἄλλους ριζοσπάστας, διότι ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἕνωσιν. Ὁ λαὸς ζωπυρούμενος ὑπὸ ἐθνικοῦ αἰσθήματος παρεσύρθη ὑπὸ τῆς μηχανορραφίας, ἔκτοτε δὲ ἐπῆλθε τέλειος χωρισμὸς μεταξὺ τῶν ριζοσπαστῶν καὶ τοῦ κ. Λομβάρδου, ὅστις, ἵνα ἔτι μᾶλλον συσφίγξῃ περὶ ἑαυτὸν τὰ πλήθη κατέφυγεν εἰς τὰς ὁρκωμοσίας καὶ ἄλλα μέτρα πρὸς δέσμευσιν τῆς συνειδήσεως. Ἡ ἰσχὺς τῆς ῥάβδου ἀνεστηλώθη καὶ ἀνεγνωρίσθη ἀπροκαλύπτως, διάφοροι δὲ ἐπιθέσεις, δολοφονίαι καὶ ἀπόπειραι φόνου ἐπετελοῦντο πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς μερίδος τοῦ κ. Λομβάρδου. Οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ βλέποντες τὸν χείμαρον ἀπεσύροντο, ἵνα διατηλάξωσι τὴν προσωπικότητά των ἀπὸ μείζονα δεινά. Τὸ ἔτος 1868 ἦτο ἐποχή, καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῇ ἡ ἰδέα πρὸς τὴν ἰδέαν. Οἱ δὲ ἀντιφρονοῦντες, ἵνα ἐννοήσωσι τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, ἔπρεπε νὰ λάβωσι πλησιέστερον σημεῖον συγκρίσεως. Κατὰ τὰς τελευταίας δημοτικὰς ἐκλογὰς κατὰ 400 μόνων ψήφων ὑπερτερεῖ ὁ ὑποψήφιος τοῦ κ. Λομβάρδου, κατὰ δὲ τὰς βουλευτικὰς τοῦ 1873 εἰς τῶν ἤδη ἐπιτυχόντων ὁ κ. Βολτέρας δὲν ἠδυνήθη μὲν νὰ διασπάσῃ τὸν συνασπισμὸν τῆς ἐν τῇ πόλει σπείρας, ἀλλ' ὑπερίσχυσεν ἐν τῇ ἐξοχῇ, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ κοινωνία ἐκείνη ἐπεθύμει μεταβολὴν πραγμάτων, καίτοι ὁ κ. Λομβάρδος πάσῃ δυνάμει κατεπολέμησε τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Βολτέρα. Ἡ ἄδικος ἐπίθεσις ἀφ' ἑτέρου κατὰ τοῦ πρώην Δημάρχου Τσουλίτη, ἀνδρὸς διαχειρισθέντος τιμίως καὶ ἀριλοχερδῶς τὴν δημοτικὴν περιουσίαν, ἐτραυμάτισε τὸν ἐπιρροὴν τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ ἀπέσπασε πολλὰς σημαντικὰς οἰκογενείας ἐκ τῆς μερίδος του, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀγορεύοντα, τὸ δὲ σχέδιον τοῦ κ. Λομβάρδου νὰ συγκροτήσῃ καὶ ἕτερον συνδυασμὸν ἐκ προσώπων ποταπῶν ἀναλαβόντων τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἱερωτέρων τῆς πατρίδος θεσμῶν ἐπέτεινε τὴν ἀγανάκτησιν τῆς κοινωνίας κατ' αὐτοῦ. Τὰ γεγονότα δὲ ταῦτα πείθουσιν ἕκαστον ἐρευνητὴν ὅτι ὁ Λομβάρδος τοῦ 1862 δὲν εἶναι ὁ αὐτὸς κατὰ τὸ 1874.

Προβάλλουσιν οἱ ἀντιφρονοῦντες τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν στρατιωτικὴν βίαν, ἀλλ' οὐδεμίαν προσάγουσιν ἀπόδειξιν, ἐκτὸς ἐπιστολῶν ἰδιωτικῶν ἢ προφορικῶν πληροφοριῶν. Δὲν λαμβάνουσιν ὅμως ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπίσημα τῆς ἐκλογῆς πρακτικά, ἐν οἷς ὁμολογοῦσι καὶ αὐτοὶ τοῦ κ. Λομβάρδου οἱ ἀντιπρόσωποι τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐκφράζουσιν εὐχαριστίας πρὸς τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν. Ἀναφέρουσι τὸ ὑπέρογκον τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐν τῇ πόλει συγκεντροῦνται τοσαῦτα κεφάλαια καὶ καταστήματα δεόμενα φρουρήσεως καὶ ἐπομένως ἐλάχιστος ἀριθμὸς στρατιωτῶν ἀπεσχολήθη χάριν τῆς τάξεως διὰ τὴν ἐκλογήν. Ἡ δὲ μεγάλη διαφορὰ τῶν ψήφων μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων καὶ ἀποτυχόντων ἐν τινι δήμῳ, ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ μεγάλου ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων φανατισμοῦ τῶν ἐκλογέων, ἐνισχυομένου καὶ ὑπὸ τοῦ περιωρισθέντος κ. Τσουλάτη.

Ἐνταῦθα τοῦ κ. ῥήτορος ἀρχομένου τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκλογῆς καὶ τὸ νόμιμον αὐτῆς ὑποστηρίζων δι' ἐγγράφων καὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν δημάρχων, ἀναστὰς εἷς τῶν ἐκ Μεσσήνης βουλευτῶν ἀπήτησε τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀνακριτῶν δι' ὧν, ὡς εἶπε, θέλουσι διαφωτισθῇ πολλὰ γεγονότα. Ὁ δὲ ῥήτωρ, οὐδόλως ἐναντιούμενος εἰς τὴν προσαγωγήν, ἐπεκαλέσθη τὰ κατατεθειμένα ἔγγραφα συνηγοροῦντα ὑπὲρ τοῦ νομίμου τῆς ἐκλογῆς.

Εἶπον πρωτότε οἱ ἀντιφρονοῦντες, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιτυχόντων ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ ὁ κ. Λομβάρδος καὶ ἐπομένως ἄπορον εἶναι πῶς ἐπροτίμησε νὰ

ἀποσυρθῇ. Πᾶς ἄλλος ἠδύνατο νὰ σκεφθῇ οὕτως, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ κ. Λομβάρδος, ὅστις κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ῥητῶς ἀπῄτησε παρὰ τῶν ἐκλογέων ἢ τὴν ἐπιτυχίαν ὅλων ἢ οὐδενός. Ἑπομένως βλέπων ἤδη ὅτι, καθ' ὁλοκληρίαν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ, ἐπροτίμησε νὰ ὑποχωρήσῃ ἐπινοῶν τὸν ἀποκλεισμόν.

Ἰσχυρίσθησαν προσέτι ὅτι ὁ ἐπιτυχὼν συνδυασμὸς περιεβλήθη τὴν ἰδιότητα τῆς βασιλικότητος, ἀλλὰ τοιαύτη προσωνυμία θὰ ἦτο μᾶλλον ἐπιβλαβής, διότι κατὰ Λομβάρδον οἱ Ἕλληνες ἀγαπῶσι τὴν ἰσότητα μᾶλλον τῆς ἐλευθερίας. Ἠπόρησε δέ, ἐπεῖπεν ὁ ῥήτωρ, ἀκούσας ὅτι ἐν Ἑπτανήσῳ δύο ἐπικρατοῦσι μερίδες ἀγωνιζόμεναι ὑπὲρ τῆς ἐδραιώσεως τῶν θεσμῶν ἢ τῆς χαλαρώσεως αὐτῶν. Τοιοῦτόν τι δὲν ἔπρεπε νὰ λεχθῇ, διότι ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ Ἑπτάνησος ἀπολαμβάνουσα ἤδη μετὰ τόσους αἰῶνας τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν ἀποστέλλει ἀντιπροσώπους μὲ πλαγίους σκοπούς. Ὁ λαὸς δὲν ἐγένετο δοῦλος τοιούτου συστήματος, ἴσως ἀληθέστερον εἶναι, ὅτι οἱ πολιτευόμενοι πταίουσι.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μέσης, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἀνέφερεν, ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ κ. Λομβάρδου ἔκειτο ἐν τῇ ῥάβδῳ καὶ τῇ τρομοκρατίᾳ, μνημονεύσας γεγονότων τινῶν, ἀλλ' ἄνευ ἀποδείξεων. Ἀλλ' εἶναι ἄπορον, πῶς ὁ προαγορεύσας ἐγκαταλείψας ἐσχάτως μόλις τὸν κ. Λομβάρδον μετὰ τὸ πάθημα τοῦ κ. Τσουλάτη, ἠνείχετο τὰ πρότερον διαδραματιζόμενα. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα, ἐπεῖπε, δὲν εἶναι ἀληθῆ. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἄγγλων, ἡ Ζάκυνθος ἔμεινε τρεῖς ὅλας ἡμέρας ἄνευ στρατιωτικῆς φρουρᾶς. Τὰ πάθη κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ ἦσαν κορυφωμένα, ὡς συνήθως συμβαίνει ἐν ταῖς μεταπολιτεύσεσιν, ὁ δὲ κ. Λομβάρδος ἠδυνήθη νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ οὐδεμία ταραχή. Οἱ πολῖται καὶ οἱ ἄρχοντες εὐγνωμονοῦντες, τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν τελευταίων διὰ πράξεως, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀποδίδουσι τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς των εἰς τὸν κ. Λομβάρδον, ὃν ἤδη καταγγέλλουσι κακοῦργον, κόψαντες πρὸς τιμὴν χρυσοῦν μετάλλιον φέρον τὸ ὄνομα τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ ἀργυρῷ στεφάνῳ αὐτὸν στεφανώσαντες. Ἡ ἐν Παρισίοις παγκόσμιος Ἰσραηλιτικὴ ἀδελφότης εὐχαριστεῖ δι' ἐγγράφου της φέροντος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ περιφήμου πρώην ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας **Crémieux** τὸν κ. Λομβάρδον διὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Ἰσραηλιτικῆς ἐν Ζακύνθῳ κοινότητος. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἐγγράφου τοῦ Ἄγγλου προξένου τοῦ ἀποδιδόντος

τὴν αἰτίαν τῶν ἐριδῶν εἰς τοὺς ἄρχοντας Ζακύνθου, ὑπάρχει καὶ ἕτερον, δι' οὗ ὁ Ἄγγλος πρόξενος ἀποραίνεται ὅτι ἡ Ζάκυνθος διατελεῖ εἰς εὐαρεστοτέραν κατάστασιν μετὰ τὴν ἕνωσιν ἢ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν. Ἔγραφε δὲ ταῦτα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ προαγορεύσας διατείνεται, ὅτι ἐκράτει ἡ ἰσχὺς τῆς ῥάβδου. Ἀλλ' ὅπως ἐννοήσῃ τις τὴν γενομένην ἐπέμβασιν ἀρκεῖ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς λογικῆς. Οἱ ὧν ἐπιτυχόντες, ὅτε ὁ Λομβάρδος ἐνέπνεε τὸν τρόμον, ἐλάμβανον ψήφους **1700** περίπου. Ἤδη δέ, τοῦ Λομβάρδου καταπεσόντος καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀναπνευσάσης, λαμβάνουσι μόλις **1400** ἤτοι ὀλιγωτέρας. Οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ἐκλογὴ παρουσιάζει φαινόμενα ἀκατάληπτα, ἑπομένως ἐπρότεινε τὴν ἀποστολὴν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν συγκειμένης.

Μετὰ μικρὰν διακοπὴν ἀνῆλθε τὸ ῥῆμα εἰς τῶν βουλευτῶν Λευκάδος εἰπών, ὅτι θέλει ἐξετάσει τὴν πραγματευθεῖσαν ἐκλογὴν περὶ ἧς ἤδη ἀπεράνθη ἡ κοινὴ γνώμη ἀπορεύγων πᾶσαν προσωπικότητα. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, εἶπε, διεδόθησαν φῆμαι ἀπαίσιαι περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ κ. Λομβάρδου, ἃς παρηκολούθησαν μεταθέσεις, κινήσεις στρατιωτῶν καὶ οἱ διορισμοὶ τοῦ Βουδούρη ὡς μοιράρχου καὶ τοῦ Ἀντζουλίνου ὡς φρουράρχου. Τὸ ἐξαγγέλλειν τὰς ἐκλογὰς εἶναι γνωστόν, ὡς εἶναι γνωστοὶ οἱ λόγοι καὶ τὰ ἐπιχειρήματα ἑκατέρων τῶν μερίδων. Ὅπως ἀποδείξωσι τὴν μείωσιν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ κ. Λομβάρδου προβάλλουσι τὴν ἐκλογὴν τοῦ Βολτέρα κατὰ τὸ **1873**, ἀλλὰ δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ κ. Βολτέρας διηγωνίζετο τότε ὡς προσωπικότης, ἐνῷ σήμερον εἰσῆλθεν εἰς τὸ σύστημα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡ Ζάκυνθος ἀποστρέφεται. Ὁ δῆμος Ζακυνθίων ἀποδεικνύει τὴν παρατήρησιν ταύτην. Οὐ μόνον ὁ κ. Βολτέρας ἔλαβε σήμερον ὀλιγωτέρας ψήφους, ἀλλ' ἐὰν ἐξετάσῃ τις τοὺς καταλόγους δὲν φαίνονται ψηφίσαντες κατὰ τὰ τρία τέταρτα οἱ τὴν ἐμπορικήν, βιομηχανικήν, ἐπιστημονικήν, κτηματικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην τάξιν ἀποτελοῦντες, καὶ τοῦτο ἐνῷ ἰσχυρίζονται, ὅτι σήμερον εἶχον ὅλην τὴν ἐλευθερίαν.

Ἐνταῦθα τοῦ ῥήτορος συγκρίνοντος τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους καὶ τὴν ἀναβολὴν ζητήσαντος, ὡς μὴ δυναμένου ἐξ ἀσθενείας νὰ προχωρήσῃ, ὑπεστήριξάν τινες τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως.

Μετά τινα δὲ περὶ τούτου συζήτησιν, καθ' ἣν ἕτερος ὑπεστήριξε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συνεδριάσεως, διετυπώθη πρότασις περὶ ἀναβολῆς.

Ψηφοφορίας δὲ γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Μαυρομιχάλη καὶ Δουζίνα καὶ τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ μὴ εὑρεθείσης ὡς εὑρεθέντων παρόντων **89** βουλευτῶν,

Ὁ Πρόεδρος ἔλυσε συνεπῶς τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασις,
Γ. Ζέζας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΙΙ.ʹ

τῆς **4** *Νοεμβρίου* **1874**.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν **2** μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀρχθέντες Σ. Στερανόπουλος βουλευτὴς Ἠλείας καὶ Γ. Ῥεβελιώτης βουλευτὴς Μαντινείας κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

« Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ **4** τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ **1874**, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀρχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κκ. βουλευταὶ ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **64** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν » Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸν Σύνταγμα καὶ εἰς » τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ » καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται·

Ὁ προσ. Πρόεδρος

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Δ. Χαΐμαντᾶς.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Γ. Κρεστενίτης,
Δ. Στάϊκος,
Ι. Ν. Μπότασης.

Ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου συζήτησις.

Συνεχίζων τὴν ἀγόρευσίν του ὁ ἐκ Λευκάδος βουλευτὴς εἶπεν ὅτι ἐν Ζακύνθῳ οὐδόλως ἐγένετο ἀνταγωνισμός, ἀλλὰ πάλη ἀρνητικὴ μεταξὺ τῆς διανοίας καὶ τῆς ὕλης διὰ τῆς ὑποχωρήσεως, διότι ὁ λαὸς τῆς Ζακύνθου φιλόνομος ὢν ἐπροτίμησε νὰ ἴδῃ σφραγιζόμενα τὰ δικαιώματά του. Ἐὰν αἱ προσαχθεῖσαι ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς, ἀλλὰ τὸ ἐφαρμοσθὲν στρατηγικὸν σχέδιον κατὰ τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἀριθμῶν κατὰ τὰ ὁποῖα τὰ 3|4 τῶν ἐκλογέων ἀπέσχον τῆς ψηφοφορίας, ἀλλαχοῦ δὲ ἐξηντλήθη ὅλος ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων, ταῦτα πάντα μαρτυροῦσι περὶ τοῦ νόθου τῆς ἐκλογῆς, ἣν ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀκυρώσῃ, διότι διὰ τῆς τηρήσεως τοῦ νόμου γίνεται κραταιὰ καὶ ἀξία τῆς ἀποστολῆς της.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς Ζακύνθου, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη νομίμως ἰσχυρισθεὶς ὅτι οὗτος πολιτικὸς ἄλλοτε φίλος τοῦ κ. Λομβάρδου ἐξήκει ἐπιρροὴν ἐν Ζακύνθῳ ἀναδειχθεὶς βουλευτὴς ἐν τῇ Ἰονίῳ πολιτείᾳ, καὶ ὅτι ἡ μείωσις τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἀντιπάλου του προῆλθε φυσικῶς, ὡς παρακμάζουσι καὶ ἄλλαι ἐπιρραὶ ἀλλαχοῦ.

Λαβὼν τὸν λόγον εἶτα εἷς τῶν βουλευτῶν Κερκύρας ἀπέκρουσε τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἀποδοθείσας τῷ κ. Λομβάρδῳ συκοφαντίας, τὰς ὁποίας πολλάκις οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ ἐπέφερον ἄνευ ἀποδείξεων καὶ πρὸς τὰς ὁποίας ἀντετάχθησαν ἐπίσημα ἔγγραφα ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν τοπικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν. Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν εἶπεν ὅτι αὕτη εἶναι ἐξαγόμενον στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως, ἐπικαλεσθεὶς τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐκλογῆς, τὴν παραίτησιν τοῦ Δημάρχου, τὸ τηλεγράφημα τοῦ Νομάρχου καὶ Μοιράρχου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἐνῷ ἀναφέρεται ἡ γενομένη τοῦ φρουρίου φωταγώγησις μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς καὶ τέλος τὴν ἔκθεσιν τοῦ Νομάρχου ἀντιράσκουσαν πρὸς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἀποτυχόντων, διότι αὕτη ἀποδίδει τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Λομβάρδου εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ σκολιὰν πορείαν του, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸ βαθμιαίως ἀναπτυχθὲν αἴσθημα τῶν ἐκλογέων κατ' αὐτοῦ. Ἐὰν δέ, ἐπεῖπεν, αἱ προσαχθεῖσαι ἀποδείξεις δὲν πείθουσι τοὺς ἀντιφρονοῦντας, ἂς ἐκλεχθῇ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπή, ἀναστελλομένης τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἀποφάσεως.

Ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Τριφυλίας εἶπεν, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ἐκλογῆς ἡμέραν διελθὼν ἐκ Ζακύνθου, εἶδε κα-

ἤκουσε τοιαῦτα, ὥστε πείθεται περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς Ζακύνθου, ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τοῦ κ. Λομβάρδου ἔπεσε βαθμηδὸν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἰδίων σφαλμάτων, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἀπὸ τοῦ 1863 ἐκλογικὴ ἱστορία, καθ' ἣν ὁ κ. Λομβάρδος κατὰ 200 μόνων ψήφους ὑπερτέρησε τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, ἔκτοτε δὲ εἰς τὴν μερίδα τῶν ἐπιτυχόντων προσετέθησαν πολλοὶ κληματάρχαι καὶ σημαντικαὶ οἰκογένειαι. Τὰ παράπονα κατὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐκήρυξεν ἀνυπόστατα, διότι ἡ δύναμις αὕτη ἐξησφάλισε μόνον τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσσήνης, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μεταβάλωσι τὸ βῆμα εἰς στάδιον συκοφαντιῶν, οὐδὲ δικαίωμα εἶχον νὰ εἴπωσι τοιαῦτα, ὅταν ἔγγραφα ἐπίσημα ξένης δυνάμεως ἀποδίδουσιν ἀλλαχοῦ τὰ αἴτια τῶν κοινωνικῶν παραπτωμάτων. Ὁ κ. Λομβάρδος πατριώτης διάπυρος καὶ ἔνθερμος τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν πρόμαχος ἐξυπηρέτησε τὸ καθεστὼς πολίτευμα καὶ τὰ δικαιώματα τῆς ἰδίας πατρίδος, εἶναι δὲ ἄγνωστον ἂν, τοῦ κ. Λομβάρδου ἐλλείποντος, τὸ καθεστὼς πολίτευμα θὰ ἦτο οἷον σήμερον εἶναι. Ὅτι δὲ διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἐπιρροῆς ἐτήρησε τὴν τάξιν ἐν Ζακύνθῳ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων καὶ οἱ συμπολῖται του ἀπεκάλεσαν αὐτὸν σωτῆρα, ἀπέδειξε τὴν εὐγενῆ του καρδίαν καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Ἡ ἐπιρροή του οὐδόλως ἐμειώθη, διότι κύκλα δημιουργηθέντα διὰ πολυετοῦς ἐργασίας, αὐξήσαν, καὶ ζήσαν ἐν τῇ ἰδέᾳ δὲν βλάπτεται διὰ τῆς ἀποχωρήσεως ἀτόμων. Μόνη ἡ στρατιωτικὴ ἐπέμβασις ἠδύνατο νὰ φέρῃ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα ἐκλογικόν. Περὶ ταύτης δὲ ἐπείσθη, οὐ μόνον ἐξ ὅσων εἶδεν ὀλίγας μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἡμέρας ἐν Ζακύνθῳ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κινήσεως τῶν στρατιωτῶν συνελεγμένων ἐκ διαφόρων σωμάτων τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, πολλὰ δὲ ἠδύναντο νὰ ἀποδειχθῶσιν, ἐὰν προσήγοντο αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀνακριτῶν.

Ἐνταῦθα ἀφηγήθη διὰ μακρῶν τὰ τῆς ἐκλογῆς, ἀναλύων καὶ ἀποκρούων ὡς ἀβάσιμα τὰ τῶν ἐναντίων ἐπιχειρήματα, ἰσχυριζόμενος, ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι προϊὸν παρανομίας καὶ ἐπὶ τέλους ὑπεστήριξε τὴν ἀποστολὴν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς Κερκύρας, ὅτι κακῶς ἔπραξαν ἕτεροι ἰσχυρισθέντες, ὅτι ἐν Ἑπτανήσῳ ὑπάρχουσι μερίδες ἐθνικαὶ καὶ ἀντεθνικαί, διότι ὅλοι οἱ Ἑπτανήσιοι ἓν μόνον ἔχουσι φρόνημα, νὰ τιμήσωσι τὴν ἕνωσιν.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν εἶπεν, ὅτι καὶ τοι δὲν εἶναι φίλος οὔτε ἀτομικὸς, οὔτε πολιτικὸς τοῦ κ. Λομβάρδου, πολλὴν ἀπ' ἐναντίας τρέφει συμπάθειαν πρὸς τὴν ἐπιτυχοῦσαν μερίδα, οὐχ ἧττον βέβαιος, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῆς ἐκλογῆς ἐναποίησαν αὐτῷ ἐντύπωσιν. Ἑπομένως πιστεύει, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς θέλει παραδεχθῇ τὴν περὶ ἀποστολῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς πρότασιν.

Τοῦ Προέδρου κηρύξαντος περαιωμένην τὴν συζήτησιν ἐτέθη ἡ περὶ ἀποστολῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν πρότασις. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ῥούκη καὶ Ι. Ἀνεξαρτήτου ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 78 κατὰ 51 ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὧδε προσαρτωμένου πρωτοκόλλου ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κ. Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀποστολὴν ἐξεταστικῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν Ζακύνθου, ναὶ ἢ Ὄχι;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης . . . . . N	Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης . . . . O
Ἰωάν. Μπόγδανος . . . . . O	Κ. Κοσσονάκος . . . . . N
Σπύρ. Λογιωτατίδης . . . . . O	Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης . . . . . O
Νικόλ. Μαυροκορδάτος	Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου . . . . . O
Μ. Καΐρης Ὀρφανός . . . . . N	Ἰωάν. Γ. Κόταρης . . . . . O
Κ. Α. Ἐμπειρίκος . . . . . O	Ἰωάν. Σαφάκας . . . . . N
Ἀνδρ. Λανόπουλος . . . . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . . . .
Λέων. Ζωγράφος	Ἰωάν. Καπιτσίνης . . . . .
Ἀθ. Ἴσκος	Ἀντώνιος Μήτσας . . . . . N
Ἰω. Καραγιαννόπουλος . . . O	Γ. Μίλητς . . . . . — . . N
Δημ. Γρίβας	Α. Βουλπιώτης . . . . . N
Γ. Γερβανάσης . . . . . O	Κ. Γιολδάσης . . . . . N
Χρ. Κατσικογιάννης . . . . . O	Δημ. Τσιτσάρας . . . . . O
Β. Κ. Νικολόπουλος . . . . . O	Ἰωάν. Βούλτσος . . . . .
Ἰωάν. Ἀναγ. Δεληγιάννης . . .	Δημ. Βολτέρας . . . . .
Δημ. Νικολόπουλος . . . . . O	Στυλ. Βισβάρδης . . . . .
Κων. Πλατούτας	Παναγ. Δραγάνας . . . . .
Ἰωάν. Β. Ῥοΐλός . . . . . O	Δημοσθ. Πονηρόπουλος . . . .

Γ. Α. Κρεστενίτης . . . . . N	Λεωνίδ. Μαυρομιχάλης . . . . .
Στέρ. Στερανόπουλος . . . . . N	Μελέτ. Ῥουσόπουλος . . . . . N
Ἐπαμ. Κρεστενίτης	Ἀναστ. Κορφιωτάκης . . . . . N
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς . . . . . N	Ἰωάν. Βαλασόπουλος . . . . . O
Ἀλέκ. Ἄγαλος . . . . . O	Ἀναστ. Βαλασόπουλος . . . . O
Γεώρ. Πετούσης	Ἀναστ. Κουτσοπέταλος . . . . O
Ἀσύκ. Κατσίνας . . . . . N	Νικόλαος Μπουρίδης . . . . . O
Ἀναγν. Δημητρίου . . . . . N	Γεώργ. Π. Στεφανίτσης . . . O
Σπύρ. Μαλασπίνας	Γεράσ. Σέρβος . . . . . N
Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος . . . . . O	Εὐγγ. Ἀντ. Ζαβερδινός . . . O
Βαρβαρῆγος. Ἡλλικιας . . . . N	Δημήτρ. Τσαμόπουλος . . . . . O
Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς . . . . . O	Ἀριστ. Ῥούκης . . . . . N
Θρ. Α΄ Ζαΐμης . . . . . N	Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος . . N
Ἀργύ. Διαμαντόπουλος . . . . N	Ἰωάν. Ταμπακόπουλος . . . . .
Γεώργιος Β. Πετιμεζᾶς . . . . O	Ἀλέξ. Πετρινός . . . . . O
Ἰωάν. Ζαΐμης . . . . . N	Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος . . O
Γεώρ. Κ. Παπαδαῖος . . . . . O	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . . O
Περικ. Μαυρομιχάλης . . . . . N	Ἡλ. Φλέσσας . . . . . O
Γεώγρ. Περρωτής . . . . . N	Βασ. Σινανιώτης . . . . . O
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . O	Κωνστ. Κριαμάδης . . . . . O
Γεώρ. Παπαγεωργίου . . . . . N	Κῶνστ. Μπράβος . . . . . O
Ἀλέ. Κοντόσταυλος . . . . . N	Γεράσ. Ζωχιός . . . . . N
Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς . . . . O	Σπύρ. Ζερβός . . . . . O
Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης . . . . . O	Νικίτ. Παγκράτης . . . . . N
Ἰωάν. Ν. Ψύλλας . . . . . O	Δημοσθ. Στάϊκος . . . . . O
Ἰωάν. Κυριακίδης . . . . . O	Νικόλ. Σωτηρόπουλος . . . . .
Ἀθαν. Παραμυθιώτης . . . . . N	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος . . . . . N
Νικ. Βασιλάκης . . . . . N	Σπύρ. Ἀντωνόπουλος . . . . . N
Ἰάκ. Πολυλᾶς . . . . . N	Π. Μποῦτος . . . . . N
Γ. Βαλσαμάκης . . . . . N	Ἰωάνν. Ταταράκης . . . . .
Χ. Βανδῶρος . . . . . O	Ἀνάργ. Πρεζάνης . . . . . O
Ἀλ. Κατσαΐτης	Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης . . . . . O
Γ. Ν. Κοντομίχαλος . . . . . O	Κ. Κρίσπης . . . . . N
Στέλλος Κασιμάτης	Ν. Γκίλης . . . . .
Κοσμ. Πανάρετος	Ἀθαν. Ῥοντήρης . . . . . O
Δημ. Ῥαπτάκης	Ν. Καλαντσόπουλος . . . . . O
Γ. Βακαλόπουλος . . . . . N	Γ. Σισμάνης . . . . . O
Θεόδωρ. Θερμογιάννης . . . . . N	Μιχ. Ἀντωνόπουλος . . . . . O
Ἀντών. Καρδαρᾶς . . . . . O	Γρηγ. Δημητριάδης . . . . . O
Κ. Κατσικόπουλος	Ἀλ. Πετσάλης . . . . . N

Κωνστ. Σινέλης	Δ. Ι. Κουνουπιώτης . . . . . O
Δημήτριος Σαράβας . . . . . N	Ἰωάν. Ν. Μπότασης . . . . . O
Ξανθὸς Πικουλάκης . . . . . O	Γ. Μπούμπουλης . . . . . N
Ἀεων. Καπετανάκης . . . . . N	Ν. Σοῦτσος . . . . . O
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . . . N	Ἀντών. Πετρίτσης . . . . . O
Χ. Κανελλόπουλος . . . . . N	Περ. Σεβαστόπουλος . . . . .
Π. Παπαλέξης . . . . . O	Ἰωάν. Ζαλλώνης . . . . .
Μιλ. Κανελλόπουλος . . . . . O	Ἰάκωβ. Παξιμαδᾶς . . . . .
Σπυρ. Μαρτσούκος . . . . . N	Δημ. Δρόσος . . . . . N
Ἀναστ. Νικοκάβουρας . . . . O	Σωτ. Σωτηρόπουλος . . . . . N
Ἀναστ. Τρύφωνας	Γρηγ. Ν. Ζέζας . . . . . O
Γεώργ. Ἰακωβάτος	Θ. Ἀναστασόπουλος . . . . . N
Χ. Ἰακωβάτος	Γ. Στάϊκος . . . . . N
Μαρ. Χαριτάτος	Κωνστ. Διαλέτης . . . . . O
Γ. Κάγκας	Στ. Κορυζῆς . . . . . N
Ἀνάργ. Σιμόπουλος	Χρῆστος Δουζίνας . . . . . O
Η. Τζαμάλας . . . . . N	Δ. Γ. Βούλγαρης . . . . . O
Δ. Καραλίβανος	Ἐπαμ. Δ. Κριεζῆς . . . . . O
Θ. Κανακάρης	Ἀεων. Τράκας . . . . . O
Δημήτριος Πατρινός . . . . . O	Θερμ. Παπακώστας . . . . . N
Ἰωάννης Κωνστάκης	Δημ. Τσιριμώκος . . . . .
Γεώργιος Τσερτίδης . . . . . O	Πέτρ. Σκουμπουρδῆς . . . . . O
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος . . O	Δ. Οἰκονόμου . . . . . O
Δημ. Τριγγέτας . . . . . O	Δ. Ἀβέρωφ . . . . . O
Ν. Τσικλητήρας . . . . . O	Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινίδης . . . O
Ἀθ. Μισυρλῆς . . . . . N	Ἀθαν. Βασιλείου . . . . . O
Ν. Ι. Νικολαΐδης . . . . . O	Ν. Ἀποστόλης . . . . . O
Ν. Γεωργιάδης . . . . . O	Δ. Βαλαβάνης . . . . . O

Εἶτα δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγγραφον τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου καὶ νομίμου αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς κ. κ. Ι. Βούλτζον Δ. Βολτέραν, Στυλ. Βισβίζηνην, Παναγ. Δραγώναν καὶ Δημοσθένη Πονηρόπουλον.

Ἀκολούθως τινῶν ὑποστηριξάντων τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, ἄλλων δὲ τὴν διακοπὴν αὐτῆς διὰ τὸ παρεληλυθὸς τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος συναινέσει τοῦ Σώματος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 Μ. Μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Καρδαράς.
. . . . . .

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 10'.

Τῆς 5 Νοεμβρίου 1874.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας ἐκθέσεως τοῦ Τμήματος ἐγένετο μακρὰ συζήτησις, καθ' ἣν τινὲς μὲν ὑπεστήριξαν τὴν ἀκύρωσιν διὰ τὸν κύριον Γ. Κρεστενίτην, ὡς μὴ ἔχοντα τὴν νόμιμον ἡλικίαν, καὶ πρὸς τοῦτο προσήγαγον ἀπόσπασμα ἐπίσημον τοῦ Μητρώου τῶν Στρατιωτικῶν, ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ ἡλικία αὐτοῦ, ἕτεροι δὲ ἀντέλεξαν, ὅτι τὸ μητρῷον οὐδόλως ἀποδεικνύει τὴν ἡλικίαν, διότι βασίζεται ἐπὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀφοῦ δὲ ὁ κύριος Κρεστενίτης ἐξελέχθη δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας οἱ ἀντιφρονοῦντες ἔδει νὰ φέρωσιν ἢ ληξιαρχικὴν πρᾶξιν, ἢ δικαστικὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, διότι μόνον οὕτως ἀνατρέπονται τὰ ὑπὲρ τοῦ κυρίου Κρεστενίτου συντρέχοντα τεκμήρια.

Περαιωθείσης δὲ τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς ὡς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα μόνους τοὺς Ε. Κρεστενίτην, Α. Πετραλιᾶν, Ἄχολον καὶ Στεφανόπουλον.

Τεθέντος εἶτα τοῦ θέματος, ἂν ὁ Γ. Κρεστενίτης ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν καὶ ἐπομένως τὸ προσὸν τοῦ βουλευτοῦ ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Μαυρομιχάλη καὶ Ι. Ἀνεξαρτήτου. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη, ὅτι δὲν ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἐπομένως τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς διὰ τὸν Γ. Κρεστενίτην καὶ τὴν ἐπαναλῆψιν αὐτῆς πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ πέμπτου βουλευτοῦ διὰ ψήφων **74**, κατὰ **60**, ἀρνηθέντων **4**, κατὰ τὸ ὧδε προταρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ Γ. Α. Κρεστενίτης ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν διὰ νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτὴς
ναὶ ἢ ὄχι ;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης ..... Ο	Νικόλ. Μαυροκορδάτος .... Ν
Ἰωάν. Μπόγδανος ..... Ο	Μ. Καΐρης Ορφανός ..... Ν
Σπυρ. Δογιωτατίδης ..... Ο	Κ. Α. Εμπειρίκος ..... Ο

Ἀνδρ. Δανόπουλος ..... Ν	Βαρβαρῆγος Πήλιππας .. .. Ν
Λεων. Ζωγράφος .. .. Ν	Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς, ... Ο
Ἀθ. Ἴσκος	Θρ. Α. Ζαΐμης ..... Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Ἀργ. Διαμαντόπουλος .... Ν
Δημ. Γρίβας ..... Ο	Γεώργιος Β. Πετιμεζᾶς .... Ο
Γ. Γεροθανάσης ..... Ο	Ἰωάννης Ζαΐμης ..... Ν
Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ο	Γεώρ. Κ. Παπαδαῖος .. .. Ο
Β. Κ. Νικολόπουλος ..... Ο	Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ν
Ἰωάν. Ἀναγ. Δεληγιάννης .. Ο	Γεώργιος Περρωτὴς ..... Ν
Δημ. Νικολόπουλος ..... Ο	Ἰωάννης Ζάρκος ..... Ο
Κ. Πλαπούτας	Γεώρ. Παπαγεωργίου .. .. Ν
Ἰωάν. Β. Ῥοϊλός	Ἀλέξ. Κοντόσταυλος .... Ν
Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης, .. Ο	Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς .... Ο
Κ. Κασσονάκος ..... Ν	Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης ..... Ο
Ἠλ. Βοϋδῆς Μαυρομιχάλης .. Ο	Ἰωάννης Ν. Ψύλλας ..... Ο
Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου ..... Ο	Ἰωάννης Κυριακίδης ..... Ο
Ἰωάν. Γ. Κότταρης .. .... Ο	Ἀθαν. Παραμυθιώτης .. .. Ν
Ἰωάν. Σαφάκας ..... Ν	Ν. Βασιλάκης ..... Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος .... Ν	Ἰάκ. Παλυλᾶς ..... Ν
Ἰωάν. Καπιτσίνης ..... Ν	Γ. Βαλσαμάκης ..... Ν
Ἀντών. Μήτσας ..... Ν	Χ. Βανδῶρος ..... Ο
Γ. Μίλησης ..... Ν	Ἀλ. Κατσαΐτης .....
Δ. Βουλπιώτης ..... Ν	Γ. Ν. Κοντομίχαλος .. .. ἀρν.
Κ. Γιολδάσης ..... Ν	Στέλ. Κασιμάτης .....
Δημ. Τσιτσάρας ..... Ο	Κοσμ. Πανάρετος .....
Ἰωάν. Βούλτσος ..... Ο	Δημ. Ῥαπτάκης .....
Δημ. Βολτέρας ..... Ο	Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν
Στυλ. Βισβάρδης ..... Ο	Θεόδ. Θερμογιάννης ..... Ν
Παναγ. Δραγώνας ..... Ο	Ἀντών. Καρδαρᾶς ..... Ο
Δημοσθ. Πονηρόπουλος .... Ο	Κ. Κατσικόπουλος .....
Γ. Α. Κρεστενίτης	Λεων. Μαυρομιχάλης .....
Στέφ. Στεφανόπουλος .. .. Ν	Μελέτ. Ῥουσόπουλος ..... Ν
Ἔπαρ. Κρεστενίτης	Ἀναστ. Κορφιωτάκης .....
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς ..... Ν	Ἰωάν. Βαλασόπουλος .. .. Ο
Ἀλέκ. Ἄχολος ..... Ο	Ἀναστ. Βαλασόπουλος .... Ο
Γ. Πετούσης ..... Ο	Ἀναστ. Κουτσοπέταλος .. Ο
Λουκ. Κατσίνας .. .. Ν	Νικόλαος Μπουρίδης ..... Ο
Ἀναγν. Δημητρίου .. .... Ν	Γεώργ. Π. Στεφανίτσης .. .. Ο
Σπυρ. Μαλασπίνας ..... ἀρν.	Γεράσ. Σέρβος ..... Ν
Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος ..... Ο	Κύκλ. Ἀντ. Ζαΐτσιδινός .. Ο

Δημήτρ. Τσαμόπουλος ····O	Ἀναστ. Τρύφωνας ····· N
Ἀριστ. Ῥούκης ····· N	Γεώργ. Ἰακωβάτος ·····
Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος ·· N	Χ. Ἰακωβάτος ·· ·····
Ἰωάν. Ταμπακόπουλος ····	Μαρ. Χαριτάτος ·· ·····
Ἀλέξ. Πετρινός ·····	Γ. Κάγκας ·····
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος ··	Ἀνάργ. Σιμόπουλος ·····
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης ·· ···O	Π. Τζαμάλας ····· N
Ἡλ. Φλέσσας ····· O	Α. Καραλίβανος ·· ·····
Βασ. Σινανιώτης ·· ····· O	Θ. Κανακάρης ····· N
Κωνστ. Κριεμάδης ·· ···· O	Δημ. Πατρινός ····· O
Κωνστ. Μπράβος ····· O	Ἰωάννης Κωνστάκης ····· N
Γεράσ. Ζωχιός ····· N	Γεώργιος Τσερτίδης ····· O
Σπυρ. Ζερβός ····· O	Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος ···O
Νικ. Παγκράτης ····· N	Δημ. Τριγγέτας ····· O
Δημοσθ. Στάϊκος ····· O	Ν. Τσικλητῆρας ····· O
Νικόλ. Σωτηρόπουλος ···· N	Ἀθ. Μισυρλῆς ····· N
Ἀλέξ. Καυμουνδοῦρος ···· N	Ν. Ι. Νικολαΐδης ····· O
Σπήλ. Ἀντωνόπουλος ·· ·· N	Ν. Γεωργιάδης ····· O
Π. Μπούτος ····· N	Δ. Ι. Κουνουπιώτης ····· O
Ἰωάν. Ταταράκης ···· ·· ἀρν.	Ἰω. Ν. Μπότασης ····· O
Ἀνάργ. Πρεζάνης ····· ἀρν.	Γ. Μπαϊμπουλης ····· N
Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης ····· O	Ν. Σοῦτσος ····· N
Κ. Κρίσπης ····· N	Ἀντών. Πετρίτσης ···· ····
Ν. Γκίλης ·· ·····	Περ. Σεβαστόπουλος ·· · ··
Ἀθαν. Ῥοντήρης ·····	Ἰω. Ζαλλώνης ····· ··
Ν. Καλαντζόπουλος ·· ···O	Ἰάκ. Παξιμάδης ·····
Γ. Σιρμάνης ····· O	Δημ. Δρόσος ····· N
Μιχ. Ἀντωνόπουλος ·····	Σωτ. Σωτηρόπουλος ····· N
Γρηγ. Δημητριάδης ····· O	Γρηγ. Ν. Ζέζας ·· ····· O
Ἀλ. Πετσάλης ····· N	Θ. Ἀναστασόπουλος ····· N
Κωνστ. Σινέλης ·····	Γ. Στάϊκος ····· N
Δημήτριος Σαράβας ·····	Κωνστ. Διαλέτης ····· O
Ξανθὸς Νικουλάκης ····· O	Στ. Κορυζῆς ····· N
Λεων. Καπετανάκης ····· N	Κρῆστος Δουζίνας ····· O
Ἀντών. Μαυρομιχάλης ···· N	Δ. Γ. Βούλγαρης ····· O
Χ. Κανελλόπουλος ····· N	Ἐπαμ. Α. Κρεμζῆς ····· O
Π. Παπαλέξης ····· O	Λεων. Τράκας ····· O
Μιλ. Κανελλόπουλος ·····	Θεμ. Παπακώστας ····· N
Σπυρ. Μαρτσούκος ····· N	Δημ. Ταμπάκος ·····
Ἀναστ. Νικηκάβουρας ···· O	Πέτρος Σαουμπουρδῆς ···· O

Α. Οἰκονόμου ····· N	Ἀθ. Βασιλείου ····· O
Α. Ἀβέρωφ ····· O	Ν. Ἀποστόλης ·· ·····
Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινιώτης ·· O	Δ. Βαλαβάνης ····· O

Ἡ Βουλὴ κατόπιν προβάσα παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν·

1) Θηβῶν καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Γ. Πετούσην, Α. Κατσίναν καὶ Α. Δημητρίου.

2) Θήρας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Σ. Μαλασπίναν, Ι. Ἀνεξάρτητον καὶ Α. Βαλέταν.

3) Ἰθάκης καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Βαρβαρίγον Πήλικαν καὶ Κ. Πεταλᾶν.

4) Καλαβρύτων καὶ νομίμους βουλευτὰς Θ. Ζαΐμην, Ἀρ. Διαμαντόπουλον, Γ. Β. Πετιμεζᾶν, Ἰω. Ζαΐμην καὶ Γ. Παπαδάϊον.

5) Καλαμῶν καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Περ. Μαυρομιχάλην, Γ. Περρωτὴν καὶ Ι. Ζάρκον.

6) Καρυτταίας καὶ νομίμους βουλευτὰς Α. Κοντόσταυλον, Γ. Παπαγεωργίου, Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆν καὶ Α. Ἀντωνιάδην.

7) Κέας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ι. Ψύλλαν καὶ Ι. Κυριακίδην.

8) Κερκύρας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ἀθ. Παραμυθιώτην, Ν. Βασιλάκην καὶ Ἰάκ. Πολυλᾶν.

Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κορινθίας ἐκθέσεως τοῦ Τμήματος, λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς ἐπιδοθείσας ἐνστάσεις κατὰ τῶν δήμων Σολυγείας, Στυμφαλίας καὶ Πελλήνης προτείνας τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Πελλήνης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσκομισθέντος ἀντιγράφου πρωτοκόλλου τῆς διαλογῆς, καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Στυμφαλίας, ἀφῆκε δὲ εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς τὸ νόμιμον ἢ μὴ τοῦ δήμου Σολυγίας. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἑξῆς δέκα δήμων Κορινθίας, Σικυῶνος, Πελλήνης, Νεμέας, Εὐρωστίνης, Τρικάλλων, Φενεοῦ, Σολυγείας, Κλεωνῶν καὶ Περαχώρας, τὴν ἀκύρωσιν δὲ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Στυμφαλίας καὶ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς ὡς πρὸς ὅλους τοὺς ὑποψηφίους. Οὕτω δὲ οἱ ὑποψήφιοι τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας πιστοῦνται μὲ τὸν ἑξῆς ἀριθμὸν ψήφων. Ἀναστ. Δημητριάδης 5022, Ἀνάργ. Νοταρᾶς **4593**, Θ. Γιουρούκος 4583, Σωτ. Ἰωάννου **4566**, Σπ. Νοτα-

ρᾶς **4529**, Ἡρώδης Κορδῆς **4087**, Γεώργ. Κούστας **4023**· Ἰω. Δελιγιάννης **4376** καὶ Διον. Νοταρᾶς **3825**

Προβᾶσα κατόπιν παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν·

1) Κραναίας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Γ. Βαλσαμάκην, Χ. Βανδῶρον, Ἀλ. Κατσαΐτην καὶ Γ. Ν. Κοντομίχαλον.

2) Κυθήρων καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Στυλ. Κασιμάτην, Κ. Πανάρετον καὶ Δημ. Ῥαπτάκην.

3) Κυνουρίας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Γ. Βακαλόπουλον, Θεόδ. Θερμογιάννην, Ἀντ. Καρδαρᾶν καὶ Κ. Κατσικόπουλον.

Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λακεδαίμονος, ἔλαβε τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Μεσσήνης εἰπών, ὅτι ἐν τῷ δήμῳ Οἰνοῦντος ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τοὺς **40** ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Θεραπνῶν μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ δήμου Οἰνοῦντος. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι δὲν ἐψήφισαν εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον, ἔλαβον δὲ καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου δημάρχου ὡς καὶ ἔγγραφον τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν ἄλλην τοῦ δήμου Οἰνοῦντος, ἀλλ' οὐχ ἧττον τὸ προηγούμενον τοῦτο καθιερούμενον, καταστρέφει εἶπε τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, καὶ ἑπομένως προτείνει τὸ ἄκυρον τοῦ δήμου Οἰνοῦντος ὡς πρὸς τὸν πέμπτον βουλευτήν.

Ἀντεῖπεν ὁ ἐνδιαφερόμενος, ὅτι δὲν εἶναι πραγματικοὶ οἱ φόβοι τοῦ προλαλήσαντος, διότι οἱ εὐάριθμοι οὗτοι ἐκλογεῖς διαμένοντες ἐν τῷ δήμῳ Οἰνοῦντος ἕνεκα τοῦ θέρους ἐρρύντισαν καὶ ἐφοδιάσθησαν μὲ πιστοποιητικὰ ταυτότητος καὶ μὲ ἔγγραφον τῆς μιᾶς ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν ἄλλην, ὅπως τοὺς δεχθῇ εἰς ψηφοφορίαν, ὡς μὴ ψηφίσαντας ἐν τῷ οἰκείῳ δήμῳ, ἑπομένως δὲν βλέπει τὸ κακὸν, ὅπερ παρέστησεν ὁ προαγορεύσας.

Μετά τινα συζήτησιν ἔτι ἡ Βουλὴ ἐπεκύρωσε δι' ἀναστάσεως τὴν ἐκλογὴν Λακεδαίμονος καὶ παρεδέχθη ὡς νομίμους βουλευτὰς τοὺς Α. Μαυρομιχάλην, Μελ. Ῥουσόπουλον, Ἀναγν. Κυριωτάκην, Ἰω. Βαλασόπουλον καὶ Ἀναστ. Βαλασόπουλον.

Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Αἰβαδείας, ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων εἰπών, ὅτι αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης κυριώτεραι ἐνστάσεις περιορίζονται εἰς τοὺς δήμους Διστομίων, Ὀρχομενίων καὶ Πέτρας· Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ, ὅτι ἐνοθεύθη τὸ ἀποτέλεσμα, τὴν νοθείαν δὲ ταύτην προεγίνωσκεν εἰς τῶν ἀποτυχόντων, τοῦθ' ὅπερ εἶναι σπουδαιότατον, καὶ ὅτι ὁ κατάλογος δὲν ἐδιωρθώθη

κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου. Ἐν τῷ δευτέρῳ, ὅτι ἐκτὸς τῆς ἀναμφισβήτου στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως ἀναφέρονται πολλὰ ἀντιφατικὰ περὶ τοῦ δημάρχου, ὅτι ἠπειλήθη, ὅπερ οὗτος καὶ ἐβεβαίωσε καὶ ἀνήρεσεν ἐκ διαδοχῆς. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι ὑπαξιωματικός τις Μυριανθούσης ἐγένετο κύριος τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος εἰς τρόπον ὥστε δὲν προσῆλθον εἰς ψηφοφορίαν τὰ **2|3** τῶν ἐκλογέων ἀνηκόντων εἰς τοὺς ἀποτυχόντας.

Ἀπήντησεν ὁ ἕτερος τῶν ἐπιτυχόντων, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἐπαρχίας εἶχε μετατραπῇ ὑπὲρ αὐτῶν ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν παρακλήσεων τοῦ νὰ κατέλθῃ οὗτος εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπροκαλύπτου ἀποσκιρτήσεως τῶν μεγαλειτέρων κομματαρχῶν τῶν ἀντιθέτων. Εἰδικῶς δὲ ὡς πρὸς τὸν δῆμον Διστομίων εἶπεν, ὅτι μία καὶ μόνη ἔνστασις ὑπάρχει περὶ νοθείας δεκαοκτὼ ψήφων, ἣν διέπραξαν φίλοι τῶν ἀποτυχόντων, καὶ ὅτι ὁ μὲν συνάδελφος αὐτοῦ ἐκέκτητο μεγίστην ἐπιρροὴν, αὐτὸς δὲ προσπάθησε τοὺς ἄλλοτε φίλους τῶν ἀντιθέτων· ὡς πρὸς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον καταπίπτει εἶπε καὶ ἡ περὶ τούτου ἔνστασις, διότι ἐδιορθώθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρακτικοῦ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν. Ἐν τῷ δήμῳ Ὀρχομενίων δύω διηγωνίζοντο μερίδες, οἱ δὲ ἀποτυχόντες ἐπενόησαν διαφόρους ἐκνόμους πράξεις, ἃς ὅμως ἀνήρεσεν αὐτὸς ὁ δήμαρχος καὶ δι' ἐπιστολῆς καὶ δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν ἔπαρχον. Ἐν δὲ τῷ δήμῳ Πέτρας ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τοὺς ἀντιθέτους ἀνήκουσα προσηνέχθη φατριαστικῶς, εἰς τρόπον ὥστε μόλις τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἡ μετασχηματισθεῖσα ἐτοποθέτησε τὰς κάλπας καὶ ἤρξατο ἡ ψηφοφορία. Τὸ φαινόμενον δὲ τῆς μὴ ψηφίσεως τῶν **2|3** δὲν ἐξηγεῖται διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, διότι οὐδεμίαν οἱ ἀντίθετοι δύνανται νὰ φέρωσιν ἀπόδειξιν, ἀλλὰ διότι γινώσκοντες ἤδη τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἄλλων δήμων περιττὸν ἐθεώρησαν νὰ προσέλθωσιν, ἀφοῦ οὐδόλως ἠδύναντο νὰ ἐπηρεάσωσι τὸ ἀποτέλεσμα καὶ διὰ τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου.

Προσέθετο ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Αἰγιαλείας ὅτι, καὶ οὗτος μέλος τοῦ Τμήματος ὢν ἐσχημάτισε πεποίθησιν περὶ τοῦ νομίμου τῆς ἐκλογῆς ταύτης, καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ νεωτερισμοῦ συνετέλεσεν εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἐπιτυχόντων, ἀφοῦ ἕνεκα τῶν συχνῶν διαλύσεων συνετρίβησαν πολλῷ μεγαλείτεραι ἐπιρροαί. Οὐδὲ πρέπει νὰ φρονῇ τις, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ εἶναι παράνομοι μόνον, διότι δὲν ἐνεργήθησαν ὑπ' αὐτοῦ, ἢ διότι δὲν ἔχει τὴν πλειοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ, νὰ δυσφημῇ δὲ ἐκ τῶν προτέρων

τὴν Βουλὴν προπαρασκευάζων οὕτω νέαν διάλυσιν καὶ νέον ἐκλογικὸν σάλον.

Μετά τινα δὲ ἀπάντησιν τοῦ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτοῦ εἰς τοὺς προσωπικοὺς ὑπαινιγμοὺς καὶ ἀνταπάντησιν τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Λεβαδείας καὶ νομίμως βουλευτὰς τοὺς Ἀναστ. Κουτσοπέταλον καὶ Νικ. Μπουφίδην.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος συναινέσει τοῦ Σώματος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 1|2 Μ. Μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Ι. Ἀνεξάρτητος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Τῆς 6 Νοεμβρίου 1874.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθε καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ βουλευτὴς Θήρας Α. Βαλέττας κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν ἕκτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ **1874**, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον κ. βουλευτὴς ὥμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **64** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν, καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς.
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Βαλσαμάκης.

Ὁ ἱερεὺς
Κων. Οἰκονόμος.

Ὁ ὁρκισθεὶς Βουλευτὴς
Α. Βαλέττας.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Εὐρυτανίας εἶπεν, ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Β'. τμήματος κ. Δ. Σαράβας ἐζήτησε δι' ἐγγράφου του παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Δικαιοσύνης ὑπουργῶν νὰ ὑποβάλωσι διάφορα ἔγγραφα σχετικὰ πρὸς τὴν ἐκλογὴν Μεσολογγίου, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε δὲν προσέφερον. Παρακαλεῖ ἑπομένως τὴν Βουλὴν, ἵνα ζητήσῃ παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπουργῶν τὰ περὶ ὧν εἴρηται ἔγγραφα, ἅτινα διαφωτίζουσι τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὑποβολὴν τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ καταργοῦντος ἕτερον Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἀπηγορεύετο ἡ τοποθέτησις τῶν ὑπαξιωματικῶν εἰς τὰς οἰκείας πατρίδας.

Ἀπήντησεν ὁ ἕτερος τῶν ἐκ Μεσολογγίου βουλευτῶν, ὅτι καὶ οὗτος δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸ τμῆμα παρεκλέσε νὰ λεχθῶσιν ὑπ' ὄψιν διάφορα ἔγγραφα, καταπεθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἐν ὅσῳ δὲν μνημονεύει ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος. Ἐζήτησε προσέτι νὰ προσαχθῶσι χρηματικὰ ἐνταλίματα ἐκδοθέντα τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, πρωθυπουργοῦντος τοῦ κ. Δεληγεώργ. Ὡς πρὸς τὴν κατάθεσιν τοῦ Διατάγματος τοῦ ἀνακαλοῦντος τὸ πρῶτον περὶ τοποθετήσεως τῶν ὑπαξιωματικῶν, οὐδὲν ἀντιλέγει.

Ἀντέλεξεν ὁ ἐξ Οἰτύλου βουλευτὴς καὶ πρόεδρος τοῦ Β'. τμήματος, ὅτι κατ' ἀπόφασιν αὐτοῦ ἀπηυθύνθη ἔγγραφον πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, δι' οὗ ἐζήτει ἀρμοδίως τὰ ἑξῆς ἔγγραφα·

α'.) Τηλεγραφικὴν περὶ ἀδείας αἴτησιν τοῦ τέως παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως κ. Καρκαβέλλα.

β'.) Πρᾶξιν τῶν ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν, δι' ἧς ἀποδοκιμάσθη ἡ ἐνέργεια ἢ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ ἀντεισαγγελέως κ. Παπαναστασίου.

γ'.) Τηλεγράφημα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διαβιβασθέν.

δ'.) Ἔγγραφα τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως κ. Καρκαβέλα, δι' οὗ οὗτος εἰδοποιεῖ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ἀναγκάζεται νὰ μὴ ποιήσῃ χρῆσιν τῆς ἀδείας του.

ε.) Τηλεγράφημα τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, δι' οὗ εἰς ἀπάντησιν τῷ ἐκοινοποιεῖτο ἡ εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Ἠλείας μετάθεσίς του.

Προσέτι ἐζήτησε καὶ ἄλλας πληροφορίας, τίνες δηλ. μηνύσεις ἐδόθησαν εἰς τὰς ἐν Μεσολογγίῳ δικαστικὰς ἀρχὰς, ἀπὸ ἀρχὰς Ἰουνίου μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἐκλογῶν, ὑπὸ τίνων, καὶ

κατὰ τίνων καὶ ἐπὶ τίσι πράξεσιν ἐγένοντο, καὶ εἰς ποίαν στάσιν εὑρίσκονται αἱ ἐπὶ τούτων ἀνακρίσεις, ἔτι δὲ καὶ τίνες ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ μετετέθησαν ἢ προσεκολλήθησαν εἰς τὸν ἐν Μεσολογγίῳ στρατὸν ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἐκλογῶν.

Τὸ ζητεῖν, εἶπεν ὁ προαγορεύων, ἔγγραφα, ἐκτὸς ἂν δὲν διακινδυνεύωνται δημόσια συμφέροντα, εἶναι ἀπόλυτον τῆς Βουλῆς δικαίωμα, ἐξασκούσης ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν κυβερνητικῶν πράξεων. Καὶ ὅμως οἱ ὑπουργοὶ ἠρνήθησαν τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ προΐδῃ τί ἐζήτει τὸ τμῆμα, ὥστε νὰ ἀποστείλῃ ὅλα τὰ ἀρχεῖα. Ὅταν ἔλθῃ εἶπεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, θέλουσιν ὑποβληθῆ πάντα τὰ ἔγγραφα.

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἡ Βουλὴ προβᾶσα παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν·

1) Λευκάδος καὶ νομίμους βουλευτάς. Γ. Σέρβον, Γ. Στερνίτσην καὶ Ε. Ζαβερδινόν.

2) Λοκρίδος καὶ νομίμους βουλευτάς. Δ. Τσαμόπουλον καὶ Α. Ρούκην.

καὶ 3) Μαντινείας καὶ νομίμους βουλευτάς. Ι. Παπαζαφειρόπουλον, Α. Πετρινόν, Ι. Ταμπακόπουλον, Α. Σακελλαρόπουλον καὶ Γ. Ῥεβελιώτην.

Ἀναγνώσθη κατόπιν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως ἔκθεσις τοῦ τμήματος.

Μετά τινα δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν δύω μὲν βουλευταὶ ἐκ Μεσσήνης καὶ Καρυστίας ὑπεστήριξαν τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Μεγαλοπόλεως καὶ Λυκοσούρας, διότι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ συνέβη νοθεία εἰς τὰς κάλπας τῶν ἀνταγωνιζομένων, λαβόντων τῶν μὲν πλειότερα ὀφαιρίδια καὶ αὐτῶν τῶν ψηφορησάντων, ἄλλων δὲ ὀλιγώτερα, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ὁ ἔπαρχος ἐναντίον τῶν νόμων μετέθεσε τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου εἰς ἕτερον χωρίον, τοῦτο δὲ καὶ ὁ Νομάρχης ἐχαρακτήρισεν ὡς παράνομον καὶ τὸν διέταξε νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δήμου τούτου, ἀλλ' ὁ ἔπαρχος οὐδόλως συνεμορφώθη πρὸς τὴν διαταγὴν, ἐνέγενε δὲ καὶ διὰ τὰς ἄλλας ἐνστάσεις περὶ ἐκδιώξεως ἀντιπροσώπων καὶ ψηφορορίας ἀνυπάρκτων, ἀπόντων καὶ τεθνεώτων. Ἐνταῦθα

προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς βουλευτὴς Λακεδαίμονος Α. Μαυρομιχάλης ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν ἕκτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ **1874**, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον κ. βουλευτὴς ὤμοσεν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **64** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν, καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται·

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Βαλσαμάκης.

Ὁ ἱερεὺς
Κων. Οἰκονόμος.

Ὁ ὁρκισθεὶς Βουλευτὴς
Α. Μαυρομιχάλης.

Ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπεστήριξε τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς εἰπὼν, ὅτι ὁ ἔπαρχος τῇ αἰτήσει τῶν ἐκλογέων μετέθεσε τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς, τοῦθ' ὅπερ ἔβλαψε τοὺς ἐπιτυχόντας, λαβόντας μόνον **300** περίπου ψήφους, ἀπέναντι τῶν ἐνισταμένων, λαβόντων σχεδὸν ὅλον τὸν ἀριθμὸν τοῦ καταλόγου, ἐν δὲ τῷ δήμῳ Μεγαλοπόλεως ἡ νοθεία διεπράχθη μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἐνισταμένων παρόντων ἐν τῷ δήμῳ ἐκείνῳ, ἄλλως δὲ ὁ νόμος προβλέπει περὶ τῶν πλεοναζόντων σφαιριδίων, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωθεῖσαν τὴν συζήτησιν.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη πρῶτον ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον τοῦ δήμου Φαλαισίας.

Τεθέντος κατόπιν τοῦ περὶ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μεγαλοπόλεως θέματος, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἀπὸ τὴν ἐπιτρέψασαν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ῥούκη καὶ Ι. Ἀνεξαρτήτου, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον διὰ ψήφων **75** κατὰ **57**, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μεγαλοπόλεως, ναὶ ἢ ὄχι;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης · · · · · · · · · Ο	Παναγ. Ἀραγώνας · · · · · · · · Ν
Ἰωάν. Μπόγδανος · · · · · · · · · Ν	Δημοσθ. Πανηρόπουλος · · · · Ν
Σπυρ. Λογιωτατίδης · · · · · ·	Γ. Α. Κρεστενίτης · · · · · · · · Ο
Νικόλ. Μαυροκορδάτος · · · · Ο	Στέρ. Στερανόπουλος · · · · · · Ο
Μ. Καΐρης Ὀρφανός · · · · · · Ο	Ἐπαμ. Κρεστενίτης · · · · · · · ·
Κ. Α. Ἐμπειρίκος · · · · · ·	Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς · · · · · · Ο
Ἀνδρ. Δανόπουλος · · · · · · · Ο	Ἀλέκ. Ἄγαλος · · · · · · · · · · Ν
Λεων. Ζωγράφος · · · · · · · · Ο	Γ. Πετούσης · · · · · · · · · · · ·
Ἀθ. Ἴσκος · · · · · · · · · · · · Ν	Λουκ. Κατσίνας · · · · · · · · · Ο
Ἰω. Καραγιαννόπουλος · · · · Ν	Ἀναγ. Δημητρίου · · · · · · · · · Ο
Δημ. Γρίβας · · · · · · · · · · · · Ν	Σπυρ. Μαλασπίνας · · · · · · Ν
Γ. Γεροθανάσης · · · · · · · · · · Ν	Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος · · · · · · Ν
Χρ. Κατσικογιάννης · · · · · · Ν	Α. Βαλέττας · · · · · · · · · · · Ο
Β. Κ. Νικολόπουλος · · · · · · Ν	Βαρβαρῆγος Πήλιππας · · · · · · Ο
Ἰω. Ἀναγ. Δελληγιάννης · · Ν	Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς · · · · · · Ν
Δημ. Νικολόπουλος · · · · · · · Ν	Θρ. Α. Ζαΐμης · · · · · · · · · · · Ο
Κ. Πλαπούτας · · · · · · · · · · ·	Ἀργ. Διαμαντόπουλος · · · · Ο
Ἰω. Β. Ῥοΐλός · · · · · · · · · · · Ν	Γεώγ. Β. Πετιμεζᾶς · · · · · · Ν
Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης · · · · Ν	Ἰωάννης Ζαΐμης · · · · · · · · · Ο
Κ. Κοσσονάκος · · · · · · · · · · Ο	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος · · · · Ν
Ἠλ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης · · Ν	Περ. Μαυρομιχάλης · · · · · · Ο
Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου · · · · · · · Ν	Γεώργ. Περρωτὴς · · · · · · · · Ο
Ἰωάν. Γ. Κότταρης · · · · · · · Ν	Ἰωάννης Ζάρκος · · · · · · · · Ν
Ἰωάν. Σαφάκας · · · · · · · · · · Ο	Γεώργ. Παπαγεωργίου · · · · Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος · · · · Ο	Ἀλ. Κοντόσταυλος · · · · · · · Ο
Ἰωάν. Καπιτσίνης · · · · · ·	Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς · · · · Ν
Ἀντών. Μήτσας · · · · · · · · ·	Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης · · · · · · Ν
Γ. Μίλησης · · · · · · · · · · · ·	Ἰωάννης Ν. Ψύλλας · · · · · · Ν
Δ. Βουλπιώτης · · · · · · · · · · Ο	Ἰωάννης Κυριακίδης · · · · · ·
Κ. Γιολδάσης · · · · · · · · · · · Ο	Ἀθ. Παχυμυθιώτης · · · · · · Ο
Δημ. Τσιτσάρας · · · · · · · · · · Ν	Ν. Βασιλάκης · · · · · · · · · · · Ο
Ἰωάν. Βούλτσος · · · · · · · · · · Ν	Ἰάκ. Πολυλᾶς · · · · · · · · · · · Ο
Δημ. Βολτέρας · · · · · · · · · · Ν	Γ. Βαλσαμάκης · · · · · · · · · Ο
Στυλ. Βισβάρδης · · · · · · · · · Ν	Χ. Βανδῶρος · · · · · · · · · · · ·

Ἀλ. Κατσαΐτης · · · · · · · · · ·	Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης · · · · · · Ν
Γ. Ν. Κοντομίχαλος · · · · · ·	Κ. Κρίσπης · · · · · · · · · · · · Ο
Στέλ. Κασιμάτης · · · · · · · · ·	Ν. Γκιόλης · · · · · · · · · · · ·
Κοσμ. Πανάρετος · · · · · · · · ·	Ἀθ. Ῥοντήρης · · · · · · · · · ·
Δημ. Ῥαπτάκης · · · · · · · · ·	Ν. Καλαντζόπουλος · · · · · · Ν
Γ. Βακαλόπουλος · · · · · · · · Ο	Γ. Σισμάνης · · · · · · · · · · · · Ν
Θεόδ. Θερμογιάννης · · · · · · Ο	Μιχ. Ἀντωνόπουλος · · · · · · Ν
Ἀντών. Καρδαρᾶς · · · · · · · ·	Γρηγ. Δημητριάδης · · · · · · Ν
Κ. Κατσικόπουλος · · · · · · · ·	Ἀλ. Πετσάλης · · · · · · · · · · Ο
Ἀτων. Μαυρομιχάλης · · · · · · Ο	Κωνστ. Σινέλης · · · · · · · ·
Μελέτ. Ῥουσσόπουλος · · · ·	Δημ. Σαράβας · · · · · · · · · · Ο
Ἀναστ. Κορμιωτάκης · · · · Ο	Ξανθὸς Νικολάκης · · · · · · Ν
Ἰωάν. Βλασσόπουλος · · · · · · Ν	Λεων. Καπετανάκης · · · · · ·
Ἀναστ. Βλασσόπουλος · · · · Ν	Ἀντών. Μαυρομιχάλης · · · · Ο
Ἀναστ. Κουτσοπέταλος · · · · Ν	Χ. Κανελλόπουλος · · · · · · Ο
Νικόλαος Μπουφίδης · · · · · ·	Π. Παπαλέξης · · · · · · · · · · Ν
Γεώργ. Π. Στερανίστης · · · · Ν	Μιλ. Κανελλόπουλος · · · · Ν
Γεράσ. Σέρβος · · · · · · · · · · Ο	Σπυρ. Μαρτσούκος · · · · · · · Ο
Εὐάγγ. Ἀντ. Ζαβερδινὸς · · · · Ν	Ἀναστ. Νικοκάβουρας · · · · Ν
Δημ. Τσαμόπουλος · · · · · · · · Ν	Ἀναστ. Τρύφωνας · · · · · · · · Ο
Ἀριστ. Ῥούκης · · · · · · · · · · Ο	Γεώργ. Ἰακωβάτος · · · · · ·
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος · · · · Ο	Χ. Ἰακωβάτος · · · · · · · · ·
Ἰω. Ταμπακόπουλος · · · · · ·	Μαρ. Ναρτάτος · · · · · · · ·
Ἀλέξ. Πετρινὸς · · · · · · · ·	Γ. Κάγκας · · · · · · · · · · · ·
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος · · Ν	Ἀνάργ. Σιμόπουλος · · · · · Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης · · · · · · · Ν	Π. Τζαμάλας · · · · · · · · · · · Ο
Ἠλ. Φλέσσας · · · · · · · · · · ·	Α. Καραλιβάνος · · · · · · · ·
Βασ. Σινανιώτης · · · · · · · · ·	Θ. Καναπάρης · · · · · · · · · · Ο
Κωνστ. Κριεμάδης · · · · · · · Ν	Δημήτριος Πατρινός · · · · · · Ν
Κωνστ. Μπράβος · · · · · · · · ·	Ἰωάννης Κωνστάκης · · · · Ο
Γεράσ. Ζωχιὸς · · · · · · · · · · Ο	Γεώργιος Τσερτίδης · · · · · · Ν
Σπυρ. Ζερβός · · · · · · · · · · · · Ν	Ἰωάννης Δ. Ἀντωνόπουλος · · Ν
Νικ. Παγκράτης · · · · · · · · · Ο	Δημ. Τριγγέτης · · · · · · · · · Ν
Δημοσθ. Σταΐκος · · · · · · · · · Ν	Ν. Τσιλιπτήρας · · · · · · · · Ν
Νικόλ. Σωτηρόπουλος · · · · Ν	Ἀθ. Μισυρλῆς · · · · · · · · · · · Ο
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος · · · · Ο	Ν. Ι. Νικολαΐδης · · · · · · · · Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος · · · · · · ·	Ν. Γεωργιάδης · · · · · · · · · · Ν
Π. Μπούτος · · · · · · · · · · · · Ο	Δ. Ι. Κουνουπιώτης · · · · · · Ν
Ἰω. Ταταράκης · · · · · · · · · ·	Ἰωάν. Ν. Μπότασης · · · · · · Ν
Ἀνάργ. Ἡραζάνης · · · · · · · ·	Γ. Μπούκουλης · · · · · · · · Ο

Ν. Σοῦτσος ..... Ο	Δ. Γ. Βούλγαρης ..... Ν
Ἀντών. Πετρίτσης ..... Ν	Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς ..... Ν
Περ. Σεβαστόπουλος	Ἀνδρέας Κουντουριώτης ....
Ἰωάν. Ζαλλώνης	Λεων. Τράκας ..... Ν
Ἰάκωβ. Παξιμάδης ..... Ο	Θεμ. Παπακώστας ..... Ο
Δημ. Δρόσος ..... Ο	Δημ. Τσιριμῶκος .....
Σωτ. Σωτηρόπουλος ..... Ο	Πετρ. Σκουμπουρδῆς ..... Ν
Γρηγ. Ν Ζέζας. ..... Ν	Α. Οἰκονόμου ..... Ν
Θ. Ἀναστασόπουλος ..... Ο	Α. Ἀβέρωφ ..... Ν
Γ. Στάϊκος	Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινιδης .... Ν
Κωνστ. Δικαίτης ..... Ν	Ἀθαν. Βασιλείου ..... Ν
Στ. Κορυζῆς ..... Ο	Ν. Ἀποστόλης ..... Ν
Χρῆστος Δουζίνας ..... Ν	Δ. Βαλαβάνης ..... Ν

Τεθέντος ἐπίσης τοῦ περὶ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λυκοσούρας θέματος, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον διὰ ψήφων 77 κατὰ 56 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λυκοσούρας, ναὶ ἢ ὄχι;

Ἰωάν. Μεσηνέζης	Κ. Πλαπούτας .....
Ἰώάν. Μπόγδανος ..... Ν	Ἰω. Β. Ῥοῦλιας ..... Ν
Σπυρ. Λογιωτατίδης	Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης .. Ν
Νικόλ. Μαυροκορδάτος .... Ο	Κ. Κοσσονάκος ..... Ο
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς ..... Ο	Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης .. .. Ν
Κ. Α. Ἐμπειρίκος	Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου ..... Ν
Ἀνδρ. Δανόπουλος ..... Ο	Ἰωάν. Γ. Κόταρης ..... Ν
Λεων. Ζωγράφος. ..... Ο	Ἰωάν. Σαχάκας ..... Ο
Ἀθ. Ἴσκος .. .. Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος .. ..
Ἰω. Καραγιανόπουλος .... Ν	Ἰωάν. Καπιτσίνης .....
Δημ. Γρίβας ..... Ν	Ἀντών. Μήτσας .....
Γ. Γερθανάσης ..... Ν	Γ. Μίλησης ..... Ο
Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ν	Δ. Βουλπιώτης .....
Β. Κ. Νικολόπουλος ..... Ν	Κ. Γιαλδάσης .. .. Ο
Ἰωάν. Ἀναγ. Δεληγιάννης .. Ν	Δημ. Τσιτσάρας ..... Ν
Δημ. Νικολόπουλος ..... Ν	Ἰωάν. Βούλτσος ..... Ν

Δημ. Βολτέρας ..... Ν	Γ. Βακαλόπουλος ..... Ο
Στυλ. Βισβάρδης ..... Ν	Θεόδ. Θερμογιάννης ..... Ο
Παναγ. Δραγώνας ..... Ν	Ἀντών. Καρδαρᾶς .....
Δημοσθ. Πονηρόπουλος .... Ν	Κ. Κατσιαδόπουλος .....
Στέρ. Στεφανόπουλος .... Ο	Λεων. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Ἐπ. Κριστενίτης	Μελέτ. Ῥουσσόπουλος .... Ο
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς ..... Ο	Ἀναστ. Κορριωτάκης .....
Ἀλέκος Ἄχολος ..... Ν	Ἰωάν. Βαλασόπουλος ..... Ν
Γ. Πετούσης	Ἀναστ. Βαλασόπουλος .... Ν
Λουκ. Κατσίνας ..... Ο	Ἀναστ. Κουτσοπέταλος .... Ν
Ἀναγν. Δημητρίου ..... Ο	Νικόλ. Μπουφίδης .....
Σπυρ. Μαλασπίνας .. .... Ν	Γεώργ. Π. Στερανίτσης .... Ν
Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος ..... Ν	Γεράσ. Σέρβος ..... Ο
Α. Βαλέττας .. .. Ο	Εὐάγγ. Ἀντ. Ζαβιρδινός .. Ν
Βαρβαρῆγος Ηἱλλικας .... Ο	Δημ. Τσαμόπουλος ..... Ν
Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς .. .... Ν	Ἀριστ. Ῥούκης ..... Ο
Θρ. Α. Ζαΐμης .. .. Ο	Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος .. .. Ο
Ἀργ. Διαμαντόπουλος .... Ο	Ἰω. Ταμπακόπουλος .....
Γεώργ. Β. Πετιμεζᾶς ..... Ν	Ἀλέξ. Πετρινός .. ..
Ἰωάν. Ζαΐμης ..... Ο	Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος .. Ν
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος .... Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης ..... Ν
Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ο	Ἠλ. Φλέσσας .....
Γεώργ. Περρωτὴς ..... Ο	Βασ. Σινανιώτης .....
Ἰωάν. Ζάρκος ..... Ν	Κωνστ. Κριεμάδης .. .... Ν
Γεώργ. Παπαγεωργίου .... Ο	Κωνστ. Μπράβος ..... Ν
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος .... Ο	Γεράσ. Ζωγιὸς ..... Ο
Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς .... Ν	Σπυρ. Ζερβὸς ..... Ν
Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης ..... Ν	Νικ. Παγκράτης ..... Ο
Ἰωάν. Ν. Ψύλλας .. .. Ν	Δημοσθ. Στάϊκος ..... Ν
Ἰωάν. Κυριακίδης	Νικόλ. Σωτηρόπουλος .. .. Ν
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... Ο	Ἀλέξ Κουμουνδοῦρος ..... Ο
Ν. Βασιλάκης .. .. Ο	Σπ. Ἀντωνόπουλος .....
Ἰάκ. Πολυλᾶς .. .. Ο	Π. Μποῦτος ..... Ο
Γ. Βαλσαμάκης ..... Ο	Ἰω. Ταταράκης .. ..
Χ. Βανδῶρος ..... Ν	Ἀνάργ. Πρεζάνης .. ..
Ἀλ. Κατσαΐτης	Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης ..... Ν
Γ. Ν. Κοντομίχαλος	Κ. Κρίσπης ..... Ο
Στέλ. Κασιμάτης	Ν. Γκίλης .....
Κοσμ. Πανάρετος	Ἀθαν. Ῥαντόπης .....
Δημ. Ῥαπτάκης ..... Ο	Ν. Καλαντζόπουλος ..... Ν

Γ. Σισμάνης	Ν	Ν. Γεωργιάδης	Ν
Μιχ. Αντωνόπουλος	Ν	Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Ν
Γρηγ. Δημητριάδης	Ν	Ἰωάν. Ν. Μπότασης	Ν
Ἀλ. Πετσάλας	Ο	Γ. Μπούμπουλης	Ο
Κωνστ. Σινέλης		Ν. Σούτσος	Ο
Δημ. Σαράβας	Ο	Ἀντ. Πετρίτσης	Ν
Ξανθὸς Πικουλάκης	Ν	Περ. Σεβαστόπουλος	
Λεων. Καπετανάκης		Ἰωάν. Ζαλώνης	
Ἀντ. Μαυρομιχάλης	Ο	Ἰακωβ. Παξιμάδης	Ο
Ν. Κανελλόπουλος	Ο	Δημ. Δράσος	Ο
Π. Παπαλέξης	Ν	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο
Μιλ. Κανελλόπουλος	Ν	Γρηγ. Ν. Ζέζας	Ν
Σπυρ. Μαρτσάκος	Ο	Θ. Ἀναστασόπουλος	Ο
Ἀναστ. Νικολόπουρος	Ν	Γ. Στάϊκος	Ο
Ἀναστ. Τρύφωνας	Ο	Κωνστ. Διαλέτης	Ν
Γεώργ. Ἰακωβάτος		Σπ. Κορυζῆς	Ο
Χ. Ἰακωβάτος		Χρ. Δουζίνας	Ν
Μαρ. Χαριτάτος		Δ. Γ. Βούλγαρης	Ν
Γ. Κάγκας		Ἔπαρ. Α. Κριεζῆς	Ν
Ἀνάργ. Σιμόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Κουντουριώτης	
Π. Τζαμάλας	Ο	Λεων. Τράκας	Ν
Α. Καραλίβανος		Θεμ. Παπακώστας	Ο
Θ. Κανακάρης	Ο	Δημ. Τσιριμώκος	
Δημ. Πατρινὸς	Ν	Πέτρ. Σκουρκουρούβης	Ν
Ἰωάν. Κωνστάκης	Ο	Α. Οἰκονόμου	Ν
Γεώργ. Τσερτίδης	Ν	Α. Ἀβέρωφ	Ν
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινάδης	Ν
Δημ. Τριγγέτας	Ν	Ἀθ. Βασιλείου	Ν
Ν. Τσικλητήρας	Ν	Ν. Ἀποστόλης	Ν
Ἀθ. Μισυρλῆς	Ο	Α. Βαλαβάνης	Ν
Ν. Ι. Νικολαΐδης	Ν		

Οὕτως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Η. Φλίσσαν καὶ Β. Συνακιώτην.

Κατόπιν παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιῶν 1) Μεγαρίδος καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Κ. Κριεμάδην καὶ Κ. Μπράβον. 2) Μέσης καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Γ. Ζωχιὸν, Σ. Ζερβὰν καὶ Π. Πετρόπουλον.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος συνῆνεσε τοῦ Σώματος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ πρωτωρ. πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασις,
Ι. Κότταρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῆς 7 *Νοεμβρίου* **1874**.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἤρξατο ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου εἶπεν, ὅτι ἐκπληρῶν σήμερον τυπικὸν ὅλως καθῆκον, ὅπερ τὸ τμῆμα ἀνέθετο αὐτῷ, ἀδιαφορεῖ πρὸ πάσης πλαγίας σκέψεως τῶν ἀντιφρονούντων. Τὸν κ. Δεληγεώργην καὶ τοὺς μὴ φίλων αὐτοῦ πολιτικὸν ἐκτιμᾷ μόνον διὰ τὴν πολιτικήν του ἀξίαν καὶ ἀποδίδει αὐτῷ δικαιοσύνην, διότι, τὸ δίκαιον ἑκάστῳ ἀπονέμειν εἶναι ἀρχὴ ῥυθμίζουσα οὐ μόνον τὰς νομικὰς σχέσεις, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν πολιτευομένων.

Τὸ τμῆμα ἐξηκολούθησεν, ἀνεῦρεν ὅλως ἀσύνηθες φαινόμενον τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Δεληγεώργη ἀνδρὸς περιβληθέντος διαρκῶς διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν του, ἀποτυχίαν μάλιστα ἐπερχομένην ἐν ἐποχῇ μὴ ἀπεχούσῃ πολὺ τῆς πρωθυπουργίας αὐτοῦ. Ἐὰν ὡς ὅρος συγκρίσεως τῆς παρούσης ἐκλογῆς ληφθῇ ἡ τοῦ **1872**, ὅτε ἡ αὐτὴ Κυβέρνησις διεῖπε τὰ κοινά, βλέπει τις ὅτι αἱ ἀναλογίαι τῶν δυνάμεων οὐδόλως μετεβλήθησαν. Ἐκ τοὐναντίου περιστάσεις τινὲς συνέτρεχον σήμερον ὑπὲρ τοῦ κ. Δεληγεώργη, διότι οὐ μόνον ἀντιμέτωπον δὲν εἶχε τὴν προσωπικότητα τοῦ κ. Τρικούπη, ἀνδρὸς τὰ μάλιστα ἰσχυροτάτου, ἀλλὰ εἶχε καὶ τὸ προηγούμενον τῆς πρωθυπουργίας καθ' ἣν, ὡς παρετήρησαν οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ ἀντίπαλοι, ἐπεδείξατο τὴν μεγάλην πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του στοργήν. Καὶ ὅμως ὑπελείφθη **160** περίπου ψήφους τῆς ἐκλογῆς τοῦ **1872**. Ὁ ἐξετάζων τὴν παροῦσαν ἐκλογὴν πείθεται, ὅτι αὕτη δὲν διεξήχθη ὡς ὑπόθεσις τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὡς

ὑπόθεσις τῆς Κυβερνήσεως. Ἕκαστος δὲ δύναται νὰ ἐννοήσῃ ποίαν ἐπιρροὴν ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν ἐκλογέων ἡ κυβερνητικὴ ὑποψηφιότης, εἰς τόπον, ἐν ᾧ παραλλήλως ἔκαινει ἡ ἀπόλυτος πολιτειακὴ ἀποκέντρωσις πρὸς τὴν ἀπόλυτον κυβερνητικὴν συγκέντρωσιν. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ὁ διαγωνισμὸς ἐκλείπει, ἡ δὲ ἐκλογὴ πᾶν ἄλλο δύναται νὰ θεωρηθῇ ἢ ὡς αὐτὴ ἔκφρασις τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ. Ἐνῷ δὲ προκειμένου περὶ ὑλικῆς βίας δυσκόλως δύναταί τις νὰ ἀνεύρῃ ἀποδείξεις, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχουσι. Καὶ πρῶτον, ἐπείπεν, ἡ ἀνάκλησις τοῦ διατάγματος τοῦ ἀπαγορεύοντος τὴν τοποθέτησιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν εἰς τὰς οἰκείας πατρίδας ἤνοιξε τὴν θύραν, δι' ἧς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου μετετέθησαν περὶ τοὺς **46** στρατιωτικοὺς ἐντοπίους. Ὡς πρῶτον δὲ ἀποτέλεσμα στρατοῦ οὕτως συγκροτηθέντος ὑπῆρξεν ἡ παῦσις τοῦ δημαστυνόμου καὶ ἡ ἐπίθεσις ὑπαξιωματικῶν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων σωθέντων τῇ παρεμβάσει τοῦ μοιράρχου. Ἡ ἐπίθεσις αὕτη ἀρχῆς κατὰ ἀρχῆς παρήγαγεν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν πολιτῶν ἐντύπωσιν ἀλγεινήν, ἡ δὲ διοικητικὴ ἀρχὴ πρὸς ἣν ἀνηνέχθησαν ἱκανοὶ πολῖται συνομολογοῦσα τὸ γεγονὸς διακηρύττει, ὅτι ἐλήφθησαν πάντα τὰ καταλληλα μέτρα, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῶσιν. Ἀλλὰ τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα περιτρέχοντα τὴν ἐπαρχίαν ἐπεδύθησαν εἰς πολυειδεῖς πιέσεις καὶ κακώσεις τῆς μερίδος Δεληγεώργη, ὧν πολλαὶ ἀναφέρονται καὶ ἐν ταῖς ἐνστάσεσιν. Ὅπως δὲ ἐξουδετερωθῇ ἡ ἀπὸ τῶν ἀνακριτῶν ἐγγύησις ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἀντεισαγγελέα, παυθέντα ἄλλοτε ἐπὶ διαγωγῇ ἀσυμβιστῳ πρὸς τὴν δικαστικὴν ἀξιοπρέπειαν, μετατεθέντος τοῦ εἰσαγγελέως. Ὅταν αἱ καταγγελίαι ἀλλεπαλλήλοι ἐπήρχοντο κατὰ τῶν κακοπραγιῶν, ὁ ἀντεισαγγελεὺς ἀποφεύγων νὰ διατάξῃ ἀνάκρισιν τακτικὴν, ἀποστέλλει ἐνωμοτάρχην καὶ τὸν εἰρηνοδίκην, ἵνα ἐρωτήσωσι τοὺς πολίτας, τὸν ἐφημέριον καὶ δημοδιδάσκαλον περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων, καὶ οὗτινες ἐκθέτουσιν ἐν πρωτοκόλλῳ ὡς ἀνυποστάτους τὰς κακώσεις. Ἀλλ' ἡ ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς οὐδετερότητος τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων παρεκτροπὴ καὶ τὰ παράπονα τῶν ἐνισταμένων βεβαιοῦνται ὑπὸ δύο ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς Παραχελωϊτιδος. Τοιαῦτα γεγονότα ἠδύνατο, εἶπε, πολλὰ νὰ ἀναφέρῃ μικύνων τὸν λόγον, ἀλλ' ἀρκεῖται εἰς τὴν γνώμην τμήματος ἄλλης περιόδου, εἰς ἣν συνετάχθη, ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἀπόπειρα

καὶ μετάθεσις ὑπαξιωματικῶν ἐντοπίων καταδεικνύει τὴν πρόθεσιν τῆς ἐπεμβάσεως καὶ ὅτι ἐκλογὴ, εἰς ἣν γίνεται χρῆσις βίας καὶ ψυχολογικὴ ἐνέργεια ἐπὶ τῶν ἐκλογέων εἶναι ἄκυρος. Ἡ ἰδιωτικὴ βία συνεπέρανεν ἐν τέλει, ἔχουσα τοπικὸν χαρακτῆρα, δὲν ἐπενεργεῖ ἀποτελεσματικῶς. Ἀλλ' ὅταν ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ παρεκτρεπομένη τῶν κεκανονισμένων ὁρίων λαμβάνῃ θέσιν ἐμπολέμου δυνάμεως, τότε αἴρεται ἡ ἐκλογικὴ ἐλευθερία.

Ἀντέλεξεν ὁ ἕτερος τῶν ἐκ Μεσολογγίου βουλευτῶν, ὅτι ἠδύνατο εὐκόλως νὰ διαλύσῃ τὰς περὶ τὴν ἐκλογὴν ταύτην διαδοθείσας φήμας τῶν ἀποτυχόντων καὶ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ ἀποτυχία των ἦτο ἀναγκαία συνέπεια τῆς ῥοπῆς τῶν περιστάσεων ἐὰν μόνον περιωρίζετο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ εἰς τὴν σύγκρισιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν προηγουμένων ἐκλογῶν. Δὲν ἠδυνήθη, λέγει, ἡ πλειονοψηφία τοῦ τμήματος νὰ ἐννοήσῃ, πῶς εἷς ἀξιωματικὸς καὶ εἷς δήμαρχος κατίσχυσαν τοῦ ἄλλοτε πρωθυπουργοῦ, ἀλλ' ἐλπιώνησεν, ὅτι ἡ οἰκογένεια τῶν ἐπιτυχόντων οὐδέποτε παύσασα πολιτευομένη καὶ εἰς τὰ ἀνώτατα τῶν ἀξιωμάτων ἀναβαίνουσα ἀσκεῖ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ γόητρον μέγα.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσολογγίου, ἐξηκολούθησε, διεπάλαιον ἀεί ποτε δύω ἰσόπαλοι μερίδες, ἐξ ὧν ἡ μὲν συνέδραμε τοὺς ἐπιτυχόντας, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς πλήρη ἀποσύνθεσιν περιελθοῦσα δι' ἐγκαταλείψεως, ἢ ἀποσκιρτήσεως σπουδαίων κομματαρχῶν εἰς τὴν μερίδα τῶν ἐπιτυχόντων κατέστησε τὴν ἥττάν της λίαν ῥοσικήν. Ὅπως δὲ ἐξηγήσῃ ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Δεληγεώργη ἐπενόησε στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν βεβαιωμένην ὑπὸ δύω ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων. Ἀλλὰ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν, οὔτε τὰς κατὰ τῶν ἀνακριτῶν τούτων καταγγελίας τῶν ἐπιτυχόντων δοθείσας διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας, οὔτε τὰς ἐκθέσεις τῶν εἰσαγγελέων οὔτε τὴν ἔκθεσιν τοῦ μοιράρχου καθ' οὗ, οὐδεμία ἀπευθύνθη αἰτίασις, καὶ ὅστις ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ βεβαιοῖ τὴν ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ τάξει διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς, καίπερ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως οὔσης κατὰ πεντήκοντα ἄνδρας μικροτέρα τῆς περυσινῆς. Τοιαῦτα ἔγγραφα δὲν ἐμελετήθησαν, ἐπενοήθη ὅμως ψυχολογικὴ βία, ἥτις μετὰ μυστικὴς ψηφοφορίας ἀποτελεῖ ἀληθῶς ὑξύμορον σχῆμα.

Πρώτη αἰτίασις τῶν ἀποτυχόντων φέρεται ἡ ἀνάκλησις τοῦ διατάγματος περὶ ὑπαξιωματικῶν, τὸ ὁποῖον ἀσχέτως πρὸς τὴν πρακτικὴν αὐτοῦ ἀξίαν, οὐδὲ ἐπὶ Δεληγεώργη ἔλαβεν, εἶπεν,

ἐφαρμογήν. Ἀλλ' οὐχ ἧττον δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι μετετέθησαν ἐντόπιοι ὑπαξιωματικοί. Οὗτοι εὑρίσκοντο ἐκεῖ. Ἐπομένως εἶναι παράδοξον, πῶς τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἀπὸ τῆς πρωθυπουργίας Δεληγεώργη εὑρίσκοντο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, δίδουσι σήμερον ἀφορμὰς παραπόνων εἰς τοὺς ἀποτυχόντας. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἐπινοήσαντες στρατιωτικῶν ἀποκλεισμῶν ὤρειλον πλειότερον σεβασμὸν πρὸς λαὸν, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία του, ζηλότυπον τῶν δικαιωμάτων του, οὐδὲ δύναται νὰ συμβιβασθῇ ἡ στρατιωτικὴ ἐπέμβασις, ἣν προβάλλουσι μετὰ τὴν παμψηφιακὴν ἐκδήλωσιν τοῦ φρονήματος τῶν ἐκλογέων, ἣν ἐπίσης ἀναφέρουσιν οἱ ἐνισταμένοι. Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς περὶ ἐπεμβάσεως ἐνστάσεως ἀνέφερον τὴν κατὰ τοῦ δημαστυνόμου ἐπίθεσιν, ἀλλ' αὕτη ἐγένετο οὐχὶ ὑπὸ τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς εὐαρίθμου στρατιωτικῆς περιπόλου κατὰ τοῦ πρώην δημαστυνόμου, καὶ ἑπομένως ὡς τοιούτου οὐδὲν ἔχοντος δικαίωμα νὰ ὁδηγῇ ἀστυνομικοὺς κλητῆρας. Τοιοῦτον δὲ γεγονὸς δὲν ἔπρεπε νὰ χαρακτηρίσωσιν ὡς ἐπίθεσιν ἀρχῆς κατὰ ἀρχῆς, ζωηρὰν, ὡς εἶπον, ἐντύπωσιν παραγαγοῦσαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ὡς δὲν ὤρειλον νὰ πλάσωσι στρατιωτικὰς ἐπεμβάσεις ἢ ψυχολογικάς εἰας οὐδόλως ὑπαρξάσας.

Αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μακρυνείας αἰτιάσεις περὶ συλλήψεως μέλους τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποδεικνύονται, ἀνυπόστατοι ἐκ τῆς ἐνώπιον τῆς ἀνακρίσεως καταθέσεως αὐτοῦ τοῦ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς. Προκειμένου δὲ περὶ ἐνστάσεως ἀνδρὸς ἐκτὸς τοῦ δήμου εὑρισκομένου, ἀξιοπιστότεροι εἶναι οἱ παρευρεθέντες καθ' ὅλην τὴν ἐκλογὴν Ε. Δεληγεώργης καὶ ἀδελφὸς τοῦ συνυποψηφίου του, οἵτινες οὐδὲν παράπονον διετύπωσαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, οὐδὲ ὅταν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ψηφοφορίας ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξέδωκεν εὐχαριστήριον ἔγγραφον πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν. Ἐνῷ, ἂν τι παράπονον κατ' αὐτῆς εἶχον, ὁ πρόεδρος καὶ ἕτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Ε. Δεληγεώργη διατελοῦντες, ὡς ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῶν τῶν πρακτικῶν, ἠδύναντο τοὐλάχιστον νὰ μὴ συνυπογράψωσι.

Ἐνταῦθα τινῶν ζητησάντων τὴν ἀναβολὴν, τοῦ δὲ ῥήτορος εἰπόντος, ὅτι ἀναγκάζεται ἔτι νὰ μακύνῃ τὸν λόγον, ὁ Πρόεδρος

συναινέσει τοῦ Σώματος, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 1|2 Μ. Μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
Ι. Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης.
Β. Κ. Συναινώτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 8 *Νοεμβρίου* 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐξηκολουθήσεν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ χθὲς ἀγορεύσας βουλευτὴς Μεσολογγίου παρετήρησε πρῶτον, ὅτι ἡ δημοσιογραφία ἡ ἐξαιρετικῶς παρακαθημένη ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων δὲν φυλάττει ἐν ταῖς δημοσιευομέναις τῶν συζητήσεων περιλήψεσι πιστὴν τῶν γεγονότων εἰκόνα, ἀλλ' ἀποκόπτουσα οὐσιώδεις ἐννοίας καὶ φράσεις, οὐ μόνον ἀλλοιοῖ, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς μεταβάλλει τὸ πνεῦμα τῶν ἀγορευσάντων. Ἐπρότεινεν ἑπομένως, καὶ τοι ὡς εἶπε, φίλος τῆς ἀπολύτου δημοσιότητος, ἵνα οἱ δημοσιογράφοι μὴ παρακάθηνται τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρώσι τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἐπιβάλλει αὐτοῖς οὐ μόνον τὸ καθῆκον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συζητήσεων θέσις των, ἕτοιμος ὢν, ὡς εἶπε, νὰ ἀποσύρῃ τὴν πρότασιν, καὶ ἐὰν εἷς μόνον βουλευτὴς ἀντιτείνῃ εἰς ταύτην. Τινῶν δὲ ἐναντιωθέντων, ὁ ἀγορεύων ἀπέσυρε τὴν πρότασιν ταύτην.

Συνεχίσας ἀκολούθως τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου ἀγόρευσίν του εἶπεν, ὅτι οἱ ἐνισταμένοι, οὐ μόνον καταγγέλλουσιν ἀνυπάρκτους βιαιότητας, ἀλλ' εἰσδύοντες εἰς τὴν διάνοιαν ἰσχυρίζονται, ὅτι οἱ ἐπιτυχόντες ἢ οἱ βοηθοῦντες αὐτοὺς θὰ ἔθραυον ἢ θὰ ἐνέθευον τὰς κάλπας τῶν ἀποτυχόντων, ὁπότε οὗτοι ἐπλειοψήφουν, ἐπικαλούμενοι εἰς τοῦτο τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Ἀλλ' ὁ ἀγορεύων ἀπέκρουσε τὴν ὑποθετικὴν ταύτην, ὡς εἶπεν, αἰτίασιν, ἀναγνοὺς ἐπιστολὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τούτου περὶ τῆς τηρηθείσης κατὰ τὴν διαλογὴν τάξεως.

Ἐν τῷ δήμῳ Αἰτωλικοῦ ἀπέναντι τῆς ἰσχυρᾶς μερίδος τοῦ ἑτέρου τῶν ἐπιτυχόντων ὑπῆρχε μικρά τις ἀντίδρασις, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐξηλείφθη, διότι ὁ ἀριθμὸς τῆς μικρᾶς ταύτης μερίδος ἀποφασίσας νὰ ἐκτεθῇ εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ἐβοήθησεν ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ τοὺς ἐπιτυχόντας. Καὶ ὅμως οἱ ἐνιστάμενοι οἱ πανταχοῦ ἀποκλεισμοὺς καὶ διαιότητας ἐπινοοῦντες ἔλαβον 200 ψήφους, οὐδένα πολιτικὸν φίλον κεκτημένοι ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ.

Ἐν τῷ δήμῳ Ὠλενείας ἀνυπόστατοι ὅλως εἰσὶν αἱ αἰτιάσεις τῶν ἐνισταμένων καὶ μάλιστα αἱ περὶ ἀναιμίξεως λῃστοῦ τινος, εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν τοῦ ὁποίου ἐπεκαλέσθη τὴν μαρτυρίαν δύω πρώην πρωθυπουργῶν, ἐὰν ὑπάρχῃ λῃστὴς ὑπὸ ταιοῦτον ὄνομα, ὡς διατείνονται οἱ ἐνιστάμενοι. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι οἱ ἀποτυχόντες ὀλίγην ἐπιρροὴν ἔχοντες διενοήθησαν νὰ νοθεύσωσι τὸ ἀποτέλεσμα διά τινος φίλου των, ὅστις κατηγγέλθη ἐπὶ ἀποπείρᾳ νοθείας ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ἐν δὲ τῷ δήμῳ Παραχελωΐτιδος ὁ κ. Δεληγεώργης οὐ μόνον ὑπερτέρησε τῶν ἐπιτυχόντων, ἀλλ' ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθουσῶν ἐκλογῶν πάντοτε ἐλάμβανε σχεδὸν τοὺς αὐτοὺς ψήφους, ὅσους καὶ σήμερον. Αὐτὸς δὲ μᾶλλον καὶ ὁ συνάδελφός του, εἶπεν ὁ ἀγορεύων, ἔπρεπε νὰ παραπονῶνται διὰ τὴν ψηφοφορίαν ἀνηλίκων, διὰ τὰς ὁποίας διετύπωσαν ἐνστάσεις.

Τοιοῦτοι, εἶπεν, εἶναι οἱ ἀποκλεισμοὶ τῶν ἐνισταμένων. Καὶ ὅμως ἐὰν τοιοῦτοι ἐγένοντο καὶ αὐθαιρεσίαι διεπράχθησαν προῆλθον ἐκ τῶν ἀποτυχόντων. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐπεκαλέσθη τὴν παράνομον διαγραφὴν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐκλογέων ἀναγνοὺς τὸ περὶ τούτου ἔγγραφον τοῦ δημάρχου Μεσολογγίου καὶ τὴν ἄρνησιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ δεχθῇ αὐτοὺς ἐναντίον τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου, ἥτις ἦτο ἁπλῆ ἀντιγραφὴ τῆς ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Δεληγεώργη ἐκδοθείσης διὰ τοὺς αὐτοὺς ψηφοφόρους ἐν ταῖς δημοτικαῖς ἐκλογαῖς.

Ἀνέφερον, εἶπεν ὁ ἀγορεύων, οἱ ἐνιστάμενοι πολλάκις, ὅτι τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα περιτρέχοντα ἐπίεζον τοὺς ἐκλογεῖς, ἐνῷ ἓν μόνον ἐκ 15 ἀνδρῶν ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἡ ὅλη δὲ δύναμις τοῦ στρατοῦ ἀποτελεῖτο ἐξ 112 ἀνδρῶν, ἥτις συγκριτικῶς πρὸς τὴν ἐπὶ Δεληγεώργη δύναμιν ὑπελείπετο κατὰ 60 περίπου. Εἶπον προσέτι, ὅτι ἄπειροι διορισμοὶ ἐγένοντο, ἀλλὰ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα καταδεικνύουσι ποῖοι προέβησαν εἰς τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ τίνες ἐν παραμοναῖς ἐκλογῶν

διενείμαντο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσολογγίου 28 περίπου χιλιάδας δραχμῶν ἐκ τοῦ δημοσίου πλούτου.

Πρὸς ἀκολούθως ὁ ἀγορεύων ἐξέθετο διάφορα γεγονότα καταδεικνύοντα τὴν φατριαστικὴν διαγωγὴν τῶν δύω ἀνακριτῶν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ὁ ἀγορεύων ἀνηνέχθη πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ῥητὰς καταγγέλων πράξεις ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ εἷς τῶν ἀνακριτῶν διετάχθη νὰ μεταβῇ εἰς Βάλτον, ἀναγνοὺς ἔτι καὶ ἀναφορὰν τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸς ὑποστήριξιν τῶν περὶ ἀνακριτοῦ λεγομένων του. Καὶ ὅμως, εἶπε, τὰ ἔγγραφα ταῦτα καθὼς καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν εἰσαγγελέων, αἵτινες συνοδεύουσι τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀνακριτῶν ἐθεώρησεν ὅλως ἐπουσιώδη ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος.

Ἡ ἐκλογή, προσέθετο, τοῦ Μεσολογγίου εἶναι ἡ καθαρὰ ἐκδήλωσις τοῦ φρονήματος τῆς ἐπαρχίας. Ἡ μερὶς τοῦ κυρίου Δεληγεώργη εἶχεν ἀποσυντεθῇ, ἐνῷ ἡ ἑτέρα ἔμενε σταθερὰ καὶ ἀκράδαντος. Ἡ παράδοσις τῆς ἐπαρχίας εἰς τὰς ὀρέξεις τῶν τοποτηρητῶν τοῦ κυρίου Δεληγεώργη ἐξήγειρε τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν. Ἡ δὲ ὑπερρρόνησις τῶν ὀπαδῶν του ἐξέκαυσε τὸ αἴσθημα τῆς φιλοτιμίας τῶν ἐκλογέων, οἵτινες ἐπάταξαν τὴν ὕβριν καὶ τὴν περιφρόνησιν.

Παρατήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Τήνου, ὅτι ἀνακριβῶς ἀνεβιβάσθη τὸ ποσὸν τῶν βοηθημάτων εἰς 28 χιλιάδ. δραχμῶν, διότι μόνον ἓν ἔνταλμα 9 χιλιαδ. δραχμῶν ἐξεδόθη πρὸς βοήθειαν τῶν πενομένων οἰκογενειῶν ὡς συνήθως γίνεται, καὶ ἕτερον ἐξ ἄλλων τόσων χιλιάδων ἐπ' ὀνόματι τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐδόθη λόγος, ἐν δὲ τῷ Μεσολογγίῳ μόνον 1400 δραχμαὶ διενεμήθησαν, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐπισήμου πίνακος.

Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἄρων τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἡ συγκέντρωσις τόσων ἀξιωματικῶν ἐντοπίων δεικνύει τὴν ἐπέμβασιν βεβαιουμένην ἄλλως ὑπὸ τῶν ἀνακριτῶν. Τὸ ὕφος αὐτῶν δριμὺ πρόέρχεται ἐκ τῆς ἀγανακτήσεως, μεθ' ἧς ἔβλεπον τὰ διαπραττόμενα καὶ τὴν διωκτικὴν ἐξουσίαν ἐξευτελιζομένην. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἀντεισαγγελεὺς Παπαναστασίου ὁ τὴν ἐκλογὴν ἀγνὴν παριστῶν, ἐρχόμενος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν ἀπέχει νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην. Τὸ μέτρον τῆς ἀποστολῆς ἐντοπίων ἐν ταῖς ἐκλογαῖς εἶναι ὀλεθριώτατον, διότι πάντα δύναταί τις νὰ ὑπερνικήσῃ, ἀλλ' οὐδαμῶς τὴν στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν· εἰς ὑποστήριξιν δὲ τῆς γνώμης ταύτης ἐμνημόνευσε πολλῶν παραδειγμάτων τῆς πρώτης δυναστείας. Καὶ ὡμολόγησε μὲν, ὅτι σήμερον

μετεβλήθησαν ἐντελῶς τὰ πράγματα, ἀλλ' οὐχ ἧττον ἡ Βουλή, εἶπεν, ὀφείλει νὰ κτυπήσῃ τὸ κακὸν ἐν τῇ ῥίζῃ του, πρὶν ἡ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις.

Ἐνταῦθα τινῶν προτεινάντων τὴν ἀναβολὴν καὶ τῆς Βουλῆς ἀπορριψάσης ταύτην, ἡ συνεδρίασις ἐξηκολούθησε.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Θήρας, ὅτι ἀναλαμβάνων νὰ λαλήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀποκρούσῃ τὰς προσβολάς, κατὰ Δεληγεώργη δι' ὧν ἐπέρανε τὴν ἀγόρευσίν του ὁ ἐκ Μεσολογγίου βουλευτής. Πρόκειται, εἶπε, σήμερον νὰ μάθῃ ἡ Βουλή, διατὶ ἀπέτυχεν ὁ κ. Δεληγεώργης, καὶ διατὶ ἡ ἐπαρχία ἐπληρώθη στρατιωτῶν καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐξητελίσθη.

Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς στρατιωτικῶν ἐντοπίων ἦτο ἡ συγκρότησις φρατρίας. Ἡ δὲ ἀποστολὴ αὕτη ἐγένετο μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς. Ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων ἀνέγνω κατάλογον τῶν ἀποσταλέντων, ἐξ οὗ ἐδείκνυετο ἡ ἐποχὴ τῆς ἀποστολῆς καὶ ὁ βαθμὸς τῆς συγγενείας πρὸς τὴν ἀντίπαλον τοῦ κυρίου Δεληγεώργη μερίδα. Εἶτα δέ, εἶπεν, ὅτι ὁ ἥμισυς οὗτος λόχος ὁ συγκροτηθεὶς ἐξ ἐντοπίων καὶ συγγενῶν ὡδήγει τὰ ἀποσπάσματα, ἐφρούρει τοὺς τόπους τῆς ψηφοφορίας, περιήρχοντο τὴν ἐπαρχίαν πρὸς σύλληψιν φυγοδίκων, ἀλλ' οὐδεὶς συνελήφθη, συνετέλεσεν ὅμως εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἀντιθέτων.

Ἐνταῦθα τοῦ ἀγορεύοντος εἰπόντος, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ προχωρήσῃ καὶ τινων ὑποστηριζάντων τὴν ἀναβολήν, ὁ Πρόεδρος συναινέσει τῆς Βουλῆς ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Ι. Κυριακίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

τῆς 9 *Νοεμβρίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ εὑρεθείσης περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Θήρας εἶπεν, ὅτι ὁ κ.

χαρακτὴρ τῆς ἐκλογῆς ταύτης εἶναι ἡ στρατιωτικὴ βία, δι' ἧς ἐπετύθησαν μὲν οἱ φίλοι τοῦ κυρίου Δεληγεώργη, ἀνεβαρύνθησαν δὲ οἱ τῆς ἐπιτυχούσης μερίδος. Ἡ συγκέντρωσις ἐντοπίων ἀξιωματικῶν συνδεδεμένων στενῶς πρὸς τοὺς ἀντιπάλους Δεληγεώργη ἐπέφερε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, ὅπως δὲ ἐξαλειφθῇ πᾶν ἴχνος ἐπεμβάσεως ἀνεστατώθη ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία. Οἱ ἐνιστάμενοι ἐγκαίρως κατήγγειλαν τὰς βιαιότητας καὶ τὰς παρεκτροπάς, βεβαιουμένας ὑπὸ ἀνακριτῶν, ἡ δὲ σιγὴ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς καταγγελίας, ἐνισχύει τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐνστάσεων.

Ἐνταῦθα ἀνέπτυξε τὰς ἐνστάσεις τῆς ἐπιτυχούσης μερίδος, ἀπηριθμησε τοὺς ὑβρισθέντας, ἀπειληθέντας καὶ ἀποκλεισθέντας, ἀνέφερε γεγονότα μαρτυροῦντα, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτῆς ἐξητελίσθη, συγκρίνας δὲ ταῦτα πρὸς τὰ τελεγραφήματα τὰ ἀπευθυνθέντα πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα περὶ τῶν ἐν Μεσολογγίῳ διαδραματιζομένων καὶ συσχετίσας πρὸς τὴν συστηματικὴν σιωπὴν τῆς Κυβερνήσεως; κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ εἶναι πρωϊὸν σχεδίου προδιαγεγραμμένου πρὸς ἀποκλεισμὸν τοῦ κυρίου Δεληγεώργη ἐκτελεσθέντος ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἐξουσίας συμπραττούσης καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Εὐρυτανίας, ὅτι μόνον τὸ γεγονὸς τῆς συγκεντρώσεως τόσων ἐντοπίων ἀξιωματικῶν συνδεδεμένων στενῶς πρὸς τὴν ἐπιτυχοῦσαν μερίδα καταδεικνύει τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς. Ἀληθῶς, εἶπε, πολλοὶ τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι ἔντιμοι ἄνδρες, ἀλλ' ἐχθρικῶς πρὸς τὸν κ. Δεληγεώργην διακείμενοι καὶ τὴν πρόθεσιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς γινώσκοντες δὲν ἠδύναντο βεβαίως νὰ τηρήσωσι τὴν αὐθετερότητα ἐκείνην, ἣν ἐπέβαλεν αὐτοῖς τὸ καθῆκον. Ἵνα ἐπιτευχθῇ ἐπὶ τὸ νομιμώτερον ἡ συγκέντρωσις, ἀνεκλήθη τὸ περὶ ἐντοπίων στρατιωτικῶν Διάταγμα, οὕτω δὲ ἡ ἀντιπαλαίουσα μερὶς εὑρέθη κατέναντι δυσμενοῦς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἐκτὸς τῶν ἀνταλαχθέντων μέτρων, ἤτοι τῆς ἐκβιάσεως, ἀπειλῆς καὶ ἀποκλεισμοῦ, προσήχθησαν τηλικαῦται ἀποδείξεις ἄλλαι, οἵας καὶ ὅσας δὲν ἐπαρουσίασαν ἄλλη ἐκλογή, δὲν εἶναι δὲ ἀπὸ τὰς συνήθεις μεμψιμοιρίας, διότι ταῦτα συμβαίνουσι καὶ πολὺ πρὸ τῶν ἐκλογῶν, οἱ δὲ καταγγέλοντες ἀναλαμβάνουσι βαρεῖαν εὐθύνην ἠθικῶς καὶ νομικῶς, ἐνῷ ἡ ἀρχὴ δεικνύει ἀδράνειαν μεγίστην περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς

ἀνιχνεύσεως τῶν καταγγελλομένων πράξεων, Οὐδόλως δὲ ἠλπιζεν, εἶπε, νὰ ἴδῃ ἐνώπιον κοινοβουλίου ἐκδηλουμένην τηλικαύτην δυσπιστίαν εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, ἐνῷ ἄλλοτε ἐκυρώθησαν ἐκλογαὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεων ἀνακριτῶν. Ὅταν, εἶπεν, ἐκ μιᾶς ἐπαρχίας ἡ δικαστικὴ ἐξουσία λέγῃ, σώσατέ με ἐξευτελιζομένην, ἀπὸ ἑτέρας δὲ γράφει, ἀποκαταστήσατε τὸ σαλευθὲν κράτος τῶν νόμων, εἶναι σύμπτωμα δυσαρέστου πολιτικῆς καταστάσεως. Ὅπως δὲ περὶ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀξιωματικῶν, οὕτω καὶ περὶ τὰ πρόσωπα τῆς διοικήσεως κατεβλήθη φροντὶς, ἵνα ὦσι δυσμενῆ πρὸς τὸν κ. Δεληγεώργην. Διώρισαν ἐπομένως Νομάρχην ἄνδρα δὶς ἄλλοτε ὑπ' αὐτοῦ παυθέντα, ὅστις μεταξὺ ἄλλων ἐνεργειῶν ἐχαρακτήρισε στασιαστὰς τοὺς φίλους τοῦ κυρίου Δεληγεώργη καὶ ἐπέτρεψε τὴν ἐπ' αὐτῶν σωματικὴν ἔρευναν.

Ἀλλ' ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἐπροτάθη ἀναβολή. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ρούκη καὶ Ι. Ἀνεξαρτήτου ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε ταύτην διὰ ψήφων 87 κατὰ 9 ἀρνηθέντων δύο κατὰ τὸ ὠδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου πρότασιν ναὶ ἢ ὄχι;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης · · · · · · · · Ο	Δημ. Νικολόπουλος · · · · · · Ο
Ἰωάν. Μπόγδανος · · · · · · · · Ο	Κ. Πλαπούτας · · · · · · · · · ·
Σπυρ. Λογιωτατίδης · · · · · · Ο	Ἰω. Β. Ῥοΐλος · · · · · · · · · · Ο
Νικόλ. Μαυροκορδάτος · · · · Ν	Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης · · · · Ο
Μ. Καΐρης Ὀρφανός · · · · · ·	Κ. Κοσσονάκος · · · · · · · · ·
Κ. Α. Ἐμπειρίκος · · · · · · Ο	Ἠλ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης · · Ο
Ἀνδρ. Δανόπουλος · · · · · · Ο	Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου · · · · · · Ο
Λεων. Ζωγράφος · · · · · · · · Ν	Ἰωάν. Γ. Κότταρης · · · · · · Ο
Ἀθ. Ἴσκος · · · · · · · · · · · Ο	Ἰωάν. Σαφάκας · · · · · · · · ·
Ἰω. Καραγιαννόπουλος · · · · Ο	Ν. Παπαμιχαλόπουλος · · ἀρν.
Ἀημ. Γρίβας · · · · · · · · · · · Ο	Ἰωάν. Καπιτσίνης · · · · · ·
Γ. Γεροθανάσης · · · · · · · · · Ο	Ἀντών. Μήτσας · · · · · · · ·
Χρ. Κατσικογιάννης · · · · · · Ο	Γ. Μίλησης · · · · · · · · · · · Ν
Β. Κ. Νικολόπουλος · · · · · · Ο	Δ. Βουλπιώτης · · · · · · · · · Ν
Ἰω. Ἀναγ. Δεληγιάννης · · Ο	Κ. Γιολδάσης · · · · · · · · · ·

Δημ. Τσιτσάρας · · · · · · · · · Ο	Κοσμ. Πανάρετος · · · · · · · · ·
Ἰωάν. Βούλτσος · · · · · · · · · Ο	Δημ. Ῥαπτάκης · · · · · · · · Ν
Δημ. Βολτέρας · · · · · · · · · Ο	Γ. Βακαλόπουλος · · · · · · · ·
Στυλ. Βισβάρδης · · · · · · · · Ο	Θεόδ. Θερμογιάννης · · · · · · Ν
Παναγ. Ἀραγώνας · · · · · · · Ο	Ἀντών. Καρδαρᾶς · · · · · · · · Ο
Δημοσθ. Πονηρόπουλος · · · · Ο	Κ. Κατσικόπουλος · · · · · · · ·
Στέφ. Στεφανόπουλος · · · · · ·	Λεων. Μαυρομιχάλης · · · · · ·
Ἐπαμ. Κρεστενίτης · · · · · · · ·	Μελέτ. Ῥουσσόπουλος · · · ·
Λύγερινὸς Πετρελιᾶς · · · · · ·	Ἀναστ. Κορριωτάκης · · · ·
Ἀλέκ. Ἄχολος · · · · · · · · · · Ο	Ἰωάν. Βαλασόπουλος · · · · · · Ο
Γ. Πετούσης · · · · · · · · · · · ·	Ἀναστ. Βαλασόπουλος · · · · Ο
Λουκ. Κατσίνας · · · · · · · · ·	Ἀναστ. Κουτσοπέταλος · · · · Ο
Ἀναγν. Δημητρίου · · · · · · · ·	Νικόλαος Μπουρίδης · · · · · · Ο
Σπυρ. Μαλασπίνας · · · · · · Ο	Γεώργ. Π. Στεφανίστης · · · · Ο
Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος · · · · · · Ο	Γεράσ. Σέρβος · · · · · · · · · ·
Α. Βαλέττας · · · · · · · · · · ·	Εὐάγγ. Ἀντ. Ζαβερδινὸς · · · · Ο
Βαρβαρῆγος Ηὐλήκας · · · · · ·	Ἀημ. Τσαμόπουλος · · · · · · · · Ο
Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς · · · · · · Ο	Ἀριστ. Ῥούκης · · · · · · · · · · Ν
Θρ. Α. Ζαΐμης · · · · · · · · · ·	Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος · · ·
Ἀργ. Διαμαντόπουλος · · ἀρν.	Ἰω. Ταμπακόπουλος · · · · · ·
Γεώγ. Β. Πετιμεζᾶς · · · · · · Ο	Ἀλέξ. Πετρινὸς · · · · · · · · · Ο
Ἰωάννης Ζαΐμης · · · · · · · ·	Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος · ·
Γεώργ. Κ. Παπαβαΐος · · · · Ο	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης · · · · · · Ο
Περ. Μαυρομιχάλης · · · · · ·	Ἠλ. Φλέσσας · · · · · · · · · · Ο
Γεώργ. Περρωτὴς · · · · · · · ·	Βασ. Σινανιώτης · · · · · · · · Ο
Ἰωάννης Ζάρκος · · · · · · · · Ο	Κωνστ. Κριεμάδης · · · · · · Ο
Γεώργ. Παπαγεωργίου · · · · ·	Κωνστ. Μπράβος · · · · · · · · Ο
Ἀλ. Κοντόσταυλος · · · · · · ·	Γεράσ. Ζωχιὸς · · · · · · · · · ·
Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς · · · ·	Σπυρ. Ζερβὸς · · · · · · · · · · · Ο
Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης · · · · · · Ο	Νικ. Παγκράτης · · · · · · · ·
Ἰωάννης Ν. Ψύλλας · · · · · · Ο	Δημοσθ. Στάϊκος · · · · · · · · Ο
Ἰωάννης Κυριακίδης · · · · · · Ο	Νικόλ. Σωτηρόπουλος · · · · Ο
Ἀθ. Παραμυθιώτης · · · · · ·	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος · · · ·
Ν. Βασιλάκης · · · · · · · · · ·	Σπ. Ἀντωνόπουλος · · · · · ·
Ἰάκ. Πολυλᾶς · · · · · · · · · ·	Π. Μπούτος · · · · · · · · · · ·
Γ. Βαλσαμάκης · · · · · · · · ·	Ἰω. Ταταράκης · · · · · · · · · Ο
Χ. Βανδῶρος · · · · · · · · · · · Ο	Ἀνάργ. Πρεζάνης · · · · · · · · Ο
Ἀλ. Κατσαΐτης · · · · · · · · · ·	Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης · · · · · · Ο
Γ. Ν. Κοντομίχαλος · · · · · ·	Κ. Κρίσπης · · · · · · · · · · ·
Στέλ. Κασομάτης · · · · · · · · ·	Ν. Γκίκας · · · · · · · · · · · ·

Ἀθ. Ῥοντήρης ..... Ο	Ἀθ. Μεσυρλῆς .....
Ν. Καλαντζόπουλος ..... Ο	Ν. Ι. Νικολαΐδης ..... Ο
Γ. Σισμάνης ..... Ο	Ν. Γεωργιάδης ..... Ο
Μιχ. Ἀντωνόπουλος	Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... Ο
Γρηγ. Δημητριάδης ..... Ο	Ἰωάν. Ν. Μπότασης ..... Ο
Ἀλ. Πετσάλης	Γ. Μπούμπουλης .....
Κωνστ. Σινέλης	Ν. Σοῦτσος .....
Δημ. Σαράβας ..... Ν	Ἀντών. Πετρίτσης ..... Ο
Ξανθὸς Πικουλάκης ..... Ο	Περ. Σεβαστόπουλος ....
Λεων. Καπετανάκης	Ἰωάν. Ζαλλώνης .....
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Ἰάκωβ. Παξιμάδης .....
Χ. Κανελλόπουλος	Δημ. Δρόσος .....
Π. Παπαλέξης ..... Ο	Σωτ. Σωτηρόπουλος .....
Μιλ. Κανελλόπουλος .... Ο	Γρηγ. Ν. Ζέζας. ..... Ο
Σπυρ. Μαρτσοῦκος	Θ. Ἀναστασόπουλος .....
Ἀναστ. Νικοκάβουρας .... Ο	Γ. Στάϊκος ..... Ο
Ἀναστ. Τρύφωνας ..... Ν	Κωνστ. Διαλέτης ..... Ο
Γεώργ. Ἰακωβάτος	Στ. Κορυζῆς .....
Χ. Ἰακωβάτος	Χρῆστος Δουζίνας ..... Ο
Μαρ. Χαριτάτος	Δ. Γ. Βούλγαρης ..... Ο
Γ. Κάγκας	Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς ..... Ο
Ἀνάργ. Σιμόπουλος	Λεων. Τράκας ..... Ο
Π. Τζαμάλας	Θεμ. Παπακώστας .....
Α. Καραλίβανος	Δημ. Τσιριμῶκος .....
Θ. Κανακάρης	Πετρ. Σκουμπουρδῆς ..... Ο
Δημήτριος Πατρινός ..... Ο	Α. Οἰκονόμου ..... Ο
Ἰωάννης Κωνστάκης	Α. Ἀβέρωφ ..... Ο
Γεώργιος Τσερτίδης ..... Ο	Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινιάδης .... Ο
Ἰωάννης Δ. Ἀντωνόπουλος .. Ο	Ἀθαν. Βασιλείου ..... Ο
Δημ. Τριγγέτας ..... Ο	Ν. Ἀποστόλης ..... Ο
Ν. Τσικλητήρας ..... Ο	Δ. Βκλαβάνης ..... Ο

Ὁ ἀγορεύων ἐξακολουθήσας, εἶπεν, ὅτι ἐν Μεσολογγίῳ δύω ἀληθῶς διηγωνίζοντο μερίδες, ἐξ ὧν ἡ τοῦ κ. Δεληγεώργη πάντοτε ἐπετύγχανε. Ὅσον δὲ καὶ ἡ ἑτέρα ἂν ὑποτεθῇ ἰσχυρά, ἀφοῦ ὅμως ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς δὲν κατῆλθε προσωπικῶς εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ὑπεκαταστάθησαν ἄλλοι, δὲν δύναταί τις νὰ ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Δεληγεώργη.

Ἐνταῦθα τοῦ ῥήτορος γενομένου ἐπρότεινέ τις ἔνστασιν περὶ

μὴ ἀπαρτίας. Θορύβου δὲ ἐκ τούτου γενομένου ὁ Πρόεδρος συναινέσει τοῦ Σώματος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 Μ. Μ.

Ὁ προσ. πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Βαλσαμάκης,
.....

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.

Τῇς 11 *Νοεμβρίου* 1874.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου.

Συνεχίζων τὴν ἀγόρευσίν του ὁ ἐξ Εὐρυτανίας βουλευτὴς εἶπεν ὅτι ἀπέναντι τῶν παραπόνων, μηνύσεων, τηλεγραφημάτων, τῆς μεταθέσεως τοῦ Εἰσαγγελέως, τῶν ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων, ἀπέναντι ἐν γένει τοῦ πλήρους συστήματος τῆς ἀποδείξεως τῆς κατηγορίας, οἱ ἐπιτυχόντες οὐδὲν σπουδαῖον ἀνταποδεικτικὸν μέσον προσήγαγον καὶ τοῦτο ἐνῷ οἱ ἐπιτυχόντες εὐκολώτερον ἠδύναντο νὰ ἀποδείξωσι τὴν νόμιμον ἐνέργειαν, ἢ οἱ ἐνιστάμενοι τὰς παρεκτροπάς.

Εἰσελθὼν εἶτα εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκλογῆς εἶπεν, ὅτι ὁ κ. Δεληγεώργης εἶχε σήμερον πολλὰ πλεονεκτήματα, ἤτοι τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Τρικούπη, τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς ἔτι Δημάρχου καὶ τὴν διαγραφὴν ἀντιπάλων ἐκλογέων ἐκ τοῦ καταλόγου καὶ τὴν ἐγγραφὴν ἑτέρων φίλων πρὸς αὐτὸν διακειμένων. Ἐξετάσας ἀκολούθως τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῶν δήμων καὶ ἰσχυριζόμενος, ὅτι ἡ μερὶς τοῦ κ. Δεληγεώργη εἶχε πάντοτε ὑπεροχήν τινα ἀπέναντι τῶν ἄλλων συνεπέρανεν, ὅτι μόνη ἡ στρατιωτικὴ ἐπέμβασις περὶ ἧς τοσαῦται ἄλλως προσήχθησαν ἀποδείξεις, ἐπέφερε τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Δεληγεώργη. Ἡ στρατιωτικὴ δὲ αὕτη δίκα εἶναι τόσον ἀποτελεσματική, ὥστε οἱ ἀψηφοῦντες αὐτὴν πρέπει νὰ ἀναμιμνῄσκωνται, ὅτι ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, οὗ τὸ ὄνομα μέγα ἐξασκεῖ γόητρον καθ' ὅλην τὴν Ἀκαρνανίαν μόλις ἐσώθη ἄλλοτε ἐκ τοιαύτης ἐπεμβάσεως.

Ἐδικαιολόγησεν ἀκολούθως ὑπαινιγμούς τινας τοῦ ἑνὸς τῶν ἀποτυχόντων ὡς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν κτήματός τινος τοῦ κ. Δεληγεώργη ἀποδείξας αὐτὴν νόμιμον, εἶτα δὲ καὶ τὰ περὶ βουλημάτων ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τοῦ κ. Δεληγεώργη ἐν Μεσολογγίῳ

ἔπων ὅτι οἱ προσαχθέντες κατάλογοι οὐδὲ ἓν στοιχεῖον κἂν ἐξωτερικὸν ἔχουσιν ἐπισημότητος, ἐπομένως οὐδὲν ἀποδεικνύουσιν, ἐν ᾧ ἐκ τοὐναντίου ἐξ ἐπισήμων πινάκων ἀποδεικνύεται, ὅτι ἐπὶ εἰκοσάμηνον διαχείρισιν μόλις ἐν ὅλῳ ἐχορηγήθησαν βοηθήματα 2500 δραχμῶν.

Ἀνακεφαλαιώσας δὲ τὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ συγκρίνας τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς πρὸς τὰ τῶν παρελθουσῶν ἐκλογῶν κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι ἄκυρος.

Ἀντέλεξεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Ναυπακτίας, ὅτι οἱ ἐνιστάμενοι οὐδὲν σπουδαῖον ἕτερον κατὰ τῆς ἐκλογῆς, εἰμὴ μόνον τὰ συμβαίνοντα συνήθως ἐν πάσῃ ἐκλογῇ μεταξὺ τῶν διαμαχομένων μερίδων, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ἀποδείξωσιν, ἂν ἐπῆλθέ τι ἐκ τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ἀκυρότητα. Ὅπως λάβῃ τις, εἶπε, πλήρη γνῶσιν, πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς ἐπαρχίας οὐ μόνον κατὰ τὴν ἐκλογήν, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρότερον αὐτῆς. Αἱ ἐπεμβάσεις ἀληθῶς εἶναι φοβεραί, ἀλλ' ὄχι μόνον τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' ἐν γένει. Ἡ νικήσασα μερὶς ἐπιέζετο ἐπὶ πολὺ ὑπὸ τῆς διοικητικῆς, στρατιωτικῆς καὶ δικαστικῆς ἐξουσίας, ὡς μαρτυροῦσι γεγονότα πασίγνωστα, ἐνῷ ἡ ἡττηθεῖσα σήμερον οὐδὲν τοιοῦτον διετύπωσεν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ τελευταία εἶχε καταπέσει ἐν τῇ συνειδήσει τῆς ἐπαρχίας, ὥστε εἰς μὲν τὸν κ. Δεληγεώργην ἀριχθέντα οὐδεμία δεξίωσις ἐγένετο, ἐνῷ τὸν ἕτερον τῶν ἐπιτυχόντων ἑπτακόσιοι περίπου ἐκλογεῖς ὑπεδέχθησαν πανηγυρικῶς, τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐκλογῆς.

Πρὸς ἀκύρωσιν ἐκλογῆς τινος πρέπει νὰ προτείνωνται λόγοι νοθείας, ἀποκλεισμοῦ καὶ δωροδοκίας. Ἀντὶ τούτων οἱ ἐνιστάμενοι ἔπλασαν λόγους ἄλλους ἀκυρότητος, ὅτι διωρίσθη Νομάρχης τοιοῦτος, ὅτι ᾐχμαλώτευον, ὅτι ἐπῆλθε ψυχολογικὴ βία. Οἱ λόγοι τῆς νοθείας καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἶναι οὕτως εἰπεῖν ἀλληλένδετοι, διότι ὁ πιέζων μὴ ἔχων τὴν βεβαιότητα τῆς ἐπιτυχίας καταφεύγει εἰς τὴν νοθείαν, ὅπως ἀποτελεσματικὴν καταστήσῃ τὴν πίεσιν. Ἀλλ' ἐκλογὴ καθ' ἣν οὐδὲ πόρρωθεν φαίνεται ἰδέα καλπονοθεύσεως, δὲν εἶναι προῦὸν ἀποκλεισμοῦ, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ καὶ οἱ ἐνιστάμενοι οὐδὲν διετύπωσαν. Ἐκτὸς τούτου ὁ ἀποκλεισμὸς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ὀλιγότητος τῶν ψήφων, ἀλλὰ τοιοῦτον φαινόμενον δὲν παρουσιάζει ἡ ἐκλογή. Ἀδυνατοῦντες ἐπομένως νὰ διατυπώσωσι λόγους νοθείας καὶ ἀποκλεισμοῦ ἐπενόησαν τὴν αἰχμαλωσίαν ὁλοκλήρων ὁμάδων καὶ τὴν ψυχολογικὴν βίαν, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ὅλως ἀκατανόητον. Ἐπι-

καλοῦνται τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀνακριτῶν, αἵτινες ὅμως οὐδὲν σπουδαῖον διατυποῦσι. Ἄλλως δὲ εἶναι ὁμολογούμενον, εἶπεν, ὅτι ἡ ἐν Μεσολογγίῳ δικαιοσύνη κατέστη φατριαστική. Δικαστικὴ ἀρχή, ἥτις ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος δὲν δέχεται τὸν παρ' αὐτῆς διορισθέντα ἀντεισαγγελέα, ἢ θέλει νὰ διατηρήσῃ παρ' ἑαυτῇ τὸν ἄδειαν ζητήσαντα Εἰσαγγελέα δὲν εἶναι ἀξιόπιστος. Αἱ δὲ ἐκθέσεις τῶν ἀνακριτῶν δὲν πιστοποιοῦσι γεγονότα ἐπὶ τόπου καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς τελέσεως, ἀλλὰ δύο μῆνας μετὰ ταῦτα. Ἐπομένως αὗται καὶ ἐνώπιον τῆς ἐπιστήμης καὶ ἐνώπιον τῆς πρακτικῆς εἶναι χάρτης ἄγραφος, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτῶν.

Ἡ προκειμένη ἐκλογή, εἶναι ἐξηκολούθησεν, ἔγκυρος· ἐὰν δὲ ἐπετύγχανεν ὁ κ. Δεληγεώργης ἔπρεπε νὰ διατυπωθῇ ἔνστασις ἀκυρότητος, διότι παρανόμως ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τοῦ κ. Δεληγεώργη διεγράφησαν 400 περίπου ἐκλογεῖς ἀντιφρονοῦντες, ἀλλ' ἡ ἀποτυχία αὐτοῦ ἀπορρέει ἐκ ποικίλων λόγων. Ὅσάκις ἐπετύγχανεν εἶχεν ἐκτὸς τοῦ συνδυασμοῦ του καὶ τὴν σύμπραξιν ἑνὸς ἐκ τῶν ἄλλων κομμάτων, ἐνῷ τὴν σήμερον οὐ μόνον πάντα τὰ κόμματα συντεταμένα κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐστερήθη καὶ τῆς ἐπικουρίας πολλῶν ἄλλων φίλων, ἔτι δὲ καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν παρ' αὐτοῦ διορισθέντων. Ἀλλ' ὁ κυριώτερος λόγος τῆς ἀποτυχίας συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι τὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας παρέδωκεν εἰς χεῖρας ἀνθρώπου εἰς ἄλλην ἀνήκοντος ἐπαρχίαν. Οὕτω ἐξουδενώθησαν σπουδαῖα πρόσωπα, ὧν ἡ φιλοτιμία προσεβλήθη. Τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο εἶναι τόσῳ μέγα, ὥστε δύναται νὰ κατασυντρίψῃ καὶ μεγαλειτέρας ἐπιροὰς πολλῷ μᾶλλον τὴν τοῦ κ. Δεληγεώργη, ἥτις εἶχεν ἐλαττωθῇ καὶ ἐκ τοῦ κατηγορητηρίου ὅπερ διετυπώθη ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἀνακεφαλαιώσας ὁ ἀγορεύων τὰ εἰρημένα συνεπέρανεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ καθ' ἧς οὐδὲν σπουδαῖον διετυπώθη εἶναι ἔγκυρος καὶ ὅτι ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. Δεληγεώργη εἶναι ἀπόρρια καὶ ἄλλων μὲν λόγων, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρὸ πάντων τοῦ συνασπισμοῦ τῶν κομμάτων καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως τῆς ἰδίας του μερίδος.

Παρετήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσσήνης, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἀγωνίζεται πρὸς ἀποτροπὴν κινδύνων, οὓς θὰ ἐπιφέρῃ τοιοῦτος τοῦ Κοινοβουλίου καταρτισμός. Βεβαίως τὸ ὑπουργεῖον δικαιοῦται νὰ ὑποστηρίζῃ τοὺς φίλους του, ἀλλ' ὄχι νὰ προβαίνῃ καὶ μέχρι βίας. Βίαν δὲ ἐξήσκησαν οἱ συσσωρευθέντες ἐκεῖ ἐντόπιοι ἀξιωματικοί, καὶ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ κ. Δεληγεώργη

ἐπεδίωκον διὰ τῆς μεταθέσεως τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἐξετελισμοῦ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Δικαιολογήσας ἀκολούθως τὴν διανομὴν τῶν βουλημάτων καὶ ἰσχυρισθείς, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθῆ τὰ περὶ τούτου λεχθέντα συνεπέρανεν ὑπὲρ τοῦ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς, ὡς ἀπέδειξαν αἱ λεπτομερῶς καὶ ἀναλυτικαὶ ἀγορεύσεις τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀγορευσάντων.

Ὁ Πρόεδρος κηρύξας περαιωμένην τὴν συζήτησιν ἔθετο τὸ περὶ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς θέμα. Γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ῥούκη καὶ Μ. Κανελλοπούλου, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὸ ἄκυρον καὶ ἐπομένως παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς κκ. Δ. Στάϊκον καὶ Ν. Σωτηρόπουλον διὰ ψήφων 82 κατὰ 50 ἀρνηθέντος ἑνὸς κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κ. Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, ναὶ ἢ ὄχι;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης · · · · · · · ·	Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης · · · · · · Ο
Ἰωάν. Μπόγδανος · · · · · · · · Ο	Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου · · · · · · Ο
Σπύρ. Λογιωτατίδης · · · · · · Ο	Ἰωάν. Γ. Κόταρης · · · · · · · · Ο
Νικόλ. Μαυροκαρδάτος · · · · Ν	Ἰωάν. Σαφάκας · · · · · · · · · · Ν
Μ. Καΐρης Ὀρφανός · · · · · · Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος · · · · · ·
Κ. Α. Ἐμπειρίκος · · · · · · · · Ο	Ἰωάν. Καπιτσίνης · · · · · · · ·
Ἀνδρ. Δανόπουλος · · · · · · · · Ν	Ἀντώνιος Μήτσας · · · · · · · ·
Λέων. Ζωγράφος · · · · · · · · Ν	Γ. Μίλησης · · · · · · · · · · · · Ν
Ἀθ. Ἴσκος · · · · · · · · · · · · Ο	Δ. Βουλπιώτης · · · · · · · · · · Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος · · · · Ο	Κ. Γιολδάσης · · · · · · · · · · Ν
Δημή. Γρίβας · · · · · · · · · · Ο	Δημ. Τσιτσάρας · · · · · · · · · Ο
Γ. Γερουβανάσης · · · · · · · · · Ο	Ἰωάν. Βοῦλτσος · · · · · · · · · Ο
Χρ. Κατσικογιάννης · · · · · · Ο	Δημ. Βολτέρας · · · · · · · · · · Ο
Β. Κ. Νικολόπουλος · · · · · · Ο	Στυλ. Βισβάρδης · · · · · · · · Ο
Ἰωάν. Ἀναγ. Δελληγιάννης · · Ο	Παναγ. Δραγάνας · · · · · · · · Ο
Δημή. Νικολόπουλος · · · · · · Ο	Δημοσθ. Πανηρόπουλος · · · · Ο
Κων. Πλατούτας · · · · · · · · ·	Στέρ. Στεφανόπουλος · · · · · · Ν
Ἰωάν. Β. Ῥοϊλός · · · · · · · · · Ο	Ἐπαμ. Κρεστενίτης · · · · · · · ·
Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης · · · · Ο	Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς · · · · · · Ν
Κ. Κασσονάκος · · · · · · · · · ·	Ἀλέκ. Ἄχολος · · · · · · · · · · Ο

Γεώρ. Πετούτσης · · · · · · · · ·	Ἀναστ. Κουτσοπέταλος · · · · Ο
Λουκ. Κατσίνας · · · · · · · · · · Ν	Νικόλαος Μπουρίδης · · · · · · Ο
Ἀναγν. Δημητρίου · · · · · · · · Ν	Γεώργ. Π. Στεφανίτσης · · · · Ο
Σπύρ. Μαλαξπίνας · · · · · · ἀρν.	Γεράσ. Σέρβος · · · · · · · · · · Ν
Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος · · · · · · Ο	Εὐγγ. Ἀντ. Ζαβερδινός · · · · Ο
Βαρβαρῆγος. Ἡλλικιας · · · · Ν	Δημήτρ. Τσαμόπουλος · · · · · · Ο
Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς · · · · · · Ο	Ἀριστ. Ῥούκης · · · · · · · · · · Ν
Θρ. Α' Ζαΐμης · · · · · · · · · · Ν	Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος · · Ν
Ἀργύ. Διαμαντόπουλος · · · · Ν	Ἰωάν. Ταμπακόπουλος · · · · · ·
Γεώργιος Β. Πετιμεζᾶς · · · · Ο	Ἀλέξ. Πετρινός · · · · · · · · · · Ο
Ἰωάν. Ζαΐμης · · · · · · · · · · Ν	Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος · ·
Γεώρ. Κ. Παπαδαίος · · · · · · Ο	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης · · · · · · · · Ο
Περικ. Μαυρομιχάλης · · · · · Ν	Πλ. Φλέσσας · · · · · · · · · · · Ο
Γεώγρ. Περρωτάς · · · · · · · · Ν	Βασ. Σινανιώτης · · · · · · · · · Ο
Ἰωάννης Ζάρκος · · · · · · · · · Ο	Κωνστ. Κριεμάδης · · · · · · · · Ο
Γεώρ. Παπαγεωργίου · · · · · · Ν	Κῶνστ. Μπράβος · · · · · · · · · Ο
Ἀλέ. Κοντόσταυλος · · · · · · Ν	Γεράσ. Ζωχιός · · · · · · · · · · Ν
Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς · · · · Ο	Σπύρ. Ζερβός · · · · · · · · · · · Ο
Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης · · · · · · Ο	Νικητ. Παγκράτης · · · · · · · · Ν
Ἰωάν. Ν. Ψύλλας · · · · · · · · Ο	Δημοσθ. Στάϊκος · · · · · · · ·
Ἰωάν. Κυριακίδης · · · · · · · ·	Νικόλ. Σωτηρόπουλος · · · · · ·
Ἀθαν. Παραμυθιώτης · · · · · ·	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος · · · · · · Ν
Νικ. Βασιλάκης · · · · · · · · · ·	Σπύρ. Ἀντωνόπουλος · · · · · · Ν
Ἰάκ. Πολυλᾶς · · · · · · · · · · ·	Π. Μπούτος · · · · · · · · · · · · Ν
Γ. Βαλσαμάκης · · · · · · · · · · Ν	Ἰωάνν. Ταταράκης · · · · · · · · Ο
Χ. Βανδῶρος · · · · · · · · · · · Ο	Ἀνάργ. Πρεζάνης · · · · · · · · · Ο
Ἀλ. Κατσαΐτης · · · · · · · · · ·	Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης · · · · · · · Ο
Γ. Ν. Κοντομίχαλος · · · · · · Ο	Κ. Κρίσπης · · · · · · · · · · · · Ν
Στέλλ. Κασιμάτης · · · · · · · ·	Ν. Γκίλης · · · · · · · · · · · · · Ο
Κοσμ. Πανάρετος · · · · · · · · ·	Ἀθαν. Ῥοντήρης · · · · · · · · · Ο
Δημ. Ῥαπτάκης · · · · · · · · · Ν	Ν. Καλαντζόπουλος · · · · · · Ο
Γ. Βακαλόπουλος · · · · · · · · Ν	Γ. Σισμάνης · · · · · · · · · · · · Ο
Θεόδωρ. Θερμογιάννης · · · · · Ο	Μιχ. Ἀντωνόπουλος · · · · · ·
Ἀντών. Καρδαρᾶς · · · · · · · · Ο	Γρηγ. Δημητριάδης · · · · · · · Ο
Κ. Κατσικόπουλος · · · · · · · ·	Ἀλ. Πετσάλης · · · · · · · · · · Ν
Ἀτωνίδ. Μαυρομιχάλης · · · · Ν	Κωνστ. Σινέλης · · · · · · · · · ·
Μελίτ. Ῥουσόπουλος · · · · · · Ν	Δημήτριος Σαράβας · · · · · · · Ν
Ἀναστ. Κορφιωτάκης · · · · · ·	Ξανθὸς Πικουλάκης · · · · · · · Ο
Ἰωάν. Βαλασόπουλος · · · · · ·	Λεων. Καπεταναάκης · · · · · · Ν
Ἀναστ. Βαλασόπουλος · · · · Ο	Ἀντών. Μαυρομιχάλης · · · · Ο

Χ. Κανελλόπουλος	N	Ν. Σοῦτσος	
Π. Παπαλέξης	O	Ἀντων. Πετρίτσης	O
Μιλ. Κανελλόπουλος	O	Περ. Σεβαστόπουλος	
Σπυρ. Μαρτσούκος		Ἰωάν. Ζαλλώνης	
Ἀναστ. Νικοκάβουρας		Ἰάκωβ. Παξιμάδης	N
Ἀναστ. Τρύφωνας	N	Δημ. Δρόσος	N
Γεώργ. Ἰακωβάτος		Σωτ. Σωτηρόπουλος	N
Χ. Ἰακωβάτος		Γρηγ. Ν. Ζέζας	O
Μαρ. Χαριτάτος		Θ. Ἀναστασόπουλος	N
Γ. Κάγκας		Γ. Στάϊκος	O
Ἀνάργ. Σιμόπουλος		Κωνστ. Διαλέτης	O
Π. Τζαμάλας	N	Στ. Κορυζῆς	
Δ. Καραλίβανος		Χρῆστος Δουζίνας	O
Θ. Κανακάρης	N	Δ. Γ. Βούλγαρης	O
Δημήτριος Πατρινός	O	Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς	O
Ἰωάννης Κωνστάκης	N	Λεων. Τράκας	O
Γεώργιος Τσερτίδης	O	Θεμ. Παπακώστας	N
Ἰωάν. Δ. Ἀντωνόπουλος	O	Δημ. Τσιριμῶκος	
Δημ. Τριγγέτας		Πέτρ. Σκουμπουρδῆς	O
Ν. Τσικλητήρας	O	Α. Οἰκονόμου	O
Ἀθ. Μισυρλῆς	N	Α. Ἀβέρωφ	O
Ν. Ι. Νικολαΐδης	O	Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινίδης	O
Ν. Γεωργιάδης	O	Ἀθαν. Βασιλείου	O
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	O	Ν. Ἀποστόλης	O
Ἰωάν. Ν. Μπότασης	O	Δ. Βαλαβάνης	O
Γ. Μπούμπουλης	N		

Προβᾶσα εἶτα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν·

1) Μεσσήνης καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Α. Κουμουνδοῦρον, Π. Μποῦτον καὶ Σ. Ἀντωνόπουλον ἀπορριφθείσης τῆς προτάσεως περὶ παραδοχῆς τοῦ ἀ. ἐπιλαχόντος ὡς τετάρτου βουλευτοῦ.

2) Μήλου καὶ νομίμους βουλευτὰς Ι. Ταταράκην καὶ Ἀναργ. Πρεζάνην.

3) Νάξου καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ἐμ. Ναυπλιώτην, Κ. Κρίσπην καὶ Ν. Γκίλην· καὶ

4) Ναυπακτίας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ἀθ. Ῥαντίρην, Ν. Καλαντζόπουλον καὶ Γ. Σιτμάνην.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος τῆς ὥρας παραλθούσης ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Στάϊκος.
Γ. Ν. Μπότασης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Τῆς 12 *Νοεμβρίου* 1874.

Ἐν ἀπαρτίᾳ εὑρεθείσης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Τοῦ Προέδρου ἀπαγγείλαντος τὸ ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας ἔκθεσις τοῦ τμήματος.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας, εἶπεν ὅτι θέλει περιορισθῇ νὰ λαλήσῃ περὶ δύο δήμων μόνον, διότι περὶ αὐτῶν ὑπάρχουσιν ἀναμφισβήτητοι ἀποδείξεις. Καὶ ἐν μὲν τῷ δήμῳ Λίσσης ὁ Εἰρηνοδίκης μετὰ στρατιωτῶν τὴν δευτέραν τῆς ἐκλογῆς ἡμέραν εἰσῆλθεν εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα πρυβῇ, ὡς ἔγραψεν, εἰς ἀνακρίσεις, κατέσχε τὸν κατάλογον καὶ ἀναβάλλεται οὕτως ἡ ἐκλογή. Τὰς δύο ἑπομένας ἐξηκολούθησεν αὐτὴ μὲ τὸν αὐτὸν κατάλογον, διατάξαντος τοῦ Νομάρχου, οὗτω δὲ διήρκεσεν ἡ ἐκλογὴ παρὰ τὸν νόμον τρεῖς μόνον ἡμέρας. Ἡ διαγωγὴ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς ἐκλογῆς συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ψηφίσωσι μόνον 120 ἐκλογεῖς ἐκ τῶν 400 περίπου τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου. Ἐν δὲ τῷ δήμῳ Μηδείας ἐπίσης ἡ ἐκλογὴ περιωρίσθη εἰς τρεῖς μόνον ἡμέρας. Ἡ δὲ στρατιωτικὴ δύναμις ἐπενέβη τόσῳ σκανδαλωδῶς πρὸς ἀποκλεισμὸν ἐκλογέων, ὥστε ὁ ἀποσπασματάρχης μηνυθεὶς κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου. Ἕνεκα τούτου ὁ ἀγορεύων ἐπρότεινε τὴν ἀκύρωσιν τῶν δύο τούτων δήμων.

Ἀπήντησεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Ναυπλίας, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἐπαρχίας ἐκηρύχθη κατὰ τῶν ἀποτυχόντων, ἀπόδειξις δὲ τούτου τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ δήμου Ἐπιδαύρου, ὑφ' ὧν ἐπηρεάζονται καὶ οἱ μικροὶ οὗ-

τοι προσβαλλόμενοι δῆμοι. Ἵν᾽ πρὸς τὸν δῆμον Λίσσης, ἐξηκολούθησεν, ὁ δήμαρχος παρέδωκε κατάλογον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πλαστόν, ἐξ οὗ εἶχον ἐξαιρεθῆ πλεῖστοι ἐκλογεῖς. Τούτου ἕνεκα ἐπέδωκαν μηνύσεις τῷ Εἰρηνοδίκῃ, ὅστις τῷ ὄντι εἰσῆλθεν εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καὶ κατέσχε τὸν κατάλογον, ἵνα προλάβῃ ῥῆξιν ἐπαπειλουμένην μεταξὺ τῶν πολιτῶν. Ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐξηκολούθησε πάλιν ἡσύχως τὰς ἑπομένας ἡμέρας, διατάξαντος τοῦ Νομάρχου, διαρκέσασα τριόντι τρεῖς ἡμέρας, ἄτε οὐδενὸς ἐκλογέως προσερχομένου. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν ψηφισάντων δὲν εἶναι μικρός, διότι πολλοὶ τῶν ἐκλογέων ἀνήκοντες εἰς ἄλλους δήμους ἄλλων ἐπαρχιῶν δὲν παρευρίσκοντο ἐκεῖ ἕνεκα τῆς ἐποχῆς. Ἐν τῷ δήμῳ Μηδείας οἱ ἀποτυχόντες οὐδένα εἶχον φίλον, ἐπενόησαν δὲ τὴν στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν καὶ κατώρθωσαν διὰ ψευδομαρτύρων νὰ ἐπιτύχωσιν ἀπόφασιν κατὰ τοῦ ἀποσπασματάρχου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωθεῖσαν τὴν συζήτησιν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι᾽ ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς κ. κ. Γ. Δημητριάδην καὶ Μ. Ἀντωνόπουλον. Πρότερα εἶτα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν·

1) Ξηροχωρίου καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ἀλ. Πετσάλην καὶ Κ. Σιγέλην. 2) Οἰτύλου καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Δ. Σαράβαν, Ξ. Νικουλάκην, Λεων. Καπετανάκην καὶ Ἀντ. Μαυρομιχάλην. 3) Ὀλυμπίας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Χ. Κανελλόπουλον, Π. Παπαλέξην καὶ Μιλτ. Κανελλόπουλον. 4) Ὄρους καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Σπ. Μαρτζοῦκον, Ἀναστ. Νικοκάβουραν καὶ Ἀναστ. Τρύφωνα. 5) Πάλλης καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Γ. Ἰακωβάτον, Χ. Ἰακωβάτον καὶ Μ. Χαριτάτον. 6) Παξῶν καὶ νόμιμον βουλευτὴν τὸν Γ. Κάγκαν. 7) Παρνασσίδος καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ἀναργ. Σιμόπουλον, Π. Τζαμάλαν καὶ Α. Καραλίβανον. 8) Πατρῶν καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Θ. Κανακάρην, Δ. Πατρινόν, Ἰω. Κωνστάκην, Γ. Τσερτίδην καὶ Ἰω. Ἀντωνόπουλον καὶ 9) Πυλίας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Δ. Τριγγέταν, Ν. Τσικλητῆραν καὶ Ἀθ. Μισυρλῆν.

Ἀναγνωσθείσης κατόπιν τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Σάμης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δολιχίου, τὴν ἀκύρωσιν δὲ τῆς

ἐκλογῆς τῶν δήμων Ἄσσου, Πυλαρέων καὶ Σάμης καὶ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς.

Εἶτα παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν.

1) Σκοπέλου καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ν. Νικολαΐδην καὶ Ν. Γεωργιάδην. 2) Σπετσῶν καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Α. Ι. Κουνουπιώτην καὶ Ἰω. Μπότασην. 3) Σύρου καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Γ. Μπούμπουλην, Ν. Σοῦτσον, Ἀντ. Πετρίτσην καὶ Περ. Σεβαστόπουλον. 4) Τήνου καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ἰω. Ζαλλώνην, Ἰακωβ. Παξιμάδην καὶ Δ. Δρόσον. 5) Τριφυλίας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Σωτ. Σωτηρόπουλον, Γρηγ. Ζέζαν καὶ Θ. Ἀναστασόπουλον. 6) Τριχωνίας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Γ. Στάϊκον καὶ Κ. Διαλέτην. 7) Τροιζηνίας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Σταμ. Κοριζῆν καὶ Χ. Δουτζέναν. 8) Ὕδρας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Δ. Βούλγαρην, Ἐπ. Κριεζῆν καὶ 9) Φθιώτιδος καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Λεων. Τράκαν, Θ. Παπαλιόσταν, Δ. Τσιριμῶκον καὶ Π. Σκουμπουρδῆν.

Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκθέσεως τοῦ Τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Χαλκίδος, ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Θήρας καὶ ἐτυμήσθη, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι προϊὸν στρατιωτικοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὡς ἀποδεικνύεται οὐ μόνον ἐκ τῶν διαφόρων γεγονότων, ἅτινα διετυπώσαν αἱ ἐνστάσεις, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐγγράφου ἀποσπασματάρχου πρὸς τὸν ἀνώτερον διοικητὴν δι᾽ οὗ δεδικαίωται ἡ ἀναμιξις τοῦ στρατοῦ. Ἄλλως δὲ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς πρὸς τὰ τῶν παρελθουσῶν συγκρινόμενα καὶ ἐν δήμοις ἐν οἷς οἱ ἀποτυχόντες ἐξακοῦσιν ἀναμφισβήτητον ἐπιροὴν καταδεικνύουσι τὴν ἐπέμβασιν ταύτην.

Ἀπήντησεν ἕτερος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὅτι οἱ ἐπιτυχόντες δὲν ἦσαν πρόσωπα ἄγνωστα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ὥστε νὰ ἐπιβλαβῶσι διὰ τοιούτων μέσων. Ἀπεναντίας οἱ ἀποτυχόντες ἀπεθαρρύνθησαν πολὺ πρὸ τῶν ἐκλογῶν, κατέφυγον δὲ εἰς ἐνστάσεις τοιαύτας, ὅπως δικαιολογήσωσιν ἐκ προσώπων τὴν ἀποτυχίαν των. Ἐὰν ἐν τισι δήμοις ἔλαβον ὀλιγωτέρας ψήφους ἢ ἄλλοτε, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τῆς ὀλιγωρίας τῶν ἀποτυχόντων, διότι ἀπέλπιδες ἐκ τῆς ἀποτυχίας εἶχον παύσει πᾶσαν ἐνέργειαν. Περὶ δὲ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἀποσπασματάρχου πείθεται, εἶπεν, ὅτι εἶναι μᾶλλον ὑποβολιμαῖον, ἀφοῦ καὶ ὁ ἐπικαλεσθεὶς αὐτὸ ἠρνήθη νὰ τὸ καταθέσῃ, καὶ ἀφοῦ ὁ διοικητὴς, ὅστις δὲν τὸ εἶχε λάβει, ἄγνωστον πῶς, ἐβεβαίωσεν ἐν τῷ Τμήματι, ὅτι πείθεται ὅτι συνετάχθη ἕνα μῆνα μετὰ τὰς ἐκλο-

γὰς καὶ βεβαιοῖ ψευδῆ περιστατικά. Ἄλλως τε ὁ αὐτὸς ἀποσπασματάρχης τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπέστειλεν ἔγγραφον πρὸς τὸν αὐτὸν διοικητὴν, ὅστις καὶ τὸ ἔλαβε δι' οὗ βεβαιοῖ τὰ ὅλως ἀντίθετα. Ἐπομένως ἡ ἀξία τοῦ προσαχθέντος ἐγγράφου καταπίπτει καὶ ἡ ἐκλογὴ, προσέθηκε, εἶναι νόμιμος.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν ἕτερος βουλευτὴς Καρυστίας ὑπεστήριξεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι ἐξαγόμενον στρατιωτικῆς βίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Α. Οἰκονόμου, Α. Ἀβέρωφ, Ὀδ. Ἀγγελινίδην καὶ Ἀθ. Βασιλείου.

Κατόπιν παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ν. Ψαρῶν καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ν. Ἀποστόλην, καὶ Δ. Βαλαβάνην.

Ἀκολούθως ὡρίσθη ἄνευ ἀντιρρήσεως ἡ προσεχὴς Πέμπτη (14 τρ. μ.) πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου, ὁ δὲ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότσης.
Δ. Στάϊκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣΤ'.

Τῆς 14 *Νοεμβρίου* 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Τοῦ Προέδρου ἀπαγγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ τακτικοῦ Προέδρου παρετέθησαν ἐπὶ τούτῳ αἱ κάλπαι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Ι. Ἀνεξαρτήτου καὶ Α. Ῥούκη. Ἕκαστος δὲ βουλευτὴς, ἐκφωνουμένου τοῦ ὀνόματός του, προσερχόμενος κατέθετεν ἐν τῇ μιᾷ μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ τὸ σφαιρίδιον. Γενομένης ἀριθμήσεως καὶ ἰσαρίθμων εὑρεθέντων τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὰ σφαιρίδια ἤτοι ἐν ὅλῳ 112 ἐγένετο διαλογὴ ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι τακτικὸς Πρόεδρος ἀνεδείχθη ὁ ἐκ Καλαμῶν βουλευτὴς κ. Ι. Ζάρκος διὰ ψήφων 95 εὑρεθέντων λευκῶν 17, ὅστις καὶ καταλαβὼν τὴν ἕδραν προσεφώνησε ταῦτα πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν, μεθ' ἧς ἐψηφίσθητε νὰ μὲ

περιβάλητε διὰ τῆς ἐκλογῆς σας· θέλω δὲ καταβάλει πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς αὐτὴν ἐπαξίως.

Πέποιθα, κύριοι, ὅτι ὁ πατριωτισμὸς πάντων ὑμῶν θέλει ἀπὸ κοινοῦ συντελέσει πρὸς ὅ,τι χρήσιμον εἰς τὸν τόπον.»

Ἀκολούθως τῇ προτάσει βουλευτοῦ τινος ἐκ Τροιζηνίας ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἐκφρασθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι της διὰ τοῦ τακτικοῦ προέδρου πρὸς τὸν τέως πρόεδρον αὐτῆς κ. Ι. Ἀντωνόπουλον διὰ τοὺς ἀτρύτους κόπους καὶ προσπαθείας αὐτοῦ πρὸς διεξαγωγὴν ἥσυχον καὶ τακτικὴν τῶν μέχρι τοῦδε ἐργασιῶν τοῦ Σώματος.

Ὁ Πρόεδρος εἶτα ἀναγγείλας ὅτι αὔριον ἔσεται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότσης.
Δ. Στάϊκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Τῆς 15 *Νοεμβρίου* 1874.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσῆλθε καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς βουλευτὴς Κυνουρίας Κ. Κατσικόπουλος κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1874, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον κ. βουλευτὴς ἔδωκεν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη ὡς ἕπεται·

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ ἱερεὺς
Σακελλάριος Εὐταξίας.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Γ. Κρεστενίτης,
Δ. Στάϊκος.

Ὁ ὁρκισθεὶς Βουλευτὴς
Κ. Κατσικόπουλος.

Τοῦ προέδρου ἀπαγγείλαντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, παρετέθησαν ἐπὶ τούτῳ αἱ κάλπαι. Ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν δὲ τῶν Βουλευτῶν Χ. Κατσικογιάννη καὶ Π. Μαυρομιχάλη, ἕκαστος Βουλευτὴς εὑρισκομένου τοῦ ὀνόματός του προσερχόμενος ἐναπέθετεν ἐν τῇ μιᾷ μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ τὸ σφαιρίδιον. Ἀριθμήσεως εἶτα γενομένης καὶ ἰσαρίθμων εὑρεθέντων τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὰ σφαιρίδια ἤτοι ἐν ὅλῳ **134**, ἐγένετο διαλογὴ ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἀντιπρόεδροι μὲν ἀνεδείχθησαν Δ. Πατρινὸς Βουλευτὴς Πατρῶν διὰ ψήφων **88**, Ἐμπειρίκος Βουλευτὴς Ἄνδρου διὰ ψήφων **82**, καὶ Ζέζας Βουλευτὴς Τριφυλίας διὰ ψήφων **80**, λαβόντων τινῶν ἀνὰ μίαν ἢ δύω ψήφους. Γραμματεῖς δὲ ἀνεδείχθησαν Ι. Μπότασης Βουλευτὴς Σπετσῶν διὰ ψήφων **89**, Δ. Στάϊκος, Βουλευτὴς Μεσολογγίου, Ν. Μπουφίδης Βουλευτὴς Λεβαδείας καὶ Δ. Πανηρόπουλος Βουλευτὴς Ζακύνθου, λαβόντες ἕκαστος ἀνὰ **85** ψήφους, εὑρέθησαν δὲ καὶ λευκὰ ψηφοδέλτια **35**.

Οὕτω δὲ κηρύξας ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω, ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον **48** τοῦ κανονισμοῦ, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **4** μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Δ. Στάϊκος
Ι. Ν. Μπότασις
Ν. Μπουφίδης.
Δ. Πανηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς **16** *Νοεμβρίου* **1871**.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν **2** μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἔγγραφον τῆς Πρυτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, δι' οὗ ὁ Πρύτανις παρακαλεῖ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τοὺς βουλευτάς, ἵνα παρευρεθῶσιν αὔριον κατὰ τὴν γενησομένην ἐπίσημον ἐγκατάστασιν τῶν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου, καθ' ἣν ὁ μὲν τοῦ λήξαντος ἔτους Πρύτανις θέλει ἐκθέσει τὰ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ γενόμενα, ὁ δὲ νέος Πρύτανις θέλει ἀπαγγείλει τὸν εἰθισμένον λόγον.

Εἰσήχθησαν κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Νομοσχέδιον περὶ ἐπικυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρο-Οὐγγαρίας περὶ τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα παραδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν.

2) Ὅμοιον περὶ ἐπικυρώσεως συμβάσεως ἀρχαιολογικῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας, ἅτινα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν

Συνοδεύουσα τὸ Νομοσχέδιον περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρο-Οὐγγαρίας συναφθείσης Συμβάσεως, τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν κατ' ἀμοιβαιότητα ἐκδοσιν τῶν δραπετῶν ναυτῶν.

Ὑποβάλλων εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ Νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐγκρίνεται ἡ ὑπογραφεῖσα τὴν **16|28** Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας περὶ τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἐκδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ συνοδεύσω τοῦτο διὰ τῆς συνοπτικῆς ἐκθέσεως, ἐξηγούσης τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα, ἡ Κυβέρνησις ἔκρινε συμφέρουσαν καὶ ἀναγκαίαν τὴν συνομολόγησιν τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Μὴ συμπεριληφθείσης διατάξεώς τινος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐν τῇ κατὰ τὸ ἔτος **1835** συναφθείσῃ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας συνθήκῃ περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, γνωστοῦ δὲ γενομένου ὅτι λειποταξίαι συμβαίνουσι συνεχῶς ἔν τε τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ Αὐστριακῶν καὶ ἐν Αὐστρίᾳ ὑπὸ Ἑλλήνων ναυτῶν πρὸς βλάβην τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τῶν δύω ἐπικρατειῶν,

αἱ Κυβερνήσεις αὐτῶν ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσι τὴν παρουσιαζομένην συνθήκην.

Εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσω ὑμῖν ὅτι στηρίζονται ἐπὶ τῆς γενικῶς παραδεδεγμένης διεθνοῦς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν, ἣν καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπεδέχθη καὶ καθιέρωσεν ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς αὐτῆς Συνθήκαις μετὰ τῆς Ῥωσσίας, Πρωσσίας καὶ ἄλλων Ἐπικρατειῶν. Παρακαλῶ ἑπομένως τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ ὅ,τι τάχιον τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον, ἵνα ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων τῆς Συμβάσεως ἐπισπευσθῇ καὶ ἄρξηται οὕτω ἐφαρμοζόμενον τὸ λαμβανόμενον μέτρον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ναυτιλίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρο-Οὐγγαρίας περὶ τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἐκδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐκ τριῶν ἄρθρων συγκειμένη, τὴν 16|28 Μαρτίου ε. ε. συνομολογηθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστρο-Οὐγγρικῆς Αὐτοκρατορίας Σύμβασις περὶ τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἐκδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν τοῦ τε πολεμικοῦ καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῶν δύω Κρατῶν, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Βοημίας κτλ. κ λ. Βασιλεὺς ἀποστολικὸς τῆς Οὐγγαρίας, ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὴν κατ' ἀμοιβαιότητα ἀπόδοσιν τῶν δραπετῶν ναυτῶν τοῦ τε ἐμπορικοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ αὐτῶν ναυτικοῦ, διώρισαν ἐπὶ τούτῳ ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν τοὺς ἑξῆς, ἤτοι·

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, τὸν κ. Ἰωάννην Δεληγιάννην, Ταξίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος,

ἀνώτερον Ταξίαρχην καὶ Ταξίαρχην διαφόρων ἄλλων ταγμάτων βουλευτὴν κτλ. κτλ. Ὑπουργὸν Λύτοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας, τὸν Βαρῶνον κύριον Νικόλαον δὲ Πόττεμβουργ, Ταξιάρχην τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ καὶ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σιδηροῦ Στέμματος, Ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ Λεοπόλδου κτλ. κτλ. Ἔκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν Αὐτοῦ παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, συνεβάλοντο τὰ ἑξῆς ἄρθα

Ἄρθρον 1. Οἱ Πρόξενοι καὶ οἱ λοιποὶ Προξενικοὶ Πράκτορες τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δύνανται νὰ συλλαμβάνωσιν, ἐπιβιβάζωσιν ἐπὶ τῶν πλοίων των καὶ ἀποστέλλωσιν εἰς τὴν πατρίδα των τοὺς ναύτας ἢ καὶ οἱανδήποτε ἄλλον ὁπωσδήποτε ἀνήκοντα εἰς τὸ πλήρωμα ἐμπορικοῦ ἢ πολεμικοῦ πλοίου τοῦ ἔθνους αὐτῶν, οἵτινες ἤθελον ἀποδράσει ἐπὶ τῆς χώρας θάτέρου τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη ν' ἀπευθύνωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἁρμοδίους τοπικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ δικαιολογῶσι διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῶν ἐγγράφων τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ ναυτολογίου, ἢ καὶ δι' ἐπισήμου ἀντιγράφου τῶν εἰρημένων ἐγγράφων, καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ πλοῖον ἀπέπλευσεν, ὅτι τὰ καταζητούμενα ἄτομα ἀνῆκον ἀληθῶς εἰς τὸ πλήρωμα.

Τῆς αἰτήσεως οὕτω δεδικαιολογημένης, οὐδαμῶς δύναται νὰ ἀντιταχθῇ ἄρνησις εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δραπετῶν.

Θέλει χορηγεῖσθαι πρὸς τούτοις εἰς τοὺς Γενικοὺς Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας πᾶσα συνδρομὴ καὶ βοήθεια πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραπετῶν, οἵτινες θέλουσιν ἀπάγεσθαι εἰς τὰς τοπικὰς φυλακὰς καὶ κρατεῖσθαι ἐν αὐταῖς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, μέχρις οὗ αὕτη ἤθελε τύχει εὐκαιρίας πρὸς ἀποπομπὴν αὐτῶν.

Ἡ τοιαύτη φυλάκισις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ὁποίων, καὶ κατόπιν γνωστοποιήσεως τῷ προξενικῷ ὑπαλλήλῳ, γενομένης τρεῖς ἡμέρας πρότερον, θέλει ἀπολύεσθαι ὁ κρατούμενος, ὅστις καὶ δὲν δύναται νὰ συλληφθῇ ἐν νέου ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐὰν ἐν τούτοις ὁ δραπέτης διέπραξεν ἔγκλημά τι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἡ τοπικὴ ἀρχὴ δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀπόδοσίν του, μέχρις οὗ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του, καὶ αὕτη καθ' ὁλοκληρίαν ἐκτελεσθῇ.

Συνομολογοῦσι τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ὅτι οἱ ναῦται καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ πληρώματος, οἱ τυγχάνοντες ὑπήκοοι τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἐγένετο ἡ δραπέτευσις, ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει ἰσχύει ἐπὶ δέκα συνεχῆ ἔτη, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἐὰν δὲ δὲν ἀποκηρυχθῇ ἓν ἔτος πρὸ τῆς παρόδου τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας θέλει ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα, μέχρις οὗ τὸ ἕτερον τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν δηλώσῃ τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ λήξεως αὐτῆς διάθεσίν του, καὶ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τοιαύτης δηλοποιήσεως.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀνταλλαγήσονται ἐν Ἀθήναις ὅτι τάχιον.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ἀμφότεροι οἱ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν καὶ ἐπέθεντο τὰς ἰδίας ἐκυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν

Ἐν Ἀθήναις 16|28 Μαρτίου 1874.

(Τ. Σ.) Ι. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (Τ. Σ.) ΠΟΤΤΕΜΒΟΥΡΓ.

Ἄρθρον 2. Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1874.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Συνοδεύουσα τὸ περὶ ἀρχαιολογικῆς μετὰ τῆς Γερμανίας Συμβάσεως νομοσχέδιον.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ἔγκρισιν ὑμῶν τὸ συνημμένον νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπικυροῦται ἡ μετὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, πρό τινων μηνῶν, διαπραχθεῖσα Σύμβασις περὶ ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν.

Τὰ ἄρθρα τῆς Συμβάσεως ταύτης εἶναι ἱκανῶς σαφῆ, καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτῶν πᾶσα κατεβλήθη προσπάθεια, ὅπως μηδεμία, εἰ δυνατὸν, ἀφεθῇ χώρα πρὸς ἀμφισβήτησιν ἢ παρερμηνείαν. Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον, καθήκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ δώσωμεν ὑμῖν διασαφήσεις τινὰς περί τινων ἐξ αὐτῶν, τῶν κυριωτέρων, ὡς καὶ περὶ τοῦ πνεύματος, ὅπερ ὡδήγησε τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν διάταξιν τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Οὐδένα ἡμῶν λανθάνει ἡ ἐπισημότης καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ περιβλέπτου κατὰ τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν ναοῦ τοῦ Διός. Ἡ

ἱστορία τοῦ ναοῦ τούτου καὶ τῶν ὁμωνύμων ἀγώνων στενότατα συνδέεται μετὰ τῆς καθόλου προγονικῆς ἡμῶν ἱστορίας, ὡς καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ συμπίπτει μετὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἐκτὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ἡ τοῦ Ὀλυμπιείου ὑπῆρχον ἐν τῷ περιβόλῳ αὐτοῦ καὶ ἕτερα πολλὰ πολλοῦ λόγου ἄξια ἔργα, τεμένη καὶ μνημεῖα, οἷον τὸ Πελόπειον τέμενος, τὸ Ἡραῖον, ὁ μέγας βωμὸς τοῦ Διός, ὁ Οἰνομάου κίων, τὸ Μητρῷον τὸ Πρυτανεῖον, τὸ Βουλευτήριον, τὸ Φιλίππειον, τὸ Ἱπποδάμειον, τὸ Ἀεωνίδειον, τὸ τῆς Εἰλειθείας ἱερὸν, τὸ τῆς Οὐρανίας Ἀφροδίτης, τὸ ἐκτὸς τῆς Ἄλτεως γυμνάσιον, τὸ Στάδιον, ὁ Ἱππόδρομος, δέκα θησαυροὶ διαφόρων πόλεων κλπ. Πάντα ταῦτα κατεστράφησαν ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῶν τῆς βαρβαρότητος ἐπιδρομῶν.

Καὶ τοιαύτη ἦν ἡ καταστροφὴ, ὥστε οὐ μόνον οὐδὲ ἐρείπια ἢ λείψανα τῶν περιφανῶν τούτων μνημείων περιεσώθησαν μέχρις ἡμῶν, ὡς ἐνισχυῶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' οὐδὲ ἡ θέσις αὐτῶν εἶναι ἀκριβῶς γνωστὴ, πλὴν τῆς τοῦ Ὀλυμπιείου, καὶ τὴν σήμερον τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο ἔδαφος καλύπτεται ὑπὸ χώματος καὶ χλόης ἢ φυτειῶν.

Εἶναι πρόδηλον ὅτι ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ ἐδάφους τούτου μέγα ἔχει τὸ διαφέρον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὴν καθόλου ἐπιστήμην. Καὶ εὐκταῖον μὲν ἂν ἦν, ἂν ἠδυνάμεθα μόνοι ν' ἀναλάβωμεν καὶ ν' ἀναγάγωμεν εἰς πέρας τὸ ἔργον τῶν ἀνασκαφῶν καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅπου πιθανὸν εἶναι ν' ἀνακαλυφθῶσιν ἀρχαῖα μνημεῖα ἢ καλλιτεχνήματα. Ἀλλ' ἐὰν αἱ συνέπειαι τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος δὲν ἐπέτρεψαν ἐν τῷ παρελθόντι, ἢ ἐὰν, αἱ περιπέτειαι τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου, ἢ αἱ οἰκονομικαὶ ἢ ἄλλαι δυσχέρειαι δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι νὰ ἐπιχειρήσωμεν ἀσφαλῶς τὸ ἔργον, θὰ ἐλεγχώμεθα ἀπειρόκαλοι τινες ἢ ἀσεβεῖς πρὸς τὴν προγονικὴν εὐκλειαν, μὴ ἐπιτρέποντες καὶ ἄλλῳ τινὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὸ, καὶ ταῦτα, ὅτε πᾶσα παρέχεται ἐγγύησις περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τιμίας τῶν ἐργασιῶν διεξαγωγῆς, ὅτε οὐδεμία σπουδαία ὑποχρέωσις πρόκειται νὰ βαρύνῃ τὸ δημόσιον, οὐδένα δὲ τοῦτο διατρέχει κίνδυνον τοῦ ζημιωθῆναι ἢ τοῦ ἀφαιρεθῆναί τι τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων. Αἱ πρῶται ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο ὑπὸ Γάλλων ἀρχαιολόγων τῷ 1829, ὅτε ὁ Γαλλικὸς στρατὸς ἀπεδίωξε τοὺς Αἰγυπτίους ἐκ τῆς Πελοποννήσου. Ἀλλ' ἡ τῶν Γάλλων ἐπιστημόνων ἐπιτροπὴ μικρὸν μόνον μέρος τοῦ Ὀλυμπιείου ἀνέσκαψεν, αἱ πολυειδεῖς δὲ

δυσχέρειαι, ὧν ἀνωτέρω μνείαν ἐποιησάμεθα, δὲν ἐπέτρεψαν δυστυχῶς μήτε τῇ Βασιλικῇ Κυβερνήσει, μήτε τῇ παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικῇ ἑταιρίᾳ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς τοιαύτας ἐργασίας.

Ὅτε τὸ Ὑπουργεῖον, οὗ μέλη τυγχάνομεν, ἐκλήθη εἰς τὴν ἐξουσίαν, εὗρεν ἐκκρεμεῖς τὰς ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους ραξαμένας διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς Πρεσβείας περὶ Συμβάσεως ἀφορώσης εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Γερμανίας ἀνασκαφὴν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ χώρου. Τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας, καθ' ἃς πολλὰ σχέδια καὶ ἀντισχέδια εἶχον ἀνταλλαχθῇ, καλὸν ἐθεωρήσαμεν ν' ἀποπερατώσωμεν, ἐπιμελῶς μὲν βασανίσαντες τὰς Γερμανικὰς προτάσεις, πλείστας δὲ αὐτῶν τροποποιήσαντες καὶ τινας μάλιστα ἀπορρίψαντες πρὸς τὸ συμφέρον τῇ Ἑλλάδι, καὶ οὕτω κατηρτίσθη τὸ ὑποβαλλόμενον κείμενον συμβάσεως τῇ συνεργασίᾳ καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων.

Διὰ τοῦ 1 ἄρθρου ὁρίζεται εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ὅτι ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιτηρεῖν ἀνασκαφὰς, δι' ἰδίου ἐπιτρόπου, συμπράττοντος μετ' ἐπιτρόπου τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τοῦ 2 περιορίζεται ἡ ἔκτασις τῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας, λέγεται δὲ ὅτι δύνανται αἱ δύο Κυβερνήσεις νὰ συνεννοηθῶσι κατόπιν πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἀνασκαφῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ἡ δυνητικὴ αὕτη ῥήτρα ἦν ἴσως περιττὴ, ἐτέθη ὅμως πρὸς ἀναίρεσιν πάσης ἐνδεχομένης ἐνστάσεως καὶ πρὸς μείζονα ἀπόδειξιν ὅτι τὸ δικαίωμα πάσης νέας ἀνασκαφῆς θέλει εἶσθαι ἀντικείμενον νέας παραχωρήσεως, περὶ ἧς Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται συνεννοηθῆναι εἴτε μετὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἴτε μεθ' οἱουδήποτε ἄλλου περὶ ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν, γενησομένων ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὸ 3 ἄρθρον, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑπόσχεται μὲν νὰ παρέχῃ πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους πρὸς εὕρεσιν ἐργατῶν, διατηροῦσα τὴν εὐταξίαν καὶ ἐξασφαλίζουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν των καὶ διὰ τῆς δημοσίας δυνάμεως, ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλ' ἐντὸς τῶν κειμένων νόμων, ἀναδέχεται δὲ ν' ἀποζημιώσῃ, ἰδίᾳ δαπάνῃ, τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ κατόχους ψιλῶν γαιῶν, εἴτε χέρσων εἴτε καλλιεργημένων. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου οὐδεμία ἐπιβάλλεται τῇ Πολιτείᾳ ἐπαχθὴς ὑποχρέωσις. Ἡ διατήρησις τῆς δημοσίας τάξεως εἶναι καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ παροχὴ τῆς συνδρομῆς αὐτῆς, πρὸς εὕρεσιν ἐργατῶν

καὶ κανονισμὸν τῶν ἡμερομισθίων εἶναι ἔργον φιλοφροσύνης πρὸς ἀλλοδαποὺς ἐπιστήμονας. Οὐδένα οὐδαμῶς ὑποχρεοῦται ἢ ὑπόσχεται ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις νὰ καταγκάσῃ ἢ νὰ παράσχῃ αὐτοῖς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ, ἀλλ' εἶναι πρόδηλον ὅτι ἀλλοδαποὶ, ἐρχόμενοι ν' ἀναλάβωσι παρ' ἡμῖν σπουδαίας ἀνασκαφὰς, δι' ἃς ἀπαιτεῖται ἀριθμός τις ἐργατῶν, ἀγνοοῦντες δὲ πιθανῶς τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν καὶ τὰ ἐγχώρια ἤθη καὶ ἔθιμα, πρέπει νὰ ἐλπίζωσιν ὅτι αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ θὰ παράσχωσιν αὐτοῖς τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν πρὸς εὕρεσιν ἐργατῶν, κανονισμὸν τῶν ἡμερομισθίων καὶ ἀποφυγὴν ἐρίδων ἢ διαπληκτισμῶν δυναμένων νὰ ἐπενέγκωσι δυσάρεστον τῶν ἐργασιῶν διακοπήν. Ἐὰν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου δίδεται ἡ ὑπόσχεσις ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπιτρόπων θὰ ἐξασφαλίζηται καὶ δι' αὐτῆς τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἐν ἀνάγκῃ, προστίθεται ἀμέσως κατωτέρω, ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ν' ἀθετηθῶσιν οἱ νόμοι τοῦ Κράτους. Σημειωτέον, ἄλλως τε, ὅτι ὁ ἕτερος τῶν ἐπιτρόπων ἔσται Ἕλλην, διωρισμένος παρὰ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπιβαλλομένην τῷ δημοσίῳ ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν κατόχων τῶν ψιλῶν γαιῶν, ἤτοι τῶν γαιῶν ἐκείνων, ἐφ' ὧν οὔτε κτίρια, οὔτε φυτεῖαι, οὔτε δένδρα ὑπάρχουσι, παρατηρητέον ὅτι πᾶσαι σχεδὸν αἱ γαῖαι αὗται ἀνήκουσι τῷ Δημοσίῳ, ὡς ἰδιοκτησία αὐτοῦ, καὶ ἐλάχιστον ἔσται τὸ ποσὸν, ὅπερ δυνατὸν νὰ δοθῇ εἰς τινας γεωργοὺς, θεωρουμένους ὡς κατόχους.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 4, ἡ Γερμανία ἀναδέχεται πάσας τὰς τῆς ἐπιχειρήσεως δαπάνας, πρὸς δὲ ταύτας καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, τὰς διὰ φυτείας καὶ παντοειδῆ οἰκοδομήματα, εὑρισκόμενα ἐπ' ἐθνικῶν γαιῶν, ὀφειλομένας ἕνεκα ἀπαιτήσεων στηριζομένων ἐπὶ πραγματικῶν ἢ προσωπικῶν δικαιωμάτων τῶν ἰδιωτῶν· ἀλλ' ὁρίζεται ὅτι αἱ ἀποζημιώσεις, ἃς ἀναδέχεται ἡ Γερμανία οὐδέποτε θέλουσιν ὑπερβῆ τὸ ποσὸν 300 δραχμῶν κατὰ στρέμμα. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ διευκολύνῃ μὲν διὰ παντὸς νομίμου μέσου τὴν ἐκκένωσιν ἢ ἔξωσιν τῶν καλλιεργητῶν, οἵτινες κατέχουσι τυχὸν τὰς γαίας, ὅπου θὰ ἦναι ἀναγκαῖον νὰ γείνωσιν ἀνασκαφαὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ δὲ ν' ἀνασταλῶσιν ἢ ἐμποδισθῶσιν αἱ τῆς ἀνασκαφῆς ἐργασίαι, ἕνεκα ἐνδεχομένων ἐνστάσεων ἢ ἀπαιτήσεων ἰδιωτῶν.

Πρὶν ἢ παραδεχθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἐφρόντισε νὰ λάβῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας καὶ περὶ τῆς ἀξίας τῶν

ἐν αὐτῷ μνημονευομένων γαιῶν, μηδεὶς ἀδικηθῇ. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ἡ μὲν ἔκτασις τῶν περιτευμένων τούτων γαιῶν εἶναι μικρά, ἡ δὲ ἀξία αὐτῶν, οὐ μόνον δὲν ὑπερβαίνει τὸ τῶν 300 δραχμῶν κατὰ στέρμα ποσόν, ἀλλὰ καὶ πολλῷ μικροτέρα εἶναι.

Περιττὸν κρίνομεν νὰ ὑποστηρίζωμεν διὰ μακρῶν τὸ δικαίωμα τῆς Πολιτείας τοῦ καταλαμβάνειν, λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης, προσηκόντως ἀποδεδειγμένης, τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν, μετὰ προηγουμένην ὅμως ἀποζημίωσιν. Ἀλλ' ἡ ἀνακάλυψις τῶν περιφανῶν τῶν ἡμετέρων προγόνων μνημείων καὶ καλλιτεχνημάτων εἶναι ὁμολογουμένως δημοσία ἀνάγκη καὶ ἐθνικὴ τιμή. Διὸ καὶ εἶχεν ἀπαγορευθῆ ἐν τῷ παρελθόντι ἡ παραχώρησις ἐθνικῶν γαιῶν ἐν τοῖς τόποις, ἔνθα πιστεύεται ἢ ὑποτίθεται ὅτι ὑπῆρχον ἀρχαιότητες. Ἡ Κυβέρνησις ἐν τούτοις, ταιαύτης τινὸς ἀνάγκης κατὰ τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν προκειμένης, ἐφρόντισεν ὅπως μηδὲ κατ' ἐλάχιστον παραβλαφθῶσι συμφέροντα ἰδιωτικά. Ἐὰν ἦναι σκληρὸν καὶ παράνομον τὸ στερεῖν τινα τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, ἄνευ τινὸς ἀνάγκης καὶ ἄνευ ἀναλόγου ἀποζημιώσεως, εἶναι παράλογον, καὶ τὸ παράπαν ἀντεθνικόν, τὸ ἀφίστασθαι τῆς ἀνακαλύψεως ἀρχαίου τινὸς μνημείου, διότι ἐπὶ τῆς καλυπτούσης αὐτὸ γῆς ἔτυχέ τις φυτεύσας ἢ οἰκοδομήσας.

Κατὰ τὸ **5** ἄρθρον, ἡ Γερμανία ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωτοῦ προσδιορίζειν ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Ὀλυμπίας τὰς γαίας, ὅπου πρέπει νὰ γείνωσιν ἀνασκαφαί, ὡς καὶ τὸ τοῦ διευθύνειν τὰς ἐργασίας.

Κατὰ τὸ **6** ἄρθρον, ἡ κυριότης πασῶν τῶν ἀνακαλυφθησομένων ἀρχαιοτήτων μένει ὡς πάντοτε, τῇ Ἑλλάδι, ἀπὸ δὲ τῆς θελήσεως αὐτῆς μόνης ἐξαρτᾶται τὸ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν, πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἀπὸ κοινοῦ γενομένων ἐργασιῶν καὶ ἕνεκα τῶν χρηματικῶν θυσιῶν, εἰς ἃς ὑποβληθήσεται ἡ Γερμανία διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, τὰ διπλᾶ ἢ ὅμοια τῶν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς εὑρεθησομένων καλλιτεχνημάτων. Τὸ ἄρθρον τοῦτο οὐδεμιᾶς δεῖται ἐξηγήσεως. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπιδιώκει μόνην τὴν τιμὴν καὶ ταύτην μεριζομένην μετὰ τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀνακαλύψαι τὸ Ὀλυμπιεῖον, ἀπόκειται δὲ ταύτῃ τὸ δωρῆται ἐκεῖνο, φιλοτροσύνης χάριν τὰ διπλᾶ ἢ ὅμοια ἐκ τῶν εὑρεθησομένων ἀρχαίων καλλιτεχνημάτων, οἷον ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων κλπ. Ἀλλ' εἶναι γνωστὸν τοῖς περὶ

τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένοις πόσον εἶναι δύσκολον νὰ εὑρεθῶσι τοιαῦτα διπλᾶ ἢ ὅμοια.

Κατὰ τὸ **7** ἄρθρον, ἡ Γερμανία ἔξει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα, ἐπὶ πέντε ἔτη, τοῦ λαμβάνειν ἐκμαγεῖα καὶ ἀποτυπώματα πάντων τῶν ἀντικειμένων, ὅσα ἂν ἀνακαλυφθῶσι διὰ τῶν ἀνασκαφῶν, πρὸς δὲ τούτῳ καὶ τὸ δικαίωμα, ἀλλ' οὐχὶ ἀποκλειστικόν, τοῦ λαμβάνειν ἐκμαγεῖα καὶ ἀποτυπώματα πάντων τῶν ὅσα ἂν εὑρίσκωνται ἤδη ἐν κατοχῇ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ὅσα ἂν αὐτὴ ἀνακαλύψῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς τῆς συμπράξεως τῆς Γερμανίας, ἐξαιρουμένων ὅμως ἐκείνων, ὅσα τὸ ἀριστεῖον Ὑπουργεῖον κρίνῃ ἐπιδεκτικὰ ὕλης ἢ φθορᾶς ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ἀποτυπώσεως. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον, αἱ δύο συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ἐπιφυλάσσονται ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσιεύειν τὰ ἐπιστημονικὰ ἐκθέματα τῶν ἀνασκαφῶν, ἡ μὲν Ἑλληνικὴ ἐν Ἀθήναις Ἑλληνιστί, ἡ δὲ Γερμανικὴ ἐν Γερμανίᾳ μὲ σχήματα, πίνακας καὶ εἰκόνας, ὑποσχομένη νὰ δώσῃ τῇ Ἑλληνικῇ **15** μὲν τοῖς **100** ἐπὶ τῶν ἀντιτύπων τῆς λιθοδέτου ἐκδόσεως τῶν σχημάτων, πινάκων καὶ εἰκόνων, **35** δὲ τοῖς **100** ἐπὶ τῶν ἀντιτύπων, ὅσα ἂν κατόπιν ἐκτυπωθῶσι.

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ λαμβάνειν ἐκμαγεῖα καὶ ἀποτυπώματα τῶν ἀνακαλυφθησομένων ἀρχαιοτήτων ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ εἰς δύο ἔτη, ἀλλ' οἱ πληρεξούσιοι τῆς Γερμανίας παρετήρησαν εὐλόγως, κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις, ὅτι τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δὲν ἀρκεῖ πρὸς συγγραφὴν καὶ ἔκδοσιν τοῦ εἰδικοῦ συγγράμματος, ὑπὲρ δημοσιεύσεται μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἀνασκαφῶν, ὅτι δὲ ἤθελεν εἶναι ἄδικον, καθ' ὃν χρόνον ἡ Γερμανία ἀναλαμβάνει εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην χάριν τῆς ἐπιστήμης ἔτερός τις νὰ ἐκδώσῃ μεμονωμένα τινὰ ἀποτυπώματα ἢ μεμονωμένας ἐπιγραφάς. Τὸ ἀποκλειστικὸν ἄρα τοῦτο ἐπὶ πενταετίαν δικαίωμα ἔχει εὐρὺν λόγον ἐπιστημονικόν. Τὸ δὲ μὴ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ λαμβάνειν ἐκμαγεῖα καὶ ἀποτυπώματα πάντων τῶν ἀρχαίων τῶν ἐν τῇ κατοχῇ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εὑρισκομένων, ἐκτὸς τῶν δυναμένων νὰ ὑποστῶσι φθορὰν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης, οὐδενὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠρνήθη ἢ ἀρνεῖται. Παρέχεται οὖν τῇ Γερμανίᾳ ὅ,τι καὶ τοῖς πᾶσι κοινῶς. Σημειωτέον δὲ ὅτι πρόκειται περὶ μόνων τῶν ἀρχαίων τῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ κατοχῇ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἐκείνων, ὅσα ἂν αὐτὴ ἀνακαλύψῃ ἐν τῷ μέλ-

λοντι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος, ἄνευ τῆς συμπράξεως τῆς Γερμανίας. Ἐξαιροῦνται ἄρα αἱ ἀρχαιότητες αἱ πρὸ ἰδιωτῶν ἀνακαλυφθεῖσαι ἢ ἀνακαλυφθησόμεναι καὶ παρ' αὐτῶν, ὡς ἰδία περιουσία φυλαττόμεναι. Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις προενόησε κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἄρθρου, ὅπως τὸ ἐπὶ τούτων ἰδιωτικὸν δικαίωμα κτήσεως εἰς οὐδένα ὑποβληθῇ περιορισμόν. Διὰ τοῦτο ἀντὶ τῆς φράσεως «καὶ ὅσα ἂν ἀνακαλυφθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος τῆς ὑπαρχούσης ἐν τῷ πρώτῳ σχεδίῳ καὶ δυναμένης νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τοιαύτην τινὰ ἑρμηνείαν, ἐτέθη ἡ φράσις «καὶ ἂν ἡ *Κυβέρνησις* ἀνακαλύψῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος.»

Περὶ δὲ τοῦ ἐκδοθησομένου ἐπιστημονικοῦ συγγράμματος ἐν Γερμανίᾳ μετὰ σχημάτων, πινάκων καὶ εἰκόνων παρατηρητέον ὅτι, ἀφοῦ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων τοιαῦτα καλλιτεχνικὰ ἔργα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἐν Ἑλλάδι ἀφοῦ ἐπερολαβόμεθα ῥητῶς τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσιεύειν Ἕλληνιστὶ ἐν Ἀθήναις τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἀνασκαφῶν, καὶ ἀφοῦ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις πρόκειται τοσαῦτα νὰ δαπανήσῃ χάριν αὐτῶν ἦθελεν εἶναι ἄδικον ν' ἀφαιρεθῶμεν αὐτῇ τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τοῦ συγγράμματος τούτου ἐν Γερμανίᾳ.

Τὸ τοιοῦτον συγγράμμα χρήσιμος ἔσται συμβολὴ εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν καλλιτεχνίαν καὶ δύναται κατόπιν νὰ μεταφρασθῇ εἰς οἱανδήποτε γλῶσσαν. Κἂν δὲ, πρὸς τῇ τιμῇ προσπορίσῃ καὶ ὠφέλειάν τινα ὑλικὴν ἐκ τῆς πωλήσεως τοὺς ἐκδότας, τοῦτο δὲν ἀπόκειται ἡμῖν νὰ ἐξετάσωμεν, ὅτε μάλιστα ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ἱλιοφρόνως τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ δοῦναι ἡμῖν 15 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν ἀντιτύπων τῆς Ἀγγλικῆς ἐκδόσεως τῶν σχημάτων, πινάκων καὶ εἰκόνων, 35 δὲ τοῖς 100 ἐπὶ τῶν ἀντιτύπων, ὅσα ἂν ἐκτυπωθῶσι κατόπιν.

Κατὰ τὸ 8 ἄρθρον, ἐὰν ἀναφυῇ ἔρις τις μεταξὺ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Γερμανῶν λοιπῶν, ἡ ἔρις αὕτη θὰ διαλύηται ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας, ὧν ἡ ἀπόφασις ἔσται ἀνέκκλητος.

Τὰ λοιπὰ ἄρθρα δὲν χρήζουσιν ἐξηγήσεώς τινος.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Βουλὴ πρόθυμως παραδέξεται τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου 1874.

Οἱ Ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ι. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφίσαντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐξ ἑνδεκα ἄρθρων συγκειμένη τὴν 13|25 Ἀπριλίου ε. ε. συνομολογηθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας Σύμβασις περὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιχειρήσεως ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ὀλυμπίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται βέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

«Αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἀπὸ κοινοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀπορασίσασαι νὰ συνάψωσιν ἐπὶ τούτῳ Σύμβασιν, συνέθεντο τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Αἱ δύω Κυβερνήσεις θέλουσι διορίσει ἑκάστη ἕνα ἐπίτροπον, ἔργον ἔχοντα νὰ ἐπιτηρῇ τὰς εἰς τὰς προρρηθείσας ἀνασκαφὰς ἀναγομένας ἐργασίας, κατὰ τοὺς κατωτέρω ὑποδεικνυομένους ὅρους.

Ἄρθρον 2. Ἡ θέσις ὅπου ἔκειτο ὁ ἀρχαῖος ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ληφθήσεται ὡς ἀφετηρία τῶν ἀνασκαφῶν, αἵτινες γενήσονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας.

Αἱ δύω Κυβερνήσεις δύνανται νὰ συνεννοηθῶσι κατόπιν πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἀνασκαφῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρον 3. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐπιτρέπουσα τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας ἐπὶ τῆς προμνησθείσης Ὀλυμπιακῆς χώρας, ὑπόσχεται νὰ παράσχῃ πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους πρὸς

εὕρεσιν ἐργατῶν καὶ συμφωνίαν περὶ τῶν ἡμερομισθίων, ὡς καὶ διατήρησιν τῆς εὐταξίας ἐπὶ τοῦ τόπου τῶν ἀνασκαφῶν. Θέλει ἐξασφαλίσει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῶν ἐν λόγῳ ἐπιτρόπων, μεταχειριζομένη πρὸς τοῦτο, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ, καὶ αὐτὴν τὴν ἔνοπλον δύναμιν, μὴ ἐπιτρεπομένου ὅμως, ἐν μηδεμιᾷ περιπτώσει, ν' ἀθετηθῶσιν αἱ νόμοι τοῦ Κράτους.

Ἀναδέχεται οὕτω ὁ ν' ἀποζημιώσῃ, δι' ἐξόδων της, τοὺς ἰδιώτας ἢ ἐφ' οἱῳδήποτε τίτλῳ κατόχους ψιλῶν γαιῶν, εἴτε χέρσων εἴτε καλλιεργημένων.

Ἄρθρον 4. Ἡ Γερμανία ἀναδέχεται εἰς βάρος της πάσας τὰς τῆς ἐπιχειρήσεως δαπάνας, ἤτοι μισθῶν ὑπαλλήλων, ἡμερομίσθια ἐργατῶν, κατασκευὴν ἐπιστέγων καὶ παραπηγμάτων, ἂν χρειασθῶσι τοιαῦτα κτλ. Ἡ Γερμανία ἀναδέχεται νὰ πληρώσῃ πρωτίστη, κατὰ τοὺς νόμους τῆς χώρας ἢ τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν καλλιεργητῶν ὑπαρχούσας συμφωνίας, πάσας τὰς ἀποζημιώσεις τὰς διὰ φυτείας καὶ παντοειδῆ οἰκοδομήματα, εὑρισκόμενα ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ αἵτινες ἤθελον πηγάσει ἐξ ἀπαιτήσεων στηριζομένων ἐπὶ πραγματικῶν ἢ προσωπικῶν δικαιωμάτων τῶν ἰδιωτῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ἀποζημειώσεις αὗται, αἱ ἐνδεχόμεναι, οὐδέποτε θέλουσιν ὑπερβῆ τὸ ποσὸν τριακοσίων (300) δραχμῶν κατὰ στρέμμα, καὶ ἂν ἔτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελε διορίσει μέρος τι οἱονδήποτε τῶν (ἐθνικῶν) τούτων γαιῶν, εἰς ἰδιώτας.

Ἡ Ἑλλὰς ὑπογρεοῦται καὶ αὐτὴ νὰ διευκολύνῃ, δι' ὅλων τῶν εἰς τὴν διάθεσίν της μέσων, τὴν ἐκκένωσιν καὶ ἔξωσιν τῶν καλλιεργητῶν, οἵτινες εὑρίσκονται ἤδη ἐν κατοχῇ τῶν γαιῶν, ὅπου ἤθελεν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνωσιν ἀνασκαφαί.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ τῆς ἀνασκαφῆς ἐργασίαι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται ν' διασταλθῶσιν ἢ ἐμποδισθῶσιν, ἕνεκα ἐνδεχομένων ἀντάσεων ἢ ἀπαιτήσεων ἐκ μέρους ἰδιωτῶν εἴτε τῶν ἐπιχωρίων καλλιεργητῶν.

Ἄρθρον 5. Ἡ Γερμανία ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα τοῦ προσδιορίζειν ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Ὀλυμπίας τὰς γαίας, ὅπου ἤθελεν εἶναι πρέπον νὰ γίνωσιν ἀνασκαφαί, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ προσλαμβάνειν καὶ ἀποπέμπειν ἐργάτας καὶ τοὺς διευθύνειν πάντα τὰ ἔργα ἐν τῷ συνόλῳ, ὡς καὶ ἐν ἑκάστῳ τῶν μερῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 6. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ ἰδιοκτήτρια πάντων τῶν πρὸ ὄντων τῆς ἀρχαίας τέχνης καὶ παντὸς ἄλλου πράγματος, οὗ τινος ἤθελεν ἐπέλθει ἡ ἀνακάλυψις, ὡς ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν.

Ἀπὸ μόνης δὲ τῆς θελήσεώς της θέλει ἐξαρτᾶσθαι τὸ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν, πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἀπὸ κοινοῦ γενομένων ἐργασιῶν καὶ ἐνεκα τῶν θυσιῶν εἰς ἃς θέλει ὑποβληθῆ ἡ Γερμανία διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, τὰ διπλᾶ ἢ ὁμοια (dubles ou répétitions) τῶν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας εὑρεθησομένων καλλιτεχνημάτων.

Ἄρθρον 7. Ἡ Γερμανία ἔξει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ λαμβάνειν ἐκμαγεῖα καὶ ἀποτυπώματα πάντων τῶν ἀντικειμένων, ὅσα ἂν ἀνακαλυφθῶσι διὰ τῶν προειρημένων ἀνασκαφῶν. Ἡ τοῦ ἀποκλειστικοῦ τούτου δικαιώματος διάρκεια ὁρίζεται εἰς πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως ἑκάστων ἀντικειμένων. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρέχει πρόσθετα εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ δικαίωμα, ἀλλ' ὄχι δικαίωμα ἀποκλειστικόν, τοῦ λαμβάνειν ἐκμαγεῖα καὶ ἀποτυπώματα πάντων τῶν ἀρχαίων, ὅσα ἂν εὑρίσκωνται ἤδη εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ὅσα ἂν αὐτὴ ἀνακαλύψῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς τῆς συμπράξεως τῆς Γερμανίας, ἐξαιρουμένων ὅμως ἐκείνων, ὅσα τὸ ἀμοιβαῖον ὑποβρύχιον ἤθελε κηρύξει ἐπιδεκτικὰ ὀλάβης ἢ ὀθορᾶς, ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ ἀποτυπώματος.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Γερμανία ἐπιφυλάσσονται ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα τοῦ ἀγοράσεως τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἐξαγώγιμα τῶν ἀνασκαφῶν, τῶν γενομένων δι' ἐξόδων τῆς Γερμανίας. Πᾶσαι αὗται αἱ ἀγοραπωλησίαι γενήσονται προθυμίᾳ ἐν Ἀθήναις Ἑλληνιστὶ καὶ δαπάναις τῆς Ἑλλάδος, γενήσονται δὲ καὶ ἐν Γερμανίᾳ Γερμανιστὶ μὲ σχήματα, πίνακας καὶ εἰκόνας, ἅτινα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χαράττωνται καὶ ἐκτελῶνται, εἰμὴ ἐν Γερμανίᾳ· τὴν δευτέραν ταύτην ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει ἡ Γερμανία, ὑποσχομένη ἐν ταὐτῷ νὰ δίδῃ εἰς τὸν Ἕλληνα δεκαπέντε μὲν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἀντιτύπων της πρώτης ἐκδόσεως τῶν σχημάτων, πινάκων καὶ εἰκόνων, τριάκοντα πέντε δὲ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἀντιτύπων, ὅσα ἂν ἐκτυπωθῶσι κατόπιν.

Ἄρθρον 8. Ἂν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, συμβῇ, ὥστε ὁ Ἕλλην ἐπίτροπος, ὁ ἔργον ἔχων νὰ ἐπιτρέπῃ τὰς ἐργασίας, νὰ ἐγείρῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῶν ἐργασιῶν, ὅσας ἤθελον διατάξει οἱ Γερμανοὶ λόγιοι, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις Γερμανικὴ Πρεσβεία θέλουσιν ἀποφασίζει ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἀνεκκλήτως περὶ τούτου.

Ἄρθρον 9. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει μένει ἰσχύουσα ἐπὶ

βίκα ἔτη, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 10. Ἑκατέρα δὲ τῶν συναλλαττομένων Κυβερνήσεων ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ, τὸ ταχύτερον, τὴν παροῦσαν Σύμβασιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῆς χώρας της, πλὴν ἐννοεῖται ὅτι αἱ διατάξεις αὐτῶν ὑποχρεοῦται νὰ τὴν ἐκτελέσῃ, εἰ μὴ πρὸ ἑξαμήνου ἡ ἀνωτέρω Σύμβασις ἐγκριθῇ ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 11. Ἡ παροῦσα Σύμβασις κυρωθήσεται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς νομοθετικῆς ἐγκρίσεως, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις ἀνταλλαγήσονται ἐν Ἀθήναις, ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ τοῦτο δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ κ. Ἰωάννης Δελγιάννης, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος, σὺν τῷ κυρίῳ Π. Εὐστρατιάδῃ, Γενικῷ Ἐφόρῳ τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀφ' ἑνός, καὶ ὁ κ. de Wagner, Ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος καὶ Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἐν Ἀθήναις, σὺν τῷ καθηγητῇ κ. Ε. Κουρτίῳ, εἰδικῷ ἐπιτετραμμένῳ, ἀφ' ἑτέρου, ἔχοντες τὴν προσήκουσαν ἐντολὴν παρὰ τῶν ὑΐων Κυβερνήσεων, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἐπέθεσαν τὰς ἐκατέρων σφραγῖδας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν τὴν 13|25 Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ, ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους.

Ἄρθρον 12. «Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1875 μετ' ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως καὶ λοιπῶν σχετικῶν ἐγγράφων. Καὶ τὰ μὲν ἔσοδα εἶπεν ἀνέρχονται εἰς 39,644,000 ὅτοι ἔλαττον 356,000 τῶν τοῦ παρελθόντος. Τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 39,791,512 ὅτοι ἔλαττον ἐπίσης τῶν τοῦ παρελθόντος κατὰ 633,137. Ἡ διαφορὰ ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα προέρχεται ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἀπὸ τοῦ Λαυρίου προσόδου, ἡ δὲ τῶν ἐξόδων ἐκ τοῦ κανονικοῦ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον τῶν λεγομένων *προσωρινῶν* δανείων τοῦ Κράτους, δι' ὧν ἐπεδιαρκύνετο ὁ προϋπολογισμός. Συνήρθη δηλ. ἡ προσήκουσα σύμβασις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καθ' ἣν συνωμολογήσατο δάνειον ἐξ 26 ἑκατομμυρίων φράγκων ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς 0|0 καὶ ἀγίου τοῖς 0|0 χρεολυσίῳ ἐξοφλητέων ἐντὸς

41 ἐτῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξοφλοῦνται τὰ λεγόμενα ταῦτα προσωρινὰ δάνεια ἀνερχόμενα εἰς 23 περίπου ἑκατομμύρια.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος, διατί δὲν εἰσάγει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἀπήντησεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη ὡς γνωρίζει νέας εἰσαγωγῆς, ἀφοῦ εἶχεν ἤδη εἰσαχθῇ ἐν τῇ παρελθούσῃ Συνόδῳ, ἑτέρων τινῶν ἰσχυρισθέντων, ὅτι πρέπει νὰ εἰσαχθῇ, διότι κατὰ τὸν Κανονισμὸν μόνον ἐν ἄλλῃ Συνόδῳ τῆς αὐτῆς ὅμως Περιόδου δὲν εἶναι ἀνάγκη νέας εἰσαγωγῆς.

Ἔτι δὲ καὶ νομοσχέδιον περὶ δανείου 26,000,000 φράγκων καὶ περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ὡς ὑπουργὸς δὲ τῆς Δικαιοσύνης εἰσήγαγε τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Νομοσχέδιον περὶ συμπληρωτικῶν διατάξεων εἰς τὸν νόμον περὶ χαρτοσήμου.

2) Ὁμοιον περὶ ἐπικυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ἀφορώσης τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἀνηκούσου μολύβδου.

3) Νομοσχέδιον ἐγκρίνον τὴν σύμβασιν περὶ συνεκμισθώσεως τῶν σκωριῶν καὶ ἐδαφῶν.

4) Ὁμοιον περὶ ἐνόρκων.

5) Ὁμοιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἀριθμοῦ τῶν ἐμπίστων δικαστικῶν κλητήρων.

6) Ὁμοιον περὶ πτωχεύσεως. «Ὅρα ἐπίσημα πρακτικὰ παρελθούσης Συνόδου».

Ταῦτα δὲ πάντα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς.

« ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δανείου 26,000,000 φράγκων καὶ περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Ἐπόμενος εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς συνοδευούσης τὸν διὰ τὸ ἔτος 1875 προϋπολογισμῶν τοῦ Κράτους γενικῆς ἐκθέσεώς μου, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τὸ συναπτόμενον σχέδιον Νόμου περὶ δανείου 26,000,000 φράγκων καὶ περὶ κυρώσεως τῆς εἰς αὐτὸ προστηρεύνης συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Μεθ' ὅσα ἐν τῇ μνησθείσῃ ἐκθέσει μου διέλαβον ὡς πρὸς τοὺς λόγους, οἵτινες καθιστῶσιν ἀναπόφευκτον τὴν παραδοχὴν τοῦ προτεινομένου δανείου, κρίνω ἀπαραίτητον νὰ ἐπαναλάβω, ὅτι τὸ προκείμενον δάνειον δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς νέος πόρος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου πρὸς θεραπείαν συνήθων ἀναγκῶν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας. Τὸ προϊὸν αὐτοῦ, ὡς ἐκ τοῦ σχεδίου τοῦ Νόμου σαφῶς ἐξάγεται, εἶναι προωρισμένον ἀποκλειστικῶς, κατὰ μέγιστον μέρος πρὸς ἀπόσβεσιν δανείων ὁριστημένων ὑπὸ βαρεῖς τόκους καὶ χρεωλύτρια, μικρὸν δὲ μέρος πρὸς ἱκανοποίησιν διαφόρων πιστωτῶν τοῦ Κράτους, ἀναγομένων καὶ τούτων εἰς παλαιοτάτας χρόνους.

Τὰ χρέη ταῦτα ὑπὸ τὴν διαίρεσιν ταύτην συγκεφαλαιοῦνται ὡς ἑξῆς·

Δάνεια.

α') Ἐκ τοῦ δανείου τῶν 9,000,000 φράγκων συναφθέντος τὸ **1870** ἐπὶ τόκῳ 9 **1|2** καὶ χρεωλύτρῳ 7,27 **0|0**, ὑπόλοιπον κεφαλαίου . . . . . Δρ. 6,608,050

β') Ἐκ τῶν δύο δανείων ἐπὶ παραχωρήσει τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων Κεφαλληνίας, συναφθέντων κατὰ τὸ **1866** καὶ **1868** ἐπὶ τόκῳ **8 0|0** καὶ χρεωλύτρῳ **2** καὶ **10** τοῖς **0|0**, ὑπόλοιπον κεφαλαίου περίπου . . . . . Δρ. 1,657,000

γ') Πιστώσεις ἢ δάνεια προσωρινά, συναφθέντα ἀπὸ τοῦ **1870** καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ ἐνεχυρίσει δημοσίων τίτλων καὶ ἄλλων ἀσφαλειῶν ἐπὶ τόκῳ **8 0|0** 3,150,000

δ') Ἔντοκα χρέη Ὑπουργείου ἐπὶ τόκῳ **8 0|0** 3,800,000

20,215,000

Δικαιώματα πιστωτῶν.

α') Δικαστικαὶ ἀποζημιώσεις ἐπιδικασθεῖσαι εἰς διαφόρους δυνάμει ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων καταστάσεως τελεσιδίκων μέχρι **31** Δεκεμβρίου **1873**, εἰς βάρος τοῦ γενικοῦ κεφαλαίου τῶν προϋπολογισμῶν τῶν

Οἰκονομικῶν Φ. Δικαστικαὶ ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται τὸ δημόσιον εἰς τόκον **12 0|0** ἐτησίως καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων, ἕνεκα τῆς διαρκοῦς ἀναβολῆς τῆς ἐξοφλήσεως οἱ ἀντίδικοι ἐπαναλαμβάνοντες τὰς ἐπιταγὰς πρὸς τὸ δημόσιον ἀναβιβάζουσι συνήθως πράγματα τὸν τόκον πρὸ **13 0|0**.

Ὀφειλόμενα κεφάλαια καὶ τόκοι περίπου 750,000

β') Δικαιώματα ἐκκαθαρισμένα διαφόρων πιστωτῶν τοῦ Κράτους ὑπαγόμενα εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐκ καλλιτερευμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων, πλεῖστα τῶν ὁποίων εἶναι ἀπαιτητὰ καὶ ταῦτα δυνάμει τελεσιδίκων δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ ἐπομένως ἔντοκα πρὸς **12 0|0** ἕνεκα δὲ τῶν ἐπιταγῶν πρὸς **13 0|0** . . 3,510,000

γ') Ὀφειλόμενα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὑδατοπείας ἀπὸ μὴ κατατεθέντα εἰς τὴν τραπέζαν κατὰ τὸν Νόμον ποσοστὰ μέχρι τέλους **1873** 1,000,000 5,260,000

Τὸ ὅλον . . . . . Δρ. 25,475,000

Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης καὶ ὑπὲρ ὧν κεκλεισμένων χρήσεων, δέον ν' ἀφαιρεθῶσιν ὅσα διὰ τῆς χορηγίας τῶν διὰ τοῦ ἄρθρ. **11** τοῦ Νομοσχεδίου ζητουμένων πιστώσεων πρόκειται νὰ χρησιμεύσωσιν, εἴτε διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐγγραφῶν τῶν δημοσίων βιβλίων, εἴτε πρὸς συμψηφισμὸν εἰς δημόσια ἔσοδα ἤτοι.

Ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν 1,500,000

Ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν 60,000

Ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν	150,000	
Ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.....	50,000	
Ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.....	150,000	1,910,000
ὥστε τὸ πράγματι ἀπαιτούμενον ποσὸν περιορίζεται εἰς δραχ.....		23,565,000

Ἐπὶ τῶν πιστώσεων ἐν τούτοις τῶν διὰ κεκλεισμένας χρήσεις ὀφειλομένων ποσοτήτων ἐκ δραχμῶν 3,510,000 ἐκ τῶν ὁποίων ὡς εἴρηται, πρόκειται νὰ συμφερεσθῶσι δρ. 2,000,000 περίπου, ὀφείλω, πρὶν ἢ προχωρήσω, μίαν ἐξήγησιν, ἰδίως ὡς πρὸς τὸ σπουδαιότερον ποσὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ διὰ λῃστῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ζητουμένη πίστωσις, συμποσοῦται μὲν εἰς δραχ..... 1,900,000
πράγματι ὅμως δὲν θὰ πληρωθῶσιν ἐκ τοῦ ταμείου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς διαφόρους δικαιούχους, κατὰ τὸ πλεῖστον δυνάμει δικαστικῶν ἀποφάσεων, εἰμὴ μόνον περίπου δρ. 400,000

Τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ δρ..... 1,500,000

θὰ χρησιμεύσῃ ἁπλῶς πρὸς λογιστικὴν τακτοποίησιν ἡ ἀπόδοσιν χρεῶν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ δημόσιον, εἴτε λόγῳ ἐπιστροφῆς χρημάτων ἐπὶ μὴ δικαιολογηθεισῶν δαπανῶν κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης χρήσεως, εἴτε δι' ἀντίτιμον ὑλικοῦ, σιτηρῶν κλπ. παραχωρηθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν κατὰ παρελθόντα ἔτη, εἴτε λόγῳ ἀποδόσεως ἐσωτερικῶν ἐσόδων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον. Καὶ περὶ τούτων μὲν ἐκτίθενται τὰ δέοντα ἐν τῇ εἰδικῇ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου ἐκθέσει, ἀναγκαῖον ὅμως κρίνω νὰ προσθέσω μίαν διασάφησιν ὡς πρὸς ἓν ἄλλο ποσόν, ὅπερ κατὰ τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν πρόκειται ν' ἀποδοθῇ διὰ τακτοποιήσεως τῶν ἐγγραφῶν εἰς τὸ δημόσιον.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνερχόμενον εἰς δραχ. 180,000 ἔχει τὴν ἑξῆς ἱστορίαν.

Ὅτε ἐλαβε χώραν τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς τῆς ἑνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου, ἡ ἀνάγκη ὑπαγόρευσεν

εἰς τὴν τότε Κυβέρνησιν νὰ προκαλέσῃ νέα ὀργανικὰ τοῦ στρατοῦ διατάγματα, δι' ὧν αἱ δυνάμεις τοῦ Κράτους καὶ αἱ διάφοροι θέσεις ἐκανονίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νέας ἐκτάσεως τοῦ Βασιλείου καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς διοικήσεως. Ἡ τοιαύτη δὲ διαρρύθμισις ἐνοεῖται, ὅτι παρήγαγεν αὔξησιν τῶν δαπανῶν, αἵτινες ὅμως δὲν ἦτο δυνατὸν συγχρόνως νὰ προβλεφθῶσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἀφ' ἑτέρου ἡ πρώην Ἰονίος Κυβέρνησις, ἢ ὡς ἐλέγετο τὸ Ἰονικὸν θησαυροφυλάκειον, κατὰ τοὺς ἰσχύοντας ἐπὶ Ἀγγλικῆς προστασίας νόμους, ὑπεχρεοῦτο νὰ συνεισφέρῃ λόγῳ τῆς Στρατιωτικῆς προστασίας 25 χιλιάδας λίρας κατ' ἔτος.

Ὅτε λοιπὸν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς Ἀγγλικῆς φρουρᾶς κατελήφθησαν αἱ νῆσοι ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος, τὸ Ἰονικὸν Θησαυροφυλάκειον ἐξηκολούθησεν ἀποδίδον τὴν αὐτὴν συνεισφορὰν εἰς τὸ Στρατιωτικὸν ἐν Ἑπτανήσῳ ἡμέτερον ταμεῖον μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 1864, ὅτε ἐξεδόθησαν τὰ ὀργανικὰ διατάγματα καὶ τῶν λοιπῶν κλάδων καὶ ἤρξατο ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐν τῷ λοιπῷ Βασιλείῳ ἰσχύοντος λογιστικοῦ συστήματος, συναποδοθείσης ἅμα καὶ ποσότητός τινος ὀφειλομένης ἐκ τοῦ χρόνου τῆς διαμονῆς τῶν Ἀγγλικῶν φρουρῶν καὶ μὴ ἀποτιθείσης εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποχωρήσεως των.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν παρέχθησαν ἐν μέρει αἱ ὡς ὑπερβάσεις παριστανόμεναι ἐν ταῖς λεπτομερείαις τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ποσότητες καλυπτόμεναι διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 480,000 ἐκ τῆς συνεισφορᾶς τοῦ πρώην Ἰονικοῦ θησαυροφυλακείου, ἣν πρὸς τακτοποίησιν ὑπαγρεοῦται ἡ Στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον.

Ἡ προκειμένη ἐν τούτοις παράθεσις τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, ἅτινα διὰ τοῦ ζητουμένου δανείου πρόκειται νὰ τροποποιηθῶσιν ἢ νὰ ἀποσβεσθῶσι, εἶναι ἀρκούσα, ὅπως πείσῃ ἕκαστον ἐξ ἡμῶν περὶ τῶν ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς τοῦ Κράτους ὑφισταμένων ἀνωμαλιῶν.

Ἀφ' ἑνὸς τόκοι βαρεῖς καὶ χρεωλύτρα δυσανάλογα πρὸς τοὺς πόρους τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἀφ' ἑτέρου αἰτήσεις διαφόρων δικαιούχων ἐκκαθαριζόμεναι εἴτε δυνάμει δικαστικῶν ἀποφάσεων εἴτε δυνάμει τοῦ νόμου, μὴ ἱκανοποιούμεναι δ' ἐν καιρῷ, πιέζουσιν ἀδιαλείπτως τὸ Ταμεῖον εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε πᾶσα ἀναβολή, τὴν μὲν δημοσίαν πίστιν παραβλάπτει ἀναπανορθώτως, τὸ δὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξογκώνει εἰς βαθμὸν δυσανασχέτων, καὶ τέλος, ἐκτὸς τῆς ἀναποδράστου, ἀνάγκης,

εν ᾗ ἡ ὑπηρεσία εὑρίσκεται διὰ τὴν ταπεινὴν τέλος πάντων τῶν λ|σιῶν ἐν γένει, ἀποβαίνει σκανδαλώδες, ἵνα μὴ εἴπω ἄλλο τι, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὰς συναλλαγματικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις, τὰς ἐκ τῶν χρεολυτικῶν δανείων, νὰ ὀφείλεται τοσοῦτον ποσὸν τὸ δημόσιον, ὥστε τὰ χρεόγραφά του νὰ ὑποτιμῶνται διαρκῶς καὶ διακαιρμένως ὑφ' ὅλας τὰς γραικὰς τῆς Εὐρώπης παρατάσεις ὡς τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ δικαιώματα κεκτημένα δυνάμει τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων καὶ δυνάμει τῶν κειμένων νόμων, δι' ὑπηρεσίας προσφερθείσας εἰς τὸ Κράτος νὰ παραμένωσι καὶ ἀναβάλλεται ἀδικαιολογήτως ἡ ἱκανοποίησις εἰς βάθος, ὅστις σπρώχνει ἐνίοτε τοὺς δικαιούχους εἰς ἀπελπισίαν.

Εἰς τὴν κατάπαυσιν λοιπὸν τοῦ μεγάλου τούτου κακοῦ ἀφορῶσα ἡ Κυβέρνησις, ἐνόμισεν, ὅτι ἔπλεπεν ἀποφασίσῃ καθῆκον καὶ διαπράττει ἔργον δικαιοσύνης προνοοῦσα περὶ συνδυασμοῦ τινος οἰκονομικοῦ, τείνοντος καὶ τὸν προϋπολογισμὸν νὰ καταστήσῃ ὑγιαλώτερον ἐν τῷ μέλλοντι καὶ τὰς δικαίας τῶν δικαιούχων ἀξιώσεις νὰ θεραπεύσῃ, ἀνυψοῦσα οὕτω καὶ διατηροῦσα τὴν δημοσίαν τοῦ Κράτους πίστιν, ἣς τὰ πλεονεκτήματα ἀποβαίνουσι ὑπέρτερα πάσης ἐκτιμήσεως.

Ἔνα ἀληθὲς, ὅτι καὶ ἡ παρελθοῦσα Κυβέρνησις τὸν αὐτὸν ἐπεδίωκε σκοπὸν διὰ τῶν συμβάσεων, ἃς συνωμολόγησε μετὰ τῶν δύο τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Πιστωτικῆς· πλὴν ἐνῷ ὁ σκοπὸς οὗτος μόνον ἐν μέρει ἐξεπληροῦτο, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀναβολὴ τῆς ψηφίσεως αὐτῶν μετέβαλε τὰς περιστάσεις καὶ τοὺς λόγους, ὑφ' οὓς συνωμολογήθησαν· ἐντεῦθεν δικαιολογεῖται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐδήλωσεν ἐγγράφως, ὅτι παραιτεῖται τῆς ἐκκρεμοῦς συμβάσεως τῆς 18 Μαΐου 1873.

Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, ἐκλειπούσης τῆς πρώτης βάσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀποδεχθείσης κατ' ἀνάγκην τὴν παραίτησιν, ἔπρεπεν ἤτοι, ἵνα αὕτη προέλθῃ εἰς πλατύτερόν τινα συνδυασμὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου· ἔκρινε δὲ διὰ τοῦτο λυσιτελέστερον νὰ διαπραγματευθῇ αὐτὸν μετ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἄνευ τῆς ὁποίας, ὡς εἰκός, ἀπέβαινεν ἀδύνατον νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν πλεονεκτημάτων, ἅτινα ἐπεδίωκε, ἤτοι τὴν μείωσιν τῶν τόκων, καὶ συνεπῶς τὴν ὑπὲρ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐλάττωσιν τῆς ἐτησίας δαπάνης, καθ' ὃ, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης οὔσης κατόχου τῶν χειρογράφων ἐκείνων τῶν δανείων, ἅτινα τοσαύτην ἐπιρροὴν ἐνασκοῦσι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἄλλως τε πρὸς τὰ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου παραχθέντα ἐκ

τῆς νέας συμβάσεως πλεονεκτήματα δὲν ὑστεροῦσι καὶ τὰ τοῦ τόπου, διότι ἐνῷ κατὰ τὴν ἀκυρωθεῖσαν σύμβασιν ἡ ἐκ τῆς κυρώσεως τοῦ προνομίου τῆς Τραπέζης ὑποχρέωσις περιωρίζετο εἰς τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ 22 μόνον καταστήματα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἤδη ἡ ὑποχρέωσις αὕτη καὶ τὸ συμφέρον τῆς Τραπέζης ὅπως διατηρῇ τὸ προνόμιόν της ἀπροσβλήτου, ἐξαναγκάζει αὐτὴν νὰ διατηρήσῃ ὑποκαταστήματα εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, τοῦθ' ὅπερ προφανῶς διὰ τὰς ἐπαρχίας εἶναι ἐπωφελές. Ἀποτέλεσμα ἑπομένως τῶν διαπραγματεύσεων τούτων εἶναι τὸ ὑποκαλλύνεσθαι σχέδιον τοῦ Νόμου περὶ δανείου 26, ἑκατομμυρίων φράγκων (δρ. 29,120,000) καὶ ἡ εἰς αὐτὸ προσηρτημένη σύμβασις.

Μολονότι καὶ ἁπλῆ ἀμφοτέρων ἀνάγνωσις εἶναι ἀρκοῦσα νὰ παράσχῃ τὴν ἀναντίρρητον ἀπόδειξιν τῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου μεγάλων τοῦ οἰκονομικοῦ τούτου συνδυασμοῦ πλεονεκτημάτων, κρίνω οὐχ' ἧττον ἀναγκαῖον, χωρὶς νὰ ἐνδιατρίψω εἰς τὴν καθ' ἕκαστα τῶν ἄρθρων ἀνάλυσιν, νὰ παρατηρήσω τὰ ἑξῆς.

Τὸ δάνειον ὁρίζεται εἰς φράγκα **26,000,000**, ἤτοι εἰς δρ. **29,120,000** ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τόκῳ **6, 0|0** κατ' ἔτος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἔκδοσις τοῦ δανείου θέλει γίνει πρὸς **81** τοῖς **0|0** ἤτοι ἐπὶ πραγματικῇ καταβολῇ φράγκων **105** ἀντὶ 500 ὀνομαστικῶν ἑκάστης ὁμολογίας, τὸ δημόσιον θὰ εἰσπράξῃ πραγματικὸν κεφάλαιον **26,000,000 ÷ 81 0|0 = 21,060,000** φράγκα, ἤτοι δραχ. 23,587,200, ἑπομένως ὁ τόκος ἀναλογεῖ διὰ τὸ δημόσιον πρὸς **7, 40** τοῖς **0|0** ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ τούτου κεφαλαίου.

Νομίζω ν' ἀνατρέξωμεν εἰς μεμακρυσμένας ἐποχὰς εὐκρινεῖς εἶναι ἐς ἀντιπαραθέσεως τῶν τελευταίων χρεολυτικῶν δανείων, ὅτε συνωμολόγησε τὸ Κράτος, νὰ συναγάγωμεν ἀποδείξεις ἀναντιρρήτους περὶ τῆς σημερύτητος τοῦ τόκου τοῦ νέου τούτου δανείου καὶ τῆς ἐντεῦθεν πραγματικῆς του δημοσίου ὠφελείας.

	Τιμὴ ἐκδόσεως	Τόκος ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου	Ἀντίστοιχος τόκος ἐπὶ τοῦ πραγμ. κεφαλαίου
Ἀπὸ τῶν 25,000,000 φράγκων τοῦ 1867			
τῶν 8 0|0	80 0|0	8 0|0	10 0|0
» 9 0|0	80 0|0	9 0|0	11,25 0|0
Δάνειον 3,000,000 φρ. τοῦ 1870	97 0|0	9 1|2 0|0	9 77 0|0
» 1,000,000 1871	90 0|0	8 0|0	8,88 0|0

» 26,000,000 περὶ
οὗ πρόκειται..... 81 0|0 6 0|0 7,40 0|0

Ἀπέναντι τῆς παραθέσεως ταύτης, δὲν ἔχω ἀνάγκην ὁρισμῶ νὰ προσθέσω τι πλειότερον. Λέν πρέπει ὅμως, νομίζω, νὰ παραλείψω ἕνα ἄλλον λίαν οὐσιώδη λόγον, ὅστις καθίστησι τὸ προκείμενον δάνειον ἔτι μᾶλλον ὑπέρτερον, λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν τὴν σπάνιν τῶν κεφαλαίων καὶ τὴν τρέχουσαν τῶν τόκων ἀναλογίαν.

Ὑποθέσατε, κύριοι, ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο συνομολογεῖ ἡ Κυβέρνησις ὄχι πρὸς θεραπείαν ἀναγκῶν της, ἀλλὰ πρὸς κερδοσκοπικὸν σκοπόν, ἤτοι δανείζεται ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους διὰ νὰ καταστήσῃ τὸ κεφάλαιον τοῦ δανείου παραγωγικὸν ἐπὶ τόκῳ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ Κράτους, λαμβάνοντες δὲ ὡς ἐλάχιστον ὅριον τοῦ τόκου **8 0|0**, ὁποῖον νομίζετε ἤθελε παραχθῇ ἀποτέλεσμα εἰς τὴν λῆξιν τῶν **44** ἐτῶν ὅτε ἐξοφλεῖται τὸ δάνειον;

Μετὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἐξαμηνιαίων χρεωλυτικῶν δόσεων τοῦ δανείου πληρωμήν, ἤτοι ἐν ᾧ θὰ ἀποδώσῃ τοὺς τόκους ἐπὶ **44** ἔτη καὶ ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον ἐκ δραχ. **29, 120,000,** (ἀντὶ τῶν πραγματικῶν **23,587,200,** ἃς θὰ λάβῃ κατὰ τὴν πραγματοποίησιν) ἤθελε μείνῃ πραγματικὸν κεφάλαιον εἰς ὄφελος αὐτοῦ ἐκ δραχμῶν **19,203,000.**

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀποδεικνυόμενον διὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας συνηγορεῖ ἔτι μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ ἰσχυρισμοῦ, ὅτι τὸ δημόσιον οὐδέποτε ἄλλοτε ἠδυνήθη νὰ συνομολογήσῃ δάνειον ὑπὸ εὐπορωτέρους ὅρους.

Πλὴν τῆς ἐκ τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλυτρου ὠφελείας τοῦ δημοσίου, τὸ δημόσιον εἶναι ἀπολλαγμένον πάσης προμηθείας διὰ τὰς ἐγγραφάς, ἐκτὸς μόνον τῆς εἰς ἀνταποκρίτας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνηκούσης καὶ συμφωνηθείσης πρὸς **1|2** τοῖς **0|0** ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου τῶν ἐγγραφῶν, ἀλλ' ἡ δαπάνη αὕτη μικρᾶς σημασίας θέλει ἀποβῆ.

Αὗται εἶσιν αἱ κυριώτεραι βάσεις τοῦ δανείου ὑπὸ τὰς ὁποίας συναινοῦσα ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐδέχθη τὴν ἐξώρλησιν τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλομένων παρὰ τοῦ δημοσίου, ἐξήρτησεν ὅμως τὴν συναίνεσίν της ταύτην ὑπὸ δύο ὅρους, ὡς καὶ ἀπεδέχθη ἡ Κυβέρνησις, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν παραχωρεῖ νέον τι δικαίωμα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν προαγορευθεῖσαν μετ' αὐτῆς σύμβασιν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ὅμως τὸ σχετικὸν ἄρθρον προσεπικῶς ἐξετάζομενον, ἂν δὲν παρεῖχε μεί-

ζον ὑπὲρ τῆς Τραπέζης πλεονέκτημα κατὰ τὴν ἐφαρμογήν, δὲν ἔθετε ὅμως καὶ ἐμπράγμων τινα.

Οἱ δύο οὗτοι ὅροι εἶναι οἱ ἑξῆς·

Α'.) Κατὰ τὸ ἄρθρον **8** τοῦ ἀπὸ **19** Ἰουλίου **1843** Νόμου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα κέκτηται ἀποκλειστικὸν προνόμιον κυκλοφορίας τῶν γραμματίων αὐτῆς, ἐν αἷς ἐπαρχίαις ἔχει ὑποκαταστήματα. Τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον σημαίνει ἀπαγόρευσιν κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων ἄλλων Τραπεζῶν· βεβαίως δὲ ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τοὺς δημοσίους καὶ δημοτικοὺς διαχειριστὰς κωλύουσα αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ δέχωνται ἢ νὰ θέτωσιν εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια Τραπεζῶν ἄλλων πρὸς ζημίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, παραβαίνοντες δὲ τυχὸν τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, ὑπάγονται εἰς τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου **487** τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ τοι ὡς πρὸς τοὺς δημοσίους διαχειριστὰς ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου **207** τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διαπραγματευθεῖσα μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ὑποβαλλομένην σύμβασιν, ἠξίωσεν νὰ ἐμπεριληφθῇ διάταξις ἑρμηνεύουσα τὴν ὑπαγωγὴν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν διαχειριστῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ποινικὸν ἄρθρον ὡς πρὸς τὴν παρ' αὐτῶν παραδοχὴν καὶ κυκλοφορίαν γραμματίων ἄλλων Τραπεζῶν.

Τὴν αἰτησιν ταύτην ἔκρινε λίαν εὔλογον ἡ Κυβέρνησις ὡς στηριζομένην εἰς τὸν νόμον, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον, ἐπαναλαμβάνω, δὲν ἐπρόκειτο περὶ παραχωρήσεως νέου τινὸς δικαιώματος, ἄλλως τε ὁ ὑπάλληλος, οὐ μόνον ἐπὶ παραβάσει νόμου, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶν ἀκόμη ὀθνείων καὶ κανονισμῶν τιμωρεῖται κατὰ τὸ μνησθὲν ἄρθρον. Ὑπὸ τὴν εἰρημένην ἔννοιαν λοιπὸν διατυπώθη τὸ ἄρθρον ἑ. τῆς συμβάσεως.

Β'.) Κατὰ τὰ ἄρθρα **14** καὶ **15** τοῦ ἀπὸ **11** Ἀπριλίου **1859** νόμου περὶ Τραπέζης, δύο κυρίως ὅροι ἀπαιτοῦνται ὡς πρὸς τὸ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητὸν παθητικὸν αὐτῆς, συγκείμενον ἀπὸ τὰ εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ τὰς ἀτόκους παρὰ τῇ Τραπέζῃ καταθέσεις. Εἶσι δ' αὗται αἱ ἑξῆς·

1) Ὅτι τὸ **1|3** τοὐλάχιστον τοῦ ἀνωτέρω παθητικοῦ εἰς ἐμφάνισιν πρέπει ν' ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ μεταλλικόν.

2) Τὰ ὑπόλοιπα **2|3** πρέπει ν' ἀντιπροσωπεύωνται ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας τοὐλάχιστον ἑνὸς ἐμπόρου ἢ

τραπεζίτου ὑπογραφὴν φέροντα καὶ πληρωτέα ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρῶτον ὅρον, ἤτοι περὶ σχέσεως τοῦ μεταλλικοῦ πρὸς τὸ εἰς ἐμφάνισιν παθητικόν, οὐδεμία πρόκειται νὰ ἐπενεχθῇ μεταβολὴ ἢ τροποποίησις διὰ τῆς προκειμένης συμβάσεως· ὡς πρὸς τὸν ἕτερον ὅμως ὅρον, καθ' ὃν τὰ 2|3 τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐμφάνισιν παθητικοῦ ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας κλπ. ἡ Τράπεζα ἐζήτησε τροποποίησιν, καθ' ἣν τοῦ λοιποῦ τὰ δύο ταῦτα τρίτα ν' ἀντιπροσωπεύωνται, οὐχὶ μόνον ἀπὸ τὰ ῥηθέντα ἐμπορικὰ γραμμάτια, ἀλλὰ καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀπὸ χρεώγραφα τῶν νεωτέρων τοῦ **1862** δανείων τῆς Κυβερνήσεως, κατ' ἀνώτατον ὅμως ὅρον μόνον μέχρι τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν, ἤτοι τοῦ 1|3 τοῦ ὅλου εἰς ἐμφάνισιν παθητικοῦ.

Ἡ τροποποίησις αὕτη διατυπωθεῖσα ὑπὸ τὸ ἄρθρ. Θ'. τῆς συμβάσεως, κατ' οὐδὲν βεβαίως ἐλαττώνει τὴν ἀσφάλειαν τῶν εἰς ὄψιν πιστωτῶν τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ μάλιστα τὴν αὐξάνει καθόσον τὰ ἀντικαθιστάμενα κατὰ τὸ 1|3 κατ' ἀνώτατον ὅρον τοῦ ὅλου εἰς ἐμφάνισιν παθητικοῦ εἰρημένα χρεώγραφα τῶν δημοσίων δανείων, εἶναι καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἀσφαλέστερα τῶν ἰδιωτικῶν γραμματίων, καθιστῶσι δὲ εὐχερεστέραν τῇ Τραπέζῃ ἐν συχνῇ ἀνάγκῃ τὴν προμήθειαν κεφαλαίων δι' ἀμέσου ἐκποιήσεως τῶν χρεωγράφων ἀντὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐμπορικῶν γραμματίων, ἅτις ἐν ὥρᾳ κρίσεως δύναται νὰ στενοχωρήσῃ λίαν ἐπιβλαβῶς τὸ ἐμπόριον. Διὰ τοὺς λόγους δὲ τούτους ἐν ταῖς πλείσταις τῶν σπουδαίων Τραπεζῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ὁρίσταται ὁ ὅρος οὗτος τῆς ἀντιπροσωπείας, ὑπὲρ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, κατὰ μείζονας μάλιστα ἀναλογίας. Ἂν δὲ ὁ ὅρος οὗτος δὲν ἐτέθη παρ' ἡμῖν ἀνεκαθεν, τοῦτο προῆλθε, διότι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν ὑπῆρχον χρεώγραφα δημόσια.

Ἄλλως τε, τῶν προκειμένων ὅρων εἶχεν ἤδη ἀποδεχθῇ καὶ ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀνακληθείσης συμβάσεως, ἀλλ' ὡς πρόσφατον, ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα, ὥστε ἔμενε ἐλεύθερον τὸ στάδιον κατὰ τὴν ἐφαρμογήν.

Ὅπως δὲ καταστῇ εὐχερεστέρα ἡ μεταξὺ τῶν τριῶν ἄρθρων διαγραφή, παραθέτω ταῦτα ἐνταῦθα πρὸς μείζονα διαφώτισιν.

Ἄρθρον **15** τοῦ ἀπὸ **11** Ἀπριλίου **1859** ἰσχύοντος νόμου.

Τὸ ἐν γένει παθητικὸν τῆς Τραπέζης πλὴν τοῦ κατὰ τὸ

ἄρθρον **1** ἐκ τῶν ὁμολογιῶν προερχομένου καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐναποταμιεύματος καλυπτομένου, θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖόν της ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας, μὲ προθεσμίαν ὄχι μακροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ φέροντα ἐνὸς τοὐλάχιστον ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου ὑπογραφήν.

Ἄρθρον **2** τῆς ἀπὸ **18** Μαΐου **1873** ἀνακληθείσης συμβάσεως.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον **15** τοῦ ἀπὸ **11** Ἀπριλίου **1859** νόμου παθητικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀξιῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ εἰρημένον ἄρθρον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ χρεωγράφων τῆς Κυβερνήσεως μεταγενεστέρων τοῦ ἔτους **1862**.

Ἄρθρον **9** τῆς ὑποβαλλομένης συμβάσεως.

Τὸ ἐν γένει παθητικὸν τῆς Τραπέζης πλὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. **1** ἐκ τῶν ὁμολογιῶν προερχομένου καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐναποταμιεύματος καλυπτομένου θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ Ταμεῖόν της κατ' ἐλάχιστον ὅρον μέχρι τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν οὐχὶ μακροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ φέροντα ἑνὸς τοὐλάχιστον ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου ὑπογραφήν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀπὸ χρεώγραφα τῆς Κυβερνήσεως μεταγενέστερα τοῦ ἔτους **1862**.

Ἐπὶ τῇ παραδοχῇ ἐπομένως τῶν δύο εἰρημένων ὅρων, οὓς κατ' οὐσίαν ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς παραχωρήσεις ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ἃ τε κατ' ἀρχὴν ἐνυπαρχούσας ἐν τοῖς δικαιώμασι, ἅτινα ἔχει κεκτημένα ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τῶν κειμένων νόμων, οὐδὲ ἐπεξέτεινε τὸ παράπαν τὰ προσυνομολογηθέντα διὰ τῆς ἀνακληθείσης συμβάσεως, ἀπεναντίας πράγματι περιώρισεν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἔκτασιν αὐτῶν, ἐπὶ τοῖς ὅροις τούτοις, λέγω, προσεφέρθη προθύμως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος δι' αὐτὴν ἐγγραφὴν τοῦ δανείου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μείωσιν ὠφελειῶν βεβαίων καὶ ἀσυγκρίτως ὑπερτέρων ἐκείνων, ἃς ἐκ τῆς τροπῆς τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου πρὸς αὐτὴν δι' ὁμολογιῶν τοῦ νέου δανείου θέλει ἀπολαμβάνει, διότι ἠλάττωσε τοὺς τόκους ὅλων τῶν χρεῶν τούτων εἰς 7, 40 0|0 ἀντὶ
τῶν 9 1|2 ἅτινα παρέχει αὐτῇ τὸ δάνειον τῶν 9,000,000 ἐπὶ κεφαλαίου δραχ. 5,246,080
καὶ 8 0|0 ἅτινα παρέχουσιν αὐτῇ ἐπίσης τὰ δύο δάνεια Κεφαλληνίας καὶ αἱ ἐπὶ ἐκχωρήσει δημοσίων τί-

τλων πιστώσεις, ἐν ὅλῳ ἐπὶ κεφαλαίου δραχ. 8,500,000 περίπου.

Πλὴν δὲ τῆς θυσίας ταύτης, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα οὐδὲ τὴν ἐκ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ σχεδίου τοῦ νόμου παρεχομένην ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων μέχρι τῆς 24 Δεκεμβρίου διαφορὰν τοῦ τόκου ἐπερόλαξε δι' ἑαυτήν, καὶ τοι εὐλόγως ἠδύνατο νὰ ἀξιώσῃ τοῦτο, ἀπ' ἐναντίας ἐκ πρωτοβουλίας αὐτὴ ὥρισε ῥητὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ὁποίας παύοντος τοῦ μέχρι τοῦδε πληρωνομένου τόκου τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, ἄρχεται δι' ὅλα καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου ποσοῦ ὁ πρὸς 6 τοῖς 0|0 τόκος, καθ' ἃ σαφῶς διαλαμβάνει ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἄρθρου Β', τῆς μετ' αὐτῆς συμβάσεως. Πρὸς ταῦτα δὲ καταλεκτέον καὶ τὴν ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 9,000,000 διαφοράν, ἥτις κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἀπονέμεται τοῖς ἄλλοις ὁμολογιούχοις, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δεχθῶσι τὴν ἀπόσβεσιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4, καὶ ἥτις ὑπερτίμησις ἐπὶ 9,368 ὁμολογιῶν κατεγραμένων παρ' αὐτῆς καὶ ἀνταλλαχθησομένων δι' ὁμολογιῶν τοῦ νέου δανείου συμποσοῦται πρὸς 20 δραχ. εἰς 187,360.

Εἰς τὰς περὶ τοῦ δανείου τούτου διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου, θέλετε παρατηρήσει καινοτομίαν τινά, ἂν οὕτω πρέπει νὰ τὴν ὀνομάσω, ἀφοῦ δὲν ἀπαντᾶται εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντας περὶ δανείων νόμους. Ἡ καινοτομία αὕτη συνίσταται εἰς τὴν κατὰ δόσεις καταβολὴν τοῦ τιμήματος τῶν ὁμολογιῶν. Τοῦτο ὑπηγορεύθη κυρίως ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι ἡ κατὰ δόσεις καταβολὴ διευκολύνουσα τὰ κεφάλαια καὶ προσκαλοῦσα ἐντεῦθεν περισσοτέρας μεθέξεις, συντρέχει εἰς τὴν ταχυτέραν τοῦ δανείου πραγματοποίησιν μετὰ μείζονος βεβαιότητος. Ἑπομένως αἱ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ περιληφθεῖσαι διατάξεις κατὰ τῆς καθυστερήσεως τῆς ἑπομένης δόσεως, εἶναι ἄμεσος συνέπεια τοῦ συστήματος τούτου τῆς ἐγγραφῆς, ἃς δὲν νομίζω ἀναγκαῖον νὰ δικαιολογήσω.

Πρὸς τοῖς ἀνωτέρω ὀφείλω μίαν ἔτι παρατήρησιν ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ Νομοσχεδίου ὡς πρὸς τὸ δάνειον.

Διὰ τὸ ἐν γένει ὑπόλοιπον κεφαλαίων τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 9,000,000, δὲν εἶναι μόνη κάτοχος αὐτῶν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, διότι κατὰ τὴν σύμβασιν αὐτὴ ἔχει τοιαύτας μόνον διὰ κεφάλαιον δραχ. 5,246,080. Τὸ ὑπόλοιπον συγκείμενον ἐκ 2,432 ὁμολογιῶν ἀντιπροσωπευουσῶν κεφάλαιον δραχ. 1,361,920, ὑπάρχει εἰς χεῖρας διαφόρων ἰδιωτῶν, μεθ' ὧν βεβαίως δὲν ἦτο δυνατὴ συνεννόησις τε-

Ἡ Κυβέρνησις ἐνδιαφερομένη εἰς τὴν ὁλοχερῆ τοῦ δανείου τούτου ἀπόσβεσιν, ἵνα ἡ ὠφέλεια ἀποβῇ μείζων ὑπὲρ τοῦ ταμείου, μὴ δυναμένη ὅμως ἐκ μονομερείας νὰ κηρύξῃ ἐξωρλητέας, κατὰ παράβασιν τῶν συμπεφωνημένων, καὶ τὰς εἰς χεῖρας τῶν κοινοῦ ὁμολογίας, προσκάλλουσα οὕτω τὴν καλὴν πίστιν, ἐθεώρησε λοιπὸν χάριν συμβιβασμοῦ τοῦ συμφέροντος τούτου τοῦ δημοσίου μετ' ἐκείνου τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν, νὰ περιλάβῃ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ διάταξιν κατὰ τὴν ὁποίαν, ἄνευ τινὸς ὑποχρεώσεως τῶν κατόχων, αἱ τοιαῦται ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ κατὰ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ νέου δανείου ἀντὶ μετρητῶν μὲ ὑπερτίμησιν δραχ. 20 ἐφ' ἑκάστης ὁμολογίας. Ἡ ὑπερτίμησις αὕτη θεωρεῖται τοσοῦτο μᾶλλον δικαία καθόσον σήμερον πράγματι καὶ ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ διαπραγματεύονται αἱ ὁμολογίαι αὗται μὲ ὑπερτίμησιν δραχμῶν 18— 20· Ὅτι δὲ ἡ πληρωμὴ τῆς ὑπερτιμήσεως ταύτης δὲν εἶναι ἐπιζήμιος διὰ τὸ δημόσιον, δι' ὀλίγων θέλω ἀποδείξει τοῦτο.

Ἐπὶ 2432 ὁμολογιῶν τὸ δημόσιον θὰ πληρώσῃ λόγῳ ὑπερτιμήσεως δραχ. 20 ἐφ' ἑκάστης ὁμολογίας, ἐν συνόλῳ, ἑπομένως δραχ. 48,640.

Ἐὰν μὲν ἡ ποσότης αὕτη μετατραπῇ εἰς ὁμολογίας τοῦ νέου δανείου, τὸ δημόσιον θὰ ἐκδώσῃ τοιαύτας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκπτώσεως 19 0|0, δι' ὀνομαστικὸν κεφάλαιον δραχ. 60,050 ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ τόκος τρὶς 6 ἀνέρχεται εἰς δραχ. 3,603. Ἐὰν δὲ ἄλλως δανεισθῇ τὰς δρ. 48,640 πρὸς 8 0|0, ἀπαιτοῦνται δραχ. 3,891 20|00· συμφέρει, ἑπομένως εἰς τὸ δημόσιον ὁ πρῶτος τρόπος προφανῶς.

Ἀλλ' ἡ ὠφέλεια τοῦ δημοσίου ἐξηγεῖται καὶ ἄλλως, ἐκτιμωμένη ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐν λόγῳ ὁμολογιῶν.

Ἐπὶ 2,432 ὁμολογιῶν ἀντιπροσωπευουσῶν κεφάλαιον δραχμῶν 1,361, 920, τὸ δημόσιον ὑποβάλλεται εἰς τόκον πρὸς 9 1|2 0|0 .. .. δρ. 129,382,70

Τρεπομένου δὲ τοῦ ἀνωτέρω κεφαλαίου εἰς ὁμολογίας τοῦ νέου δανείου, πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐκ ..... δρ. 1,361,920

Θὰ προστεθῶσι,

α) ἡ τῆς ὑπερτιμήσεως διαφορὰ ἥτοι 2932 + 20 = δρ. 48,646

δρ. 1,410,560

β) Ἡ μεταξὺ τοῦ ὀνομαστικοῦ καὶ πραγματικοῦ κεφαλαίου διαφορὰ **19 0|0**
ἐπὶ **1,416,550** δρ. **330,872**

Ὥστε θὰ ἐκδοθῶσιν ὁμολογίαι τοῦ νέου δανείου διὰ κεφάλαιον ὀνομαστικὸν . . . . δρ. **1,741,432**
Ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ τόκος πρὸς **6** εἶναι δρ. **104,485.92**

Ἄρα ἡ ἐκ τόκου ὠφέλεια μεθ' ὅλας τὰς ἀνωτέρω προσθήκας πάλιν ἀνέρχεται εἰς . . . . . δρ. **21,896.48**

Μετὰ τὴν εἰρημένην σαφῆ καὶ λεπτομερῆ τῶν αἰσιωδῶν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῆς συμβάσεως ἀνάλυσιν φρονῶ, κύριοι, ὅτι δὲν ὑπολείπεται ἀμφιβολία τις, οὐχὶ μόνον ὡς πρὸς τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπαγορεύουσιν ἀναποδράστως τὴν παραδοχὴν τοῦ προτεινομένου δανείου, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ἐμβαδίσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι ἀπροσκόπτως, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰ πλεονεκτήματα τῶν ὅρων ὑφ' οὓς ἡ Κυβέρνησις διεπραγματεύθη τὴν ὑποβαλλομένην σύμβασιν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐπιτυγχάνουσα ἀφ' ἑνὸς τὴν μείωσιν τῶν τόκων καὶ χρεωλύτρων τοῦ ἐσωτερικοῦ χρέους καὶ συνεπῶς τακτοποιοῦσα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐτησίων ἀναλωμάτων καὶ τῆς ἱκανοποιήσεως τοσαύτης πλειάδος δικαιούχων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὴ παραβλέπουσα τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας, φρονῶ ἀδιστάκτως, ὅτι καὶ ὑμεῖς θέλετε συνομολογήσει, ὅτι αἱ προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως ἀνταποκρίνονται πληρέστατα καὶ πρακτικώτατα εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς διοικήσεως καὶ τὰς προσδοκίας ὑμῶν, καὶ ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα ἐν τῇ ἡρέμᾳ καὶ ὀρθῇ κρίσει ὑμῶν θέλετε ἐπιδοκιμάσει ὁλοσχερῶς.

Καταλήγων τὸν λόγον καὶ πρόθυμος ὢν κατὰ τὴν συζήτησιν νὰ παράσχω πᾶσαν ἄλλην διασάφησιν, ἐπικαλοῦμαι τὴν ταχεῖαν τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν, καθ' ἣν πᾶσα παράταξις οὐσιωδῶς παραβλάπτει τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **16** Νοεμβρίου **1874**.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ δανείου **26,000,000** φράγκων καὶ περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον **1.** Πρὸς ἀπόσβεσιν ἀποκλειστικῶς τῶν ἐξῆς ὀφειλῶν τοῦ δημοσίου.

α΄.) Τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου ἐκ τοῦ δανείου τῶν **9,000,000** φράγκων ἐπὶ τόκῳ **9 1|2** τοῖς **0|0**.

β΄.) Τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου ἐκ τῶν δύω δανείων ἐπὶ παραχωρήσει τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων Κεφαλληνίας ἐπὶ τόκῳ **8** τοῖς **0|0**.

γ΄.) Τῶν ἐντόκων χρεῶν Ἑπτανήσου, ἤτοι ὁμολόγων τοῦ πρώην Ἰονικοῦ θησαυροφυλακείου ἐπὶ τόκῳ **8** τοῖς **0|0**.

δ΄.) Τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ τῇ Γενικῇ πιστωτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος πιστώσεων, ἐπὶ ἐνεχυράσει δημοσίων τίτλων καὶ ἄλλων ἀσφαλειῶν ἐπὶ τόκῳ **8** τοῖς **0|0**.

ε΄.) Τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὁδοποιΐας μέχρι τέλους **1873**.

ς΄.) Τῶν ὀφειλομένων δικαστικῶν ἀποζημιώσεων μέχρι τέλους **1873** καὶ τῶν ἀπὸ ἐξόδα κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων κατὰ τὸ ἄρθρ. **11** τοῦ παρόντος Νόμου.

Δι' ὅλα τὰ χρέη ταῦτα ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δανεισθῇ **26,000,000** φράγκα (δραχ. **29,120,000**) ὀνομαστικῶν κεφαλαίων ἐπὶ τόκῳ **6 0|0** καὶ χρεωλυσίῳ **1|2** τοῖς **0|0** πληρωτέῳ καθ' ἑξαμηνίαν τὴν **15** Ἰουνίου καὶ **15** Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Τὸ κεφάλαιον ἑπομένως τοῦ δανείου θέλει ἐξοφληθῇ ἐντὸς **44** ἐτῶν δι' ἑξαμηνιαίων κληρώσεων τῶν ὁμολογιῶν, κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας.

Ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε κληρουμένων ὁμολογιῶν, οὐδεὶς ὀφείλεται τόκος ἀπὸ τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὴν ἐξαργύρωσιν ἡμέρας καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον **2.** Τὸ ἀνωτέρω δάνειον διαιρούμενον εἰς **52,000** ἀνωνύμους ὁμολογίας, ἑκάστη ἐκ φράγκων **500**, θέλει διατεθῇ διὰ δημοσίας ἐγγραφῆς πρὸ **81** τοῖς **0|0** ἤτοι ἐπὶ πραγματικῇ καταβολῇ φράγκων **405** δι' ἑκάστην ὁμολογίαν. Ἡ τιμὴ τοῦ φράγκου διὰ τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐγγραφὰς λογίζεται πρὸς λεπτὰ **112**.

Αἱ ὁμολογίαι ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομι-

κών, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπογραφὴ ἐπιτρέπεται καὶ διὰ σφραγιστῆρος, προσυπογράφονται δὲ καὶ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐγγραφὴ τῶν ὁμολογιῶν ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου 1874 γίνεται, ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς ταμείοις καὶ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτῆς ἐν Λονδίνῳ Μασσαλίᾳ, Τεργέστῃ, Πετρουπόλει, Ὀδησσῷ, Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ.

Διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα οὐδεμίαν λαμβάνει προμήθειαν, μόνον δὲ ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπων αὐτῆς, τῶν ἐνεργησάντων ἐγγραφάς, χορηγεῖται παρὰ τοῦ δημοσίου προμήθεια 1|2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου τῶν ἐγγραφῶν.

Τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς τῶν χρημάτων τοῦ δανείου λογίζονται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ πᾶσα ὠφέλεια ἐκ διαπραγματεύσεως συναλλαγματικῶν ἢ μεταλλικοῦ.

Ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ὅροις ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀναθέσῃ τὰς ἐγγραφὰς καὶ εἰς ἄλλα πιστωτικὰ καταστήματα ἢ ἐγνωσμένους κεφαλαιούχους.

Ἄρθρον 4. Τὸ κεφάλαιον (φράγκων 405) ἑκάστης ὁμολογίας καταβάλλεται εἰς δύο δόσεις, ἐπὶ προσωρινῇ ἀποδείξει τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν παραδοχὴν ἐγγραφῶν, ἀνταλασσομένη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ δημοσίου διαγεγνωσμένων ὁριστικῶν ὁμολογιῶν.

Αἱ προθεσμίαι ἑκάστης καταβολῆς προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

Τὴν 15 Δεκεμβρίου 1874	φράγκα	205
» 15 Ἰανουαρίου 1875	»	200
	»	405

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τῆς δευτέρας δόσεως ὁ ἐγγραφεὶς ὑποβάλλεται εἰς τόκον 10 0|0 ἐτησίως ἐπὶ τοῦ μὴ καταβληθέντος ποσοῦ· ἐὰν δὲ ἡ καθυστέρησις παραταθῇ πέραν τῶν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δευτέρας δόσεως τὰ καταβληθέντα διὰ τὴν πρώτην δόσιν καταπίπτουσι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου 1874, οἱ ἐγγραφόμενοι δὲ μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τόκου 8 0|0 ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου λογιζομένου ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς πρὸς ἀπόκτησιν πλήρους ἑξαμηνιαίου τόκου.

Ἀντὶ μετρητῶν εἶναι δεκταὶ κατὰ τὰς ἐγγραφὰς καὶ ὁμολογίαι τοῦ δανείου τῶν 9,000,000 φράγκων.

Ὑπὲρ τῶν κατόχων τούτων, ἐκτὸς τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ δεδουλευμένου τόκου, λογίζεται ἐφ' ἑκάστης ὁμολογίας ὑπερτίμησις δραχ. 20· τῆς ὑπερτιμήσεως ταύτης δὲν δικαιοῦται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τὰς κατεχομένας παρ' αὐτῆς ὁμολογίας τοῦ δανείου τούτου. Πάντες δὲ οἱ ἄλλοι κάτοχοι ὠφελοῦνται τῆς ὑπερτιμήσεως, μόνον ὡς πρὸς τὰς μὴ κληρωθείσας μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1874 καὶ ταύτας συμπελαμβανομένης, ἐὰν προσαγάγωσι τὰς ὁμολογίας μέχρι τῆς 13 Δεκεμβρίου 1874.

Ὑπὲρ τῶν κατόχων δὲ τοιούτων ὁμολογιῶν ὅτοι δὲν ἤθελον ἐξασκήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο διατηροῦνται αἱ ἐγγυήσεις αἱ διαλαμβανόμεναι ἐν τῷ ἄρθρῳ ς'. τῆς ἀπὸ 14 Μαρτίου 1870 μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως.

Ἄρθρον 5. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς τακτικῆς πληρωμῆς τῶν ἐξαμηνιαίων τόκων καὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν παραχωροῦνται αἱ ἑξῆς εἰσπράξεις τελωνείων τοῦ Κράτους.

Ὁλόκληρος ἡ πρόσοδος τῶν τελωνείων Κεραλληνίας Κατακώλου καὶ Καλαμῶν.

Τὸ πλεόνασμα ἐκ τῆς προσόδου τῶν τελωνείων Πατρῶν, Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἑκάστης χρεωλυτικῆς δόσεως ὑπὲρ τῶν πιστωτικῶν τοῦ δανείου τῶν 28,000,000 δραχμῶν.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τούτων θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κατὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν διαχειριστῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ διὰ τὴν ἑξαμηνίαν ἀπαιτουμένου ποσοῦ.

Ἀπαγορεύεται πᾶς συμψηφισμὸς καὶ οἱαδήποτε πληρωμὴ ἐπὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα ταῦτα εἰσπραττομένων δικαιωμάτων, πλὴν τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὁδοποιΐας ἀνηκόντων ποσοστῶν, τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ τελωνείου καὶ τῶν κανονικῶν ἐπιχορηγήσεων τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 6. Οἱ διαχειριζόμενοι τὰ εἰρημένα τελωνεῖα ὑπάλληλοι, πλὴν τῆς προσωπικῆς πρὸς τοὺς πιστωτὰς εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων, καταδιώκονται καὶ ποινικῶς ἐπὶ ὑπεξαιρέσει καὶ ἀπιστίᾳ.

Ἄρθρον 7. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συγκεντρουμένων αὐτῇ εἰσπράξεων τῶν τελωνείων, πληρώνει ἐν ταῖς τεταγμέναις προθεσμίαις τοὺς τόκους καὶ τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον τῶν ἐκάστοτε πληρουμένων ὁμολογιῶν. Ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πληρωμὴ πρὸς τοὺς δικαιούχους γίνεται διὰ τῶν ἀνταποκριτῶν αὐτῆς ἐν αἷς μέρεσι διαλαμβάνει τὸν ἄρθρον 3, λογιζομένης εἰς βάρος τοῦ δημοσίου πάσης διαφορᾶς τοῦ νομίσματος ἢ τοῦ συναλλάγματος.

Ἄρθρον 8. Ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ κατὰ ἄρθρον 5 ἐγγυήσεις ἠθελον ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκεῖς, ἡ Κυβέρνησις θέλει χορηγήσει καὶ ἄλλας προσόδους πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δι' ἑκάστην ἐξαμηνίαν ἀπαιτουμένου πρὸς συμπλήρωσιν ποσοῦ.

Ἄρθρον 9. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 κλήρωσις τῶν ὁμολογιῶν ἐνεργεῖται δημοσίᾳ ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Μαΐου ἑκάστου ἔτους, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης παρὰ τῶν προέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ παντὸς παρευρισκομένου ὁμολογιούχου.

Ἕκαστος λαχνὸς περιέχει δέκα συνεχεῖς ἀριθμοὺς ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 10. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τοῦ δανείου εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλονται φορολογίαν.

Ἄρθρον 11. Πρὸς τακτοποίησιν τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α., β'. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρου 1 ἀναφερομένων χρεῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ χορηγοῦνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ ἑξῆς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι εἰς τὴν χρῆσιν 1874 ὑπὸ τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια.

Χρέως ἐξωτερικοῦ.

Δάνεια χρεωλυτικά.

Κεφάλαιον δανείου 9,000,0000 φράγκων	δρ.	6,608,000
Κεφάλ. δανείου Κεφαλληνίας ..	»	1,657,000
		8,265,000
Τόκοι δανείου 9,000,000 φράγ. μέχρι 31 Δεκρίου 1874	»	315,000 8,580,000

Ἔξοδα κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων τῶν ὑπουργείων.

Ἐξωτερικῶν		125,000
Δικαιοσύνης		60,000
Ἐσωτερικῶν		800,000

Ἐκκλησιαστικῶν	70,000	
Στρατιωτικῶν	1,910,000	
Ναυτικῶν	345,000	
Οἰκονομικῶν	200,000	3,510,000
Δικαστικαὶ ἀποζημιώσεις		750,000
Τὸ ὅλον δρ.		12,840,000

Ἄρθρον 12. Ἡ εἰς τὸν παρόντα νόμον προσηρτημένη σύμβασις ἀπὸ δεκάτης πέμπτης Νοεμβρίου 1874 ἐξ ἄρθρων δέκα, συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κυροῦνται καὶ ἔχει ἰσχὺν ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ.

Μεταξὺ τῶν Κ. Κ.

Β. Κ. Νικολοπούλου προσωρινοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ,

Μ. Ῥενιέρη Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου.

Συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς

Α'.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρόκειται νὰ προκαλέσῃ νόμον περὶ δανείου φραγγων 26,000,000 ὀνομαστικοῦ καιφαλαίου, διηρημένου εἰς 52,000 ὁμολογίας ἐκ φράγγων 500 ἑκάστη, ἐπὶ ἐκπτώσει 19 0|0, ἤτοι ἐπὶ πραγματικῇ καταβολῇ φραγ. 405 εἰς δύο δόσεις. τὴν πρώτην ἐκ φράγγων 205 ἅμα τῇ ἐγγραφῇ καὶ τὴν δευτέραν ἐκ φράγγων 200 μετὰ μῆνα ἀπὸ τῆς πρώτης δι' ἑκάστην ὁμολογίαν καὶ ἐπὶ τόκῳ 6 0|0 ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου πληρωτέῳ καθ' ἑξαμηνίαν.

Τὸ προκείμενον δάνειον, ἐξασφαλιζόμενον ὡς πρὸς τὰς ἑξαμηνιαίας χρεωλυτικὰς δόσεις δι' ἐπαρκῶν τελωνιακῶν προσόδων τῶν Τελωνείων Κεφαλληνίας, Πατρῶν, Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Καλαμῶν καὶ Κατακώλου, θέλει ἐξοφληθῇ ἐντὸς 44 ἐτῶν δι' ἑξαμηνιαίων κληρώσεων.

Β'.

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω βάσεις ἐκδιδομένου τοῦ δανείου, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, καθ' ὃ πιστωτὴς τοῦ δημοσίου, δέχεται νὰ ἐξο-

φληθῶσι τὰ ἐξῆς χρέη αὐτοῦ, λαμβάνουσα ὁμολογίας τοῦ προκειμένου δανείου ποσοῦ ἀναλόγου, οὐχὶ δὲ πλέον τῶν 14,000,000 δραχμιῶν πραγματικοῦ κεφαλαίου.

Τὰ ἐξοφληθησόμενα χρέη εἶναι·

α') Δύω δάνεια ἐπὶ παραχωρήσει τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων Κεφαλληνίας συνομολογηθέντα κατὰ τὸ 1866 καὶ 1868, ἐξ ὧν ὀφείλεται ἤδη ὑπόλοιπον κεφαλαίου περίπου Δρ. 1,657,000

β') Ἐκ τοῦ δανείου τῶν 9,000,000 φράγκων, τὰς ὑπαρχούσας ἤδη εἰς τὸ ταμεῖόν της 9,369 ὁμολογίας ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου 5,216,000

γ') Ἐκ πιστώσεων ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ καὶ ἐπὶ ἐνεχωρήσει δημοσίων τίτλων καὶ τοῦ περισσεύματος εἰσπράξεων ἐκ σιδήρου περίπου..... 6,800,000

Τὸ ὅλον Δραχ..... 13,703,080

Ἡ ἐξόφλησις τῶν ἀνωτέρω χρεῶν λογίζεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1875, ἀφ' ἧς, παύοντος τοῦ ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν ἀποδιδομένου ἤδη τόκου, ἄρχεται δι' ὅλα ὁ τόκος 6 0|0 ἐπὶ τῶν παραδοθησομένων τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ὁμολογιῶν τοῦ προκειμένου δανείου.

Γ'.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ταχυτέρας τοῦ ὅλου δανείου πραγματοποιήσεως, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναδέχεται τὴν παραδοχὴν ἐγγράφων ἔν τε τῷ Κεντρικῷ αὐτῆς καταστήματι, καὶ τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποκαταστήμασι, καθὼς καὶ τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριταῖς αὐτῆς, ἐν Λονδίνῳ, Μασσαλίᾳ, Τεργέστῃ, Πετρουπόλει, Ὀδησσῷ, Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ.

Διὰ τὴν ἐργασίαν δὲ ταύτην ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα παραιτεῖται πάσης ἀποζημιώσεως ἢ προμηθείας, μόνον δὲ ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιποκριτῶν αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἀμοιβῆς 1|2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου τῶν ἐγγράφων.

Δ'.

Τὰ παρὰ τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριταῖς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συγκεντρούμενα ἐκ τῶν ἐγγράφων κεφάλαια θέλουν μεταβιβάζεσθαι εἰς αὐτὴν τοὐλάχιστον κατὰ δεκαπενθημερίαν εἴτε αὐτουσίως εἴτε διὰ συναλλαγματικῶν.

Πᾶσα δὲ ἐντεῦθεν δαπάνη ναύλου, ἀσφαλείας ἢ διαφορὰ συναλλάγματος ἐπιβαρύνει τὸ δημόσιον, ὑποσχομένης οὐχ ἧττον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νὰ κανονίζῃ τὰς περὶ τῶν ἐμβασμάτων

παραγγελίας πρὸς τοὺς ἀνταποκριτάς της ἐπὶ τὸ συμφερώτερον διὰ τὸ δημόσιον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἄλλως τε λογίζεται καὶ πᾶσα ὠφέλεια ἐκ τῶν αὐτουσίων ἀποστολῶν ἢ τῆς διαπραγματεύσεως τῶν συναλλαγμάτων.

Τὰ συγκεντρούμενα δὲ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐκ τῶν ἐγγραφῶν ἐν γένει κεφάλαια, πλὴν τοῦ κατὰ τὸ Β'. ἄρθρον συμψηφισθησομένου ποσοῦ, θέλουν διατίθεσθαι δι' ἐντολῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ε'.

Αἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς χρεωλυσίας τοῦ προκειμένου δανείου προσδιοριζόμεναι τελωνειακαὶ εἰσπράξεις κατὰ τὸ ἄρθρον Α'. θέλουν παραδίδεσθαι ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν κατὰ πᾶσαν δευτέραν τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ δι' ἑκάστην ἑξαμηνίαν ἀπαιτουμένου ποσοῦ.

Ἐπειδὴ δ' ἐν Κεφαλληνίᾳ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν διατηρεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑποκατάστημα, ἡ Κυβέρνησις ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐμβάζῃ τὰς τοῦ αὐτόθι τελωνείου εἰσπράξεις εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ ἢ τὸ ἐν Πάτραις ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ εἰς ὄντινα ἐν Κεφαλληνίᾳ παραγγείλῃ ἡ Τράπεζα κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς θέλησιν, τακτικῶς καθ' ἑβδομάδα, τηρουμένων κατὰ τὰς ἀποστολὰς ταύτας τῶν περὶ ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων διατάξεων.

Οἱ διαχειρισταὶ τῶν τελωνείων εὐθύνονται προσωπικῶς διὰ τὴν ἀκριβῆ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτέλεσιν. Ἡ ἐνδεχομένη δὲ διοιανδήποτε λόγον παράβασις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπισύρει κατ' αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων ὑπὲρ τῶν ὁμολογιούχων καὶ ποινικὴν καταδίωξιν ἐπὶ ὑπεξαιρέσει καὶ ἀπιστίᾳ.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραδιδομένων τελωνειακῶν εἰσπράξεων, θεωρουμένων ὡς παρακαταθήκη, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα λογίζει τόκον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν τῇ πρωτευούσῃ προεξοφλήματος αὐτῆς, ἀπὸ τῆς καταθέσεως μέχρι λήξεως τῆς ἑξαμηνίας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὁποίας ὁρίζονται.

Ϛ'.

Ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συγκεντρουμένων εἰσπράξεων ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναδέχεται νὰ πληρώνῃ εἰς τοὺς ὁμολογιούχους ἐν γένει, εἰς τὰς τεταγμένας προθεσμίας, τοὺς τόκους καὶ τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον τῶν ἐκάστοτε κληρουμένων ὁμολογιῶν τοῦ προειρημένου δανείου, ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ λαμβάνουσα παρὰ τοῦ δημοσίου διὰ τὴν ἐργα-

σίαν ταύτην 1/3 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ πληρονομένου εἰς τοὺς ὁμολογιούχους ποσοῦ, ἐννοουμένης εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ τε νομίσματος καὶ τοῦ συναλλάγματος διὰ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πληρωμάς.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὀφείλει καθ' ἑξαμηνίαν νὰ παραλαμβάνῃ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τά τε παραρτήματα διὰ τοὺς τόκους καὶ τὰς ἐξαργυρωθείσας ὁμολογίας κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης ἑξαμηνίας.

Ζ'.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τοῦ προκειμένου δανείου εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλονται χαρτοσημίαν.

Η'.

Δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ διαχειρισταί, οἵτινες ἤθελον δεχθῆ ἢ ἐνεργήσῃ πληρωμὰς διὰ γραμματίων ἄλλης Τραπέζης παραβιάζοντες αὐτῷ τό, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ, κεκτημένον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς κυκλοφορίας τῶν Τραπεζικῶν γραμματίων, ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐν αἷς ἐπαρχίαις διατηρεῖ ὑποκαταστήματα (ἐννοεῖται πλὴν τῆς Ἑπτανήσου), τιμωροῦνται μὲ τὴν ἐν ἄρθρῳ 487 § 1 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὁριζομένην ποινήν, τηρουμένου παντὸς δικαιώματος, ὅπερ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἔχει ἡ Τράπεζα κατὰ τρίτων.

Θ'.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1859 νόμου περὶ Τραπέζης τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 15. Τὸ ἐν γένει παθητικὸν τῆς Τραπέζης πλὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐκ τῶν ὁμολογιῶν προερχομένου, καὶ τοῦ ἀναποταμιεύματος καλυπτομένου θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖόν της κατ' ἐλάχιστον ὅραν μέχρι τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν οὐχὶ μικροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ φέροντα ἑνὸς ταυλάγιστον πέμπτου ἢ τραπεζίτου ὑπογραφήν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀπὸ χρεώγραφα τῆς Κυβερνήσεως μεταγενέστερα τοῦ ἔτους 1862.»

Ι'.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἔχει ἰσχὺν ἐὰν ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον αὐτῆς καὶ δημοσιευθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν καὶ ὑπεγράφη σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
Μ. ΡΕΝΙΕΡΗΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Εἰς τὸ Νομοσχέδιον περὶ συμπληρωτικῶν διατάξεων εἰς τὸν Νόμον περὶ χαρτοσήμου.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Εἰς ἁπάσας τὰς περὶ χαρτοσήμου νομοθεσίας ἐπρονοήθη νὰ τεθῶσι καὶ διατάξεις κανονιστικαὶ παντὸς ὅτι δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς παρερμηνείας τῆς ἐννοίας τοῦ ἐπὶ χαρτοσήμου συντεταγμένου ἐγγράφου, ἢ καὶ ἄλλας ἐπιβλαβεῖς ἐνεργείας. Εὑρίσκεται ἐν παραδείγματι εἰς τὸν Γαλλικὸν νόμον τῆς 2 Ἰουλίου 1862 διάταξις, καθ' ἣν ὅλα τὰ ἀντίγραφα πρέπει νὰ ἦναι ἀκριβῆ, εὐανάγνωστα καὶ ἄνευ συγκοπῶν· ὁρίζεται δὲ ἐν τῷ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένῳ Διατάγματι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμῶν καὶ τῶν συλλαβῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ περιέχωνται εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Παρ' ἡμῖν ταιαύτη διάταξις δὲν ἐνομοθετήθη εἰσέτι, καὶ ἕνεκα τούτου, ὑβίως εἰς τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα, εἰσεχώρησε, πότε μὲν ἐκ τῆς κακογραφίας, πότε δὲ ἐκ στενογωρίας τῶν γραμμῶν καὶ συλλαβῶν, ὥστε ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐγγράφων τούτων. Πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐπομένως τοῦ κενοῦ τούτου λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, περιέχον τὰς ἀναγκαίας διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων τὰ δίκαια καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τοῦ Δημοσίου ἐξασφαλίζονται κατὰ πάσης καταχρήσεως.

Εἰς τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ προστέθη καὶ διάταξις κανονίζουσα τὸ τέλος, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται αἱ αἰτήσεις περὶ τῆς εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς τῶν ὑποθέσεων. τὸ ἐπάναγκες τῆς διατάξεως ταύτης πάντες, εἰμὶ βέβαιος, ἀναγνωρίζομεν. διότι δι' αὐτῆς θέλει περιορισθῆ σπουδαία κατάχρησις, ἥτις σήμερον λαμβάνει χώραν.

Αἱ δεδικαιολογημέναι παραστάσεις τινῶν ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων, ἀρωγοὺς ἔχουσαι καὶ ἐκείνας τῶν σχετικῶν διοικητι-

κών καὶ τελωνιακῶν ἀρχῶν περὶ τοῦ ὑπερόγκου τέλους τῶν διδομένων ἐγγυήσεων καὶ τῶν φορτωτικῶν διὰ τὰ ὑποκείμενα εἰς τελώνιον ἐμπορεύματα καὶ τὰ μεταφερόμενα ἐμπορεύματα, καὶ ἡ πρὸς τὰς συναλλαγὰς καὶ τὴν συγκοινωνίαν ὀφειλομένη εὐκολία μὲ παρεκίνησαν νὰ προτείνω τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἤδη λαμβανομένου ἐπὶ τοιούτων ἐγγράφων τέλους, ὡς καὶ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τῶν εἰσιτηρίων. Ἐθεώρησα ὅμως δίκαιον νὰ προτείνω τὴν φορολογίαν τῶν θεατρικῶν εἰσιτηρίων διὰ νὰ μὴ μένωσιν ἀπηλλαγμέναι τῆς γενικῆς πρὸς τὸ Κράτος εἰσφορᾶς αἱ εὐπορώτεραι τάξεις, αἵτινες καὶ μᾶλλον τῶν λοιπῶν κάμνουσι χρῆσιν αὐτῶν.

Καὶ ἀλλαχοῦ τὰ τελωνιακὰ ἔγγραφα ὑπάγονται εἰς χαρτόσημον, τὰ δηλωτικὰ μάλιστα φορολογοῦνται πρὸς ἓν φράγκον ἕκαστον· διὰ τοῦ ἐπιβαλλομένου νομοσχεδίου ἡ ἐπ' αὐτῶν φορολογία περιωρίσθη εἰς τὸ ἀτήμαντον τέλος τῶν λεπτῶν πέντε καὶ δέκα.

Ἐν τῷ τρίτῳ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου πρόκειται ἡ κατάπαυσις καταχρήσεως, ἥτις πρὸς οὐ σμικρὰν ζημίαν τοῦ Δημοσίου λαμβάνει χώραν. Διὰ τοῦ νόμου, ὡς γνωστόν, τῆς 15 Ἀπριλίου 1843 ἐπετράπη ἡ πώλησις τοῦ χαρτοσήμου ἀπὸ τοὺς ταμίας, τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, τοὺς εἰρηνοδίκας, τοὺς συμβολαιογράφους, τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας καὶ, κατὰ τὴν ἀνάγκην, τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους. Πλὴν τῶν ταμιῶν ἐδόθησαν λόγῳ προμηθείας εἰς τοὺς λοιποὺς τούτους ὑπαλλήλους δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ παρ' αὐτῶν πωλουμένου χαρτοσήμου. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, παρεξηγήθη, καὶ τὸ Δημόσιον ἀπὸ ἐτῶν ἐξακολουθεῖ πληρῶνον οὐχὶ ὀλίγα ποσὰ λόγῳ προμηθείας, οὐχὶ κατὰ τὰς ἀξιώσεις τοῦ νόμου. Πρὸς κατάπαυσιν λοιπὸν τοῦ κακοῦ ὁρίζεται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς τὸ χαρτόσημον δὲν πωλεῖται ἐν ταῖς ἕδραις τῶν ταμείων εἰμὶ ἀπὸ μόνους τοὺς ταμίας καὶ τοὺς εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν μένοντας Τελώνας ἢ Ὑποτελώνας. Θέλουν δὲ κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγματος, τὸ ὁποῖον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, ἐκδοθήσεται, τὰ περὶ τῆς πωλήσεως τοῦ χαρτοσήμου εἰς τρόπον ἀποκλείοντα τὴν κατάχρησιν.

Πρὸς ἀποφυγὴν παρακοινήσεως τοῦ χαρτοσήμου ἐνδέχεται νὰ εὑρεθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς ἐποχὴν ἀπουσίας τῆς Βουλῆς νὰ προποιήσῃ τὰς περὶ συμβόλων καὶ λοιπῶν συστατικῶν τοῦ χαρτοσήμου ἰσχυούσας διατάξεις. Περιέλαβον ἐπομένως ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διάταξιν, καθ' ἣν νὰ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ τροποποιῇ διὰ Β. Διατάγματος τὰς διατάξεις αὐτάς.

Οὗτοί εἰσιν οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον. Παρακαλῶ δὲ τὴν Βουλὴν, ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ ἐπιψηφίσῃ ταῦτο τάχιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
καὶ Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ συμπληρωτικῶν διατάξεων εἰς τὸν νόμον περὶ χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 244 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα, αἱ ἀγωγαὶ καὶ προσκλήσεις ἢ ἄλλα δικόγραφα, αἱ ἀναφοραὶ εἰς τὰ δικαστήρια ἢ εἰς ἄλλην οἱανδήποτε ἀρχήν, αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις, καὶ αἱ ἐκτελεστικαὶ πράξεις τῶν κλητήρων πρέπει νὰ γράφωνται εὐκρινῶς, ἄνευ συγκοπῶν ἢ παρεγγραφῶν καὶ νὰ ὦσι εὐανάγνωστοι.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα πρέπει νὰ περιέχωσι καθ' ἑκάστην μὲν σελίδα μέχρι τῶν τριάκοντα πέντε στίχων, καθ' ἕκαστον δὲ στίχον μέχρι τεσσαράκοντα συλλαβῶν.

Ὁ παραβάτης τινὸς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον πέντε μέχρι τριάκοντα δραχμῶν, καὶ προστὶ καταδικάζεται εἰς ἀπότισιν τοῦ διπλασίου τέλους τοῦ χαρτοσήμου, ὅπερ κατεναλώθη διὰ τὸ περιέχον τὴν παράβασιν ἔγγραφον.

Ἄρθρον 2. Αἱ πρὸς τοὺς γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων αἰτήσεις περὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης εἰς τὸ πινάκιον ὑποβάλλονται εἰς χαρτόσημον τάξεως μιᾶς δραχμῆς.

Αἱ διασαφήσεις καὶ αἰτήσεις ἀποσημειώσεως, ἀναγνωρίσεως, ἀναλώσεως καὶ ἀποστολῆς ὑποβάλλονται εἰς χαρτόσημον τάξεως λεπτῶν πέντε. Τὰ τελωνιακὰ δηλωτικὰ καὶ διαβατήρια καὶ αἱ εἰς τὰ τελωνεῖα διδόμεναι φορτωτικαὶ καὶ ἐγγυήσεις ὑπάγονται εἰς χαρτόσημον τάξεως λεπτῶν δέκα.

Αἱ ὑπὸ τῶν πιστωτικῶν καὶ τραπεζικῶν καταστημάτων ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ περὶ πληρωμῆς κεφαλαίων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ὑπάγονται εἰς χαρτόσημον ἀξίας λεπτῶν εἴκοσι πέντε κατὰ χιλιάδα δραχμῶν. Τὰ εἰσιτήρια τῶν διὰ σιδηροδρόμων

ἢ ἀτμοπλοίων ὁδοιπόρων ὑποβάλλονται εἰς χαρτόσημον ἀξίας λεπτῶν πέντε, ὅταν ὁ ναῦλος ἢ τὸ ἀγώγιον δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς δέκα. Ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου ὑποβάλλονται εἰς χαρτόσημον λεπτῶν δέκα πέντε, κατὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα δραχμῶν ναύλου ἢ ἀγωγίου.

Τὰ κλάσματα χιλιάδος ἢ ἑκατοντάδος, ὅταν ὑπερβαίνωσι τὸ ἥμισυ, λογίζονται ὡς χιλιὰς ἢ ἑκατοντὰς ἀκεραία.

Τὰ θεατρικὰ εἰσιτήρια ὑποβάλλονται εἰς χαρτόσημον λεπτῶν δέκα πέντε. Τῆς δὲ τελευταίας τάξεως λεπτῶν πέντε.

Ἄρθρον 3. Ἡ πώλησις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐν ταῖς ἕδραις τῶν ταμείων θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ ἀπὸ μόνους τοὺς ταμίας καὶ τοὺς ἐκεῖ Τελώνας ἢ Ὑποτελώνας, λαμβάνοντας τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ νόμον προμηθείας.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου ΣΞΔ'. περὶ συστάσεως ταμείων χορηγούμενον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ χαρτοσήμου εἰς τοὺς ταμίας καὶ εἰσπράκτορας προσδιορίζεται τοῦ λοιποῦ εἰς ἓν τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρον 4' Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῆ τὰ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου καθὼς καὶ πᾶσα κατὰ καιροὺς μεταρρύθμισις ἀναγομένη εἰς τὰ σύμβολα καὶ τὸ σχῆμα τοῦ χαρτοσήμου.

Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Τὸ σχέδιον Νόμου συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατωτέρω Γαλλικοῦ ἔχοντος ὡς ἐκτίθεται ἐπὶ λέξει· διεσκευάσθη δὲ σχετικῶς πρὸς τοὺς ἡμετέρους Νόμους.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας, ἐκρίθη καλὸν νὰ τεθῇ ἐν τῷ σχεδίῳ ἡ σχετικὴ περὶ στίχων ἑκάστης σελίδος τοῦ χαρτοσήμου §.

Article 20

Τοῦ Νόμου τῆς 2 Ἰουλίου 1862.

Toutes les copies doivent être correctes, lisibles et sans abreviations : toute contravention à la loi et au réglement d'administration publique est punie d'une amende de 25 fr,

Decret 30 Ἰουλίου 1862 Imperial, qui, en exécution de l'article 20 de la loi de finances de Juillet 1862 déter-

mine le nombre de lignes et de syllabes, que devront contenir les copies etc.

Article unique.

Les copies des exploits, celles des significations de tous jugements, actes ou pièces, et des significations d' avoué à avoué, ne peuvent contenir, savoir :

Sur le petit papier, plus de trente lignes à la page et de trente syllabes à la ligne.

Sur le moyen papier, plus de trente-cinq lignes à la page et de trente cinq syllabes à la ligne.

Sur le grand papier, plus de quarante lignes à la page et de quarante syllabes à la ligne.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου συναφθείσης συμβάσεως ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1874 καὶ ἀφορώσης τὴν ἐκπαίασιν τοῦ δημοσίου μολύβδου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1873 συμβάσεως, τῆς διὰ τοῦ νόμου ΥΟΘ' τῆς 23 Ἰουλίου 1873 ἐπικυρωθείσης, τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ μολύβδου λαμβανόμενον συναπεία τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος εἰς εἶδος, ὁπλουτὶ εἰς ἀργυροῦχον μόλυβδον, ἀποδείχθη ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ αὐτοῦ λίαν δυσεφάρμοστον καὶ ἀσύμφορον.

Διότι ὄχι μόνον περὶ τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐν λόγῳ δημοσίου μολύβδου παρεμβάλλονται ἱκαναὶ δυσχέρειαι καὶ δαπάναι περιττα, ὡς συνέβη κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα καὶ ἀποτυχόντα δημόσιον περὶ τῆς ἐκποιήσεως του συναγωνισμόν, ἀλλὰ τὸ Δημόσιον ἐπιβαρύνεται συγχρόνως καὶ μὲ τὰ ἐξοδα τῆς παραχωγῆς τοῦ μολύβδου, ἅτινα ἅμα τῇ παραχωρήσει αὐτοῦ δέον νὰ πληρώνωνται εἰς τὴν Ἑταιρίαν.

Οἱ λόγοι οὗτοι καὶ ἄλλοι δὶς μακρῶν ἐκτεθέντες ἐν τῷ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑποβληθέντι ἐγγράφῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπ' ἀριθ. 49838, 50121 τῆς 9 Σεπτεμβρίου ε. ε. καὶ συνοψιζόμενοι εἰς τοὺς ἑξῆς·

α) ὅτι, ἐπεκτεινομένης ὁπωσδήποτε ἰκανῆς ποσότητος μολύβδου, ἡ ὑπάρχουσα ἀποθήκη καθίσταται ἀνεπαρκὴς, καὶ εἶνας ἀνάγκη

νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς κατασκευῆς εὐρυχωροτέρας τοιαύτης καὶ σιδηροδρόμου διά τε τὴν μεταφορὰν καὶ τὴν τοποθέτησιν τοῦ δημοσίου μολύβδου·

δ') ὅτι ἡ διὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ἐκποίησις τοῦ μολύβδου, ἐχούσης τὸ πλεονέκτημα νὰ πληρώνῃ ναῦλον κατὰ 15 σελίνια ἔλαττον τοῦ πληρονομένου συνήθως δι' ἕκαστον τόνον τῆς μεταφορᾶς του ἀπὸ Ἐργαστήρια τοῦ Λαυρίου εἰς Λονδῖνον καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τὰ ἐπιβαρύνοντα τὸν μόλυβδον, οἷον φορτώσεως, ἐκφορτώσεως, ἀσφαλίστρων κτλ. ὄντα σχετικῶς κατὰ πολὺ μετριώτερα τῶν συνήθως πληρονομένων, εἰσὶν ἀρκοῦντα διδόμενα συνηγοροῦντα ὑπὲρ τῆς συμφερωτέρας διαθέσεως τοῦ ἐν λόγῳ μολύβδου, καὶ τέλος·

γ') τὰ δημόσια συμφέροντα διὰ τῶν παρὰ τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῆς Ἑταιρίας διωρισμένων τοῦ τε Β. Ἐπιτρόπου καὶ τῶν δύω δημοσίων συμβούλων ἐξασφαλίζονται ἀρκούντως καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς πωλήσεως καὶ τὴν τιμὴν, εἰς ἣν ἐπωλήθη ὁ μόλυβδος.

Ὅθεν ἕνεκα τῶν ἐκτεθέντων λόγων θεωρήσαντες τὴν διὰ τῆς Ἑταιρίας καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκποίησιν τοῦ δημοσίου μολύβδου συμφερωτέραν τῆς διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ ἐκποιήσεως καὶ λαβόντες τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἑταιρίας διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἐπροκαλέσαμεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς ἐπετράπη ἡ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας συνομολόγησις τῆς ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου ε. ε. συμβάσεως, ἣν λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω συνημμένως ἐν πρωτοτύπῳ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν, ἵνα εὐαρεστηθεῖσα περιβάλῃ αὐτὴν διὰ τοῦ νομοθετικοῦ αὐτῆς κύρους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ
βουλευτὴς Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπικυροῦται ἡ περὶ ἐκποιήσεως τοῦ δημοσίου μολύβδου μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλοσργείων τοῦ Λαυρίου συναφθεῖσα τῇ 25 Σεπτεμβρίου

1874 καὶ ἐξ ἄρθρων πέντε συγκειμένη σύμβασις, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ
βουλευτὴς Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Ἀφ' ἑνὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ν. Παπαμιχαλόπουλος ἐνεργῶν ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ κκ. Κωνσταντῖνος Προβελέγγιος, Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου, καὶ Ἰωάννης Δ. Βοῦρος, Γενικὸς αὐτῆς Διευθυντὴς, ἐνεργοῦντες ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ συνημμένων πληρεξουσίων τῆς 21 τρ. μ. συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Ἡ Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκποιήσῃ ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου τὸν εἰς αὐτὸ ἀνήκοντα μέχρι τέλους ἱσταμένου μηνὸς ἀργυροῦχον μόλυβδον, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ μὲ τὰς αὐτὰς προφυλάξεις καὶ ἀσφαλείας, μὲ τὰς ὁποίας ἐκποιεῖ καὶ τὸν εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα.

Ἄρθρον 2. Δι' ἑκάστην ἀποστολὴν δημοσίου μολύβδου θέλει συντάσσεσθαι παρὰ τῶν ἐν Λαυρίῳ ὑπαλλήλων ἀρχῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ τῆς Ἑταιρίας πρωτόκολλον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φορτωθεισῶν χελωνῶν, τοῦ ὁλικοῦ βάρους τοῦ μολύβδου καὶ τοῦ ἐν ἑκάστῳ τόνῳ τούτου περιεχομένου ἀργύρου.

Ἄρθρον 3. Μετὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ μολύβδου ἑκάστης ἀποστολῆς καὶ τὴν παρὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς Ἑταιρίας ὑποβολὴν τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἡ Ἑταιρία ὀφείλει νὰ ἀποστείλῃ ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὴν πρωτότυπον ταύτην ἐκκαθάρισιν μετὰ συνοπτικοῦ λογαριασμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τὸ ἐκκαθαρισθησόμενον ἀντίτιμον τοῦ ἐκποιηθέντος δημοσίου ἀργυροῦχου μολύβδου.

Ἄρθρον 4. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐξετάζον ἑκάστοτε τὸν ὑποβληθέντα λογαριασμὸν, εἰδοποιεῖ τὴν Ἑταιρίαν περὶ τῆς ἀκριβείας ἢ μὴ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸ ἤδη ἐν Ἐργαστηρίοις φορτωθὲν ποσὸν δημοσίου μολύβδου ἐκ τόνων 400

και 47 χιλιογράμμων εἰς τὸ πλοῖον America τοῦ πλοιάρχου William Watson.

Πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα εἰς διπλοῦν σήμερον, ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1874 ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται.

Ν. Ι. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Κ. Προβελέγγιος
Ἰω. Δ. Βαΐρος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς 21 Ἰουνίου 1874 ἀναφέρονται τὰ διάφορα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐξετάσαν ἐπισταμένως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐκάρινε κατ' ἀρχὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν μεταρρύθμισιν διατάξεών τινων τῆς περὶ ἐκκαμινεύσεως τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου συμβάσεως τῆς 29 Ἀπριλίου π. ε. καὶ τοῦ κυρώσαντος αὐτὴν νόμου. Κατεδείχθη δὲ φανερὰ ἡ ἀνάγκη τῆς τροποποιήσεως τῆς ῥηθείσης συμβάσεως, ἐν ἀποσβέσθωσι κίνδυνοι, οἵτινες, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, οὐ μόνον τὰ τῆς Ἑταιρίας καὶ τὰ τῆς καθ' ἡμᾶς καινωνίας συμφέροντα ἤθελεν ἀπειλήσει, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τοῦ δημοσίου.

Τὰ ἐν τῷ ῥηθέντι πρακτικῷ διαλαμβανόμενα ἔγγραφα, ὧν, τυπωθέντων, ὑποβάλλονται ἱκανὰ ἀντίτυπα, ἵνα διανεμηθῶσι πρὸς τοὺς κυρίους βουλευτάς, εἶναι τάδε·

1) Ἡ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου ε. ε. ἀναφορὰ τῆς Ἑταιρίας πρὸς τὸν κύριον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἡ ἀπὸ 23 Μαρτίου ε. ε. ἀναφορὰ τοῦ τῆς Ἑταιρίας διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ὀκταμελοῦς ἐπιτροπῆς τῶν μετόχων πρὸς τὴν Βουλήν.

3) Ἡ ἀπὸ 8 Ἀπριλίου ε. ε. ἀναφορὰ τοῦ αὐτοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς προσηρτημένης ἐκθέσεως τοῦ Ἄγγλου ὁρυκτολόγου Ἄστεν.

4) Ἡ ἀπὸ 15 Μαΐου ε. ε. ἔκθεσις τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς γνωματευούσης ὑπὲρ τῶν προτάσεων τῆς Ἑταιρίας, καὶ

5) Ἡ ἀπὸ 24 Ἰουνίου ε. ε. συναφθεῖσα μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων σύμβασις.

Ὅθεν περιττὴν θεωροῦντες πᾶσαν περαιτέρω ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνάπτυξιν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς

τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὸ πρωτότυπον τῆς ἀπὸ 24 Ἰουνίου ε. ε. συμβάσεως, συνοδεύοντες αὐτὸ μετὰ τῶν ἀνωτέρω ῥηθέντων ἐγγράφων· παρακαλοῦμεν δ' αὐτὴν, ἵνα εὐαρεστηθεῖσα, περιβάλῃ τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν διὰ τοῦ νομοθετικοῦ κύρους.

Ἀθῆναι 16 Νοεμβρίου 1874.

Οἱ Ὑπουργοί

Τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἐγκρίνον τὴν βάσιν περὶ συνεκκαμινεύσεως τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα σύμβασις περὶ συνεκκαμινεύσεως τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων ἐξ ἄρθρων 7 συγκειμένη καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Οἱ Ὑπουργοί

Τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Ἀφ' ἑνὸς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συβουλίου καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κύριος Δ. Γ. Βούλγαρης καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κύριος Ν. Παπαμιχαλόπουλος ἐνεργοῦντες ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ κ.κ. Κωνσταντῖνος Προβελέγγιος, Πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας τῶν μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου Εὐαγ. Βαλτατζῆς, σύμβουλος τῆς ἑταιρίας ταύτης, καὶ Ἀρ. Παπαΰδωρος, γενικὸς διευθυντὴς τῆς αὐτῆς Ἑταιρίας, ἐνεργοῦντες ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ συνημμένον πληρεξούσιον τῆς 21 ἐνεστῶτος μηνὸς συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

α) Ἐκ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῆς καμινεύσεως σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων τὸ δημόσιον θέλει λαμβάνει 35 τοῖς 0|0 εἴτε εἰς εἶδος δηλονότι εἰς ἀργυροῦχον μόλυβδον, εἴτε εἰς χρήματα κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ.

Εἶναι δὲ καθαρὸν εἰσόδημα τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐν γένει ἐξόδων τῆς παραγωγῆς τοῦ μολύβδου, εἰς ἃ δὲν θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι οὐδενὸς εἴδους τόκος ἢ χρεωλύσιον, οὔτε διὰ τὸ πάγιον, οὔτε διὰ τὸ τῆς διαχειρίσεως κεφάλαιον (*capital de roulement*).

Τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ δημοσίου δὲν θέλει ἐλαττοῦσθαι, οἱασδήποτε ἄλλας οὐσίας καὶ ἂν ἡ ἑταιρία συγκαμινεύῃ καὶ εἰς οἱαςδήποτε ἀναλογίας.

β') Εἰς τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι καὶ ἡ δαπάνη πρὸς ἀπόκτησιν τῆς τυχὸν ἀναγκαιούσης μεταλλίτιδος ἢ οἱασδήποτε ἄλλης οὐσίας χρησίμου πρὸς τῆξιν. Ἡ ποσότης καὶ ἡ ἀξία αὐτῆς θέλουσιν ὁρίζεσθαι ὑπό τε τοῦ ἐν Λαυρίῳ διευθυντοῦ τῆς Ἑταιρίας καὶ τῶν ἐκεῖ ἀντιπροσώπων τοῦ δημοσίου Ἐφόρου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ.

Παρὰ τῶν αὐτῶν ἀντιπροσώπων τοῦ δημοσίου θέλει κυροῦσθαι καὶ ἡ πραγματικότης τῶν ἐν Λαυρίῳ γενομένων ἐξόδων εἰς μισθοὺς, ἡμερομίσθια, ἀγορὰν παντὸς εἴδους ὑλικοῦ κλπ. Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ, ἄνευ ζημίας τῆς Ἑταιρίας, καὶ πᾶν ἄλλο μέτρον, ὅπερ ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον πρὸς ἔλεγχον τῶν γενομένων δαπανῶν.

γ') Τὸ ἐκ τοῦ μερίσματος τῆς Ἑταιρίας τῶν 65 τοῖς 0|0 προκύπτον πλεόνασμα ὑπὲρ τὰ 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ καταβληθέντος ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς θέλει διανέμεσθαι μεταξὺ δημοσίου καὶ Ἑταιρίας, τοῦ μὲν δημοσίου λαμβάνοντος τὰ 2|3, τῆς δὲ Ἑταιρίας τὸ 1|3.

δ') Ἐκ τῶν 10 τοῖς 0|0 θέλουν δίδεσθαι τοῖς μετόχοις 7 μὲν διὰ τόκον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου των. 3 δὲ θέλουν λογίζεσθαι ὡς χρεωλύσιον πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ καταβληθέντος κεφαλαίου, κατὰ τὸ χρεωλυτικὸν σύστημα.

Μεχρισοῦ δὲ τὸ ποσοστὸν τῆς Ἑταιρίας φθάσῃ τὰ 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ καταβληθέντος κεφαλαίου, προαφαιρεῖται ἐκ τοῦ ποσοστοῦ μέχρις 7 τοῖς 0|0 διὰ τόκον καὶ τὸ ὑπόλοιπον διατίθεται ἀποκλειστικῶς εἰς χρεωλύσιον.

ε') Αἱ διὰ κληρώσεως ἀποσβεννύμεναι μετοχαὶ δὲν ἐνέχονται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα κέρδη τῆς Ἑταιρίας, εἰμὴ μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου· διατηροῦσιν ὅμως τὰ ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας δικαιώματά των ὡς καὶ αἱ μὴ ἀποσβεσθεῖσαι μετοχαί.

ς') Τὸ κατὰ τὸ ἐδάφ. γ'. πλεόνασμα ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας

διανέμεται εἰς τοὺς μετόχους, ὧν αἱ μετοχαὶ δὲν ἀπεσβέσθησαν διὰ κληρώσεως.

ζ') Μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ καταβληθέντος κεφαλαίου τῆς Ἑταιρίας ὁλόκληρος ἡ καθαρὰ πρόσοδος διανέμεται ἐξίσου μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρίας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κειμένων τοῦ ἐργοστασίου μένει ἀπεριόριστος, ἀλλ' ἡ Ἑταιρία ὀφείλει ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου 1876 νὰ παράγῃ κατ' ἐλάχιστον ὅρον δώδεκα χιλιάδας τόνους μολύβδου κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 3.

Μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἑπταετίας κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ καταστατικοῦ της ἡ Ἑταιρία θέλει διοικεῖσθαι ὑπὸ συμβουλίου ἐννεαμελοῦς, οὗ τινος τὰ δύω μέλη, μὲ δικαίωμα τριῶν ψήφων θέλει διορίζει ἡ Κυβέρνησις, ἥτις δύναται προσέτι νὰ διατηρῇ παρὰ τῇ ἑταιρίᾳ Βασιλικὸν Ἐπίτροπον καὶ παρὰ τῇ διευθύνσει τῶν βιομηχανικῶν ἐργασιῶν ἕνα Ἐπιθεωρητήν. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου μισθοδοσία τῶν δύω συμβούλων τοῦ δημοσίου τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, θέλουν ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας ἀναφερόμενα 7 μέλη, ἀφαιρέσει τῶν παραιτηθέντων τριῶν ὀφείλουν νὰ λαμβάνωσιν αὐτοπροσώπως μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, ἡ δὲ διὰ πληρεξουσίου ἀντιπροσωπεία ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τὰς δύω Τραπέζας καὶ τὴν Μεταλλευτικὴν Ἑταιρίαν.

Μέλος τοῦ Συμβουλίου, πλέον τῶν 3 μηνῶν ἀπουσιάζον, θεωρεῖται αὐτοδικαίως παρῃτημένον, ἡ δὲ θέσις αὐτοῦ ἀναπληροῦται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπολειπομένων, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν συμβούλων τοῦ δημοσίου, ἦναι κατώτερος τῶν 5.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑπταετίας τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν 2 συμβούλων τοῦ Δημοσίου, ὁρίζονται εἰς ἑπτά.

Διὰ τὴν ἀπαρτίαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ συμβουλίου ἀπαιτεῖται νὰ ὦσι παρόντα 5 μέλη μὲν διαρκούσης τῆς ἑπταετίας, 4 δὲ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας ετω-

τερικὸς κανονισμὸς τῆς ὑπηρεσίας θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Πᾶσα δὲ μετὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ τροποποίησις προκαλεῖται παρὰ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ χρίζει τῆς ἀνωτέρω ἐγκρίσεως.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδας, τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 τῆς ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1873 συμβάσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης ὡς πρὸς τὸ μέρισμα τοῦ τε δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρίας καὶ τὸ ἀπροσδιόριστον τῶν ἐξόδων θέλει λογισθῆ ἀπὸ τῆς ἀ. ἐνεστῶτος μηνός.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης συμβάσεως θέλει ἀρχίσει μετὰ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν αὐτῆς. Πᾶσα δὲ προγενεστέρα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς αὐτὴν ἀκυροῦται.

Πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα εἰς διπλοῦν σήμερον, τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Ἰουνίου τοῦ 1874 ἐβδομηκοστοῦ τετάρτου, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Κ. Προβελέγγιος.
Ε. Βαλτατζῆς.
Ἀρ. Παπούδωφ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Μετὰ πολυχρόνιον ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ἐνόρκων, τῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν διατάξεων τοῦ τε ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τοῦ νόμου τῆς 22 Ἰανουαρίου 1837 καὶ τοῦ νόμου τῆς 9 Ἰουλίου 1848, ἡ πεῖρα κατέδειξε σαφῶς τό τε ὄγκωδες ἐν αὐτοῖς ἔχον καὶ τὰς πλημμελείας καὶ τὰς ἐλλείψεις.

Καὶ ὅτι μὲν ὄχλος καὶ πρὸς τὸ τῆς δικαιοσύνης συμφέρον ὁ νομοθετήσας τὸν Ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων καθιέρωσεν οὐχὶ ὡς δικαίωμα ἀλλ' ὡς καθῆκον, τοῦτο ἀναπόδεικτον, μοὶ φαίνεται ἀμφισβητήσεως, μετὰ τὴν διπλῆν μάλιστα τῶν ἐναντίου

συστήματος ἐν Γαλλίᾳ ἀποτυχίαν καὶ τὰς τελευταίας ἐν τῇ Γαλλικῇ Συνελεύσει συζητήσεις, μεθ' ἃς καὶ πάλιν διὰ νόμου ἀνεγνωρίσθη ἡ προεκτεθεῖσα ἀρχή. Διότι ἀληθῶς ὁ ἔνορκος ἐξασκεῖ ὑψηλὸν καὶ δυσχερῆ ὑπηρεσίαν, δι' ἣν ὀρθῶς ἐρρέθη, ὅτι ὅρος ἀπαραίτητός ἐστιν ἡ πρὸς ἐπιτυχῆ ἐκπλήρωσιν αὐτῆς ἱκανότης.

Ἀλλὰ δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο, μετὰ τὴν ἐκτακτον ἐν Ἑλλάδι κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν μετὰ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ πληθυσμοῦ, μετὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῶν γραμμάτων, μετὰ τὴν αὔξησιν τῶν περιουσιῶν καὶ τὴν πλήθυνσιν τῶν ἐπιτηδευμάτων, ποῦ μὲν εὐρύτερον, ποῦ δὲ στενώτερον τοῦ δέοντος φαίνονται σήμερον τὰ ἐν ἔτει 1835 καὶ 1837 πρὸς ὁρισμὸν τῶν προσόντων τοῦ ἐνόρκου τεθέντα ὅρια.

Ἀδικαιολόγητον τῷ ὄντι ἐλέγχεται σήμερον τὸ νὰ διακῇ ὡς ἔνορκος πολίτης ἀγνὼς καὶ αὐτὴν τὴν στοιχειωδεστάτην ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, ἐνῷ μάλιστα ἐν πολλοῖς ἀδικήμασιν, οἷα αἱ πλαστογραφίαι, αἱ χρεωκοπίαι κλπ. ἡ ἀμάθεια τοῦ ἐνόρκου ἐξουδενίζει τὴν ψῆφον αὐτοῦ, ἅτε ἀναγκαίως ἐξαρτωμένην ἢ ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὁρκωτῶν συμπατισθείσης ποιοθήσεως, ἢ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων ἐπιτηδειοτέρου ἐκβληθείσης γνώμης, ἢ καὶ ἐξ ἄλλων ἐνίοτε ἐξωτερικῶν περιστάσεων, καθ' ὧν οὐδὲν ἔχει ἐκ τῆς συζητήσεως ἀρυόμενος ν' ἀντιτάξῃ ὁ ἀπαίδευτος διαιτητής.

Κατὰ ταῦτα ἀναθεωρουμένου καὶ τροποποιουμένου τοῦ ἄρθρ. 45 τοῦ Δικαστικοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀναγκαῖον ἐκρίθη νὰ προστεθῇ ὡς ὅρος ἀπαραίτητος, ὡς τεκμηρίων ἱκανότητος πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐνόρκου, ἡ γνῶσις ἀναγνώσεως καὶ γραφῆς Ἑλληνιστί.

Πρὸς δὲ τῇ προσθέτῳ ταύτῃ ἐγγυήσει, τῇ ἐλλειπούσῃ ἐκ τῶν περὶ ἱκανότητος ὅρων τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος νόμου, προστέθη καὶ ἕτερα οὐχ ὅλως ἀσήμαντος, ἀπαιτηθείσης μείζονος ἡλικίας, ὅπως περιβληθῇ ὁ γνώστην ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν πολίτης τὸ ἀξίωμα τοῦ δικαστοῦ. Καὶ ἀληθῶς μὲν παρὰ ταπεινῷ δικαστῇ ὁ κείμενος νόμος ἀρκεῖται εἰς ἥττονα ἡλικίαν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ ζητοῦνται ἄλλα τινὰ σπουδαιότερα προσόντα, ἐλλείποντα ἀναγκαίως ἀπὸ τῶν πλείστων πολιτῶν τῶν καλουμένων ἀπὸ τὰ τοῦ ἐνόρκου καθήκοντα καὶ ἐν μέρει ἀντισταθμιζόμενα ἀπὸ τῆς εἰς τὴν τελειοτέραν ἡλικίαν παραμαρτούσης μακροτέρας τῶν τε πραγμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων πείρας.

Τῶν δύω δὲ τούτων οὐσιωδῶν ὅρων οὕτω τεθέντων παρὰ

τὴν καὶ ἐν τῷ παλαιῷ νόμῳ ἀξιουμένην ἰδιότητα Ἕλληνος πολίτου, πᾶς πολίτης συμπληρώσας τὸ τριακοστὸν ἔτος καὶ εἰδὼς ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν Ἑλληνιστί, ἀναγνωρίζεται ἐπιτήδειος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἐνόρκου δικαστοῦ καὶ ἐγγράφεται ἐν τοῖς καταλόγοις, ἅμα ἐξακριβουμένου ὅτι ἀνήκει εἰς τὰς ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου κατηγορίας. Καὶ αἱ μὲν πλεῖσται τούτων περιείχοντο ἤδη ἐν τῷ 45 ἄρθρῳ τοῦ Ὀργανισμοῦ, διατυπωθεῖσαι μόνον λεπτομερέστερον ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ σχεδίῳ· τινὲς δὲ καὶ προσετέθησαν, εἴτε ὡς γεννηθεῖσαι καὶ ἀναπτυχθεῖσαι ἐν τῇ κοινωνικῇ προόδῳ, εἴτε καὶ ὡς πλημμελῶς παραληφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ὑπάρχοντος νόμου, ἂν καὶ παρέχωσιν ἴσως τὴν μεγίστην ἀσφάλειαν· ὄντως οἱ διευθύνται μεγάλων βιομηχανικῶν καταστημάτων, οἱ εἰδικοὶ ὑποθηκοφύλακες καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ εἰσὶ τάξις ἀνθρώπων εὐλόγως δυναμένων νὰ καταλεχθῶσι μεταξὺ τῶν πολιτῶν τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τῶν ἐνόρκων καὶ ἄνευ τῶν προσόντων τοῦ διπλώματος ἢ τῆς περιουσίας· οὐχ ἧττον δὲ ἄξιοι καὶ ἄνευ τῶν δύω τούτων προσόντων ἐθεωρήθησαν οἱ διατελέσαντες ἐν τοιαύταις δημοσίαις καὶ δημοτικαῖς λειτουργίαις, ὥστε νὰ τεκμηριῶται ὑπὲρ αὐτῶν περιφανῶς μείζων τις ἢ συνήθης ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ ἱκανότης (ἄρθρον 1, ἐδ. ζ καὶ η τοῦ νομοσχεδίου).

Ἀντὶ δὲ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης τῶν προσόντων, τῆς εἰσαγούσης εἰς τοὺς καταλόγους ἱκανὸν ἀριθμὸν πολιτῶν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ πάσης περὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν ἐρεύνης, εὑρίσκονται αἱ ἐν τῇ περιουσίᾳ ἀναζητούμεναι ἐγγυήσεις, ἐπιδιωκομένης ἐνταῦθα τῆς θεραπείας ἀτοπημάτων τινῶν κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην πολλάκις ἐκ τῆς ἀπορίας παραγομένων.

Ἐκ τῶν ἑπομένων δύω ἄρθρων τὸ μὲν 2ον διὰ παντὸς ἢ προσκαίρως ἀπαγορεύει εἴς τινα ἱκανὰ ἄλλως πρόσωπα τὴν ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐνόρκου διὰ μόνον τὸν λόγον ἀσυμβιβάστου τῆς ὑπηρεσίας ταύτης πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς δημοσίας ἢ δημοτικὰς λειτουργίας αὐτῶν, τὸ δὲ 3ον ὁρίζει εἰδικάς τινας ἰσοβίους ἢ προσκαίρους ἀνικανότητας, δι' ἃς καὶ ὁ ἄλλως ἱκανὸς ἀποκλείεται τῆς θέσεως τοῦ ἐνόρκου. Καὶ κυρίως μὲν ἀμφότερα ταῦτα τὰ ἄρθρα ἐπαναλαμβάνουσι τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 τοῦ Ὀργανισμοῦ, καί τινες προσθῆκαι· οὕτως, ἐν παραδείγματι, ἐθεωρήθη καὶ ἐπικίνδυνον καὶ ταπεινοῦν τὸ ἀξίωμα τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου καὶ ἐξουδενοῦν τὸ κῦρος τῆς ἐτυμηγορίας τὸ νὰ δικάζῃ ὡς ἔνορκος πολίτης, ἀποδειχθεὶς ἔνοχος δωροδοκίας, ἢ διὰ πρᾶξιν αἰσχρὰν κριθεὶς ἀνάξιος πάσης

οἰκογενειακῆς ἐξουσίας καὶ ἀφαιρεθεὶς αὐτήν, καὶ ἂν παρῆλθεν ἤδη ὁ χρόνος, καθ' ὃν διὰ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐστερήθη τῶν ἐν ἄρθρῳ 23 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου δικαιωμάτων (ἴδε ἰδίως ἄρθρον 277 Ποιν. Νόμου). Ἐθεωρήθη ὡσαύτως ἀναξιοπρεπὲς καὶ ἀφαιρῶν πᾶν κῦρος ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἐτυμηγορίας τὸ νὰ συνδικάζωσιν ἄνθρωποι διὰ ψυχικήν τινα ἀδυναμίαν ἢ ἀρρωστίαν ἀπαγορευθέντες ἢ ὑπὸ ἀντιλήπτορα τεθέντες καὶ γενικῶς εἰπεῖν ἐστερημένοι τῆς διαχειρίσεως τῆς ἰδίας περιουσίας.

Τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 ἐπαναλαμβάνουσιν ὑπαρχούσας διατάξεις, περιελήφθησαν δ' ἐνταῦθα διὰ μόνην τὴν ἑνότητα.

Τὸ δεύτερον τοῦ νομοσχεδίου μέρος κανονίζει τὰ τῆς καταρτίσεως τῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων.

Κατὰ τὸν ἰσχύοντα ἔτι νόμιμον τοῦ 1848, οἱ ἔχοντες ἀποδεδειγμένως τὰ νόμιμα προσόντα ἐνεγράφοντο ἐν καταλόγῳ διαρκεῖ, συνταχθησομένῳ ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἀναθεωρουμένῳ κατ' ἔτος πρὸς ἐγγραφὴν καὶ διαγραφὴν προσώπων, ἐπιθεωρουμένῳ ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ διορθωμένῳ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, μετὰ δὲ τὴν τριπλῆν ταύτην προπαρασκευὴν καὶ τὴν δημοσίευσιν του, καταλόγου ἐδίδετο παντὶ δημότῃ, ἔχοντι ὡρισμένα προσόντα, ἀγωγὴ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου πρὸς ἐπίτευξιν τῆς διορθώσεως τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις σφαλμάτων, καὶ μετὰ τὴν ἀγωγὴν ἔρευνα, καὶ μόνον μετὰ τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν ἀπεπερατοῦτο διορθούμενος ὁ κατάλογος καὶ ἐπήρχετο ἡ ἐξ αὐτοῦ ἐκλογὴ ἑξήκοντα ἐνόρκων, ἀνήκουσα ἐξ ἡμισείας τῇ τε διοικητικῇ ἀρχῇ καὶ τῷ Ἐπαρχιακῷ Συμβουλίῳ.

Τὸ πολύπλοκον τοῦτο σύστημα ἀσφαλίζει κατὰ τὸ φαινόμενον ὡς οἷόν τε πληρεστέραν ἀκρίβειαν τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων· ἀλλ' ἔργῳ αὐτὴ μὲν μετέπεσεν, ὡς γνωστόν, εἰς μηχανικήν τινα καὶ περίεργον ἐργασίαν, ἡ δὲ διαδικασία τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς καὶ τῆς δι' αὐτοῦ διορθώσεως τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις πλημμελειῶν τυγχάνει ματαία ὅλως καὶ φαντασική· διότι ἐπὶ δεκάδας ὅλας ἐτῶν, ἐνῷ οἱ κατάλογοι, πολλοὺς τοὺς ἱκανοὺς ἔχοντες παραλελειμμένους, γέμουσι τεθνεώτων καὶ ἀνικάνων προσώπων, μόλις δύω τρεῖς τοιαῦται ἀγωγαὶ εἰσήχθησαν εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἀλλὰ τὰς εἰρημένας ἐλλείψεις περὶ τὸν ἀκριβῆ καταρτισμὸν τῶν γενικῶν καταλόγων, παρακολουθοῦσιν ἔτι σπουδαιότερα ἀτοπήματα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, ὧν μάλιστα ἡ ἐπίδρασις εἶναι μᾶλλον ἄμεσος εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ὁρκωτικῶν δικαστηρίων. Ἐξ ἐπισήμων ἐκθέσεων τῶν Εἰσαγγελέων

βεβαιοῦται ὅτι ἡ κατ' ἐπαρχίας ἐκλογὴ τῶν ἐνόρκων δὲν περιωρίσθη πάντοτε μεταξὺ τῶν ἀρίστων καὶ τῶν πλείονας ἐγγυήσεις ἀνεξαρτησίας καὶ εὐθύτητος παρεχόντων, ἀλλὰ τοὐναντίον πολλάκις ἐκ λόγων εὐνοίας ἢ δυσμενείας τῶν ἐκλεγόντων, ἢ συμφέροντος τῶν ἐκλεγομένων, ἐπιζητούντων τὴν ἐντολὴν τοῦ ἐνόρκου μόνον πρὸς ἀπολαυὴν τῆς ἀποζημιώσεως, ἀπεκλείσθησαν πρόσωπα ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ ἐξελέχθησαν κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἐκ τῶν ἐπιζητούντων, οὕτω δὲ μετέπεσε καὶ τὸ ἄξίωμα τοῦ ἐνόρκου εἰς μέσον πορισμοῦ.

Τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων ἀπαιτεῖ βεβαίως ταχείαν καὶ σύντονον θεραπείαν· νομίζω δ' ὅτι τὸ προτεινόμενον σύστημα ἐρικνεῖται τοῦ προτιθεμένου σκοποῦ.

Ὁ Δήμαρχος κατ' αὐτό, σχεδιάζει ἁπλῶς τὸν τοῦ δήμου καταλογον, ὡς καταλληλότατος πάντων πρὸς τοιοῦτον ἔργον· ἐπὶ δὲ τοῦ σχεδίου τούτου γίνεται διπλῆ ἐπεξεργασία ὑπὸ δύω ἐπιτροπῶν παρεχουσῶν τρία μὲν διάφορα καὶ ἑτερογενῆ στοιχεῖα, ἀλλὰ πάντα ἐπιτήδεια καὶ ἱκανὰ νὰ συντελέσωσιν εἰς ἀκριβεστέραν κατάρτισιν τοῦ καταλόγου.

Καὶ ἐν μὲν τῇ κατωτέρᾳ καὶ πρωτοβαθμῳ ἐπιτροπῇ συμπράττουσι κατ' ἀνάγκην μόνα τὸ δικαστικὸν καὶ τὸ ἐκλεκτικὸν στοιχεῖον, διὰ τὴν ἐν τοῖς δήμοις ἔλλειψιν ἄλλης παρὰ τὸν Δήμαρχον διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐν δὲ τῇ ἀνωτέρᾳ καὶ δευτέραν ἐπεξεργασίαν ἐπιχειρούσῃ, ἐκδικαζούσῃ δὲ καὶ τὰς ὑποβαλλομένας αὐτῇ κατὰ τοῦ προπαρασκευαστικοῦ καταλόγου ἐνστάσεις, περιλαμβάνονται εὐρέως ἥ τε διοικητικὴ ἀρχὴ ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ πάντων τῶν καταλλήλων πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν προσόντων τοῦ ἐνόρκου διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἤτοι τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, τοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Ταμίου, τὸ ἐκλεκτικὸν στοιχεῖον, ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ τῶν προέδρων πάντων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῆς ἐπαρχίας καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

Οὕτως ὀργανισθείσης τῆς διαδικασίας καὶ καταρτισθεισῶν πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ σύνταξιν ἐπιμελεῖ τῶν καταλόγων εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, ἐν αἷς ἐτέθη τὸ δικαστικὸν στοιχεῖον καὶ ὡς κρεῖττονα τῶν ἀναγκῶν τῆς δικαιοσύνης ἔχον γνῶσιν καὶ ὡς τις μεταστὴς τῶν ἀντιθέτων ἐπιτροπῶν τῶν ἑτέρων δύω στοιχείων, ἀφαιρεθῇ ἡ ματαία ἐκείνη καὶ ἀνερμάρμοστος διαδικασία τῆς εἰς τὰ δικαστήρια προστυγχῆς τῶν πολιτῶν.

Ἀλλ' ἐργαῖαι τοιαῦται τοιούτων ἐπιτροπῶν, ὅπως ἐκτελῶνται ἀκριβῶς κατὰ τὸν ὁρισμένον χρόνον καὶ ὦσιν ἀληθῶς σπουδαῖαι καὶ ἐπιμεμελημέναι, δύσκολον εἶναι ἐν Ἑλλάδι διὰ πολλοὺς καὶ εὐξηγήτους λόγους νὰ ἐπαναλαμβάνωνται ἐτησίως· διὸ εἰσήχθη ἐνταῦθα ἡ ἀνὰ τριετίαν σύνταξις τῶν καταλόγων τριετῆ λαμβανόντων ἰσχύν.

Καὶ καταφαίνονται μὲν ἀμέσως τὰ τρωτὰ μέρη τοῦ συστήματος τούτου, ἀλλὰ πέποιθα ὅτι ἡ ἐπ' αὐτῶν γενομένη μελέτη ἤγαγεν εἰς τὴν θεραπείαν αὐτῶν ἐν ταῖς κατὰ μέρος διατάξεσι τοῦ νομοσχεδίου.

Τῷ ὄντι ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν πολλοὶ μὲν πολῖται ἀπέκτησαν τὴν νόμιμον ἡλικίαν, πολλοὶ δ' ἀπέθανον, ἄλλοι ἀπώλεσαν τὰ νόμιμα προσόντα· πῶς θέλει γείνει ἡ ἐγγραφὴ καὶ ἡ διαγραφὴ αὐτῶν ἐν καταλόγῳ ὁριστικῷ, ὅπως πρόληψῃ τὸ ἄτοπον ἐκλογῆς ἐνόρκων ἐκ καταλόγου ἐλαχίστην ἔχοντος τὴν κατὰ προσέγγισιν ἀκρίβειαν;

Πρὸς ἄρσιν τῆς σπουδαίας ταύτης δυσχερείας, α) διετάχθη νὰ ἐγγράφωνται ὑπὸ τῶν ἄνω ἐπιτροπῶν ἐν τοῖς καταλόγοις καὶ οἱ συμπληρώσαντες τὸ 27ον τῆς ἡλικίας ἔτος, οὕτως ὥστε, νὰ ᾖ δυνατὴ ἡ ἐντὸς τῆς τριετίας περίληψις αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐκλεκτέων, εἰδὲς ὡς συμπληρώσωσι τὴν τριακοντατετίαν· β) ἐπιτράπῃ ἡ κατ' ἔτος ἀπόσβεσις τῶν ἀποθνησκόντων καὶ τῶν περιπιπτόντων εἰς διαρκῆ ἀνικανότητα.

Ἀλλὰ τίς θέλει ἐνεργήσει τὰς ἐργασίας ταύτας;

Κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νομοσχεδίου, συνέρχεται κατ' ἔτος ἐπιτροπὴ περιλαμβάνουσα τό τε διοικητικὸν, τὸ δικαστικὸν καὶ τὸ ἐκλεκτικὸν στοιχεῖον πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων τῶν κατὰ τὸ ἀμέσως ἐπερχόμενον ἔτος ὑπηρετησόντων· εἰς τὴν ἐπιτροπὴν λοιπὸν ταύτην ἀνατέθη τὸ ἁπλοῦν καὶ σύχνας ἔργον τῆς διαγραφῆς μὲν τῶν κατὰ τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις ἀποβιωσάντων καὶ τῶν κατὰ τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις περιπεσόντων εἰς διαρκῆ ἀνικανότητα, τῆς περιλήψεως δὲ ἐν τοῖς ἐκλεκτέοις ἐκείνων τῶν τέως μὴ τριακονταετῶν προσώπων, ἅτινα κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀριθμίᾳ στήλῃ τοῦ καταλόγου σημείωσιν συνεπλήρωσαν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν νόμιμον ἡλικίαν.

Ἐπιτυγχανομένης δ' οὕτω τῆς ὡς οἷόν τε πληρεστέρας εἰς τὴν ἀκρίβειαν προσεγγίσεως, ὅσον καὶ ἂν συνετάσσοντο καὶ ἀνεθεωροῦντο ἐτησίως οἱ κατάλογοι, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει τοὺς κληρωτέους ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἑφετῶν ἐνόρκους κατὰ τὴν ἐπαρχιακὴν ἀναλογίαν, ἀπαραλλάκτως, ὅπως καὶ ὁ σήμερον

ἰσχύων νόμος ὁρίζει, ἀλλ' εἰς ἀριθμὸν τριπλάσιον ἀντὶ τοῦ διπλασίου.

Καὶ ἕτερον δ' ἐλάττωμα τοῦ παλαιοῦ νόμου θεραπεύει ἐν μέρει τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

Βέβαιον εἶναι ὅτι οἱ πλείονες καὶ ἰδίως οἱ ἄριστοι τῶν πολιτῶν φεύγουσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τοῦ ἐνόρκου καθηκόντων· καὶ ἐτέθησαν μὲν ἀνέκαθεν πρὸς περιστολὴν καὶ ματαίωσιν τῆς ἀποφυγῆς αὐστηραὶ ποιναί, ἀλλ' ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν αὐτὰς ἀνεπαρκεῖς, ἢ μᾶλλον ἀνεφαρμόστους· ἐπεκράτησε δὲ συνήθως, καὶ ἴσως κατ' ἀνάγκην, ἄκρα πρὸς τοὺς τοιούτους λειποδικαστὰς ἐπιείκεια παρὰ τοῖς ἐντεταλμένοις τὴν ἐπιβολὴν τῶν ποινῶν· διότι, πλὴν ἄλλων λόγων, ὧν τινες δὲν ἀνήκουσιν ἐνταῦθα διὰ τὴν πλημμέλειαν τοῦ συστήματος ἐλάχιστα μόνον ἀνενεοῦτο τὸ ἐτήσιον προσωπικὸν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, ἐπὶ δεκάδας δ' ἐτῶν ἐτησίως τὰ αὐτὰ πρόσωπα ὑπεχρεοῦντο νὰ μετέχωσι τῶν ἐργασιῶν τῶν διαφόρων ἑκάστης περιφερείας κακουργοδικείων, ἐνῷ πλεῖστα ἄλλα ἐπίσης ἢ καὶ μᾶλλον ἱκανὰ οὐδ' ἅπαξ ἐκλήθησαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοιαύτης ὑποχρεώσεως. Ἐν τοιαύτῃ ἀδικίᾳ καὶ ἀνισότητι περὶ τὴν ἐπιβολὴν βάρους οὐχὶ ἀσημάντου κατέστη ἀναγκαίως δύσκολος πᾶσα αὐστηρότης παρὰ τοῖς δικασταῖς. Καὶ ἀληθῶς μὲν ἀφίετο εἰς τοὺς τακτικῶς ὑπηρετήσαντας τὸν νόμιμον χρόνον ἐνόρκους τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπί τινα χρόνον ἀπαλλαγὴν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα καθιεροῦτο δικαιοδοσία ἀνεφαρμοστος διὰ τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀνέκαθεν καὶ πανταχοῦ παρατηρηθεῖσαν ἀμέλειαν τῶν πολιτῶν, καὶ τὰς ἄλλας δυσχερείας τὰς τρεφούσας αὐτήν.

Ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν α) ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ παραληφθῇ καὶ ὑφ' ἡμῶν ἡ εἰς τὸ αὐτὸ σκοποῦσα διάταξις τοῦ νέου Γαλλικοῦ νόμου, καθ' ἣν οἱ τακτικῶς ἐντὸς τοῦ ἔτους ὑπηρετήσαντες, καὶ ἂν μηδεμίαν ὑποβάλωσιν αἴτησιν ἀπαλλαγῆς, δὲν περιλαμβάνονται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς μεταξὺ τῶν ἐκλεκτέων· β) αὔξησα τὴν ἡμερησίαν ἀντιμισθίαν, ἀποβλέπων εἰς τὸ εὐτελὲς τῆς νῦν χορηγουμένης ὡς πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας, καὶ ἐπέτρεψα εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Συνέδρων νὰ ἐκκαθαρίζῃ κατ' ἀκρίβειαν τὰς κατὰ τὴν ἄνοδον καὶ κάθοδον δαπάνας τοῦ ἐνόρκου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πράγματι καταβαλλομένων πρὸς τοῦτο· γ) ἀφεῖλον ποινὴν ἀδικαιολόγητον καὶ ἐνίοτε ἐπιζητουμένην, ἤτοι τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐνόρκου παρὰ τῷ ἐξ ὑποτροπῆς παραλιπόντι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ

καθήκοντος, καὶ δ) ηὔξησα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτέων ἐνόρκων ἀπὸ 60 εἰς 90, καὶ διὰ τὴν μείζονα ἄλλως ἐν τῇ κληρώσει εὐρύτητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν μείζονα πιθανότητα ἀπαλλαγῆς τοῦ ἤδη ὑπηρετήσαντος καὶ κατὰ πλάνην ἢ ἐξ ἀμελείας τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ νέου ἐκλεχθέντος.

Κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον κεφάλαιον τοῦ νομοσχεδίου οὐδεμιᾶς δέονται ἐξηγήσεως.

Περαιώνων, κύριοι, τὴν περὶ τοῦ εἰσαγομένου νομοσχεδίου ἔκθεσιν, ἀνακεφαλαιῶ συντόμως τὰ προειρημένα.

Τέσσαρας οὐσιώδεις καὶ κυρίας βελτιώσεις ἐπιδιώκει τὸ εἰσαγόμενον νομοσχέδιον· α) τὸν ὀρθότερον καὶ συμφωνότερον πρὸς τὸ τῇ δικαιοσύνῃ συμφέρον ὁρισμὸν τῶν προσόντων τοῦ ἐνόρκου· β) τὴν τελειοτέραν καὶ ἀκριβεστέραν τῶν καταλόγων σύνταξιν· γ) τὴν ἐπιμελεστέραν καὶ δικαιοτέραν ἐνέργειαν περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν κληρωτέων πρὸς ὑπηρεσίαν ἐνόρκων· δ) τὸν μετριασμὸν καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπεκφυγῆς τοῦ καθήκοντος. Διὰ τῶν βελτιώσεων τούτων νομίζω, ὅτι ἀσφαλίζεται περισσότερον ἢ πρότοῦ ἥ τε τελειοτέρα διανοητικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῶν ὁρκωτικῶν ἐκπλήρωσις τῆς ὑψηλῆς τοῦ δικαστοῦ ἐντολῆς· οὕτω δ' ἐδραιοῦται ἔτι μᾶλλον, συμφώνως πρὸς τὴν γενικὴν εὐχήν, ὁ φιλελεύθερος τῶν ἐνόρκων θεσμός, καὶ τοῦτο μόνον τὸ τέλος προεθέμην, ὅτε ἐπεχείρησα τὴν κατάρτισιν τοῦ εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν ὑποβαλλομένου ἔργου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐνόρκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Προσόντα.

Ἄρθρον 1. Ἱκανοὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐνόρκων λογίζονται μόνοι οἱ Ἕλληνες πολῖται, συμπληρώσαντες τὸ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος, γινώσκοντες ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν Ἑλληνιστὶ καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἑπομένας κατηγορίας, α.) οἱ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν ἀξίας 35,000 δραχμῶν ἢ ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἐξακριβωμένον ἐτήσιον εἰσόδημα 3,000 δραχ-

μάν, δ'.) οἱ διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, τῶν Γυμνασίων καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, γ'.) οἱ τελειοδίδακτοι, προλύται καὶ διδάκτορες, δ'.) οἱ φαρμακοποιοί, ε.) οἱ δικηγόροι, συμβολαιογράφοι καὶ ειδικοὶ ὑποθηκοφύλακες, ς'.) οἱ διευθυνταὶ μεγάλων βιομηχανικῶν καταστημάτων, ζ'.) ὅσοι διετέλεσαν Ὑπουργοί, Πρέσβεις, Βουλευταί, πρόεδροι δημοτικῶν συμβουλίων καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου καὶ ἄνω, καὶ ἡ) οἱ ἀπόστρατοι στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ ἢ τοῦ ὑποπλοιάρχου καὶ ἄνω.

Ἄρθρον 2. Ἔνορκοι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὦσι, λόγῳ ἀσυμβιβάστου ὑπηρεσίας, διὰ παντὸς μὲν οἱ ἱερωμένοι καὶ οἱ μοναχοί, προσκαίρως δὲ α.) οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν ὑπουργείων, οἱ Πρέσβεις, οἱ Νομάρχαι, Ἔπαρχοι, ἀστυνόμοι, δήμαρχοι ἢ δημαρχικοὶ πάρεδροι, β'.) οἱ δικασταί, πλὴν τῶν ἐμποροδικῶν καὶ τῶν παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ ἀμίσθων παρέδρων, γ'.) οἱ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς καὶ ειδικοὶ δημόσιοι κατήγοροι, δ'.) οἱ Βουλευταί, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, ε.) οἱ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἀργίᾳ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ς'.) ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 3. Ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐνόρκου ἰδίως θεωροῦνται διὰ βίου μὲν ὁ ἕνεκα κακουργήματος ἢ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποιν. νόμου πλημμελημάτων, ἢ ἕνεκα διωροδοκίας καταδικασθείς καὶ ὁ διὰ δικαστικῆς ἀπορράτου στερηθεὶς τῶν οἰκογενειακῶν δικαιωμάτων· προσκαίρως δὲ α.) ὁ κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου περιπτώσεις καταδικασθεὶς εἰς πρόσκαιρον διακοπὴν τῆς πρὸς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἱκανότητος, β'.) ὁ διὰ ὁριστικοῦ βουλεύματος παραπεμφθεὶς εἰς δίκην ἕνεκα κακουργήματος ἢ τινος τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ σημειουμένων πλημμελημάτων, γ'.) οἱ πτωχεύσαντες καὶ μὴ ἀποκατασταθέντες ἔμποροι, δ'.) οἱ ἐστερημένοι τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς ἰδίας περιουσίας.

Ἄρθρον 4. Ἀπαλλάσσονται διὰ παντὸς τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου οἱ συμπληρώσαντες τὸ 70 τῆς ἡλικίας ἔτος.

Ἄρθρον 5. Ἐν εἰδικαῖς ἀξιοποίνοις πράξεσιν ἀποκλείεται τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου πᾶς ὅστις ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ συνέπραξεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀνάκρισιν ἢ δίκην ἢ ὡς μάρτυς ἔδωκε μαρτυρίαν ἢ

ὡς πραγματογνώμων ἐγνωμοδότησεν, ἢ ἔχει συμφέρον ὡς ἀδικηθεὶς ἢ ζημιωθείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Κατάρτισις τῶν καταλόγων καὶ ἐκλογὴ τῶν ἐνόρκων.

Ἄρθρον 6. Κατὰ τριετίαν ἐντὸς τοῦ Μαΐου μηνὸς καταγράφονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καθ' ἕκαστον δῆμον ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον **1** ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου καὶ μὴ ὑπαγόμενοι κατὰ τὰ ἄρθρα **2 § 1** καὶ **3 § 1**, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν διὰ παντὸς ἀνικάνων πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐνόρκου, καὶ πρὸς τούτοις οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸ **27** τῆς ἡλικίας ἔτος.

Ὁ κατάλογος οὗτος συντάσσεται ἐν δυσὶ πρωτοτύποις, ὧν τὸ ἕτερον πέμπεται εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ δήμου. Ἐπὶ δὲ τῇ προσκλήσει τούτου, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ αὐτοῦ, ὡς προέδρου, τοῦ δημάρχου καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τούτου ἐκλεγομένου, συνέρχεται καὶ ἐπεξεργάζεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τὸν ὑπὸ τοῦ δημάρχου σχεδιασθέντα κατάλογον, ἐγγράφουσα μὲν τοὺς παραλειφθέντας ἱκανούς, διαγράφουσα δὲ τοὺς τεθνεῶτας καὶ τοὺς ἐστερημένους διὰ παντὸς τῶν νομίμων προσόντων, καὶ καταρτίζει οὕτω τὸν προπαρασκευαστικὸν τοῦ δήμου κατάλογον.

Ἐν τοῖς δήμοις, ἐν οἷς ὑπερβαίνουσι πλείονες τοῦ ἑνὸς εἰρηνοδικαί, μετέχουσι πάντες τῆς ἐπιτροπῆς· ἐν περιπτώσει δ' ἰσοψηφίας ἡ ψῆφος τοῦ ἀρχαιοτέρου αὐτῶν, ὡς τροεδρεύοντος, νικᾷ.

Ἄρθρον 7. Ὁ κατάλογος οὗτος συνταχθεὶς ἐν τρισὶ πρωτοτύποις, ἐκτίθεται ἐπὶ τὰς δεκαπέντε ἑπομένας τοῦ Ἰουνίου ἡμέρας ἐπιμελείᾳ μὲν τοῦ Δημάρχου ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι, ἐπιμελείᾳ δὲ τῶν εἰρηνοδικῶν ἐν τοῖς εἰρηνοδικείοις πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ λῆψιν ἀντιγράφων. Βεβαιοῦται δὲ ἡ ἔκθεσις διὰ πρωτοκόλλων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἐκ τῶν τριῶν πρωτοτύπων τοῦ καταλόγου ἀνὰ ἓν μὲν φυλάττεται ἐν τῷ Εἰρηνοδικείῳ καὶ τῷ Δημαρχείῳ, τὸ δ' ἕτερον πέμπεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου μετὰ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκθέσεως εἰς τὸν Ἔπαρχον ἢ τὸν διοικοῦντα τὴν ἐπαρχίαν Νομάρχην, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Ἰουλίου.

Ἄρθρον 8. Ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Ἐπάρχου ἢ τοῦ Νομάρχου, ἐπιτροπή, συγκειμένη ἐκ τούτου, τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμο-

δίου πρωτοδικείου ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐντεταλμένου δικαστοῦ, τοῦ Ἐφόρου, τοῦ Ταμίου καὶ τῶν προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῆς ἐπαρχίας, συνέρχεται ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς μετὰ τὴν 10 Ἰουλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου πρὸς σύνταξιν τοῦ κατ' ἐπαρχίαν ὁριστικοῦ καταλόγου τῆς τριετίας. Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Νομάρχης ἢ, ὅπου ἑδρεύει Ἔπαρχος, ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν.

Τοὺς ἄνω δημοσίους λειτουργοὺς κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταί· τοὺς δὲ προέδρους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλ' ἡ παρουσία τῶν δύο τρίτων τῶν προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἀρκεῖ πρὸς νόμιμον μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν συγκρότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 9. Ἀπὸ τῆς 15 Ἰουνίου μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς δικαιοῦται πᾶς πολίτης νὰ ὑποβάλῃ ἐνστάσεις πρὸς αὐτὴν εἴτε δι' ἐγγράφου συνταχθησομένου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, εἴτε δι' ἁπλῆς αἰτήσεως ἢ ἀναφορᾶς, ἢ καὶ προφορικῶς διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς. Αὕτη δ' ἐξελέγχουσα τοὺς καταλόγους τῶν δήμων, συντάσσει τὸν ἐπαρχιακὸν κατάλογον καὶ, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε ἀποφαινομένη ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν ἐνστάσεων, ἐγγράφει μὲν ἐν αὐτῷ τὰ παραλειφθέντα ἐν τοῖς προπαρασκευαστικοῖς καταλόγοις ἱκανὰ πρόσωπα, καθὼς καὶ τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀποκτήσαντα τὰ νόμιμα προσόντα, διαγράφει δὲ τοὺς ἀποβιώσαντας καὶ τοὺς μὴ κεκτημένους ἢ τοὺς διὰ παντὸς ἀπολέσαντας τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐνόρκου.

Οἱ ἀρμόδιοι δήμαρχοι ὀφείλουσι ν' ἀναγγέλλωσιν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοὺς ἐπισυμβάντας θανάτους καὶ τὰς ἀπωλείας τῶν προσόντων, εἰς ἃς τυχὸν περιῆλθον ἔνορκοι ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς προπαρασκευαστικοῖς καταλόγοις.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐκδίδονται κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐν δ' ἰσοψηφίᾳ, ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου αὐτῆς νικᾷ.

Ἄρθρον 10. Ὁ ἐπαρχιακὸς κατάλογος, ὁριστικῶς καταρτισθείς, ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ πέμπεται ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς πρὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις, συναθροίζων ἅπαντας τοὺς ἐπαρχιακοὺς καταλόγους τοῦ νομοῦ, ἐπιμελεῖται τῆς ταχίστης δημοσιεύσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 11. Πάντες οἱ ἄνω κατάλογοι, διηρημένοι εἰς στήλας, περιέχουσι τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν, τὸ ἔρ-

γον, τὴν ἡλικίαν καὶ τὰ λοιπὰ προσόντα ἑκάστου προσώπου ἐγγεγραμμένου ἐν αὐτοῖς, ὡς καὶ τὰ πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐνόρκου πρόσκαιρα κωλύματα τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τὰς προσκαίρους ἀνικανότητας τοῦ ἄρθρου 3.

Ἄρθρον 12. Κατ' ἔτος, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς ὧν τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία, καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν, συνέρχεται ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ νομοῦ πρὸς ἐκλογὴν τῶν διὰ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἔτος ἐνόρκων ἐκ τῶν προσώπων τῶν περιεχομένων ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ἐχόντων ἤδη συμπληρωμένων τὸ 30 τῆς ἡλικίας ἔτος καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3.

Ἐν τοῖς νομοῖς, ἐν οἷς ἑδρεύουσι πλείονα τοῦ ἑνὸς πρωτοδικεῖα, ἡ ἐπιτροπὴ συνέρχεται ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου πρωτοδικείου, τὸν δὲ Νομάρχην ἀναπληροῖ ὁ Ἔπαρχος τῆς ἕδρας τοῦ πρωτοδικείου.

Μὴ ὑπάρχοντος ἢ κωλυομένου τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς ἕδρας τοῦ πρωτοδικείου.

Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Νομάρχης ἢ, ὅπου συμπράττει Ἔπαρχος, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν. Αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς ἐκδίδονται κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 13. Πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων, ἡ ἐπιτροπὴ διαγράφει ἐκ τῶν καταλόγων τοὺς τε τεθνεῶτας καὶ τοὺς διὰ δικαστικῆς καταδίκης ἀπολέσαντας διὰ παντὸς τὰ τοῦ ἐνόρκου προσόντα, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐπισήμων ἀντιγράφων τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων ἢ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Οἱ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐκπληρώσαντες ἐπιμελῶς τὰ χρέη ἐνεστικοῦ ἐνόρκου δὲν περιλαμβάνονται μεταξὺ τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλεχθησομένων, ἐνόρκων διὰ τὰ δύο ἑπόμενα ἔτη.

Οἱ ἀρμόδιοι δήμαρχοι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσι νὰ χορηγῶσιν ἐγκαίρως εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω χρησίμους πληροφορίας.

Ἄρθρον 14. Ἐξ ἑκάστου νομοῦ ἐκλέγονται ἐννενήκοντα ἔνορκοι· ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν ἐκλεκτῶν ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς τριετίας διὰ Β. Διατάγματος κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας πρὸς τὸν τοῦ ὅλου νομοῦ.

Ὅπου ἐπαρχία τις τοῦ νομοῦ ὑπάγεται εἰς πλείονα πρω-

ραιαν έφετείου ή εις ην αι λοιπαι έπαρχίαι, οι αναλογοῦντες εις αὐτὴν ένορκοι, αφαιρούμενοι έκ τῶν τοῦ νομοῦ τούτου, προστίθενται εις τοὺς ένόρκους τῆς περιφερείας τοῦ αρμοδίου έφετείου.

Άρθρον 15. Ὁ κατάλογος τῶν εκλεχθέντων κοινοποιεῖται ἄνευ αναβολῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς επιτροπῆς εις τε τὸν πρόεδρον καὶ εις τὸν εισαγγελέα τῶν έφετῶν, εις ὧν τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται ὁ νομὸς ἢ ἡ επαρχία. Ὁ δὲ πρόεδρος τῶν έφετῶν ενεργεῖ επ' αὐτοῦ τὰς ἐν ἄρθροις 57 καὶ επόμενα τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κληρώσεις.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῷ μεταξὺ αποβιωσάντων καὶ τῶν αποδεδειγμένως ὑπαγομένων εις τὰς κατηγορίας τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 δὲν τίθενται εις τὴν κληρωτίδα ὑπὸ τοῦ προέδρου. Επὶ παντὸς δὲ δισταγμοῦ αποφασίζει παραχρῆμα τὸ δικαστήριον τῶν έφετῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ εισαγγελέως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Άμοιβαὶ καὶ ποιναί.

Άρθρον 16. Μέλη τῶν ἄνω επιτροπῶν, αρνούμενα ἢ ἀμελοῦντα νὰ εκπληρώσωσι τὰ εις αὐτὰ επιβαλλόμενα καθήκοντα, τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50—500 δραχμῶν, επιφυλαττομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Άρθρον 17. Οἱ ένορκοι, οἱ εκπληρώσαντες τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα καὶ μὴ κατοικοῦντες ἐν τῷ τόπῳ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κακουργιοδικείου, ζητοῦντες λαμβάνουσι, δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκ τῆς κατοικίας αὐτῶν απουσίας, αποζημίωσιν ἓξ δραχμῶν καθ' ἡμέραν, ἔτι δὲ καὶ τὴν πρὸς ἄνοδον καὶ κάθοδον αὐτῶν δαπάνην, προσδιοριζομένην αναλόγως ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Συνέδρων.

Άρθρον 18. Ἔνορκος, προσκληθεὶς εις εκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ καὶ μὴ εμφανισθεὶς μηδὲ δικαιολογήσας αποχρώντως τὴν απουσίαν του, κατὰ τὰ ἄρθρα 24 καὶ 25 τοῦ Δικαστικοῦ Ὀργανισμοῦ, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων επὶ τῇ προτάσει τοῦ εισαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ πρῶτον μὲν διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50 ἕως 200 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ μέχρι 500 δραχμῶν.

Κατὰ τῆς αποφάσεως τῶν Συνέδρων συγχωρεῖται μόνον ἀνακοπή, γενομένη ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν κακουργιοδικῶν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς αποφάσεως.

προστιθεμένης καὶ τῆς αποστάσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 163 § 2 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἡ ανακοπὴ εισάγεται ὑπὸ τοῦ εισαγγελέως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων κατὰ τὴν ἀμέσως προσεχῆ ἐν τῷ ακροατηρίῳ συνεδρίασιν, ἄνευ ἰδίας κλήσεως τοῦ ανακόπτοντος, καὶ δικάζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 339 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνόδου τῶν κακουργιοδικῶν, ἡ ανακοπὴ γίνεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου Έφετείου ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας, εισάγεται δ' ἐπιμελείᾳ τοῦ παρ' έφέτας εισαγγελέως εις τὴν ἀμέσως επομένην σύνοδον μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ανακόπτοντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Άρθρον 19. Κατὰ τὰ λοιπὰ ισχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ὁ περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῶν εκλογῶν τῶν ἐνόρκων νόμος τῆς 9 Ἰουλίου 1848, ὁ περὶ αὐξήσεως τῆς αποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων νόμος τῆς 22 Μαΐου 1859, ὁ ΠΚΘ΄. νόμος τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1869, καὶ ὁ ΓΝΕ΄. τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1869 καταργοῦνται, ἔτι δὲ καὶ αἱ περὶ ἐνόρκων διατάξεις τῶν περὶ επαρχιακῶν συμβουλίων νόμων καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εις τὸν παρόντα νόμον.

Μέχρι τῆς παρελεύσεως τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διορίας, πρὸς κατάρτισιν τῶν καταλόγων τῆς πρώτης τριετίας ισχύουσιν, οἱ κατάλογοι οἱ καταρτισθέντες επὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τοῦ 1848 καὶ ἡ κατ' αὐτὸν γενομένη εκλογὴ τῶν ἐνόρκων.

Ὁ επὶ τῆς Δικ. ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τοῦ νόμου ΥΜΔ τῆς 22 Ἰουνίου 1871 ανετέθη ἡ κοινοποίησις τῶν ποινικῶν δικογράφων καὶ ἡ εκτέλεσις τῶν ποινικῶν αποφάσεων εις κλητῆρας διοριζομένους τῇ προηγουμένῃ γνωμοδοτήσει τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, επὶ μηνιαίᾳ αποζημιώσει, ἀντὶ τῶν δικαιωμάτων, ἅπερ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ελάμβανον κατὰ τὸ ἄρθρον 53 καὶ επόμενα τῆς ποινικῆς

διατιμήσεως. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου ὄχι μόνον ἐπῆλθε πραγματικὴ οἰκονομία εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐκ δραχ. 110,000 κατ' ἔτος σχετικῶς πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ δαπανώμενα, ἀλλ' ἐξέλιπον καὶ αἱ ποικίλαι καταχρήσεις, αἵτινες ἐλάμβανον χώραν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν πρὸς τοὺς κλητῆρας παραγγελιῶν καὶ τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν κατὰ τὴν ποινικ. διατίμησιν. Ὁ ἀριθμὸς ὅμως τῶν 274 κλητήρων, ὅστις προσδιωρίσθη διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας ἀνεπαρκής, διότι αἱ μακραὶ ἀποστάσεις, τὸ δύσκολον τῆς συγκοινωνίας καὶ ἡ πληθὺς τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν δι' ἑνὸς μόνου δικαστικοῦ κλητῆρος διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης παρά τισι τῶν εἰρηνοδικείων καὶ τῶν ἀνακρίσεων. Πρόσετι δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁρισθῶσιν οἱ ἀπαιτούμενοι κλητῆρες καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλημμελειοδικείου, τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς εἰσαγγελίας ἐν Κυπαρισσίᾳ, καθ' ὅσον περὶ τοῦ δικαστηρίου τούτου, συσταθέντος μετὰ τὸν μνησθέντα νόμον, δὲν προεῖδεν οὗτος. Περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν λίαν δεδικαιολογημέναι ἐκθέσεις τῶν δικαστηρίων ἑκάστοτε ἐπαναλαμβανόμεναι καὶ καταδεικνύουσαι ζωηρῶς τὰς δυσχερείας, αἵτινες ἀνεπαρκείας τῶν μνησθέντων ἀναποφεύκτων αὐτῆς ὀργάνων ἐπὶ ζημίᾳ καὶ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ δημοσίου ταμείου. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ἐτῶν 1872 καὶ 1873 περιελήφθη καὶ ἐνεκρίθη μάλιστα ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις, ἧς ὅμως δὲν ἐγένετο χρῆσις διὰ τὴν ἔλλειψιν εἰδικοῦ νόμου ἐπιτρέποντος τὴν προσθήκην κλητήρων. Τὴν αὐτὴν πίστωσιν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν περιέλαβεν καὶ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ἐτῶν 1874 καὶ 1875. Ὑποβάλλων δὲ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον σχέδιον νόμου, δι οὗ κανονίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει κλητήρων ἐν ταῖς περιφερείαις δώδεκα Πρωτοδικείων κατὰ τὰς ἀναποφεύκτους τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκας, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ θεωρήσῃ ὡς κατεπείγουσαν τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ
Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει δικαστικῶν κλητήρων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν κατωτέρω Πρωτοδικείων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς, τροποποιουμένου κατὰ τοῦτο τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΥΜΔ νόμου.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου			Ἀθηνῶν	εἰς	27	αὔξησις 3
»	»	»	Χαλκίδος	»	16	» 1
»	»	»	Ναυπλίου	»	13	» 3
»	»	»	Καλαμῶν	»	29	» 4
»	»	»	Τριπόλεως	»	24	ἕλατ, 5
»	»	»	Σπάρτης	»	32	αὔξησις 7
»	»	»	Κυπαρισσίας	»	24	» 4
»	»	»	Πατρῶν	»	12	» 12
»	»	»	Μεσολογγίου	»	20	» 5
»	»	»	Ἠλείας	»	21	» 2
»	»	»	Κερκύρας	»	13	» 3
					11	» 1

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ
βουλευτὴς Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Κατόπιν εἰς τῶν βουλευτῶν Τριφυλίας εἶπεν, ὅτι ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Πλαταμώδους στερεῖται ποσίμου ὕδατος. Κατὰ συνέπειαν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον συνέταξε ψήφισμα δι' οὗ παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως προκαλέσῃ νόμον περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν δημοτῶν πρὸς δυχέτευσιν ποσίμου ὕδατος. Παρεκάλεσεν ἐπομένως τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα εἰσαγάγῃ τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον.

Τοῦ προέδρου ἀπαγγείλαντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν κατὰ τὸ 48 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιτροπῶν παρετέθησαν ἐπὶ τούτῳ αἱ κάλπαι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Βαρβαρήγου Πήλκα καὶ Κότταρη, καὶ ἤρξατο ἡ ψηφορορία. Ταύτης δὲ περαιωθείσης ἐγένετο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἐκ τῶν ψηφοδελτίων τῆς τε πλειονοψηφίας καὶ μειονοψηφίας ἐπέτυχον οἱ ἑξῆς κατὰ τὸ οὗτω προσαρτώμενον πρωτόκολλον.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

κατὰ τὴν Α'. Σύνοδον τῆς ΣΤ'. Περιόδου

Α'. Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

1) Γ. Γερεβανάκης, 2) Α. Ἀβέρωφ, 3) Ἠλ. Μαύρομιχάλης, 4) Π. Σκουμπουρδῆς, 5) Α. Βαλασόπουλος, 6) Δ. Σιμόπουλος, 7) Γ. Ν. Ῥεβελιώτης, 8) Σ. Μαλασπίνας. 9) Ἰω. Ψύλλας, 10) Ν. Τσικληπτήρας, 11) Δ. Στάϊκος, 12) Δ. Βολτέρας. 13) Ἰω. Ῥοΐλός, 14) Δ. Ζωγράφος, 15) Ἀλ. Πετετάλης, 16) Σπ. Ἀντωνόπουλος, 17) Σ. Σωτηρόπουλος, 18) Ἀλ. Κωτσόστολος, 19) Δημ. Δρόσος, 20) Δημ. Σαράτσας, 21 Γ. Μίλιτσης.

Β'. Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

1) Ἐμμ. Ναυπλιώτης, 2) Α. Σιμόπουλος, 3) Δ. Ἀντωνιάδης, 4) Κωνστ. Μπράβος, 5) Ν. Νικολαΐδης, 6) Εὐαγ. Ζαβερδινός, 7) Ν. Παπαμιχαλόπουλος, 8) Γ. Βαλσαμάκης, 9) Γ. Ζωχιός.

Γ'. Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

1) Β. Σινανιώτης, 2) Δ. Νικολόπουλος, 3) Ν. Γεωργιάδης, 4) Γ. Β. Πετιμεζᾶς, 5) Δ. Οἰκονόμου, 6) Δ. Τσιτσάρας, 7) Δ. Δανόπουλος, 8) Δ. Παραμυθιώτης. 9) Γ. Παπαγεωργίου.

Δ'. Ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ.

1) Ἰω. Ταταράκης, 2) Γ. Κοντομίχαλος, 3) Δ. Τράκας, 4) Χ. Βανδῶρος, 5) Ἀρ. Σακελλαρόπουλος, 6) Στ. Βισβάρδης, 7) Δ. Πετραλιᾶς, 8) Μελέτ. Ῥουσσόπουλος, 9) Θ. Ἀναστασόπουλος.

Ε'. Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

1) Ἐπαμ. Κριεζῆς, 2) Ν. Ἀποστόλης, 3) Δ. Βαλαβάνης, 4) Σπ. Λογιωτατίδης, 5) Ν. Νικολαΐδης, 6) Κουναυπιώτης, 7) Στ. Κορυζῆς, 8) Μ. Καΐρης Ὀρφανός, 9) Ν. Μαυροκορδάτος.

ΣΤ'. Ἐπὶ τῆς Παιδείας.

1) Γ. Στεφανίτσης, 2) Ι. Μπάγδανος, 3) Σ. Ζερβός, 4) Ἰω.

Ἀνδρίτσου, 5) Α. Βαλασόπουλος, 6) Γ. Πετούσης, 7) Ἀργ. Διαμαντόπουλος, 8) Δ. Βουλπιώτης, 9) Ν. Βασιλάκης.

Ζ'. Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

1) Α. Ἄγγελος, 3) Μ. Ἀντωνόπουλος, 3) Δ. Καρδαρᾶς, 4) Δ. Τσαμόπουλος, 5) Γ. Παπαδαῖος, 6) Δ. Ἀντωνιάδης, 7) Δ. Τρύφωνας, 8) Κ. Κρίσπης. 9) Β. Πήλικας.

Η'. Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

1) Ι. Μεσσηνέζης, 2) Δ. Πετρίτσης, 3) Δ. Ῥοντήρης, 4) Χ. Δουζίνας, 5) Γ. Δημητριάδης, 6) Ι. Ἀντωνόπουλος, 7) Γ. Σέρβος, 8) Δ. Βαλέττας, 6) Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος.

Θ'. Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

1) Χ. Κατσικογιάννης, 2) Ὀδ. Ἀγγελινίδης, 3) Δ. Ἴσκος, 4) Ἀθαν. Βασιλείου, 5) Κ. Κριεμάδης, 6) Μ. Κανελλόπουλος. 7) Π. Τζαμάλας, 8) Ἀντ. Μήτσας, 9) Ἀντ. Μαυρομιχάλης.

Ι'. Ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

1) Δ. Πανηρόπουλος, 2) Ι. Κυριακίδης, 3) Δ. Πετρινός, 4) Ι. Βούλτσος, 5) Ν. Σούτσος, 6) Ν. Μπουρίδης, 7) Ν. Μαυροκορδάτος 8) Ἰάκ. Πολυλᾶς, 9) Θ. Κανακάρης.

ΙΑ'. Ἐπὶ τῶν Ἀναφορῶν.

1) Κωνστ. Χατζῆ Κωνσταντῆς, 3) Ν. Πρεζάνης, 3) Α. Βαχλιώτης, 4) Γ. Σισμάνης, 5) Π. Παπαλέξης, 6) Κωνστ. Διαλέτης, 7) Κ. Γιαλδάσης, 8) Γ. Στάϊκος, 9) Ἀναγ. Δημητρίου.

ΙΒ'. Ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

1) Ι. Καραγιαννόπουλος, 2) Ἰω. Κότταρης, 3) Κ. Πεταλλᾶς, 4) Ἰω. Ἀνεξάρτητος, 5) Η. Φλέσσας, 6) Ν. Καλαντζόπουλος, 7) Θ. Θερμογιάννης, 8) Ἀρσ. Ῥούκης, 6) Π. Μπούτος.

Ὁ δὲ πρόεδρος ἀπαγγείλας τὸ ἀποτέλεσμα ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Δ. Στάϊκος,

Δ. Πονηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 18 *Νοεμβρίου* 1874.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἶτα ὅτι τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς παρουσιασθὲν σήμερον περὶ ὥραν 1 μ. μ. εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα προσερώνησε τάδε.

Βασιλεῦ,

Τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, ἐμφανιζόμενον μετὰ σεβασμοῦ ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, σπεύδει λαμβάνον τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλῃ τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, ἥτις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὑμ. Μ. θέλει ἐνδελεχῶς ἐργασθῇ περὶ τῶν συμφερόντων τῇ Πατρίδι. Εὔχεται δὲ, Βασιλεῦ, ἵνα ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου σκέπῃ καὶ διαφυλάττῃ τὸν Ὑψηλὸν Θρόνον Σου καὶ τὴν Βασιλικὴν οἰκογένειαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος.

Ἡ δὲ Α. Μεγαλειότης ἀντεφώνησεν οὕτω.

Κύριοι,

Χαίρω πολὺ βλέπων ἐμφανιζόμενον ἐνώπιόν Μου τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων· εὐχαριστῶ δ' αὐτὸ ἀπὸ καρδίας διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας Μου εὐχάς του.

Ἡ κατὰ πάντα εἰρηνικὴ διεξαγωγὴ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν πολὺ Μ' εὐχαρίστησε· πέποιθα δὲ, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει προ-

θύμως συμπράξει μετὰ τῆς Κυβερνήτεώς Μου περὶ τῶν καινῶ συμφερόντων.

Ὁ Ὕψιστος διαφυλάττοι τὴν φιλην Πατρίδα.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἔγγραφον τοῦ Βασιλικοῦ Αὐλαρχείου δι' οὗ γνωστοποιεῖται τῇ Βουλῇ ὅτι διαταγῇ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ἡ Λύλλη θέλει φέρει πένθος ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 17 τ. μ. ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀρχιδούκος Καρόλου Φερδινάνδου τῆς Αὐστρίας.

Προσῆλθον καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες βουλευταὶ Ἠλείας Ε. Κρεστενίτης καὶ Σύρου Π. Σεβαστόπουλος κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 18 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κ. κ. βουλευταὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἑξῆς·

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Κωνστ. Οἰκονόμος.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Ν. Μπότασης,
Δ. Στάϊκος,
Κ. Μπουρίδης,
Δ. Πονηρόπουλος.

Οἱ ὁρκισθέντες Βουλευταὶ

Ε. Κρεστενίτης, Π. Σεβαστόπουλος.

Ἀνελθὼν τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι εἰσάγων, χθὲς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1875 ἐφρόνει ὅτι δὲν ἦτο ἀνάγκη νέας εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1874. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κανονισμὸς λέγει ὅτι τὰ νομοθετήματα εἰσά-

γονται ἐκ νέου εἰς νέαν περίοδον, εἰσάγει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τοῦ παρελθόντος πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως.

Ἀκολούθως δὲ καὶ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὡς ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

1) Περὶ καταθέσεως εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τῶν διαπιστευομένων εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας των χρημάτων.

2) Περὶ διορισμοῦ καὶ δ'. ἀντεισαγγελέως παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις.

3) Ὁμοιον περὶ ἀπονεμητέου εἰς τοὺς ἀνακριτὰς ἐπιμισθίου.

4) Περὶ καταψηφίσεως εἰς τοὺς μηνυτὰς τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Ὑπὸ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ τὰ ἑξῆς.

1) Νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐρημερίων τοῦ Κράτους καὶ περὶ δημοδιδασκάλων.

2) Περὶ ἀποχωρήσεως ἐπισκόπων ἕνεκα ἀνικανότητος.

3) Περὶ κληροδοτημάτων καὶ ὑποτροφιῶν.

4) Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ταῦτα πάντα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐνομοθετήθη περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν εἰς τινας δικαστικοὺς λειτουργοὺς παραδιδομένων ἢ διαπιστευομένων λόγῳ τοῦ δημοσίου αὐτῶν χαρακτῆρος χρημάτων.

Ὑπάρχει μὲν τὸ περὶ δικαστικῶν παρακαταθηκῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα Β. Διάταγμα τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1835, ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ προβλέποντος καὶ κανονίζοντος μόνας τὰς κατὰ δικαστικὴν ἐπιταγὴν παρακαταθήκας, οὐδεμία καθιεροῦται ὑποχρέωσις τῶν ἄνω μνησθέντων λειτουργῶν εἰς παράδοσιν τῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ξένων χρημάτων.

Καὶ ἐν τούτοις οἱ μὲν τῶν λειτουργῶν τούτων οὐδεμίαν παρασχόντες ἐγγύησιν, διότι οὐδεὶς νόμος ὑποβάλλει αὐτοὺς εἰς ἐγγυοδοσίαν, οἱ δὲ εὐτελῆ τινα δυνάμει τοῦ νόμου καταθέντες ἀσφάλειαν, πάντες δὲ σχεδὸν ἀνεξέλεγκτον ἔχοντες τὴν διαχείρισιν, κατέχουσι καὶ φυλάττουσι ποσὰ μεγάλα, ἄτινα, εἴτε δι' ἀνεπάρκειαν τῆς φυλάξεως, εἴτε διὰ παράνομον μὲν ἀλλ' ἄνευ σκοποῦ ἀπιστίας μεταχείρισιν αὐτῶν, ὑπάρχουσιν ἐκτε-

θειμένα εἰς σπουδαιοτάτους κινδύνους, ἐνίοτε, ἅτε διαρκῶς πρόχειρα ὄντα, ὑπεξαιροῦνται καὶ ἀπόλλυνται ἀνεπανορθώτως, καὶ ἄλλοτε πρὸς ἀποφυγὴν τῆς παραδόσεως γίνονται τὸ ἀντικείμενον πολυπλόκων καὶ μακρῶν δικῶν· γνωσταὶ δὲ ὑπάρχουσι περιστάσεις, καθ' ἃς καὶ τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ ἰδιῶται σπουδαίας ἐκ τῆς τοιαύτης καταστάσεως ὑπέστησαν ζημίας.

Καὶ μὴ νομίσῃ τις, ὅτι πρόκειται περὶ μικρῶν. Κατὰ τοὺς ἐπισήμους πίνακας, τοὺς ὑποβληθέντας κατ' ἀπαίτησιν τοῦ ὑπουργείου παρ' ὅλων τῶν ἐν τῷ Κράτει συμβολαιογράφων, μόνα τὰ ἐκπλειστηριάσματα, τὰ εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τριετίαν (1870—1872) παραδοθέντα, ἀναβαίνουσιν εἰς 10,290,724 δραχ. ἀναλογοῦσι δηλαδὴ κατὰ μέσον ὅρον περὶ τὰ 3 1|2 ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς ἕκαστον ἔτος· τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο αὐξάνεται κατ' ἔτος.

Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν εἰδικοῦ νομοθετήματος ὑποχρεούντος ἐπὶ εὐθύναις καὶ ποιναῖς τοὺς δημοσίους φύλακας τῶν ἰδιωτικῶν χρημάτων εἰς κατάθεσιν, ὡς οἷόν τε ἀσφαλίζουσαν αὐτὰ κατὰ παντὸς κινδύνου, παρίσταται προφανής, καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπιχειρεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὸ ὑπ' ὄψιν νομοσχέδιον.

Τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐθεωρήθη, καὶ εἰκότως, ὡς τὸ ἀσφαλέστατον ταμιευτήριον τῶν περὶ ὧν πρόκειται χρημάτων, διότι ὁ δημόσιος θησαυρὸς εὐθύνεται δι' ὅ,τι καὶ ἂν ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας τῶν ὑπηρετῶν αὐτῶν συμβῇ· θεωρούμενος δὲ πάντοτε ἀξιόχρεως, ὀφείλει πάντοτε τὸ ὅλον ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ.

Οὕτω δὲ ὁρισθέντος τοῦ δημοσίου ταμείου ὡς τόπου πάσης τοιαύτης παρακαταθήκης, τὰ περὶ τῆς παραδόσεως, τῆς φυλάξεως καὶ τῆς ἀποδόσεως ἐκανονίσθησαν λεπτομερῶς, ἐν μέρει μὲν διὰ διατάξεων τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ἐν μέρει δὲ διὰ παραπομπῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄνω εἰρημένου Βασ. Διατάγματος.

Τὰ τιμαλφῆ πράγματα καὶ οἱ παραστατικοὶ χρημάτων τίτλοι, διὰ τοὺς προκατεθέντας λόγους καὶ κινδύνους, ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰ χρήματα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐν γένει εἰσαγωγὴ αὐτῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα δὲν συνάδει πρὸς τὸν προορισμὸν καὶ τὰς ἐργασίας αὐτῶν, μόνας τὰς κατὰ δικαστικὴν ἐπιταγὴν παρακαταθήκας τοιούτων πραγμάτων ὀφείλουσι νὰ δέχωνται οἱ ταμίαι, κατὰ τὸ ἄνω μνησθὲν διάταγμα· ἐνταῦθα δὲ ὡρίσθη μόνον πρὸς συμπλήρωσιν αὐτοῦ διορία πρὸς ἐνέργειαν τῆς παρακαταθέσεως. Σημειωτέον ἐν τούτοις, ὅτι τοιούτων πραγ-

μάτων κάτοχοι λόγῳ ἐγγυοδοσίας ἢ πρὸς φύλαξιν εἶναι συνήθως οἱ ἄνω δικαστικοὶ λειτουργοί. Ὅθεν εἶναι εὔκολος εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον καὶ δικαίωμα ἡ πρόκλησις δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ παρακαταθήκης αὐτῶν. Αὐτόδηλος δὲ ὑπάρχει ὁ λόγος, δι' ὃν τὰ τῶν πειστηρίων τάσσονται ἐξαιρετικῶς.

Καταρτιζομένου τοιούτου περὶ παρακαταθηκῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα Νομοσχεδίου, ἐπῆλθεν ἀναγκαίως ἡ σκέψις περὶ τῶν ἐκουσίων παρακαταθηκῶν τῶν ἕνεκα τῆς ἀρνήσεως ἢ τῆς δυσχερείας δανειστοῦ τινος γιγνομένων· διότι τὸ περὶ τούτων κενὸν τοῦ ἐν τῷ μείζονι μέρει τοῦ Κράτους ἰσχύοντος Ῥωμαϊκοῦ νόμου (μὴ χωρούσης σήμερον τῆς ἐν ἐκκλησίαις καταθέσεως) καὶ αἱ ἐπακολουθοῦσαι δυσχέρειαι καὶ ζημίαι ἦσαν γνωσταί. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀντικείμενον εἶχε πολλὴν τὴν σχέσιν πρὸς τὸ σκόλιον τοῦ Νομοσχεδίου, προσετέθη ἐν ἄρθρῳ 4 διάταξις ὁρίζουσα τὸν τόπον καὶ τὴν δημοσίαν ἀρχήν, παρ' ἣ γινόμεναι αἱ τοιαῦται ἑκούσιαι παρακαταθῆκαι ἐπιφέρουσι τὴν ἐπιδιωκομένην ἐλευθέρωσιν καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ χρέους. Ἡ διάταξις αὕτη ἁρμόζει ἐντελῶς καὶ εἰς τὰ ἐν τῷ Ἰονίῳ ἀστυκῷ Κώδικι ὁριζόμενα (ἄρθρ. 1174)· ὁμοία δὲ διάταξις περιέχεται ἐν τοῖς σχετικοῖς Γαλλικοῖς νόμοις καὶ διατάγμασι, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1257 τοῦ Γαλλικοῦ ἀστυκοῦ Κώδικος.

Οὐδόλως διστάζων ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει κρίνει τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ὡς παρέχον ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις εἰς τὴν ἐξασφάλισιν σπουδαιοτάτων συμφερόντων, παρακαλῶ νὰ θεωρήσῃ ὡς κατεπείγουσαν τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ καταθέσεως εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τῶν διαπιστευομένων εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας των χρημάτων κλπ.

Ἄρθρον 1. Πᾶς εἰρηνοδίκης, γραμματεὺς δικαστηρίου, καὶ συμβολαιογράφος, εἰς ὃν ἕνεκα τοῦ δημοσίου αὐτοῦ χαρακτῆρος περιῆλθον ἢ διεπιστεύθησαν χρήματα πρὸς φύλαξιν, διανομὴν ἢ παράδοσιν εἰς ἄλλην ἀρχὴν ἢ ἰδιώτην, ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τῆς ἕδρας αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως. Ἐὰν δὲ ἐδρεύῃ ἐν τόπῳ,

ἔνθα δὲν ὑπάρχει ταμεῖον, ἡ παράδοσις γίνεται εἰς τὸ πλησιέστερον ταμεῖον ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως.

Ὁ ἐπὶ πτωχεύσεως εἰσαγγελεύς, ὁσάκις ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 497 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου δὲν ἐνήργησεν ἐντὸς ἑκατημέρου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως τὴν ἐπὶ τόκῳ παράδοσιν τῶν ἐν τῷ ταμείῳ τῆς πτωχεύσεως χρημάτων εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον, ὑπόκειται ἑκάστοτε εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.

Ἡ παρὰ τοῖς εἰρημένοις δικαστικοῖς λειτουργοῖς συντηρητικὴ κατάσχεσις τῶν χρημάτων οὐδαμῶς ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τῆς πρὸς κατάθεσιν εἰς τὸ ταμεῖον ὑποχρεώσεως· ἀναγγέλλουσι δὲ μόνον αὐτὴν εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον, καθ' ὃν χρόνον ἐνεργοῦσι τὴν παράδοσιν, ὅπως τηρήσῃ ταῦτα ἐν ὅσῳ ὁρίσταται ἡ κατάσχεσις.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δικαστικοὶ λειτουργοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τὰ ἁρμόδια ταμεῖα παράδοσιν τῶν μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον, περιελθόντων εἰς αὐτοὺς χρημάτων.

Ἄρθρον 3. Εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὑποχρέωσιν ὑποβάλλονται οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ διὰ τὰ προκαταβαλλόμενα ἐπὶ ἐφέσεσιν, αἰτήσεσιν ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, ἢ ἀναιρέσεων πρόστιμα ἢ παράβολα, ἀλλ' ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς τὴν ἔφεσιν ἢ τὴν περὶ ἐπαναλήψεως αἴτησιν τελεσιδίκως, ἢ τὴν περὶ ἀναιρέσεως αἴτησιν ἀπορριπτούσης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4. Αἱ μετὰ νόμιμον προσφορὰν, καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ πολιτικοῦ νόμου, ὑπὲρ οἱουδήποτε πιστωτῶν ἀρνουμένων, καὶ ὑπὸ ὀφειλετῶν ἐπιδιωκόντων τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν, γινόμεναι καταθέσεις χρημάτων καὶ τιμαλφῶν πραγμάτων παράγουσι νόμιμα ἀποτελέσματα μόνον, ἐὰν γένωνται παρά τισι τῶν συμβολαιογράφων τοῦ τόπου, ἔνθα ὀφείλεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ συμβολαίου.

Καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων παρακαταθηκῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 διατεταγμένα.

Ἄρθρον 5. Τὰ χρήματα περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2 καὶ 4, ἀποδίδονται διὰ γραμματίου πληρωμῆς, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ παρακαταθέντος ὑπαλλήλου εἰς βάρος τοῦ παραλαβόντος ταμείου ὑπὲρ ἑκάστου δικαιούχου.

α) Ἐπὶ ἐκπλειστηριάσματος οἱουδήποτε, ἐὰν, ὡς κατεστάθη

τελεσίδικος ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας·

β) Ἐπὶ χρημάτων ἀποδοτέων εἰς αὐτὸν τὸν κατατεθέντα ἢ παραδοτέων εἰς ἄλλην ἀρχὴν ἢ ἰδιώτην, ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως, ἅμα ὡς δικαιοῦχος αἰτήσῃ ταῦτα·

γ) Ἐπὶ ἀποδοτέων ἐγγυήσεων, δυνάμει πράξεως τοῦ ἁρμοδίου πρόεδρου·

δ) Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, δυνάμει τελεσιδίκου ἀποράσεως·

Ἡ ἀπόδοσις γίνεται ἐπὶ ἐξοφλητικῷ, γραφομένῳ ὑπὸ τὴν πρᾶξιν τῆς παρακαταθέσεως.

Ἄρθρον 6. Ὁ παραβάτης τιμᾶται τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 ἕως 4 διατάξεων τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 30—500 δραχμῶν· καὶ ἐὰν ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία εἰς τὴν Ἐπικράτειαν ἢ εἰς ἰδιώτην, καὶ διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν, φυλαττομένων πάντοτε τῶν ὁρισμῶν τῶν ἄρθρων 394 καὶ 485 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθρον 7. Αἱ εἰς πολύτιμα πράγματα ἢ παραστατικὰ χρημάτων ἔγγραφα συνιστάμεναι παρακαταθῆκαι παραδίδονται ὑπὸ τῶν λαβόντων αὐτὰς γραμματέων, ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ποιναῖς, εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 8. Οἱ γραμματεῖς ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ εἰς χρήματα, τίτλους παραστατικοὺς χρημάτων, καὶ πολύτιμα πράγματα συνιστάμενα πειστήρια ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἢ τῆς λήψεως αὐτῶν καὶ ἐπὶ ταῖς ποιναῖς ταῖς ὁριζομέναις διὰ τοῦ ἄρθρου 6. Ἡ παράδοσις δύναται ν' ἀναβληθῇ μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰ ἄρθρα 250 καὶ ἑπόμενα τῆς ποιν. δικονομίας, ἐὰν τὰ πειστήρια θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως, ἐν ᾗ κατετέχθησαν. Ἡ ἀπόδοσις τῶν κατατεθέντων πειστηρίων γίνεται ὑπὸ τοῦ ταμείου, μόνον δυνάμει ὁριστικοῦ δικαστικοῦ βουλεύματος ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 9. Περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν τύπων τῆς παραδόσεως, τῆς φυλάξεως καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἄνω παρακαταθηκῶν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ δικαστικῶν παρακαταθηκῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα.

Ἄρθρον 10. Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργεῖται.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς καὶ
Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς τὰ ἐν τῇ παρούσῃ προσαρτώμενα τρία σχέδια νόμου.

Διὰ τοῦ πρώτου ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς καὶ δύο Ἀντεισαγγελέων παρ' ἑπτὰ Πρωτοδικείοις τοῦ Κράτους.

Διὰ τοῦ δευτέρου ἐπιτρέπεται ἡ ἀπονομὴ ἐπιμισθίου 25—50 δραχμῶν κατὰ μῆνα εἰς τοὺς δικαστὰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εὐδοκίμως ὡς τακτικοὺς ἀνακριτάς, καὶ

Διὰ τοῦ τρίτου παρέχεται τοῖς δικαστηρίοις τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τοῖς συμβουλίοις τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν ἐφετῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν εἰς τὸν ἐγκαλοῦντα τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὁσάκις πείθωνται ὅτι ἡ καταγγελία ἦτο προφανῶς ψευδής, ἢ ὅτι δολίως παρερμηνεύθησαν δι' αὐτῆς τὰ πράγματα.

Κατὰ τοὺς ὑπ' ὄψιν μου πίνακας τῶν ἁρμοδίων Εἰσαγγελέων, αἱ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐκκρεμεῖς ποιναὶ ὑποθέσεις, αἱ ἀφορῶσαι εἰς κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, ἀνέρχονται εἰς 75,816· ἐξ αὐτῶν 16,198 εἰσὶν ἐκκρεμεῖς παρὰ τοῖς τακτικοῖς ἀνακρισταῖς, 47,545 εἰσὶν ἐκκρεμεῖς παρὰ τοῖς ἀνακριτικοῖς ὑπαλλήλοις, καὶ 11,773 ἐν τοῖς γραφείοις τῶν παρὰ πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέων. Ἡ εἰκὼν δ' αὕτη τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἤθελεν ἀληθῶς ἀποδεικνύει χειρίστην τὴν κατάστασιν τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, ἂν δὲν ἦσαν πασίγνωστοι αἱ ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων πρὸ ἐτῶν συνεσωρεύθησαν ἐν τοῖς ἀνακριτικοῖς γραφείοις τοσαῦται καταγγελίαι, καὶ ἂν δὲν ἦτο στατιστικῶς βεβαιωμένον, ὅτι διὰ τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς δικαστικῆς δαπάνου ἐλάττων τοῦ 1|3 τῶν καταγγελιῶν καταδεικνύονται, ὡς ἀποβλέπουσαι πράγματι ἀξιοποίνους πράξεις, ἕνεκα τῆς ἀναπτυχθείσης δυστυχῶς τάσεως τοῦ δημιουργεῖν ψευδεῖς κατηγορίας εἴτε ἐξ ἐκδικήσεως καὶ ἐμπαθείας, ἢ πρὸς ἐπιτυχίαν ἄλλων συμφερόντων καὶ σκοπῶν. Ἀλλ' οἱαδήποτε καὶ

ἂν ὦσι τὰ αἴτια τῆς καταστάσεως ταύτης, φανερὸν εἶναι ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης μεγάλως ὀπισθοπορεῖ, καὶ ἀναπόρευκτον καθίσταται ὅπως, ἐκτὸς τῶν διοικητικῶς ληφθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης μέτρων πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐκκρεμῶν ἀνακρίσεων, ληφθῶσι καὶ νομοθετικά τινα μέτρα, τὸ μὲν πρὸς πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς καὶ προσήκουσαν τῶν ἀνακριτῶν ἀμοιβήν, ὅταν εὐδοκίμως καὶ μετ' ἐπιμελείας ἐργάζωνται, τὸ δὲ πρὸς καταστολὴν τοῦ κακοῦ τῶν ἐντελῶς ψευδῶν καταγγελιῶν, ἢ τῆς δι' αὐτῶν παραμορφώσεως τῆς ἀληθείας εἰς τρόπον ἀποπλανῶντα τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν ὡς πρὸς τὸν ἀληθῆ χαρακτηρισμὸν τῆς ἀξιοποίνου πράξεως καὶ ἀπασχολοῦντα τὴν δικαιοσύνην εἰς ἀκάρπους καὶ ματαίας ἐρεύνας.

Διὰ τοῦ ἄρθρου **6** τοῦ νόμου περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς ἑνὸς μόνου Ἀντεισαγγελέως παρ' ἑκάστῳ Πρωτοδικείῳ, κατ' ἐξαίρεσιν δ' ἐπετράπη ὁ διορισμὸς καὶ δευτέρου Ἀντεισαγγελέως ἐν Ἀθήναις διὰ τοῦ νόμου τῆς **25** Φεβρουαρίου **1842**· ἀλλὰ μετὰ τὴν σπουδαίαν ἀνάπτυξιν, ἣν ἔλαβεν ἡ ποινικὴ ὑπηρεσία, ἀνέφικτος καθίσταται. ἐν τοῖς σπουδαιοτέροις τῶν Πλημμελειοδικείων τοῦ Κράτους ἡ ἀρτιβὴς διεξαγωγὴ τῆς εἰσαγγελικῆς ὑπηρεσίας διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ ἑνὸς μόνου Ἀντεισαγγελέως, ἀφοῦ μάλιστα εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν συγκροτεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους καὶ Κακουργιοδικεῖον, εἰς ὃ ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς ὁ Εἰσαγγελεύς. Ἐντεῦθεν ὄχι μόνον ἡ ταχεῖα εἰσαγωγὴ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον καὶ τὸ Συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν παρεμποδίζεται, ἀλλ' ἀτελέστατα ἐνασκεῖται καὶ ἡ ὑπὸ τῆς εἰσαγγελίας ἐπιτήρησις τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν καὶ ἡ ἐπίσκεψις καὶ ἐπιθεώρησις τῶν δικαστικῶν γραφείων, λησμονοῦνται δὲ ἐν τοῖς γραφείοις τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων αἱ παραγγελίαι τῶν Εἰσαγγελέων πρὸς ἐνέργειαν προσαγωγικῶν ἀνακρίσεων· πολλαὶ ἀξιόποιναι πράξεις παραγράφονται καὶ ἄλλα ἀτοπήματα λαμβάνωσι χώραν. Μετὰ τὸν διορισμὸν μάλιστα πλειοτέρων ἀνακριτῶν ἡ ἀνάγκη τῆς προσθήκης ἑνὸς ἔτι Ἀντεισαγγελέως παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, παρ' οἷς ὑπάρχει ὁ μεγαλείτερος ἀριθμὸς τῶν ἐκκρεμῶν ἀνακρίσεων, καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἀναπόρευκτος, διότι ἄλλως μετατόπισις μόνον τοῦ κακοῦ θέλει ἐπέλθει, τοὐτέστι νὰ συσσωρευθῶσιν αἱ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις ἐκ τῶν γραφείων τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς εἰσαγγελίας. Νομίζω δ' ἀναγ-

καῖον νὰ προσθέσω ὅτι διὰ τοῦ προτεινομένου μέτρου οὐδεμία προσθήκη δαπάνης θέλει ἐπέλθει, διότι δὲν ζητεῖται νὰ προσδιορισθῇ ἀριθμὸς Ἀντεισαγγελέων ἀνώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ Κράτους, ἀλλὰ μόνον νὰ ἐπιτραπῇ, ὅπως εἰς ὡρισμένα Πρωτοδικεῖα διορίζεται κατὰ τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας, καὶ δεύτερος Ἀντεισαγγελεύς, ὅστις θέλει λαμβάνεσθαι ἐκ τῶν δικαστηρίων, ἅπερ εἰσὶν ἐνήμερα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας, καὶ πάλιν ἀφαιρεῖσθαι καὶ ἐκ τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ προσετέθη, ὅταν καὶ τοῦτο κατασταθῇ ὡσαύτως ἐνήμερον.

Τὸ ἄρθρον **231** τοῦ νόμου περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων προεῖδε περὶ ἐτησίας ἀμοιβῆς μέχρι 300 δραχμῶν εἰς τοὺς εὐδοκίμως ἐκπληροῦντας τὸ καθῆκόν των ἀνακριτάς. Ἡ χορήγησις τῆς ἀμοιβῆς ταύτης ἔπαυσεν ἐντελῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους **1863**, διότι, ὑπαχθεῖσα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιμισθίων, κατ' ἀρχὰς μὲν κατηργήθη, κατόπιν δὲ περιωρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ διὰ τοῦ νόμου ΗΚ'. τῆς **31** Ἰανουαρίου **1864**· ἀλλ' ἔκτοτε οὐδεὶς τῶν ἀνακριτῶν ἀπήτησε ταύτην διὰ τὸ ἀσήμαντον ἴσως αὐτῆς. Τὸ ἔργον τοῦ ἀνακριτοῦ εἶναι οὐ μόνον σπουδαιότατον, ἀλλὰ καὶ τὸ μάλλον πολύμοχθον ἐκ τῶν τοῦ δικαστοῦ καθηκόντων, διότι ἀπαιτεῖ διηνεκῆ καὶ ἐπίμονον ἀνασχόλησιν, ὡς γνωστὸν δὲ πολλοὶ τῶν ἐμπείρων καὶ ἱκανῶν δικαστῶν ἀποφεύγουν τοῦτο διά τε τὸν εἰρημένον λόγον καὶ διότι ἀφαιρεῖ ἀπὸ αὐτοὺς τὸν καιρὸν τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ὅπερ ἐγγυᾶται αὐτοῖς ταχυτέραν καὶ βεβαιοτέραν προαγωγήν· εἰς ἣν δὲ κατάστασιν εὑρίσκεται ἤδη ἡ ἀνάκρισις ἀπαιτεῖται ἐξαιρετικὴ ἐπιμέλεια καὶ δραστηριότης ἐκ μέρους τῶν ἐπιτετραμμένων αὐτὴν, ὅπως δυνηθῶσι ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, καθιστῶντες αὐτὴν ἐνήμερον. Διὰ τοῦτο νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ ὡρισθῇ εἰς **25 – 50** δραχμὰς κατὰ μῆνα τὸ ἀπονεμητέον εἰς τοὺς ἀνακριτὰς ἐπιμίσθιον, ἀλλὰ συνάμα νὰ κανονισθῶσι τὰ τῆς ἀπονομῆς καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτοῦ εἰς τρόπον προκαλοῦντα μὲν καὶ ἱκανοποιοῦντα τὴν φιλότιμον καὶ εὐδόκιμον τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν, καταδεικνύοντα δ' ἀφ' ἑτέρου καὶ μειφόμενον τὴν ὀλιγωρίαν καὶ ἐπιπολαιότητα, καὶ τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπὸς τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου τῶν ὑποβαλλομένων νομοσχεδίων.

Ὡς εἶπον, ἓν τῶν κυριωτέρων αἰτίων τῆς αὐξήσεως τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων εἶπι ἡ εὐκολία, μεθ' ἧς δημιουργοῦνται κα-

ταγγελίαι ἐπὶ ἀνυπάρκτοις ἀξιοποίνοις πράξεσιν, ἄλλοτε δὲ διαστρέφεται διὰ τῆς καταγγελίας ἡ ἀλήθεια, ὅπως δοθῇ ἐκρύτερος εἰς τὴν πρᾶξιν χαρακτηρισμός, καὶ ἄλλοτε περιλαμβάνονται εἰς τὴν καταγγελίαν ὄχι μόνον οἱ ἀληθῶς ἐγκληματίσαντες ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν, πολλάκις δὲ καὶ οἱ δυνάμενοι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. Τῆς ὀλεθρίας ταύτης τάσεως παραδείγματα νομίζω, ὅτι εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστά, ἀλλ' εἰς ἀπόδειξιν τοῦ μεγέθους τῆς καταχρήσεως ἐπέρχεται καὶ αὐτὴ ἡ τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης στατιστική, ἐξ ἧς βεβαιοῦται ὅτι ἐκ τῶν ἐκδοθέντων κατὰ τὸ ἔτος **1873** ὑπὸ τῶν Συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν βουλευμάτων, ἀνερχομένων εἰς **23,955**, τὸ ἥμισυ σχεδόν, ἤτοι **11,590**, ἀπεφάνθησαν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν, ἐκ δὲ τῶν εἰσαχθεισῶν εἰς τὰ πλημμελειοδικεῖα δικῶν, ἀνερχομένων ἐν ὅλῳ εἰς **10572**, πλέον τοῦ ἡμίσεως ἤτοι αἱ **5,326**, ἐβασιν ἀθωωτικήν. Ἀληθῶς αἱ κατὰ τῆς ψευδοῦς καταμηνύσεως κλπ. διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀποτελοῦσι σπουδαίαν κοινωνικὴν ἐγγύησιν κατὰ ψευδῶν καὶ ἀνυποστάτων καταγγελιῶν, ἀλλὰ τὰ ἐκτεθέντα δεικνύουσιν ὅτι δὲν ἤρκεσαν εἰς τὴν καταστολὴν τοῦ κακοῦ, τὸ μὲν διότι ἡ ἐπὶ ψευδεῖ καταμηνύσει κατηγορία ἐξήρτηται ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ ἀδίκως καταγγελθέντος καὶ σπανίως γίνεται χρῆσις αὐτῆς, εἴτε διὰ τὸν λόγον τῆς ἐπιστροφῆς, ὃν οἱ φιλήσυχοι πολῖται ἔχουσιν εἰς τὰς δικαστικὰς διαμάχας, εἴτε διότι ἐπέρχεται κατόπιν συμφιλίωσις μεταξὺ τοῦ καταγγείλαντος καὶ τοῦ καταγγελθέντος, εἴτε διότι ἐλησμονήθη ὑπὸ τοῦ τελευταίου, μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἀθώωσιν, τὸ γενόμενον αὐτῷ ἀδίκημα, τὸ δὲ διότι τὰ ἀποτελέσματα τῶν τοιούτων καταδιώξεων δὲν ἐπέρχονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ψεύδους, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νέα ἀνάκρισις καὶ δίκη, εἰς ἣν εἶναι εὔκολον νὰ διαφύγῃ καὶ πάλιν ἡ ἀλήθεια ἢ νὰ λησμονηθῇ ἡ καταδίωξις ἐν τῇ σωρείᾳ τῶν ἐκκρεμῶν ἀνακρίσεων. Ἴσως ἠδύνατο σκοπιμώτερον νὰ ρυθμισθῶσι τὰ τῆς καταδιώξεως ἐπὶ ψευδεῖ καταμηνύσει, ψευδομαρτυρίᾳ ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς, παραβάσει τῆς διὰ γεγραμμένης ὑποσχέσεως κλπ. διὰ τῆς χορηγήσεως εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ δικαιώματος τοῦ δικάζειν καὶ τιμωρεῖν τὰς τοιαύτας ἀξιοποίνους πράξεις ἅμα ἀνακαλυπτομένας καὶ βεβαιουμένας ἐνώπιον αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν τοιαύτην ἐπὶ τῆς ποινικῆς ἡμῶν νομοθεσίας καινοτομίαν θεωρῶ λίαν τολμηρὰν καὶ ἐπικίνδυνον. Ἐνῷ ἡ ἀρχὴ, ἣν καθιεροῖ τὸ τρίτον ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων

νομοσχεδίων, στηρίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ Κράτους τοῦ ν' ἀπαιτήσῃ τὰς ὑπ' αὐτοῦ καταβληθείσας δαπάνας ἀπὸ τὸν παραίτιον αὐτῶν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐντελῶς ψευδοῦς ἢ δολίως παραμορφωσάσης τὰ πράγματα κατηγορίας, ἡ ἀρχὴ δ' αὕτη καθιεροῦται ῥητῶς καὶ ἐν ἄρθρῳ **86** τῆς ποινικῆς δικονομίας ὑπὲρ τοῦ ἀθωωθέντος κατηγορουμένου, δυναμένου ἀμέσως μετὰ τὴν ἀθώωσίν του ν' ἀπαιτήσῃ τὰ ἔξοδα, εἰς ἃ ὑπεβλήθη ἕνεκα τῆς ἀνυποστάτου καταδιώξεως.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀναγνωρίσει τὴν χρησιμότητα τῶν ὑποβαλλομένων νομοσχεδίων καὶ ὅτι ἰδίως ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῶν θέλει ἀνεύρει ἐγγυήσεις τινὰς πρὸς καταστολὴν, τοῦ κακοῦ, ὅπερ ὀλεθρίως ἐπιδρᾷ ἐπί τε τῆς ταχείας καὶ ὀρθῆς ἀπονομῆς τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως καὶ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἀκόμη ἠθικῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **18** Νοεμβρίου **1874**.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Ὑπουργὸς καὶ Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ διορισμοῦ καὶ Βου Ἀντεισαγγελέως παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις Ναυπλίου, Τριπόλεως, Καλαμῶν, Σπάρτης, Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Χαλκίδος δύναται νὰ διορισθῇ καὶ Βος Ἀντεισαγγελεύς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **18** Νοεμβρίου **1874**.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας.
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τοῦ ἀπονεμητέου εἰς τοὺς ἀνακριτὰς ἐπιμισθίου.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον **234** τοῦ Νόμου περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων μεταρρυθμίζεται ὡς ἑξῆς.

Οἱ τακτικοὶ ἀνακριταὶ λαμβάνουσι μηνιαῖον ἐπιμίσθιον δραχμῶν **25**—**50**.

Τὸ ποσὸν τοῦ πληρωτέου ἐπιμισθίου προσδιορίζεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας, εἰδικῶς δι' ἕκαστον τῶν ἀνακριτῶν,

διὰ Β. Διατάγματος, προηγουμένης ὅμως πάντοτε αἰτιολογημένης ἐκθέσεως τῶν ἁρμοδίων Εἰσαγγελέων τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνακριτοῦ, προσηρτημένης εἰς τὸ Β. Διάταγμα.

Διὰ Β. Διατάγματος, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκδιδομένου, δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἡ πληρωμὴ ἐπιμισθίου εἰς ἀνακριτὴν δι' ἔλλειψιν τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας ἢ ἀκριβείας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, λαμβανομένων πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν τοῦ τε ἀριθμοῦ καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν διεξαχθεισῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακρίσεων, καὶ τῶν διαταχθεισῶν ἕνεκεν ἀτελείων τῆς ἀνακρίσεως ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀνακριτοῦ, περαιτέρω ἀνακρίσεων διὰ βουλευμάτων τῶν Συμβουλίων τῶν Πλημμελειοδικῶν ἢ τῶν Ἐφετῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ
βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Ν. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τῆς καταψηφίσεως εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας ἢ μηνυτὰς τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν δικαστικῶν ἐξόδων εἰς τὰς περιπτώσεις προφανῶς ψευδῶν ἢ ἀνυποστάτων καταγγελιῶν.

Ἄρθρον 1. Τὰ δικαστήρια τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τὰ Συμβούλια τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν, δικάζοντα ἢ ἀποφαινόμενα ἐπὶ ποινικῶν δικῶν, ἐφ' ὧν ἡ καταδίωξις ἐγένετο ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει ἢ τῇ μηνύσει ἰδιώτου δύνανται, ὁσάκις πεισθῶσιν ὅτι ἡ καταγγελία ἦτο προφανῶς ψευδὴς, ἢ ὅτι παρεμορφώθησαν δι' αὐτῆς δολίως τὰ πράγματα, ὅπως δοθῇ βαρύτερος χαρακτὴρ εἰς τὴν πρᾶξιν, ἢ ὅπως περιληφθῶσιν εἰς τὴν καταδίωξιν πρόσωπα οὐδόλως μετασχόντα εἰς τὴν ἀξιόποινον πρᾶξιν, νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὸν καταγγείλαντα τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, προσδιοριζομένων ῥητῶς ἐν τῇ ἀποφάσει ἢ τῷ βουλεύματι. Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ἀφαιρεῖται ἐν περιπτώσει καταδίκης τοῦ κατηγορουμένου, ἀπὸ τῶν εἰς βάρος αὐτοῦ ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ἄρθρον 2. Οἱ Γραμματεῖς τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν ὀφείλουσιν, ἅμα καθίστανται ὁριστικὰ τὰ βουλεύματα καὶ ὁριστικαὶ καὶ τελεσίδικαι αἱ ἀποφάσεις, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας, καὶ ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ πρὸς

ἀναίρεσιν προθεσμία ἢ ἀποβληθῇ ἡ γενομένη αἴτησις ἀναιρέσεως, νὰ διαβιβάζωσιν, ἐντὸς ὀκτὼ τὸ πολὺ ἡμερῶν, ἀποσπάσματα αὐτῶν εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ταμίας διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν καταψηφισθέντων ἐξόδων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ
βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐφημερίων τοῦ Κράτους καὶ περὶ δημοδιδασκάλων.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Μετὰ τῆς κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου ἐδαδίζει ἡ θρησκεία· εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ κοινωνία, ἄνευ θρησκείας. Ἡ ἰδέα αὕτη ἡ τοσοῦτον ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐκαλλιεργήθη καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας, ἀλλ' ὑπὸ διαφόρους τύπους τελειότητος· ἡ δὲ ὑπεροχὴ τῆς θρησκείας συμπαρομαρτεῖ τῇ ὑπεροχῇ τοῦ Ἔθνους. Τὰ ἔθνη ἐκεῖνα προώδευσαν καὶ εὐημέρησαν, τὰ ὁποῖα ἐκαλλιέργησαν πλειότερον τὴν θρησκείαν. Ἡ δ' Ἑλλὰς δύναται νὰ καυχηθῇ, ὅτι εἶναι ἡ υἱοθετήσασα καὶ ἀναθρέψασα τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν τῆς ὁποίας ἡ ὑπεροχὴ εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, ὅσον ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀνωτέρα τῆς πλάσεως, εἶναι αὐτὸς ὁ πλάστης. Ἐν δὲ τῇ θρησκείᾳ, ἡ Ἑλλὰς ἔζησε, καὶ τοι δυλωθεῖσα, καὶ οὖσα τὸ πάγκαλον βραβεῖον τῶν ἐπιδραμόντων καὶ ἀλληλοδιαδόχως κατακλυσάντων αὐτὴν παντοίων ἐθνῶν. Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι τὸ κολοσσιαῖον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς, καὶ τοι πεπτωκυῖα, ἀνήγειρε τῇ ἀνθρωπότητι. Τὴν δ' Ἑλλάδα ἐξελέξατο τὸ Θεῖον, ἵνα κτίσῃ τὸν ναὸν αὐτοῦ. Ἡ δ' ἐκκλησία ὑπῆρξεν ἡ κιβωτὸς, ἐν ᾗ ἡ Ἑλλὰς ἀναποταμίευσε πᾶν ὅτι εἶχε πολίτιμον, τὸν νοῦν καὶ τὴν ἐλευθερίαν της. Καὶ τῷ ὄντι, ἐν αὐτῇ διαλάμπει ἡ ἐλευθερία καὶ ὁ νοῦς ὁ Ἑλληνικός· διότι ὁ κλῆρος τῆς Ἑλλάδος ἦτον ἡ λυχνία, ἥτις οὐ μόνον τὴν Ἑλληνικὴν χώραν ἐφώτισεν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην διέχυσε φῶς ἱκανὸν νὰ διαλύσῃ τὴν σκοτίαν, ἥτις ἐβασίλευε, μετὰ τὴν κατάπτωσιν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος ἦτον ὁ ἡγούμενος τῶν ἀγαθῶν πράξεων καὶ τῶν ἐλευθέρων ἰδεῶν· αὐτὸς ἦτον ὁ παρήγορος καὶ ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν τυρανουμένων· πράγματι δὲ ἦν ὁ πνευ-

ματικὸς πατὴρ τῆς μιᾶς καὶ δούλης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας· αὐτὸς τέλος ἦταν ὁ σημαιοφόρος τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἄνευ τοῦ κλήρου, ἡ ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων ἦτο προβληματική, ἂν ὄχι ἀκατόρθωτος.

Ἐνῷ δὲ τοσαῦτα διεπράττετο ὁ κλῆρος, ἐνῷ τοσοῦτον ἀναγκαῖον στοιχεῖον τῆς κοινωνίας εἶναι, ἡ ἐπικράτεια τί ὑπερ αὐτοῦ ἔπραξεν; Ἀντὶ εὐγνωμοσύνης, ἀπραξίαν ἀπέδειξεν· οὐδεμία φροντὶς ἐλήφθη περὶ περιθάλψεως τοῦ κλήρου, οὐδεμία πρόνοια περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ βελτιώσεως αὐτοῦ· τοὐναντίον μάλιστα ὁ λαὸς μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀφείλεν ἢ ἐκολούθωσε τοσοῦτον ἐλεεινῶς τὰ λεγόμενα κανονικά, ὥστε τὸ ἀπορέρον κατέστη μηδαμινὸν καὶ ὅλως ἀνεπαρκὲς εἰς τὴν συντήρησιν αὐτοῦ. Ὡς ἂν μὴ ἤρκει δὲ τοῦτο, ἡ χειροτονία ἀπολελυμένων ἱερέων κατέστησε τὴν πρόσοδον εὐτελεστάτην. Διὰ τοῦτο ὁ κλῆρος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπαιδευθῇ, πάντες δὲ οἱ ἐκπαιδευόμενοι ἐτράπησαν ἄλλην ὁδὸν, καὶ οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ ἱερωθῇ. Ἐκ τούτου σήμερον ὁ κλῆρος εἶναι ὁ ἀμαθέστατος σχεδὸν εἰπεῖν πάσης ἄλλης τάξεως. Ἐνῷ δ' ἐν τῇ δουλείᾳ ὁ κλῆρος ἦτον εὔπορος, καὶ διεκρίνετο ἡ οἰκία τοῦ ἱερέως ἀπὸ πάσης ἄλλης, ἐνῷ ἡ οἰκογένεια τοῦ ἱερέως ἐν τῇ δημώδει ποιήσει ἦτον ἡ ἡρωὶς τῶν ποιητῶν τοῦ δήμου, ἐνῷ ἐν τῇ δουλείᾳ εἴχομεν τοσούτους σοφοὺς ἱερεῖς καὶ ἱεράρχας, σήμερον πολὺ ὀλίγους ἱερεῖς ἔχομεν, ὡς τὸν Βάμβαν, τὸν Φαρμακίδην, τὸν Οἰκονόμον, τὸν Βενιαμὶν, τὸν Δούκαν, τὸν Γαζῆν καὶ τοσούτους ἄλλους, οὔτε πολλοὺς ἱεράρχας ὡς τὸν Παλαιῶν Πατρῶν, τὸν Κυνουρίας, τὸν Γρηγόριον, τὸν Δέρκων, τὸν Κυρίλλον καὶ πολλοὺς ἄλλους, τὴν πλειάδα τοῦ κλήρου ἀπαρτίζοντας.

Τούτων δὲ πάντων γνωστῶν ὄντων, οὐδὲν ἐπράχθη τὸ συντελοῦν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κλήρου, τοὐναντίον μάλιστα πολλὰ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κατάπτωσιν· διότι ἐνῷ διελύθησαν αἱ μοναὶ, τὰ εἰσπραχθέντα δὲν διετέθησαν ὑπὲρ τοῦ κλήρου, ὡς εἶχον προορισθῇ. Ἡ δὲ κατάπτωσις τοῦ κλήρου ἐπήνεγκεν, ὡς φυσικὴν συνέπειαν, τὴν ἐλάττωσιν τῆς θεοσεβείας, καὶ ἐντεῦθεν τὰ παρομαρτοῦντα πλημμελήματα· τὰ δὲ οἰκιακὰ ἤθη ἠλλοιώθησαν, ἅμα ἐχαλαρώθη ὁ θρησκευτικὸς χαλινός.

Ἀπό τινων δ' ἐτῶν ἡ τοιαύτη κατάστασις ἐποιήσατο αἴσθησιν ὀδυνηρὰν, καὶ ἤρξαντο πολλοὶ σκεπτόμενοι περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ ὑπημέρου αὔξοντος κακοῦ. Καὶ πολλαὶ μὲν ἀπόπειραι ἐγένοντο, ἀλλὰ πάντες ἐπιτυθρόμουν ἀπέναντι τῶν

δυσχερειῶν· διότι οἱ πλείστοι τὸ ἔργον ἐνόμιζον ἀνώτερον τῶν πόρων τοῦ Κράτους καὶ ἐροβοῦντο καὶ ἀπέφευγον νὰ θίξωσι τὸ ἔργον, ὡς μέγα καὶ δυσκατόρθωτον, ἂν ὄχι ἀκατόρθωτον. Καὶ ἐκρίθη μὲν ἡ μισθοδοσία τοῦ κλήρου ἡ μόνη κατάλληλος πρὸς βελτίωσιν αὐτοῦ· διότι, ὡς λέγει ὁ Ἀριστοτέλης, «τὸ κινοῦν ἕνεκά του κινεῖται»· ἀλλ' ἔβλεπον, ὅτι ἑκατομμύρια πολλὰ ἀπῃτοῦντο, τὰ δὲ ἡμέτερα μικρὰ εἶσι, καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, οὐ μόνον τὰς ὑπαρχούσας ἄλλας ἀνάγκας δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ, ἀλλὰ καὶ ἐλλείμματα ἐναύσια παρουσιάζει, οὐχὶ ἀσήμαντα.

Τὸ δὲ **1868** ἐδόθη κατάλληλος εὐκαιρία εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ συνενοηθῇ μεθ' ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, διότι ἐτύγχανον κληθέντες πάντες οἱ ἀρχιερεῖς ἐν Ἀθήναις, διὰ τὸ βάπτισμα τοῦ διαδόχου· ὠφελήθη δὲ τῆς περιστάσεως τὸ ὑπουργεῖον τοῦ κ. Βούλγαρη, διώρισεν ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τῶν κ. κ. Ῥωμπότη, καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας (νῦν πρωτοπρεσβυτέρου), τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σύρου καὶ Τήνου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ἐπισκόπου Ἰθάκης Γαβριὴλ, τοῦ καθηγητοῦ τῶν νομικῶν Καλλιγᾶ καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Δ. Λεβίδη, ἵνα ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τοῦ κλήρου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνέταξε νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐμισθοδοτεῖτο ὁ κατώτερος Κλῆρος ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἣν ἐδύνατο ν' ἀποκτήσῃ. Ἰδοὺ τὸ περὶ μισθοδοσίας μέρος τοῦ νομοσχεδίου. «Λαμβάνουσι δὲ **40** δραχμὰς κατὰ μῆνα οἱ μέχρι τοῦδε ἐρημερεύοντες ἐν αὐταῖς (ἐνορίαις), καὶ μὴ φέροντες ἄλλως μηδὲν τῶν κατωτέρω ὁριζομένων πτυχίων· αὐξανόντων δὲ τῶν πόρων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου δύναται ν' αὐξηθῇ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἡ χορηγία τῶν ἐν ταῖς πόλεσι προσβοτέρων μέχρι δρ. **60**, ἐπὶ ἠτιολογημένῃ ἐκθέσει τοῦ ἀριοδίου Ἐπισκόπου, κατὰ τὰς τοπικὰς ἀνάγκας καὶ περιστάσεις· **160** δὲ δραχμὰς λαμβάνουσιν οἱ φέροντες πτυχίον, ἢ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ θεολογικῆς Σχολῆς, ἢ τοῦ πρώην ἐν Κερκύρᾳ ἱεροσπουδαστηρίου, ἢ τῶν ἐν τῇ ὁμοδόξῳ Ῥωσσίᾳ πνευμ. ἀκαδημιῶν, ἢ δίπλωμα φιλοσοφίας τῶν τῆς Ἑσπερίας Εὐρώπης πανεπιστημίων μετ' ἀποδείξεων ἀκροάσεως τῶν Θεολογικῶν μαθημάτων· **120** δὲ δραχ. οἱ φέροντες ἀπολυτήριον ἢ τῆς Ῥιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς ἢ τινος τῶν τῆς Ῥωσσίας Ἐκκλησιαστικῆς φροντιστηρίων καὶ τῶν Θεολογικῶν σχολῶν τῆς Χάλκης καὶ τῶν Ἱεροσολύμων· **100** δὲ δραχ. οἱ φέροντες ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ τινος τῶν πρώην λυκείων τῆς Ἑπτα-

νήσου ἢ καὶ πτυχίων δημοδιδασκάλου Α'. τάξεως· 80 δὲ δραχ. οἱ φέροντες ἀπολυτήριον ἱερατικοῦ σχολείου, ἢ πτυχίον δημοδιδασκάλου Β'. τάξεως· 60 οἱ φέροντες ἀπολυτήριον Ἑλληνικοῦ σχολείου.» Ἀλλ' ἡ βάσις τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου ἦτον ἡ σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, τοῦ ὁποίου, οἱ πόροι, ὅσον ποικίλοι, τοσοῦτον καὶ ἀμφίβολοι ἦσαν· ἄλλως τε αἱ προηγηθεῖσαι ἀποτυχίαι πρὸς σύστασιν Ἐκκλησιαστικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ ταμείου ἐλογίσθησαν καὶ δικαίως αἴτια ἀνατρεπτικά. Διὰ τοῦτο τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο δὲν εἶδε τὸ φῶς. Μετὰ τοῦτο συνέταξε νομοσχέδιον ὁ ὑπουργὸς κ. Πετιμεζᾶς, τὸ ὁποῖον καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἶχε τὰς αὐτὰς περίπου βάσεις μὲ τὸ προηγούμενον, τροποποιουμένης κατά τι τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐπεψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, μὴ ἐλθὸν εἰς συζήτησιν. Ἔμενον δὲ τὰ πράγματα ἀπέλπιδα, ἐπικρατησάσης τῆς ἰδέας, ὅτι τότε νῦν ἔχον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ τις διόρθωσις τῶν κακῶς ἐχόντων, ἀφίετο δ' ἑπομένως ἡ τύχη τοῦ Κλήρου εἰς τὸ ἄδηλον μέλλον.

Ὑπῆρχε δ' ἐρριμένη ἰδέα τις, δυναμένη ν' ἀποσοβήσῃ τὴν ἀπελπισίαν, ἀλλ' οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ τὴν καλλιεργήσῃ· τὴν ἰδέαν ταύτην διετύπωσα τῷ **1861**, τυχὼν τότε πληρεξουσίος ἐν ψηφίσματι, ὑποβληθέντι τὴν **16** Ἰανουαρίου **1861**, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Πολλάκις δὲ συνέβη ν' ἀναπτύξω αὐτὴν εἰς πολιτικοὺς καὶ ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους· ἡ ἰδέα δ' αὕτη εἶναι τὸ ν' ἀνατεθῇ ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις εἰς τὸν Κλῆρον, τὰ δὲ δαπανώμενα ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ προσθήκη τινῶν ἐπικουριῶν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Κλήρου. Ἐφλεγόμην δὲ νὰ πραγματοποιήσω τὴν σκέψιν μου ταύτην, καὶ ἀσμένως ἠσπάσθην τῆς εὐκαιρίας, καθ' ἣν συνέβη ν' ἀνατεθῇ ἐμοὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Περὶ τούτου δὲ πραγματεύεται τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον. Πρὶν δὲ ἀναπτύξω τὴν οἰκονομίαν τοῦ νόμου, ἀναγκαῖον θεωρῶ νὰ εἴπω τινα καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ πεῖρα ἁπάντων τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ ἀδυσώπητος στατιστικὴ ἀπέδειξεν, ὅτι ὅπου ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἀνατροφὴ ἐλλείπει, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ ἁμαρτήματα πολλαπλασιάζονται. Ὁ κ. Εὐγένιος Ῥανδοῦ, ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐν ὑπομνήματι ἐπιγραφομένῳ «κατάστασις τῆς ἐν Λονδίνῳ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ λόγον τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως», ἐπιλέγει, ὅτι

ἀπὶ 70,000 ἐνταυσίων κρατήσεων, 30 0|0 ἦσαν γυναῖκες· ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἔχει σημασίαν πρὸς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν· διότι ἡ ἐξαχρείωσις τῶν γυναικῶν ἐπιφέρει καταναγκαστικῶς τὴν τῶν παίδων, καὶ τῷ ὄντι· διότι ἐπὶ 200,000 ἐγκλημάτων, 20,000 διεπράχθησαν ὑπὸ παίδων καὶ 50,000 ὑπὸ νέων ἧττον τῶν 20 ἐτῶν.

Ἡ Ἀγγλία δὲν εἶναι ἡ χώρα, καθ' ἣν ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις εἶναι πολὺ ἐξαπλωμένη· διότι ἐκ τῶν **62,000** φυλακισθέντων τῷ **1871**, **22,000** δὲν ἤξευρον ἀνάγνωσιν οὔτε γραφήν, **35,000** ἠδύναντο δυσκόλως νὰ γράφωσι καὶ ἀναγνώσωσι **4,000** ἔγραφον καὶ ἀνεγίνωσκον καλῶς, καὶ **460** εἶχον λάβει ὑψηλοτέραν ἀνατροφήν. Ἐν δὲ ταῖς φυλακαῖς τοῦ **Westminster** ἐπὶ **400** παίδων εἰσελθόντων εἰς τὸ σωφρονιστήριον **70** δὲν ἐγνώριζον γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν.

Ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις ἤρξατο ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως· ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τρομεροῦ ἀγῶνος οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἐπρονόουν καὶ περὶ τῆς παιδείας· διὰ τοῦτο ἐν Ναυπλίῳ ἦν συστημένον σχολεῖον, ἀλληλοδιδακτικὸν τέλειον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδιδάχθην καὶ ἐγὼ· ὁ ἀοίδιμος Κυβερνήτης πολὺ ἐμόχθησε περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀγαθοῦ Ὄθωνος ἐδόθη μείζων ὥθησις· τότε συνεστήθη τὸ διδασκαλεῖον, ὅθεν ἐξῆλθον οἱ πλείστοι καὶ οἱ διακρινόμενοι τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δημοδιδασκάλων· τότε ἱδρύθη τὸ Ἀρσάκειον, ἔνθα ἐξεπαιδεύθησαν μέγας ἀριθμὸς γυναικῶν, ἐξ ὧν ἔλαβον πτυχίων δημοδιδασκαλισσῶν τέσσαρας χιλιάδες, τότε ἐξεδόθη ὁ περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμος καὶ ὁδηγός, τότε ἐπολλαπλασιάσθησαν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ προϊούσης τῆς εὐημερίας τῶν δήμων ἔρθασαν σήμερον τὰ συντηρούμενα δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων μὲν **991**, εἰς ἃ διδάσκουσιν **1049** δημοδιδάσκαλοι ὧν οἱ **80** εἰσὶν ἱερεῖς, θηλέων δὲ **135**, εἰς ἃ διδάσκουσι **461** δημοδιδάσκαλισσαι· εἶναι δὲ καὶ **118** κενὰ σχολεῖα δι' ἔλλειψιν δημοδιδασκάλων· ἰδιωτικὰ δὲ σχολεῖα τῶν μὲν ἀρρένων εἶναι **52** τῶν δὲ θηλέων **66**.

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν εἶναι καθ' ὅλα ἀκριβής, διότι πολλαὶ δυσχέρειαι παρεμβάλλονται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων. Στατιστικὴ δὲ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως δὲν ἐγένετο ἀπὸ τοῦ **1870**.

Μαθηταὶ δὲ φοιτῶσιν, εἰς μὲν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῶν ἀρρένων **48,876**, εἰς δὲ τὰ τῶν θηλέων **8,821**. εἰς δὲ τὰ ἰδιωτικὰ τῶν ἀρρένων **2,958** τῶν θηλέων **1,976**.

Δαπανῶνται δὲ εἰς 12 δημοδιδασκάλους ά. τάξεως, κεκτημένους τὸ δικαίωμα τῆς πενταετίας ἀνὰ δραχ. 110 ἤτοι δραχμὰς .. : 14,840

Εἰς 8 δημοδιδασκάλους ά. τάξεως, κεκτημένους τὸ δικαίωμα τῆς β'. πενταετίας ἀνὰ δραχ. 120 .. 11,520

Εἰς 14 δημοδιδασκάλους ά. τάξεως κεκτημένους δικαίωμα τῆς γ'. πενταετίας ἀνὰ δραχ. 130 .. 21,840

Εἰς 41 πρωτοβαθμίους δημοδιδασκάλους ἀνὰ δραχμὰς 100 49,200

Εἰς 280 δημοδιδασκάλους β'. τάξεως ἀνὰ δραχμὰς 80 268,800

Εἰς 694 δημοδιδασκάλους γ'. τάξεως ἀνὰ δραχμὰς 60 169,680

Δραχ. 866,860

Ἐκ τούτων θέλετε ἀφαιρέσει τὰ δαπανώμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς βοήθειαν τῶν ἀπόρων δήμων δραχμὰς 142,000

Τὸ ὅλων δραχ. 724,880

Τὸ ὑπὸ τῶν δήμων σήμερον δαπανώμενον ποσὸν εἶναι δραχ. 724,880

Καὶ τοι δὲ αὐξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἡ ἐκπαίδευσις ὅμως τοῦ λαοῦ δὲν ἐξετάθη, ὡς ἀπαιτεῖται, εἰς ὅλον τὸ κράτος, ἡ δὲ λειτουργοῦσα εἶναι φθίνουσα εἰς βεβαίαν δὲ καὶ ταχεῖαν βαίνουσα καταστροφήν· αἴτια δὲ τῆς τοιαύτης καταστάσεως εἶναι ἡ ἀνάμιξις τῶν δημοδιδασκάλων εἰς τὴν πολιτικήν, ἥτις ἀπερρόφησεν ὅλας τὰς ἰδέας· ἡ δὲ εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνάμιξιν ἐπέσυρε τὴν καταδίωξιν τοῦ δημοδιδασκάλου καὶ σήμερον δίκην ἀλήτου περιάγεται ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, ἕως οὗ παύσῃ τελείως· αὗται δ' αἱ συχναὶ πολιτικαὶ ἐκδικήσεις ἀπεθάρρυναν τοὺς πλείστους τραπέντας εἰς ἄλλο ἔργον καὶ προτιμῶντας νὰ τρώγωσι λάχανα, ἢ νὰ ζώσι τὸν βίον τοῦ πλανωμένου· οἱ δ' ἔτι μένοντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατηροῦνται διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς συντάξεως, μηδὲν ἢ ἐλάχιστον ζῆλον ἀνεπτύσσοντες, διά τε τὸ ἐρήμερον καὶ τὸ ἀζέβαιον τῆς θέσεώς των· ὀλίγοι ἐγένοντο κρείττονες ἑαυτῶν, κτησάμενοι τῇ μελέτῃ γνώσεις πλείστας· τὸ δὲ πλεῖστον τῶν μενόντων εἶναι ἐντελῶς ἀνίκανοι νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ καθῆκον, ἢ νὰ μετέλθωσιν ἄλλο ἔργον.

Ἄλλο αἴτιον τῆς καχεξίας τῆς δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως

εἶναι τὸ γλίσχρον τῆς ἀντιμισθίας, ἡ εὐτελὴς ποσότης, ἡ διὰ δομένη, ὡς ἀμοιβὴ τῶν μεγάλων κόπων τοῦ δημοδιδασκάλου, δὲν ἐλκύει δραστηρίους καὶ εὐφυεις, οἵτινες τρέπονται εἰς ἐπικερδέστερα ἔργα· ἠδύνατο δὲ ἡ μικρὰ αὕτη μισθοδοσία νὰ ἱκανοποιήσῃ τινας, ἐὰν δὲν κατεστρέφετο καὶ αὕτη ἐκ τοῦ ἀστάτου καὶ ἀβεβαίου τῆς θέσεως, τὴν δὲ τοιαύτην καχεξίαν ὁ τὸ 1871 ψηφισθεὶς νόμος περὶ ἀμεταθέτου ἐπηγγέλλετο νὰ ἐλαττώσῃ κατά τι· ἀλλὰ καὶ ὁ νόμος οὗτος ἦτον ἀτελὴς, διότι ἐνῷ προέβλεψε περὶ τοῦ μικροτέρου κακοῦ, τῆς μεταθέσεως, δὲν ἐπρονόησε περὶ τοῦ μεγαλειτέρου, τῆς παύσεως· ἀφῆκε διέξοδον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις, καὶ οὕτως, ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον δὲν μετατίθεται ὁ δημοδιδάσκαλος, παύεται ὅμως.

Τρίτον αἴτιον τῆς καχεξίας, ἡ ἀχρηστία τῶν περὶ ἐπιθεωρήσεως διατάξεων τοῦ περὶ συστάσεως δημοτικῶν σχολείων νόμου. Ἡ ἐπιθεώρησις ἐθεωρήθη, καὶ δικαίως, ἡ σπουδαιοτέρα καὶ μόνη ἐγγύησις πρὸς τὴν συντήρησιν καὶ πρόοδον τῶν δημοτικῶν σχολείων· ἀλλὰ τὸ ἄμισθον τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ὑψηλὴν ταύτην ἀποστολὴν ἐπήνεγκε τὴν κατάργησιν τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Τέταρτον αἴτιον παρουσιάζεται ἡ ἔλλειψις προτύπου, ἀντικαθιστῶντος κατὰ μέρος τὸ διδασκαλεῖον. Ἡ ἀπονομὴ τῶν τίτλων τῶν δημοδιδασκάλων εἶναί τι σπουδαῖον· πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται εἰδικαί τινες γνώσεις καὶ αὐστηρότης κατὰ τὰς ἐξετάσεις· αἱ δ' ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαὶ δὲν ἐράνησαν μέχρι σήμερον ἀρκούντως αὐστηραί, διότι οὐδὲν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐδίδασκε τοὺς ἐξεταζομένους. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ συσταθῇ πρότυπον, εἰς ὃ θέλουν διδάσκεσθαι ἐκεῖνα τὰ μαθήματα, τὰ ἀναγκαιοῦντα μὲν εἰς ὅλους τοὺς δημοδιδασκάλους, μὴ παραδιδόμενα δὲ εἰς τὰ γυμνάσια· ἡ δὲ συμμετοχὴ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ προτύπου εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν δημοδιδασκάλων, καὶ ἡ καταλληλοτέρα συγκρότησις, παρέχουσι νέας καὶ ἀποχρώσας ἐγγυήσεις πρὸς δικαίαν ἀπονομὴν τῶν διδασκαλικῶν τίτλων. Ἐὰν δὲ τοιούτοτρόπως κατορθωθῇ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἱκανότης, ἡ ἐκπαίδευσις διαφεύγει τὸν μεγαλείτερον κίνδυνον. Ἰδοὺ δ' ἐν περιλήψει αἱ ἐλλείψεις καὶ τὰ αἴτια τῆς καχεξίας τοῦ τε κλήρου καὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Τὰς ἐλλείψεις ταύτας καὶ τὰ αἴτια τῆς παρούσης καταστάσεως ὑπόσχονται ν' ἄρωσιν αἱ διατάξεις τοῦ ὑποβαλλομένου νόμου.

Ἡ οἰκονομία τοῦ νόμου τούτου, διὰ τῆς ἀναθέσεως τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τοὺς ἐφημερίους, αἴρει τὰ αἴτια τῆς

καχεξίας τῶν δύω τούτων σπουδαίων κλάδων, τῶν ἐπισπεύσαντων δικαίως τὴν μέριμναν παντὸς πολίτου εὖ φρονοῦντος, καὶ πάσης κυβερνήσεως, μεριμνώσης περὶ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τῶν διοικουμένων. Τὸ μέτρον τοῦτο λύει τὸ κοινωνικὸν ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ κλήρου ἄνευ κλονισμοῦ, ἀφ' οὗ ἐξευρίσκει τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας, ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἡ διδασκαλία θεωρεῖται, ὡς τὸ μέσον ἢ τὸ μέτρον τοῦ ν' ἀπολαύσῃ ὁ κλῆρος τὴν μισθοδοσίαν, ἀμοιβὴν τῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ βελτίωσιν προσπαθειῶν του· ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτῃ στηρίζεται καὶ ἡ ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν τῶν γνώσεών του μισθοδοσία. Ἡ δ' ἀποχρῶσα μισθοδοσία, (διότι ἀποχρῶσα θεωρεῖται ἡ προσδιοριζομένη πρὸς τοῖς τυχηροῖς ἐκ τῶν ἱεροπραξιῶν εἰσοδήματι), θέλει διεγείρει τὴν ἁμιλλαν τῶν δυναμένων ν' ἀποδυθῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ ἄρθονοι καὶ ἀγλαοὶ ἔσονται οἱ καρποί. Ἡ διδασκαλία λοιπὸν τῶν πρεσβυτέρων λύει τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου καὶ τῆς μονιμοποιήσεως τοῦ δημοδιδασκάλου, ἡ δὲ σύστασις τοῦ πρωτύπου καὶ αἱ περὶ τῆς αὐστηρότητος τῶν ἐξετάσεων ληφθεῖσαι ἐγγυήσεις θέλουν παράσχει ὁμίλων διδασκάλων, γινωσκόντων τὸ καθῆκον. Τέλος, ἡ ἔμμισθος ἐπιθεώρησις τῶν σχολείων θέλει δώσει πέρας εἰς τὴν παροῦσαν κακὴν κατάστασιν, διὰ τῆς αὐστηρᾶς τιμωρίας τῶν παραβαινόντων τὰ νενομισμένα. Ἡ ἐλλειψις ἐπιτηρήσεως καὶ τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων παρασύρει εἰς τὴν ὀλιγωρίαν καὶ τὴν παράλειψιν τοῦ καθήκοντος· εἶχε δὲ ἀποδειχθῇ ἐναργῶς, ὅτι ἡ κατάργησις τῆς ἐπιθεωρήσεως προῆλθεν ἐκ τοῦ ἀμίσθου τῶν ἐπιτετραμμένων. Τοῦτο εἶναι τοσοῦτον ἀληθές, ὥστε οὐδόλως δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ. Εἰς ἅπαντα δὲ τὰ κράτη τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης, ὅπου ἡ ἐκπαίδευσις ἀκμάζει, ἡ ἐπιθεώρησις εἶναι ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ καὶ ἔμμισθος. Ἐνόμισα δὲ, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος τρεῖς ἐπιθεωρηταὶ κατὰ τὴν Πελοπόννησον, δύω κατὰ τὴν Στερεὰν καὶ τὴν Εὔβοιαν, καὶ δύω κατὰ πάσας τὰς νήσους, εἰσὶν ἀρκοῦντες. Ἡ μισθοδοσία δὲ ἐκανονίσθη ἀρκοῦσα διὰ νὰ προσκτήσῃ ἡ ὑπηρεσία ἱκανοὺς, δραστηρίους καὶ ἀκεραίους ἄνδρας· διότι ἀπὸ τῆς αὐστηρᾶς ἐπιτηρήσεως ἐλπίζομεν τὸ πᾶν· ἀποχρῶσαι δὲ ἐγγυήσεις ἐλήφθησαν, ὅπως μὴ παραμελήσωσι τὸ ἔργον των οἱ ἐπιτετραμμένοι.

Πάντα δὲ ταῦτα καθίστησιν εὐχερῆ ἡ λύσις τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Εἰς πᾶσαν σκέψιν ἤρχετο ἀμέσως τὸ χρηματικὸν ζήτημα. Νομίζω δὲ, ὅτι τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον

καὶ τὸν γόρδιον τοῦτον δεσμὸν λύει, διὰ τῆς ἐξευρέσεως πόρων νέων, μικρὰν αἴσθησιν ποιούντων.

Τὰ κληροδοτήματα τῶν γενναίων ἐκείνων τέκνων τῆς πατρίδος, τὰ ὁποῖα, μακρὰν διανύσαντα ὁδὸν καὶ ἐν ταλαιπωρίαις καὶ ἐν οἰκονομίαις μέχρι στερήσεων ἐνίοτε ἀνελθούσαις, συνέλεξαν διὰ τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς εὐφυΐας των πλούτη, τὰ πλούσια ταῦτα τροφεῖα τῆς πατρίδος, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ πολὺ εἰς τὸν μέγαν τοῦτον σκοπόν. Ἡ ἐπίτευξις τῆς βελτιώσεως τοῦ κλήρου καὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως θέλει εὐφράνει τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἀοιδίμων κληροδοτῶν, μὴ ἐξαιρουμένων μηδ' ἐκείνων, οἵτινες εἰδικῶς δι' ὡρισμένον σκοπὸν προσδιώρισαν κληροδότημα. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν μὴ θελήσωμεν νὰ παραβιάσωμεν τὴν τελευταίαν θέλησιν τῶν διαθετῶν τούτων, ὑπάρχουσιν ἱκανὰ περίπου τὰ ἥμισυ (ἤτοι εἰσόδημα καθαρὸν ἐκ δραχμῶν 14,000) κληροδοτήματα, τῶν ὁποίων ὁ προορισμὸς ἀφίεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἔθνους, ἓν δὲ ἐκ τῶν μεγάλων κληροδοτημάτων ἐξ 800,000 δραχ. εἶναι καὶ τὸ τοῦ Τριανταφυλλίδου, τοῦ ὁποίου ἡ διάθεσις ἀφίεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὰ δαπανώμενα εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἱερατικῶν Σχολῶν, καταργουμένων διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νόμου, ἀναβαίνοντα εἰς δραχ. 28,000, θέλουσι χρησιμεύσει εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προτεινομένου μέτρου. Αἱ ἱερατικαὶ Σχολαὶ ἀπέτυχον, ὡς γνωρίζουσι πάντες, διότι καὶ ὁ καταρτισμὸς εἶναι ἀτελὴς, καὶ ἐκ τῶν ἐκπαιδευθέντων οὐδεὶς, ἢ εἰς τὰ θάκτυλα μετροῦνται, οἱ ἐκπληρώσαντες τὰς ὑποχρεώσεις των, διὰ τῆς καταρτίσεως πρεσβυτέρων πεπαιδευμένων, ἐν ταῖς προτευούσαις τῶν νομῶν, θέλει ἐγκύψει ἡ ἀνάγκη ἱεροκηρύκων, διὰ τοὺς ὁποίους δαπανᾷ τὸ Κράτος 35,000 δραχ. κατ' ἔτος. Ἀλλ' ἡ ἀποκοπὴ τῆς τοιαύτης δαπάνης θέλει γενῇ βαθμηδὸν, κατὰ λόγον τῆς χειροτονίας πεπαιδευμένων ἐφημερίων, δυναμένων νὰ κηρύττωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ ν' ἀναπληρώσιν εἰς τινα μέρη τοὺς ἱεροκήρυκας.

Αἱ διατηρούμεναι Μοναὶ ἄλλοτε ἀπῄρεον διπλῆν δεκάτην· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1844 κατηργήθη ἡ διπλὴ δεκάτη. Ἡ ἐπάνοδος τῆς εἰσφορᾶς ταύτης τῶν Μονῶν εἶναι τὰ μάλιστα εὔλογος, ὡς χρησιμευούσης εἰς τοιοῦτον ἱερὸν σκοπὸν, ὅστις συνᾴδει εἰς τὸν προορισμὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν εὐαγῶν τούτων οἴκων. Εἰς τί σκοπιμώτερον καὶ ἁγιώτερον δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν αἱ συνδρομαὶ τῶν Μονῶν, ἢ εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτῶν τῶν με-

δῶν τοῦ Κλήρου, ἢ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῶν λειτουργῶν τοῦ Θεοῦ; Εἰς τίνα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι φιλανθρωπότερον σκοπὸν αἱ ἐπιβεβλημέναι καὶ ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ τῶν Μονῶν, ἢ εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως; Πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐδραιωθῇ στερεώτερον ἡ θρησκεία, ἢ διὰ τῆς βελτιώσεως τοῦ Κλήρου καὶ τῆς ἐξαπλώσεως τῶν γραμμάτων; Πῶς δύναται νὰ ἐλπίσῃ τις τὴν στερέωσιν τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν τυφλὸς ἱερεὺς τυφλὸν ὁδηγῇ Χριστιανόν;

Ἐκ τῆς δευτέρας δεκάτης θέλει παραχθῇ ἔσοδον δραχμῶν 150,000· διότι τὰ προϋπολογιζόμενα ἤδη εἰσοδήματα τῶν διατηρουμένων Μονῶν ἀνέρχονται εἰς δραχ. 1,500,000. Οἱ δῆμοι πληρόνουσι πρὸς διατήρησιν τῶν ὑπαρχόντων δημοτικῶν σχολείων, δραχ. 724,000, ἐκτὸς τῶν ἐνοικίων τῶν καταστημάτων· πολὺ δ' ἀπέχομεν ἵνα ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις λάβῃ τὴν ἔκτασιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν αἱ παροῦσαι ἀνάγκαι τῆς κοινωνίας ἀπαιτοῦσιν. ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ λαὸς πληρόνει μέγα τι ποσὸν εἰς κανονικὰ δικαιώματα πρὸς τοὺς ἐφημερίους· ταῦτα, μεταβιβαζόμενα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, δύνανται νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ πλέον τοῦ ἡμίσεως τῶν ἤδη πληρονομένων ὑπὸ τῶν δήμων, ἤτοι πλέον τῶν δραχμῶν 400,000.

Δύναται λοιπὸν ὁ μὴ ἐπαρκῶν δῆμος νὰ αὐξήσῃ κατά τι τὰ ἐπιβαλλόμενα δημοτικὰ φόρον πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου καὶ τῶν δημοδιδασκάλων. Διὰ ταῦτα σημειοῦται μόνον ποσὸν δρ. 400,000.

Ἀπαιτοῦνται ὅμως καὶ μετὰ τὴν προσθήκην ταύτην καὶ ἄλλοι πόροι. Πρὸ πολλοῦ δὲ εἶχε καλλιεργηθῇ ἡ ἰδέα τοῦ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ μονοπώλιον τοῦ κηροῦ, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἐν Ῥωσίᾳ, ἀποφέρον μέγα εἰσόδημα, ἢ τῶν κυριωτέρων πόρων τῆς ἐπαρκοῦς μισθοδοσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων. Ἡ ἰδέα αὕτη ἔλαβε σάρκα ἐν τῷ μνησθέντι νομοσχεδίῳ, τῷ συνταχθέντι ὑπὸ τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, ἐπανελήφθη δὲ εἰς τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ κ. Ἀθ. Πετιμεζᾶ. Ἂν καὶ ἡμαι ἐναντίος τῶν μενοπωλίων, τὰ ὁποῖα περιορίζουσι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, οὐχ' ἧττον ὅμως, ἐπειδὴ ἡ κατανάλωσις τοῦ κηροῦ δὲν ἀπαρτίζει σημαντικὸν ἄρθρον τοῦ ἐμπορίου, οὐδὲ θεωρεῖται ὡς βιομηχανία σπουδαία, ἡ ἐκ τούτου προερχομένη βλάβη εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῆς βιομηχανίας ἢ τοῦ ἐμπορίου δὲν δύναται νὰ ἦναι σοβαρά, ἐνῷ ὡς ἀντιζύγιον ἔρχεται ἡ ἐπιτυχία

μεγάλου σκοποῦ, σπουδαίως δυναμένου νὰ ἐπηρεάσῃ εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ ἔθνους. Δὲν διστάζω λοιπὸν νὰ παραδεχθῶ τὸ μονοπώλιον τοῦ κηροῦ. Τὰ μονοπώλια, ἐναντίον τῶν ὁποίων πολλὰ λέγουσιν οἱ φίλοι τῆς ἄκρας ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ἐλειτούργησαν καὶ λειτουργοῦσιν ὠφελίμως πολλαχοῦ. Ἡ κατάχρησις εἶναι καταδικτέα, ἡ δὲ χρῆσις ἀναγκαία, μάλιστα εἰς κράτη ἀρτιγέννητα. Πολλοὶ εὐλόγως φρονοῦσιν, ὅτι εἰς μικρὰ καὶ ἀρτιγεννώμενα κράτη οὐκ εἶναι ὠφέλιμον νὰ δίδηται ἡ τροφὴ τῶν ἀκμαζόντων ἐθνῶν· ταῦτα ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς ἄκρας ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ὡς τροφῆς καταλλήλου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὀργανισμοῦ των· ἀλλὰ τὰ μικρὰ καὶ νεογνὰ κράτη ἔχουσιν ἀνάγκην ν' ἀρχίσωσιν ἐκ τῆς τροφῆς, ἐξ ἧς ἐτράφησαν κατὰ πρῶτον τὰ σήμερον ἀκμάζοντα. Γνωρίζουσι δὲ ἅπαντες ὅτι ἤρχισαν τὸ στάδιόν των ἐκ τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ ἔπαθε πολλὰς ἥττας, οὐχ ἧττον ὅμως εἰσέτι κατέχει ἐπίσημον θέσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν κόσμον, τὰ δὲ μονοπώλια καὶ σήμερον ἔτι διατηροῦνται εἰς τὰ μᾶλλον πεπολιτισμένα ἔθνη, τὰ βαδίζοντα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου. Ἐκ δὲ τοῦ μονοπωλίου τοῦ κηροῦ θέλομεν πορισθῇ ὑπὲρ τὰς 1,200,000 δρ. κατὰ τὰς στατιστικὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἤρχισα νὰ συλλέγω.

Ἡ σημερινὴ κατανάλωσις τοῦ κηροῦ ἀναβαίνει, εἰς ὀκάδας 300,000 περίπου. Ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλούμενος ἀκατέργαστος κηρὸς πωλεῖται, κατὰ μέσον ὅρον, πρὸς δρ. 5 καὶ 50 0/0 μέχρι 6 τὴν ὀκᾶν. Τὰ ἔξοδα τῆς λευκάνσεως καὶ εἰς λαμπάδας μεταποιήσεως δὲν ὑπερβαίνουσι τὴν δραχμὴν καὶ τινα ἑπτοστὰ κατ' ὀκᾶν. Ἐὰν δὲ προσθέσωμεν καὶ δραχμὴν, ὡς ἔξοδα διαχειρίσεως καὶ ὠφελείας, θέλει ἀναβῇ ἡ ἀξία τοῦ εἰς λαμπάδας μεταποιουμένου κηροῦ εἰς δραχ. 7 καὶ ἡμίσειαν, ἢ ὀκτὼ τὸ πολὺ κατ' ὀκᾶν. Εἰς τὴν ἀξίαν ταύτην εὐκόλως δύναται νὰ προστεθῇ τετράδραχμος ὑπερτίμησις· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ὁ καταναλισκόμενος καθαρὸς κηρὸς θέλει πωλεῖται δραχ. 11 ἕως 12, κατ' ὀκᾶν, τὸ δ' ἐκ τούτου εἰσπραχθησόμενον ποσὸν δύναται ν' ἀναβῇ εἰς δραχ. 1,200,000.

Ἐκτὸς δὲ τοῦ ὑπὸ τοῦ μονοπωλίου ἀποφερομένου εἰσοδήματος, εἶναι εὔλογον νὰ εἰσπράττηται ποσοστόν τι ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι ναῶν ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ κηροῦ. Ἡ ἐκκλησία εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποδίδῃ μέρος τοῦ κέρδους, ἀφοῦ αὐτὴ μόνη θέλει πωλεῖ τὸν κηρὸν καὶ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ πᾶσαν πληρωμὴν ἐξόδων. Ἐὰν τεθῇ μία δραχμὴ

κατ' ὀκάν, ὁ δὲ καταναλισκόμενος ἐν τοῖς ναοῖς τῶν πόλεων, καὶ κωμοπόλεων κηρὸς ἀνέρχηται ὡς ἔγγιστα εἰς 150,000 ὀκάδας, θέλομεν ἔχει δραχμὰς 150,000.

Τὰ ποσὰ ταῦτα δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσι καὶ ἐὰν ὁ κλῆρος ὅλος διὰ μιᾶς μισθοδοτηθῇ· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γενῇ. διότι δὲν εὑρίσκομεν ἀμέσως τοὺς εὐπαιδεύτους ἀντικαταστάτας, οὐδὲ, καὶ τούτων δοθέντος, ἦτο δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον ν' ἀποβάλωμεν τοὺς ζῶντας ἐφημερίους. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀναγκαίως θέλει ἐκτελεσθῇ μικρὸν κατὰ μικρὸν, ὥστε τὸ δημόσιον οὐδόλως θέλει ἐλθει εἰς βοήθειαν ἢ πολὺ ἀργά. Μοὶ ἀνήκει νομίζω ἀναγκαῖον νὰ προστίθεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κατ' ἔτος δαπάνη 180,000 δραχμῶν. Τὰ χρήματα ταῦτα, καθὼς τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν ἱερατικῶν σχολῶν καὶ τὰ συλλεγόμενα ἐκ τοῦ μονοπωλείου τοῦ κηροῦ, πρὸς δὲ καὶ 140,000 ἐκ τῶν κληροδοτημάτων καὶ τὰ ἐκ τῆς δεκάτης τῶν διατηρουμένων Μονῶν, τέλος τὰ ἐκ τῶν προστίμων καὶ ἄλλων τυχηρῶν εἰσοδημάτων, νὰ κατατίθηνται εἰς τὴν Τράπεζαν ἐντόκως. Ταῦτα θέλουν αὐξηθῇ καὶ θέλουν ἀπαλλάξει εἰς τὸ μέλλον τὸ δημόσιον οὐ μόνον ἀπὸ ταύτην τὴν προσθήκην, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν διδομένην σήμερον ἐκ δραχ. 150,000 εἰς συνδρομὴν τῶν ἀπόρων δήμων, πρὸς ἵδρυσιν δημοτικῶν σχολείων. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι τὸ δημόσιον ὑποχρεοῦται κατ' ἔτος νὰ προσθέτῃ πρὸς τοὺς χορηγουμένους σήμερον δρ. 150,000 καὶ τὴν δαπάνην δραχ. 180,000, εἶναι ἄξια λόγου ἡ εὐτελὴς αὕτη ποσότης, ἀπέναντι τῆς ἐκπληρώσεως τοσούτου μεγάλης ὑποχρεώσεως τοῦ κράτους; Εἶναι ἀνάξιον νὰ συλλογισθῇ τις τὴν γλίσχρον ταύτην συνδρομὴν, ὅταν ἐκπληροῖ τὸν ἱερὸν, τὸν μέγαν σκοπὸν, τῆς βελτιώσεως τοῦ κλήρου καὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Κατὰ τὰς δοθείσας παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πληροφορίας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίων ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχεται εἰς 3,700· ἐκτοὺτων ὑπάρχουσιν ὑπεράριθμοι περὶ τοὺς 500, οἱ ὁποῖοι βεβαίως δὲν θέλουν ἀντικατασταθῇ. πολλοὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν 3,200 εἰσὶ μοναχοὶ, οἵτινες θέλουν ἀπέλθει εἰς τὰς Μονὰς τῆς μετανοίας των.

Ἐκ τούτων 225 εἰσὶν οἱ ἐφημέριοι τῶν πρωτευουσῶν τῶν Νομῶν, οἵτινες θέλουν λαμβάνει μηνιαῖον μισθὸν ἀπὸ 100 μέχρι 150 δραχ. ἤτοι κατὰ μέσον ὅρον 125 δρ. δρ. 383,000

Οἱ δὲ ἐφημέριοι τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν εἰσὶν 308, οἵτινες θέλουν λαμβάνει μισθὸν δρ. 95 κατὰ μῆνα, σὺν τοῖς διδάκτροις δρ. . . . 351,120

Οἱ δὲ ἐφημέριοι τῶν λοιπῶν δήμων τοῦ Κράτους θέλουν λαμβάνει, οἱ μὲν φέροντες πτυχίον δημοδιδασκάλου Β'. τάξεως δρ. 80 σὺν τοῖς διδάκτροις, ἀνέρχονται δὲ εἰς 1300, δρ. 1,218,000

Οἱ δὲ φέροντες πτυχίον δημοδιδασκάλου γ'. τάξεως δρ. 60 σὺν τοῖς διδάκτροις, ἀνέρχονται δὲ εἰς τὸν ἀριθ. 1300, ὥστε θέλουν λαμβάνει δρ. 936,000

δρ. 2,918,120

Μισθοὶ 7 ἐπιθεωρητῶν ἀνὰ δρ. 300 κατὰ μῆνα δρ. 25,200

Λαπάναι πρὸς συντήρησιν Πρωτύπου δρ. . . . 4,200

Ἔξοδα περιοδείας ἐπιθεωρητῶν ἀνὰ δρ. 960 ἕκαστον δρ. 6,720

Τὸ ὅλον δρ. 2,954,240

Πόροι

Τὰ σήμερον πληρονόμενα ὑπὸ τῶν δήμων εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν δημοδιδασκάλων δρ. 721,880

Συνδρομὴ τοῦ δημοσίου διὰ τοὺς ἀπόρους δήμους δρ. 142,000

Πρόσθετος δαπάνη εἰς τοὺς δήμους, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ νόμου δρ. 400,000

Ἡ δευτέρα δεκάτη ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν διατηρουμένων μονῶν 150,000

Εἰσοδήματα τῶν καταργουμένων ἱερατικῶν σχολῶν δρ. 28,000

Ἐκ τοῦ μονοπωλίου τοῦ κηροῦ δρ. 1,280,000

Ἐκ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ πωλουμένου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κηροῦ δρ. 150,000

Πρόσθετος συνδρομὴ τοῦ δημοσίου διὰ τοὺς ἀπόρους δήμους δρ. 180,000

Τὰ ἐκ τῶν κληροδοτημάτων δρ. 83,740

Δραχ. 3,058,620

Προσθετέοι δὲ εἰς αὐτὰ οἱ μισθοὶ τῶν καθηκόντων καταργουμένων ἱεροκηρύκων, τὰ πρόστιμα τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενα καὶ αἱ συνεπάγουσαι τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ μισθοῦ προσωριναὶ παύσεις τῶν δημοδιδασκάλων ἱερέων, πρὸς δὲ καὶ τὸ τυχὸν ἐκπλειστηρίασμα δημευομένου κηροῦ δραχ. 26,000.

Ὑπὸ πάσας λοιπὰς τὰς ἐπόψεις τὸ μέτρον παρέχει προσδοκίας ἐπιτυχίας καὶ ὑπόσχεται ἀνυπολόγιστον ὠφέλειαν.

Η ήθική κατάστασις τῆς νεολαίας ἐκλύεται ὁσημέραι, διότι ἡ οἰκιακὴ ἀνατροφὴ παρημελήθη ὁλοτελῶς, ὡς μὴ ὤφειλεν. Ὅτε πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ περισπώμενοι εἰς τὰς βιωτικὰς φροντίδας, δὲν ἐπιλαμβάνονται εἰμὴ παρέργως τῆς καλῆς ἀγωγῆς τῶν τέκνων των. Ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἐκλυομένων ἠθῶν καὶ τῆς ὀθνεούσης πίστεως, πόσαι μητέραι φέρουσι μόνον τὸ ὄνομα, ματαίαν σκιὰν μεγάλης λειτουργίας! Πόσαι συνεδέθησαν τοῖς ἱεροῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου, ἄνευ συνειδήσεως τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ!

Τῶν δὲ δημοδιδασκάλων οἱ πλείστοι, στερούμενοι καλῆς ἀγωγῆς, γίνονται κακῶν παράδειγμα εἰς τοὺς μαθητάς, ἐνῷ οἱ διδάσκοντες ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ὁ τύπος καὶ ὁ ὑπογραμμὸς τῶν ἀγαθῶν πράξεων καὶ τῶν καλῶν ἠθῶν· διότι τὸ μιμητικὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἄρχεται ἀναπτυσσόμενον. Οὕτω τὸ παράδειγμα τοῦ διδασκάλου ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν ἠθῶν τῶν παίδων. Ἐντεῦθεν τὰ παιδία ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων λαμβάνουσι πόσας τὰς κακὰς ἕξεις, καὶ μανθάνουσι πάντα τὰ ἀπηγορευμένα ὑπὸ τῶν καλῶν ἠθῶν· ἔχοντα δὲ ταῦτα τὰ ἐρυθρὰ προσκτῶσι νέα εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια, καὶ οὕτως ἐμφυτεύονται καὶ προκύπτουσι τὰ κακὰ ἤθη, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρουσι τὴν παραλυσίαν τῆς κοινωνίας. Ἡ ἀνάθεσις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τοὺς ἱερεῖς, ἂν μὴ ἐπιφέρῃ ἄλλο τι, θέλει ἐκριζώσει τὴν κακοήθειαν, καὶ θέλει ἐμπνεύσει εἰς τοὺς παῖδας τὴν ἠθικήν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν φιλανθρωπίαν, τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰ πρὸς τὸν πλησίον καθήκοντα. Ἡ ἠθικὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ θρησκείας, οὐδὲ τὸ ἠθικὸν τοῦ ἔθνους δύναται ν' ἀνθέξῃ, ἄνευ ἀρχῶν θρησκευτικῶν. Ὁ ἱερεὺς θέλει ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς παῖδας, καὶ μετ' αὐτῶν θέλει δοξάζει τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ὑψηλοτέρα ἰδέα, τὴν ὁποίαν συνέλαβεν ὁ ἄνθρωπος· αὐτὴ εἶναι ἡ μακαριότης ἡ σωτηρία του. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐμπνέηται ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδέας, ὁ σκοπὸς τῆς ἀνθρωπότητος ἀπέτυχεν. Εἰς οὐδὲν ἡ λοιπὴ μάθησις, ἐὰν ἐλλείπῃ ἡ γνῶσις τῶν ἀρχῶν τῆς θρησκείας. Ἡ εἰσερχομένη ἐν τῷ κόσμῳ νεολαία, ἄνευ ἀρχῶν θρησκευτικῶν, ὁμοιάζει πλοῖον ἐν τρικυμίᾳ, ἄνευ πηδαλίου καὶ πρῳρέως. Ὁ Ρουσσὼ εἶπεν. «Ἐνόμισα, ὅτι ἐδυνάμην νὰ ἦμαι ἐνάρετος, ἄνευ θρησκείας, ἀλλ' ἠπατήθην.» ἐπρόσθεσε δὲ ὅτι «ἡ θρησκευτικὴ ἀνατροφὴ ἀπαιτεῖ διδασκάλους κληρικούς.» ἐπαναφέρων δὲ τοὺς μαθητὰς εἰς τὸ σχολεῖον θέλει ἐξηγεῖ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ὁ μα-

θητὴς θέλει φέρει τὸ ἀπαιτούμενον σέβας εἰς πρεσβύτερον καὶ διδάσκαλον, κοσμίως διάγοντα.

Ἀλλὰ διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἐπανέρχεται ἴσως ὁ μεσαιῶν, διὰ δὲ τῆς μιμιμότητος, οἱ δημοδιδάσκαλοι καταστήσονται ὀκνηροί· ἀσυμβίβαστος δὲ εἶναι ἡ συγχώνευσις τῶν δύω ἐπαγγελμάτων, ἐπειδὴ τὰ καθήκοντα ἑκατέρου εἶναι ὑψηλὰ καὶ διάφορα· τέλος ὑποστηρίζεται ἡ ἱερακρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ παντοχοῦ κατεβλήθη, καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τῶν ἱερέων ἡ ἐκπαίδευσις, ἐπειδὴ εἰς χεῖρας αὐτῶν μένει στάσιμος, ἐνῷ εἰς χεῖρας τῶν λαϊκῶν διδασκάλων ἐποιήσατο τοσαύτας προόδους. Καὶ τῷ ὄντι, πρὶν ὑποβάλω τὸν παρόντα νόμον, καὶ ἀνέγνων καὶ ἤκουσα τοιαῦτα ἐπιχειρήματα· ἀλλὰ ταῦτα φαίνονται μὲν σπουδαῖα, δὲν εἶναι ὅμως οὐσιώδη βάσιμα· ἔμενα δὲ χρέος μου ν' ἀνασκευάσω ταῦτα, διὰ νὰ μὴ ἀφήσω τὸν ἐλάχιστον δισταγμὸν, περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, καὶ περὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ὠφελείας.

Ἡ ἀνάθεσις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν κλῆρον δὲν εἶναι καινοφανές τι· ἀπὸ αμνημονεύτων χρόνων οἱ ἱερεῖς ἦσαν οἱ γραμματοφύλακες πάντων τῶν ἐθνῶν, οὐ μόνον κατὰ τὰ πρῶτα αὐτῶν βήματα, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀναπτύξει καὶ ἀκμῇ των. Ἐν τοῖς Ἀσκληπιείοις ἀνεπτύχθη ἡ ἐπιστήμη τῆς ὑγείας καὶ ὁ μεγαλείτερος νοῦς ἠντλήσεν ἐν αὐτοῖς, ὡς ἀπὸ ἀνεξαντλήτου πηγῆς, τὰ νάματα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Ἡ Εὐρώπη χρεωστεῖ εἰς τὸν Κλῆρον μέγα μέρος τῆς εἰς τὰ γράμματα προόδου· ἐν γένει δὲ ὁ Κλῆρος ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κοινωνιῶν. Σήμερον δὲ οἱ Εὐρωπαῖοι δύνανται νὰ λακτίσωσι τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Κλήρου, διότι ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ χειραφετηθῶσιν ἀπὸ εἴδός τι κληρικῆς ἐπιρροῆς, εἰς πίεσιν τεινούσης. Ἀλλὰ πρὶν ἢ φθάσωσιν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, ἤρχισαν ἀπὸ τῆς διδασκαλίας τοῦ Κλήρου. Σήμερον δύνανται νὰ ἔχωσι κοσμικοὺς διδασκάλους, ἐφαμίλλους ἢ καὶ κρείττονας· ἀλλὰ πρὸ δεκαετηρίδων τινων καὶ οὐχὶ πρὸ αἰώνων, τὴν εἰς τὴν πρόοδον ὥθησιν ἔδιδε κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ Κλῆρος. Τ' ἀναγεννώμενα ἔθνη εἶναι ὑπὸ τῆς φύσεως ἠναγκασμένα νὰ τρέξωσιν εἰς τὰ πρῶτα ἴχνη τῶν κοινωνιῶν καὶ τὴν πεπατημένην ὁδὸν νὰ βαδίσωσιν. Ἀνάγκη λοιπὸν ν' ἀρχίσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅθεν ἤρχισαν καὶ ἄλλοι. Ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνουν, θέλεις νὰ εἰσαγάγῃς τὴν ἱεροκρατίαν, ἀφοῦ τοσοῦτον σκληρῶς καταδιώκουν αὐτὴν εἰς τὴν Εὐρώπην. Οἱ λέγοντες ταῦτα, πίπτουν εἰς ἀρχαῖον λάθος, μηδε-

μίαν διακρίσιν ποιούντες μεταξύ Κλήρου Ἑλληνικοῦ καὶ Κλήρου δυτικοῦ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσω τούτοις, ὅτι ὁ κλῆρος ὁ Ἑλληνικὸς ἔχει ὅλως ἀλλοίας ἕδρας, αἵτινες ἀποδεικνύουσιν οἰκογενειάρχην, ἐπιτετραμμένον τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ ; Δὲν ἔχει ἄλλην φιλοδοξίαν ὁ πρεσβύτερος τῆς Ἑλλάδος ἢ τὰ τῆς λειτουργίας νὰ πράττῃ, καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του. Διὰ τοῦτο ὁ Ἑλληνικὸς Κλῆρος οὐδέποτε παρέσχε πράγματα εἰς τὴν πολιτείαν, πάντοτε δὲ ὑπῆρξεν ὁ γραμματοφύλαξ καὶ διδάσκαλος τοῦ Ἔθνους· διὰ τοῦτο ἦγείτο τῶν ἐλευθέρων ἰδεῶν, καὶ προστάτης ἦτο τῶν καταπιεζομένων, παρήγορος δὲ καὶ πατὴρ τῶν καταβλιβομένων. Πάντες ἐνθυμοῦνται, ὅτι ὁ Κλῆρος ἐδίδαξε σχεδὸν ἀποκλειστικῶς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἀπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ καὶ γραμματοδιδασκάλου, μέχρι τοῦ καθηγητοῦ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας, παρέχων τὸ πλεῖστον τῶν διδασκόντων. Οὐδόλως λοιπὸν νεωτεριζόμεν· ἐὰν οὐ δὲ ῥηθῇ τὸ Ἔθνος εἰς τὴν ἀκμήν, καὶ τοῦτο ἀπαιτεῖ χρόνου παράτασιν, μακρὰ ἡ βραχύς, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀνάγκη ν' ἀναθέσωμεν εἰς τὸν Κλῆρον τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, διὰ νὰ βελτιώσωμεν ἀμφοτέρους τοὺς κλάδους. Τὰ δὲ καθήκοντα τοῦ ἱερέως πρὸς τὰ τοῦ δημοδιδασκάλου, οὐ μόνον συμβιβάζονται ἐντελῶς, ἀλλὰ καὶ εἶναι νομίζω, συνδεδεμένα, διὰ τοὺς λόγους, οὓς ἐξέθηκα περὶ τῆς ἠθικοποιήσεως τῶν παίδων. Εἰς τὰς πλείστας τῶν ἐνοριῶν τῶν χωρίων, κωμοπόλεων καὶ πόλεων, εἶναι πλείονες ἱερεῖς· ἡ δὲ κατ' ἐτησίαν περιτροπὴν διδασκαλίαν δίδει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ μὴ διδάσκοντος ἱερέως ἐκπλήρωσιν τῶν ἱεροπραξιῶν ἐκείνων, αἵτινες ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας. Νομίζω δέ, ὅτι οἱ πλείστοι δύνανται ν' ἀναβληθῶσιν εἰς τὰς πρὸ ἢ μετὰ τὴν διδασκαλίαν ὥρας. Ἀλλ' ἐὰν ποτε παραστῇ ἀνάγκη νὰ διακόψῃ ὁ διδάσκαλος ἐπὶ μίαν ὥραν, καὶ τοῦτο εἰς τὰ χωρία βέλει συμβαίνει σπανίως, δὲν εἶναι ἐλλειψις σπουδαία, ὥστε νὰ ἐξισώσῃ πᾶσας τὰς λοιπὰς ὠφελείας. Δὲν θέλει δέ τις εἰσθαι τοσοῦτον αὐστηρὸς ἐπιμελητὴς τοῦ προτεινομένου μέτρου, ἐὰν ἀναλογισθῇ, ὅτι εἶναι πρωτιμώτερον νὰ μένωσιν οἱ μαθηταὶ ἄνευ διδασκάλου ἐπὶ μίαν ἢ δύω ὥρας, ὅταν γνώσκωσιν, ὅτι καταναλίσκονται αὗται εἰς ἱεροπραξίαν, ἢ ὅταν γνώσκωσιν, ὅτι ὁ διδάσκαλος κατατρίβει πλείονα χρόνον εἰς τὸ καφενεῖον ἢ καφρενεῖον διατριβάζων, τοῦθ' ὅπερ συμβαίνει κανονικῶς σήμερον.

Σπουδαία κατ' ἐμὲ ἀντίρρησις εἶναι ἡ ὑπονοουμένη ἀπορία

τοῦ ἱερέως διδασκάλου, ἀφοῦ ἐξασφαλισθῇ τὸ μόνιμον· φόβος ὑπάρχει καὶ δίκαιος, μήποτε ὁ διδάσκαλος παραμελήσει πᾶσαν μελέτην, ὥστε οὐ μόνον δὲν θέλει γενῇ κρείττων ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ θέλει ἀπομαθεῖ ὅσα ἔμαθε, πρὸς δὲ τούτοις δὲν ἐπιμελεῖται τῶν μαθητῶν. Καὶ κατὰ μὲν τοῦ πρώτου διατάξις τις τοῦ νόμου ἐπιβάλλει τὴν μετὰ ἑπταετίαν μὲν τοὺς ἱερεῖς δημοδιδασκάλους, μετὰ πενταετίαν δὲ τοὺς λαϊκούς, ἐξέτασιν, καθ' ἣν ὑποβιβάζονται τοῦ βαθμοῦ, ἢ καταδικάζονται εἰς στέρησιν τοῦ μισθοῦ, ἐρώσων διὰ νέας ἐξετάσεως δὲν ἀναγνωρισθῶσιν ἱκανοὶ καὶ διδάξωσι. Κατὰ δὲ τῆς ἀμελείας εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των ἡ αἴνιγμος ἐπιθεώρησις ἢ ποινὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως, μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ μισθοῦ θέλουν συντελέσει, ἂν ὄχι νὰ ἐξαλείψωσι, νὰ ἐλαττώσωσι κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τὸ κακὸν, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει σήμερον εἰς μέγαν βαθμὸν διὰ λόγους, οὓς ἐξεθέσαμεν. Τὰ ἔργα τοῦ ἀνθρώπου ἔχουσι τὰς ἀτελείας των καὶ ἐν τῇ πρακτικῇ διορθοῦνται αἱ παρουσιαζόμεναι ἐλλείψεις· τοῦτο δὲ συμβαίνει πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νέων ἰδεῶν καὶ ἀνακαλύψεων. Ἀλλ' αἱ πρόοδοι τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν γίνονται διὰ τῆς μεταβολῆς καὶ τῆς μεταπλάσεως τινος τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων. Ἔχω δὲ πεποίθησιν, ὅτι αἱ προσδοκίαι μου δὲν θέλουσι διαψευσθῇ, καὶ ὅτι ἀγλαοὶ καιροὶ θέλουν παραχθῇ. Ἡ ἰδέα τῆς βελτιώσεως τοῦ Κλήρου καὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὡρίμασε, καὶ πολλοὶ ἐσκέφθησαν περὶ τοῦ προτεινομένου συνδυασμοῦ. Ἐσχάτως μάλιστα ἀνέγνωμεν δημοσιευθὲν νομοσχέδιον τοῦ προκατόχου ὑπουργείου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ 20 ἄρθρῳ καθιστᾷ ὑποχρεωτικὴν εἰς τὸν κλῆρον τὴν διδασκαλίαν τῶν παίδων. Ἄλλοι σπουδαῖοι, ὡς ὁ κ. Σαρίπολος, ἐδημοσίευσαν περὶ τούτου διατριβάς· ὡς ἐξάγεται δ' ἐκ τινων ἐργασιῶν, καὶ ὁ Δ. Μαυροκορδάτος ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὸ 1872 ἐσκέπτετό τι περὶ τοιούτου μέτρου, πολλοὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν πολιτευομένων, εἰς οὓς ἀνεκοινώσαμεν τὸ μέτρον, ἐνέκριναν αὐτό, εἰπόντες ὅτι τὴν ἰδέαν ταύτην πρὸ πολλοῦ εἶχον συλλάβει. Τὸ περὶ προτεραιότητος ζήτημα δὲν θέλω ποσῶς νὰ διαφιλονεικήσω ἐκ μετριοπαθείας, ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ 1864 ἐπρότεινα τὸ μέτρον τοῦτο. Ἡ μόνη ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ καταστῇ ἀσπαστὸν ὑπὸ τῶν πλείστων διὰ νὰ εὐοδωθῇ τὸ ἔργον, τοῦ ὁποίου τὸν ἀνακαλύψιν ἀρίνω εἰς τὸν βουλόμενον ν' ἀντιποιηθῇ. Ὅστις καὶ ἂν λάβῃ τὰς δάφνας τῆς πρωτοβουλίας, δὲν ἐνδιαφέρει τὸ Κοινόν, ἐνδιαφερόμεθα ὅμως

πάντες περὶ τῶν καιρῶν τοῦ συστήματος τούτου διότι πάντες θέλομεν συμμετάσχει τῶν ὠφελειῶν αὐτοῦ.

Ὑποβάλλων δὲ τὸν νόμον τοῦτον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, ἐπικαλοῦμαι συζήτησιν εὐρείαν καὶ τὴν προσοχὴν τῆς πείρας καὶ τῶν φώτων ἑκάστου τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ὅπως καταρτισθῇ καὶ ψηφισθῇ νόμος τέλειος καὶ ἱκανὸς νὰ λειτουργήσῃ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου μεγάλου σκοποῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός,

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ ἐφημερίων καὶ Δημοδιδασκάλων.

Α. Περὶ τῶν Ἐφημερίων τοῦ Κράτους καὶ περὶ Δημοδιδασκάλων.

1. Οὐδεὶς χειροτονεῖται ἱερεύς, ἐν μὲν πρωτευούσῃ ἐπαρχίας ἢ δήμου, ἢ ἐν χωρίῳ, ἐὰν μὴ φέρῃ πτυχίον δημοδιδασκάλου, ἐν δὲ πρωτευούσῃ νομοῦ, ἐὰν μὴ φέρῃ πτυχίον ἢ τῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἢ τῆς ἐν τῇ πρώην Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ θεολογικῆς σχολῆς, ἢ ἀποφοιτήριον τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἢ τοῦ πρώην ἐν Κερκύρᾳ Ἱεροποιοδασκαστηρίου, ἢ τῆς ἐν Χαλκίδι Θεολογικῆς Σχολῆς.

2. Χειροτονία ἱερέως, μὴ εἰς ὡρισμένην ἐνορίαν, (ἀπολελυμένως) δὲν ἐπιτρέπεται, κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας. Αἱ ὑπάρχουσαι ἐνορίαι, κατὰ πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐκδοθησομένου μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Μετάθεσις ἱερέως ἀπὸ ἐνορίας εἰς ἐνορίαν χηρεύσασαν, ἀπαγορεύεται. Ὑποψήφιοι εἰς χειροτονίαν εἰσὶ ὅσοι οἱ ἔγγαμοι.

3. Οἱ ἐφημέριοι ἐνοριῶν, κατὰ τὸ περὶ διαιρέσεως τῶν ἐνοριῶν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 8 Ἰουνίου 1856 καὶ τὸ ὁρισθὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν εἰσὶ συγχρόνως καὶ δημοδιδάσκαλοι τῆς πόλεως, τῆς κωμοπόλεως ἢ τοῦ χωρίου των· ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ ἐρμηνεύωσι τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ πᾶσαν τοὐλάχιστον Κυριακήν, καὶ νὰ διδάσκωσι τοὺς ἐνορίτας των ποῖά εἰσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ὡς χριστιανῶν καὶ ὡς πολιτῶν ἐλευθέρας πατρίδος. Ὡς τοιοῦτοι, οὐ μόνον οὐ μετατίθενται,

ἀλλ' οὐδὲ παύονται, εἰμὴ κατὰ τὰς περιστάσεις, τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένας.

4. Λαϊκὸς δὲν δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ δημοδιδάσκαλον ἱερέα· ἱερεὺς δέ, ἅμα χειροτονηθείς, καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ λαϊκοῦ δημοδιδασκάλου.

5. Ἵνα λάβῃ πτυχίον δημοδιδασκάλου ὁ μέλλων νὰ χειροτονηθῇ, ἀπαιτεῖται, διὰ μὲν τῶν ἓξ ἐτῶν Α'. τάξεως νὰ προσαγάγῃ ἀπολυτήριον Γυμνασίου· διὰ δὲ τὸν Β'. τάξεως, ἀποδεικτικόν, ὅτι ἀπεροίτησεν εὐδοκίμως ἀπὸ τῶν τριῶν γυμνασιακῶν τάξεων· καὶ διὰ τὸν Γ'. τάξεως, ἀποδεικτικόν, ὅτι ἀπεπεράτωσεν εὐδοκίμως τὰ μαθήματα τῶν δύο γυμνασιακῶν τοιούτων. Προσκαταστεῖται δὲ καὶ ἐξαμηνιαίᾳ τοὐλάχιστον φοίτησις αὐτοῦ εἰς τὸ πρότυπον σχολεῖον. Ὑποβάλλεται δ' εἰς ἐξέτασιν ἐνώπιον πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀρμοδίου τμηματάρχου, τοῦ διευθυντοῦ δηλονότι τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἐκ τριῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητῶν, (ὧν εἷς τῆς θεολογικῆς καὶ δύο τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς), διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, καὶ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ πρωτύπου σχολείου. Εἷς ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς χορηγεῖται ἐπιμίσθιον πέντε δραχμῶν διὰ πᾶσαν ἐργάσιμον ἡμέραν. Ἑπτὰ ἔτη μετὰ τὴν πρώτην ἐξέτασιν, ὁ πτυχιοῦχος δημοδιδάσκαλος ἐφημέριος ὑποβάλλεται εἰς ἑτέραν· καὶ ἂν ἐν ταύτῃ ἀποδοκιμασθῇ, ἀπόλλυσι τὸν τοῦ δημοδιδασκάλου μισθόν. Τῷ χορηγεῖται ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς νέαν ἐξέτασιν, τὸ πολὺ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους.

6. Συνιστᾶται ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Κράτους πρότυπον Σχολεῖον· διδάσκονται δ' ἐν τούτῳ τὰ ἑξῆς μαθήματα· α) Γραμματικὴ Ἰγνωγραφία, β) Γεωπονία, γ) Γυμναστική, δ) Ὑγιεινή, ε) Φωνητικὴ μουσική, ϛ) Στοιχεῖα φυσικῆς ἱστορίας καὶ ζ) Παιδαγωγία, διδακτική, ὁ ὁδηγὸς καὶ ὁ περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμος. Ὡς πρότυπον δὲ θέλει χρησιμεύσει τὸ Α'. δημοτικὸν σχολεῖον Ἀθηνῶν· ἡ δὲ παράδοσις τῶν προσθέτων μαθημάτων θέλει ἀνατεθῇ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος εἰς τοὺς διδάσκοντας ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις διδακτηρίοις, προστιθεμένου ἀναλόγου ἐπιμισθίου, μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 50 δραχμὰς κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον μάθημα.

7. Ὅπου εἰσὶ πλείω τοῦ ἑνὸς σχολεῖα καὶ πλείους τοῦ ἑνὸς ἐφημέριοι, οὗτοι διδάσκουσι καὶ περιτροπὴν ἑτησίαν· ἐπίσης

κατὰ περιτροπὴν διδάσκουσιν οἱ πλείους τοῦ ἑνὸς ἐρημέριοι, ὅπου εἶναι ἓν καὶ μόνον σχολεῖον καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν δὲν ἀπαιτεῖ δύω διδασκάλους.

8. Δημοδιδάσκαλος μόνον οὐ μετατίθεται κατὰ τὸν ΝΗ'. νόμον, ἀλλ' οὔτε παύεται, εἰμὴ μετὰ δύω προηγηθείσας προσωρινὰς παύσεις. Πᾶσαι δὲ αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ προσωρινὰι παύσεις ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὸν περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμον· αἱ δὲ ὁριστικαὶ παύσεις ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Οἱ δημοδιδάσκαλοι διορίζονται τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Τὰ ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθέντα περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν εἰς χειροτονίαν ὑποψηφίων ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς λαϊκοὺς δημοδιδασκάλους. Μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του πᾶς λαϊκὸς δημοδιδάσκαλος ὑποβάλλεται εἰς ἐξέτασιν καὶ ἂν ἐν ταύτῃ ἀποδοκιμασθῇ, παύεται. Τῷ χορηγεῖται ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς νέαν ἐξέτασιν, τὸ πολὺ μετὰ ἓν ἔτος.

9. Τὰ διδακτρα καταργοῦνται· ἀντὶ δὲ τούτων λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ δημοτικοῦ ταμείου, οἱ μὲν Α'. τάξεως δημοδιδάσκαλοι, ἀνὰ εἴκοσιν, οἱ δὲ Β'. ἀνὰ δεκαπέντε καὶ ὁ τῆς Γ', ἀνὰ δέκα κατὰ μῆνα δραχμάς. Τοῖς δημοδιδασκάλοις οὐ μόνον ἀπαγορεύεται τοῦ νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐκλογάς, δημοτικάς τε καὶ βουλευτικάς, εἴτε ὡς μέλη ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἴτε ὡς ψηφιοδόται, ἀλλ' οὐδὲ νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς.

10. Οἱ πτυχίον πρωτοβαθμίου δημοδιδασκάλου ἔχοντες, ἂν μὲν ὦσι καθεστημένοι ὡς ἐρημέριοι καὶ δημοδιδάσκαλοι, ἐν πρωτευούσῃ ἐπαρχίας ἢ δήμου Α'. τάξεως, λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου κατὰ μῆνα μισθὸν δραχ. 75 ἕκαστος, οἱ δὲ δευτεροβάθμιοι, ἂν ὦσι καθεσταμένοι ἐν δήμοις Β'. τάξεως, λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν δραχ. 65 ἕκαστος, καὶ ἐν δήμοις Γ'. τάξεως ἢ ἐν χωρίοις τριτοβάθμιοι λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν δραχμὰς πεντήκοντα ἕκαστος. Οἱ ἐν πρωτευούσαις Νομῶν ἐρημερεύοντες ἱερεῖς, εἰ μὲν ἔχουσι πτυχίον τῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τῆς ἐν τῇ πρώην Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ θεολογικῆς Σχολῆς, λαμβάνουσι μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 150 ἕκαστος· εἰ δὲ ἔχουσιν ἀποφοιτήριον τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἢ τοῦ πρώην ἐν Κερκύρᾳ Ἱεροσπουδαστηρίου, λαμβάνουσιν ἕκαστος δραχ. 100 κατὰ μῆνα. Οὗτοι πάντες εἶσιν ὑπόχρεοι νὰ κηρύττωσιν ἐκ περιτροπῆς τὸν θεῖον λόγον ἐν ταῖς ἐνοριακαῖς Ἐκκλησίαις τῆς τοῦ νομοῦ πρωτευούσης. Τὰ ἐν τῷ 11'. ἄρθρῳ τοῦ περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν μοναστηρίων Βασιλ. Διατάγματος 28 Ἰουλίου 1858 ὡρισμένα περὶ τῶν ἀγάμων ἱερέων μένουσιν ἐν πλήρει ἰσχύϊ ὡσανεὶ ἦτο αὐτολεξεὶ μεταγεγραμμένα ἐν τῷ παρόντι νόμῳ. Οὗτοι πάντες διαμένουσιν ἀπροσκόπτως ἐν τῇ μονῇ τῆς μετανοίας αὐτῶν.

11. Πρὸς ἐπάρκειαν τῆς χορηγίας τῶν μισθῶν, κατὰ τὸ προηγούμενον 10 ἄρθρον προσδιορίζονται, οἱ ἑξῆς πόροι, οἵτινες θέλουν προστεθῇ εἰς τὰ ἤδη δαπανώμενα· α') Ἕκαστος δῆμος θέλει προσθέσει εἰς τὸν προϋπολογισμὸν του δαπάνην ἴσην μὲ τὸ ἥμισυ τῆς σήμερον ὡρισμένης πρὸς διατήρησιν τῶν δημοτικῶν σχολείων. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐπιτρέπεται νὰ προσθέσῃ ποσοστόν τι ὑπὲρ τοῦ δημοτικοῦ, ἐὰν ὁ ὑπὲρ τῶν 2 0|0 δὲν ἐπαρκῇ. β') Τὸ ἥμισυ τοῦ ἀπὸ τῶν κληροδοτημάτων ἐνιαυσίου τόκου τὴν χρῆσιν τοῦ ὁποίου οἱ κληροδόται δὲν προσδιώρισαν διὰ τῆς διαθήκης των εἰς ὡρισμένον τινὰ σκοπόν. γ') Ἡ κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ΤΞΖ'. νόμου τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1856 ἐτησία συνεισφορὰ ὅλων τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ μονῶν ὑπὲρ τῶν ἱερατικῶν σχολείων, ἅτινα τοῦ λοιποῦ καταργοῦνται· δ') Ἡ δευτέρα δεκάτη ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου παραγωγῆς τοῦ ἀπὸ τῶν κτημάτων τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ διατρουμένων μονῶν ἐνιαυσίου εἰσοδήματος. ε') Ἡ παρὰ τοῦ Δημοσίου συνδρομή, κατὰ τὸν λόγον τῆς αὐξήσεως δημοτικῶν σχολείων εἰς ἀπόρους δήμους. στ') Τὸ ἐκ τοῦ μονοπωλίου αὖων ἁγιοκηρίων προσελευσόμενον ὄφελος. ζ') Ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν ἐν ταις πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι ναῶν ἐκ τῶν πωλήσεων τοῦ κηροῦ, προσδιορισθησόμενον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τοῦ μονοπωλίου. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο δύναται νὰ ἐπεκταθῇ, τοῦ χρόνου προϊόντος καὶ εἰς τοὺς ἐν ταῖς χωρίοις ἐνοριακοὺς ναούς. η') Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου πρόστιμα, τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἱερωμένους ἢ λαϊκοὺς δημοδιδασκάλους. θ') Τὸ ἐκπλειστηρίασμα τοῦ δημευομένου κηροῦ, τοῦ κατὰ παράβασιν τοῦ μονοπωλίου πωλουμένου. ι') Τὰ κατὰ τὰς ἄνω παραγράφους β'. γ'. δ'. ε'. στ'. ζ'. η'. καὶ θ'. εἰσπραττόμενα κατατίθενται ἐντόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ· λαμβάνεται δὲ παρὰ τῆς Τραπέζης, ἐπὶ ὑπουργικῇ διαταγῇ, ἡ ποσότης, ὅση ἀρκεῖ ἑκάστοτε διὰ τὰς μηνιαίας ἀνάγκας.

12. Ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ὁριζομένης μηνιαίας χορηγίας, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐφημερίους νὰ λαμβάνωσι καὶ τὰ διὰ πᾶσαν εἰδικὴν ἱεροπραξίαν προαιρετικῶς εἰς αὐτοὺς προσφερόμενα συνήθη τυχηρά. Τόσον τὰ κανονικὰ λεγόμενα δικαιώματα τῶν ἐφημερίων, εἴτε εἰς χρήματα κατ' οἰκογένειαν, εἴτε εἰς δημητριακοὺς καρποὺς, ἢ ἄλλα προϊόντα, καθὼς καὶ τὸ ἔθιμον τῆς ὑπὲρ αὐτῶν αἰτήσεως χρημάτων, διὰ δίσκου, ἐν Ἐκκλησίᾳ περιφερομένου, ἐπιτρέποντα. μόνον εἰς τοὺς ἐπιζῶντας ἱερεῖς. Ἡ κατὰ τὰς νομιμίας συνειθιζομένη πολλαχοῦ περιφορὰ τῶν ἐφημερίων εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἰδίων ἐνοριτῶν λύγῳ ἁγιασμοῦ, ἀπαγορεύεται· ἐπιτρέπεται μόνον αὕτη κατὰ τὴν 5 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, ὅτε ἕκαστος τῶν ἐφημερίων ὀφείλει νὰ ἀγιάζῃ εἰς μόνας τὰς οἰκίας τῶν ἐνοριτῶν του, καὶ ὁσάκις εἰδικῶς, ἵνα τελέσῃ που ἁγιασμὸν εἰς ἐνορίτην του, ὅτε λαμβάνει εἰς ἀμοιβὴν τὸ κατὰ προαίρεσιν προσφερόμενον.

13. Οἱ ἐκ γήρους, ἢ ἐκ τινος ἄλλης σωματικῆς ἢ διανοητικῆς αἰτίας καταστάντες ἀνίκανοι πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκείων καθηκόντων δημοδιδάσκαλοι ἱερεῖς, ὑποστάντες τὰς ἐκ τοῦ περὶ συντάξεως νόμου κρατήσεις, λαμβάνουσι μηνιαίαν σύνταξιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ περὶ συντάξεως νόμου. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν βεβαιοῦται ἡ ἀνικανότης ἐφημερίου, κανονισθήσεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος. Δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἔχουσιν ἐπίσης καὶ αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰδίου νόμου.

Β'. Περὶ τῶν πρὸς χειροτονίαν ἐφημερίου ἀπαιτουμένων ὅρων.

11. Αἱ χειροτονίαι τῶν μὲν ἐφημερίων ἐγγάμων ἱερέων γίνονται κατ' ἔγγραφον αἴτησιν πάντων ἢ τῶν πλείστων ἐνοριτῶν τοῦ ἐν ᾧ μέλλουσι νὰ ἱερατεύσωσιν ἐνοριακοῦ ναοῦ· τῶν δὲ ἀγάμων (ἱερομονάχων καὶ ἱεροδιακόνων) κατ' ἔγγραφον πρότασιν τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν συμβούλων τῆς εἰς ἣν ἀνήκουσι μονῆς, οἵτινες ἐν τῇ προτάσει αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ βεβαιώσιν ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην ὅτι ὁ εἰς χειροτονίαν προτεινόμενος συνάδελφός των ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ εἶναι συγκεκροτημένος προσηκόντως κατὰ τὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν κοσμικὴν παιδείαν.

15. Ὁ ἐπίσκοπος εἰς ὃν γίνεται ἡ περὶ χειροτονίας πρότασις, ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ κυρίως, πρῶτον μὲν, ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη νέας χειροτονίας, δεύτερον δὲ, ἂν ὁ προτεινόμενος ἔχῃ

πάντα τὰ τῶν μελλόντων ἱερωθῆναι προσόντα. Καὶ ἡ μὲν ἀνάγκη, ὧσιν ἀφορᾷ τοὺς ἐφημερίους, σταθμίζεται σύμφωνα πρὸς τὸ ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1856 περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους κατ' ἐνορίαν Β. Διατάγματος καὶ τὸ ἐκδοθησόμενον μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου Β. Διάταγμα περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν ἐνοριῶν· τὰ δὲ τῶν μελλόντων ἱερωθῆναι προσόντα εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα.

α) Νὰ ὦσι πολῖται Ἕλληνες, ὄντες ἤδη τὸν νενομισμένων ὅρκον τοῦ Ἕλληνος πολίτου.

β) Νὰ ἔχωσι κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας συμπεπληρωμένον οἱ μὲν εἰς τὸν τοῦ διακόνου βαθμὸν προτεινόμενοι τὸ εἰκοστὸν πέμπτον τῆς ἡλικίας ἔτος, οἱ δὲ εἰς τὸν τοῦ πρεσβυτέρου τὸ τριακοστόν.

γ) Νὰ ὦσι πίστει καὶ πολιτείᾳ δοκιμώτατοι καὶ τίμιοι καὶ ἄμεμπτοι τὴν διαγωγήν.

δ) Νὰ ὦσι συγκεκροτημένοι προσηκόντως κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν κοσμικὴν παιδείαν, φέροντες τὸ οἰκεῖον ἕκαστος ἐκ τῶν πτυχίων τῶν ἀναφερομένων ἔν τε τῷ 1 ἄρθρῳ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος νόμου.

ε) Νὰ μὴν ὦσιν ὀφειλέται, ἢ ἐγγυηταὶ ὑπὲρ ὀφειλέτου εἰς τὸ Δημόσιον.

16. Ἂν διὰ θέσιν ἐφημερίων προτείνωνται συγχρόνως εἰς χειροτονίαν δύω ἢ καὶ πλείονες ὑποψήφιοι, ὁ ἐπίσκοπος ὀφείλει νὰ προτιμήσῃ τὸν ἔχοντα τὸ ἀνωτέρου βαθμοῦ πτυχίον· ἂν δὲ ἀμφότεροι οἱ προτεινόμενοι φέρωσι πτυχίον τοῦ ἰδίου βαθμοῦ, τότε ἡ προτίμησις δίδοται εἰς τὸν ὑπὸ τῶν πλειόνων ἐνοριτῶν προτεινόμενον, ἢ τὸν ἀρχαιότερον.

17. Ἐὰν, ἢ ἕνεκα τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων, ἢ δι' ἄλλας εὐλόγους αἰτίας, γένηται ἀνάγκη ν' αὐξηθῇ ὁ τῶν ἐν τινι πόλει ἢ κωμοπόλει ἐνοριῶν ὁ ἀριθμὸς, τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται ἄλλως ἢ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

18. Ἐπίσκοπος χειροτονῶν διάκονον, ἢ πρεσβύτερον, ἄνευ ἀνάγκης, ἢ ἐπὶ παραβάσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ 14 ἄρθρῳ ὁριζομένων, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον χιλίων δραχμῶν, καταπιπτόντων ἐντόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, κατὰ τὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄνωθι 11 ἄρθρου διάταξιν· ὁ δὲ χειροτονηθεὶς δὲν ἀπολαύει δικαίωμα μισθοῦ.

19. Ἡγούμενος, μὴ ἔχων κατὰ τὸ ἄρθρον 14 προσόντα, καὶ,

κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ χειροτονούμενος, δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ἐφημερίαν, ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

20. Ἡ χειροτονία ἑκάστου ἐφημερίου καὶ ἡ ἐνορία, εἰς ἣν ἐφημερεύει, γνωστοποιοῦνται παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον.

Γ'. *Περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοτικῶν σχολείων.*

21. Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν δημοτικῶν σχολείων γίνεται δι' εἰδικῶν ἐπιθεωρητῶν, ἐχόντων πτυχίον πανεπιστημιακὸν διδάκτορος ἢ πρόλυτου. Λαμβάνονται δὲ ἐκ τῶν νεωτέρων καὶ δραστηριωτέρων μεταξὺ τῶν ἐγγάμων ἱερωμένων ἢ τῶν λαϊκῶν, καὶ διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὗτοι εἰσὶν ἑπτά· τρεῖς διὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς παρακειμένας δυτικὰς σποράδας νήσους, δύω διὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὔβοιαν καὶ τὰς ταύτῃ παρακειμένας βορείους σποράδας νήσους, εἷς διὰ τὰς Κεντρικὰς καὶ τὰς Νοτίους Κυκλάδας νήσους, καὶ εἷς διὰ τὰς Ἰονίους Νήσους.

Καθήκοντα καὶ χρέη αὐτῶν εἰσὶ τὰ ἑξῆς· Νὰ περιέρχωνται καὶ ἐπιθεωρῶσιν ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἐνιαυτοῦ τὰ ἐν τῇ ἑαυτῶν περιφερείᾳ δημοτικὰ σχολεῖα· νὰ δίδωσι τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἴς τε τοὺς διδασκάλους καὶ τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπάς, ἐπαρχιακὰς τε καὶ δημοτικάς· νὰ ὑποβάλλωσι τακτικῶς τὰς ἐκθέσεις των εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον, προτείνοντες καὶ ὅ,τι μέτρον κρίνουσι κατάλληλον πρὸς διόρθωσιν τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων τῶν δημοτικῶν σχολείων. Πρὸς δὲ τούτοις προτείνουσιν ἑκάστοτε καὶ τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τῶν δημοδιδασκάλων, τῶν ὀλιγωρούντων τὸ ἑαυτῶν καθῆκον.

22. Ἕκαστος τῶν ἐπιθεωρητῶν λαμβάνει μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 300, δι' ἔξοδα δὲ τῆς περιοδείας του δραχμὰς 80 κατὰ μῆνα. Εἶναι δὲ ὑπόχρεως νὰ ὑποβάλῃ κατὰ μῆνα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον τὸ τῆς ὁδοιπορίας του τακτικὸν ἡμερολόγιον, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδίδωται τὸ περὶ τῆς μισθοληψίας χρηματικὸν ἔνταλμα. Τακτικοῦ ἡμερολογίου μὴ ὑπάρχοντος, οὔτε μισθὸς οὔτε ὁδοιπορίας ἔξοδα πληρώνονται.

Δ'. *Περὶ τῶν ἀγιασμάτων καὶ τῆς τούτων μοναπωλίας.*

23. Διὰ τὴν ῥοταγωγίαν ἐν γένει τῶν ἱερῶν ναῶν, καθὼς καὶ διὰ πᾶσαν ἱεροπραξίαν τελουμένην ἐν ναῷ ἢ ἐν οἴκῳ, χρῆσις

κηροῦ, ἄλλου παρὰ τὸν εἰς λαμπάδας διαφόρου μεγέθους κατασκευαζόμενον διὰ μονοπωλίου, ἀπαγορεύεται. Κατασκευὴ ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ λαμπάδων ἐξ ἀγιοκηρίου διὰ πᾶσαν χρῆσιν ἀπαγορεύεται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ χρῆσις ἐν τοῖς πολυελαίοις καὶ μανουαλίοις λαμπάδων τεχνητῶν, περιεχουσῶν ὡς καυστικὴν ὕλην ἔλαιον ἀντὶ κηροῦ.

24. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐκτεθήσεται εἰς πλειοδοσίαν διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ τὸ μονοπώλιον τοῦ κηροῦ, εἴτε κατ' ἐπισκοπικὰς περιφερείας, εἴτε καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ἐπιμελείᾳ τοῦ τε ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, τὰ δὲ πρακτικὰ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἡ διάρκεια τοῦ μονοπωλίου, ἡ παιδιὰ καὶ τὰ συστατικὰ τοῦ κηροῦ, ἡ τιμὴ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς ναούς, καὶ ἡ προθεσμία τῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καταθέσεως (ἄρθρ. 11 § γ'.) τῆς προσενεχθησομένης ἐν τῷ διαγωνισμῷ ὠφελείας, ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος· ἡ διάρκεια τοῦ μονοπωλίου δὲν δύναται νὰ ᾖναι μακροτέρα τῶν τριῶν ἐτῶν. Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ προνομίου, γίνεται ἑκάστοτε νέος διαγωνισμός.

25. Ὁ ἀναδεχθησόμενος τὸ μονοπώλιον μιᾶς ἢ πλειόνων ἐπισκοπικῶν περιφερειῶν δὲν δύναται νὰ πωλῇ κηρὸν εἰμὴ εἰς μόνους τοὺς ναοὺς τῶν περιφερειῶν τούτων, ἐπὶ τῇ συμπεφωνημένῃ διὰ τὸν ὅρον τοῦ μονοπωλίου τιμῇ. Ἀπαγορεύεται αὐτῷ ἡ πρὸς ἰδιώτας πώλησις κηροῦ. Φωραθεὶς δὲ πωλῶν κηρὸν εἰς ἰδιώτας, ἢ ἐκτὸς τῆς περιφερείας του, ἢ νοθεύων αὐτόν, πρῶτον μὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου εἰς πρόστιμον 200—500 δραχμῶν, ἐν ἑκάστῃ δὲ ὑποτροπῇ καταδικάζεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Πλημμελειοδικῶν εἰς πρόστιμον 500—2,000 δραχμῶν. Τὰ πρόστιμα ταῦτα εἰσπράττονται καὶ κατατίθενται ἐντόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, κατὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 11. Εἰς τὰ αὐτὰ πρόστιμα καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑποβάλλεται καὶ πᾶς ἄλλος ἰδιώτης, κατασκευάζων κηρὸν εἴτε δι' ἑαυτόν, εἴτε δι' ἄλλους, ἢ πωλῶν τοιοῦτον πρὸς πᾶσαν χρῆσιν. Δημεύεται δὲ ὁ ἐναντίον τῶν παρουσῶν διαταξεων κατασκευαζόμενος ἢ εἰσαγόμενος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς λαμπάδας κηρὸς· τὸ δ' ἐκπλειστηρίασμα θέλει κατατεθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

26. Τὸν διὰ κηδείαν ἢ μνημόσυνα κηρὸν, οἱ ἐνορῖται προμη-

θεύονται ἀπὸ τὸ τοπικὸν ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τῆς ἐνορίας των, τὸ ὁποῖον πωλεῖ τὸν τοιοῦτον κῆπον εἰς τιμὴν κατὰ δέκα μόνον τοῖς ἑκατὸν ἀνωτέραν ἐκείνης εἰς ἣν ἠγόρασεν αὐτὸν παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸ μονοπώλιον.

27. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι μόνον διὰ τὸν κλῆρον καὶ τοὺς ἐνορίτας τοὺς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀνήκοντας.

Τὸ μονοπώλιον ὅμως τοῦ κήπου ἐπεκτείνεται εἰς πάντας τοὺς κατοίκους τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Βουλήν

Τινὲς τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν, τῶν δυνάμει τοῦ Σ'. νόμου τῆς 9 Ἰουλίου 1852 καθισταμένων εἰς τὰς οἰκείας ἐπισκοπάς, περιέστησαν εἰς ἀνικανότητα ἄλλοι μὲν ἐκ βαθέος γήρως καὶ τῶν συμπαρομαρτουσῶν τῷ γήρει ἀσθενειῶν, ἄλλοι δὲ ἐκ φυσικῆς αἰτίας, αἵφνης εἰς αὐτοὺς ἐπελθούσης.

Καὶ προενόησε μὲν ὁ μνησθεὶς νόμος (ἄρθρ. 15) περὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως τῶν ἀνωτάτων τούτων λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον ἐκτελοῦσι τὰ ἐκυτῶν καθήκοντα, προσδιορίσας νὰ λαμβάνωσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου τακτικὸν μηνιαῖον ἐπίδομα, πρὸς δὲ κατὰ τὰ προαίρεσιν χορηγούμενα ὑπὸ τῶν χριστιανῶν, ὁπόκις ὑπὸ τούτων καλοῦνται νὰ τελέσωσιν Ἀρχιερατικήν τινα ἱεροπραξίαν· δὲν παραιδὲ καὶ τὴν περίστασιν ἐνδεχομένης ἀνικανότητος αὐτῶν, καθ' ἣν, ὅπως μὴ στεροῦνται τῶν ἀπολύτως πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου των, προσδιώρισε νὰ χορηγῆται εἰς ἕκαστον μηνιαῖα περίθαλψις ἐκ δραχ. 200. Τοῦτο δ' ἐξεδηλώθη διὰ τοῦ ἰδίου νόμου ἄρθρ. ς'.) οὕτως αὐτολεξεί·

«Ἐὰν ἐπίσκοπος, ἕνεκα φυσικῆς τινος αἰτίας καταστᾶ ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἀντικαθίσταται, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς συνόδου, δι' ἑτέρου. Εἰς δὲ τῶν εἰς ἀνικανότητα περιστάντα χορηγεῖται περίθαλψις διακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα.»

Διὰ τὸν ἀποχωροῦντα ὅμως ἀπὸ τῆς ἐπισκοπικῆς ἐνεργείας Ἀρχιερέα ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἐπαρκὴς κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ μηνιαία περίθαλψις ἐκ δραχ. 200, διότι τότε πάντα τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια ἦσαν εὐώνητα. Σήμερον ὅμως, μετὰ παρέλευσιν δηλονότι ἐτῶν ἀφ' ἧς ὁ μνησθεὶς νόμος ἐξεδόθη, ὅτε καὶ τὰ τρόφιμα εἶσιν ὑπερτιμημένα καὶ τὰ ἐνοίκια ὑπερηυξημένα ἡ διακοσιόδραχμος περίθαλψις εἶναι ὅλως ἀνεπαρκὴς εἰς τὸν

ἕνεκεν γήρως ἢ ἄλλης φυσικῆς ἀσθενείας ἀποχωρήσοντα τῆς ἐνεργητικῆς θέσεως Ἱεράρχην· ἐκ ταύτης δὲ ἴσως τῆς αἰτίας ὀκνοῦσί τινες τῶν εἰς ἀνικανότητα περιστάντων ν' ἀποχωρήσωσι, διότι, ἂν καὶ ἀδυνατοῦντες νὰ τελῶσιν ἱεροπραξίας στεροῦνται τῶν τυχηρῶν λεγομένων ἀπολαυῶν, ἔχουσιν ὅμως μεῖζον βάρος ἐκ τοῦ προσδιωρισμένου εἰς αὐτοὺς μηνιαίου ἐπιδόματος.

Ἐπειδὴ δὲ οὐ μόνον διότι ὁ εὐσεβὴς λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους ἀνέκαθεν εἰθισμένος νὰ ἔχῃ ἰδίων Ἀρχιερέα, βαρέως φέρει τὴν δι' οἱονδήποτε λόγον ἀποχὴν τούτου ἀπὸ τῶν συνήθων ἱεροτελεστιῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ εἰς ἀνικανότητα τῆς Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας περιελθὼν καθίσταται ἐνταυτῷ καὶ ἀνίκανος εἰς τὴν διοίκησιν τῶν διαφόρων πνευματικῶν ὑποθέσεων τῆς οἰκείας Ἐπισκοπῆς, καὶ εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ ῥύθμισιν τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν παραμυθίαν αὐτοῦ διατελούντων κληρικῶν, ἐντεῦθεν δὲ συμβαίνει καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ νὰ καταῤῥέωσι καὶ ἡ ὑπηρεσία χωλαίνουσα νὰ βαίνῃ εἰς παράλυσιν μετὰ μικρᾶς βλάβης τῶν πνευματικῶς παραινομένων, διὰ ταῦτα ἐπάναγκες ἔκρινα νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν σχέδιον νόμου, τροποποιοῦν τὸ ς'. ἄρθρον τοῦ ἐν ἔτει 1852 ἐκδοθέντος καὶ προσδιορίζον τὴν περίθαλψιν τοῦ εἰς ἀνικανότητα περιστάντος ἱεράρχου ἀντὶ διακοσίων εἰς τριακοσίας κατὰ μῆνα δραχμάς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργός

Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Τὸ ἄρθρον ς'. τοῦ περὶ Ἐπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων Σ'. νόμου τῆς 9 Ἰουλίου 1852 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

1. Ἐὰν Ἐπίσκοπος, ἕνεκα γήρως ἢ ἄλλης φυσικῆς τινος αἰτίας καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀνικανότης αὕτη διήρκεσεν ἤδη, ἢ μέλλει νὰ διαρκέσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ ἓν ἔτος, ἡ ἀποχώρησις αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

2. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποφαίνεται προκαταρκτικῶς, ἂν πρέπει νὰ γείνῃ ἐξέτασις πρὸς βεβαίωσιν τῆς σωματικῆς καταστάσεως τοῦ Ἐπισκόπου· ἡ Συνοδικὴ αὕτη ἀπόφασις προκαλεῖται ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ ἀποχωροῦντος ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως διὰ τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Βασιλικοῦ

Ἐπιτρόπου. Ἐὰν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πεισθῇ ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ τακτικὴ ἐξέτασις, τότε ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον προβαίνει εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν διὰ δύω τοὐλάχιστον ἰατρῶν, ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένων, ἐπὶ δὲ τῇ ἐνόρκῳ τούτων πιστοποιήσει περὶ τῆς τοῦ Ἐπισκόπου ἀνικανότητος ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις Γ'. καὶ Δ'. τοῦ μνησθέντος Σ'. νόμου ὁριζόμενα εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ δι' ἑτέρου.

3. Εἰς τὸν δι' ἀνικανότητα ἀποχωροῦντα Ἐπίσκοπον χορηγεῖται ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσῃ τῶν καθηκόντων του περίθαλψις τριακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ διάθεσις τῶν τόκων τῶν διαφόρων κληροδοτημάτων, ὅπως ἄχρι τοῦδε ἐγίγνετο, κατ' ἀπόφασιν ὑπουργῶν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, πολλάκις μὴ δυναμένων νὰ ἐρευνήσωσιν εἰς πεφωτισμένην ἔρευναν, δὲν φαίνεται ὑπηρετήσασα, πλήν τινων ἐξαιρέσεων, εὐστόχως τὸν σκοπόν, πρὸς ὃν ἀφιερώθησαν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν προὐκαλοῦντο διατάγματα κανονιστικὰ τῆς τῶν προσόδων τῶν κληροδοτημάτων διαχειρίσεως, καὶ ἐξεδίδοντο κανονισμοὶ καὶ διατάξεις πρὸς ταῦτα σχετικά· ἀλλ' ὅμως καὶ τούτων ἡ ἰσχὺς εἰς ἀχρηστίαν ἀπελαύνετο ἢ ὑπεισήρχετο ἡ κατ' οὐσίαν παράβασις αὐτῶν ὑπὸ ἀμφιβόλον τύπον νομιμοφανείας.

Ἐν τῇ τοιαύτῃ διαθέσει τῶν κληροδοτημάτων προσετέρετο ἐνίοτε τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδεύσει συμφέρουσα ὑπηρεσία κατὰ σύμπτωσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι τῶν προκατόχων μου τινὲς εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου εἰς τὸ νὰ κανονίσωσι διὰ νόμου τὴν τῶν κληροδοτημάτων χρῆσιν, καὶ ἀπέσχον μάλιστα πάσης αὐτῶν χρήσεως κατὰ τὴν τέως συνήθειαν, ἀλλὰ ἕνεκα περιστάσεων οἱ κανονισμοὶ οὗτοι ἔμειναν ἑκάστοτε ἐν σχεδίῳ καὶ τὰ πράγματα ἐπανήρχοντο εἰς τὴν προτέραν ἀνωμαλίαν, ὡσεὶ ἦσαν ἀδέσποτα τὰ κληροδοτήματα. Ὅθεν καὶ συνέβαινε νὰ ἀπονέμωνται ἀναξίως βοήθειαι καὶ ὑποτροφίαι ἄσκοποι καὶ κεναί· ἂν δὲ αὗται μὴ περιωρίζοντο καὶ μὴ ὅλως τινὲς κατηργοῦντο, δὲν θὰ ἦτο ἀπροσδόκητον οὐ μόνον νὰ καταδαπανῶνται οἱ τόκοι, ἀλλὰ καὶ τὰ κεφάλαια νὰ περικόπτωνται.

Ἡ τούτων πάντων ἐξέτασις καὶ ἀνάκρισις μοὶ ἐπιβάλλουσι τὸ καθῆκον νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς, ἵνα διὰ τῆς ὑφ' αὐτῆς χρησιμοποιῶνται τοὐντεῦθεν οἱ τῶν διαφόρων κληροδοτημάτων τόκοι εἰς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς ἐθνικῆς παιδεύσεως. Ἐκ τοῦ ἐν τέλει δὲ προσηρτημένου πίνακος μανθάνει ἡ Βουλὴ τὴν τωρινὴν αὐτῶν κατάστασιν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις.

Αἱ βάσεις τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐτέθησαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς σπουδαίων ἀνδρῶν κατὰ τὸ **1869**.

Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ βλέπει ἡ Βουλὴ τὸν καταμερισμὸν τῶν κληροδοτηματικῶν προσόδων. Ἡ ἢν ἐτήρησα ἐν αὐτῷ ἀναλογία ἐκανονίσθη καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν. Ὡρίσθη μέρος μὲν τῶν προσόδων τούτων ὡς συμβολὴ εἰς τὸ ἀπαιτούμενον κεφάλαιον πρὸς μισθοδοσίαν τῶν δημοδιδασκάλων, οἵτινες θὰ ὦσι συγχρόνως καὶ ἐφημέριοι, κατὰ τὰ ἐν τῷ περὶ τούτων νομοσχεδίῳ διὰ μακρῶν ἐκτιθέμενα. Ἡ δημοτικὴ παίδευσις ἐν τοιούτῳ συνδυασμῷ καὶ ὡς πρώτη τοῦ λαοῦ πνευματικὴ τροφὴ ἔχει ἀνάγκην πλείονος τῆς ἐπικουρίας, ὅπως ἀναλάβῃ ἀπὸ τοῦ κατέχοντος αὐτὴν μαρασμοῦ καὶ τῆς ἀμβλύτητος, καθὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ περὶ αὐτῆς νομοσχεδίου ἐκτενῶς λέγω. Τὸ ὑπόλοιπον κατενεμήθη εἰς τοὺς, ὡς εἴρηται, χρήζοντας ἀρωγῆς κλάδους τῆς ἐθνικῆς παιδεύσεως.

Διὰ τῆς κατανομῆς ταύτης ἐμψυχοῦνται.

α') Οἱ εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἐκκλησίας προπαρασκευαζόμενοι. Τῆς τοιαύτης δὲ ἐμψυχώσεως χρήζει πολὺ ὁ κλάδος οὗτος, διότι ὁ ἱερεὺς δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἁπλοῦς καὶ τυπικὸς χειριστὴς τῶν μυστηρίων, ἀλλὰ καὶ γνώστης τῆς πνευματικῆς αὐτῶν σημασίας καὶ ἐν γένει κάτοχος τῶν θεολογικῶν γνώσεων, ἵνα ἐκτελῇ τὰ εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ καθήκοντα, παρακτὸς τῆς διδασκαλίας. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπιτείνει καὶ ἡ ἀπαιτουμένη προσθήκη καθηγητοῦ τῶν ἱερῶν ἐν ἑκάστῳ τῶν γυμνασίων, ἐμψυχοῦται δὲ καὶ ὁ διδασκαλικὸς κλάδος, ἀφοῦ μάλιστα τοῦ λοιποῦ σχολάρχαι θὰ διορίζωνται διδάκτορες ἢ τοὐλάχιστον τελειοδίδακτοι τῆς φιλολογίας.

β') Αἱ χορηγίαι εἰς ὑποτροφίας ἐν τῷ Ἀρσακείῳ ἐλαττοῦνται διὰ τὴν ὑπάρχουσαν πληθὺν τῶν δημοδιδασκαλισσῶν καὶ διότι ἡ εὐεργετικωτάτη ἀποδειχθεῖσα ἐκ τῶν ὑστέρων Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία λαμβάνει πρόνοιαν περὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ αὐτῶν.

γ') Ἡ χωρὶς μαθηματικῶν, φυσιολόγων, φιλολόγων καὶ ἀρ-

γαιολόγων ἐν Πανεπιστημίοις τοῦ ἐξωτερικοῦ τελειοποιουμένων εἶναι παθημολόγητος· διὰ τοῦτο δὲν ἐκτείνομαι εἰς τὴν δικαιολόγησιν τῆς ἀπονομῆς μέρους τῶν προσόδων τῶν κληροδοτημάτων εἰς τούτους τοὺς κλάδους· περιορίζομαι δὲ μόνον νὰ εἴπω ὅτι ἡ ὁσημέραι προβαίνουσα ἀνάπτυξις τῆς ἀρχαιολογίας ἀπαιτεῖ τὸν καταρτισμὸν εἰδικῶς εἰς τὴν σπουδὴν ταύτην ἀνδρῶν.

Ἡ δημιουργία καθηγητῶν τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας, δυναμένων νὰ διδάξωσιν εὐδοκίμως ἐν τοῖς γυμνασίοις δὲν εἶναι εὐχερής. Καὶ ναὶ μὲν ἔχομεν τοὺς ἐπανερχομένους ἐκ τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης διδάκτορας τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἀλλ' οἱ μὲν τούτων μετὰ δυσκολίας προσφερόμενοι δι' ὀλίγον χρόνον νὰ διδάξωσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀποβλέπουσι πάντοτε εἰς τὴν εἰς Ἀθήνας μετάθεσίν των καὶ εἰς τοῦτο ἐντόνως καταγινόμενοι πράγματα παρέχουσι τῷ ὑπουργείῳ. Ῥαθυμοῦσι δὲ καὶ ὅλως χαλαροῦται ὁ ζῆλος αὐτῶν, ἐὰν δὲν ἐπιτύχωσι ἢ προαγωγὴν ἢ τὴν εἰς Ἀθήνας μετάθεσιν. Οὐδόλως δὲ θέλουσι νὰ σκεφθῶσιν, ὅτι ἡ ἀναιμία τῶν περιφερειῶν θέλει φέρει καταστρεπτικὴν πληθώραν εἰς τὸ κέντρον. Ἄλλοι δὲ μόλις συγκατατίθενται νὰ διορισθῶσιν ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις γυμνασίοις, ἀντικαθιστῶντες τοὺς ἀρχαίους, πολυπείρους, καὶ χρησίμους ἔτι ὄντας καθηγητάς των. Οἱ πλεῖστοι δὲ τούτων ἀπαιτοῦσιν ἕδραν τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ ὁποῖον τείνουσιν οὕτω νὰ καταστήσωσι πολύεδρον, δημιουργουμένης καὶ νέας ἕδρας διὰ πᾶν μάθημα τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν διὰ πάντα κλασικὸν συγγραφέα.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ δημιουργήσωμεν καθηγητὰς τῶν γυμνασίων, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἐκ τῶν ἀριστευσάντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου. Οὗτοι δὲ ἀγογγύστως, καθὸ ἐκ συνθήκης, θέλουσιν ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διδάξωσιν ἐπὶ πέντε ἔτη εἰς ὁποιονδήποτε γυμνάσιον ἤθελον διορισθῆ, ὡς καθηγηταί. Παρομοίως καὶ ὁ καταρτισμὸς καθηγητῶν τῆς γαλλικῆς εἰδικῶν, ὡς καὶ τῆς ἱστορίας, ἥτις παρὰ τούτων διδάσκεται ἐν τοῖς γυμνασίοις κατὰ τὸν κανονισμόν των, θέλει ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ζωοποίησιν τῆς τυπικῆς ἕως τώρα γιγνομένης διδασκαλίας τῶν μαθημάτων τούτων καὶ πάνυ ἰσχνοὺς τοὺς καρποὺς ἀποφερούσης.

Οἱ σημερινοὶ καθηγηταὶ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης μὴ ἔχοντες τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, μηδὲ σπουδάσαντες τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἐν Γαλλίᾳ δὲν δύνανται νὰ

ἐπιδληθῶσιν εἰς τοὺς μαθητάς· ἀνάγκη λοιπὸν νὰ καταρτισθῶσι καθηγηταὶ οὐδόλως μειονεκτοῦντες τῶν ἄλλων, ἀποστελλόμενοι εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸς ἐκμάθησιν τῆς παγκοίνου ταύτης γλώσσης.

Καὶ ἡ καλλιτεχνία, ἥτις ἐνένετο ἡ δόξα καὶ τὸ καύχημα τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἡ διὰ τῆς ἐπιροῆς της καὶ τῆς καρδίας τὴν εὐαισθησίαν θίγει καὶ μορφώνει καὶ τὸ πνεῦμα εἰς εὐγενῆ καὶ φιλάνθρωπον ἐνθουσιασμὸν ἐλαύνει, δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἀμέτοχος τῆς ἀπὸ τῶν κληροδοτημάτων ἀρωγῆς ὡς οὐδὲ ἡ σπουδὴ διομηχανικῶν τεχνῶν ὑπὸ τὴν τελειοποίησιν, ἃς ἔτυχον αὐται ἐν τῷ περιωτισμένῳ κόσμῳ, ὧν ἔχει πολλὴν ὁ τόπος ἡμῶν τὴν ἀνάγκην. Ἀφοῦ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ μετὰ τὴν αὐτονομίαν, δὲν πρέπει νὰ ἦναι αὐτὸς ἁπλοῦς θεωρὸς τῆς ἀλλαχοῦ ἀναπτύξεως καὶ τελειοποιήσεως τῶν τεχνῶν, ἀφ' ὧν ὁ βίος πορίζεται τὰς εὐδαιμονίας του τὰς ὑλικὰς τὰ στοιχεῖα.

Μέρη τῶν κληροδοτημάτων ὡρίσθησαν εἰς ἐμψύχωσιν τῆς σπουδῆς τῆς ναυτικῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Τόπος, ὃν ἡ φύσις περιέζωσε διὰ θαλασσῶν, καὶ ὅστις διὰ τῆς ναυτιλίας καὶ δύναμιν καὶ εὐπορίαν ἐκτήσατο, πρέπει νὰ προικοδοτηθῇ καὶ μὲ ἐπιστήμονας ναυτικοὺς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους καὶ διὰ τὰς παρούσας καὶ διὰ τὰς μελλούσας ἀνάγκας του.

Αἱ ἀρχαιολογικαὶ συλλογαὶ πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐπαρκῆ ὁπωσοῦν τὰ πρὸς πλουτισμόν των μέσα. Αἱ ὁσημέραι νέαι ἀνευρέσεις ἀρχαίων κειμηλίων περιέρχονται εἰς ἰδιωτικὰ μουσεῖα κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀντὶ νὰ συμπληρῶνται δι' αὐτῶν τὰ ἐν τοῖς δημοσίοις χάσματα. Διὰ τοῦτο καὶ ἀφορίζεται μέρος τῶν κληροδοτημάτων εἰς τὴν τοιαύτην χρείαν.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ πάσης καὶ ἀνωτέρω καταχρήσεως ὡρίσθησαν προσόντα εἰς τοὺς ὑποτρόφους, καὶ ἐλήφθη πρόνοια δι' ἐγγυήσεων νὰ καθίστανται οὗτοι εἰς τὸ κοινὸν χρήσιμοι ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς πλείονα δὲ ἐγγύησιν καὶ ἀσφάλειαν ὁρίζεται, ἵνα καὶ κατ' ἔτος ὑποβάλληται τῇ Βουλῇ πίναξ τῆς χρήσεως τῶν κληροδοτημάτων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προκειμένου νόμου.

Πέπεισμαι δὲ ὅτι οὕτω χρησιμοποιουμένης καὶ ἐξασφαλιζομένης τῆς προσόδου τῶν κληροδοτημάτων, παύει τοῦ λοιποῦ πᾶσα κατ' αὐτῶν ἔρδος, ἀπειλοῦσα τὴν τελείαν αὐτῶν καταστροφὴν καὶ ἀπομακρύνουσα πάντα ἐρεθῆ πρὸς τοιαύτας ἀγαθοεργίας ζῆλον.

Τοιούτου δὲ ὄντος τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει περιβάλλει αὐτὸ μὲ τὴν ψῆφόν της.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς
Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ
Περὶ κληροδοτημάτων καὶ ὑποτροφιῶν.

1) Ἐκ τῆς προσόδου τῶν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀνατεθειμένων κληροδοτημάτων μέρος μὲν διατίθεται ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ κλήρου, κατὰ τὸν περὶ αὐτῶν ὑποβληθέντα τῇ Βουλῇ νόμον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς ὑποτροφίας, διαιρούμενον εἰς πεντήκοντα μερίδας, ὡς ἑξῆς·

α) Δώδεκα μερίδες εἰς ὑποτρόφους ἐν τῇ Θεολογικῇ καὶ ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου σχολῇ.

β) Πέντε μερίδες εἰς ὑποτρόφους ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ῥιζαρείῳ σχολῇ.

γ) Δύω μερίδες εἰς ὑπότροφα κοράσια ἐν τῷ Ἀρσακείῳ Παρθεναγωγείῳ.

δ) Ἑπτὰ μερίδες εἰς ὑποτρόφους ἐν Εὐρώπῃ εἰς τελειοτέραν σπουδὴν τῶν μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν, τῆς Φιλολογίας, Ἀρχαιολογίας, Θεολογίας καὶ τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας, πρὸς δὲ καὶ διὰ μίαν μαΐαν.

ε) Δώδεκα μερίδες εἰς ὑποτρόφους τῆς Καλλιτεχνίας καὶ βιομηχανικῶν τεχνῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ς) Ἓξ μερίδες εἰς ὑποτρόφους τῆς Ναυτικῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ζ) Δύω μερίδες εἰς πλουτισμὸν τῆς Νομισματικῆς συλλογῆς.

η) Τέσσαρες μερίδες εἰς πλουτισμὸν τῶν Ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν.

2) Ἕκαστος τῶν ὡς ἀνωτέρω ὑποτρόφων τελειώσας τὰς σπουδάς του ὀφείλει νὰ δεχθῇ θέσιν ἀνάλογον τῆς ἐπαγγελίας του, εἰς ἣν ἡ Κυβέρνησις ἢ αἱ ἐπιτετραμμέναι εἰδικὰ κληροδοτήματα ἐπιτροπαί, ἤθελον τὸν καλέσει, ἐπὶ ἀπολαβῇ τοῦ ὡρισμένου εἰς αὐτὴν μισθοῦ· ἄλλως ἀποποιούμενος ἀποδίδει σὺν τῷ νομίμῳ τόκῳ τὰ εἰς τὴν ὑποτροφίαν του δαπανηθέντα. Πρὸς τοῦτο δὲ παρέχει ἐξόχρεων ἐγγυητὴν πρὶν ἢ λάβῃ τὸν τῆς ὑποτροφίας διορισμόν. Ἂν ὅμως ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ πολὺ δὲν διορισθῇ, ἀπαλλάσσεται τῆς εἰρημένης ὑποχρεώσεως.

3) Πᾶσα νέα αὔξησις τῆς προσόδου τῶν κληροδοτημάτων

ἀφ' ἑαυτῶν ἢ διὰ προσθήκης νέων θέλει διανέμεσθαι εἰς τὰς ἀνωτέρω ὀκτὼ κατηγορίας κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν μέχρι διπλασιασμοῦ τοῦ νῦν ποσοῦ.

Ὅταν δὲ ἡ αὔξησις ὑπερβῇ τὸ διπλάσιον τοῦ νῦν ἐτησίου προϊόντος τῶν κληροδοτημάτων, ἡ χρῆσις τοῦ περισσεύματος θέλει ὁρισθῇ διὰ νέου νόμου.

4) Ἡ μηναία χορήγησις τῶν μὲν ὑποτρόφων τοῦ ἐνταῦθα Πανεπιστημίου ὁρίζεται εἰς δραχ. ἑβδομήκοντα (70) τοῦ δὲ ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς ἄλλης Εὐρώπης εἰς δραχμὰς διακοσίας (200) προκαταβαλλομένων κατὰ μέγιστον ὅρον καὶ δραχ. ὀκτακοσίων (800) ἐξόδων τῆς ἐκεῖσε μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου αὐτῶν. Τῶν δὲ ὑποτρόφων τῆς Ναυτικῆς ἐν Εὐρώπῃ εἰς δραχ. τριακοσίας (300) εἰς ἃς προστίθενται ὁμοίως καὶ δραχ. ὀκτακόσιαι (800) δαπάνη ἀπελεύσεως καὶ ἐπιστροφῆς, τῶν δὲ ἐν τῷ Ἀρσακείῳ εἰς δραχμὰς ὀγδοήκοντα (80) καὶ τῶν ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ σχολῇ εἰς δραχμὰς 50.

5) Προσόντα ἀπαραιτήτως προαπαιτούμενα εἰς διορισμὸν ὑποτρόφων εἶναι, πλὴν τῆς ἀπορίας μαρτυρουμένης ὑπὸ τῆς προσηκούσης δημοτικῆς ἀρχῆς, ἡ εὐφυΐα, ἐπιμέλεια καὶ χρηστοήθεια. Ἐν ἰσότητι δὲ τούτων πρατιμῶνται οἱ ἔχοντες ὑπὲρ ἑαυτῶν πατρικὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας.

6) Πάντες οἱ ὑπότροφοι Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν, εἴτε πολῖται εἴτε μή, διορίζονται κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διὰ Βασιλ. Διατάγματος ὡς ἑξῆς.

1) Ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ καὶ ἐν τῷ Ἀρσακείῳ διορίζονται ὑπότροφοι ἐκ τῶν προτεινομένων ἐκ τοῦ συλλόγου τῶν διδασκάλων ἢ καθηγητῶν τῶν ῥηθέντων ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἐχόντων ὑπὲρ ἑαυτῶν τοὐλάχιστον τὰ 3/4 τῶν ὅλων ψήφων. Γίνεται δὲ ἡ πρότασις δι' ἐκθέσεως ὑπογεγραμμένης ὑφ' ὅλου τοῦ συλλόγου, πεμπομένης εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου σχολιακοῦ ἔτους καὶ δηλούσης, ὅτι οἱ προτεινόμενοι ἔλαβον κατὰ τὸ ἐξαγόμενον τῶν τε καθ' ἡμέραν σημειώσεων τῶν διδασκάλων ἢ καθηγητῶν καὶ τῶν δημοσίων ἐξετάσεων, τὸν βαθμὸν ἄριστα κατά τε τὰ μαθήματα καὶ τὴν διαγωγήν.

2) Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρωτοετεῖς μὲν φοιτηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς σχολῆς διορίζονται ὑπότροφοι ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν γυμνασιακῶν καθηγητῶν μετὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις, κατὰ τὸν ἀνωτέρω (ἔδαφ. 1) τρόπον προτεινομένων, ἐπιδοκιμαζομένων δὲ ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς μετὰ προσήκουσαν ἐν τοῖς γυμνασιακοῖς μαθήμασιν

ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁριζομένης ἑκάστοτε ἐπιτροπείας ἐξέτασιν· τῶν δ' ἐξῆς ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν ὑπότροφοι διορίζονται ἐκ τῶν προτεινομένων ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς Σχολῆς διὰ τῶν 3|4 τοὐλάχιστον τῶν ὅλων ψήφων μετ' ἐξέτασιν αὐτῶν ἐν τοῖς μαθήμασι τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἐξαιροῦνται τοῦ Φιλολογικοῦ τμήματος οἱ τριτοετεῖς καὶ οἱ τῶν ἐξῆς ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν ὑπότροφοι, οἵτινες διορίζονται ἐκ τῶν προτεινομένων δι' ὁμοίας πλειονοψηφίας ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ Φιλολογικοῦ φροντιστηρίου.

3) Οἱ δὲ ὑπότροφοι οἱ στελλόμενοι εἰς Εὐρώπην πρὸς τελειοποίησιν τῶν ἐν τῇ Θεολογίᾳ ἢ Φιλολογίᾳ καὶ Ἀρχαιολογίᾳ ἢ ἐν ταῖς φυσικαῖς καὶ μαθηματικαῖς ἐπιστήμαις ἢ ἐν τῇ Γαλλικῇ Φιλολογίᾳ διορίζονται ἐκ τῶν ἀξιωθέντων διδακτορικοῦ διπλώματος τῆς οἰκείας σχολῆς μὲ βαθμὸν ἄριστα ἢ λίαν καλῶς, ἐκλεγόμενοι διὰ διαγωνισμοῦ, οὗτινος ὁ τρόπος θέλει ὁρισθῆ διὰ Βασιλ. Διατάγματος. Διαρκεῖ δὲ ἡ ὑποτροφία αὐτῶν τρία ἢ τέσσαρα ἔτη.

4) Οἱ δὲ ὑπότροφοι οἱ στελλόμενοι εἰς Εὐρώπην πρὸς θεωρητικὴν ἢ πρακτικὴν αὐτῶν ἐν τῇ ναυτικῇ μόρφωσιν, ἐκλέγονται ἐκ τῶν μαθητευομένων ἐν τῷ ἐνταῦθα Ναυτικῷ σχολείῳ διά διαγωνισμοῦ, γενομένου ἐνώπιον ἐπιτροπείας συγκειμένης ἐκ τῶν διδασκάλων ἢ καθηγητῶν τοῦ ῥηθέντος σχολείου καὶ δύο ἐπιστημόνων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

5) Οἱ δὲ ὑπότροφοι οἱ πεμπόμενοι εἰς Εὐρώπην πρὸς ἐκμάθησιν ὡρισμένης τινὸς καλλιτεχνίας, ἢ βιομηχανικῆς τέχνης, ἐκλέγονται διὰ διαγωνισμοῦ γενομένου ἐνώπιον ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας συγκειμένης ἐκ τριῶν τοὐλάχιστον εἰδικῶν προσώπων, ἐκλεγομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πολυτεχνικοῦ Σχολείου, οἵτινες καὶ προαποφαίνονται ἑκάστοτε περὶ τῆς χρείας τῆς εἰς Εὐρώπην ἀποστολῆς τοιούτων ὑποτρόφων.

6) Πᾶς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπότροφος παύεται τῆς ὑποτροφίας του ἐν παντὶ χρόνῳ κατὰ πρότασιν τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων τοῦ διδακτηρίου, ἐνῷ διδάσκεται, ἐὰν ἀποβλῆ τι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἀπαιτουμένων προσόντων· ἰδίως δὲ ἐὰν φοιτῶν εἰς τὴν Ῥιζάρειον Σχολὴν ἢ εἰς τὸ Ἀρσάκειον δὲν προβιβασθῆ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους εἰς ἀνωτέραν τάξιν, ἢ ἂν φοιτῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δὲν εὐδοκιμήσῃ εἰς τὴν ἐτησίαν ἐξέτασιν, εἰς ἣν ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς ὑποβάλλεται, ἢ ἂν μεταγραφῇ εἰς ἄλλην Σχολήν. Οὗτος ὑποχρεοῦται μάλιστα νὰ ἀποδώσῃ καὶ τὸ μέχρι τῆς μεταγραφῆς δαπανηθὲν εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν κληροδοτημάτων ποσόν, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ ἐγγυητής.

7) Πᾶς ἐν ἀλλοδαπῇ Πανεπιστημίῳ ὑπότροφος ὀφείλει νὰ στέλλῃ πρὸς τὸ πρωτεῖον ὑπουργεῖον κατὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν τὰς ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ καὶ σπουδῆς, κεκυρωμένας ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Σχολῆς, ἥτις θέλει προσθέτει καὶ τὰς δεούσας περὶ ἐπιμελείας καὶ διαγωγῆς αὐτοῦ παρατηρήσεις. Τὸ ἀνάλογον ἐννοεῖται καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ναυτικῆς ἢ καλλιτεχνίας τινος ἢ βιομηχανικῆς τέχνης. Πάντες δὲ παύονται καὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδώσωσι τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς δαπάνην, ἐὰν ἀμελήσωσι τῆς ῥηθείσης των ὑποχρεώσεως, ἢ καταλίπωσι τὴν σπουδὴν τῆς ὁριθείσης ἐπιστήμης ἢ τέχνης, ἢ ἄλλως ἐκτραπῶσι τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς των.

8) Ὅσον μέρος τῶν χρημάτων τῶν ὁριζομένων εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 διαφόρους κατηγορίας ἤθελε περισσεύσει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, δὲν δαπανᾶται πρὸς ἄλλον σκοπόν, ἀλλὰ προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῆς αὐτῆς κατηγορίας τοῦ ἑπομένου ἔτους.

9) Ὁμοῦ μὲ τὸν ἐτησίως ὑποβαλλόμενον προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, θέλει ὑποβάλλεσθαι ἐν παραρτήματι καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διαθέσεως τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων, ἐνταυτῷ δὲ καὶ λεπτομερὴς ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἔτος.

Συνοπτικὴ κατάστασις τῶν κληροδοτημάτων κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1871.

α) Κεφάλαια τῶν κληροδοτημάτων (ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς δρ. 3,000)..... Δρ. **4,671,674**

β) Ἐτήσια ἔσοδα τῶν κληροδοτημάτων τούτων..... Δρ. **323,844**

Ἀφαιρουμένων ἐκ τούτων τῶν εἰς εἰδικοὺς σκοποὺς ὡρισμένων ὑπὸ τῶν κληροδοτῶν Δρ. **157,365**

Ὑπολείπονται τὰ διὰ σχολεῖα ἐν γένει καὶ ὑποτρόφους ὡρισμένα..... Δρ. **167,480**

ὧν ὁποίων ἡ χρῆσις πρόκειται νὰ κανονισθῇ

διά των νομοσχεδίων περί κλήρου και δημοδιδασκάλων, και περί κληροδοτημάτων και υποτροφιών.

γ) Ισολογισμός των εσόδων και εξόδων των κληροδοτημάτων μέχρι τέλους της Α' εξαμηνίας 1871.

Έσοδα άπ' αρχής του 1870, ότε εγένετο η εκκαθάρισις των κληροδοτημάτων υπό του κ. Δ. Αεβίδου προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου..... Δρ. 1,213,490.55

Έξοδα άπό της αυτής εποχής.

1) Η κατά την εκκαθάρισιν του κ. Αεβίδου (σελ. 51) οφειλή των κληροδοτημάτων προς το Κεντρικόν ταμείον μετά την αφαίρεσιν των αποδοθέντων εις αυτό τόκων του 1869 του κληροδοτήματος Βαρβάκη εκ δρ. 46,478.40..... Δρ. 30,443.79

2) Τα εις την Εθνικήν Βιβλιοθήκην ανήκοντα και εις αυτήν παραδοθέντα μερίσματα 10 μετοχ. της εθν. Τραπέζης δρ. 9,003.50.

3) Τα δαπανηθέντα εις υποτροφίας εις το Βαρβάκειον Λύκειον κλπ. 825,215.14 Δρ. 864,662.43

Περίσσευμα εσόδων .... Δρ. 348,828.12

Εκ του περισσεύματος τούτου δραχμαί μεν 245,168.90 προέρχονται εκ κληροδοτημάτων ειδικόν εχόντων προορισμόν και συνεχωνεύθησαν μετά κεφάλαια καθώ μη διατεθείσαι.

Αι δε επίλοιπαι .... Δραχμαί 103,659·22 είναι προϊόν κληροδοτημάτων προσδιωρισμένων διά σχολεία εν γένει και υποτρόφους.

δ) Αι υφιστάμεναι ετήσιοι δαπάναι εκ των κληροδοτημάτων

εις υποτρόφους	Δρ.	81,510
εις το Βαρβάκειον Λύκειον	»	45,000
Το όλον	Δρ.	126,510

Σημ. Η διά το Λύκειον δαπάνη λαμβάνεται εκ των εσόδων των εις ειδικούς σκοπούς ωρισμένων κληροδοτημάτων, ήτοι εκ των δρ. 157,364 και ουχί εκ των δρ. 167,480 των διά σχολεία εν γένει και υποτρόφους ωρισμένων, των οποίων η

χρήσις κανονίζεται διά των νομοσχεδίων περί κλήρου και δημοδιδασκάλων, και περί υποτροφιών και κληροδοτημάτων.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περί του Οργανικού του Πανεπιστημίου Νομοσχεδίου.

Προς την Βουλήν.

Εκ των χρονικών της Βουλής είναι γνωστόν ότι από πολλών ήδη ετών γίνονται απόπειραι, ίνα τα κατά το εθνικόν Πανεπιστήμιον ορισθώσι καθ' άπαξ διά νόμου, και άρθη ούτως η εκ της ελλείψεως ταύτης και των ατελειών του προσωρινού αυτού κανονισμού ανωμαλία, ήτις ούκ ολίγον επηρεάζει του πανελληνίου τούτου ιδρύματος τα συμφέροντα, και ού μικράν ρέπει την δυσκολίαν πολλάκις εις τας λειτουργίας αυτού.

Η προς το αντικείμενον τούτο πάντων, ως είπειν, των προκατόχων μου υπουργών της Δημ. εκπαιδεύσεως προσοχή και η ανεπιμέριστος σχεδόν εις τε το σύνολον και τα σπουδαιότατα των καθέκαστα αυτού γνώμη αυτών και την ανάγκην της εκδόσεως αυτού κατεπείγουσαν πλέον ανομολογεί, και τον τρόπον της θεραπείας αυτής σαφώς δεικνύει.

Ο ιδρυτικός κανονισμός του Πανεπιστημίου είναι προς τούτοις και άξιωσις της περιωτισμένης κοινής γνώμης του Έλληνος, του οποίου η προς τας Μούσας λατρεία είναι πάντοτε ζωηρά και ακμαία και όλος άμοιρος των ύφεσεων των επισυμβαινουσών εις άλλα των αισθημάτων και καθηκόντων. Η τοιαύτη γνώμη είναι οπωσδήποτε αξιοσημείωτος· όταν δε αύτη αποβλέπει εις αντικείμενον γενικωτάτης ωφελείας παραγωγικόν και εύρυτάτων εθνικών συμφερόντων υπηρετικόν υποστηρίζεται δε δι' αυτό τούτο υπό πάσης περιωτισμένης διανοίας, η Κυβέρνησις έχει καθήκον να την σεβασθή, όταν μάλιστα βλέπη εις αυτήν των ιδίων της ιδεών και αισθημάτων την έκφρασιν.

Αι άχρι τούδε γενόμεναι εργασίαι εις το αντικείμενον τούτο και υπό επιτροπών εύδοκίμων και περιωτισμένην πείραν περί τα τοιαύτα κεκτημένων ανδρών και υπ' αυτής της ακαδημαϊκής συγκλήτου έμειναν εν σχεδίοις δι' έλλειψιν του απαιτουμένου εις συζήτησιν αυτών χρόνου εν τη Βουλή. Το δε Πανεπιστήμιον μένει διεπόμενον άχρι τούδε υπό των ολίγων διατάξεων του προσκαίρου αυτού κανονισμού και τινων αναπληρωτικών των ελλείψεων και χασμάτων αυτού διαταγμάτων και

ὑπουργικῶν ἢ συγκλητικῶν διατάξεων, ἅτινα δὲν δύνανται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀποτελοῦσιν ἐναρμόνιον καὶ πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸν ἀρχικὸν κανονισμόν του εἰμὴν οὐδὲ νὰ τὰ θεωρήσῃ ἀποχρώντως ὑπηρετικὰ τῶν σπουδαίων αὐτοῦ συμφερόντων. Εἶναι προϊόντα ἀνάγκης εἰς θεραπείαν προσωρινὴν ἀποβλέποντα ἐνῶτὰ σπουδαιότατα τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ μένουσιν ἐν τῇ νηπιακῇ αὐτῶν καταστάσει, ἂν καὶ ὁ τὰ πάντα βασανίζων χρόνος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπὸ πολλοῦ ἤδη παρεληλυθώς.

Ἂν ἡ κατάστασις αὕτη ὑπολειφθῇ, οἵα ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ παρούσῃ συνόδῳ τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει εὐλόγως κατακριθῇ ἐπὶ ἀδιαφορίᾳ, καὶ ὡς περὶ ὀλίγου τιθεμένη τὰ πανεπιστημιακὰ συμφέροντα καὶ ἡ κοινὴ γνώμη θέλει ζωηρότερον ἐπαναλάβει τὸ παράπονόν της διὰ τὴν τοιαύτην ἀναβολήν· τούτων ἕνεκα καὶ ὑπὸ ζωηροῦ τοῦ καθήκοντός μου καὶ ὡς πολίτου καὶ ὡς βουλευτοῦ καὶ ὡς ὑπουργοῦ παρωθούμενος, ἐπιθεωρήσας μετὰ τῆς νῦν ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου τὸ κατὰ τὸ **1868** περὶ τῆς τοῦ ἔτους ἐκείνου Συγκλήτου συνταχθὲν νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὑποβάλλω αὐτὸ εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως διὰ τῆς νέας ταύτης καὶ κοινῆς μετὰ τῆς Συγκλήτου ἐργασίας κατηρτίσθη.

Ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ τὰ κυριώτατα καὶ πως ἔβραχείας δικαιολογήσεως χρῄζοντα ἀντικείμενα εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ τῶν προσόντων τῶν διοριστέων εἰς αὐτὸ καθηγητῶν, ἡ μονιμότης αὐτῶν ὡς τοιούτων καὶ ἡ μετὰ μακρὰν δόκιμον ὑπηρεσίαν ἐκουσία καὶ ἀζήμιος αὐτοῖς ἀποχώρησις, τὰ περὶ ὑφηγητῶν, τὰ περὶ παραδοχῆς φοιτητῶν, περὶ καταβολῆς παρ' αὐτῶν διδάκτρων καὶ εἰς ὄφελος τοῦ πανεπιστημιακοῦ ταμείου δικαιωμάτων, τὰ περὶ ἐξετάσεων καὶ πειθαρχίας αὐτῶν, τὰ περὶ πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν, καὶ τέλος τὰ περὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ. α) Τὸ ἀπροσδιόριστον τῶν ἑδρῶν παρέχει εὐκολίαν εἰς τὸν ἄνευ ἀνάγκης, χάριν δὲ προσωπικῶν ἀξιώσεων, πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν ὅστις καὶ ὑλικῶς τὸ δημόσιον καὶ ἠθικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον εἶναι ἐπιζήμιος. Ὡρίσθησαν ἑκάστῃ Σχολῇ τόσαι, ὅσαι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐπιστήμης ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐθεωρήθησαν ἀναγκαῖαι, ὡς βάσις δὲ ἐτέθη εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἑδρῶν τὸ αὐτοτελὲς ἑκάστου μαθήματος. Μετὰ θρησκευτικῆς προσοχῆς ἀπεφύγαμεν τὸν κατακερματισμὸν τῶν μαθημάτων, τὸν δημιουργοῦντα ἕδρας, διότι τοῦτο εἶναι τὸ σημαντικώτερον ἐλάττωμα τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ προσωρινοῦ κανονισμοῦ. Ὑποβάλλεται

δὲ ἡ τυχὸν ἀναφυομένη ἀνάγκη τῆς ἐπαυξήσεως αὐτῶν εἰς περιορισμοὺς καὶ ἀνακρίσεις ἀνεπιδέκτους οἱασδήποτε καταχρήσεως καὶ ζητεῖται ἑκάστοτε πρὸς τοῦτο καὶ αὐτῆς τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἡ ψῆφος.

Ἐθεωρήθη δίκαιος καὶ ἐξασφαλίζων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς δεδοκιμασμένης καὶ οὐσίᾳ καὶ τύπῳ μεμαρτυρημένης ἱκανότητος τὴν ὠφέλειαν ὁ θεσμὸς τῆς μονιμότητος τῶν καθηγητῶν.

Πλὴν δὲ τούτου, ἀνοίγει καὶ στάδιον παρασκευῆς γνησίων καὶ ζηλωτῶν τῆς ἐπιστήμης μυστῶν. Διὰ τούτου σπουδαιοποιοῦνται καὶ ἡ ὑφηγεσία καὶ εὔλογοι ἐλπίδες καὶ προσδοκίαι ζωοποιοῦσι τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς οἵτινες ἐπ' ἀδήλοις γιγνόμενοι δὲν βραδύνουσι ν' ἀποβάλλωσι τὴν ζωηρότητά των· πᾶσα ἄγονος ἐπιόντος καλοῦ ἔργασία ἄρχεται ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀπολήγει εἰς μεταμέλειαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μονιμότης ἄνευ ὅρων ἀπόλυτος δύναται νὰ φέρῃ καὶ ἀνεπανόρθωτα ἐλαττώματα εἰς ζημίαν καὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν φοιτητῶν, τίθενται ὅροι, καθ' οὓς πᾶσα κατάχρησις ἐξ αὐτῆς ἀποσοβεῖται καὶ ἐξουδετεροῦται. Ὁ ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον προσδιορισμὸς τῶν προσόντων τῶν ἀπαιτουμένων εἰς διορισμὸν καθηγητῶν εἶναι κα ἀπολύτως ἀναγκαῖος διὰ τὸ εὖ εἶναι τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ μάλιστα ὡς δικαία καὶ εὔλογος τῆς μονιμότητος ἀπαίτησις, δι ὃν λόγον εἶπον ἐν τῇ περὶ μονιμότητος δικαιολογίᾳ. Τὸ σύστημα τῶν καθηγητῶν ἐρείδεται ἐπὶ τριῶν βαθμῶν, τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, ἐκτάκτων, καὶ ὑφηγητῶν, κυρίως δ' εἰπεῖν κατ' ἀρχήν, δεχόμεθα τὴν ἔκτακτον καθηγεσίαν, τὴν δὲ τακτικὴν ἀναγνωρίζομεν ὡς γέρας τῆς ἐκτάκτου.

Μεγάλη μελέτη προσηγήθη, ἐὰν ἦτο συμφέρον εἰς τὴν ἐπιστήμην νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια εἰς τοὺς ὑφηγητὰς νὰ ἐκδίδωσιν ἀποδείξεις ἀκροάσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν παραδιδομένων μαθημάτων. Καὶ ἔχει μὲν τὰ ἐλαττώματα τὸ δικαίωμα τοῦτο, διδόμενον εἰς χεῖρας ἀνδρῶν ἐλαυνομένων ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς φιλαυτίας, ἀλλὰ τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς φιλοτίμους καὶ ἀληθῶς πεπαιδευμένους ἄνδρας εἶναι ἀσυγκρίτως μείζονα· Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποκαύσῃ τις τὸν ζῆλον τῶν σπουδαίων, ἐὰν δὲν παρείχετο τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ἀποδείξεων ἀκροάσεως. Ἡ παράλ τοιούτου δικαιώματος ἐκράτει τοὺς φοιτητὰς ἀπομεμαν νων τῶν ὑπὸ τῶν ὑφηγητῶν διδασκομένων μαθητῶν προληφθῇ πᾶσα παρεκτροπὴ ἀφέθη τὸ δικαίωμα λὴν νὰ παράσχῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἐκδόσεως εἰς ἐν

ητὴν, ὅστις μακρὰν πάσης πλαγίας ἐνεργείας ἐκπληροῖ τὸ καθῆκον, ἀποβλέπων εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν ὠφέλειαν τῶν ἀκροατῶν του.

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἑδρῶν, ἡ ἀπαίτησις προσόντων παρὰ τῶν μελλόντων νὰ καθέξωσι ταύτας καὶ ἡ τῶν οὕτω δεδοκιμασμένων μονιμότητος εἶναι ἐγγυήσεις ἀσφαλέσταται τῆς τοῦ Πανεπιστημίου πραγματικῆς εὐεξίας καὶ ὑπηρετοῦσι ἐν ἀληθείᾳ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν μεγάλην τῆς συστάσεως καὶ ὑπάρξεως ἀποστολήν. Τοιουτοτρόπως ἔσται αὐτὸ ἀπρόσιτον εἰς παρακεκινδυνευμένας ἐρόδους, ἃς δημιουργεῖ ἡ φιλαυτία καὶ δὲν δύναται πάντοτε ἐπιτυχῶς νὰ ἀποκρούῃ καὶ νὰ καταστέλλῃ ἡ τῆς ἐξουσίας δύναμις, διότι ἐλλείπει αὐτῇ ἡ παρὰ τοῦ νόμου ἐπικουρία καὶ ἐνίσχυσις.

Ἡ περὶ ἐκουσίας ἀποχωρήσεως τῶν γηραιῶν καθηγητῶν μετὰ μακροχρόνιον διδασκαλίαν διάταξις ἄνευ ἐλαττώσεως καὶ ἀσχέτως πρὸς τὸν περὶ συντάξεως νόμον ἀπολαβὴ τοῦ μισθοῦ των, ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ καθήκοντος καὶ ἐκ φιλανθρωπίας. Ὀφείλεται δέβαια μικρά τις προνομία ὡς ἀμοιβὴ μακρῶν, ἐπιπόνων καὶ δυσχερῶν πνευματικῶν ἀγώνων, οἵτινες καὶ προώρως τὴν σωματικὴν εὐεξίαν μαραίνουσι καὶ ὑλικῶν ἄλλων συμφερόντων τῶν ζηλωτῶν ἀγωνιστῶν τὴν ἀνάπτυξιν διακωλύουσι. Ἤθελεν εἶναι σκληρὸν νὰ μείνωσι ἀγέραστοι οἱ μετὰ μακρὰν πνευματικὴν σταδιοδρομίαν νικηφόροι ἀναδειχθέντες.

Τὰ πρὸς ἐγγραφὴν τῶν φοιτητῶν ἀπαιτούμενα προσόντα ὡρίσθησαν μικρόν τι αὐστηρότερα καὶ τοῦτο ὑπηγόρευσε μακρὰ πεῖρα· ἐν τῇ πολιτείᾳ τῶν Μουσῶν οἱ παρέγγραπτοι πολῖται εἶναι ὄλεθρος αὐτῶν. Εἰς τὸ ἱερὸν τῶν ἐπιστημῶν δὲν πρέπει νὰεἰσέρχηται οὐδεὶς μὴ καλῶς κατηρτισμένος· διότι καὶ αὐτὸ βεβηλοῖ, καὶ ἑαυτὸν τῇ καινωνίᾳ ἀλήτην τῆς ἐπιστήμης παρασκευάζει. Ἡ τοιαύτη δὲ δοκιμασία φοιτώντων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον οὐκ ὀλίγον καὶ τοὺς δι' ἰδιαιτέρας διδασκαλίας προσκτήσαντας τὴν μέσην λεγομένην παίδευσιν ὠφελεῖ, διότι τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον δὲν θὰ ἦναι τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τῇ τοιαύτῃ διδασκαλίᾳ στοιχεῖον, ὅταν γνωστὸν εἶναι, ὅτι ἀπόκειται ἔλεγχος τῶν ἐργασιῶν.

Ἡ ἀπαίτησις διδάκτρων ὑπὲρ τῶν διδασκόντων καὶ δι-
ἀτων ὑπὲρ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι εὔ-
Ὁ ὀλίγος μισθὸς τῶν διδασκόντων, καὶ αἱ ὀσημέραι
ἀνάγκαι τοῦ Πανεπιστημίου δὲν εἶναι δίκαιον οὐδὲ
ἀπεῶνται ὑπὸ τοῦ δημοσίου. Τὸ ἐπιβαλλόμενον

μικρὸν τέλος εἰς τοὺς φοιτητὰς θὰ ἦναι αὐτοῖς ἀνεπαίσθητον, καὶ βεβαίως οὐδὲν θὰ ἐξανεχθῇ διὰ τοῦτο παράπονον· τοῦτο ἐγγυᾶται ἡμῖν ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν τῇ χορείᾳ αὐτῶν φιλοτιμία καὶ σύνεσις.

Τὰ περὶ πειθαρχίας αὐτῶν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι μᾶλλον ὡς τύποι ἐν τῷ νόμῳ ἢ ὡς ἀνάγκη συγκροτοῦσα ταύτην. Πᾶν καθίδρυμα ἔχει τὴν ἀστυνομίαν του, καὶ αὐτὴ τὰ μέσα τῆς ἐν ἀνάγκῃ ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων της. Ἡ πρόβλεψις ἀφορᾷ κυρίως τὸ μέλλον, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἦναι εὐδηλον.

Τὰ περὶ ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν διατυποῦνται οὕτως, ὥστε νὰ παρέχωσι πᾶσαν ἐγγύησιν γνησιότητος τοῦ δι' αὐτῶν κτωμένου ἀξιώματος τῆς ἐπιστήμης. Ἡ ῥαδυότης τῶν ἐξετάσεων πολλῶν παράπονα ἤγειρε καὶ πολλὰ ἐλαττώματα ἐκάλυπτεν. Ἡ ἀκρίβεια, ἡ ἐναργεια, ἡ τῆς ἐπιστήμης αὐστηρότης εἶναι τελείωσις τῆς ὑπαρχούσης τάξεως, οὐχὶ δὲ καὶ κατάκρισις αὐτῆς. Αἱ ἐξετάσεις διηρέθησαν εἰς δύο εἰς εἰδικὰς καὶ προκαταρκτικάς καὶ αἱ μὲν πρῶται γίνονται εἰς τὸ τέλος τῆς φοιτήσεως, αἱ δὲ μετὰ διετῆ φοίτησιν ἐπὶ τῶν γενικῶν καὶ βοηθητικῶν μαθημάτων, διότι ὡς ἐγίνετο μέχρι σήμερον αἱ κατ' ἰδίαν ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν γενικῶν μαθημάτων, οὐδεμίαν ἐγγύησιν παρεῖχον περὶ τῶν γνώσεων τῶν φοιτητῶν, αἱ ἐξετάσεις αὗται τοῦ λοιποῦ θέλουσι γίνεσθαι δημόσιαι καὶ προφορικαί· ἡ δημοσιότης καὶ ὁ προφορικὸς λόγος πληροῦσι τὴν ὑπάρχουσαν ἔλλειψιν.

Καὶ τὰ περὶ περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς ἀρίνονται εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὴν πίστιν τῆς ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου.

Συντάσσεται δὲ παρ' αὐτῆς καὶ ὑποβάλλεται κατ' Αὔγουστον ἑκάστου ἔτους εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως προϋπολογισμὸς τῶν τε εσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Πανεπιστημίου τῶν ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ καταβαλλομένων. Ἐνεργειται δὲ οὗτος, ἀφοῦ ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ὅπως καὶ πᾶσα ἄλλη οἰκονομικὴ πρᾶξις εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Πανεπιστημίου, πρὶν ἡ ἐνεργηθῇ. Ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ ὁ Αὔγουστος μὴν, ὡς τέρμα τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι οὗτος εἶναι ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ παρωχημένου σχολικοῦ ἔτους, ἀρχομένου τὸν Σεπτέμβριον, καὶ διότι ἡ ἐπικρατοῦσα μέχρι σήμερον συνήθεια νὰ συντάσσηται μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν νέων ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου, καθίστα ἀπολογισμὸν τὸν προϋπολογισμὸν, ὅστις ὑπεβάλλετο εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου

πολλοὺς μῆνας μετὰ τὸν Σεπτέμβριον, ὅτε ἤρχιζεν ὁ λογιστικὸς χρόνος τῶν δαπανῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Τοιαύτη ἀνωμαλία ἦτο δίκαιον νὰ ἐκλείψῃ καὶ νὰ ἁρμοιωθῇ τὸ λογιστικὸν σύστημα τοῦ Πανεπιστημίου, μὲ τὸ διέπον τὸ ὅλον κράτος.

Κατ' ἔτος ἀποδίδει εὐθύνας ἡ πρυτανεία εἰς τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεώς της. Οἱ τοιοῦτοι ἔλεγχοι, τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἡ σύγκλητος ἐν τῷ συνταχθέντι παρ' αὐτῆς σχεδίῳ ἔθετο, δὲν δύνανται βεβαίως νὰ ὦσι δυσπιστίας προϊόν, ἀλλὰ ἐπέκτασις τῆς ἐγγυήσεως, ὅτι γίνεται εὔκαιρος χρῆσις τῶν προσόδων τοῦ Πανεπιστημίου, ἃς ἡσυχέρα αὐξάνει ἡ φιλογένεια καὶ φιλομουσία τῶν Ἑλλήνων πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ καὶ καταστάσεως.

Εἰς Βουλὴν φέρουσαν ἐν τῷ πνεύματι καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ζωηρὰν τὴν φιλομουσίαν καὶ θεωροῦσαν τὴν ὀρθῶς λελογισμένην δημοσίαν παίδευσιν καὶ τὴν τοῦ Πανεπιστημίου εὐεξίαν ὡς τὴν δραστικωτέραν καὶ ἀκαταμάχητον ἐθνικὴν δύναμιν, ἥτις ἄγει ἀκαθέκτως τὸ Πανελλήνιον πλήρωμα εἰς τὴν εὐκλειαν τῆς παλαιᾶς ἱστορίας του, καὶ ἥτις ἐκτείνει τὴν εὐεργετικήν της ἐπιρροήν, δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ φέρω τετεγνασμένα ἐπιχειρήματα εἰς ὑποστήριξιν τοῦ εἰσαγομένου νομοσχεδίου. Ἡ ὀρθεία δὲ αὐτὴ εἰσαγωγὴ εἶναι ἐπαρκής. Δὲν φαντάζομαι οὐδ' ἔχω τὴν ἀξίωσιν ὅτι διακαέστερον ἢ ὑμεῖς κε. βουλεύεται, φέρω τὸν πόθον τῆς εὐσκόπου καλλιεργείας τῶν Μουσῶν. Εἶμαι ἁπλοῦς εἰσηγητὴς πράγματος, ὅπερ ἀπαιτεῖ ἡ συνείδησις τῆς Βουλῆς καὶ αὐτῇ κυρίως θὰ ὀφείλεται ἡ ἐκ τῆς ἐπιδοκιμασίας καὶ ψηφίσεως αὐτοῦ ἐθνικὴ ὠφέλεια. Αὐτῇ θ' ἀναμολογηθῇ ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς παιδευομένης νεότητος καὶ αὐτῇ ἡ τῶν μυστῶν τῆς ἐπιστήμης εὐχαριστία.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς
Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
Περὶ τοῦ Πανεπιστημίου καθ' ὅλον.

Ἄρθρον 1. Τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον εἶναι τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτήριον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἄρθρον 2. Τὸ Πανεπιστήμιον ὡς πρόσωπον νομικὸν ἔχει δικαίωμα ν' ἀποκτᾷ περιουσίαν καὶ νὰ διαχειρίζηται αὐτὴν κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὁριζόμενα.

Μέχρις οὗ δὲ ἀποκτήσῃ περιουσίαν ἰδίαν, ἀρκοῦσαν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ, συντηρεῖται δαπάναις τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 3. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐπίβλεψις τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως, ἀνατίθεται εἰς ἰδίας αὐτοῦ ἀρχάς· τελεῖ δὲ τὸ ἔδρυμα τοῦτο, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 4. Τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα, φέρουσαν περιξ τύπου γλαυκὸς τὰς λέξεις· «τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.
Περὶ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας.

Ἄρθρον 5. Τὸ Πανεπιστήμιον σύγκειται ἐκ τεσσάρων σχολῶν, ἀ. τῆς Θεολογικῆς, β'. τῆς Νομικῆς, γ'. τῆς Ἰατρικῆς, καὶ δ'. τῆς Φιλοσοφικῆς,

Ἄρθρον 6. Ἑκάστη σχολὴ ἔχουσα ὡρισμένων ἀριθμὸν μονίμων ἑδρῶν, ἀπαρτίζει καθ' ἑαυτὴν σύλλογον λογίων αὐτοτελῆ καὶ αὐθυπόστατον, ἀχώριστον ὅμως ἀπὸ τοῦ ὅλου καὶ μετὰ τοῦ ὅλου ὀργανικῶς ἡνωμένον.

Ἄρθρον 7. Τὴν Θεολογικὴν σχολὴν ἀποτελοῦσιν ἓξ καθέδραι·

1) Ἡ τῆς Ἑρμηνείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μετὰ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς αὐτὴν καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης.

2) Ἡ τῆς Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης, μετὰ Εἰσαγωγῆς εἰς αὐτὴν καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς ἀρχαιολογίας.

3) Ἡ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας.

4) Ἡ τῆς Ἱστορίας τῶν Δογμάτων.

5) Ἡ τῆς Δογματικῆς μετ' Ἀπologητικῆς καὶ Ἀντιρρητικῆς, καὶ ἡ τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς.

6) Ἡ τῆς Ὁμιλητικῆς, τῆς Ποιμαντορικῆς, καὶ τῆς Κατηχητικῆς.

Ἡ δὲ Ἐγκυκλοπαιδεία τῆς Θεολογίας, ἡ Ἱερὰ Ἑρμηνευτικὴ καὶ Κριτική, ἡ Πατρολογία, ἡ Λειτουργικὴ καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογία, διανέμονται ἀριθδίως ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰς ἀνωτέρω ῥηθείσας καθέδρας ὑπὸ τῆς σχολῆς, καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 8. Τὴν Νομικὴν σχολὴν ἀποτελοῦσιν δέκα καθέδραι, ἤτοι·

1—2. Δύο τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (Ῥωμαϊκοῦ καὶ Βυζαντινοῦ) καὶ τοῦ νεωτέρου Ἑλληνικοῦ Κώδικος.

3. Ἡ τῶν Εἰσηγήσεων τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ.

4. Ἡ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν.

5. Ἡ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

6. Ἡ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου (Ποινικῆς Νομοθεσίας καὶ Ποινικῆς Δικονομίας).

7. Ἡ τοῦ Συνταγματικοῦ καὶ Ἐθνοπροστεθοῦς Δικαίου.

8. Ἡ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

9. Ἡ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου.

10. Ἡ τῆς Πολιτικῆς καὶ Κυβερνητικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 9. Ἡ Ἰατρικὴ σχολὴ περιλαμβάνει τὰς ἀκολούθους δεκαεξ καθέδρας.

1. Τὴν τῆς Περιγραφικῆς Ἀνατομίας μετὰ ἀνατομικῶν ἀσκήσεων.

2. Τὴν τῆς Φυσιολογίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ συγκριτικῆς ἀνατομίας.

3. Τὴν τῆς Φαρμακολογίας καὶ Συνταγολογίας.

4. Τὴν τῆς Γενικῆς Παθολογίας καὶ Γενικῆς Θεραπευτικῆς. Ἐγκυκλοπαιδείας καὶ Μεθοδολογίας τῆς ἰατρικῆς.

5. Τὴν τῆς Ἱστολογίας καὶ Παθολογικῆς Ἀνατομίας μετ' ἀσκήσεων εἰς νεκροτομὰς καὶ μικροσκοπικῶν ἐξετάσεων. Εἰς τὴν καθέδραν ταύτην ὑπάγεται καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἀνατομικοῦ Παθολογικοῦ Μουσείου.

6. Τὴν τῆς Εἰδικῆς νοσολογίας.

7—8. Δύω τῆς ἰατρικῆς Κλινικῆς καὶ Εἰδικῆς νοσολογίας.

9. Χειρουργικῆς Παθολογίας καὶ συφιλιτικῶν νοσημάτων.

10—11. Χειρουργικῆς κλινικῆς, νοσολογίας καὶ ὀφθαλμολογίας.

12. Χειριστικῆς καὶ τοπογραφικῆς ἀνατομίας.

13. Τὴν τῆς Μαιευτικῆς, Μαιευτικῆς Κλινικῆς καὶ γυναικείων νοσημάτων.

14. Τὴν τῆς Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας, θεωρητικῶς τε καὶ πειραματικῶς, μετ' ἀσκήσεων εἰς ἰατροδικαστικὰς ἐρεύνας.

15. Τὴν τῆς Ἱστορίας τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς Ὑγιεινῆς.

16. Τὴν τῆς Ἀστυκλινικῆς καὶ Εἰδικῆς νοσολογίας.

Ἄρθρον 18. Ἡ Φιλοσοφικὴ σχολὴ διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα, α'. Τὸ Φιλολογικόν, β'. Τὸ Φυσικόν, καὶ γ'. Τὸ Φυσικομαθηματικόν, καὶ περιλαμβάνει τὰς ἑξῆς εἴκοσι καὶ μίαν καθέδρας.

1—2. Δύω τῆς Φιλοσοφίας, ἤτοι Ἀνθρωπολογίας, Λογικῆς Μεταφυσικῆς, Ἠθικῆ, Φυσικοῦ Δικαίου, Φιλοσοφίας τοῦ Καλοῦ, Παιδαγωγικῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας καὶ Φιλοσοφίας τῆς Ἱστορίας.

3—7. Πέντε τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἤτοι Ἑρμηνείας τῶν Ἑλλήνων Ποιητῶν καὶ Συγγραφέων, Ἱστορίας τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς καὶ γλωσσολογίας, ἀρχαιολογίας καὶ μυθολογίας, Μετρικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας τῆς Φιλολογίας μετὰ Κριτικῆς καὶ Ἑρμηνευτικῆς καὶ ἀσκήσεων ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ.

8—9. Δύω τῶν Λατινικῶν γραμμάτων, ἤτοι Ἑρμηνείας τῶν Ῥωμαίων ποιητῶν καὶ συγγραφέων, Ἱστορίας τῶν Ῥωμαϊκῶν γραμμάτων, Λατινικῆς Γραμματικῆς, Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας καὶ Ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Καλλιτεχνίας.

10. Τῆς Γενικῆς Ἱστορίας.

11. Τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

12—14. Τρεῖς τῆς Μαθηματικῆς καθαρᾶς καὶ ἐφηρμοσμένης, γαιοδοσίας ἐφηρμοσμένης καὶ τῆς ἀστρονομίας.

15. Τῆς Φυσικῆς.

16. Τῆς Γενικῆς Χημείας.

27. Τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας μετὰ φαρμακευτικῶν ἀσκήσεων.

18. Τῆς Ζωολογίας.

19. Τῆς Βοτανικῆς.

20. Τῆς Γεωλογίας καὶ Ὀρυκτολογίας.

21. Τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν.

Ἄρθρον 11. Προσθήκη νέας καθέδρας δὲν δύναται νὰ γείνῃ, εἰμὴ δι' εἰδικοῦ νόμου, γνωμοδοτούσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς ἁρμοδίας σχολῆς.

Ἄρθρον 12. Κενουμένης μιᾶς τῶν ἀνωτέρω καθεδρῶν, δύναται προσωρινῶς ν' ἀνατεθῇ ἡ τῶν μαθημάτων αὐτῆς διδασκαλία ἢ ὅλων, ἢ μέρους αὐτῶν εἰς τινα τῶν τῆς αὐτῆς σχολῆς καθηγητῶν ἢ ὑφηγητῶν, προτάσει τῆς οἰκείας σχολῆς, συναινέσει τῶν καθηγητῶν ἢ ὑφηγητῶν καὶ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 13. Διὰ κανονισμοῦ ἰδιαιτέρου, ἐκδοθησομένου παρὰ τοῦ ὑπουργείου, κατὰ γνωμοδότησιν τῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου θέλει ὁρισθῇ, τίνα μαθήματα θεωροῦνται ὡς γενικὰ

καὶ βοηθητικὰ δι' ἑκάστην αὐτῶν καὶ δι' ἑκάστην τῶν τμημάτων τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς.

Ἄρθρον **14.** Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων ἑκάστης σχολῆς εἶναι τετραετής, ἐξαιρέσει τῶν τῆς ἰατρικῆς, ἅτινα διαρκοῦσι πενταετίαν.

Ἕκαστον πανεπιστημιακὸν ἔτος διαιρεῖται εἰς δύο ἐξαμηνίας χειμερινὴν καὶ θερινήν, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἄρχεται τὴν 15 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὸ Σάββατον τῆς Ἀπόκρεω, ἡ δὲ ἄρχεται ἀπὸ τῆς καθαρᾶς Δευτέρας καὶ λήγει τὴν 15 Ἰουνίου.

Τὰ καθ' ἑκατέραν ἐξαμηνίαν παραδοτέα μαθήματα ὁρίζονται διὰ προγράμματος, ἐγκρινομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ δημοσιευομένου δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρον **15.** Πάντα τὰ μαθήματα τὰ ἀπαρτίζοντα μίαν καθέδραν, ἀποπερατοῦνται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, πλὴν ἐκείνων περὶ ὧν ἡ οἰκεία σχολὴ ἤθελεν ὁρίσει χρόνον μακρότερον διὰ τὴν πληθὺν ἢ τὴν μεγάλην αὐτῶν ἔκτασιν, οὐχὶ ὅμως πλέον τῶν δύο ἐτῶν, ἀφοῦ πρὸς τοῦτο ζητηθῇ ἡ γνώμη ἑκάστης τῶν σχολῶν.

Ἄρθρον **16.** Ἡ τάξις καθ' ἣν οἱ φοιτηταὶ θέλουσιν ἀκροάζεσθαι τά τε γενικὰ μαθήματα καὶ τὰ τῆς οἰκείας σχολῆς, θέλει ὁρισθῇ διὰ κανονισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως συνταχθησομένου ὑπὸ τῶν σχολῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Καθηγητῶν καὶ Ὑφηγητῶν

α. Περὶ Καθηγητῶν.

Ἄρθρον **17.** Οἱ Καθηγηταὶ διαιροῦνται εἰς τακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους.

Ἔκτακτοι διορίζονται διὰ διαγωνισμοῦ ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας σχολῆς οἱ διανύσαντες τακτικὰς σπουδὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ φέροντες δίπλωμα διδακτορικὸν τῆς σχολῆς, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ διδακτέον ὑπ' αὐτῶν μάθημα. Οἱ τῆς Θεολογικῆς σχολῆς προσάγουσι δίπλωμα προλύτου ἢ ἰσοβάθμιον ὁμοδόξων Θεολογικῶν σχολῶν. Ἂν δὲ ἐφοίτησαν εἰς ἑτερόδοξα Πανεπιστήμια, δύνανται νὰ προσαγάγωσι δίπλωμα Φιλοσοφικῆς σχολῆς μετ' ἀποδείξεων ἀκροάσεως τῶν Θεολογικῶν μαθημάτων καὶ πραγματείαν Θεολογικήν. Οἱ δὲ τῆς ἰατρικῆς μετὰ τὰς πρακτικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις. Οἱ δὲ τῆς Νομικῆς ἓν ἔτος μετὰ τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα. Οἱ δὲ φαρμακοποιοὶ ὀφείλουσι πρὸς τῷ διπλώματι τῆς οἰκείας σχολῆς νὰ ἔχωσι καὶ ἄδειαν φαρμακοποιοῦ. Οἱ ἔκτακτοι δύνανται μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον διδασκαλίαν νὰ προβιβάζωνται εἰς τακτικούς.

Ἐὰν δὲ ὁ διαγωνισμὸς καταστῇ ἀδύνατος διὰ τὴν μὴ προσέλευσιν ἄλλων, ὑποβάλλεται εἰς δοκιμασίαν προφορικὴν καὶ ἔγγραφον ἐνώπιον τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ ὁ μόνος προσελθών.

Τὰ καθήκοντα περὶ τοῦ διαγωνισμοῦ θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Β. Διατάγματος. Ἐν ἰσότητι μεταξὺ διαγωνισθέντων προτιμᾶται ὁ ὡς ὑφηγητὴς διδάξας ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τὸ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον.

Τακτικοὶ δὲ προβιβάζονται ἐκ τῶν ἐκτάκτων οἱ διακριθέντες μετὰ τετραετῆ προηγουμένην εὐδόκιμον διδασκαλίαν, εἰς τὸν προβιβασμὸν δὲ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ γνωμοδότησις τῆς οἰκείας σχολῆς.

Ἄρθρον **18.** Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ ἔχουσι βαθμὸν ἀρειοπαγίτου καὶ λαμβάνουσι μηνιαῖον μισθὸν δραχ. τριακοσίων πεντήκοντα, αὐξανόμενον κατὰ πεντήκοντα δραχμὰς ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν μέχρι συμπληρώσεως τῶν τετρακοσίων πεντήκοντα δραχμῶν. Οἱ δὲ ἔκτακτοι ἔχουσι βαθμὸν ἐφέτου καὶ λαμβάνουσι μισθὸν τριακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Οἱ καὶ ἄλλην τινὰ δημοσίαν θέσιν κατέχοντες καὶ λαμβάνοντες τὸν κανονισμένον αὐτοῖς μισθὸν λαμβάνουσιν ὡς καθηγηταὶ διὰ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν των ἐπιμίσθιον δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον **19.** Χηρεύουσαν καθέδραν δύναται νὰ καταλάβῃ κατ' ἔγκρισιν τῆς σχολῆς, εἰς τῶν ὑπαρχόντων καθηγητῶν, οὗ αἱ παραδόσεις μᾶλλον συγγενεύουσι πρὸς τὰς τῆς χηρευούσης, διοριζόμενος κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον **20.** Οἱ καθηγηταὶ διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος· ἄρχεται δ' εὐθὺς μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ἡ μισθοδοσία των· ἂν ὅμως μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των μὴ ἄρξωνται τῆς διδασκαλίας παύουσι μισθοδοτούμενοι.

Ἄρθρον **21.** Τοῦ ἐπὶ μίαν ἐξαμηνίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του μὴ ἐρξαμένου τῶν παραδόσεων αὐτοῦ καθηγητοῦ λογίζεται κενὴ ἡ καθέδρα, ἐκτὸς ἂν ἡ ἐμπόδιος προῆλθεν ἐξ ἀποδεδειγμένης νόσου.

Ἄρθρον **22.** Διαρκοῦντος τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους οὐδεὶς τῶν καθηγητῶν δύναται νὰ ἀποδημήσῃ ἄνευ ἀδείας πλέον τῶν τριῶν ἑβδομάδων. Ἄδειαν δεκαημέρου τὸ πολὺ ἀπουσίας δύναται ἡμερῶν νὰ δώσῃ ὁ Πρύτανις, ἀνακοινῶν τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον πρὸς

μακροτέραν δὲ ἀπουσίαν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ ὑπουργείου τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Συγκλήτου.

Κατὰ τὰς ἀπουσίας του ταύτας μισθοδοτεῖται ὁ καθηγητὴς κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ περὶ Δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 23. Ἐν καιρῷ τῶν διακοπῶν δύνανται οἱ καθηγηταὶ ν' ἀπέλθωσιν, ὅπου ἂν θέλωσι, λαμβάνοντες πλήρη τὸν μισθὸν αὐτῶν· ὀφείλουσιν ὅμως νὰ γνωστοποιῶσι τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς Πρυτανείας.

Ἄρθρον 24. Εἰς τὸν ἕνεκα γήρατος ἢ χρονίας νόσου μὴ δυνάμενον νὰ διδάσκῃ καθηγητήν, διατελέσαντα δὲ τοιοῦτον ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίῳ ἢ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Κερκύρας πλέον εἰκοσιπενταετίας δύναται νὰ δοθῇ διὰ Β. Διατάγματος ὁλόκληρος ὁ μισθὸς αὐτοῦ ὡς σύνταξις πληρωτέα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὁ τοιοῦτος καθηγητὴς διατηρεῖ τόν τε βαθμόν του καὶ τὰς παρομαρτούσας αὐτῷ τιμὰς καὶ διακρίματα, ἡ δὲ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθέδρα του λογίζεται κενή.

Ἄρθρον 25. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου οὐδεὶς τῶν καθηγητῶν παύεται, εἰμή·

α). Ἂν καταδικασθῇ εἰς ποινὴν ἐπαγουσαν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ νόμου, προσωρινὴν ἢ ἰσόβιον στέρησιν τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, καὶ ἀνικανότητα εἰς ἄσκησιν δημοσίου ὑπουργήματος.

β). Ἂν τρὶς πρότερον τιμωρηθῇ κατὰ τὸ 4 ἐδάφιον τοῦ ἐπομένου ἄρθρου διὰ τῆς στερήσεως τοῦ μισθοῦ.

γ). Ἂν ἐπὶ ἑξαμηνίαν ὅλην δὲν διδάξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 21

Ἄρθρον 26. Κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν πειθαρχίαν ἢ τὴν εὐπρέπειαν καθήκοντα αὐτῶν καθηγητῶν ἐπιβάλλονται αἱ ἑξῆς ποιναί·

1). Ἐπίπληξις ὑπὸ τῆς συγκλήτου.

2). Ἐπίπληξις ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

3). Πρόστιμον ἀπὸ πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

4). Στέρησις τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἀπὸ ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἡ δὲ προσωρινὴ παῦσις διὰ Β. Διατάγματος. Πρὸ δὲ τῆς τιμωρίας ζητεῖται ἡ ἀπολογία τοῦ παίσαντος καθηγητοῦ.

Οἱ ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότες καθηγηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἂν διετέλεσαν ὄντες τοιοῦτοι τὰ τριάκοντα ἔτη, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀπυχωρῶσι τῆς διδασκαλίας

λαμβάνοντες πλήρη τὸν μισθόν των καὶ τηροῦντες τὸν τίτλον τοῦ καθηγητοῦ.

Γ'. Περὶ ὑφηγητῶν.

Ἄρθρον 27. Ἵνα γείνῃ τις δεκτὸς ὡς ὑφηγητὴς καὶ διδάσκῃ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ μάθημά τι τῶν ὁριθετουσῶν καθεδρῶν ἢ καὶ ἄλλο τι, τοῦ ὁποίου τὴν χρησιμότητα ἐγκρίνει ἡ σχολή, ἀπαιτεῖται.

α.) Ἵνα φέρῃ διδακτορικὸν δίπλωμα τῆς οἰκείας σχολῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος νόμου περὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν διαταχθέντα.

β'.) Ἵνα ὑποβληθῇ εἰς κατάλληλον δοκιμασίαν ὁρισθησομένην λεπτομερέστατα διὰ Β. Διατάγματος.

γ'.) Ἵνα λάβῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν τ ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου.

Εἰς τὸν ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα δίπλωμα δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν δοκιμασίαν ἡ σχολή, ἐκτὸς ἂν δύω ἤδη διδάσκωσιν ὡς ὑφηγηταὶ τὸ αὐτὸ μάθημα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς καθέδρας.

Ἄρθρον 28. Πᾶς ὑφηγητὴς ἔχει δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ δίδακτρα διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ διδασκόμενον μάθημα, ἔχει δὲ δικαίωμα μετὰ δίετῆ εὐδόκιμον διδασκαλίαν καὶ ἄδειᾳ τῆς οἰκείας σχολῆς νὰ ἐκδίδῃ ἀποδείξεις ἀκροάσεως τοῦ μαθήματός του.

Ἄρθρον 29. Ὁ ὑφηγητὴς ὁ μὴ ἀρξάμενος τῆς διδασκαλίας του ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργείου καὶ διακόψας αὐτὸ ἐπέκεινα τῶν ἓξ μηνῶν ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς ὑφηγεσίας, ἐκτὸς ἀποδεδειγμένης νόσου ἢ ἄλλης ἰσχυρᾶς αἰτίας, περὶ ὧν κρίνει ἡ σχολή. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμελῶς διδάσκοντος δύναται ν' ἀφαιρεθῇ ἡ ἄδεια τῇ προτάσει τῆς οἰκείας σχολῆς.

Ἄρθρ. 30. Οἱ διδάσκοντες πειραματικὰ μαθήματα ὑφηγηταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τῶν εἰς ταῦτα ἀναγκαίων ὀργάνων τε καὶ συλλογῶν ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ. Ἰδικὸς δὲ παρὰ τῆς οἰκείας σχολῆς συνταχθεὶς κανονισμὸς καὶ ἐγκριθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου θέλει ὁρίσει τὰ τῆς χρήσεως τούτων καὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑφηγητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ φοιτητῶν

α.) Περὶ ἐγγραφῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 31. Ἵνα ἐγγραφῇ τις εἰς τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἀπαιτεῖται νὰ φέρῃ ἀπολυτήριον ἑνὸς τῶν γυμνασίων

τοῦ Κράτους, ἢ ἑνὸς ἐκείνων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παιδευτηρίων, ἃ διὰ πράξεως τῆς Συγκλήτου ἐξωμοιώθησαν πρὸς τὰ τοῦ Κράτους γυμνάσια, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ ἡλικίαν τοὐλάχιστον δεκαεξ ἐτῶν συμπεπληρωμένων. Δὲν δύνανται δὲ νὰ ἐξομοιωθῶσι πρὸς γυμνάσια τοῦ Κράτους τὰ μὴ ἔχοντα ὅμοιον ἢ παραπλήσιον πρὸς τὸν τούτων κανονισμὸν καὶ καθηγητὰς πτυχιούχους.

Ἄρθρ. 32. Οἱ εἰς ἰδιωτικὰ παιδευτήρια παιδευθέντες ἢ ἐξ ἀλλοδαπῆς προερχόμενοι, ἀλλὰ μὴ παιδευθέντες ἐν τινι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων παιδευτηρίων, παραπέμπονται, ὅπως ἐξετασθῶσι τὴν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν εἰς τὸ ἐν τῷ νομῷ, ἔνθα ὑπάρχει τὸ ἰδιωτικὸν παιδευτήριον, δημόσιον γυμνάσιον. Οἱ κατ' οἶκον δὲ παιδευόμενοι δὲν δύνανται νὰ ὑποστῶσιν ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις, εἰ μὴ ἀφοῦ ἀκούσωσιν ἐν τούτῳ τὰ τῆς Δ'. τάξεως μαθήματα καταταττόμενοι εἰς αὐτὸ ὡς μαθηταὶ μετὰ προηγουμένην εὐδόκιμον ἐξέτασιν.

Οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κληρικοὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου προσερχόμενοι γίνονται δεκτοί, ἐὰν ἐξετασθέντες ὑπὸ τριῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς σχολῆς κριθῶσιν ἀρκούντως παρασκευασμένοι πρὸς τὴν ἀκρόασιν τῶν Θεολογικῶν μαθημάτων· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταγραφῶσιν εἰς ἄλλην σχολὴν ἐκτὸς ἂν προσελθόντες ὑποστῶσιν ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις εἰς γυμνάσιον τοῦ Κράτους, ὅπερ ἤθελεν ὁρίσει αὐτοῖς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 33. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προειρημένων, ὁ φοιτητὴς ἐγγράφεται εἰς τὸ μητρῶον τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, συνιστώμενος εἰς αὐτὸν παρὰ σταθεροῦ τινος καὶ γνωστοῦ κατοίκου τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς ὃν αἱ πανεπιστημιακαὶ ἀρχαὶ νὰ δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται, ὁσάκις πρέπει νὰ γίνωσι πρὸς τὸν φοιτητήν, κοινοποιήσεως προσκλήσεως κτλ. οὗτος δὲ ὁ συνιστῶν τὸν φοιτητὴν ἐγγράφει τὸ ὄνομά του εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ βιβλίον.

Ἄρθρ. 34. Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται ἅπαξ τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς 1—25 Σεπτεμβρίου.

Ἄρθρ. 35. Ἕκαστος φοιτητὴς ἐγγραφεὶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὀφείλει νὰ ἀνανεώσῃ καθ' ἑξαμηνίαν τὴν ἐγγραφήν. Καταβάλλει δὲ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸς ὄφελος αὐτοῦ διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν οἱ μὲν τῆς Θεολογικῆς καὶ Φιλοσοφικῆς σχολῆς δέκα δραχμ., οἱ δὲ τῆς Ἰατρικῆς καὶ Νομικῆς εἴκοσι.

Ὑποχρεοῦται δὲ Ἕκαστος νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὴν διδασκαλίαν πρὸς ὄφελος τῶν διδασκόν-

των διδακτρα προσδιορισθησόμενα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως πρυτάνεως τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ ἐγκρίσει τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου.

Τῆς καταβολῆς ταύτης ἀπαλλάσσονται οἱ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

Λαμβάνει δὲ ὁ φοιτητὴς κατὰ τὴν πρώτην του ἐγγραφὴν ἀντίτυπα τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 36. Μετὰ τὴν ἐν τῷ μητρῴῳ τοῦ Πανεπιστημίου ἐγγραφὴν προσάγει ὁ φοιτητὴς τὸ εἰσιτήριον αὐτοῦ εἰς τὸν Κοσμήτορα τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ ἐγγράφεται ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ τῆς σχολῆς βιβλίῳ. Λαμβάνει δὲ καὶ παρὰ τοῦ Κοσμήτορος τῆς οἰκείας σχολῆς τὰς ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 37. Μετάβασις ἀπὸ σχολῆς εἰς σχολὴν ἐπιτρέπεται τοῖς φοιτηταῖς μόνον κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης ἑξαμηνίας τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, καὶ μετὰ προηγουμένην γνωστοποίησιν τούτου πρὸς τὸν Κοσμήτορα τῆς καταλειπομένης σχολῆς· οὐδεμία δὲ συγχωρεῖται τοιαύτη μετάβασις εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 32 μνημονευομένους κληρικούς.

Ἄρθρ. 38. Ἕκαστος φοιτητὴς ὀφείλει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς του νὰ φοιτᾷ τακτικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, νὰ ὑποτάσσηται εἰς τὰς ἐσωτερικὰς τοῦ καθιδρύματος τούτου διατάξεις καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ καὶ νὰ διάγῃ καθόλου ὡς πρέπει εἰς Πανεπιστημιακὸν πολίτην.

Ἕνεκα δὲ ἀπειθείας ἢ ἐπιμέμπτου διαγωγῆς ἢ παραβάσεως τῶν διατάξεων καὶ κανονισμῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ προσηρτημένου τινὸς αὐτῷ καθιδρύματος, ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου αἱ ἑξῆς ποιναί, προηγουμένης προσκλήσεως εἰς ἀπολογίαν.

α'.) Ἐπίπληξις κατ' ἰδίαν ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

β'.) Ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου.

γ'.) Κράτησις ἀπὸ μιᾶς ἕως ἑπτὰ ἡμερῶν.

δ'.) Κράτησις ἑπταήμερος μετὰ ἀπειλῆς ἀφαιρέσεως τοῦ δικαιώματος τῆς φοιτήσεως.

ε'.) Ἀφαίρεσις τοῦ δικαιώματος τῆς φοιτήσεως ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι ἔτους. Ὁ χρόνος οὗτος δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὰς διὰ πάσας ἐξετάσεις ἀπαιτουμένους.

ς'.) Ἀποπομπὴ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου διὰ παντός.

Ἡ τελευταία αὕτη ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Γ'. *Περὶ ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν.*

Ἄρθρ. 39. Αἱ ἐξετάσεις εἰσὶ δύω· ἡ μὲν προκαταρκτικὴ περιλαμβάνουσα τὰ γενικὰ καὶ βοηθητικὰ μαθήματα, ἡ δὲ διδακτορικὴ καὶ περιλαμβάνουσα τὰ εἰδικὰ ἑκάστης ἐπιστήμης. Αἱ σχολαὶ θέλουσιν ὁρίσει τίνα μαθήματα ἀνήκουσιν εἰς τὰ γενικά, τίνα εἰς τὰ βοηθητικά, καὶ τίνα εἰς τὰ εἰδικά, καὶ τίνι τρόπῳ γίνεται ἡ ἐξέτασις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 40. Μετὰ τὸ δεύτερον τῆς φοιτήσεως ἔτος ὀφείλει ἕκαστος φοιτητὴς νὰ ἐξετασθῇ δημοσίᾳ καὶ προφορικῶς εἰς τὰ κατὰ τὸ 13 ἄρθρον γενικὰ καὶ βοηθητικὰ μαθήματα προκαταβάλλων χρηματικὸν ποσὸν ὁρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως προτάσει τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ ἐγκρίσει τῆς Συγκλήτου. Ἐὰν δ' ἀποτύχῃ, ὑποβάλλεται καὶ πάλιν εἰς δευτέρας ἐξετάσεις κατὰ τὸ ἑπιὸν ἔτος ἐπὶ τῇ αὐτῇ προκαταβολῇ.

Β. Διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ἐξετάσεων τούτων.

Ἄρθρ. 41. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τῆς φοιτήσεως χρόνου δύναται ἕκαστος φοιτητὴς νὰ ἐξετασθῇ εἰς τὰ εἰδικὰ μαθήματα τῆς οἰκείας σχολῆς ἐγγράφως καὶ προφορικῶς.

Ἵνα δὲ γείνῃ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος τῆς οἰκείας σχολῆς ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ ἀποδεικτικὰ τῶν εἰς τὰ γενικὰ καὶ βοηθητικὰ μαθήματα ἐξετάσεων, καὶ ἀποδεικτικὰ τακτικῆς ἀκροάσεως τῶν εἰδικῶν μαθημάτων. Πρὸς τούτοις ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τοὺς ἐξεταστὰς δραχμὰς ἑκατὸν καὶ ἄλλας τόσας διὰ τὸ δίπλωμα.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ἐξετάστων τούτων, ὡς καὶ τὰ περὶ διαθέσεως τοῦ διὰ τὸ δίπλωμα ὁρισθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρ. 42. Τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις δύνανται νὰ ὑποστῶσι καὶ φοιτηταὶ ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων, ἐὰν προσαγάγωσιν ἀποδείξεις οὐ μόνον ὅτι ἠκροάσθησαν ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τῆς οἰκείας σχολῆς, ἀλλὰ καὶ ὅτι κατετάχθησαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐκείνῳ, οὗτινος τὰς ἀποδείξεις προσάγουσι δυναμει γυμνασιακοῦ ἀπολυτηρίου.

Ἄρθρον 43. Αἱ δικτατορικαὶ ἐξετάσεις εἰσὶν ἔγγραφοι καὶ προφορικαί, ἐνεργοῦνται δὲ δημοσίᾳ αἱ προφορικαὶ καθ' ὅλον τὸ ἔτος, καὶ κατὰ τὰ εἰδικώτερα περὶ αὐτῶν ὁρισθησόμενα διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ κατὰ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις ἀποτυχὼν δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς προφορικὰς εἰμὴ ἀφοῦ ἐπαναλάβῃ μετὰ μίαν ἐξαμηνίαν τὰς πρώτας.

Ἄρθρ. 44. Ὅστις διὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν εἰδικῶν μαθημάτων λάβῃ τὸν βαθμὸν ἄριστα, ἢ πάνυ καλῶς ἢ καλῶς, ἀναγορεύεται διδάκτωρ μὲν ἐν ταῖς ἄλλαις σχολαῖς, πρωλύτης δὲ ἐν τῇ Θεολογικῇ. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ σχεδὸν καλῶς, ἐν τῇ Νομικῇ καὶ Φιλοσοφικῇ ἀποδείκνυται τελειοδίδακτος.

Οἱ δὲ τυχόντες τὸ σχεδὸν καλῶς ἐν τῇ Θεολογικῇ καὶ Ἰατρικῇ Σχολῇ ἢ τὸν μετρίως ἐν ταις λοιπαις παραπέμπονται εἰς δευτέρας ἐξετάσεις μετὰ ἓξ μῆνας ἢ μετὰ ἓν ἔτος, ἀποδιδομένης αὐτοῖς τῆς προκαταβολῆς διὰ τὸ δίπλωμα. Ἐν τῇ ἐπαναλήψει ταύτῃ καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν διὰ τοὺς ἐξεταστὰς δικαιωμάτων.

Οἱ δὲ ἀποτυχόντες τὸ δεύτερον δὲν δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν πρὶν διέλθῃ ἔτος, προκαταβάλλοντες πάντοτε τὸ ἥμισυ τῶν διὰ τοὺς ἐξεταστὰς δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 45. Πρὶν ἢ ἀναγορευθῇ τις πρωλύτης τῆς Θεολογικῆς σχολῆς ἢ διδάκτωρ μιᾶς τῶν λοιπῶν σχολῶν, ὀφείλει νὰ συγγράψῃ καὶ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ τύπου διατριβήν τινα ἐπιστημονικὴν γεγραμμένην ὑπὸ μὲν τῶν φιλολόγων εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἢ Λατινικὴν γλῶσσαν, ὑπὸ δὲ τῶν λοιπῶν καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικήν. Ἡ διατριβὴ αὕτη ἀφοῦ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τότε τυπόνεται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς σχολῆς· ἐν ἡμέρᾳ δὲ ὑπὸ τῆς σχολῆς ὁρισθείσης ὑπερασπίζεται ὁ συγγραφεὺς ἐνώπιον αὐτῆς τὸ περιεχόμενον. Μετὰ τοῦτο ὁ εὐδοκίμως ὑπερασπισθεὶς τὴν διατριβήν του ἀναγορεύεται πρωλύτης μὲν ἐν τῇ Θεολογικῇ, διδάκτωρ δὲ ἐν ταῖς λοιπαις σχολαῖς, καὶ δίδονται αὐτῷ δίπλωμα πρὸς δήλωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος, οὗ τὸν τύπον θέλει ὁρίσει Β. Διάταγμα.

Οἱ δὲ ἀποτυχόντες ἐπανέρχονται εἰς δευτέραν δοκιμασίαν ἐντὸς ἓξ μηνῶν κατ' ἀπόφασιν τῆς οἰκείας σχολῆς.

Εἰς δὲ τοὺς τελειοδιδάκτους δίδεται πτυχίον, οὗ ὁ τύπος θέλει ὁρισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 46. Τὸ ἀξίωμα καὶ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος δύναται νὰ ἀπονείμῃ τιμῆς χάριν πᾶσα σχολὴ χωρὶς προηγουμένης ἐξετάσεως, ἀλλὰ μόνον συναινέσει τῶν τριῶν τεταρτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς εἰς ἄνδρας ἐπιστήμο-

νας παντὸς ἔθνους, διακριθέντας ἐπὶ μακρᾷ καὶ εὐδοκίμῳ διδασκαλίᾳ, εἴτε διὰ συγγράμματος πολλοῦ λόγου ἀξίου.

Ἡ δὲ Θεολογικὴ σχολὴ μόνον εἰς θεολόγους τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἀπονέμει τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα, μηδὲ τῶν ἰδίων αὐτῆς προλυτῶν ἐξαιρουμένων.

Ἄρθρ. 47. Εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἀποφοιτήσωσι τοῦ Πανεπιστημίου δίδονται ἀποφοιτητήρια, δηλοῦντα τὰ μαθήματα, ἅτινα ἠκροάσθησαν. Καταβάλλουσι δὲ οἱ τοιοῦτοι τριάκοντα δραχμὰς πρὸς ὄρελος τοῦ Πανεπιστημίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

α. Περὶ ἀρχῶν αὐτοῦ καὶ ἀρχαιρεσιῶν.

Ἄρθρ. 48. Ἀρχαὶ τοῦ Πανεπιστημίου εἰσὶν ὁ Πρύτανις μετὰ τῆς Συγκλήτου καὶ οἱ κοσμήτορες τῶν τεσσάρων Σχολῶν.

Ἄρθρ. 49. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους συγκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς συνεδρίασιν, προεδρευομένην ὑπ' αὐτοῦ, πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τακτικοί τε καὶ ἔκτακτοι, ἐκλέγουσιν ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τὸν Πρύτανιν τοῦ ἐπιόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, ἐν δευτέρᾳ δὲ ἰσοψηφίᾳ ἀποφασίζει ὁ κλῆρος μεταξὺ τῶν ἰσοψηφούντων.

Τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας πέμπονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ καθέκαστα περὶ τῶν ψηφοφοριῶν καθόλου.

Ἄρθρον 50. Ὁ Πρύτανις εἶναι ἰσοβάθμιος τῷ προέδρῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ λαμβάνει ἐπιμίσθιον ἑκατὸν δραχμῶν κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρον 51. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, οἱ καθηγηταὶ ἑκάστης σχολῆς τακτικοί τε καὶ ἔκτακτοι ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος συγκαλούμενοι καὶ προεδρευόμενοι, ἐκλέγουν ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ τὸν κοσμήτορα τοῦ ἐπιόντος ἔτους, καὶ γνωστοποιεῖται τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἐνεργοῦνται τὰ τοῦ ἄρθρου 49.

Ἄρθρον 52. Ἡ Σύγκλητος συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, ἐκ τοῦ ἀντιπρυτάνεως, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ἐκ τοῦ προκατόχου του, ἐκ τῶν τεσσάρων κοσμητόρων καὶ ἐκ τεσσάρων τακτικῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρον 53. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν κοσμητόρων καὶ τὴν εἰς τὴν Πρυτανίαν γνωστοποίησιν αὐτῆς συγκαλεῖ ὁ Πρύτανις εὐθὺς εἰς γενικὴν συνεδρίασιν πάντας τοὺς καθηγητὰς τακτικούς τε καὶ ἐκτάκτους πρὸς ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συγκλητικῶν καθηγητῶν, ὧν δύο πρέπει νὰ ὦσιν ἐκ τοῦ λήγοντος ἔτους συγκλητικῶν.

Ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν γίνεται διὰ σχετικῆς μυστικῆς πλειονοψηφίας, καὶ γνωστοποιεῖται τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης εἰς τὸ ὑπουργεῖον διαβιβαζομένων εἰς αὐτὸ καὶ τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρον 54. Ἐν ταῖς ῥηθείσαις ἐκλογαῖς κατὰ τὰ ἄρθρα 49 καὶ 53 πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τὰ δύω τρίτα τοὐλάχιστον τοῦ συνόλου τῶν καθηγητῶν.

Ἐν δὲ τῇ ἐκλογῇ τοῦ κοσμήτορος τὰ δύω τρίτα τοῦ συνόλου τῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς. Οἱ κωλυόμενοι δὲ καὶ ἀπόντες γνωστοποιοῦσι τῆς ἀπουσίας αὐτῶν τὸν λόγον εἰς μὲν τὸν Πρύτανιν ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῶν τεσσάρων συγκλητικῶν, εἰς δὲ τὸν κοσμήτορα ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ κοσμήτορος, καὶ πέμπουσι πρὸς αὐτοὺς ἐσφραγισμένα τὰ ψηφοδέλτιά των, ἀνοιγόμενα συγχρόνως μετὰ τῶν ἄλλων.

Ἄρθρον 55. Οὐδεὶς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 49 καὶ 53 ἐκλεχθέντων δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὸ ἀξίωμα, δι' ὃ ἐξελέχθη, χωρὶς ἀπογρώσης δικαιολογίας, ἣν ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ ἀμέσως εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν καθηγητῶν. Οὗτοι δὲ ἐξετάζουσι τοὺς λόγους, ἀποχωροῦντος τοῦ ἀποποιουμένου, καὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν δευτέρου, ἂν εὕρωσι δικαίους καὶ ἰσχυροὺς τοὺς προταθέντας λόγους.

Ὁ ἐν ἀπουσίᾳ του ἐκλεχθεὶς καθηγητὴς δύναται νὰ προτείνῃ τοὺς λόγους τῆς ἀποποιήσεώς του ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς γνωστοποιηθῇ αὐτῷ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 56. Ἂν ἡ Πρυτανεία καὶ ἡ Κοσμητεία χρεύσωσι πρὸ τοῦ χρόνου τῆς νέας ἐκλογῆς, γίνεται νέα ἐκλογή. Ἀναπληροῦσι δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τὸν μὲν Πρύτανιν, ὁ Πρύτανις τοῦ παρελθόντος ἔτους (Ἀντιπρύτανις) καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ τοῦ προηγουμένου ἔτους· τὸν δὲ Κοσμήτορα ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους Κοσμήτωρ, καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναπληροῦνται καὶ ἀπόντες ἢ κωλυόμενοι ὁ Πρύτανις καὶ οἱ Κοσμήτορες.

Ἄρθρον 57. Ὁ νέος Πρύτανις, οἱ νέοι Κοσμήτορες καὶ ἡ Σύγκλητος ἀναλαμβάνουσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἀπὸ τῆς 1 Σε-

πτεμβρίου μηνός· ἡ δὲ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις τοῦ Πρυτάνεως γίνεται ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, μὴ κωλυομένης διὰ τοῦτο τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων.

Περὶ καθηκόντων τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 58. Ὁ Πρύτανις ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ συντήρησιν τῶν τε διδασκόντων καὶ διδασκομένων, φροντίζων νὰ τηρῆται ἡ ἀπαιτουμένη μεταξὺ αὐτῶν ἁρμονία καὶ σύμπνοια, δυνάτκων ταχτικῶς τὰ μαθήματα ἑκάστης σχολῆς κατὰ τὸ πρόγραμμα, καὶ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς αἱ περὶ τοῦ Πανεπιστημίου διατάξεις καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ αὐτοῦ κανονισμοί.

Ἄρθρον 59. Ὁ Πρύτανις ἔχει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

α) Συγκαλεῖ τὴν Σύγκλητον ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνός, καὶ ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῇ ὑπ' ἐνὸς τῶν Κοσμητόρων καὶ δύο τῶν συγκλητικῶν.

β) Προεδρεύει τῆς Συγκλήτου καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποράσεις αὐτῆς.

γ) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Πανεπιστήμιον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς.

δ) Φροντίζει περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

ε) Ἐποπτεύει τὰς ἐπιστημονικὰς συλλογὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὰ προσηρτημένα αὐτῷ καθιδρύματα.

ϛ) Ἐπιτηρεῖ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἐκδίδει χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπὶ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου.

ζ) Ἀνταποκρίνεται ἀπ' εὐθείας μὲν πρὸς πάντα ἰδιώτην, τὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους Ἑλληνικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιστημονικὰ καθιδρύματα, διὰ δὲ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὰς ἀλλοδαπὰς ἀρχάς.

η) Ἐγγράφει τοὺς φοιτητὰς ἐν τῇ μητρώῳ τοῦ Πανεπιστημίου.

θ) Ὑπογράφει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 ἀποφοιτητήρια.

ι) Συντάσσει καὶ ἀναγινώσκει μετὰ τὸ τέλος τῆς Πρυτανείας του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καθιδρύσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου γενικὴν ἔκθεσιν περὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν Πρυτανείαν του πραχθέντων ἢ γενομένων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Αὐτὴ

δὲ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 60. Ἑκτὸς τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀπαριθμημένων καὶ τῶν ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτετραμμένων αὐτῷ καθηκόντων, οὐδὲν δύναται ὁ Πρύτανις νὰ ἐνεργήσῃ ἢ νὰ πράξῃ ἀφ' ἑαυτοῦ· μόνον δὲ ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ καὶ ὁσάκις ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς δύναται ὁ Πρύτανις νὰ ἐνεργήσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ· ὀφείλει ὅμως τότε νὰ συγκαλέσῃ ὡς τάχιστα τὴν Σύγκλητον καὶ νὰ δώσῃ αὐτῇ λόγον τῶν πεπραγμένων.

Ἄρθρον 61. Ἡ Σύγκλητος σκέπτεται περὶ τῶν σπουδαιοτέρων ὑποθέσεων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀποφαίνεται περὶ αὐτῶν ὁσάκις δὲν προαπαιτεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 62. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Συγκλήτου εἶναι πλήρεις ὁσάκις παρευρίσκωνται εἰς αὐτὴν ἑπτὰ τοὐλάχιστον μέλη, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς γίνονται διὰ πλειονοψηφίας· ἐν ἰσοψηφίᾳ ἔχει ὁ προεδρεύων τὴν νικῶσαν.

Οἱ μειονοψηφοῦντες καταχωρίζουσι τὴν γνώμην αὐτῶν εἰς τὰ πρακτικά, ὑπογραφόμενα ἑκάστοτε παρὰ πάντων τῶν ἐν τῇ συνεδριάσει παρόντων.

Ἄρθρον 63. Ἡ Σύγκλητος ἐκτὸς τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῇ ῥητῶς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἔχει καὶ τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

α) Ἐπιβεωρεῖ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἑκάστης σχολῆς καὶ συντάσσει ἐξ αὐτοῦ τὸ γενικόν.

β) Φροντίζει περὶ θεραπείας τῶν τῆς διδασκαλίας ἐλλείψεων καὶ ἀναφέρει περὶ αὐτῶν διὰ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

γ) Ἐξετάζει τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀναφέρει διὰ τῆς Πρυτανείας τὰ δέοντα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

δ) Σκέπτεται περὶ πάσης πράξεως ἀφορώσης εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀποφαίνεται περὶ αὐτῆς ὁσάκις δὲν προαπαιτεῖται ἡ τοῦ Ὑπουργείου ἔγκρισις.

ε) Ἐξετάζει εἴτε αὐτὴ μόνη, εἴτε δι' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ἐκ συγκλητικῶν ἢ καὶ ἄλλων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ.

ϛ) Διαλύει τὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν ἀναφυομένας τυχὸν διαφοράς, ὁσάκις δὲν κατορθώσῃ τοῦτο ὁ Πρύτανις.

Ἄρθρον 64. Ὁ Κοσμήτωρ ἑκάστης σχολῆς ἔχει καὶ τὰ ἑ-

ξῆς καθήκοντα ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

α) Διευθύνει τὴν οἰκείαν σχολήν, συγκαλεῖ αὐτὴν εἰς συνεδρίασιν, ὁσάκις τὸ νομίζῃ ἀναγκαῖον ἢ ζητηθῇ τοῦτο παρὰ δύο καθηγητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ προεδρεύει αὐτῆς κατὰ τὰς συνεδριάσεις ἔχων τὴν νικῶσαν ἐν ἰσοψηφίᾳ.

Ἡ συνεδρίασις δὲ εἶναι πλήρης ὅταν οἱ παρόντες ὑπερβαίνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 51 καὶ 54.

β) Φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀφορώντων τὴν σχολὴν νόμων καὶ κανονισμῶν, περὶ τῆς τακτικῆς κατὰ τὸ πρόγραμμα διδασκαλίας τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐπιμελείας τῶν καθηγητῶν καὶ ἀναφέρει ὁσάκις τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον διὰ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν Σύγκλητον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον.

γ) Ἀνταποκρίνεται διὰ τοῦ Πρυτάνεως μετὰ τοῦ Ὑπουργείου.

δ) Δέχεται τὰ εἰς τὴν σχολὴν ἀπευθυνόμενα ἔγγραφα καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν της, ὁσάκις δὲν δύναται μόνος, ὡς ἐκ τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων του, νὰ ἐνεργήσῃ τι ἐπ' αὐτῶν.

ε) Ἐπιβλέπει τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τάξιν τῶν φοιτητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς.

γ'. *Περὶ τοῦ Γραφείου τοῦ Πανεπιστημίου.*

Ἄρθρον 65. Τὸ Πανεπιστημιακὸν Γραφεῖον συνιστῶσιν εἷς γραμματεύς, δύο ὑπογραμματεῖς, εἷς λογιστὴς ἐκπλήρων καὶ ταμίου χρέη, δύο γραφεῖς καὶ τέσσαρες κλητῆρες.

Ἄρθρον 66. Ὁ γραμματεύς, οἱ ὑπογραμματεῖς, καὶ ὁ λογιστὴς διορίζονται διὰ Β. διατάγματος, οἱ δὲ γραφεῖς καὶ οἱ κλητῆρες ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, προτάσει τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 67. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν ταμιακτάρχου α. τάξεως, οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς καὶ ὁ λογιστὴς βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α. τάξεως.

Ἄρθρον 68. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διορίζονται καὶ οἱ ἀναγκαῖοι προπαρασκευασταὶ μαθημάτων καὶ οἱ ἐπὶ τῶν συλλογῶν ὑπάλληλοι παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρον 69. Τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως τοῦ ὑπογραμματέως καὶ τοῦ λογιστοῦ ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διαχειρίσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 70. Ἡ περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 κατατεθείσης καὶ ἀποκτηθησομένης παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν δυναμει τοῦ παρόντος νόμου εἰσπραττομένων εἰς ὄφελος αὐτοῦ δικαιωμάτων καὶ τελῶν.

Ἄρθρον 71. Τὰ τέλη ταῦτα εἰσπράττονται διὰ διπλοτύπων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον. 72. Πᾶσα ἡ τοῦ Πανεπιστημίου χρηματικὴ περιουσία καταθέτεται ἐντόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διατίθεται ὅπως ἄλλως ἐπωφελέστερον ἤθελεν ἀποφασίσει ἡ Σύγκλητος καὶ ἐγκρίνει τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 73. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δαπάναι ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, συνταχθησομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου εἰς διπλοῦν ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ἑκάστου ἔτους· ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δὲ τούτῳ σημειοῦνται τὰ τακτικὰ ἐτήσια ἔσοδα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 74. Οὐδεμία ὑπέρβασις τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δαπανῶν δύναται νὰ γείνῃ χωρὶς ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου. Ἡ δὲ κατὰ τῶν ἐγκεκριμένων τούτων προϋπολογισμῶν δαπάνη γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 75. Ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου ἀπαιτεῖται ἐπίσης ὁσάκις ζητῆται

α. Περὶ ἐκποιήσεως, ἀνταλλαγῆς, προσκτήσεως ἀκινήτου κτήματος.

β'. Περὶ ἀποδοχῆς καὶ μὴ κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεᾶς συνεπαγουσῶν ὑποχρεώσεις.

γ'. Περὶ ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν ἢ γενικῆς ἐπισκευῆς τοιούτων.

δ'. Περὶ κινήσεως δίκης καὶ τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 76. Περὶ οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἑκάστου ἔτους ἀποδίδει εὐθύνας ὁ πρύτανις ἐν τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ὑποβαλλομένῃ ἐκθέσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ προσαρτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον **77.** Χάριν τῆς διδασκαλίας καὶ πρὸς πλειοτέραν καὶ τακτικωτέραν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, προσαρτῶνται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὰ ἑξῆς καθιδρύματα καὶ συλλογαί.

α'. Ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη.
β'. Ἡ Νομισματικὴ Συλλογή.
γ'. Τὸ Φαρμακευτικὸν σχολεῖον.
δ'. Τὸ Μαιευτήριον.
ε'. Αἱ Ἀνατομικαὶ συλλογαί.
ς'. Τὸ Ἀνατομικὸν παθολογικὸν Μουσεῖον.
ζ'. Ἡ Ἀστυαλινική.
η'. Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον.
θ'. Φυσιογραφικὸν Μουσεῖον.
ι'. Ὁ Βοτανικὸς κῆπος.
ια'. Τὸ Χημεῖον.
ιβ'. Αἱ συλλογαὶ τῶν ὀργάνων τῆς φυσικῆς, τῆς μαθηματικῆς καὶ τῆς χειρουργικῆς.
ιγ'. Τὸ Νοσοκομεῖον τῶν ὀφθαλμιώντων.
ιδ'. Τὸ ἐν τῇ πόλει Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

Τὰ καθιδρύματα ταῦτα διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ αὐτῶν ἰσχυόντων ἢ ἐκδοθησομένων νόμων ἢ Βασιλικῶν διαταγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Η'.

Περὶ ἑορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον **78.** Παραδόσεις δὲν γίνονται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

α. Τὰς Κυριακάς.
β'. Τὰς Ἐθνικὰς καὶ Βασιλικὰς ἑορτάς.
γ'. Τὰς ἑξῆς ἑορτασίμους ἡμέρας·
1. Τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.
2. Τὴν παραμονὴν τῶν Θεοφανείων.
3. Τῶν Θεοφανείων.
4. Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου (7 Ἰανουαρίου).
5. Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν,
6. Τῆς Ὑπαπαντῆς.
7. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ,
8. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.
9. Τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

10. Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.
11. Τῶν Ταξιαρχῶν.
12. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.
13. Τοῦ ἁγίου Νικολάου.
14. Τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.
15. Τὰς τέσσαρας ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων (ἀπὸ τῆς παραμονῆς μέχρι τῆς 27 Δεκεμβρίου).

δ'. Τὴν ἑβδομάδα τῆς τυρινῆς καὶ τὴν καθαρὰν δευτέραν, τὴν μεγάλην ἑβδομάδα καὶ τὴν διακαινήσιμον, τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως καὶ τὴν δευτέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

Τελευταῖαι διατάξεις.

Ἄρθρον **79.** Ὁ παρὼν νόμος τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς α. Σεπτεμβρίου 1876.

Ἄρθρον **80.** Οἱ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐγκαταληφθέντες πρόσωπα ἔχοντα δύνανται νὰ ἀποπερατώσωσι τὰς σπουδὰς αὐτῶν κατὰ τοὺς μέχρι σήμερον κειμένους περὶ Πανεπιστημίου νόμους καὶ διατάγματα.

Ἄρθρον **81.** Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐπρότειναν εἶτα εἷς τῶν ἐκ Κυναυρίας βουλευτῶν καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ἵνα μετὰ τῶν νομοσχεδίων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ὅσα ἄλλα νομοσχέδια περὶ ἐκπαιδεύσεως ὑπεβλήθησαν ὑπὸ ἄλλων βουλευτῶν.

Ἀναστὰς κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Ἄνδρου ἀνέγνω καὶ κατέθηκε τηλεγράφημα δι' οὗ γνωστοποιεῖται, ὅτι πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Στυμφαλίας τῆς Κορινθίας ἐστάλησαν **150** περίπου στρατιῶται ἐν οἷς καὶ ἐντόπιοι. Τὸ μέτρον δὲ τοῦτο ἐπέβαλεν εἰς ἀνησυχίας τινὰς τῶν ὑποψηφίων. Παρεκάλεσεν ἑπομένως τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα περιφρουρήσῃ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐπρότεινεν, ἵνα ἡ Βουλὴ ἐκλέξῃ ἐπιτροπήν, ἵνα παρασταθῇ κατὰ τὴν ἐκλογήν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς καὶ κατόπιν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι πρὶν ἢ συμβῶσιν ἀτοπήματα δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μέμφωνται τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ στρατὸς ἐστάλη πρὸς φρούρησιν τῆς τάξεως, ἄσκοπος δὲ εἶναι ἡ ἀποστολὴ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει ὑβριστικῶν πληροφοριῶν.

Εἰσήχθη εἶτα ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Ξηροχωρίου τὸ καὶ εἰς τὸν παρελθόντα Σύνοδον ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ὁρισμοῦ διαστημάτων σταλῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτρο-

πὴν, ἵνα ἐξετασθῇ μετὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθέντος.

Εἶτα ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Πονηρόπουλος,
Ι. Ν. Μπότασης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'.

Τῆς 21 *Νοεμβρίου* 1871.

Τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ εὑρεθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀριχθέντες βουλευταὶ Σύρου Ι. Ζαλλώνης, Γορτυνίας Κ. Πλαπούτας καὶ Φθιώτιδος Δ. Τσιριμῶκος κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 21 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1871 τετάρτου ἔτους, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀριχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κύριοι Βουλευταὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου, ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται.

Ὁ πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Κωνστ. Οἰκονόμος.

Οἱ γραμματεῖς
Ι. Μπότασις,
Δ. Στάϊκος,
Ν. Μπουρίδης,
Δ. Πονηρόπουλος.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ
Ι. Ζαλλώνης, Κ. Πλαπούτας καὶ Δ. Τσιριμῶκος.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Σύρου, ἐπρότεινεν, ἵνα γείνῃ ἐκλογὴ ταμίου τῆς Βουλῆς κατὰ τὸν κανονισμόν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προβῇ εἰς ταύτην ἐν πρώτῃ συνεδριάσει.

Εἰσήχθησαν ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Περὶ ἐπικυρώσεως προσθέτου συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλ. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Εὐαγγ. Βαλταζῆ διὰ τὸν ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Πατρῶν σιδηρόδρομον.

2) Περὶ ἐγκρίσεων τριῶν ἀτμοπλοϊκῶν συμβάσεων πρὸς ἀνανέωσιν ὑπαρχουσῶν ἤδη, ἤτοι

α') Μετὰ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρίας Φραισινέτ.

β') Μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ Μπάρνς καὶ Μακ-Ἴβερ.

γ') Μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ Ἑταιρίας Λέϋλανδ.

3) Περὶ ἐγκρίσεως τῆς μετὰ τῆς Ἰταλικῆς ἀτμοπλοΐας «Ἡ Τρινάκρια» συμβάσεως.

4) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Ἅγιος Ἀνδρέας».

5) Περὶ παραχωρήσεως προνομίου εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μωραϊτίνη συσταθησόμενον Πυριτοδοποιεῖον.

6) Περὶ ἀπαγορεύσεως ἐν γένει τῆς ὁπλοφορίας.

7) Περὶ ἀποταμιεύσεως Πυρίτιδος.

Ὑπὸ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὰ ἑξῆς·

1) Νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1875 ἔτος.

2) Ὅμοιον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1875.

3) Ὅμοιον περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἀπαρίθμησιν, τῶν μὴ δηλωθέντων ζώων μέχρι τέλους Ἰουλίου ε. ε.

4) Περὶ Θηραϊκῆς ἅμμου ἢ γῆς.

5) Περὶ ἐγγυήσεως τῶν ἁλατοποθηκαρίων καὶ λοιπῶν ὑπολόγων κλπ.

6) Περὶ μεταβολῶν εἰς τὸν τελωνιακὸν κλάδον.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ ὡς ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τὰ ἑξῆς·

1) Περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς κοινότητας.

2) Ὅμοιον περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 930 καὶ 932 τῆς πολιτ. δικονομίας.

3) Σχέδιον νόμου ἐξ ἄρθρου μοναδικοῦ, δι' οὗ προτείνεται παραδοχὴ νομοσχεδίου φέροντος ἐπιγραφὴν «Ἀστικὸς Ἑλληνικὸς Νόμος» συγκείμενος ἐξ ἄρθρων δύω χιλιάδων εἴκοσι πέντε καὶ φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ.

Ὑπὸ δὲ τοῦ ἐπ. τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ εἰσήχθη νομοσχέδιον περὶ ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος **1875**.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐντολῇ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος **1875**.

Ταῦτα πάντα ἔχουσιν ὡς ἔξης·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς τὴν μετὰ τοῦ κ. Ε. Βαλτατζῆ συνομολογηθεῖσαν πρόσθετον σύμβασιν εἰς τὴν ἀπὸ 17 Μαΐου π. ἔ. καὶ διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΥΞΖ'. νόμου τῆς 24 Ἰουνίου ἐγκριθεῖσαν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Βονίτσης.

Διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἑταιρίαν ν' ἀρχίσῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Ἀντιρρίου μέχρι Βονίτσης σιδηροδρόμου μετὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Πρεβέζης μετὰ τῶν Αὐστριακῶν σιδηροδρόμων ἀντὶ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 4 § δ'. τῆς πρώτης συμβάσεως τεθείσης προθεσμίας τοῦ ἑνὸς ἔτους μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς μέχρι Πατρῶν γραμμῆς.

Ἡ τροποποίησις αὕτη κύριον ἔχει λόγον νὰ διευκολύνῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου, ὅστις οὐ μόνον θέλει ἀναπτύξει τὴν μετὰ τῶν Πατρῶν καὶ τῶν μεταξὺ πόλεων καὶ τῶν Ἀθηνῶν συγκοινωνίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ τῶν Πατρῶν, θέλει καταστήσει ταχυτέραν καὶ εὐκολωτέραν. Ἐκτὸς ὅμως τούτου ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμου διὰ μερῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἱκανῶς κατοικημένων καὶ εὐόρων θέλει συντελέσει μεγάλως εἰς τὴν οἰκονομικὴν προαγωγὴν τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν τούτων καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς αὐτῶν.

Διὰ τῆς πρώτης συμβάσεως ἡ πρὸς τὴν Ἑταιρίαν ἐπιχορήγησις ὡρίσθη εἰς **18** ἑκατομμύρια δραχμῶν μείον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον **2** τοῦ νόμου τῆς **21** Ἰουνίου π. ἔ. γενομένης ἐλαττώσεως, ἕνεκα τῆς μεταβολῆς τοῦ σημείου τῆς ἐναρξέως τοῦ προκειμένου σιδηροδρόμου· ἤδη διὰ τῆς προσθέτου ἡ διὰ τὸν μέχρι Πατρῶν σιδηρόδρομον ἐπιχορήγησις ὁρίζεται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ, ὑπολογισθείσης εἰς **200** περίπου χιλιόμετρα, εἰς φράγκα **9,600,000** πληρωτέα κατὰ τὸ ἄρθρον **3** εἰς δύο δόσεις.

Ἐν τούτοις ἵνα μὴ ἡ Ἑταιρία διατηρῇ ἐπ' ἄπειρον προνόμιον ἄνευ πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐδόθη τοῦτο,

ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ **4** ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ κηρύξῃ τὴν Ἑταιρίαν ἔκπτωτον τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καὶ νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὴν πληρωμὴν ποινικῆς ῥήτρας ἐκ **300** χιλιάδων δραχμῶν.

Διὰ μὲν τοῦ ἄρθρου **5** τῆς νέας συμβάσεως προσφέρονται εἰς τὴν Ἑταιρίαν διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς χρηματικῆς ἐπιχορηγήσεως αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου, ὑφ' οὓς ὅρους ὁμοία ἐξασφάλισις παρεχωρήθη ὑπὲρ τοῦ μέχρι Λαμίας σιδηροδρόμου, διὰ δὲ τῶν ἄρθρων **6** καὶ **7** παραχωροῦνται αὐτῇ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου καὶ κατὰ προτίμησιν **7** μεταλλεῖα γαιανθράκων, ὧν ἡ παραχώρησις ἐζητήθη ἤδη παρὰ τρίτων. Τὰ ἄρθρα ταῦτα τῆς συμβάσεως **5—7** ἀπετέλουν ἰδίαν σύμβασιν, συνομολογηθεῖσαν τὴν **12** Νοεμβρίου **1873** ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, καὶ ἅτινα ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἐπροτίμησε νὰ περιλάβῃ εἰς τὴν προκειμένην πρόσθετον σύμβασιν, ὅπως μὴ ὑπάρχωσι πλείονες ἐπὶ τοῦ προκειμένου σιδηροδρόμου συμβάσεις, καθόσον μάλιστα ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῇ ἤδη ἀκριβέστερον ἡ ὑποχρέωσις, ἣν τὸ Κράτος ἀνεδέχθη διὰ τοῦ ἄρθρου **12** τῆς ἐγκριθείσης συμβάσεως πρὸς παραχώρησιν μεταλλείων γαιανθράκων, ὡρισμένων καὶ αἰτηθέντων παρὰ τρίτων. Ταὐτοχρόνως δὲ τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τῶν μεταλλείων γαιανθράκων, ὅπερ καὶ τὸ μνησθὲν ἄρθρον **12** τῆς ἐγκριθείσης συμβάσεως ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀνακαλυφθησομένων, περιορίζεται ἤδη ἐπὶ μόνων ἐκείνων, ἅτινα εἰς ἀπόστασιν δεκαπέντε χιλιομέτρων ἤθελεν ἀνακαλύψει καὶ ζητήσει πρὸς παραχώρησιν ἡ Ἑταιρία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **20** Νοεμβρίου **1874**.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐσωτερικῶν — Οἰκονομικῶν

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ. — Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ κ. Εὐαγγέλη Βαλτατζῆ ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα σύμβασις τὴν **15** Ἀπριλίου **1874**, ἐξ ἄρθρων **9** συγκειμένη, καὶ πρόσθετος εἰς τὴν ἀπὸ **17**

Μαΐου 1873 περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου μεταξὺ Πειραιῶς Πατρῶν καὶ Βονίτσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1874.

Οἱ ὑπουργοί

Ἐσωτερικῶν — Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Οἰκονομικῶν — Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Πρόσθετος εἰς τὴν ἀπὸ 17 Μαΐου 1875 περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου μεταξὺ Πειραιῶς Πατρῶν καὶ Βονίτσης.

Μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Εὐαγγέλη Βαλτατζῆ δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ὁμάδος αὐτοῦ ἀφ' ἑτέρου,

Συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα.

Ἄρθρον 1. Ὁ κύριος Εὐαγγέλης Βαλτατζῆς, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω αὐτοῦ ἰδιότητα, ὀφείλει νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς τοῦ μὲν ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης, τοῦ δὲ μέχρι Βονίτζης τοῦ ἀπολήξαντος εἰς τὴν ἀντικρὺ τῆς Πρεβέζης ἀκτὴν, ὅταν συνδεθῇ ἡ Πρέβεζα διὰ τῆς Ἀχελώου καὶ τῆς Ἀκαρνανίας μετὰ τῶν Αὐστριακῶν σιδηροδρόμων, καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ ὀψιαίτερον, ἀφ' ἧς ἡ Ἑταιρία ἤθελε προσκληθῇ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2. Διὰ τὸν μέχρι Πατρῶν σιδηρόδρομον ἡ Κυβέρνησις θέλει πληρώσει κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἑπομένου ἄρθρου χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν ἑνὸς ἑκατομμυρίων καὶ ἑξακοσίων χιλιάδων φράγκων (9,600,000), διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὁδοῦ, τὸ ἀναλογοῦν ποσὸν ἐπὶ τῶν 18 ἑκατομμυρίων φράγκων μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν 9,600,000 καὶ τὴν γενησομένην ἐλάττωσιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπὸ στοιχείων ΥΕΖ'. νόμου τῆς 21 Ἰουνίου 1873.

Ἄρθρον 3. Ἡ πληρωμὴ τῶν 9,600,000 φράγκων θέλει γίνει εἰς δύο δόσεις, ἤτοι τὰ μὲ 2|5 αὐτῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως καὶ τῆς παραδόσεως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Κορίνθου τμήματος, τὰ δὲ ἕτερα 3|5 ἐπίσης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως καὶ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ παραδόσεως τοῦ μέχρι Πατρῶν τμήματος· ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ

ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν 2|5 τῆς ἐπιχορηγήσεως, πρὸ τῆς παρελεύσεως δύω ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἄρθρον 4. Ἐὰν ἡ Ἑταιρία δὲν ἤθελε κάμει ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου ἐντὸς τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς παρούσης, κηρύσσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς ἀπὸ 17 Μαΐου 1873 συμβάσεως ἔκπτωτος παντὸς δικαιώματος διὰ τὸν μέχρι Πατρῶν ὡς καὶ διὰ τὸν μέχρι Βονίτσης σιδηρόδρομον, ἡ δὲ χρηματικὴ ἐγγύησις καταπίπτει αὐτοδικαίως πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου. Ἐπίσης καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου, ἡ Ἑταιρία κηρύσσεται ἔκπτωτος παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τοῦ Ῥίου μέχρι Βονίτσης σιδηροδρόμου καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν ποινικῆς ῥήτρας τριακοσίων χιλιάδων φράγκων, ἐὰν δὲν ἤθελε κάμει ἔναρξιν αὐτοῦ ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς παρούσης προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν, ἢ δὲν ἤθελεν ἀποπερατώσει αὐτὸν ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 11 τῆς συμβάσεως τῆς 17 Μαΐου 1873.

Ἄρθρον 5. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου πληρωμῆς τῆς χρηματικῆς ἐπιχορηγήσεως, θέλουσι παραχωρηθῇ πρὸς πληρωμὴν αὐτῆς αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς ὁμοία ἐξασφάλισις παρεχωρήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τῆς ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1873 συμβάσεως ὑπὲρ τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας σιδηροδρόμου.

Ἄρθρον 6. Ἅμα συσταθῇ ἡ ἀνώνυμος ἑταιρία, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 2 τῆς ἀπὸ 17 Μαΐου 1873 συμβάσεως, καὶ ἀρχίσῃ ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας σιδηροδρόμου, ἡ Κυβέρνησις θέλει παραχωρήσει τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 12 τῆς εἰρημένης συμβάσεως καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις τῶν εὑρετῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα μεταλλεῖα γαιανθράκων.

Τὰ μεταλλεῖα ταῦτα παύουσιν αὐτοδικαίως νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς Ἑταιρίας, ἂν αὕτη ἤθελε κηρυχθῇ ἔκπτωτος τοῦ προνομίου.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τῆς σχετικῆς συμβάσεως δικαίωμα προτιμήσεως τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τῶν μεταλλείων γαιανθράκων ἐπεκτείνεται μόνον ἐπὶ τῆς εἰς ἀπόστασιν δέκα καὶ πέντε χιλιομέτρων ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ κειμένων.

Ἄρθρον 7. Τὰ μεταλλεῖα γαιανθράκων, ἅτινα ἡ Κυβέρνησις

ὑποχρεοῦται νὰ μὴ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς αἰτήσαντας ἢ εἰς ἄλλους μέχρι τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔναρξιν τῶν ἔργων προθεσμίας εἰσὶ τὰ ἑξῆς·

1) Τὸ κατὰ τὴν θέσιν «Φλάμπουρα» τοῦ δήμου Μεγάρων, αἰτηθὲν διὰ τῆς ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1872 αἰτήσεως παρὰ τοῦ Δημητρίου Κωνσταντινίδου καὶ Ἀθανασίου Βερνίκη, ἐκτάσεως ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ γεωμετρικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς στρέμματα 6,526,541 □.

2) Τὸ κατὰ τὰς θέσεις «Πλακόπετρα» καὶ «Σκωλικόλιμνη» τοῦ δήμου Ζαχώλης, αἰτηθὲν παρὰ τοῦ Κυριακοῦ Χαραλαμπίδου καὶ Ν. Στρατηγοπούλου διὰ τριῶν ἀναφορῶν των τῆς ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου καὶ 8 Νοεμβρίου 1872 δι' αὐτοὺς καὶ τοὺς κυρίους Φριδερῖκον Δεδιὲ, Νικόλαον Γιαννόπουλον, Μιχαὴλ Λάρζαν καὶ Κωνσταντῖνον Μανουσάκην, ἐκτάσεως ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ γεωμετρικοῦ τμήματος εἰς στρέμ. 4,818,195 □ 77|100.

3) Τὸ ἐν τῷ δήμῳ Ἀχαρνῶν, αἰτηθὲν παρὰ τῶν Γ. Ζαβιτσάνου, Δ. Βασιλάκη καὶ Π. Ν. Παπαδιαμαντοπούλου, ἐκτάσεως στρεμμάτων 7,107,677 □ 51|100.

4) Τὸ ἐν τῷ δήμῳ Ὠλένης αἰτηθὲν, παρὰ τοῦ Ι. Παπαδιαμαντοπούλου, Δ. Μαλτέζου, Σ. Βαρουξῆ, Ἀριστ. Χρυσανθακοπούλου, Γ. Ψαροπούλου, Θεμ. Δαραλέξη, καὶ Ἰω. Βαρουξῆ, ἐκτάσεως στρεμμάτων 10,040,800 □.

5) Τὸ ἐν τῷ δήμῳ Ὠλένης αἰτηθὲν ὑπὸ τῶν Γ. Παπαδιαμαντοπούλου, Π. Δροσοπούλου, Π. Αὐγερινοῦ καὶ Ἰω. Διαμαντοπούλου, ἐκτάσεως στρ. 5647.410 □· καὶ

6 καὶ 7) Τὰ ἐν τῷ δήμῳ Αἰγιαίων δύω ὁμοίως μεταλλεῖα γαινθράκων, αἰτηθέντα παρὰ τοῦ Ν. Γουδῆ, ἐκτάσεως τὸ μὲν ἓν στρεμμάτων 1306.643, τὸ δὲ ἕν στρ. 1029.485 □ 50.

Ἄρθρον 8. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐντὸς τῆς ἐνεστώσης συνόδου ἡ παροῦσα σύμβασις, ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 1 ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ νόμου, τοῦ ἐγκρίνοντος τὴν παροῦσαν.

Ἄρθρον 9. Πᾶσα διάταξις τῆς ἀπὸ 17 Μαΐου 1873 συμβάσεως, ἀντιβαίνουσα εἰς τὴν παροῦσαν, ἀκυροῦται.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διτλοῦν καὶ ὑπεγράφη τὴν 15 Ἀπριλίου 1874.

Α. Γ. ΒΟΥΑΓΑΡΗΣ.
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.
ΕΥ. ΒΑΛΑΤΑΖΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Πρὸ πολλοῦ ἠγέρθη ἀμφισβήτησις μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιριῶν, ὧν τὰ ἀτμόπλοια ἐνεργοῦντα τακτικὴν ταχυδρομικὴν ἢ περιοδικὴν συγκοινωνίαν καταπλέουσιν εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς λιμένας, καὶ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν λιμένων τούτων, ἐὰν εἰς τὰς δυνάμει εἰδικῶν Συμβάσεων παραχωρηθείσας εἰς τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα ἀτελείας περιλαμβάνωνται καὶ τὰ κατὰ τὸν Νόμον ΡΚΘ'. τοῦ 1865 ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα πρὸς κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν προκυμαιῶν, φόρων, κρηπιδωμάτων, ἀποβαθρῶν καὶ τῶν εἰς ταύτας ἀγουσῶν ὁδῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν καθαρσιν τῶν λιμένων.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀφ' ἧς τῷ ὑπεβλήθη τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀπεφάνθη ὅτι οἱ εἰρημένοι πρόσθετοι φόροι δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν γενικῶν ἀτελειῶν, τῶν παραχωρουμένων συνήθως εἰς τὰς ἀτμοπλοϊκὰς Ἑταιρίας, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον οὗτοι ἐπιβάλλονται διὰ ψηφισμάτων τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων καὶ εἰσὶ καθαρῶς δημοτικοὶ φόροι, διαχειρίζονται δὲ παρ' ἰδιαιτέρᾳ ἐπιτροπῆς καὶ δαπανῶνται ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ ὡρισμένου σκοποῦ. Αἱ Ἑταιρίαι ὅμως τῶν ἀτμοπλοίων τούτων ἐπέμενον ἰσχυριζόμεναι, ὅτι καὶ οἱ πρόσθετοι οὗτοι φόροι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λοιπῶν ἀτελειῶν καὶ ἠρνοῦντο τὴν καταβολὴν αὐτῶν, εἰ καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν λιμένων, αἵτινες ἐδικαιοῦντο εἰς τὴν εἰσπραξιν τῶν δικαιωμάτων τούτων, ἐξηκολούθουν ν' ἀπαιτῶσι τὴν πληρωμὴν αὐτῶν. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ κατὰ τὸ γράμμα τῶν ἐν ἰσχύϊ συμβάσεων οὐ μόνον σαφὴς δὲν ἦτον ἡ ὑποχρέωσις αὕτη, ἀλλὰ τοὐναντίον ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὅτι καὶ οἱ εἰρημένοι πρόσθετοι φόροι περιλαμβάνονται εἰς τὴν γενικὴν κατηγορίαν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔκρινε σκόπιμον, πρὸς ἄρσιν πάσης ἐν τῷ μέλλοντι ἀμφιβολίας, νὰ δηλώσῃ πρὸς τὰς ἀτμοπλοϊκὰς Ἑταιρίας τὴν θέλησίν του περὶ ἀνανεώσεως τῶν σχετικῶν Συμβάσεων, ὅπως εἰς τὰς νέας συμβάσεις ἐξαιρέσῃ ῥητῶς τοὺς δυνάμει τοῦ Νόμου ΡΚΘ'. τοῦ 1865 ἐπιβαλλομένους προσθέτους φόρους, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ διατάξῃ τὰς ἁρμοδίας λιμενικὰς ἀρχὰς νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ κρατῶσι σημειώσεις τῶν εἰρημένων δικαιωμάτων, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων, κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ὑπόκεινται τὰ κατα-

πλέοντα εἰς τοὺς σχετικοὺς λιμένας ἀτμόπλοια, μεχρισότου λυθῇ ἡ ἀμφισβήτησις αὕτη νομοθετικῶς.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται τὰ ἑξῆς ἀτμόπλοια·

ά.) Τῆς Γαλλ. Ἑταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων.
β'.) Τῆς Ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ.
γ'.) Τῆς Ἑταιρίας Παπαγιάννη.
δ'.) Τῆς Ἰταλ. Ἑταιρίας «Ἡ Τρινάκρια.»
έ.) Τῆς Γαλ. Ἑταιρίας Φρεσσινέτ.
ς'.) Τῆς ἐν Λιβερπούλ Ἑταιρίας Μπίρπη καὶ Λέϋλανδ.
ζ'.) Τῆς ἐν Λιβερπούλ Ἑταιρίας Μὰκ Ἴβερ καὶ Μπάρς.

Ἐκτὸς τῶν τριῶν πρώτων, μεθ' ὧν δὲν ἀπεπερατώθησαν ἔτι αἱ πρὸς ἀνανέωσιν τῶν σχετικῶν Συμβάσεων διαπραγματεύσεις, μετὰ τῶν λοιπῶν συνωμολογήθησαν αἱ σχετικαὶ Συμβάσεις, ἐν αἷς ῥητῶς ἐξαιροῦνται τῶν λοιπῶν ἀτελειῶν οἱ δυνάμει τοῦ Νόμου ΡΚΘ'. ἐπιβαλλόμενοι πρόσθετοι φόροι. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Συμβάσεων τούτων διατάξεις εἰσὶν αἱ συνήθως περιλαμβανόμεναι εἰς ἁπάσας τὰς τοιαύτας Συμβάσεις.

Τὰς συμβάσεις ταύτας λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς μετὰ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, ἐκτὸς μετὰ τῆς Ἰταλικῆς Ἑταιρίας «Ἡ Τρινάκρια,» ἥτις ὑποβάλλεται δι' ἰδίου νομοσχεδίου· τοῦτο δέ, διότι κατὰ πρῶτον ἤδη συνωμολογεῖται μετὰ τῆς Ἑταιρίας ταύτης ἰδία Σύμβασις, τὰ δὲ ἀτμόπλοια αὐτῆς ἐκτελοῦν ἤδη τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν λιμένων συγκοινωνίαν, δυνάμει τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας ταχυδρομικῆς Συμβάσεως τῆς **17** Δεκεμβρίου **1865**. Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου ἀπαλλάσσονται αἱ εἰρημέναι Ἑταιρίαι πάσης πληρωμῆς διὰ τὰ μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς νέας Συμβάσεως τυχὸν ὀφειλόμενα δικαιώματα, καθόσον φρονῶ ὅτι δὲν εἶναι οὔτε νόμιμον, οὔτε δίκαιον νὰ ἀπαιτηθῇ ἤδη ἡ πληρωμὴ τῶν δικαιωμάτων τούτων ὑπὸ τὸ κράτος συμβάσεων ῥητῶς διαλαμβανουσῶν, ὅτι παρέχεται εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῶν εἰρημένων Ἑταιριῶν πλήρης ἀτέλεια παντὸς ναυτιλιακοῦ καὶ λιμενικοῦ δικαιώματος· τοιαύτη δ' ἀξίωσις ἴσως ἤθελε θεωρηθῇ ὅτι μετέχει αὐθαιρεσίας τινός. Ἄλλως δὲ οὐδεὶς δύναται μετὰ λόγου ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἡ ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν λίαν ἀμφισβητησίμων τούτων δικαιωμάτων προσγενησομένη εἰς τὰ λιμενικὰ ἡμῶν ταμεῖα ἄμεσος ὠφέλεια, δὲν ἀντίκειται εἰς τὰ πολλῷ μείζονα ὠφελήματα, ἅτινα προσεκτήσατο καὶ καθεκάστην προσκτᾷ ὁ τόπος ἐκ τῆς συγκοινωνίας, ἣν διατηροῦσιν αἱ Ἑταιρίαι αὗται μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ἡμῶν λιμένων καὶ τῶν τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **21** Νοεμβρίου **1874**.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΑΓΑΡΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον **1.** Ἐγκρίνονται καὶ ἐπικυροῦνται αἱ συνομολογηθεῖσαι τρεῖς θαλασσοπλοϊκαὶ Συμβάσεις μεταξὺ τῆς γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἑξῆς ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιριῶν, ἀφ' ἑτέρου·

ά.) Ἡ ἀπὸ **28** Μαΐου **1874** ἐξ ἄρθρων **9** συγκειμένη μετὰ τῆς Γαλλικῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας Α. καὶ Λ. Φρεσσινὲτ καὶ Σας·

β'.) Ἡ ἀπὸ **2** Μαΐου **1874** ἐξ ἄρθρων **11** συγκειμένη μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας Φέρδ. Λέϋλανδ Μὰκ Ἴβερ.

γ'.) Ἡ ἀπὸ **14** Μαΐου **1874** ἐξ ἄρθρων **11** συγκειμένη μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας Φέρδ. Λέϋλανδ καὶ Σας.

Τῶν Συμβάσεων τούτων ἕπονται τὰ κείμενα.

Ἄρθρον **2.** Τὰ μέχρι τοῦδε παρὰ τῶν Ἑταιριῶν τούτων τυχὸν ὀφειλόμενα δικαιώματα εἰς τινα τῶν λιμενικῶν ταμείων δυνάμει τοῦ Νόμου ΡΚΘ'. τῆς **29** Δεκεμβρίου **1865** μένουσιν ἀκατοζήτητα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **21** Νοεμβρίου **1874**.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΑΓΑΡΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας Α. καὶ Λ. Φρεσσινὲτ καὶ Σα.

Ὁ κ. Θεόδ. Λεονάρδος, Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ κ. Θεόφ. Φερράλδης, ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας Α. καὶ Λ. Φρεσσινὲτ, λαβόντες ἐντολὴν νὰ προσδιορίσωσι τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυ-

βερνήσεως καὶ τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας σχέσεις, καὶ ἀνταλλαξάντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα·

Ἄρθρον 1. Ἡ μνησθεῖσα Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της, πλὴν περιστάσεων ἀνωτέρας δυνάμεως, 1) γραμμὴν τακτικὴν ἑβδομαδιαίας συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως μὲ προστεγγίσεις εἰς Νεάπολιν, Πειραιᾶ, Καλλίπολιν, Δαρδανέλλια καὶ Ῥαιδεστὸν κατά τε τὴν ἄνοδον καὶ κάθοδον, καὶ κατὰ δεκαπενθημερίαν εἰς Πάτρας κατὰ τὴν ἄνοδον μόνον, καὶ 2) ἑκατὸν γραμμὴν μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἐξωτερικῶν λιμένων καὶ τῶν λιμένων Σύρου, Ἐργαστηρίων, Θερμοῦ καὶ Πορτοράφτη.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Ἑταιρία κέκτηται τὸ δικαίωμα νὰ συμπεριλάβῃ κατόπιν τῶν λιμένα τῶν Πατρῶν εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν συγκοινωνίαν κατά τε τὴν ἄνοδον καὶ κάθοδον καὶ νὰ ἐκτελέσῃ πλαγίαν γραμμὴν τακτικὴν ἢ ἐκτάκτου συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν λιμένων Πειραιῶς καὶ Σύρου.

Ἄρθρον. 2. Ἡ μνησθεῖσα Ἑταιρία κέκτηται μόνη τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τροποποιῇ καὶ ἐνεργῇ πᾶσαν δήποτε ἐπὶ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐκτελουμένου διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της δρομολογίου, ἣν ἤθελε νομίσει κατάλληλον μεταβολὴν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπιχειρήσεώς της, εἰδοποιοῦσα περὶ τούτου τὸ ταχύτερον τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

Αἱ ἡμέραι τῆς ἀρίξεως καὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων της ἐν τοῖς λιμέσι, τοὺς ὁποίους θέλει ὑπηρετεῖ κατὰ τὸ μνησθὲν δρομολόγιον, θέλουν κανονισθῇ ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, κοινοποιουμένου τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἐπισήμως εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ἑλλην. Ταχυδρομείων.

Ἄρθρον 3. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας, ἐνόσῳ θέλουσιν εἶσθαι προσδιωρισμένα εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαν, θέλουν ἀπολαμβάνει ἐν τοῖς λιμέσι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἔνθα ἔχουσι δικαίωμα νὰ καταπλέωσι κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀτελείας τῶν ὑγειονομικῶν, ναυτιλιακῶν καὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων, ὡς καὶ τῶν διαμετακομιστικῶν, δημοτικῶν καὶ τελωνιακῶν ἐπὶ τῶν γαιανθράκων, τῶν προσδιωρισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν, καὶ δὲν δύνανται ν' ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, μήτε τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν καὶ προσδιορίσθησαν, ἥτις εἶναι ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιστολῶν, μήτε τέλος νὰ ὑποβλη-

θῶσιν εἰς κατάσχεσιν, κωλυσιπλοΐαν, παρεμπόδισιν ἕνεκα χρεῶν, ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ σύμβασις τῆς 28 Φεβρουαρίου (12 Μαρτίου) 1867 θέλει ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἕως οὗ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ παροῦσα.

Ἐννοεῖται ἐπίσης ὅτι, ἐὰν τὰ ἀτμόπλοια ἄλλων Ἑταιριῶν, ἀναγνωρισμένων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἤθελον διὰ μεταγενεστέρων συμβάσεων ὑποβληθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιωμάτων μείζου καὶ βάρου, ἢ ἤθελον μετέπειτα ἀπαλλαγῇ αὐτῶν, τὰ ἀτμόπλοια τῆς διαληφθείσης Ἑταιρίας θέλουσιν ἀπαλλαγῇ ὡσαύτως.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τοὺς λιμένας Πειραιῶς καὶ Σύρου χρήματα καὶ εἴδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἐμπορεύματα πάσης φύσεως, ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων καθ' ὅσον ἥτε εἰσαγωγὴ ἢ ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ἢ ἡ ἔξοδος εἶναι συγκεχωρημένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς καὶ τελωνιακὰς καὶ τὰς ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων τούτων διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν ἄνοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουσιν ἔχει ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰς αὐτὰς εὐκολίας, τὰς παρεχομένας εἰς ἄλλα ξένα ἀτμόπλοια τῆς αὐτῆς φύσεως, ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνείων, τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν ἐργασίαις αὐτῶν, ὅπως γίνεται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Ἄρθρον 5. Αἱ ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας δὲν συγχωροῦνται, εἰμὴ καθόσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο οἱ ἐγχώριοι νόμοι, αἱ συμβάσεις καὶ αἱ ἐν ἰσχύϊ συνθῆκαι.

Ἄρθρον 6. Ἐὰν ἡ εἰρημένη Ἑταιρία ἤθελε συνομολογήσει μεταγενεστέρως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοϊκῆς, ἢ μετ' ἄλλης ξένης Ἑταιρίας, ἀναγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, σύμβασιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργῶνται μεταξὺ αὐτῶν ἀνταλλαγαὶ μεταφορῶν χρηματοδεμάτων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν, ἀδιαφόρως τῆς προελεύσεως αὐτῶν, ἐσωτερικῶν τε καὶ ἐξωτερικῶν, συμφωνεῖται ἀπὸ τοῦδε ὅτι πᾶσα με-

ταξιδίους ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ἀτμόπλοιον θέλει γίνεσθαι ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προσδιορισθέντων Ἑλληνικῶν λιμένων ἐλευθέρα παντὸς διαμετακομιστοῦ δικαιώματος, τῶν ἀτμοπλοίων δυναμένων νὰ συμπληρώσωσιν, ἵνα ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγὰς αὐτῶν. Εἰς ἐναντίαν περίστασιν τὰ χρηματοδέματα καὶ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ προσδιωρισμένα πρὸς μεταβίβασιν ἐπὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου, θέλουσι μὲν φυλάττεσθαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς δι' ἐξόδων τῆς Ἑταιρίας ἄνευ πληρωμῆς τινος διαμετακομιστοῦ τέλους, ἀλλὰ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν τελωνιακῶν ἀρχόντων καὶ εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς κανονισμούς.

Ἄρθρον 7. Ἡ Ἑταιρία Α. καὶ Δ. Φραγκουδὴ καὶ Σι. ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν·

α.) Νὰ μεταφορίζῃ ὑπὲρ αὐτῆς δωρεὰν ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ὑπηρετούμενον διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της λιμένα, κατὰ τὸ ὡς ἀνωτέρω μνημονευθὲν δρομολόγιον, τοὺς περιέχοντας τὴν Ἑλληνικὴν ἀλληλογραφίαν φακέλλους, τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, οἵτινες θέλουσι δίδεσθαι εἰς τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια εἴτε ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξένων ἐν Ἀνατολῇ καὶ Ἰταλίᾳ ταχυδρομικῶν γραφείων, εἴτε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Προξένων, τῶν ἐδρευόντων εἰς τοὺς λιμένας, ἔνθα θέλουσι προσεγγίζει τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα, καὶ ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

Οἱ ἀνωτέρω φάκελλοι πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῶν λιμένων τῆς ἀφίξεως ἐντὸς ὅσῳ τὸ δυνατὸν βραχυτάτου χρόνου ἀπὸ τοῦ καταπλου, τῶν ἀτμοπλοίων·

β'.) Νὰ μεταφορίζῃ δωρεὰν χρήματα καὶ ἀντικείμενα, ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, προερχόμενα ἢ διευθυνόμενα εἰς ἐξωτερικοὺς λιμένας, ὅπου προσεγγίζουν τὰ ἀτμόπλοια. Τὸ βάρος τῶν δωρεὰν μεταφορίζομένων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ποτὲ τὸν ἕνα τόννον, ἐκ χιλίων χιλιογράμμων, καθ' ἕκαστον ταξείδιον·

γ'.) Νὰ τῇ παραχωρῇ ἐτησίως 15 δωρεὰν θέσεις ἐπιβατῶν α. τάξεως, ἀνόδου καὶ ἐπανόδου, μὴ συμπεριλαμβανομένων ὅμως τῶν ἐξόδων τῆς διατροφῆς, ἅτινα θέλουσιν εἶσθαι καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις εἰς βάρος τῶν ἐπιβατῶν. Αἱ θέσεις αὐταὶ θέλουν χορηγεῖσθαι τῇ προτάσει καὶ αἰτήσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ῥητῶς εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας, ὁσάκις προπορμίζονται

εἰς τὸν ἀνωτέρω προσδιορισθέντα Ἑλληνικὸν λιμένα, ὡς καὶ εἰς τὸν πράκτορα αὐτῆς, νὰ δέχωνται ἐπιστολὰς ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, ἐξαιρέσει ἐνοείται, τῶν ἐπιστολῶν τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν πρακτόρων τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκείνων τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς Ἑταιρίας.

Ἄρθρον 9. Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς, θέλει ἐπικυρωθῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας, θέλει δὲ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν μετὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἀνταλλαγὴν τῶν ἀμοιβαίων ἐπικυρώσεων καὶ θέλει ἰσχύει ἐπὶ ἓξ ἔτος· τούτου δὲ παρελθόντος, θέλει ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, μέχρις οὗ τὸ ἓν τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀναγγείλῃ πρὸς τὸ ἕτερον, ἓξ μῆνας πρότερον, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ τοῦ νὰ παύσῃ ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἐκατῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον τῇ 28 Μαΐου (9 Ἰουνίου) τοῦ σωτηρίου ἔτους 1871.

(Τ. Σ.) Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.
(Τ. Σ.) Θ. ΦΕΡΑΛΔΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεως.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4. Ἰουνίου 1871.
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων.

Ἀτμοπλοϊκὴ Σύμβασις.

Ὁ Κύριος Θ. Λεονάρδος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει πληρεξουσιότητος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὁ Κύριος Δ. Μαλτέζος, ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Λιβερπούλ Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Μπάρν καὶ Μακ Ἴβερ δυνάμει πληρεξουσιότητος αὐτῆς λαβόντες ἐντολὴν νὰ προσδιορίσωσι τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας σχέσεις καὶ ἀνταλλάξαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν Λιβερπούλ Ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία Μπάρν καὶ Μακ Ἴβερ ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς,

ἐξαιρέσει ἀκαταγαχήτου δυνάμεως, γραμμὰς συγκοινωνίας, τακτικὰς μὲν ἀ.) ἐκ Λιβερπούλ εἰς Γιβλαρτάρ, Πάλερμον, Μεσσήνην, Πάτρας, Κέρκυραν, Ἀγκῶνα, Τεργέστην καὶ Βενετίαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Λιβερπούλ μετὰ προσεγγίσεως κατ' ἐκλογὴν εἰς Κέρκυραν καὶ ἄλλους ἐξωτερικοὺς λιμένας ἅπαξ τοῦ μηνός, καὶ β'.) ἐκ Λιβερπούλ εἰς Γιβλαρτάρ, Μελίτην, Σύρον, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν καὶ Θεσσαλονίκην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λιβερπούλ μετὰ προσεγγίσεων κατ' ἐκλογὴν εἰς Σύρον καὶ εἰς ἄλλους ἐξωτερικοὺς λιμένας ἑκάστην τρίτην ἑβδομάδα, ἕκτακτον δὲ ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Αἰγίου, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Κατακώλου, Πειραιῶς καὶ Ναυπλίου λιμένας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑταιρία δύναται νὰ προσθέτῃ καὶ ἀφαιρῇ ἕνα ἢ πλείονας ἐξωτερικοὺς λιμένας, ἢ καὶ νὰ διπλασιάσῃ τὴν συγκοινωνίαν τῆς τακτικῆς γραμμῆς· ὀφείλει ὅμως νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως πάσης τοιαύτης μεταβολῆς.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἡμέραι τῆς ἀρίξεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῶν Πατρῶν, τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Σύρου τῆς τακτικῆς γραμμῆς καὶ τῶν ἄλλων λιμένων τῆς ἐκτάκτου, ὡς καὶ αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀπ' αὐτῶν ἀναχωρήσεως, κανονίζονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, ἥτις ὅμως ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου ἐγκαίρως τὰ ταχυδρομεῖα Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Σύρου καὶ νὰ δημοσιεύῃ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας, ἐκτελοῦντα τὰς ἐξ διὰ τῆς παρούσης ἀναδέχονται συγκοινωνίας, ἀπολαμβάνουσι καταπλέοντα εἰς τοὺς ἀνωτέρω Ἑλληνικοὺς λιμένας πλήρους ἀτελείας παντὸς ναυτιλιακοῦ, ὑγειονομικοῦ καὶ λιμενικοῦ δικαιώματος, ἐκτὸς τῶν πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν λιμένων, προκυμαιῶν, φάρων καὶ φανῶν, ὡς ἐπίσης ὁμοίαν ἀτέλειαν τοῦ διαμεταλκομιστικοῦ, δημοτικοῦ καὶ τελωνιακοῦ ἐπὶ τῶν γαιανθράκων τῶν προσδιορισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν καὶ δὲν δύνανται ν' ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ μήτε τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν προσδιορίσθησαν, ἥτις εἶναι ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν, μήτε τέλος νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς κατάσχεσιν, κωλυσιπλοΐαν, παρεμποδισιν ἕνεκα χρεῶν, ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Ἐννοεῖται δ' ὅτι ἂν τὰ ἀτμόπλοια ἄλλων Ἑταιριῶν δὲν ὑποχρεωθῶσι διὰ συμβάσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν λιμένων, προκυμαιῶν, φάρων καὶ φανῶν, ἢ ἀπαλλαγῶσιν ἀκολούθως τῆς τοιαύτης πληρωμῆς, θέλουσι καὶ τὰ τῆς προμνησθείσης Ἑταιρίας ἀπαλλαγῆ ὡσαύτως.

Αἱ ἀνωτέρω ἀτέλειαι συνεχίζονται μετ' ἐκείνων τῆς ἐν ἐνεργείᾳ συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσιν εἰς τοὺς εἰρημένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 Ἑλληνικοὺς λιμένας, ἄνευ διακρίσεως προελεύσεως, χρήματα καὶ εἴδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἐμπορεύματα πάσης φύσεως, ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καθόσον ἥτε εἰσαγωγὴ ἢ ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἐξαγωγή, ἢ ἡ ἔξοδος εἶναι συγκεχωρημένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς, τελωνιακὰς καὶ ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰς αὐτὰς εὐκολίας, τὰς παρεχομένας εἰς ἄλλα ξένα ἀτμόπλοια τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνιακῶν, τῶν λιμενικῶν καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐν πάσῃ ὥρᾳ ἐργασίας αὐτῶν, ὅπως γίνηται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἄνευ διακοπῆς, καὶ ἡ ἀναχώρησις ἐγκαίρως.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ἡ εἰρημένη Ἑταιρία ἤθελε συνομολογήσει μεταγενεστέρως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας ἢ μετ' ἄλλης ξένης Ἑταιρίας ἀναγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργῆται μεταξὺ αὐτῶν ἀνταλλαγὴ μεταφορᾶς χρηματοδεμάτων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν, ἄνευ τῆς διακρίσεως τῆς προελεύσεως αὐτῶν, ἐσωτερικῆς τε ἢ ἐξωτερικῆς, συμφωνεῖται ἀπὸ τοῦδε ὅτι πᾶσα μεταβίβασις ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ἀτμοπλοίων θέλει γίνεσθαι ἐντὸς τῶν μνησθέντων ἀνωτέρω λιμένων, ἐλευθέρα παντὸς διαμεταλκομιστικοῦ δικαιώματος, τῶν ἀτμοπλοίων δυναμένων νὰ συμπλοτοποιῶσιν ἵνα ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγὰς ἀμφοῖν ἐν ἐναντίᾳ

περιστάσει, τὰ χρηματοδέματα καὶ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ προσδιωρισμένα πρὸς μεταβίβασιν ἐπὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου, θέλουσι φυλάττεσθαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς δι' ἐξόδων τῆς Ἑταιρίας ἄνευ πληρωμῆς τινος διαμεταχαριστικοῦ τέλους, ἀλλὰ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς καὶ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν·

α'.) Νὰ μεταφορίζῃ δωρεὰν τοὺς περιέχοντας παντὸς εἴδους ἀλληλογραφίαν φακέλλους ἢ σάκκους, τοὺς παραδιδομένους εἰς τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια, εἴτε ἀπὸ τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ταχυδρομεῖα καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Προξενεῖα, τὰ εὑρίσκοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς προσεγγίσεως τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τἀνάπαλιν, τῶν φακέλλων καὶ τῶν σάκκων τούτων παραδιδομένων, ἐννοεῖται, εἰς τὸν ὅρον των ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὸν λιμένα·

β'.) Νὰ μεταφορίζῃ δωρεὰν χρήματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, προσεγγίζοντα καὶ διευθυνόμενα εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς λιμένας τῶν προσεγγίσεων. Τὸ βάρος τῶν δωρεὰν μεταφορίζομένων τούτων ἀντικειμένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύω τόνους δι' ἕκαστον ταξείδιον, καὶ

γ'.) Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, νὰ παραχωρῇ δωρεὰν θέσεις ἐπιβατῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς διατροφῆς, κατ' ἔτος τεσσαράκοντα μὲν ἀ. καὶ β'. θέσεως μεταξὺ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τεσσαράκοντα ἀ. θέσεως μεταξὺ τῶν λιμένων τούτων καὶ τῶν ξένων, εἰς οὓς προσεγγίζουσι τὰ ἀτμόπλοια.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαγορεύεται ῥητῶς εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας, ὁσάκις προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, νὰ δέχωνται γράμματα ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, ἐξαιρέσει, ἐννοεῖται, τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς Ἑταιρίας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Ἑταιρία, ἢ τὰ Πρακτορεῖα αὐτῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδωσι μόνον ὀνλωτικὸν δι' ὅσας πραγματείας ἔχουσι νὰ ἐκφορτώσωσι τὰ ἀτμόπλοια εἰς ὃν λιμένα ἐκ τῶν μνησθέντων ἀνωτέρω προσορμιζόντων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸν γε-

νικὸν κανονισμὸν νὰ παραδίδωσι ὀνλωτικὸν καὶ δι' ἄλλους λιμένας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπικυρώσεως. Ἀνεξάρτως δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἐπὶ ἓν ἕτερον ἔτος, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐὰν δὲν θέλῃ γείνει ἐναντία τις κοινοποίησις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως αὐτῆς, ἐπικυρωθήσεται παρὰ τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας, ἡ δ' ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων γενήσεται ἐν Ἀθήναις ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν. Οὕτως ἡ Σύμβασις τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύω συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τῇ δευτέρᾳ (δεκάτῃ τετάρτῃ) τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔτους **1871**.

Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.
Α. ΜΑΛΤΕΖΟΣ.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Θ. Λεοναρδος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ δυνάμει πληρεξουσιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὁ Κύριος Ἀντώνιος Ῥικάκης, δικηγόρος, ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φρειδερίκος Λεύλανδ καὶ Σια» δυνάμει πληρεξουσιότητος αὐτῆς, λαβόντες ἐντολὴν νὰ προσδιορίσωσι τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας σχέσεις, καὶ ἀνταλλάξαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία «Φρειδ. Λεύλανδ καὶ Σια» ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐξαιρέσει ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, γραμμὰς συγκοινωνίας τα-

κτικὰς μὲν ἐκ Λιβερπούλ εἰς Τεργέστην μὲ προσεγγίσεις εἰς Πάλτριον, Μεσσήνην, Κέρκυραν, Ἀγκῶνα καὶ Βενετίαν δὶς τοῦ μηνὸς καὶ εἰς Πάτρας ἅπαξ τοῦ μηνὸς· ἐπίσης δὲ ἐκ Λιβερπούλ εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ προσεγγίσεις Γιβλαρτὰρ, Μελίτην καὶ Σύρον ἀνὰ τρεῖς ἑβδομάδας, κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Λιβερπούλ μὲ προσεγγίσεις κατὰ βούλησιν εἰς Κέρκυραν, Σύρον καὶ ἄλλους ἐξωτερικοὺς λιμένας· ἑκατέρωθεν δὲ γραμμὴν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας Πατρῶν, Λίγιου, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Κατακώλου καὶ Ναυπλίου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑταιρία δύναται νὰ προσθέτῃ ἢ ἀφαιρῇ ἕνα ἢ πλείονας ἐξωτερικοὺς τῶν τακτικῶν γραμμῶν λιμένας, ὀφείλει ὅμως νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως πάσης τοιαύτης μεταβολῆς.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἡμέραι τῆς ἀφίξεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς λιμένας Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Σύρου τῆς τακτικῆς γραμμῆς ὡς καὶ τῆς ἐκτάκτου, καθὼς καὶ αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀπ' αὐτῶν ἀναχωρήσεως, κανονίζονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, ἥτις ὅμως ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου ἐγκαίρως τὰ σχετικὰ ταχυδρομεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ δημοσιεύῃ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας, ἐκτελοῦντα τὴν ἢν διὰ τῆς παρούσης ἀναδέχονται συγκοινωνίαν, ἀπολαμβάνουσι καταπλέοντα εἰς τοὺς ἀνωτέρω μνησθέντας λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος πλήρους ἀτελείας ναυτιλιακῶν, ὑγειονομικῶν καὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἐκτὸς τῶν πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν λιμένων, προκυμαιῶν, φάρων καὶ φανῶν, ὡς ἐπίσης παρομοίας ἀτελείας τοῦ διαμετακομιστικοῦ, δημοτικοῦ καὶ τελωνιακοῦ ἐπὶ τῶν γαιανθράκων, τῶν προσδιωρισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν, καὶ δὲν δύνανται ν' ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, μήτε τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν προσδιωρίσθησαν, ἥτις εἶναι ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν, μήτε τέλος νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς κατάσχεσιν, κωλυσιπλοΐαν, παραμπόδισιν ἕνεκα χρεῶν, ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Ἐννοεῖται δ' ὅτι, ἂν τὰ ἀτμόπλοια ἄλλων Ἑταιριῶν δὲν ὑποχρεωθῶσι διὰ συμβάσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν λιμένων, προκυμαιῶν, φάρων καὶ φανῶν

διαιωμάτων ἢ ἀπαλλαγῶσιν ἀκολούθως τῆς τοιαύτης πληρωμῆς θέλουσι καὶ τὰ τῆς μνημονευθείσης Ἑταιρίας ἀπαλλαγῆ ὡσαύτως.

Αἱ ἀνωτέρω ἄτελειαι συνεχίζονται μετ' ἐλεύσεων τῆς ἐν ἐνεργείᾳ συμβάσεως τῆς 24 Φεβρουαρίου 1871.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τοὺς εἰρημένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 Ἑλληνικοὺς λιμένας, ἄνευ διακρίσεως προελεύσεως, χρήματα καὶ εἴδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἐμπορεύματα πάσης φύσεως, ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καθόσον ἥτε εἰσαγωγὴ, ἢ ἡ εἴσοδος, καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ἢ ἔξοδος εἶναι συγχεχωρημένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς, τὰς τελωνιακὰς καὶ τὰς ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἐννοεῖται δ' ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουσιν ἔχει ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰς αὐτὰς εὐκολίας τὰς παρεχομένας καὶ εἰς ἄλλας ἑταιρίας τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν ταῖς μετὰ τῶν Τελωνείων, τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν ἐν πάσῃ ὥρᾳ ἐργασίας αὐτῶν, ὅπως γίνηται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἄνευ διακοπῆς, ὡς καὶ αἱ ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐγκαίρως.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ἡ εἰρημένη Ἑταιρία ἤθελε συνομολογήσει μεταγενεστέρως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, ἢ μετ' ἄλλης ξένης Ἑταιρίας ἀναγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργῆται μεταξὺ αὐτῶν ἀνταλλαγὴ μεταφορᾶς χρηματοδεμάτων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν ἄνευ διακρίσεως τῆς προελεύσεως αὐτῶν ἐσωτερικῆς τε ἢ ἐξωτερικῆς συμφωνεῖται ἀπὸ τοῦδε ὅτι πᾶσα μεταβίβασις ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ἀτμόπλοιον θέλει γίνεσθαι ἐντὸς τοῦ λιμένος Πατρῶν καὶ τῶν μνησθέντων ἀνωτέρω ἄλλων λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐλευθέρα παντὸς διαμετακομιστικοῦ δικαιώματος, τῶν ἀτμοπλοίων δυναμένων νὰ συμπληρώζωσιν ἵνα ἐνεργῶσιν τὰς ἀνταλλαγὰς αὐτῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὰ χρηματοδέματα καὶ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ προσδιωρισμένα πρὸς μεταβίβασιν ἐπὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου, θέλουσι μὲν φυλάττεσθαι

ἐπὶ τῆς ξηρᾶς δι' ἐξόδων τῆς Ἑταιρίας ἄνευ πληρωμῆς τινὸς διαμετακομιστικοῦ τέλους, ἀλλὰ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν·

1. Νὰ μετακομίζῃ δωρεὰν τοὺς περιέχοντας παντὸς εἴδους ἀλληλογραφίαν φακέλλους, τοὺς παραδιδομένους εἰς τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια ἀπὸ τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ ἢ ἐξωτερικὰ ταχυδρομεῖα καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Προξενεῖα, τὰ εὑρεύοντα εἰς τοὺς λιμένας τῶν προσεγγίσεων τῶν ἀμτοπλοίων, καὶ τἀνάπαλιν, τῶν φακέλλων τούτων παραδιδομένων, ἐννοεῖται, εἰς τὸν ὅρον των ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὸν λιμένα·

2. Νὰ μετακομίζῃ δωρεὰν χρήματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, προερχόμενα καὶ διευθυνόμενα εἴτε εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, εἴτε εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς λιμένας τῶν προσεγγίσεων. Τὸ βάρος τῶν δωρεὰν μετακομιζομένων τούτων ἀντικειμένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύω τόννους εἰς ἕκαστον ταξείδιον, καὶ

3. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, νὰ παραχωρῇ δωρεὰν θέσεις ἐπιβατῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς διατροφῆς, κατ' ἔτος τεσσαράκοντα μὲν ἀ. καὶ Β'. τάξεως μεταξὺ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἴκοσι ἀ. τάξεως μεταξὺ τῶν λιμένων τούτων καὶ τῶν ξένων, εἰς οὓς προσεγγίζουσι τὰ ἀτμόπλοια τῆς προκειμένης Ἑταιρίας.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαγορεύεται ῥητῶς εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας, ὁσάκις προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, νὰ δέχωνται γράμματα ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, ἐξαιρέσει, ἐννοεῖται, τῆς ὑπηρεσίας τῶν Πρακτόρων τῆς Ἑταιρίας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Ἑταιρία ἢ τὰ Πρακτορεῖα αὐτῆς ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδωσι δηλωτικὸν μόνον δι' ὅσας πραγματείας ἔχουσι νὰ ἐκφορτώσωσι τὰ ἀτμόπλοια εἰς ὃν λιμένα προσορμίζονται, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸν γενικὸν κανονισμὸν τοῦ νὰ παραδίδωσι δηλωτικὰ καὶ δι' ἄλλους λιμένας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπικυρώσεως. Ληξάσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἐπὶ ἓν ἕτερον ἔτος καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐὰν δὲν ἤθελε γείνει ἐναντία τις κοινοποίησις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἓξ, τοὐλάχιστον, μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως αὐτῆς, ἐπικυρωθήσεται παρά τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας, ἡ δ' ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων γενήσεται ἐν Ἀθήναις ἐντὸς ἑνὸς μηνός, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν. Οὕτως ἡ σύμβασις τεθήσεται ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύω συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἐκατῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν δεκάτην τετάρτην (εἰκοστὴν ἕκτην) τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔτους **1871**.

(Τ. Σ.)Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ. (Τ. Σ.) Α. ΡΙΚΑΚΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Διὰ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς Ἰταλικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας ἡ «Τριναχρια», συνομολογηθείσης τὴν 20 Δβρίου π. ε. ἀνεδέχθη ἡ ἑταιρία αὕτη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ διαφόρων λιμένων ἐξωτερικῶν καὶ τῶν λιμένων Πειραιῶς, Σύρου καὶ Κερκύρας.

Εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἑταιρίαν παρεχωρήθησαν αἱ συνήθως εἰς τὰς ξένας Ἀτμοπλοϊκὰς Ἑταιρίας παραχωρούμεναι εὐκολίαι καὶ λιμενικαὶ ἀτέλειαι, καθ' ἃ τοῦτο διατυποῦται ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τῆς συμβάσεως· προσέτι δὲ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς συμβάσεως ἐπετράπη εἰς τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς νὰ ἐκτελῶσι καὶ ἐσωτερικὴν συγκοινωνίαν, ἤτοι νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιτρέπωσιν οἱ ἐγχώριοι νόμοι καὶ αἱ ἐν ἰσχύϊ συμβάσεις. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει πρακτικὴν ἐφαρμογήν, μόνον καθόσον ἀφορᾷ τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν λιμένων Κερκύρας, Σύρου καὶ Πειραιῶς, ἥτις διὰ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας συνομολογηθείσης συμβάσεως ἐξηρέθη τοῦ εἰς

τὴν ἑταιρίαν ταύτην παραχωρηθέντος διὰ τοὺς λοιποὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας. Ἀπέναντι τῶν εἰς τὴν Ἑταιρίαν ταύτην παραχωρηθεισῶν εὐκολιῶν ἀνέλαβεν αὕτη, διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τῆς συμβάσεως, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταφέρῃ διαρκῶς διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς 1) τὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκοντα ἀντικείμενα, ὧν τὸ βάρος δι' ἕκαστον ταξείδιον δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν ἥμισυ τόνον· 2) νὰ παραχωρῇ δωρεὰν ἐτησίως 10 θέσεις α. τάξεως καὶ 5 β'. προέτι δὲ δι' ἰδίου πρωτοκόλλου ἡ αὐτὴ ἑταιρία ἀνεδέχθη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλλους τοὺς ἐξ Ἑλλάδος ἢ διὰ τὴν Ἑλλάδα διευθυνομένους.

Τοιαῦται αἱ κυριώτεραι διατάξεις τῆς προκειμένης συμβάσεως, πρὸς κύρωσιν τῶν ὁποίων λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ συνημμένον νομοσχέδιον.

Ἀθῆναι, τὴν 21 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Φ. Γαλλιάν, ἀντιπροσώπου τῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας «Τρινάκρια» ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα σύμβασις ἐξ ἄρθρων 9 συγκειμένη καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας ἡ «Τρινάκρια».

Ὁ κύριος Θεόδωρος Λεονάρδος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, καὶ ὁ κύριος Φρ. Γαλλιάν, ἐν ὀνόματι τῆς Ἰταλικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας ἡ «Τρινάκρια», λαβόντες ἁρμοδίως ἐντολὴν νὰ προσδιορίσωσι τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας σχέσεις καὶ ἀνταλλάξαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἑταιρία «Τρινάκρια» ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της, ἐξαιρέσει ἀκαταλλήτου δυνάμεως, τὰς ἀκολούθους γραμμὰς συγκοινωνίας.

1. Γραμμὴν ἑβδομαδιαίας συγκοινωνίας μεταξὺ Νεαπόλεως, Παλέρμου, Μεσσήνης, Πειραιῶς καὶ Κωνσταντινουπόλεως μὲ ἐναλλαξ προσέγγισιν εἰς Σύρον καὶ Σμύρνην καὶ εἰς Βῶλον καὶ Θεσσαλονίκην, καὶ

2. Γραμμὴν συγκοινωνίας, ὡσαύτως ἑβδομαδιαίαν, μεταξὺ Βενετίας, Βρεντησίου, Κερκύρας καὶ Πειραιῶς.

Ἄρθρον 2. Ἡ διαληφθεῖσα ἑταιρία κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προσδιορίζῃ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως τῶν ἀτμοπλοίων της εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας, εἰς οὓς ὑποχρεοῦνται νὰ προσορμίζωνται διὰ τοῦ ἄρθρου 1ου τῆς παρούσης συμβάσεως. Διατηρεῖ ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιφέρῃ οἱανδήποτε ἐπὶ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐκτελουμένου διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της δρομολογίου ἄλλην νομίσει κατάλληλον τροποποίησιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπιχειρήσεώς της, ὡς ἐπίσης νὰ προσθέτῃ ἢ νὰ ἀφαιρῇ προσεγγίσεις εἰς ἄλλους Ἰταλικοὺς ἢ ξένους λιμένας, ἢ καὶ νὰ προεκτείνῃ τὴν μεταξὺ Νεαπόλεως καὶ Κωνσταντινουπόλεως γραμμὴν μέχρι τῶν λιμένων τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Ἡ μνησθεῖσα ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιῇ ὡς οἷόν τε τάχιστα τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων περὶ τῶν ἀνωτέρω τροποποιήσεων.

Ἄρθρον 3. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς μνησθείσης ἑταιρίας, ἐνόσῳ θέλουσιν εἶσθαι προσδιορισμένα εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαν, θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἐντὸς τοῦ λιμένος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἔνθα δικαιοῦνται νὰ καταπλέωσιν, ἀτέλειαν τῶν ὑγειονομικῶν, λιμενικῶν, διαμετακομιστικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῶν εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν προσδιορισμένων γαιανθράκων διαμετακομιστικῶν, δημοτικῶν καὶ τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ἐξαιρουμένων τῶν δικαιωμάτων πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν λιμένων, μόλων, φάρων καὶ φανῶν· δὲν δύνανται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ν' ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, μήτε τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν εἶναι προσδιορισμένα, ἤτοι τὴν μεταφορὰν ἀνταποκρίσεων, ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων κλπ. μήτε νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς κατάσχεσιν, παρεμπόδισιν, κωλυσιπλοΐαν, ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου παραχωρηθεῖσαι ἀτέλειαι θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίας τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἰρημένης ἑταιρίας, ἐκτὸς τῆς

ἀτελείας τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν πρὸς κατανάλωσιν τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς γαιανθράκων, ἥτις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐπὶ κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς μνησθείσης ἑταιρίας ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τοὺς λιμένας Κερκύρας, Σύρου καὶ Πειραιῶς, δυνάμενα μάλιστα νὰ εἰσπλέωσιν ἢ ἐκπλέωσιν αὐτῶν κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτὸς, χρήματα καὶ εἴδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἐμπορεύματα πάσης φύσεως, ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καθ' ὅσον ἡ τε εἰσαγωγὴ ἢ εἴσοδος καὶ ἐξαγωγὴ ἢ ἡ ἔξοδος εἶναι συγκεχωρημένα ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς, τὰς τελωνιακὰς καὶ τὰς ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων τοῦτ' αν διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουσιν ἔχει ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰς αὐτὰς εὐκολίας τὰς παρεχομένας εἰς ἄλλα ξένα ἀτμόπλοια τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνείων, τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λιμενικῶν ἀρχῶν ἐργασίας αὐτῶν ὅπως ἐνεργῆται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Ἄρθρον 5. Αἱ ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοίων τῆ, εἰρημένης ἑταιρίας δὲν συγχωροῦνται, εἰμὴ καθ' ὅσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο οἱ ἐγχώριοι νόμοι καὶ αἱ ἐν ἰσχύϊ συνθῆκαι ἢ συμβάσεις.

Ἄρθρον 6. Ἐὰν ἡ διαληφθεῖσα Ἑταιρία ἤθελε συνομολογήσει μεταγενεστέρως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἢ μετ' ἄλλης ξένης ἑταιρίας, ἀναγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, σύμβασιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργῶνται μεταξὺ αὐτῶν ἀνταλλαγαὶ μεταφορᾶς χρηματοδεμάτων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν οἱασδήποτε προελεύσεως, ἐσωτερικῆς τε καὶ ἐξωτερικῆς, συμφωνεῖται ἀπὸ τοῦδε ὅτι πᾶσα μεταβίβασις ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ἀτμόπλοιον θέλει γίνεσθαι ἐντὸς τῶν λιμένων Πειραιῶς, Σύρου καὶ Κερκύρας, ἐλευθέρα παντὸς διαμετακομιστικοῦ δικαιώματος, τῶν ἀτμοπλοίων δυναμένων νὰ συμπληρώζωσιν ἕνα ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγὰς αὐτῶν. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν τὰ χρηματοδέματα καὶ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ προσδιωρισμένα πρὸς μεταβίβασιν ἐπὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου, θέλουσι μὲν φυλάττεσθαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς δι' ἐξόδων τῆς ἑταιρίας ἄνευ

πληρωμῆς τινος διαμετακομιστικοῦ τέλους, ἀλλὰ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ τοὺς ὑγειονομικοὺς κανονισμούς.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἀτμόπλοια τῆς μνησθείσης ἑταιρίας δικαιοῦνται νὰ συμπληρώζωσιν ἐντὸς τῶν λιμένων τῆς Κερκύρας, Σύρου καὶ Πειραιῶς διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐμπορευμάτων, προερχομένων ἐκ τῆς Δύσεως διὰ τὴν ἀνατολὴν καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Ἄρθρον 7. Ἡ ἑταιρία «ἡ Τρινάκρια» ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς.

α.) Τὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀνήκοντα ἀντικείμενα, προερχόμενα ἢ διευθυνόμενα εἰς ἐξωτερικοὺς λιμένας, ἔνθα τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς προσεγγίζουσιν.

Τὸ ὄγκος τῶν δωρεὰν μεταβιβαζομένων τούτων ἀντικειμένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ποτε ἥμισυ τόνον ἐκ χιλίων χιλιογράμμων καθ' ἕκαστον ταξειδίον, καὶ

β.) Νὰ τῇ παραχωρῇ δωρεὰν ἑτησίως δέκα θέσεις α. τάξεως καὶ πέντε θέσεις β. τάξεως ἀνόδου καὶ ἐπανόδου, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων τῆς διατροφῆς, ἅτινα θέλουσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιβαρύνει τοὺς ἐπιβάτας. Αἱ θέσεις αὗται χορηγοῦνται τῇ προτάσει καὶ αἰτήσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

Πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς διαληφθείσης Ἑταιρίας μεταφορὰν τῶν ταχ. φακέλλων, ἀνήκον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διακυβοσίαν τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως, εἶναι ξένον τῆς παρούσης ἀτμοπλοϊκῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ῥητῶς εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοπλοίων τῆς μνησθείσης ἑταιρίας, ὑπὸ οἵας προσωρμίζωνται εἰς Κέρκυραν, Πειραιᾶ καὶ Σύρον, ὡς καὶ εἰς τοὺς πράκτορας αὐτῆς, νὰ δέχωνται ἐπιστολὰς ἐκτὸς τῶν ταχ. φακέλλων, ἐξαιρέσει, ἐννοεῖται, τῶν ἐπιστολῶν τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν πρακτόρων τῆς Βασιλικῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτορίων τῆς ἑταιρίας.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας «ἡ Τρινάκρια» μεταφερόμενοι ταχ. φάκελλοι παραδίδονται καὶ παραλαμβάνονται, ἐντὸς ὅσῳ τὸ δυνατὸν βραχυτάτου διαστήματος, εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον τοῦ λιμένος τῆς ἀφίξεως.

Ἄρθρον 9. Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς, θέλει ἐπικυρωθῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν παρὰ τοῦ

ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἑλληνικοῦ ὑπουργείου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς εἰρημένης ἑταιρίας, καὶ θέλει τεθῆ εἰς ἐνέργειαν ἐν διαστήματι ἑνὸς μηνός, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν, ἀφ' ἧς ἀνταλαχθῶσιν αἱ ἀμοιβαῖαι ἐπικυρώσεις ἐν Ἀθήναις· θέλει δὲ ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος· τούτου παρελθόντος, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἑως οὗ τὸ ἓν τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀναγγείλῃ πρὸς τὸ ἕτερον, ἓξ μῆνας πρὶν, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ τοῦ νὰ παύσῃ ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν, τῇ 20 Ιουρίου (1 Ἰανουαρίου) τοῦ σωτηρίου ἔτους χιλιοστοῦ, ὀκτακοσιοστοῦ, ἑβδομηκοστοῦ τρίτου (τετάρτου).

(Τ. Σ.) Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

(Τ. Σ.) Φ. ΓΑΛΛΙΑΝ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ πρωτοτύπου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων

Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας «Ἅγιος Ἀνδρέας» ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα θαλασσοπλοϊκὴ σύμβασις, ἐξ ἄρθρων 10 συγκειμένη.

Εἰς τὴν Ἑταιρίαν ταύτην παραχωροῦνται αἱ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς θαλασσοπλοϊκὰς Ἑταιρίας παρεχόμεναι ἀτέλειαι καὶ εὐκολίαι, καὶ ἐπομένως θεωρῶ περιττὸν νὰ προέλθω εἰς ἀναπτύξεις τῶν ἄλλως τε σαφῶν διατάξεων τῆς ὑποβαλλομένης συμβάσεως.

Ἀθῆναι, 20 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ θαλασσοπλοϊκῆς Ἑταιρίας «Ἅγιος Ἀνδρέας» συνομολογηθεῖσα σύμβασις τὴν 8 Νοεμβρίου 1874, συγκειμένη ἐξ ἄρθρων 10 καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Ὁ κύριος Θ. Λεονάρδος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὁ κύριος Α. Γιαλούσης ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἅγιος Ἀνδρέας» δυνάμει πληρεξουσιότητος αὐτῆς, λαβόντες ἐντολὴν νὰ προσδιορίσωσι τὰ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας σχέσεις καὶ ἀνταλλάξαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία «Ἅγιος Ἀνδρέας» ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐξυπηρέτει ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, γραμμὴν τακτικῆς συγκοινωνίας ἅπαξ, προτιμότερον δὲ δὶς τοῦ μηνὸς, ἐκ Λιβερπούλ εἰς Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Λιβερπούλ μετὰ προσεγγίσεων κατὰ βούλησιν εἰς Πειραιᾶ.

Ἄρθρον 2. Ἡ Ἑταιρία δύναται νὰ προσθέτῃ ἢ ἀφαιρῇ ἕνα ἢ πλείονας ἐξωτερικοὺς λιμένας ἐν τῇ διατηρουμένῃ ὡς ἀνωτέρω γραμμῇ, ὀφείλει ὅμως νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως πάσης τοιαύτης μεταβολῆς.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἡμέραι τῆς ἀφίξεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Πειραιᾶ καὶ αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεως κανονίζονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, ἥτις ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου ἐγκαίρως τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Πειραιῶς καὶ νὰ δημοσιεύῃ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας ἐκτελοῦντα τὴν ἐν διὰ τῆς παρούσης ἀναδέχονται συγκοινωνίαν ἀπολαμβάνουσι

καταπλέοντα εν τῷ λιμένι Πειραιῶς πλήρους ἀτελείας τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, πλὴν τῶν πρὸς κατεσκευὴν καὶ συντήρησιν λιμένων, προκυμαιῶν, φάρων καὶ φανῶν, ὡς ἐπίσης παρομοίας ἀτελείας τοῦ διακαταπλοιστικοῦ καὶ τελωνειακοῦ ἐπὶ τῶν γαιανθράκων τῶν προσδιωρισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν καὶ δὲν δύνανται ν' ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, μήτε τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν προσδιωρίσθησαν, ἤτις εἶναι ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν, μήτε τέλος νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς κατάσχεσιν, κωλυσιπλοΐαν, παρεμπόδισιν ἕνεκεν χρεῶν ἢ αὐθεντικῆν κράτησιν.

Αἱ ἀνωτέρω ἀτέλειαι παραχωροῦνται καὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς, ἄνευ διακρίσεως προελεύσεως, χρήματα καὶ εἴδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἐμπορεύματα πάσης φύσεως ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καθόσον ἡ τε εἰσαγωγὴ ἢ ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ἢ ἡ ἔξοδος εἶναι συγκεχωρημένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς ὑγειονομικὰς, τελωνειακὰς καὶ ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουσιν ἔχει ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰς αὐτὰς εὐκολίας τὰς παρεχομένας εἰς ἄλλας Ἑταιρίας τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνείων, τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐργασίαις αὐτῶν, ὅπως γίνηται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἄνευ διακοπῆς, ὡς καὶ ἡ ἀναχώρησις αὐτῶν ἔγκαιρος.

Ἄρθρον 6. Ἐὰν ἡ εἰρημένη Ἑταιρία ἤθελε συνομολογήσει μεταγενεστέρως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, ἢ μετ' ἄλλης ξένης Ἑταιρίας, ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, σύμβασιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργῆται μεταξὺ αὐτῶν ἀνταλλαγὴ μεταφορᾶς χρηματοδεμάτων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν ἄνευ διακρίσεως τῆς προελεύσεως αὐτῶν, ἐσωτερικῆς τε ἢ ἐξωτερικῆς, συμφωνεῖται ἀπὸ τώρα ὅτι πᾶσα μεταβίβασις ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ἀτμόπλοιον θέλει γίνεσθαι ἐντὸς τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἐλευθέρα παντὸς διακατακομιστικοῦ δικαιώματος, τῶν ἀτμοπλοΐων δυναμένων νὰ συμπλησιάζωσιν ἵνα ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγὰς αὐτῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιστάσει,

τὰ χρηματοδέματα καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ προσδιωρισμένα πρὸς μεταβίβασιν ἐπὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου θέλουσι μὲν φυλάττεσθαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς δι' ἐξόδων τῆς Ἑταιρίας ἄνευ πληρωμῆς τινος διακατακομιστικοῦ τέλους, ἀλλὰ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 7. Ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν·

α') Νὰ μετακομίζῃ δωρεὰν τοὺς περιέχοντας παντὸς εἴδους ἀλληλογραφίαν φακέλλους, τοὺς παραδιδομένους εἰς τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια παρὰ τοῦ Ταχυδρομείου Πειραιῶς πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ ταχυδρομεῖα ἢ τὰ Ἑλληνικὰ Προξενεῖα τὰ εὑρεύοντα εἰς τοὺς λιμένας τῶν προσεγγίσεων τῶν ἀτμοπλοίων καὶ πάλιν, τῶν φακέλλων τούτων παραδιδομένων, ἐννοεῖται, εἰς τὸν ὅρον των ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὸν λιμένα·

β') Νὰ μετακομίζῃ δωρεὰν χρήματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, προερχόμενα καὶ διευθυνόμενα εἰς Πειραιᾶ, εἴτε εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς λιμένας τῶν προσεγγίσεων. Τὸ βάρος τῶν δωρεὰν μετακομιζομένων τούτων ἀντικειμένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύω τόνους εἰς ἕκαστον ταξείδιον·

γ') Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, νὰ παραχωρῇ δωρεὰν θέσεις ἐπιβατῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς διατροφῆς, κατ' ἔτος τεσσαράκοντα ἀ. καὶ β'. θέσεως μεταξὺ Πειραιῶς καὶ τῶν ξένων λιμένων, εἰς οὓς προσεγγίζουσι τὰ διαπλεόντα ἀτμόπλοια.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ῥητῶς εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας, ὁσάκις προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, νὰ δέχωνται γράμματα ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, ἐξαιρέσει, ἐννοεῖται, τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς Ἑταιρίας.

Ἄρθρον 9. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπικυρώσεως. Ἀπραξάσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἐπὶ ἓν ἕτερον ἔτος καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐὰν δὲν ἤθελε γείνει ἐναντία τις κοινοποίησις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 10. Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως αὐτῆς, ἐπικυρωθήσεται παρὰ τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῆς Διευ-

θύνσεως τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας, ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων γενήσεται ἐν Ἀθήναις ἐντὸς μηνὸς ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατὸν οὕτως ἡ σύμβασις τεθήσεται ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύω συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τῇ ὀγδόῃ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους **1874**.

(Τ. Σ.) Θ. Δεσνάρδος.

Α. Γιαλούσης.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Κατὰ τὴν σύνοδον τῆς Βουλῆς τοῦ **1872** ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς σύμβασις, συναφθεῖσα μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ κ. Ι. Δούμα ἀφ' ἑτέρου, περὶ συστάσεως πυριτιδοποιείου ἐν Ἑλλάδι. Διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐχορηγεῖτο τῷ κ. Ι. Δούμα εἰκοσαετὴς ἀποκλειστικὸν προνόμιον καὶ ἀτέλεια εἰσαγωγῆς τῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν τοῦ καταστήματος μηχανῶν καὶ τῶν πρὸς ἐνέργειαν αὐτοῦ πρώτων ὑλῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀνελάμβανε τὸ Δημόσιον τὴν ὑποχρέωσιν ἀ.) νὰ προμηθεύηται ἐκ τοῦ καταστήματος τούτου τὴν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαίαν πυρίτιδα, ἧς τὸ ποσὸν ὡρίσθη οὐχὶ κατώτερον τῶν ὀκτὼ χιλιάδων ὀκάδων κατ' ἔτος· β'.) νὰ προχωρήσῃ δωρεὰν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυριτιδοποιείου καὶ εἰς πλήρη αὐτῆς ἰδιοκτησίαν ἑκατὸν στρέμματα ἐθνικῆς γῆς τρίτης ποιότητος, κατ' ἐκλογὴν αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ σύμβασις αὕτη, μὴ ψηφισθεῖσα τότε, μένει ἔτι ἐκκρεμὴς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Ἐσχάτως ὅμως ὁ κ. Ι. Δούμας καὶ ὁ κ. Κ. Μωραϊτίνης, ἐκδοχεῖς τῶν δικαιωμάτων τοῦ πρώτου, δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδήλωσαν ὅτι τὰ διὰ τῆς μνησθείσης συμβάσεως παρεχόμενα αὐτοῖς πλεονεκτήματα περιορίζουσι μόνον ἀ.) εἰς τὸ εἰκοσαετὲς ἀποκλειστικὸν προνόμιον, καὶ β'.) εἰς τὴν ἀτέλειαν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν τοῦ καταστήματος μηχανῶν καὶ τῶν πρὸς ἐνέργειαν αὐτοῦ πρώτων ὑλῶν.

Φρονοῦντες ὅτι ἡ ὕπαρξις πυριτιδοποιείου ἐν Ἑλλάδι ἔσεται διὰ πολλοὺς λόγους χρήσιμος ὑπό τε βιομηχανικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἔποψιν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς

τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγοῦνται τῷ κ. Κ. Μωραϊτίνῃ τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πλεονεκτήματα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν **18** Νοεμβρίου **1874**.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐσωτερικῶν — Οἰκονομικῶν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ. — Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον **1**.

Χορηγεῖται τῷ κ. Κωνστ. Μωραϊτίνῃ εἰκοσαετὲς ἀποκλειστικὸν προνόμιον συστάσεως πυριτιδοποιείου ἐν Ἑλλάδι.

Τὰ ἤδη ὑπάρχοντα πυριτιδοποιεῖα δύνανται νὰ ἐξακολουθῶσι τὰς καὶ σήμερον ἐργασίας των, χωρὶς ὅμως νὰ δύνανται ἐν τῷ μέλλοντι ν' αὐξήσωσι τὴν παραγωγὴν αὐτῶν ἢ νὰ προσθέσωσι νέα μηχανήματα, τροποποιοῦντα τὰς ἐργασίας των.

Ἄρθρον **2**.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν τοῦ καταστήματος μηχανῶν καὶ τῶν πρὸς ἐνέργειαν αὐτοῦ πρώτων ὑλῶν εἶναι ἀπηλλαγμένη παντὸς τέλους εἰσαγωγῆς δημοσίου ἢ δημοτικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν **18** Νοεμβρίου **1874**.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐσωτερικῶν — Οἰκονομικῶν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ. — Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ παραχωρήσεως δικαιώματος πρὸς σύστασιν ἐν Ἑλλάδι πυριτιδοποιείου.

Μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ κυρίου Ι. Δούμα ἀφ' ἑτέρου, συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα·

Ἄρθρ. **1**. Χορηγεῖται εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Δούμαν δικαίωμα συστάσεως ἐν Ἑλλάδι πυριτιδοποιείου εἴτε δι' ἰδίων αὐτοῦ κεφαλαίων εἴτε διὰ μετοχῶν.

Τὸ κατάστημα τοῦτο δέον νὰ καταρτισθῇ, ὡς ἓν τῶν ἐντελεστέρων ἐν Εὐρώπῃ τοιούτων καταστημάτων, ὡς πρός τε τὴν διάθεσιν, τὴν σχετικὴν τοποθέτησιν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν

διαφόρων κτιρίων, τὸ εἶδος τῶν χρησίμων πρὸς κατασκευὴν πυρίτιδος καὶ ἐξακρίβωσιν τῆς ποιότητος αὐτῆς μηχανημάτων, τὴν τοποθέτησιν αὐτῶν καὶ τὰ μέσα τῆς ἀσφαλείας καὶ ἐνγένει ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν λυσιτελῆ πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἴδους πυρίτιδος πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου, τῶν ὑπονόμων καὶ τοῦ πολέμου, νὰ κάμῃ δ' ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐντὸς 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης.

Ἄρθρ. 2. Ὁ κ. Ι. Δούμας ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὸ κατάστημα τοῦτο ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν καλῇ καταστάσει ἐπὶ εἴκοσιν ὁλόκληρα ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίας· κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῆς εἰκοσαετίας ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ἄλλον νὰ διατηρῇ ἰδιωτικὸν πυριτιδοποιεῖον πρὸς παραγωγὴν οἱουδήποτε εἴδους πυρίτιδος.

Ἄρθρ. 3. Τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ προμηθεύηται ἐκ τοῦ καταστήματος τούτου ἐτησίως πυρίτιδα ἀκτὼ χιλιάδων ὀκάδων· ὁ κ. Δούμας ὅμως ὀφείλει νὰ κατασκευάζῃ, ὁσάκις ἤθελε ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, μέχρι 15 χιλιάδων ὀκάδων κατὰ τριμηνίαν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ τιμή, ἣν τὸ Δημόσιον θέλει πληρώνει πρὸς ἀγορὰν τῆς ἐτησίως ἐκ τοῦ καταστήματος λαμβανομένης πυρίτιδος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ εἰμὴ κατὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν τὴν τιμήν, εἰς ἣν προμηθεύεται τὴν πυρίτιδα ἐπὶ ὁμοίας περιστάσεσι τὸ Κράτος, οὗ τὴν πυρίτιδα ἤθελε παραδεχθῇ ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις διὰ τὴν στρατιωτικὴν αὐτῆς ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 5. Τὸ ἱδρυθησόμενον πυριτιδοποιεῖον ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάζῃ τὴν διὰ τὸ Δημόσιον πυρίτιδα διὰ τῶν πυριτιδομύλων *mailes pesantes*. Ἐν ᾗ ὅμως περιπτώσει ἤθελε θεωρηθῇ ἀναγκαία κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰκοσαετίας μεταβολὴ ἢ τροποποίησις τῆς μεθόδου τῆς κατασκευῆς τῆς πυρίτιδος πρὸς ἀπομίμησιν ὁμοίων μεταβολῶν ἢ τροποποιήσεων, παραδεκτῶν γενομένων παρὰ Κυβερνήσεως Κράτους τινὸς Εὐρωπαϊκοῦ διὰ τὴν πυρίτιδα τοῦ πολέμου, ἡ διεύθυνσις τοῦ πυριτιδοποιείου ὑποχρεοῦται ν' ἀκολουθήσῃ τὴν οὕτως ὑποδειχθησομένην μέθοδον καὶ νὰ κατασκευάζῃ κατ' αὐτὴν τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὸ Δημόσιον πυρίτιδα, ἐὰν ἤθελεν ἐγκαίρως εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου· ἄλλως τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως διὰ τὸ μέλλον τῆς ἐτησίου προμηθείας τῶν 8,000 ὀκάδων πυρίτιδος.

Ἄρθρ. 6. Ὁ τρόπος δι' οὗ γίνονται παραδεκταὶ αἱ πρὸς κατασκευὴν τῆς πρὸς χρῆσιν τοῦ Δημοσίου πυρίτιδος πρῶται ὕλαι, καὶ ὁ τῆς κατεργασίας καὶ παραλαβῆς τῆς πυρίτιδος τούτου

τῆς, ῥυθμισθήσεται διὰ κανονισμοῦ, συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου, ὑποβληθησομένου αὐτῷ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ πυριτιδοποιείου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ καταστήματος καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ἐν Εὐρώπῃ ἰσχύοντα.

Ἄρθρ. 7. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὁρίζει τὴν ποσότητα τῆς παραδόσεως τῆς ἐνιαυσίας ἀγορασθησομένης πυρίτιδος ἢ τῶν διαφόρων δόσεων αὐτῆς, εἰδοποιοῦν τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυριτιδοποιείου τοὐλάχιστον 4 μῆνας πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης.

Ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, ὀφείλει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν νὰ σχηματίσῃ ἐπιτροπὴν πρὸς παραλαβὴν τῆς πυρίτιδος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐνεργοῦσα τὰς δοκιμὰς αὐτῆς, θέλει κοινοποιεῖ τὸ ἐξαγόμενον αὐτῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της εἴς τε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυριτιδοποιείου. Ἐν περιπτώσει δέ, καθ' ἣν ἡ διεύθυνσις τοῦ πυριτιδοποιείου ἤθελε θεωρήσει τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὡς μὴ ὀρθήν, θέλει διορίζεσθαι ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω κοινοποιήσεως νέα πενταμελὴς ἐπιτροπή, ἧς τὰ τρία μέλη (ἐν οἷς καὶ ὁ πρόεδρος) διορίζονται παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, οὐχὶ ὅμως ἐκ τῶν εἰς τὴν πρώτην ἐπιτροπὴν λαβόντων μέρος, τὰ δὲ δύο παρὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ πυριτιδοποιείου.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της, τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς.

Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ἀνέκκλητος.

Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὡρισμένων προθεσμιῶν δὲν σχηματισθῶσιν αἱ ἐπιτροπαὶ ἢ δὲν κοινοποιήσωσι προσηκόντως τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἐνεργηθείσης ὑπ' αὐτῶν δοκιμῆς, ἡ προτεινομένη παρὰ τοῦ πυριτιδοποιείου πυρίτις θεωρεῖται ὡς ἐγκεκριμένη, καὶ τὸ Δημόσιον ἔσεται ὑποχρεωμένον νὰ παραλάβῃ αὐτήν.

Ἡ εἰς τὸ Δημόσιον παράδοσις τῆς πυρίτιδος γίνεται ἐντὸς τοῦ πυριτιδοποιείου, συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς αὐτοῦ, ἡ δὲ μεταφορὰ αὐτῆς γίνεται τῇ φροντίδι τοῦ Δημοσίου ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ πυρίτις ἤθελε θεωρηθῇ ὡς ἐγκεκριμένη.

Τὸ ἀντίτιμον ἑκάστης δόσεως πυρίτιδος πληρώνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυριτιδοποιείου, τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ὁρισθείσης ἐποχῆς τῆς παραλαβῆς τῆς πυρίτιδος· διὰ πᾶσαν δὲ

βραδύτητα κατὰ τὴν πληρωμὴν ἡ Κυβέρνησις ἐπιβαρύνεται μὲ τόκον 8 0|0 ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

Ἄρθρ. 8. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ κατάστημα παύσῃ νὰ παραχωρῇ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τὰ παρ' αὐτῆς παραγγελλόμενα ποσὰ πυρίτιδος πέραν μιᾶς ἑξαμηνίας, ἐξαιρέσει ἀνωτέρας βίας ἢ θεομηνίας νομίμως βεβαιωμένης, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἀγοράζῃ ἀλλοθεν τὸ ποσὸν τῆς μὴ παραδοθείσης αὐτῇ πυρίτιδος εἰς βάρος τοῦ καταστήματος, ἐκτὸς ἂν ἡ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος ἤθελε προτιμήσει νὰ προμηθεύσῃ αὐτὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπ' εὐθείας τὸ μὴ παραδοθὲν παρ' αὐτοῦ ποσὸν πυρίτιδος.

Ἄρθρ. 9. Ὁ κ. Ι. Δούμας ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως, 25 χιλιάδας δραχμῶν ὡς ἐγγύησιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών του.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη περιέχεται αὐτοδικαίως καὶ δι' ἁπλῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ἐὰν ἐντὸς διετίας δὲν ἱδρυθῇ τὸ πυριτιδοποιεῖον κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη αἴρεται μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ καταστήματος καὶ μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ παρ' ἐπιτροπῆς καὶ γνωμοδότησιν αὐτῆς, ὅτι τὸ πυριτιδοποιεῖον εἶναι καταλλήλως κατηρτισμένον ὥπως ἐκπληροῖ ἁπάσας τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεις αὐτοῦ· δύναται ἐν τούτοις νὰ ἀποδοθῇ αὕτη καὶ πρὸ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν Ἑλλάδι μηχανῶν τοῦ καταστήματος διπλασίας ἀξίας τοὐλάχιστον, αἵτινες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μένουσιν ὑπέγγυοι μέχρι τῆς ἐντὸς τῆς διετίας ὁρισθείσης συστάσεως τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 10. Τὸ Δημόσιον θέλει παραχωρήσει δωρεὰν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυριτιδοποιείου καὶ εἰς πλήρη αὐτῆς ἰδιοκτησίαν ἑκατὸν στρέμματα ἀδιαθέτου ἐθνικῆς γῆς τρίτης ποιότητος κατ' ἐκλογὴν αὐτῆς.

Ἡ ἀπὸ κατῳκημένων μερῶν ἀπόστασις εἰς ἣν θέλει ἱδρυθῇ, τὸ κατάστημα τοῦ πυριτιδοποιείου, ὁρισθήσεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ἀλλαχοῦ ἰσχύοντα καὶ τηρουμένων τῶν σχετικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.

Ἄρθρ. 11. Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν τοῦ καταστήματος μηχανῶν καθὼς καὶ τῶν πρὸς ἐνέργειαν αὐτοῦ πρώτων ὑλῶν ἔσται ἀπηλλαγμένη παντὸς τέλους εἰσαγωγῆς δημοσίου ἢ δημοτικοῦ δασμοῦ.

Ἄρθρ. 12. Ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερομένης εἰκοσαετίας ἔκτακτος καὶ σπουδαία ἐθνικὴ ἀνάγκη, βεβαιουμένη διὰ Β. Διατάγματος, ἤθελε παρουσιασθῇ, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταλαμβάνῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀνάγκης ταύτης τὸ διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ πυριτιδοποιείου ὡρισμένον μέρος καὶ νὰ ἐργάζηται ἐν αὐτῷ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἅπασαι αἱ δαπάναι διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ καταστήματος ἐπιβαρύνουσι τότε τὸ Δημόσιον, ὅπερ θέλει πληρώνει κατὰ μηνιαίας δόσεις, ὡς ἀποζημιώσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυριτιδοποιείου, ποσὸν ἀναλογοῦν μὲ πληρωμὴν ἐτησίαν 10|00 ἐπὶ τοῦ δαπανηθέντος κεφαλαίου πρὸς ἵδρυσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ καταστήματος. Ὀφείλει δὲ νὰ παραδώσῃ τὸ κατάστημα τῇ διευθύνσει, εἰς ἣν παρέλαβεν αὐτὸ κατάστασιν, ἅμα παρελθούσης τῆς ἐκτάκτου ταύτης περιστάσεως.

Ἄρθρ. 13. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῇ καθ' ὅλην τὴν εἰκοσαετίαν, ὁσάκις τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, τὸ κατάστημα ὑπὸ τεχνικὴν ἔποψιν, ἵνα βεβαιώται ἐὰν ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκπληροῖ πάντοτε ἀκριβῶς τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτῷ διὰ τῆς παρούσης ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος ὀφείλει νὰ ἐπανορθώνῃ πάσας τὰς καταδεικνυομένας αὐτῇ καὶ προσηκόντως βεβαιουμένας ἐλλείψεις τοῦ καταστήματος, ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς προσκληθῇ πρὸς τοῦτο· ἄλλως, δικαιοῦται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιχειρῇ δι' ἰδίων αὐτῆς ὑπαλλήλων καὶ εἰς βάρος τοῦ καταστήματος τὴν ἐπανόρθωσιν πασῶν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐλλείψεων.

Ἄρθρ. 14. Ἐπὶ πάσης διαφωνίας, τυχὸν ἐγειρομένης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς αὐτῆς εἰκοσαετίας μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ πυριτιδοποιείου, θέλει ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως διαιτητικὴ ἐπιτροπή, συγκειμένη ἐκ τοῦ προέδρου ἢ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ προέδρου ἢ εἰσαγγελέως τῶν Ἐρετῶν καὶ τοῦ προέδρου ἢ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δύναται νὰ διορίσῃ, ὁσάκις θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ πραγματογνώμονας.

Ἄρθρ. 15. Ὁ κ. Ι. Δούμας δύναται νὰ μεταβιβάσῃ, ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ εἰς ἕτερον πρόσωπον τὰ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως παρεχόμενα αὐτῷ δικαιώματα καὶ νὰ ὑποκαταστήσῃ αὐτὸ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἀναλαμβάνει.

Ἄρθρ. 16. Ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν θέλει ἰσχύει, εἰμὴ μετὰ

τὴν διὰ νόμου ἔγκρισιν τῶν ὅρων αὐτῆς. Ἐὰν δὲ δὲν ἐπιψηφισθῇ ἐντὸς τῆς παρούσης ἢ τῆς ἑπομένης συνόδου, θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουνίου 1872.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐσωτερικῶν — Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἰκονομικῶν — Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Στρατιωτικῶν

Ι. ΔΡΑΚΟΣ.

Οἱ πληρεξούσιοι τοῦ Ι. Δούμα.

Κ. Δ. Ἰσχύμαχος, Κ. Δούμας, Κ. Μωραϊτίνης.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ κατάχρησις τῆς ὁπλοφορίας, ἐξ ἧς συμβαίνουσιν ἀνθρωποκτονίαι καὶ τραυματισμοὶ συνηθέστερον ἐξ ἀφορμῶν ὅλως ἀσημάντων, ὑπηγόρευσε, πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν στυγερῶν τούτων κακουργημάτων, τὸ εἰς τὴν Βουλὴν, κατὰ τὴν σύνοδον αὐτῆς τοῦ ἔτους 1872, ὑποβληθὲν νομοσχέδιον ὑπὸ τοῦ τότε ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Β. Κ. Νικολοπούλου· ἀλλὰ καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μὴ συζητηθὲν, ἔμεινεν ἐκκρεμές.

Ἐπειδὴ ἡ περὶ ἧς πρόκειται κατάχρησις ὁσημέραι αὐξάνει, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ εἰρημένον νομοσχέδιον καὶ τὴν σχετικὴν αὐτῷ ἔκθεσιν καὶ νὰ συστήσω τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Εἰς πάντα θελήσαντα νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος ἡμῶν προήχθη, πέποιθα, ἡ κρίσις ὅτι τὸ μέγα μέρος τῶν λαμβανόντων χώραν παρ' ἡμῖν ἐγκλημάτων προέρχεται οὐχὶ ἐκ πονηρᾶς καὶ διεφθαρμένης καρδίας, ῥεπούσης εἰς τὸ ἐγκληματεῖν, ὡς παρατηρεῖται ἐν τισιν ἄλλαις χώραις. ἀλλ' ἐκ στιγμιαίων παρορμήσεων καὶ διαπληκτισμῶν παραμορφούντων κατὰ φυσικὸν λόγον εἰς τοὺς κατοικοῦντας μεσημβρινὰ κλίματα καὶ ὑπὸ αἴθριον οὐρανὸν, οἷος εἶναι ὁ τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ εὐχερὲς μέσον πρὸς τέλεσιν τῶν ἐγκλημάτων τούτων εἶναι δυστυχῶς ἡ ἐπάρατος ἰδέα τῆς ἐξαπλώσεως τῆς ὁπλοφορίας.

Ὑπέρτατον καθῆκον τῆς πολιτείας, τουτέστι τῆς Κυβερνήσεως, ὀφειλούσης ἀνενδότως νὰ προστατεύῃ τὴν ζωὴν τοῦ πολίτου, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν πρώτιστον ὅρον τῆς συστάσεώς της, εἶναι τὸ νὰ ἄρῃ ἢ καὶ νὰ περιστείλῃ, κατὰ τὸ ἐφικτὸν, πᾶν μέσον τεῖνον εἰς τὴν προσβολὴν τῆς ὑπάρξεως τῆς ζωῆς τοῦ πολίτου, καὶ τοιοῦτον θεωρεῖται ἡ ὁπλοφορία.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀφορᾷ τὸ ὑποβαλλόμενον ἐσωκλείστως νομοσχέδιον. Πέποιθα δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ, ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τῆς καταστολῆς τῆς μεγάλης καταχρήσεως τῆς ὁπλοφορίας καὶ ἐκτιμῶσα τὸ κατεπεῖγον τοῦ πράγματος, θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτὸ ταχέως.

Τελευτῶν δὲ παρατηρῶ, ὅτι αἱ διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ δὲν εἶναι ἐπὶ πολὺ αὐστηραὶ, ἀλλ' ἀνάλογοι τῆς παραβάσεως, διότι τὸ ὑπερβολικὸν τῶν ποινῶν δὲν ἐπιφέρει τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα· τοῦτο δ' ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς μόνης τῶν προτεινομένων διατάξεων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον 1. Μὲ κράτησιν μιᾶς ἑβδομάδος μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ πρόστιμον δέκα μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται, ὅστις ἄνευ ἀδείας ἢ ἐναντίον τῶν ὅρων τῆς ἀδείας τῆς Ἀρχῆς φέρει πυροβόλα ὅπλα, μαχαίρας, ἐγχειρίδια ὁπλοφόρους ῥάβδους, ἢ ὄργανα δυνάμενα νὰ προξενήσωσι τραῦμα ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ζωὴν ἀνθρώπου.

Ἄρθρον 2. Ἡ ὁπλοφορία ἐν πόλεσι, κωμοπόλεσι καὶ χωρίοις τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τριῶν ἑβδομάδων μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 3. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὁπλοφορῶν, καθ' ὃν χρόνον ἐνεργοῦνται αἱ ἐκλογαὶ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν καὶ μὲ πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 4. Διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων κανονίζονται ἑκάστοτε τὰ περὶ ἐκδόσεως τῆς ἀδείας τῆς Ἀρχῆς ὑπὲρ ἐκείνων εἰς οὓς ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσιν ὅπλα, χάριν τῆς ὑπηρεσίας ἢ τοῦ

ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα μεθορίοις ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 5. Αἱ ἄδειαι ὁπλοφορίας ἐκδίδονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 Διατάγματος· ἐγγράφονται δ' αἱ μὲν ἀρορῶσαι ἄδειαν ὁπλοφορίας ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰς χαρτόσιμον δραχ. 6, αἱ δὲ ἐπὶ ἓξ μῆνας εἰς δραχ. δώδεκα καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς δραχ. εἴκοσιν.

Οἱ ποιμένες πληρόνουσι τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 6. Πᾶς πολίτης καὶ πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης τῆς δημοσίας δυνάμεως ἔχει τὴν ἐξουσίαν του νὰ συλλάβῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 909 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, παραχρῆμα, ἰδιώτην φέροντα ὅπλα καὶ μὴ δυνάμενον ν' ἀποδείξῃ παραχρῆμα, ὅτι ἔχει πρὸς τοῦτο τὴν ἄδειαν τῆς Ἀρχῆς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸν αὐθωρεὶ καὶ παραδώσῃ εἰς τὸν πλησιέστερον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, ὅπως παρὰ τούτου ἀνυπερθέτως βεβαιωθῇ ἡ παράνομος ὁπλοφορία καὶ ἐνεργηθῇ ἡ κατάσχεσις τῶν ὅπλων.

Ἄρθρον 7. Αἱ συνταχθεῖσαι ἐκθέσεις μετὰ τῶν πειστηρίων ἀποστέλλονται ἀμέσως πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου, ὀφείλοντα νὰ ἐκδώσῃ τὴν προσήκουσαν ἀπόδειξιν παραλαβῆς καὶ εἰδοποιήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὸν ἀρμόδιον δημόσιον κατήγορον διὰ τῆς παραιτέρω καταδίωξιν τοῦ παραβάτου.

Πᾶς πολίτης ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν καταδίωξιν ὡς ἰδιώτης κατήγορος.

Ἄρθρον 8. Μὴ οὔσης ἐρικτῆς τῆς συλλήψεως τοῦ παρανόμως ὁπλοφοροῦντος, ἔχει πᾶς πολίτης καὶ πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης τῆς δημοσίας τάξεως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ καταμηνύσῃ καὶ νὰ καταδιώξῃ ὡς ἰδιώτης κατήγορος αὐτόν.

Ἄρθρον 9. Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως διατάσσεται ἡ δήμευσις τῶν ὅπλων, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ καταγινωσκομένου προστίμου ἐπιδικάζεται ὑπὲρ τοῦ καταμηνυτοῦ ἢ ἰδιώτου κατηγόρου. Ἐπὶ τούτῳ διατάσσεται ταυτοχρόνως ἡ πώλησις τῶν δημευθέντων ὅπλων διὰ πλειστηριασμοῦ, ἐνεργουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ περὶ ποινικῆς διατιμήσεως Διατάγματος, τὸ δὲ ὑπὲρ τοῦ καταμηνυτοῦ ἐπιδικασθὲν ποσὸν λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν πωληθέντων ὅπλων ἢ τῆς ἄλλης περιουσίας τοῦ ἀμέσως μετὰ τὰ ἔξοδα τῆς πωλήσεως, κατὰ προτίμησιν ὅλων τῶν λοιπῶν.

Ἄρθρον 10. Αἱ αὐταὶ περὶ ποινῶν καὶ περὶ καταδιώξεως

διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—9 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 618. τοῦ Ποιν. Νόμου προνοουμένας περιπτώσεις.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Περὶ μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τοῦ ἐμπρησμοῦ ἐκ πυριτίδος καὶ πετρελαίου ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, κατὰ τὴν τοῦ ἔτους 1872 Σύνοδον αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ συζητηθέν, ἔμεινεν ἐκκρεμές.

Ἀναγνωρίζων τὴν ἀνάγκην, ἥτις ὑπηγόρευσε τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω αὐτό τε καὶ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ αὐτό.

Ἀθῆναι τῇ 21 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἀκηδεία τῶν ἐμπορευομένων τὴν πυρίτιδα ἐγένετο πολλάκις πρόξενος πολλῶν δυστυχημάτων καὶ πολλάκις ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν εὐχαὶ περὶ λήψεως μέτρων περιοριστικῶν τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς, τὰ δὲ τελευταῖα θλιβερὰ συμβάντα τῆς Τριπόλεως, προελθόντα ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἱκανῆς ποσότητος πυρίτιδος ὑπαρχούσης ἐν παντοπωλείῳ, εἰς ὃ συνέβη πυρκαϊά, ὑπηγόρευσε τὴν ἀνάγκην τῆς καταρτίσεως νομοσχεδίου προνοοῦντος περὶ τοιούτων μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐθεωρήθησαν συντελεστικὰ πρὸς πρόληψιν παραπλησίων δυστυχημάτων.

Ἐν τῷ αὐτῷ νομοσχεδίῳ περιελήφθη διάταξις καὶ περὶ τῆς ἐκτὸς τῶν πόλεων κλπ. ἀποταμιεύσεως πετρελαίου ἀπειλοῦντος, ὡς εἶναι γνωστόν, μέγιστον κίνδυνον ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς.

Δι' ἃ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ συστήσω εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλω εἰς αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἀποταμίευσις πυρίτιδος εἰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία πρὸς ἐμπορίαν ἢ ἄλλον οἱονδήποτε σκοπὸν ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 2. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἑκάστου δήμου, τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς τε δημοτικῆς καὶ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, θέλει ὁρισθῇ μέρος καταλλήλων πρὸς ἀποταμίευσιν τῆς πυρίτιδος. Ἐν ἐλλείψει καταλλήλου οἰκοδομήματος, ὁ δῆμος εἶναι ὑπόχρεως νὰ κατασκευάσῃ πυριτιδαποθήκην, τὸ δὲ δημοτικὸν συμβούλιον δύναται, διὰ πράξεώς του ἐγκριτέας ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς νὰ ἐπιβάλλῃ ὑπὲρ τοῦ δήμου φόρον εἰς τὴν ἀποταμιευθησομένην εἰς αὐτὴν πυρίτιδα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα φύσεως ὁμοίας.

Ἄρθρον 3. Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τοὺς δήμους τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς πρωτευούσης αὐτῶν ὑπάρχοντα ἐθνικὰ οἰκοδομήματα, ἢ γήπεδα πρὸς ἀνέγερσιν μόνον πυριτιδαποθηκῶν.

Ἄρθρον 4. Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τιμωρεῖται μὲ κράτησιν δύω ἑβδομάδων μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ μὲ πρόστιμον τριάκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Τὸ ἥμισυ τοῦ καταγινωσκομένου διὰ τῆς ἀποφάσεως προστίμου ἐπιδικάζεται ὑπὲρ τοῦ μηνυτοῦ.

Ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως τῆς πυρίτιδος ἐξ ἀμελείας ἢ ἐκ προθέσεως ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ ἄλλου, διὰ τὴν ἐντεῦθεν προξενηθεῖσαν βλάβην εἰς ἀνθρώπους, ἢ πράγματα, ἐφαρμόζονται αἱ ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπόμεναι ποιναὶ καὶ ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 5. Ἐπὶ τῆς κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 1 ἀποταμιευθύσης πυρίτιδος ἐνεργεῖται κατάσχεσις. Διατάσσεται δὲ διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ δήμευσις καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῆς εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀποθήκην τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πολέμου.

Ἄρθρον 6. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μετερχομένους, ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς τὸ ἐμπόριον τῆς πυρίτιδος νὰ ἔχωσιν εἰς τὸ καταστήμα των ἐξησφαλισμένην ἐν κιβωτίοις ἐξ ἐλάσματος σιδήρου μέχρι τριῶν ὀκάδων πρὸς πώλησιν

Αἱ ἄδειαι ἐκδίδονται δι' ἓν ἔτος, ὑπὸ μὲν τῆς Διευθύνσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς δήμους, ὑπὸ δὲ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Βασιλείου· ἐγγράφονται δὲ εἰς χαρτόσημον τάξεως δέκα δραχμῶν.

Εἰς οἴκους δύναται νὰ διατηρηθῇ πυρίτις μέχρι διακοσίων δραμίων πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνοικοῦντος.

Ἄρθρον 7. Οὐδεὶς δύναται νὰ διατηρῇ εἰς ἀποθήκας, ἢ οἰκίας ἐντὸς πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων πετρέλαιον ποσότητος ἀνωτέρας τῶν δέκα ὀκάδων. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 προβλεπομένας ποινάς.

Ἄρθρον 8. Δήμαρχοι, ἀστυνόμοι καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ὀλιγωροῦντες τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθηκόντων, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας προϊσταμένης αὐτῶν ἀρχῆς μὲ πρόστιμον μέχρι δραχμῶν διακοσίων, καὶ ἐν ὑποτροπῇ τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου, τῇ καταγγελίᾳ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, μὲ φυλάκισιν δύω ἑβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν. Ἡ καταδίκη συνεπιφέρει τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν αὐτῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ Νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1875 ἔτος καὶ παρακαλῶ αὐτὴν νὰ τὸ ἐπιψηφίσῃ.

Παρατηρῶ δ' ὅτι τὸ Νομοσχέδιον αὐτὸ οὐδεμίαν φέρει μεταβολὴν, ἀλλ' εἶναι ἀπαράλλακτον μὲ τὸν διὰ τὸ 1871 ἐπέτειον νόμον περὶ τῆς ἰδίας φορολογίας.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομ. καὶ Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1875 ἔτος.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος καὶ τῶν μελισσίων διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1875 προσδιορίζεται·

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων, πρὸς λεπτὰ 30 κατὰ κεφαλήν.

2) Ἐπὶ τῶν ὄνων, πρὸς λεπτὰ 70 κατὰ κεφαλήν.

3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων πρὸς δραχ. 1 καὶ λεπτὰ 20 κατὰ κεφαλήν.

4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων, πρὸς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην.

Ἄρθρον 2.

Δὲν ὑπάγονται εἰς φόρον.

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων, καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβάλων μέχρις ἡλικίας δύω ἐτῶν, συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι·

3) Τ' ἀροτριῶντα κτήνη ἐν γένει·

4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

5) Τὰ ζῶα ἐν γένει καὶ τὰ μελίσσια τῶν Ἰονίων νήσων.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνοδευόντων τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως οἰκον. ὑπάλληλον ὁπλοφόρων κανονίζεται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη δηλώσεων, ὀφείλει νὰ διορίζῃ καὶ κοινοποιῇ ταυτοχρόνως εἰς τὸν Οἰκ. Ἔφορον τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον ἢ τὸν Δημοτικὸν Σύμβουλον, ὅστις μέλλει νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΥΜ'. νόμου.

Ἐὰν ὁ Δήμαρχος ἀμελήσῃ νὰ κάμῃ τὴν γνωστοποίησιν ἢ ὁ διορισθεὶς δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν σύμπραξίν του ὁ Ἔφορος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του προβαίνει εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν.

Τὰ πρωτόκολλα τῆς ἀπαριθμήσεως, ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, δύω ἐκ τῶν παρακολουθούντων ὁπλοφόρων, τοῦ συμπράττοντος δημοτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου, ἔχουσιν ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελοῦνται διοικητικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἁπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ἦναι ἀγράμματος, τόσον δὲ οὗτοι καθὼς καὶ ὁ συμπράττων δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνηθῶσι νὰ ὑπογράψωσι γίνεται περὶ τούτου μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Δήμαρχος τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχ. 400 ἕως 300 ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν δὲν διορίσῃ τὸν συμπράκτορα δημοτικὸν ὑπάλληλον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος, ἂν ἀρνηθῇ νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκον. καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων ἐν γένει καὶ τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1875 καὶ παρακαλῶ αὐτὴν νὰ τὸ ἐπιψηφίσῃ.

Παρατηρῶ δ' ὅτι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ, ὅπερ δὲν φέρει μεταβολήν τινα ὡς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ ὑπάρχοντος φορολογικοῦ συστήματος ἐγένοντο μόνον τροποποιήσεις καὶ προσθῆκαί τινες ὑπαγορευθεῖσαι ἐκ τῆς ἄχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς του πρὸς πλείονα ἐξασφάλισιν τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου, παρεχομένης συνάμα καὶ μείζονος εὐκολίας εἰς τοὺς φορολογουμένους διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των· καὶ

α.) Προσετέθη διάταξις, καθ' ἣν τὰ καθυστερήματα τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ Ϛ'. ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ΣΟΖ'. παγίου νόμου δασικῶν προϊόντων, ὡς καὶ τὰ ἐκ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων συκοδένδρων, καταλογίζονται καὶ εἰσπράττονται διοικητικῶς.

Ϛ'.) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων συκοδένδρων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεσσήνης, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καὶ Πυλίας διατίθεται δι' ἐνοικιάστεως, διότι τὰ κτήματα ταῦτα ἐδηλώθησαν σχεδὸν ἅπαντα κατὰ τὸν νόμον περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν, καὶ ἐλάχιστα ἐναπέμειναν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐθνικοϊδιοκτήτου· τὸ μέτρον αὐτὸ τῆς ἐνοικιάσεως, ἀντὶ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ προϊόντος τῶν ἰδιοκτήτων συκοδένδρων, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο, ἐπροτιμήθη

ὡς ἀσφαλέστερον διά τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς φορολογουμένους, ἀφοῦ, ὡς ἐρρέθη, τὰ ἐθνικοϊδιόκτητα συκόδενδρα περιωρίσθησαν εἰς ὀλίγα· τοιουτοτρόπως δὲ ἅπαντα ἐν γένει τὰ ξηρὰ σῦκα, ἐξαγόμενα ἢ διὰ θαλάσσης μεταφερόμενα, θὰ ἀποδίδωσιν εἰς τὰ τελωνεῖα ἔγγειον μόνον φόρον, καὶ ἐκλείπει πᾶν μέσον καταχρήσεως καὶ καταπιέσεως.

γ'.) Ἐσημειώθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 3. ὅτι οἱ κατὰ τοὺς νόμους ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1873 περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς γῆς καὶ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς πληρωμῆς τῆς ἐτησίας δόσεως, ἐὰν διὰ τὸ 1875 δὲν προτιμῶσι νὰ καταβάλωσι ταύτην, διὰ μὲν τὰς γαίας, πρὸ τῆς 1ης Μαρτίου, διὰ δὲ τὰς φυτείας πρὸ τῆς 1. Ἀπριλίου 1875, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας· διὰ τῆς διατάξεως αὐτῆς χορηγεῖται ἐκλεκτικὸν δικαίωμα εἰς τοὺς κατόχους τῶν ἐθνικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν, καὶ οὐδὲν διὰ τοῦτο δύναται νὰ ὑπάρξῃ παράπονον.

δ'.) Τὰ φύλλα τοῦ σχοίνου, αὐτούσια ἢ εἰς ἄλευρον, ὑπεβλήθησαν εἰς φόρον ἐξαγωγῆς χάριν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας τῶν βυρσοδεψῶν.

ε.) Τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα τῆς εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογίας τοῦ οἴνου, τοῦ μούστου καὶ τῶν σταφυλῶν ἠνάγκασαν τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς φορολογίας του εἰς τινα ἄλλα μέρη, καθόσον ἐκ τοῦ μεταφερομένου καταναλισκομένου μακρὰν τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς ποσοῦ, καθ' ἃς ἔχει ἐπισήμους ἡ ὑπηρεσία πληροφορίας, ἀπολαμβάνει τὸ δημόσιον τὰ δικαιώματά του, χωρὶς νὰ ἐγερθῇ τὸ ἐλάχιστον παράπονον ἐκ μέρους τοῦ τόπου, ὡς συνέβη καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη, ὅπου ἐφημόσθη τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς φορολογίας τοῦ αὐτοῦ προϊόντος.

στ'.) Ὁ φόρος τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας ἀποδίδοται εἰς τὰ τελωνεῖα, ὅπου ἀναντιρρήτως ἀκριβεῖα βεβαιώσεως τοῦ φόρου μεγαλειτέρα ὑπάρχει, εὐκολία δίδεται εἰς τοὺς ἐμπορευομένους, καὶ ἐνδεχόμεναι ἄλλως παραβάσεις περιστέλλονται.

ζ'.) Τὰ δὲ καυσόξυλα, ἐξαγόμενα ἢ διὰ θαλάσσης μεταφερόμενα, ὑπεβλήθησαν εἰς φόρον λεπτῶν δέκα αἱ ἑκατὸν ὀκάδες· οὕτω δὲ ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἐλάχιστον αὐτὸν φόρον, μόνον τὰ χάριν ἐμπορίου μεταφερόμενα καυσόξυλα σύμφωνα μὲ τὸν σκοπὸν, ὃν προέθετο ὁ νομοθέτης τοῦ **1843**.

ἡ.) Κρίθη εὔλογον νὰ διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως ὁ μέχρι τοῦδε

διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου εἰσπραττόμενος ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, χωρὶς τὸ παράπαν αἱ μέχρι τοῦδε διατάξεις τοῦ ΣΟΖ'. παγίου νόμου τοῦ **1855** περὶ φορολογίας τῶν Λακωνικῶν προϊόντων νὰ μεταβληθῶσι· μόνον ὁ ἐνοικιαστὴς, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου θὰ ἐνεργῆται ἡ εἴσπραξις, θέλει συμπράττει μετὰ τῶν ἐπιστατραμμένων τὴν εἴσπραξιν δημοσίων ἀρχῶν, ὡς ἐνδιαφερόμενος νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἀκριβειαν τῆς βεβαιώσεως καὶ τῆς εἰσπράξεως. Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ οὐδόλως θέλει τὰ συμφέροντα τῆς Λακωνικῆς χώρας, οὔτε παρεμβάλλει προσκόμματα, διότι ἐπικρατεῖ ἡ πρότερα τάξις τῆς φορολογίας, ἀλλὰ μόνον ἐξασφαλίζει περισσότερον τὴν πρόσοδον αὐτὴν, καὶ

θ'.) Εἰς Λευκάδα καὶ Ἀθῆναι ἐνεστήθησαν δι' ἀτμοῦ ἢ ὕδατος κινούμενα ἐλαιοτριβεῖα, τὰ ὁποῖα, ἕνεκα τῆς σπουδαίας βελτιώσεως, ἣν ἐπήνεγκαν εἰς τὴν ἐκθλιψιν τῶν ἐλαιῶν συγκριτικῶς πρὸς τὴν γενομένην διὰ παλαιοτέρων μηχανῶν, εἴλκυσαν ἐφ' ἑαυτῶν τὴν προσοχὴν καὶ τῶν παρακειμένων ἐλαιοφόρων μερῶν· εἰς Λευκάδα δὲ καὶ τῆς ὁμόρου Πρεβέζης, ἐκτὸς τοῦ κέρδους τοῦ χρόνου, τὰ ἐργοστάσια ταῦτα ἀποδίδουν τοῖς ἰδιοκτήταις ἔλαιον δεκαπέντε περίπου τοῖς ἑκατὸν πλέον τῆς συνήθους ἀπολαβῆς.

Διὰ τὴν ἐν Ἑπτανήσῳ ὅμως καὶ Λακωνίᾳ ἰσχύουσαν φορολογίαν οἱ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκθλίψωσιν εἰς τὰ ἐπισημειωθέντα ἐλαιοτριβεῖα τὰς ἐλαίας των ἀπέχουσι νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς χρησιμότητος τούτων, διότι εἶναι ὑποχρεωμένοι ἢ νὰ καταναλώσωσιν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκθλίψεως τὸ ἐλαιόν των καὶ εἰς τιμὰς βεβαίως ἐπιζημίους ἢ νὰ ἐξαγάγωσιν αὐτὸ ἐκεῖθεν, καὶ τότε νὰ τὸ ἐπιβαρύνωσι μὲ τὸν ἐξαγωγικὸν δασμὸν τὸν ἐπὶ τοῦ Ἑπτανησιακοῦ καὶ Λακωνικοῦ ἐλαίου ἐπιβαλλόμενον· ἐκτὸς ὅμως τούτων θέλουν ὑποκεισθαι αἱ ἐλαῖαι, αἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαχθησόμεναι ἐκεῖ πρὸς ἐκθλιψιν, καὶ εἰς τελώνιον εἰσαγωγῆς.

Διὰ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἑπομένως τὴν ἀποστολὴν των τὰ ὠφέλιμα ταῦτα ἐργοστάσια ἀνάγκη νὰ ἀρμοιωθῶσιν αἱ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τοῦ Βασιλείου καὶ αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς ἔκθλιψιν εἰσαγόμεναι ἐλαῖαι πρὸς τὸν βαμβακα καὶ σιτον, οἵτινες εἰσάγονται ὁ μὲν πρὸς ἐκκόκισιν, ὁ δὲ πρὸς μεταποίησιν εἰς ἄλευρα, καὶ οὕτω μεταπεποιημένα τὰ εἴδη ταῦτα ἐξάγωνται αὖθις τοῦ Κράτους ἀπηλλαγμένα φόρου δημοσίου ἢ ἐγχωρίου.

Πρὸς τοῦτο δὲ ἐτέθησαν ἐν τῷ αἰτεῖν τόπῳ τὸν ὑποβαλ-

λαιένου νομοσχεδίου διατάξεις, αἱ συντελοῦσαι ὑπὲρ τῆς διοικήσεως ταύτης χωρὶς βλάβης τῶν δημοσίων συμφερόντων.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Νοεμβρίου 1874.

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1875.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὸ ἔτος 1875 ὅτε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως.

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2.

Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅτε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται.

α.) Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἔγγειος φόρος 8 τοῖς 0|0 δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 0|0.

β'.) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν, ἔγγειος φόρος, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς ὄρῶσιν ἢ παράγονται εἰς ἄλμας, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ 3 τὴν ὀκάν. Δικαίωμα ἐπικαρπίας 10 τοῖς 0|0 εἰς ἔλαιον καὶ λεπτὰ 3 τὴν ὀκὰν ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς ὄρῶσιν ἢ παράγονται εἰς ἄλμας, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα. Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται διὰ λ|σμῶν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 12 τὴν ὀκάν.

γ'.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταριδαμπέλων, 10 τοῖς 0|0.

δ'.) Τὸ ἀπὸ σταριδαμπέλων γλεῦκος (μοῦστος) φορολογεῖται τῶν μὲν ἐξ ἰδιοκτήτων πρὸς λεπτὰ 30, τὸ δὲ ἐξ ἐθνικοϊδιοκτήτων πρὸς λεπτὰ 60 ἀνὰ πᾶσαν βαρέλαν, ἐξ ὀκάδων 48 συγκειμένην.

Καὶ ἡ μὲν διάθεσις τῆς προσόδου ταύτης γίνεται δι' ἐνοικιάσεως, ἡ δὲ βεβαίωσις τοῦ ποσοῦ γίνεται ἐν τοῖς οἰνοδοχείοις διὰ καταμετρήσεως αὐτῶν.

ε) Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, ἀσβέστου καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης, 15 τοῖς 0|0. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ΣΟΖ' νόμου προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῆς ῥητίνης γίνεται κατὰ μῆνα, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν τιμὴν ταύτην.

Ἐὰν δὲ ἡ εἰς εἶδος ἀπόδοσις τῶν φόρων τῶν ἐν τῷ ε' ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ΣΟΖ' νόμου τοῦ 1855 ἔτους ἀναφερομένων βασικῶν προϊόντων ἀπωθῇ ἀνέφικτος, ἡ εἴσπραξις αὐτῶν γίνεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ, ἅμα μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν, προσδιοριζομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, τοῦ Δασονόμου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς Δήμαρχος προσκληθεὶς δὲν παρουσιασθῇ.

ς') Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων συκοδένδρων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεσσήνης, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καὶ Πυλίας, 10 τοῖς 0|0· διατίθεται δὲ δι' ἐνοικιάσεως καὶ βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται εἰς εἶδος κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ ΣΟΖ' παγίου νόμου τοῦ 1855, τὰ δὲ τυχὸν καθυστερήματα εἰσπράττονται, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ε ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2, εἰς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ οἰκείου Δημάρχου, καὶ, τούτου καλουμένου καὶ μὴ ἐμφανιζομένου, ὑπὸ τοῦ Δημάρχου τῆς Πρωτευούσης.

Τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα ὑπόκειται εἰς ἔγγειον φόρον.»

Ἄρθρον 3.

«Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς δικαιώματος ἐπικαρπίας α) οἱ πρωτοκτήσαντες μὴ πεφυτευμένης ἐθνικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς γαίας, δι' ἃς τὸ παραχωρητήριον παρεδόθη αὐτοῖς πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1875· καὶ β') ἐκ τῶν ἀποκτησάντων τὸ δικαίωμα τοῦτο δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΥΠΗ' τοῦ ἔτους 1873 περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς γῆς καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἑτέρου νόμου ΥΠΑ' ἰδίου ἔτους περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν, οἱ καταβαλόντες τὴν ἐτησίαν δόσιν, διὰ μὲν τὰς γαίας, πρὸ τῆς 1 Μαρτίου τοῦ 1875, διὰ δὲ τὰς φυτείας, πρὸ τῆς 15 Ἀπριλίου ἰδίου ἔτους.»

Ἄρθρον 4.

Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν προσδιορίζεται εἰς 5 τοῖς 0|0· ὁ φόρος ἐπὶ τῶν μεταλλείων 5 0|0· ἐπὶ δὲ τῶν ὀρυχείων καὶ λατομείων 10 τοῖς 0|0, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΧΚ' νόμου τῆς 22 Αὐγούστου 1861 καὶ τοῦ ἀπὸ 15 Βρίου 1863 ψηφίσματος.

Ὁ στρεμματικὸς φόρος τῶν λεπτῶν τριῶν πληρώνεται τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους· ὁ φόρος δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς παραχωρήσεως ὑπολογίζεται καὶ πληρώνεται ἀναλόγως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ δένδρον φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ δένδρον φορολογουμένων κτημάτων κανονίζεται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς·

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος.	Ἔγγειος φόρος Δ.	Ἔγγειος φόρος Λ.	Δικαίωμα ἐπικαρ. Δ.	Δικαίωμα ἐπικαρ. Λ.
Ἀμπελοι	Μέχρι τῶν δρ. 10	..	70	..	70
	Ἀπὸ δρ. 11 ἕως 20	1	50	1	50
	» » 21 » 30	2	50	2	50
	» » 31 » 40	3	50	3	50
	» » 41 καὶ ἐπέκεινα	4	50	4	50
Περιβόλια	Ἐλαττον τῶν δρ. 45	3	..	3	..
	Ἀπὸ δρ. 45— 74	6	..	6	..
	» » 75 » 104	9	..	9	..
	» » 105 καὶ ἐπέκεινα	12	..	12	..
Λαγκάδια	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2	..	2	..
Λιχνοδάκτυλοι, συκιὲς, Γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα	Ἐλαττον τῶν δραχ. 45	2	40	4	50
	ἀπὸ δρ. 45—64	4	40	8	25
	ἀπὸ δρ. 65 καὶ ἐπέκεινα	6	40	12	..
Γραμίδια καὶ τριφύλλια	Ἐλαττον τῶν δρ. 30	1	60	3	..
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	2	80	5	25
Κυνάδρια	Ἐλαττον τῶν δραχ. 30	2	..	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49	3	20	6	..
	» » 50 » 69	4	80	9	..
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	6	40	12	..

Βυρσίνια	Ἐλαττον τῶν δρ. 20	..	..	..	90
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29	..	.	1	80
	» » 30 » 39	..	..	2	70
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα	..	..	3	60
Καπνὰ	Ἐλαττον τῶν δρ. 30	..	..	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49	..	..	6	..
	» » 50 » 69	..	..	9	..
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	..	..	12	..
Ἐθνικοὶ ἰδιόκτητα μωρεόδενδρα	Κατὰ δένδρον τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5ον ἔτος τῆς ἡλικίας	..	..	..	5

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ὅτι ἄμπελοι, ἢ περιβόλια ἐσημειώθησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἀντὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ κατόχου, τὰ πρωτόκολλα τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς κατατάξεως αὐτῶν θεωροῦνται ἰσχυρὰ καὶ ὑπαγρεωτικὰ διὰ τὸν ἰδιοκτήτην ἢ κάτοχον.»

Ἄρθρον 7.

Αἱ περὶ δηλώσεως διατάξεις τοῦ ΣΟΖ'. παγίου νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐξ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν παραγόμενα βαμβάκια καὶ καπνά, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων ὁμοίας ἰδιότητος τῶν νήσων Θήρας, Θηρασίας, Αἰγίνης, Κέας, Κύθνου, Μυκόνου, Σερίφου, Πάρου, Ἀντιπάρου καὶ Σκοπέλου καὶ λοιπῶν μερῶν, ἀναφερομένων ἐν τῷ κατωτέρῳ Ε' πίνακι, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.»

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρον 8.

Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κανονίζονται κατὰ τοὺς ἑπομένους πίνακας.

α.) Προϊόντα φορολογούμενα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Εἶδος προϊόντος	Ἔγγειος φόρος Δραχ.	Ἔγγειος φόρος Λ.
1) Σταφὶς δι' ἑκάστην χιλιάδα ἑνετικῶν λιτρῶν διὰ μὲν τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσήνης, Πυλίας, Ὀλυμπίας καὶ Ἠλείας ἀνὰ δρ. ..... ὁσάκις ἡ φόρτωσις γίνεται ἐν τινι λιμένι τῆς ἐ-	11	

παρχίας διὰ τὸ ἐξωτερικὸν, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς ἡ φόρτωσις τῆς σταφίδος τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας δύναται νὰ γείνῃ καὶ ἐν Κατακώλῳ τῆς Ἠλείας.		
Δι' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἀνὰ δρ.	13	
2) Βαμβάκια κατὰ καντάριον,		
ἐπὶ μὲν τοῦ καθαροῦ	9	
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκαθαρίστου	3	
3) Κουκούλια ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς	1	50
4) Φύλλα σχοίνου αὐτούσια ἢ εἰς ἄλευρον αἱ δέκα ὁκάδες		5

καὶ 6') προϊόντα φορολογούμενα κατὰ τὸ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν.

Εἶδος προϊόντος		Ἔγγειος φόρος		Ἔγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρπίας	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
1) Βαλανίδια ἐφ' ἑκάστου καντα- ριόνου,					
α) διὰ τὸν Νομὸν Λακωνίας, Ἀττικὴν, Ἄνδρου καὶ Κέαν		1	20		
β') δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους . .		..	..	2	50
2) Κικκίδια ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς		..	..	..	10
3) Πρινοκόκκων » »		..	..	3	
4) Ῥιζάριον ἐφ' ἑκάστου καντα- ριόνου		3			
5) Ξηρὰ σῦκα		1	50		
6) α') Ἀτρόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος		1			
6) β') Ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς τοῦ ζωμοῦ τῶν λεμονίων	Δι' ὅλον τὸ Κράτος	..	10		
7) Πορτοκάλλια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος		2	..		
8) Μανταρίνια » »		2	..		
9) Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς		..	3		
10) Οἶνος Θήρας, Θηρασίας, Αἰγίνης, Κέας, Κύθνου, Μήλου, Σερίφου, Πάρου, Ἀντιπάρου, Σαντορίνης, καὶ τῶν δήμων Πύλου καὶ Μεθώνης τῆς ἐπαρχίας Πυλίας ἐφ' ἑκάστης βαρέλας, ἐκ 48 ὁκάδων συγκειμένης		1	20		
11) Μαῦρα τῶν ἀνωτέρω μερῶν ἐφ' ἑκάστης βαρέλας			60		

12) Σταφυλαὶ τῶν αὐτῶν μερῶν ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς	..	02	
13) Καπνὸς τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς	..	07	
Τῶν δὲ λοιπῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς	..	12	
14) Σαρώματα ἐφ' ἑκάστης ὁκᾶς	..	12	
15) Καυσόξυλα αἱ ἑκατὸν ὁκάδες	..	10	
16) Ναυπηγήσιμος ξυλεία ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διατιμήσεως			

Τὰ καπνὰ καὶ τὰ σαρώματα φορολογοῦνται καὶ κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν μεταφοράν των, ἥτις ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ ἀριθμοδείκτου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένῃ μετὰ προηγουμένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς τὸ ἀριθμόδεικτον ταμεῖον, καὶ ὁριζούσῃ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου τῆς μεταφορᾶς.

Ὁσάκις δὲ τὰ προϊόντα ταῦτα, πληρώσαντα ἤδη τὸν ἔγγειον φόρον, πρόκειται ν' ἀποταμιευθῶσιν εἰς ἕτερον τῆς παραγωγῆς των τόπον πρὸς βραδυτέραν ἐκεῖθεν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφοράν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ τελωνιακοῦ νόμου.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τὰ ἀποδίδοντα τὸν ἔγγειον φόρον εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν προϊόντα γῆς ἢ μεταλλεῖα δίδεται ὑπὸ τοῦ φορτωτοῦ ἐγγύησις ἀξιόχρεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου, ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως δραχμῆς, ὁσάκις μεταφέρονται ταῦτα ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου· διὰ τὴν ξυλείαν, φλοιοὺς καὶ ἄσβεστον παραδίδεται μετὰ τῆς διασαφήσεως εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ ἡ περὶ ὑλοτομίας τούτων δασονομικὴ ἄδεια· διὰ δὲ τὴν ῥητίνην παραδίδεται τὸ φορολογικὸν διπλότυπον.

Ἄρθρ. 10.

Τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 8 καὶ 9 προϊόντα καὶ δασικὰ εἴδη λαθραίως ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ φόρου, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τῆς πλησιεστέρας Ἀρχῆς ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν μεταφορὰν ἢ ἐξα-

γωγὴν τῶν προϊόντων παρουσιασθῇ διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον εἴτε κατὰ τὴν φόρτωσιν εἴτε κατὰ τὴν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀποβίβασιν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1861 ΧΞΘ' νόμου.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως δασονομικῆς ἀδείας, ἢ φορολογικοῦ διπλοτύπου κατά τε τὴν διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς μεταφοράν.

Τὸ τρίτον τῆς ποινῆς ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύπτην τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμεναι εἰς μέρη, ὅπου ὑπάρχουν ἀτμοκίνητα ἐλαιοτριβεῖα, ἐλαῖαι πρὸς ἐκβλιψιν, ἀποδίδουν πρὸς ὄρελος τοῦ οἰκείου ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς φορτώσεώς των ἢ εἰς τὸ οἰκεῖον ταμεῖον κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς μεταφοράν των λεπτὰ τρία κατ' ὀκᾶν.

Διὰ τὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς ἔκβλιψιν εἰσαγομένας ἐλαίας ἐπὶ ἐξαγωγῇ αὐθις τοῦ ἐξ αὐτῶν ἐλαίου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1871 ΥΜΒ' νόμου.

Πέντε ὀκάδες ἐλαιῶν ὑπολογίζονται πρὸς μίαν ὀκᾶν ἐλαίου· τὸ ἔλαιον τοῦτο ἀπαλλάσσεται τῶν νομίμων φόρων, ἐὰν ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀτμοκινήτου ἐλαιοτριβείου εἰσκομίσεως τῶν ἐλαιῶν ἐξαχθῇ, ἢ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους μεταφερθῇ· ἄλλως, φορολογεῖται κατὰ τὰς εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκβλίψεως ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

Ἡ φορολογία ἐν Ἑπτανήσῳ διατηρεῖται οἵα κατὰ τὸ 1866· ἐπιβάλλεται δὲ δασμὸς εἰσπραττόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν· α') ἐπὶ τοῦ σάπωνος πρὸς λεπτὰ 6 κατ' ὀκᾶν, καὶ β') ἐπὶ τῆς ἐλαιώδους ὕλης, ἥτις παράγεται δι' ἀτμομηχανῶν ἀπὸ ἀχρήστους ἐλαιοπυρῆνας, πρὸς λεπτὰ 2 κατ' ὀκᾶν.

Ὁ νόμος περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις καὶ κατὰ τὸ 1875».

Περὶ τῶν Ἀκαθαρτικῶν προϊόντων.

Ἄρθ. 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 12 τὴν ὀκᾶν, καὶ 2) ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκους

(μούστου) ἢ οἴνου, 10 0|0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν.

Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν, εἰς χρήματα 8 0|0.

Τὰ ἀνωτέρω προϊόντα, μεταφερόμενα ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας τῆς παραγωγῆς εἰς ἄλλην, ἀποδίδουσιν ἔγγειον φόρον.

Τὰ ἐκ τῶν λιμένων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα δέρματα ἀποδίδουσι τὸν φόρον ἄνευ διακρίσεως ἡλικίας τῶν ζώων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ΥΜ' νόμου περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρων.»

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Τοὺς ἀγραμματους φορολογουμένους διὰ πᾶσας τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ ΣΟΖ' νόμου περιπτώσεις ὡς καὶ τοὺς ἀρνουμένους νὰ ὑπογράψωσι τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων ἐν γένει ὑπογράφουσι δύω μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἱερεὺς τοῦ οἰκείου χωρίου ἢ, ἐν ἐλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτου, τοῦ πλησιεστέρου χωρίου, ἢ δημοτικὸς σύμβουλος ἢ δημαρχικὸς ἢ εἰδικὸς ἢ εἰρηνοδικειακὸς πάρεδρος.

Οἱ ἐνοικιασταί, ἀποστέλλοντες τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ΣΟΖ' παγίου νόμου, ὑποχρεοῦνται νὰ συνοδεύωσι ταῦτα μὲ καταλόγους εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸν ἕνα ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, ἵνα δημοσιεύηται ἀμέσως εἰς τὸ οἰκεῖον τμῆμα ἢ χωρίον πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.»

Ἄρθρον 15.

Αἱ κατὰ τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν φορολογικῶν διπλοτύπων ἐν γένει ὡς καὶ τῶν περιεχόντων ἀντιρρήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος ἀνακοπαὶ ἀπευθύνονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν· ἁρμόδια νὰ δικάσωσι τὰς ἀνακοπὰς ταύτας εἶσι τὰ εἰρηνοδικεῖα τῆς περιφερείας, ἔνθα κεῖνται οἱ ἀγροί· οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐν τῷ τόπῳ τῶν δικαστηρίων τούτων νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητόν των, γνωστοποιοῦντες τοῦτον εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδικείου· ἄλλως, θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ γραμματεὺς τοῦ ἰδίου δικαστηρίου, πρὸς ὃν γίνονται αἱ κοινοποιήσεις. Ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὅλων τῶν βαθμῶν διαδικασία μεταξὺ

τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν φορολογουμένων γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου· ἡ δὲ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον οὔτε ὑπὲρ, οὔτε κατὰ τοῦ Δημοσίου, ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ταμίαι, οἰκονομικοὶ ἔφοροι καὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουσι λογοδοσίαν πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς· οἱ ἐνοικιασταὶ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι καὶ καταδιώκονται οὐ μόνον διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματά των, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσους φόρους δὲν πληρώσωσι μέχρι τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς οἱ φορολογούμενοι.

Ἐν τούτοις πᾶς ἐνοικιαστὴς δημητριακῶν καρπῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς νὰ παραστήσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν τοιούτων καθυστερημάτων καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ ἀνατεθῇ ἡ εἴσπραξις εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἄλλο ἐγγράμματον πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του ὑπ' εὐθύνην του.

Ὁ κατάλογος ἐξελεγχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐφόρου κηρύσσεται ἐκτελεστὸς καὶ διευθύνεται πρὸς τὸν Ταμίαν, ὅστις ὀφείλει νὰ διορίσῃ εἰσπράκτορα τῶν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν παρ' αὐτοῦ προταθέντα.

Ὁ εἰσπράκτωρ οὗτος οὔτε μισθὸν λαμβάνει, οὔτε ποσοστά· θεωρεῖται δὲ ὡς δημόσιος ὑπόλογος καὶ ὀφείλει νὰ ἐμβάζῃ τακτικῶς τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν κατακράτησιν χρημάτων ἢ ἄλλην παράβασιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Διὰ τὰ ταυτὰ καθυστερήματα χρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι ὡς καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς πρωτοκόλλου τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν, καὶ ὑπόκεινται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης εἰς τὸν τῆς ὑπερημερίας τόκον.

Διὰ τὰ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπεστάλη ὀνομαστικὸς κατάλογος εἰς τὸν ταμίαν, ἀναστέλλεται ἡ καταδίωξις κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐπὶ 5 μῆνας, λογιζομένους ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς.

Ἐὰν δὲ οὗτος ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ προταθεὶς δὲν κατορθώσῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ τὰ εἰσπράξῃ καὶ παραδώσῃ ὁλοσχερῶς εἰς τὸ ταμεῖον, καταδιώκεται διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρον 17.

Τοὺς κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ΣΟΖ' νόμου εἰσπραχθέντας ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπ' εὐθείας φόρους κατάσχει

καὶ ἐκποιεῖ τὸ Δημόσιον διοικητικῶς, διὰ μονομερῆ δημοπρασίας, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὑποχρέου εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν σχετικῶν ἐξόδων· τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ταύτης ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπίου διοικητικῆς Ἀρχῆς, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμίου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν περὶ αὐτῆς διακήρυξιν τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 18.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 ΣΟΖ' νόμου ἐπελθοῦσαι τροποποιήσεις διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1863 Ψηφίσματος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 19.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δρ. 50—200, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν δὲν ἀποστείλωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων ἐμπροθέσμως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ΣΟΖ' νόμου· ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν παραδώσωσι τὰ ἀνωτέρω στελέχη, τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δρ. 100—500, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἐνοίκιον τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν διοικητῶν συκοδένδρων πληρώνεται παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τὸ Δημόσιον εἰς χρήματα εἰς δύο δόσεις, τὴν 1 Βρίου καὶ τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρον 21.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

1) Αἱ ἄμπελοι μέχρι 5 ἐτῶν, συμπεπληρωμένων·

2) Αἱ μονοπατῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ ἐκ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν περιελθοῦσαι εἰς τὸ Δημόσιον ἄμπελοι.

Ἄρθρον 22.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοσίου φόρου·

1) Τὰ ἐξαγόμενα τοῦ Κράτους κίτρα, συσκευασμένα δι' ἅλμης ἢ ταγγάρτως·

2) Αἱ ὀμφακίναι ἐλαῖαι, ὅταν αὗται δὲν μεταφέρωνται διὰ

ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, κατὰ τὸ ΑΔ' Ψήφισμα τῆς Β' ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Συνελεύσεως·

3) Τὰ ἄχυρα·

4) Οἱ λαχανόκηποι τῶν γεωργῶν, μέχρις ἑνὸς στρέμματος, ὅπου καὶ ἂν κῆνται, ἐκλογῇ τοῦ γεωργοῦ·

Τὰ περιβόλια δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην·

5) Τὰ σποράδην ὑπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος εἰς τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς καὶ τὰς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτους ἀμπέλους ἢ σταριδαμπέλους εὑρισκόμενα·

6) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύω μόνον καιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον·

7) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ριζαρίου, τριφυλλίου, κρομμύου καὶ σαρωμάτων·

8) Τὰ φύλλα τῶν ἰδιοκτήτων συκαμινοφυτειῶν, καὶ

9) Ἡ βύδη, ὁ βίλος καὶ τὰ ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.»

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐκδοθὲν ἐν ἐλλείψει αὐτῆς Β. Διάταγμα, δι' οὗ παρετάθη ἡ προθεσμία τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν μὴ δηλωθέντων ζώων μέχρι τέλους Ἰουλίου τ. ἐ.

Τὴν παράτασιν ταύτην ὑπηγόρευσεν ἀπόλυτος ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ περιβάλῃ τὸ ῥηθὲν Διάταγμα μὲ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, 19 τὴν Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῶν ζώων τῷ. ἐ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Κυρώται τὸ ἐπόμενον ἀπὸ 6 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Β. Διάταγμα.

«Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ὁ χρόνος τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων τῷ. ἔτους παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουλίου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα, ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ, Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΤΡΙΓΩΝΗΣ, Ι. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΓΡΙΒΑΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ νομοσχεδίου περὶ Θρᾳϊκῆς ἅμμου ἢ γῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 13|25 Ἰουνίου 1836 ἐπεβλήθη ἐπὶ τῆς εὑρισκομένης ἐπὶ τῆς νήσου Θήρας ἅμμου, ἤτοι Μπορτσελάνης, δικαίωμα διὰ πᾶσαν ποσότητα ὀκάδων 20—25 (ἤτοι κατὰ κορρίνιον) ἓξ μὲν λεπτῶν, ὅταν αὐτὴ φορτόνεται διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν, τεσσάρων δὲ ὅταν μεταφέρεται πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ δικαιώματος τούτου ἐξηκολούθει ἀφιλονεικήτως μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1862 θεσπίσματος τῆς τότε προσωρινῆς Κυβερνήσεως περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἐκ τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομείων καθαρᾶς προσόδου.

Κατὰ τὸ θέσπισμα αὐτὸ, τὸ ὀρυκτὸν τὸ καλούμενον Θηραϊκὴ γῆ, ἣν ὁ περὶ μεταλλείων νόμος τῆς 22 Αὐγούστου 1861 ὑπὸ στοιχ. ΧΨ'. συγκαταλέγει ῥητῶς εἰς τὰ τὰ λατομεῖα, ὑπάγεται εἰς πληρωμὴν φόρου 10 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς αὐτῆς προσόδου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀκαθόριστος πρόσοδος ἑνὸς κορρινίου (ὀκάδων 20—25) τοῦ ἐν Θήρᾳ ἐξαγομένου τοιούτου ὀρυκτοῦ ἐξετιμήθη πρὸς λεπτὰ 10, ἡ καθαρὰ πρόσοδος ἐκαθορίσθη ἕλαττον τοῦ λεπτοῦ, καὶ διὰ τὸ ἀκέραιον ὡρίσθη τὸ λεπτὸν ἕν, πληρονόμενον ὡς φόρον κατὰ κορρίνιον Θρᾳϊκῆς γῆς μέχρι τοῦ 1867, ὅτε διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐθεωρήθη ὅτι ἐπραλμένως ἐφηρμόσθη καὶ ὁ περὶ μεταλλείων νόμος

εἰς τὴν ἐκ τῆθ νήσου Θήρας Θρακικὴν γῆν, καθόσον περὶ αὐτῆς ἐπρονόησε τὸ ἀπὸ 13|25 Ἰουνίου 1836 Β. Διάταγμα.

Τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος ἐπροκάλεσεν ἡ ἀναπτυχθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1865 καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους 1866 ἀξίωσις πολλῶν ὅτι τὸ Δημόσιον ὀφείλει νὰ τοῖς ἐπιστρέψῃ τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς 22 Αὐγούστου 1861 ἔλαβεν ἀνόμως τρία λεπτὰ, προκειμένου περὶ μεταφορᾶς, καὶ πέντε ἐπὶ ἐξαγωγῆς Θρακικῆς γῆς κατὰ κορρίνιον περὶ πλέον τῆς ἐπὶ τῆς ὁρισθείσης καθαρᾶς προσόδου φορολογίας τοῦ ἑνὸς ὡς εἴρηται λεπτοῦ· τῶν δὲ ἐπιστραφέντων τὸ ποσὸν ἦτον ἱκανόν, καὶ αἱ ἀξιώσεις δὲν ἐτελείωσαν.

Μετὰ τὴν καὶ ἤδη ἐξακολουθοῦσαν φορολογίαν αἱ ἀξιώσεις τῶν δῆθεν ἀδικουμένων μετεσχηματίσθησαν εἰς ἀγωγὰς κατὰ τοῦ Δημοσίου, στηριζομένας ἐκτὸς τοῦ ῥηθέντος λόγου καὶ εἰς ἕτερον, ἀπὸ αὐτὸν τὸν νόμον τοῦ 1826 ἀπορρέοντα. Κατὰ τὸν νόμον ἢ Διάταγμα αὐτὸ, ἰσχὺν νόμου ἔχον, τὸ δικαίωμα τῶν 5 ἢ 6 λεπτῶν κατὰ κορρίνιον εἰσπράττεται, ὁπόταν ἡ ἐπὶ τῆς νήσου Θήρας εὑρισκομένη ἄμμος ἐξορύσσεται ἐκ κτημάτων ἐθνικῶν· ἐπεβλήθη ἑπομένως εἰς τὸ Δημόσιον ἡ ὑποχρέωσις ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐξ ἐθνικῶν κτημάτων συνελέχθη ἡ φορολογηθεῖσα οὕτω κονία· ἀλλὰ τοῦ βέματος ἡ ἀπόδειξις παρουσιάζει δυσχερείας, καὶ ὡς συμβαίνει ἐπὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου, ἐξαρτωμένων ἀπὸ καταθέσεις μαρτύρων ἢ γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων, τὸ Δημόσιον πιθανὸν νὰ ἡττηθῇ, καὶ τὸ ταμεῖον θέλει τότε ὑποκύψει εἰς σπουδαίας ὑποχρεώσεις, καθὼς προκύπτει ἀπὸ τὰ φορολογηθέντα κατὰ τὰ ἔτη 1871, 1872, 1873 κορρίνια, ἀνερχόμενα διὰ μὲν τὸ 1871 εἰς 805,000,
διὰ δὲ τὸ 1872 » 718,061, καὶ
διὰ τὸ 1873 » 851,688.

Διὰ νὰ ἐξομαλυνθῶσι λοιπὸν αἱ ἀνωμαλίαι αὐταὶ πᾶσαι προῆλθον εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐσωκλείστου νομοσχεδίου, κατὰ τὸ ὁποῖον θέλει ἐξακολουθήσει τὸ Δημόσιον νὰ εἰσπράττῃ ἐπὶ τῆς Θρακικῆς γῆς ἀδιακρίτως εἴτε ἐξ ἐθνικῶν, εἴτε ἐξ ἰδιωτικῶν κτημάτων ἐξορυσσόμεναι ἀντὶ τῶν 4 καὶ 6 λεπτῶν, τέσσαρα μόνον λεπτὰ κατὰ κορρίνιον κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν καὶ ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπραττομένων θέλει παραδίδεσθαι εἰς τοὺς δήμους πρὸς κοινωφελῆ ἔργα, καὶ ἰδίως εἰς κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν λιμένων, προκυμαιῶν κτλ. ἐφαρμοζομένου τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1836 Διατάγματος ἐπὶ τῶν ἤδη ὁριστημένων διενεξέων ἀδιακρίτως

τῆς ἰδιότητος τοῦ κτήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξωρύχθη ἡ φορολογηθεῖσα ἄμμος.

Ὅθεν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν ἵνα εὐαρεστουμένη ἐπιψηφίσῃ τὸ προτεινόμενον τοῦτο μέτρον ὡς ἐπωφελὲς εἰς τοὺς κατοίκους καὶ τὸ Δημόσιον, διευκολύνον δὲ μεγάλως διὰ τῆς ἐπιβολῆς μόνου δασμοῦ καὶ τὴν φορολογίαν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς διαχειρίσεως, καὶ ἐξ ἄλλου ἐκλείπει ἡ ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ φόρου αἰτία πρὸς δολιότητας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομ. βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ Θηραϊκῆς ἄμμου ἢ γῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τῆς Θηραϊκῆς γῆς, εἴτε ἐθνικῶν εἴτε ἰδιωτῶν εἶναι τὸ κτῆμα, ἐκ τοῦ ὁποίου αὐτὴ ἐξορύσσεται, τὸ Δημόσιον εἰσπράττει κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης ἐξαγωγὴν καὶ μεταφορὰν τοῦ ὁρυκτοῦ λεπτὰ τέσσαρα κατὰ κορρίνιον ἐξ ὁκάδων 20.

Ἐκ τῶν τεσσάρων λεπτῶν τὰ δύω κατὰ κορρίνιον ἀποδίδονται εἰς τοὺς δήμους τῶν νήσων Θήρας καὶ Θηρασίας πρὸς κατασκευὴν κοινωφελῶν ἔργων.

Εἰς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῶν ἤδη ὁριστημένων διενέξεων μεταξὺ Δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, ἐφαρμόζεται τὸ ἀπὸ 13|25 Ἰουνίου 1836 Β. Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομ. βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ τῆς ἐπὶ τῆς νήσου Θήρας εὑρισκομένης ἄμμου, ἤτοι μπορτζελάνας.

Ο Θ Ω Ν

Ἐλέῳ Θεοῦ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς τῆς Γραμματείας τῆς 4|16 τοῦ τρέχοντος, ἐγκρίνομεν νὰ συνέχηται παρὰ τῆς Διοικήσεως

τοῦ Τελωνείου δικαίωμα ἓξ λεπτῶν διὰ πᾶσαν ποσότητα 20—25 ὀκάδων τοιαύτης γῆς, ἐξορυττομένης ἀπὸ ἰδιώτας ἐπὶ ἐθνικῶν κτημάτων καὶ ἐφερομένης εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, καὶ τεσσάρων λεπτῶν ὅταν ἐξάγηται πρὸς χρῆσιν του ἐσωτερικοῦ.

Ὅση ἄμμος μεταφέρεται πρὸς χρῆσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν δὲν πληρώνει κανὲν δικαίωμα. Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν προσόδων τούτων θέλει γίνεται χωριστὰ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν μεταλλουργείων καὶ ὀρυκταλογείων.

Περιμένομεν ὡσαύτως νὰ κατορθώσῃ τέλος πάντων ἡ Γραμματεία τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐξαγωγῆς τῆς Θηρασίας ταύτης ἄμμου δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας, κατὰ τὰς προλαβόντως ἤδη δοθείσας ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον δὲν ὑπάρχουν ἔξοδα εἰσπράξεως καὶ ἐργασίας, καὶ τὸ τρέχον ἔτος εἶναι ἀρκετὰ προχωρημένον, διὰ τοῦτο αἱ πρόσοδοι αὗται ἐκλαμβάνονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν μόνον 5,000 δραχμαὶ (πέντε χιλιάδες δραχμαί).

Ἡ Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει τὰ δέοντα περὶ τούτου, καὶ θέλει εἰδοποιήσει ἀναπόντως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13|25 Ἰουνίου 1836.

Καθ' Ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Περὶ ἐγγυήσεως τῶν ἀλαταποθηκαρίων καὶ λοιπῶν ὑπολόγων, ἐν ᾧ καὶ περὶ παραβάσεως τῶν περὶ ἁλάτων διατάξεων.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οὔτε τῶν ἀλαταποθηκαρίων, οὐδ' ἄλλων διαχειριστῶν δημοσίας περιουσίας ἡ δοτέα ἐγγύησις εἶναι ἄχρι τοῦδε ὡρισμένη, ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον τοῦ **1861** καὶ οὗτοι ὀφείλουσι νὰ προσφέρωσι τοιαύτην. Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὁρίσῃ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τὸ ποσὸν τῆς δοτέας παρ' ἑκάστου ἐγγυήσεως. Διὰ τοῦ Διατάγματος δὲ θέλει κανονισθῇ καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐγγυήσεως, τὸ ὁποῖον θέλει δίδει ἕκαστος ὑπόλογος, ἵνα ἀποφεύγηται ἡ παρά τινων λαμβάνουσα χώραν κατάχρησις εἰς τὰς χρηματικὰς ἐγγυήσεις· διὰ τοῦτο συμπεριλήφθησαν ἐν τῷ νόμῳ καὶ τὰ δημόσια ἀπὸ τοῦ **1862** καὶ ἐντεῦθεν ἐκδεδομένα

χρεώγραφα καὶ αἱ μετοχαὶ Τραπεζῶν ἀναγνωρισμένων ἐν Ἑλλάδι.

Ἐν τῷ αὐτῷ νομοσχεδίῳ περιελήφθησαν καὶ περὶ τῶν παραβάσεων τῶν ἁλάτων, διότι καὶ νενομοθετημέναι ποιναὶ, καθὼς λίαν ὑπερβολικαὶ, οὐδέποτε ἐφαρμοσθεῖσαι, δὲν ἐπέφερον τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα τοῦ περιορισμοῦ τῆς λαθραίας εἰσαγωγῆς τοῦ ξενικοῦ εἴδους αὐτῶν.

Παρακαλῶ δὲ τὴν Βουλὴν ἵνα εὐαρεστηθῇ καὶ ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον ταχέως.

Ἐν Ἀθήναις, 21 Νοεμβρίου **1874**.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας.
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

Τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, Ἀλαταποθηκαρίων καὶ λοιπῶν ὑπολόγων πλὴν τῶν ταμιῶν.

Ἄρθρον **1**. Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, θέλει ὁρισθῇ τὸ ποσὸν τῆς παρ' ἑκάστου Τελώνου, Ὑποτελώνου, Ἀλαταποθηκαρίου καὶ παντὸς ἄλλου διαχειριστοῦ δημοσίας περιουσίας, πλὴν τῶν ταμιῶν, δοτέας ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητον περιουσίαν, χρήματα ἢ χρεώγραφα δημόσια τῶν ἀπὸ τοῦ **1862** συνομολογηθέντων δανείων, ἢ εἰς μετοχὰς τῶν ἐν τῷ Κράτει ἀναγνωρισμένων Τραπεζῶν.

Ἄρθρον **2**. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις **17** καὶ **20** τοῦ ἀπὸ **11** Ἀπριλίου **1833** περὶ διοικήσεως τῶν ἐθνικῶν ἁλυκῶν, καὶ **4** τοῦ ἀπὸ **19** Δεκεμβρίου **1861** περὶ ἐφαρμογῆς τῆς τελωνιακῆς κλπ. νομοθεσίας ἐν Ἑπτανήσῳ Β. Διαταγμάτων ἀναφερόμεναι παραβάσεις δικάζονται κατὰ τὰς περὶ λαθρεμπορίων διατάξεις ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἐπιβαλλομένου εἰς τὸν παραβάτην τῆς διπλῆς τιμῆς τοῦ ἁλατος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκον. καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Αἰτιολογικὴ Ἔκθεσις τοῦ Νομοσχεδίου

Περὶ μεταβολῶν εἰς τὰς τελωνιακὰς θέσεις.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ πολυειδὴς καὶ ἄρθονος παραγωγὴ ἐπιζητάτων εἰς τὴν (Ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, Λ'. Συνόδου Γ'. Περιόδου). **21**

ἀλλοδαπὴν πρωϊόντων, συντρεχομένη ἀπὸ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῶν Καλαμῶν, ἀνέπτυξεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐμπόριον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς σπουδαῖον, προαγόμενον καθ' ἑκάστην, καὶ κατέστησε τὸ Τελωνεῖον Καλαμῶν ἓν τῶν μεγαλειτέρων τοῦ Κράτους καὶ ἐφάμιλλον ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν μᾶλλον πρωτευόντων.

Ἡ τάξις ὅμως, τὴν ὁποίαν φέρει ἀπὸ τοῦ **1843**, ὅτε εἰσέπραττε δραχμὰς **88,087,78**, οὔτε ἀναλογίαν ἔχει πρὸς τὸ ποσὸν τῆς διαχειρίσεως, εἰς ἣν στηρίζεται ὁ προσδιορισμὸς τῶν τάξεων τῶν Τελωνείων, οὐδὲ μὲ τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ καθηκόντων, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐποπτείας τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων ὑποδεεστέρων τελωνιακῶν ἀρχῶν πηγάζουσαν ἐνέργειαν. Ἀνάγκης ἑπομένως ὑφισταμένης νὰ ταχθῇ τὸ Τελωνεῖον αὐτὸ εἰς τὴν ἁρμόζουσαν τάξιν, ὑποβάλλω ἐσωκλείστως νομοσχέδιον περὶ ἀφομοιώσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τοι κατωτέρας ἐν ὅλῳ εἰσπράξεις ἐκείνου ἔχον, ὡς ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου πίνακος καταφαίνεται συγχρόνως δὲ προτείνεται καὶ ἡ τοῦ Τελωνείου Σπετσῶν μετάθεσις, διότι τὸ ποσὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ εἶναι ἔλαττον καὶ πολλῶν Γ'. τάξεως Τελωνείων, τὸ δὲ σπουδαιότερον ὅτι αἱ εἰσπράξεις του κατὰ τὸ **1843** ἦσαν ἀνώτεραι τῶν τελευταίων ἐτῶν, καθ' ἃ βαίνουσιν εἰς ἐλάττωσιν ὡς ἑξῆς.

1843 ..... δραχ. **45,385,68.**
1873 ..... » **29,308,98**

Ἡ ὡς ἐκ τῆς βαθμολογίας δὲ ἐπερχομένη πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου σύστασις ἀποταμιευτικοῦ ἐν Καλάμαις καταστήματος σύδεμίαν προσθήκην εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Τελωνείου θέλει ἐπιφέρει, διότι τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐπιστάτου τῆς Διαμετακομίσεως ἀνατίθενται κατὰ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Τελωνείου.

Προσθήκη ὑπαλλήλων ἀναπόφευκτος καὶ παισιθήλος ὑπάρχει εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς, τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι αἱ σημερινὰι συγκριτικῶς πρὸς τὰς τοῦ **1843** καὶ **1858**, ὅτε τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν αὐτοῦ ἐκανονίσθη, παρουσιάζουσι τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα.

1843 ..... δραχ. **282,431,95.**
1858 ..... » **894,351,14.**
1873 ..... » **1,987,698,67.**

Τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ ἄλλοι προκάτοχοί μου ἀναγνωρίσαντες [illegible] προσθήκην οἱ μὲν ὑπελεγκτοῦ, ἄλλοι δὲ

καὶ ὑποαποθηκαρίου, δύτι ὁμολογουμένως οὔτε οἱ ὑπάρχοντες ἐλεγκτὴς καὶ ὑπελεγκτὴς ἐπαρκοῦν εἰς ἅπασας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, οὐδὲ τὸ Γραφεῖον τοῦ Τελωνείου, καθὼ περισπώμενον καὶ μὲ ἄλλας προσθέτους ὑπηρεσίας, δύναται νὰ διαθέσῃ ὑπογραμματέα εἰς ἐπικουρίαν τῆς διαμετακομίσεως, ὁσημέραι ἀναπτυσσομένης, εἰς τρόπον ὥστε καὶ αἱ ὑπάρχουσαι ἀποθῆκαι ἀποβαίνουσιν ἀνεπαρκεῖς, καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἐμπορευμάτων ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπιτρέπωμεν τὴν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμίευσίν των, μὲ κίνδυνον πολλάκις ἐπιβλαβῶν διὰ τὰ δημόσια συμφέροντα συνεπειῶν. Καὶ περὶ τούτου ἐπιφυλάσσομαι νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν αἴτησιν περὶ χορηγήσεως τῆς δεούσης πιστώσεως· ἐπὶ τοῦ παρόντος προτείνεται ἡ προσθήκη ἑνὸς Α'. ὑπελεγκτοῦ μὲ μισθὸν δραχ. διακοσίων καὶ ἑνὸς ὑποαποθηκαρίου, λαμβανόντων τῶν Τελωνῶν Ἐλεγκτῶν, καὶ εἰσπρακτόρων τῶν Τελωνείων Πατρῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἀποθηκαρίου Πειραιῶς ἐπιμίσθιον ἐκ δραχμῶν τριάκοντα κατὰ μῆνα, ὅπως εἶναι νενομοθετημένον διὰ τοὺς ὁμοιοβάθμους ὑπαλλήλους τῶν Τελωνείων Σύρου καὶ Κερκύρας.

Πέπεισμαι δὲ ὅτι ἡ Βουλή, ἐκτιμῶσα τοὺς ὑποβαλλομένους λόγους, θέλει ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **21** Νοεμβρίου **1874**.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομ. Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ μεταβολῶν εἰς τὰς τελωνιακὰς θέσεις.

Ἄρθρον 1. Μετασχηματίζονται 1) τὰ Β'. τάξεως Τελωνεῖα Σπετσῶν μὲν εἰς Γ'. τάξεως, Καλαμῶν δὲ εἰς Α'. τάξεως Τελωνεῖον, ἐξομοιούμενον μὲ τὸ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἔχον ἀποταμιευτικὸν κατάστημα διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Τελωνείου· 2) Τὸ ὑποτελωνεῖον Σιδαρίου καὶ οἱ τελωνιακοὶ σταθμοὶ Δομβραίνης, Ἐπιδαύρου, Κιάτου, Λάκκας καὶ Λογκῶν εἰς τὰ τελωνιακὰ φυλακεῖα· 3) ὁ τελωνιακὸς σταθμὸς Λίμνης εἰς ὑποτελωνεῖον Γ'. τάξεως. Καταργοῦνται δὲ αἱ θέσεις τῶν Δ'. Γραμματέων, καὶ τὸ τελωνιακὸν φυλακεῖον Παλαιοχαλιᾶ.

Ἄρθρον 2. Προστίθεται εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς εἷς ὑπελεγκτὴς μὲ μισθὸν δραχ. διακοσίων, καὶ εἷς ὑποαποθηκάριος.

Ὁ Ἐπιστάτης, Ἐλεγκτὴς εἰσπράκτωρ τῶν Τελωνείων Πατρῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ὁ ἀποθηκάριος τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς λαμβάνουσι, πλὴν τοῦ μισθοῦ, καὶ μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ἐκ δραχ. τριάκοντα.

Ἄρθρον **3**. Οἱ τελωνιακοὶ εἰσπράκτορες διορίζονται καὶ ἀπολύονται κατὰ πρότασιν τῶν Τελωνῶν διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν βουλευτ. ἐκ Γορτυνίας

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πίναξ τῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων

Τέλη	Τελωνείου Καλαμῶν											
	1868		1869		1870		1871		1872		1873	
Εἰσαγωγῆς	199,412	66	185,669	65	171,210	46	244,553	..	207,560	73	207,989	26
Ἐξαγωγῆς	.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..
Διαμετακόμισις	.. ....	..	.. ....	..	 29	52	87	..	67	78	122	66
Ἀλιεμπόρια	1,798	82	506	22	1,342	90	677	84	500	96	895	56
Διαπώματα	1,939	43	2,101	36	1,741	74	2,477	96	2,567	30	2,484	5
Ἔγγειοι φόροι	242,852	87	259,271	80	229,183	44	304,947	13	221,216	87	220,654	67
Σύνολον	446,003	78	447,549	3	403,508	6	552,742	93	431,913	64	432,146	20

Ὁλικὸν ποσὸν εἰσπράξεων τελωνείου Ἀθηνῶν.....

Καλαμῶν, Σπετσῶν καὶ Ἀθηνῶν.

Τελωνείου Σπετσῶν												
1868		1869		1870		1871		1872		1873	
52,083	93	50,124	92	44,346	53	27,107	76	20,401	11	26,431	30
.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..
.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	8	21
2,975	12	1,981	80	1,133	93	84	78	172	59	99	88
10,337	58	7,719	10	6,165	25	4,663	..	3,019	13	2,769	56
.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	.. ....	..	8	..	.... ..	..
65,396	63	59,825	82	51,645	71	31,855	54	23,600	83	29,308	98
281,892	..	257,271	..	254,068	11	277,802	48	271,862	38	240,382	..

Τελωνιακή αρχή	1870			1871			1872			1873		
	Τελωνιακά	Διαταράγματα	Έγγειοι φόροι	Σύνολον	Τελωνιακά	Διαταράγματα	Έγγειοι φόροι	Σύνολον	Τελωνιακά	Διαταράγματα	Έγγειοι φόροι	Σύνολον
Χιδρείου ὑποτελ. Γ', τάξεως	»	»	»	»	»	»	»	329	329	117	»	379
Λογγάδων τελών. στεφάνης	18	»	»	18	19	»	»	19	7	»	»	26
Λάκκης	»	»	»	»	27	»	»	27	39	»	»	115
Λίμνης	»	»	»	»	»	»	1387	1387	»	»	180	180
Δομβράκιης	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
Ἐπιδάυρου	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
Κίαττου	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ κοινότητες δὲν ἔχουσιν, ὡς εἶναι γνωστόν, ὠργανισμένον τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας των, διὰ τοῦτο αἱ δίκαι, τὰς ὁποίας ἔχει τις τυχὸν πρὸς αὐτάς, καὶ δυσκολίας πολλὰς παρουσιάζουσι περὶ τὰς ἐπιδόσεις δικογράφων εἰς τὴν κοινότητα (διότι τὸ δικόγραφον ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιδοθῇ τοὐλάχιστον πρὸς τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τῆς κοινότητος) καὶ δαπανηρὰ ἕνεκα τούτου καθίστανται. Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου θεραπεύονται ἀμφότερα ταῦτα· δηλαδὴ καὶ εὐκολία δίδεται διὰ τὰς κοινοποιήσεις, καὶ αἱ δαπάναι μεγάλως περιορίζονται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ
βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς κοινότητας.

Ἄρθρον 1. Κοινότητες, ἔχουσαι ἰδίαν περιουσίαν, ὀφείλουσιν, ὅταν ἐνάγωσιν ἢ ἐνάγωνται νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον. Ὁ διορισμὸς γίνεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 148 καὶ 149 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 2. Ἐὰν ἡ κοινότης δὲν διορίσῃ ἀντίκλητον κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, αἱ τῶν δικογράφων κοινοποιήσεις γίνονται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου, πρὸς ὃν ἀπευθύνονται.

Ἄρθρον 3. Εἰς τὸν διορισθέντα ἀντίκλητον, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου κοινοποιοῦνται καὶ αἱ ἀνακοπαί, ἐφέσεις καὶ αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἢ ἀναψηλαφήσεως.

Ἄρθρον 4. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀντίκλητος ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ κατ' ἄλλον τρόπον ἡ πληρεξουσιότης αὐτοῦ (ἄρθρον 102 Πολ. Δικονομίας), πρέπει νὰ διορίζηται ἀναβλήτως ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ· μέχρι δὲ τοῦ διορισμοῦ τούτου δύνανται πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου νὰ γίνωνται κοινοποιήσεις εἰς τὸν γραμματέα τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 δικαστηρίου.

Ἄρθρον 5. Εἰς τοὺς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον διοριζομένους

ἀντικλήτους ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 151—153 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 930 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐπιβαλλομένη ὑποχρέωσις εἰς τὸν τρίτον, παρ' ᾧ ἐνεργεῖται κατάσχεσις, τοῦ νὰ ἐπισυνάπτῃ εἰς τὴν δήλωσίν του τ' ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα καθίσταται συχνάκις βαρεῖα καὶ δυσεκπλήρωτος, ἐπιφέρουσα τὴν σκληρὰν συνέπειαν τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 931 τοῦ νὰ θεωρῆται ὀφειλέτης ὁ τρίτος τῆς ποσότητος, δι' ἣν ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Ἡ διαληφθεῖσα ὑποχρέωσις ἀποβαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ Δημόσιον ἀδύνατος, ἕνεκα τοῦ συντόμου τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας καὶ τῆς δυσκολίας τῆς εὑρέσεως τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, ἵνα ἐπισυναφθῶσιν εἰς τὴν δήλωσιν. Διὰ τοῦ εἰσαγομένου δὲ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν Νομοσχεδίου, ἐνῷ δίδεται εἰς τὸν τρίτον νόμιμος εὐκολία πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς περὶ τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων ὑποχρεώσεώς του, δὲν βλάπτονται καὶ τοῦ κατασχόντος τὰ συμφέροντα, καθόσον τὸ συμφέρον τοῦτου ἀπαιτεῖ μόνον αἱ προσαγόμεναι παρὰ τοῦ τρίτου ἔγγραφοι ἀποδείξεις νὰ μὴ ἦναι προϊὸν ἐνόχου συνεννοήσεως τοῦ τρίτου μετὰ τοῦ ὀφειλέτου, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

Ἐπίσης ἀνάγκη παρίσταται νὰ τροποποιηθῇ καὶ τὸ ἄρθρον 932 τῆς αὐτῆς δικονομίας. Ὅπως ἔχει τὸ ἄρθρον τοῦτο, τὴν δήλωσιν δύναται ὁ κατασχὼν ν' ἀνακόψῃ καὶ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς κατὰ πάντα χρόνον, μὴ περιοριζόμενος κατὰ τοῦτο ὑπὸ προθεσμίας τινός. Τοιουτοτρόπως δὲ μένει ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀμρίβολος καὶ ἐπισφαλὴς ἡ θέσις τοῦ τρίτου, ἀγνοοῦντος ἂν θὰ προσβληθῇ δι' ἀνακοπῆς ἡ δήλωσίς του καὶ μὴ δυναμένου νὰ καθαρίσῃ τὴν θέσιν του ἀπέναντι τοῦ πιστωτοῦ, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐνεργήθη ἡ κατάσχεσις. Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ὁρίζεται 30 ἡμερῶν προθεσμία διὰ τὴν ἀνακοπὴν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ
βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 930 καὶ 932 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ ἄρθρα 930 καὶ 932 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τροποποιοῦνται οὕτως·

Ἄρθρον 930. Εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα ἢ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδεικτηρίων ἐγγράφων, καὶ ἂν τὰ κατασχεθέντα ἔχουν ἀντικείμενα κινητὰ πράγματα, ἀκριβὴς κατάλογος καὶ ἀνεξόδως γενομένη ὡς ἔγγιστα ἐκτίμησις αὐτῶν.

Ἔγγραφα δημόσια ἢ καὶ ἰδιωτικὰ, βεβαίαν ἔχοντα χρονολογίαν δύνανται νὰ προσαχθῶσι καὶ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ἐναντίον τῆς δηλώσεως ἀνακοπῆς τοῦ κατασχόντος.

Ἐὰν μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκωνται πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν, πράττονται, ἐὰν ὁ τρίτος συναινῇ, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ἀναφερόμενα.

Ἄρθρον 932. Ὁ κατασχὼν δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὴν δήλωσιν καὶ νὰ διαφιλονεικήσῃ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῆς· ἀλλὰ τὴν ἀνακοπήν του ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως, καὶ γίνεται περὶ αὐτῆς, ὡς περὶ συνοπτικῆς δίκης, συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἀρμοδίου δικαστηρίου. Κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν ταύτην δίδεται τυχὸν καὶ ὁ προσενεχθεὶς ὅρκος (ἄρθρ. 929). Ἡ προθεσμία τῶν 30 ἡμερῶν παρεκτείνεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐὰν ἡ δήλωσις δὲν διαφιλονεικηθῇ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἔχει καλῶς τὸ πρᾶγμα καὶ δὲν γίνεται περαιτέρω διαδικασία ὡς πρὸς τὸν τρίτον.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ
Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας.
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « Ἀστικὸς Ἑλληνικὸς Νόμος » σχέδιον νόμου, συγκείμενον ἐξ ἄρθρων δύω χιλιάδων εἰκοσιπέντε

καὶ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ψηφίζεται ὡς Ἀστικὸς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἄρχεται μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν ἀπὸ δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὑποβάλλω συνημμένως τὸν περὶ ναυτικῆς δυνάμεως νόμον διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1875 καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ αὐτὸν ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Δ. ΤΡΙΓΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ

Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1875 εἰς χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἄνδρας, ἤτοι 134 ἀξιωματικοὺς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι, 15 ἐν ἀργίᾳ 23 δοκίμους ἐν ἐνεργείᾳ, 137 ὑπαξιωματικοὺς, 24 μηχανικοὺς 79 θεραπαστὰς, 56 ναύτας, 87 τεχνίτας, 23 πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, 37 ὑπολογιστὰς καὶ 13 μαθητευομένους μηχανουργοὺς καὶ λεβητοποιούς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ναυτολογία διὰ τὸ ἔτος 1875 προσδιορίζεται εἰς 50 ἄνδρας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ θέλουσι πληρωθῇ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐκ κληρούχων ναυτῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 8 τοῦ περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1867.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
Δ. ΤΡΙΓΩΝΗΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.
διὰ τὸ ἔτος 1875 σχεδίου νόμου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Συνημμένως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου περὶ τῆς κατὰ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

Ὁ διαληφθεὶς ἐν τούτῳ ἀριθμὸς κληρωτῶν ὡρίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρουσιασθησομένων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κενῶν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ σχετικῶς πρὸς τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ἔτους δύναμιν, ἥτις εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοῦ 1874 κατὰ 1679 ἄνδρας.

Ἀθήνησι τῇ 20 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. — Δ. ΓΡΙΒΑΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἔτος 1875

Ἄρθρον 1.

Ἡ τακτικὴ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1875 εἰς δέκα τέσσαρας χιλιάδας, ἑκατὸν ἑπτὰ ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, μουσικοὺς καὶ στρατιώτας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τακτικῆς δυνάμεως στρατολογία διὰ τὸ ἔτος 1875 προσδιορίζεται εἰς δύο χιλιάδας ὀκτακοσίους ἄνδρας.

Οἱ κληροῦχοι διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 3 μέχρις 11 συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ΡΛΓ τοῦ 1851 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1875 καθόσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ΔΖΓ'. νόμον τῆς 19 Μαΐου 1860.

Ἀθήνησι τῇ 20 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικ.
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. — Δ. ΓΡΙΒΑΣ.

Κατετέθη κατόπιν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ δανείου τῶν **26** ἑκατομμυρίων καὶ τῆς περὶ τούτου συμβάσεως.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπή Σας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπισταμένως ἐμελέτησε τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ δανείου **26,000,000** δραχμῶν, καὶ περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον δέν νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τέσσαρας ἐπόψεις· Α'. ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ διὰ τὸ δημόσιον συμφέρον ἢ μὴ τῶν ὅρων τοῦ προτεινομένου δανείου· Β') ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ἀναγκῶν, αἵτινες ὑπαγορεύουσι τὴν συνομολόγησιν αὐτοῦ· Γ') ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ὁ διὰ τῆς συμβάσεως ἐπιτευχθεὶς συνδυασμός, καὶ Δ') ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης γενομένων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου παραχωρήσεων.

Ὑπὸ τὴν πρώτην ἔποψιν τὸ προκείμενον δάνειον, ἐκδοθησόμενον πρὸς **81** 0|0 ἐπὶ τόκῳ **6** 0|0 καὶ χρεωλυσίῳ 1/2 0|0 καὶ ἐξοφληθησόμενον ἐντὸς **44** ἐτῶν συνομολογεῖται ὑπὸ ὅρους λίαν συμφέροντος εἰς τὸ δημόσιον. Ἐάν τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις, ἐν αἷς διατελοῦσι τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν, καὶ ἰδίᾳ τὸ μέτρον, καθ' ὃ ἔκρινον μέχρι πρό τινος περὶ τῆς δημοσίας ἡμῶν πίστεως οἱ κεφαλαιοῦχοι ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, δὲν δύναται ἢ νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι σπουδαίως ἐβελτιώθη ἡ δημοσία ἡμῶν πίστις. Ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὰ μεγάλα τῆς Εὐρώπης Κράτη, τὰ ἐπὶ πλούτῳ καὶ ἐδραιωμένῃ δημοσίᾳ πίστει διακρινόμενα, θέλομεν πορισθῇ τὸ εὐχάριστον ἐξαγόμενον, ὅτι οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς προτείνεται ἡ συνομολόγησις τοῦ προκειμένου δανείου, θέτουσι τὴν Ἑλλάδα ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν αὐτῆς πίστιν εἰς τὴν τάξιν τῶν δευτερευόντων Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν. Ἀνεξαρτήτως δὲ τῆς γενικωτέρας ταύτης κρίσεως, τὸ δάνειον τοῦτο συνομολογεῖται ἐπὶ ὅροις ἐπωφελεστέροις τῶν ἀπὸ τοῦ **1863** καὶ ἐντεῦθεν συνομολογηθέντων ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως δανείων. — Τὸ δάνειον τῶν **28,000,000** ἐξεδόθη πρὸς **80** 0|0 καὶ ἐπὶ τόκῳ **8** μὲν τοῖς 0|0 κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐπὶ **9** 0|0 δὲ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἔκπτωσις τῷ 0|0, ἥτις εἶναι ἀποδοτέα ἐν διαστήματι **28** ἐτῶν, καὶ καταλο-

γισθῇ εἰς τόκον, τὸ Δημόσιον ἐπεβαρύνθη διὰ τὸ ἐπὶ τόκῳ **8** 0|0 συνομολογηθὲν μέρος αὐτοῦ μὲ τόκον **10,71**, διὰ δὲ τὸ πρὸς **9** 0|0 συνομολογηθὲν μὲ τόκον **11,96**. Διὰ τὸ δάνειον τῶν **9,000,000** ἐκδοθὲν μετ' ἐκπτώσεως **3** 0|0 καὶ ἐπὶ τόκῳ **9** 1|2 0|0, τὸ Δημόσιον ἐπεβαρύνθη μὲ τόκον **10,10**. Διὰ δὲ τὸ δάνειον τῶν **4,000,000** ἐκδοθὲν πρὸς **90** 0|0 μὲ τόκον **8** 0|0, τὸ Δημόσιον ἐπεβαρύνθη μὲ τόκον **9, 23**. Ἐνῷ διὰ τὸ προκείμενον δάνειον ἐκδιδόμενον πρὸς **81** 0|0 μὲ τόκον **6** 0|0, τὸ Δημόσιον θέλει ἐπιβαρυνθῇ μὲ τόκον **7,83** (ἤτοι **7,40** τόκον πραγματικὸν καὶ **0,43** διὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν **19** τοῖς 0|0 ἀποδοτέων ἐντὸς **44** ἐτῶν). Εἶναι λοιπὸν προφανὲς καὶ ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο, μέλλον νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ δημόσιον μὲ τόκον **7,83** ἀντὶ τοῦ ἐξ **9,23. 10,10. 10,71** καὶ **11,96** τόκου τῶν προηγουμένων δανείων, εἶναι διὰ τὸ δημόσιον συμφερώτερον.

Συμφερώτερον δὲ εἶναι τὸ προκείμενον δάνειον καὶ δι' ἕτερον λόγον, ὅτι συνομολογεῖται ἐπὶ προθεσμίᾳ μακροτέρᾳ τῶν διὰ τὰ προηγούμενα δάνεια ὁρισθεισῶν καὶ ἑπομένως θέλει ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους μὲ ἐλάσσονα ἐτησίαν δαπάνην. Τὰ ὑπὸ τῶν Κρατῶν συνομολογούμενα δάνεια δὲν ἐξετάζονται κυρίως ἢ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ὁποίων ταῦτα συνεπάγονται βαρῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐτησίων ἐξόδων, καθόσον τὰ δημόσια ἔσοδα δὲν εἶναι πάντοτε δεκτικὰ αὐξήσεως ἀναλόγου πρὸς τὰς ὁποίας τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ θεραπεύσῃ ἀνάγκας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποβαίνει πολλῆς σπουδαιότητος ἄξια ἡ προσπάθεια τῶν Κυβερνήσεων εἰς τὴν ἐφικτὴν ἐλάττωσιν τοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων ἀπαιτουμένου ἐνιαυσίου ποσοῦ. Ἐὰν ὡς ἐπὶ παραδείγματι, τὸ προκείμενον δάνειον συνωμολογεῖτο ἐπὶ τόκῳ **8** 0|0 καὶ χρεωλύτρῳ **1** 0|0, ἤθελεν ἐπιβαρυνθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ἐν διαστήματι **28** ἐτῶν μὲ ποσὸν δραχ. **2,340.000**, ἐνῷ συνομολογούμενον ἐπὶ τόκῳ **6** 0|0 καὶ χρεωλύτρῳ **1**|2 0|0 θέλει ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τὸ ποσὸν δρ. **1,690,000** ἐν διαστήματι **44** ἐτῶν, ἤτοι μὲ ποσὸν δρ. **650,000** ἔλαττον κατ' ἔτος. Ἡ ὡς πρὸς τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐξοφλήσεως διαφορὰ οὐδὲν παρουσιάζει πραγματικὸν πλεονέκτημα, διότι, ὅταν τις ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν δρ. **650,000** ἐν διαστήματι **28** ἐτῶν καὶ καταλογίσῃ εἰς ταύτην τὸν αὐτὸν τόκον καὶ τὸ αὐτὸ χρεωλύτρον διὰ τὴν ἐντὸς τῶν αὐτῶν **23** ἐτῶν ἐξόφλησιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ συνομολογηθησομένου δανείου, θέλει ἔχει ὡς ἐξαγό-

μενον, ὅτι οὐδεμία σχεδὸν ὑπάρχει διαφορὰ εἰς τὸ ἀποδοτέον ἐν συνόλῳ ποσὸν διὰ τὴν ὁλοσχερῆ τοῦ δανείου ἀπόσβεσιν.

Ὑπὸ τὴν δευτέραν ἔποψιν, ἤτοι τὴν τῶν ἀναγκῶν, αἵτινες ὑπαγορεύουσι τὴν συνομολόγησιν τοῦ προκειμένου δανείου, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ προέλθῃ εἰς ἐκτενεῖς ἀναπτύξεις μεθ' ὅσα ἐν λεπτομερείᾳ ἐκτέθησιν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἔν τε τῇ συνοδευούσῃ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ἐκθέσει καὶ ἐν τῇ προεισαγωγικῇ ταυτῃ, δι' ἧς οὗτος συνώδευσε τὸν εἰσαχθέντα εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὸ 1875 προϋπολογισμόν. Πρωτίστη καὶ μεγίστη ἀνάγκη, ἧς ἡ θεραπεία καθίσταται κατεπείγουσα καὶ ἀναπόδραστος, εἶναι τὸ προϋπάρχον ἔλλειμμα ἐκ τῆς τῶν παρελθουσῶν χρήσεων διαχειρίσεως, ἔλλειμμα, ὑπὲρ καλυπτόμενον διὰ τῶν προσωρινῶν δανείων προέβαινεν ὁσημέραι αὐξανόμενον εἰς τρόπον ἐμβάλλοντα εἰς στενοχωρίας τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ καθιστῶντα προβληματικὴν τὴν δημοσίαν πίστιν ἀπέναντι τῶν παντοίου εἴδους πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου. Ἰδίως κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη αἱ δημόσιαι εἰσπράξεις ὑπῆρξαν ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν θεραπείαν τῶν προϋπολογισθεισῶν δημοσίων ἀναγκῶν, τὸ δ' ἀποδειχθὲν ἔλλειμμα ἐκαλύφθη εἴτε διὰ συνομολογήσεως προσωρινῶν δανείων εἴτε διὰ τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν. Τὰ προσωρινὰ δάνεια ἐπενοήθησαν ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς προηγμέναις Ἐπικρατείαις μόνον πρὸς διευκόλυνσιν τῆς πληρωμῆς τῶν δημοσίων δαπανῶν ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ προϋπολογισμοῦ οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων. Εἰς τὰς Ἐπικρατείας, ἐν αἷς ἐπικρατεῖ ἕτερον φορολογικὸν σύστημα καθιστῶν ἐκ τῶν προτέρων γνωστὰς τὰς τοῦ Δημοσίου εἰσπράξεις, τὰ προσωρινὰ δάνεια ἀποτελοῦσι μίαν ἐκ προκαταβολῆς εἴσπραξιν τῶν ἐντὸς τῆς χρήσεως βεβαίως εἰσπραχθησομένων δημοσίων προσόδων εἰς τρόπον ὥστε νὰ τηρῆται ἀπαραμείωτον τὸ μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἰσοζύγιον καὶ νὰ ἐπιβαρύνηται τὸ Κράτος μὲ μόνον τὸ διὰ τὴν προκαταβολὴν ταύτην ἀπαιτούμενον προεξόφλημα ἢ τόκον. Δὲν ἔχει ὅμως οὕτω παρ' ἡμῖν τὸ πρᾶγμα· τὸ ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἔξοδα τῆς μιᾶς χρήσεως προκύψαν ἔλλειμμα καλυφθὲν διὰ προσωρινῶν δανείων ἢ διὰ τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν μετεβιβάσθη εἰς τὴν ἑπομένην καὶ ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μεταβολὴν τῶν βάσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κατ' ἔτος ψηφιζομένου καὶ ὅταν τὰ δι' αὐτοῦ προϋπολογισθέντα ἔσοδα δὲν ἀνέδειξαν νέον ἔλλειμμα. Οὕτω κατὰ τὸ 1873 συνωμολογήθησαν μετὰ τῆς Πιστωτικῆς Τρα-

πέζης προσωρινὰ δάνεια ἐκ δραχ. 1,527,500—μετὰ δὲ τῆς Βιομηχανικῆς ἐκ δραχμῶν 500,000.—Τὰ δάνεια ταῦτα καλύψαντα κατὰ τὸ πλεῖστον ἔλλειμμα τῆς προηγουμένης χρήσεως ἀπεδόθησαν ἐν μέρει μὲν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἔτους 1873, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ 1874 πλὴν ποσοῦ δραχμῶν 250,000 ὀφειλομένων εἰσέτι εἰς τὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν. Ἀλλ' οὐδὲ τὰ προσωρινὰ ταῦτα δάνεια ὑπῆρξαν ἐπαρκῆ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν τοῦ Δημοσίου ὀφειλῶν, ἐντεῦθεν δὲ ἀπέμειναν ἀνικανοποίητοι ὀφειλαὶ τοῦ Δημοσίου οὐκ εὐκαταφρονήτου ποσότητος. Ἐν τούτοις ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀπόδοσις τῶν εἰρημένων δανείων ἐξ εἰσπράξεων προωρισμένων διὰ τὴν θεραπείαν προϋπολογισθεισῶν δημοσίων ἀναγκῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀπομεινασῶν ἐκκρεμῶν ὀφειλῶν τοῦ δημοσίου, ἠνάγκασαν τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ συνομολογήσῃ ἐντὸς τῆς α. ἐξαμηνίας τοῦ τρέχοντος ἔτους μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης προσωρινὰ δάνεια ἐκ δραχ. 5,000,000 πλὴν τῶν κατὰ τὸ 1870 καὶ 1872 συνωμολογημένων τοιούτων ἐκ δραχ. 2,200,000. Οὕτω δὲ καθ' ὃν χρόνον συνωμολογήθη ἡ προκειμένη σύμβασις ὠφείλοντο εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν δρ. 6,800,000 περίπου, πρὸς δὲ τὴν Πιστωτικὴν δραχ. 400,000 περίπου. Ἐπειδὴ δὲ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπεδόθησαν ἐκ τῶν εἰσπράξεων εἰς ἐξόφλησιν τῶν προσωρινῶν δανείων τῆς Πιστωτικῆς καὶ τῆς Βιομηχανικῆς περὶ τὰς 950,000 δραχμῶν, διὰ τοῦτο τὸ ποσὸν τῶν προσωρινῶν δανείων ἐσημειώθη ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ ὡς ἀναβαῖνον εἰς δραχμὰς 8,150,000. Ἐννοούμενον δὲ εἶναι, ὅτι ἡ κατάστασις τῶν προσωρινῶν τούτων δανείων μεταβάλλεται ὁσημέραι, διότι ἀποδίδεται μέρος αὐτῶν ἐκ τῶν τρεχουσῶν τοῦ Δημοσίου εἰσπράξεων· τοῦτο ὅμως δὲν μεταβάλλει τὸ ποσὸν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ Δημοσίου Ταμείου, διότι αἱ εἰσπράξεις, αἵτινες διατίθενται εἰς τὴν βαθμιαίαν ἀπόσβεσιν τῶν δανείων τούτων, εἶσι προωρισμέναι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κανονικῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένων δαπανῶν εἰς τρόπον, ὥστε μετ' ὀλίγον παραστῆται ἀναπόδραστος ἡ ἀνάγκη τῆς συνομολογήσεως νέων προσωρινῶν δανείων πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἐκ τῆς ἀποδόσεως τῶν προηγουμένων προσωρινῶν δανείων ἀρτιθέντος κενοῦ.

Καὶ μόνη λοιπὸν ἡ ἀνάγκη αὕτη ὑπῆρχεν ἐπαρκὴς, ὅπως ὑποχρεώσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν συνομολόγησιν δανείου μέλλοντος νὰ καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα καὶ ὑποσχομένου τὴν ἐν τῷ μέλλοντι διατήρησιν τοῦ μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀ-

ναγκαίου ἰσχυρίου. Ἀλλὰ πλὴν ταύτης καὶ ἕτεραι δύω ἀνάγκαι καὶ οὐχ ἧττον κατεπείγουσαι καὶ οὐσιώδεις ὑπηγόρευον τὸ μέτρον τῆς συνομολογήσεως ἑνὸς δανείου. Αἱ ὑφισταμέναι ὀφειλαὶ τοῦ Δημοσίου ἐκ δικαστικῶν ἀποζημιώσεων ἐπιδικασθεισῶν διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀποτελοῦσιν ἱερὰς τοῦ Δημοσίου ὑποχρεώσεις καὶ πᾶσα περὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ἀναβολὴ μεγάλην ἐξασκεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς δημοσίας ἡμῶν πίστεως, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον, οὐδενὸς ὑφισταμένου νομίμως καταναγκαστικοῦ μέτρου πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐπιδικαζομένων ὑπὲρ ἰδιωτῶν εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσεων, ἡ πιθανότης τῆς μὴ ἐγκαίρου πληρωμῆς μετὰ μίαν ὁριστικὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν παράγει δυσαρέστους ἐντυπώσεις εἰς τοὺς μετὰ τοῦ Δημοσίου μέλλοντας σπουδαίως νὰ συναλλαχθῶσιν. Ἄλλως τε αὐτὸ τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου ὑπαγορεύει τὴν ἔγκαιρον πληρωμὴν τῶν τοιούτων ἀπαιτήσεων, διότι ἐπ' αὐτῶν πληρώνεται ὁ νόμιμος τόκος **12 0|0**, ὁ δὲ τόκος οὗτος συγκεφαλαιοῦται ἑκάστοτε διὰ τῶν ὁποίων οἱ δικαιοῦχοι ἐπαναλαμβάνουσιν ἐπιταγῶν. Ἑτέρα ἀνάγκη εἶναι ἡ πληρωμὴ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐκ κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων διὰ διάφορα ἐκκαθαρισμένα δικαιώματα πιστωτῶν τοῦ Κράτους ὑπαγόμενα εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκ τοιούτων δικαιωμάτων πιστωτῶν κατέφυγον εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἔλαβον δικαστικὰς ἀποφάσεις, δυνάμει τῶν ὁποίων τὸ Δημόσιον ἐπιβαρύνεται μὲ τόκον **12 0|0**. Τὸ Δημόσιον πρέπει νὰ παρέχῃ ἑαυτὸ ὡς παράδειγμα τῆς καλῆς πίστεως, ὀφείλει ἑπομένως νὰ πληρώνῃ ἀνελλιπῶς καὶ ἐγκαίρως ἁπάσας τὰς νομίμως βεβαιωθείσας ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν οἱ δικαιοῦχοι. Αἱ ἀπαιτήσεις αὗται ἔχουσιν ὄχι μικρὰν ἡλικίαν, ἡ δὲ περὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ἀναβολὴ ἕνεκεν ἐλλείψεως πιστώσεως ἀναγκάζει τοὺς δικαιούχους οὐ μόνον νὰ καταφεύγωσιν εἰς τὰ δικαστήρια ἵνα καθιστῶσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐντόκους, ἀλλὰ καὶ νὰ μεταβιβάζωσιν ἕνεκεν χρηματικῶν στενοχωριῶν τὰς ἀπαιτήσεις των εἰς ἑτέρους ἐπὶ κερδοσκοπίᾳ.

Ἀλλὰ, πλὴν τῶν ἀναγκῶν τούτων μᾶλλον κατεπείγουσα καὶ ἐπιβλαπτικὴ ἀποβαίνει ἡ πρόνοια τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐτησίων βαρῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἵνα ἐπιτευχθῇ τὸ ἀπαραίτητως ἀπαιτούμενον εἰς εὐνομούμενα Κράτη ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιβάλλεται ἀναποδράστως τὸ καθῆκον τῆς ἐξευρέσεως συνδυασμοῦ τινος συνεπαγομένου τὴν ἐλάττωσιν ταύ-

την. Ὡς ἐξάγεται δὲ ἐκ τῆς συνοδευούσης τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ **1875** ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ προκείμενον δάνειον ὁδηγεῖ εἰς τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐτησίων δαπανῶν κατὰ ποσὸν δραχ. **2,000,000** περίπου, διότι ἀντὶ τοῦ ποσοῦ δρ. **3,952,000**, ὅπερ ἔπρεπε νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ **1875** διὰ τόκους καὶ χρεωλύσια τῶν ὑφισταμένων δανείων καὶ ἄλλων τοῦ Δημοσίου ὑποχρεώσεων, πρόκειται νὰ ἐπιβαρυνθῇ διὰ τοῦ προκειμένου δανείου μὲ χρεωλυτικὴν δόσιν μόνον δρ. **1,892,000**, ἐπιτυγχανομένης συνάμα καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὁδοποιΐας ὀφειλομένων καὶ τῆς ἐξοφλήσεως ἑτέρων τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεων μὴ ἐντόκων.

Πρόδηλον λοιπὸν ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων καὶ ἀναμφιρίστων καθίσταται, ὅτι ἡ συνομολόγησις τοῦ προκειμένου δανείου ἐπιβάλλεται ὑπὸ κατεπειγουσῶν καὶ ἀναποφεύκτων ἀναγκῶν, ὧν ἡ θεραπεία ἢ ἡ πλήρωσις ἀποβαίνει ἄλλως ἀκατόρθωτος.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ὁ διὰ τῆς συμβάσεως ἐπιτευχθεὶς συνδυασμός, ἡ Ἐπιτροπὴ νομίζει ὅτι ἐκ τῶν μελετησάντων τὴν συνοδεύσασαν τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ἐκθεσιν, ὡς καὶ τὸν ὑφ' ὑμῶν προϋπολογισμὸν τοῦ **1875**, οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἀμφισβητήσων, ὅτι διὰ τῆς συνομολογήσεως τοῦ προκειμένου δανείου ἡ Κυβέρνησις ἐπέτυχεν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δύω ἄξια λόγου ὠφελήματα· τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀμέσου καὶ πραγματικῆς ἐλαττώσεως νομίμως ὑφισταμένων ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου, τὸ δὲ ἐκ τῆς σπουδαίας ἐλαττώσεως τῶν ἐπιβαρυνουσῶν ἐνιαυσίως τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους δαπανῶν. Ἐὰν τις προχείρως συγκρίνῃ τὸ ποσὸν τῶν τόκων, οὓς ὑφίσταται τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὰ δάνεια καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς διὰ τοῦ δανείου τούτου ἐξοφληθησομένας, πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ τόκου, τὸν ὁποῖον θέλει πληρώνει διὰ τὸ ἤδη προτεινόμενον δάνειον, θέλει ἔχει τὴν ἑπομένην πραγματικὴν καὶ ἄμεσον ὠφέλειαν τοῦ δημοσίου.

Ἐκ τοῦ δανείου τῶν 9,000,000 φράγκων διαφορὰ τόκου δραχ.	150,000
Ἐκ τῶν δύω δανείων ἐπὶ παραχωρήσει τελ. εἰσπράξεων Κεφαλληνίας δραχ.	2,887
Ἐκ τῶν προσωρινῶν δανείων ἐξ 8,000,000 περίπου δραχ.	13,600
Ἐκ τῶν ἐντόκων χρεῶν τῆς Ἑπτανήσου δρ.	6,160

Ἐκ τῶν διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀπαιτήσεων ἐκ δραχ. 1,000,000 περίπου δραχ.... 41,700

Ἤτοι πραγματικὴ ὠφέλεια ἐξ ἐλαττώσεως συμπεφωνημένου τόκου δραχ..... 214,617

Πρὸς κατάληψιν δὲ τῆς δευτέρας ὠφελείας τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐτησίων βαρῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναγκαία εἶναι ἡ παράθεσις τῶν ἑπομένων ἀριθμῶν.

Σύγκρισις ἐτησίας δαπάνης τῶν προϋπολογισμένων δανείων.

Δάνεια	Κεφάλαιον ὀφειλόμενον	Χρεωλυτικὴ δόσις κατὰ τὰς χειμένας ὑποχρεώσεις			Τροπὴ τοῦ χρέους εἰς ὀνομαστικὸν κεφάλαιον κατὰ τὴν σύμβασιν	Χρεωλυτικὴ δόσις κατὰ τὴν σύμβασιν· τόκος 6 καὶ χρ. 1/2 0/0		
		Τόκοι	Χρεώλυσιον	Τὸ ὅλον		Τόκοι 6 0/0	Χρεώλυσ. 1/2 0/0	Τὸ ὅλον
Δάνειον 9,000,0000	6,608,000	627,760	1,062,888	1,690,648	8,158,025	489,481	40,790	530,271
Δάνειον Κεφαλληνίας 1866	1,172,000	93,760	56,210	150,000	1,446,913	86,814	7,234	94,048
» » 1868	486,000	38,880	229,320	268,200	600,000	36,000	3,000	39,000
Προσωρινὰ δάνεια.....	8,150,000	652,000	800,000	1,452,000	10,061,729	603,703	50,308	654,011
Δικαστ. ἀποζημιώσεις	1,000,000	420,000	.....	420,000	1,231,568	74,074	6,172	80,246
Ἔντοκα Ἐπιτάγρου	3,800,000	304,000	.....	304,000	4,691,358	281,481	23,456	304,937
	21,216,000	1,836,400	2,148,418	3,984,848	26,192,593	1,571,553	130,960	1,702,513

Ἐκ τῶν παρατεθέντων ἀριθμῶν ἐξαχθέντων ἐκ τῶν δημοσίων βιβλίων παρατηρεῖται, ὅτι κατὰ μὲν τὰς κειμένας ὑποχρεώσεις ὁ προϋπολογισμὸς ἐπιβαρύνεται μὲ ἐτησίαν δόσιν ἐκ δραχ. **3,981,848**, κατὰ δὲ τὰς βάσεις τοῦ πρατεινομένου νῦν δανείου θέλει ἐπιβαρύνεσθαι μὲ ἐτησίαν δόσιν μόνον δραχ. **1,702,513**, ἤτοι μὲ ἔλαττον κατὰ δραχ. **2,282,335**.

Τὰ ἐπιτυγχανόμενα λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου διὰ τοῦ προκειμένου οἰκονομικοῦ συνδυασμοῦ πλεονεκτήματα πρόκεινται ἀναμφισβήτητα, ἄσκοπος δὲ πᾶσα περαιτέρω ἀνάπτυξις. Κατὰ τὰς νεωτέρας οἰκονομικὰς θεωρίας ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐτησίων βαρῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων χρεῶν ἀποτελεῖ ἀληθὲς ὑπὲρ τῶν Κυβερνήσεων πλεονέκτημα, ἀρκεῖ μόναν νὰ ἐπιτυγχάνεται τοῦτο ἄνευ τῆς ἐλαχίστης προσβολῆς ἢ ἐλαττώσεως τῆς Δημοσίας πίστεως, καθόσον οὕτω διευκολύνεται ἡ Ἐπικράτεια εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀναποφεύκτων δημοσίων ἀναγκῶν, μεταχειριζομένη τὸ τυχὸν προκύπτον μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας πλεόνασμα εἰς δημόσια ἔργα ὁμολογουμένης γενικῆς ὠφελείας ἢ εἰς συνομολόγησιν δανείων καθιστημένων ἀναγκαίων διὰ τὰ τοιαῦτα ἔργα.

Περιττὸν ὅμως κρίνουσα ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐνδιατρίψῃ μακρότερον, ὅπως ἐξάρῃ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ εἰρημένου συνδυασμοῦ, ἀνομολογεῖ μὲν τὰς ἀξιεπαίνους τῆς Κυβερνήσεως προσπαθείας πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μὴ ὁμολογήσῃ ὅτι ἀδύνατος ἀπέβαινεν ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ἄνευ τῆς ἀξιεπαίνου καὶ φιλοτίμου συγκαταθέσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, παρελθούσης εἰς παραχωρήσεις οὐχὶ ἀναξίας λόγου, περὶ ὧν θέλομεν ποιήσει ἐν ὀλίγοις μνείαν ἐξετάζοντες τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ὑπὸ τὴν τετάρτην ἔποψιν, κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκθέσεως γενομένην διάκρισιν.

Αἱ πρὸς τὴν Τράπεζαν ὀφειλαὶ τοῦ δημοσίου στηρίζονται ἐπὶ συμβάσεων, ἃς συνῆψε μετ' αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις δυνάμει τῶν κειμένων Νόμων. Οὐδὲν ἕτερον ἠδύνατο νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτὴν νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὸν προκείμενον συνδυασμὸν ἢ μόνη ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ συντελέσῃ διὰ τῶν δυνατῶν ἐκ μέρους αὐτῆς παραχωρήσεων οὐ μόναν εἰς πραγματικὰς καὶ ἀμέσους ἐλαττώσεις τῶν ὡρισταμένων ὑποχρεώσεων τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐτησίων βαρῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀπαραιτήτου ἐν τῇ οἰκονομικῇ διοικήσει ἰσοζυγίου μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἀξία μεγίστης σπουδαιότητος παραχώρησις ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης εἶναι ἡ παραίτησις αὐτῆς ἐκ τοῦ ἀποδιδομένου νομίμως τόκου **9 1|2 0|0** ἐπὶ τῶν εἰς χεῖρας αὐτῆς ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν **9,000,000** φράγκων ἢ ἐκ τῆς ὡρισταμένης σήμερον ὑπερτιμήσεως τῶν αὐτῶν ὁμολογιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας ἀξίας, καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ μεταβιβάσῃ τὰς ὁμολογίας ταύτας εἰς ἄλλους. Ἡ Τράπεζα ἠδύνατο ἐν τῷ δικαιώματί της νὰ μεταβιβάσῃ τὰς ὁμολογίας ταύτας εἰς τρίτους καὶ νὰ πορισθῇ ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ὑπερτιμήσεως ποσὸν δραχ. **200,0000** περίπου, ἢ νὰ κρατήσῃ ταύτας μέχρι τῆς λήξεως τῶν προθεσμιῶν τοῦ δανείου καὶ νὰ ὠφεληθῇ τὴν διαφορὰν τοῦ τόκου ἀνερχομένην εἰς **150,000** δραχμῶν περίπου. Ἀλλὰ πλὴν τῶν ὁποίων πορίζεται τὸ δημόσιον πραγματικῶν ὠφελειῶν ἐκ τῶν προκειμένων τῆς Τραπέζης παραχωρήσεων ἀνερχομένων εἰς δρ. **200,000** περίπου, ἡ Τράπεζα καὶ εἰς ἄλλας προῆλθε παραχωρήσεις οὐδεμίαν ὑπὲρ ἑαυτῆς αἰτήσασα προμήθειαν διὰ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ γραφὴν τοῦ ἐκτεθησομένου εἰς τὸ κοινὸν ποσοῦ τοῦ προκειμένου δανείου μετὰ τὸν συμψηφισμὸν τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλομένων. Οὐδεμία Εὐρωπαϊκὴ Τράπεζα, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν ἐχουσῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων, ἀνεδέχθη ποτὲ τὰς ἐγγραφὰς τῶν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων ἐκδιδομένων δανείων ἄνευ τῆς πληρωμῆς δικαιώματος προμηθείας, καθόσον αἱ ἐγγραφαὶ ἐπιβάλλουσιν ἀπασχόλησιν καὶ εὐθύνας, ὧν ἕνεκεν ἀποβαίνει δικαιολογημένη ἡ πληρωμὴ ἑνὸς δικαιώματος προμηθείας. Ἐὰν τὸ δικαίωμα τοῦτο περιωρίζετο εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τοῦ **1|2 0|0**, ἡ Κυβέρνησις ἤθελε πληρώσει (ἐπὶ **7,000,000**) φράγκα **35,000**. Ἀλλὰ πλὴν τούτου ἡ Τράπεζα ἐδικαιοῦτο νὰ μετάσχῃ ὅλων τῶν πλεονεκτημάτων, ὅσα παρέχει τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον εἰς τοὺς μέλλοντας διὰ τῆς ἐγγραφῆς νὰ προσκτήσωσιν ὁμολογίας τοῦ προκειμένου δανείου· κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγγραφῆς ὁριζόμενον εἰς **9** ἡμέρας εἰς οὐδένα ὑποβάλλεται τόκον ὁ ἐγγραφόμενος καὶ τοι λαμβάνων παρὰ τοῦ Δημοσίου τόκον ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὁρισθεισῶν ἡμερῶν· ἐὰν τοῦ πλεονεκτήματος τούτου μετεῖχε καὶ ἡ Τράπεζα, ἤθελε λάβει τόκον **9** ἡμερῶν ἐπὶ **7,000,000**, ἤτοι δραχ. **13,703**. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τοὺς ἐγγραφέντας χορηγεῖται προθεσμία ἑνὸς μηνὸς διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν, οὐδεὶς ὑπῆρχε λόγος νὰ ἐξαιρεθῇ τοῦ πλεονεκτήματος τούτου καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὅτε ἤθελεν ὠφεληθῇ τὸν τόκον ἐπὶ **7,000,000**

δι' ἕνα μῆνα ἤτοι δραχ. 45,675. Τῶν ὠφελειῶν ὅμως τούτων παρητήθη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἑκουσίως, μὴ θελήσασα νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς τοὺς διὰ τῆς ἐγγραφῆς γεννησομένους μετόχους τοῦ προκειμένου δανείου ὡς ἐμφορουμένη ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ ὅσον οἷόν τε ἐλάσσονας ὑποχρεώσεις τὸ Δημόσιον καὶ ἐπιτευχθῇ οὕτω, κατὰ τὸ ἐφικτόν, ὁ διὰ τοῦ προκειμένου οἰκονομικοῦ συνδυασμοῦ ἐπιδιωκόμενος σκοπός, ἤτοι ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐναυσίων βαρῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐν τούτοις τοῦ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπέζης συνωμολογηθέντος οἰκονομικοῦ συνδυασμοῦ, ὃν ὁμολογουμένως ὑπηγόρευσε τὸ τοῦ δημοσίου συμφέρον, συνωμολογήθησαν καὶ δύω διατάξεις (αἱ τῶν ἄρθρων Π' καὶ Θ' τῆς συμβάσεως) συμπληροῦσαι ἢ τροποποιοῦσαι κατά τι τὰ περὶ Τραπέζης μέχρι τοῦδε νενομοθετημένα.

Διὰ τῆς πρώτης τούτων ὑποβάλλονται εἰς ποινικὴν ἐμωρίαν οἱ δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ διαχειρισταί, οἵτινες κατὰ παράβασιν τοῦ κεκτημένου παρὰ τῆς Τραπέζης ἀποκλειστικοῦ προνομίου τῆς κυκλοφορίας τῶν γραμματίων της, ἤθελε δεχθῇ ἢ ἐνεργήσει πληρωμὰς διὰ γραμματίων ἄλλης Τραπέζης εἰς ἃ μέρη ὁρίστανται Καταστήματα αὐτῆς. Διὰ δὲ τῆς δευτέρας τῶν διατάξεων τούτων ἐπιτρέπεται ν' ἀντιπροσωπεύηται τὸ ἐν γένει παθητικὸν τῆς Τραπέζης (πλὴν τοῦ ἐκ τῶν ὁμολογιῶν προερχομένου καὶ τοῦ διὰ τοῦ μεταλλικοῦ ἐναποταμιεύματος καλυπτομένου) μέχρι τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ καὶ ἀπὸ χρεώγραφα τῆς Κυβερνήσεως μεταγενέστερα τοῦ ἔτους 1862.

Ὅστις ἐπισταμένως μελετήσῃ τὰς δύω ταύτας διατάξεις, ὧν ἡ νομοθετικὴ κύρωσις προτείνεται διὰ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν νομοσχεδίου, θέλει ἀνομολογήσει, ὅτι ἡ τῶν διατάξεων τούτων νομικοποίησις οὐδεμίαν, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην, ἀποτελεῖ παραχώρησιν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ συνομολογουμένου δανείου καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ δημοσίου ἐπιτυγχανομένου διὰ τῆς προκειμένης συμβάσεως συνδυασμοῦ, πᾶσα Κυβέρνησις ἐμφορουμένη ἐκ τῆς καλῆς πίστεως καὶ καλῶς εἰδυῖα τὰ μέγιστα πλεονεκτήματα τῆς καθ' ὅλας τὰς νομίμους διαστάσεις λειτουργίας τῶν διὰ Νόμων κεχορηγημένων προνομίων ὤφειλε νὰ προτείνῃ εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπικύρωσιν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου Π' τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν συμβάσεως. Ἡ διάταξις αὕτη οὐδὲν νέον παραχωρεῖ, οὐδὲ καινοτομίαν ἀποτελεῖ. Τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς κυκλοφορίας

τῶν τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑφίσταται δυνάμει κειμένου νόμου καὶ εἰς οὐδένα ὑποβάλλεται συζήτησιν ἢ ἀμφισβήτησιν. Ἡ δ' Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει κατὰ τοὺς κειμένους νόμους τὸ δικαίωμα νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ παντὸς ὁπωσδήποτε προσβάλλοντος ἢ παραβιάζοντος τὸ προνόμιόν της τοῦτο. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐπὶ ἀποζημιώσει ἀγωγῆς, ὑφισταμένων καὶ κατὰ τῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν λειτουργῶν καὶ κατὰ τῶν ἰδιωτῶν, δὲν δύναται νὰ κριθῇ ἐπαρκὲς εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τοὺς ἰδιώτας· καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους λειτουργούς, οἵτινες ἐν τῇ παραβιάσει τοῦ προκειμένου προνομίου παραβιάζουσι νόμον τοῦ Κράτους, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ὑφίσταται καὶ ἡ ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων καταδίωξις, καθόσον κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ δικαίου ἀρχὰς ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς νόμου πρέπει νὰ ὑποβάλληται εἰς ποινὴν καὶ ὅταν ἀκύρῳ χωρῇ κατ' αὐτοῦ ἡ ἐπὶ ἀποζημιώσει πολιτικὴ ἀγωγή. Τίς δύναταί ποτε νὰ ἰσχυρισθῇ βασίμως, ὅτι εἶναι ὀρθόν, ὅτι συνάδει μὲ τὰς ἐπικρατούσας ἐν εὐνομουμένοις ἔθνεσιν ἀρχάς, τὸ νὰ δύνηται ὁ δημόσιος λειτουργὸς νὰ παραβιάζῃ ἀτιμωρητὶ νόμον τοῦ Κράτους, οὗ ἡ ἐκτέλεσις εἰς αὐτὸν ἀνετέθη; Ἡ ἡμετέρα νομοθεσία προέβλεψε ποινάς, καὶ ἐπαρκῶς μάλιστα αὐστηράς, κατὰ δημοσίων ἢ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιπτώσει, καθ' ἃς ἡ ἐκ μέρους αὐτῶν παραβίασις νόμου τινὸς τοῦ Κράτους δὲν ἐξασκεῖ τόσῳ γενικὴν ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς κοινωνίας ἐπιρροήν, ὅσῳ πρόκειται νὰ ἐπιδράσῃ ἡ παραβίασις ἑνὸς κεχορηγημένου ἀποκλειστικοῦ προνομίου διὰ τὴν κυκλοφορίαν τραπεζικῶν γραμματίων. Πᾶν ὑπὸ τοῦ Κράτους χορηγούμενον προνόμιον ἢ δικαίωμα χορηγεῖται ἐν τῷ συμφέροντι αὐτοῦ τοῦ Κράτους, ὡς ἐκ τούτου δὲ πρέπει νὰ περιῤῥυῤῥῆται μὲ τὰς ἀναγκαίας ἐγγυήσεις, πρωτίστη τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν κατὰ τῶν παραβιαζόντων τὸ προνόμιον τοῦτο δημοσίων λειτουργῶν. Ἡ προκειμένη λοιπὸν διάταξις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ κύρωσις προηγουμένου καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάρχοντος νομοθετήματος καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖ ἢ μόνον εἰς τὸ νὰ παράσχῃ μίαν νέαν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἐκτέλεσιν ἑνὸς προηγουμένου νόμου.

Ἡ δευτέρα τῶν προκειμένων διατάξεων, ἡ κατατάττουσα τὰ χρεώγραφα τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὸ παθητικὸν τῆς Τραπέζης ἀντιτίμων, οὐδεμίαν βεβαίως προσφέρει ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Τράπεζαν, καθ' ὅσον εἰς αὐτὴν εἶναι ἀδιάφορον ἂν ἐν τῷ ταμείῳ της ὑπάρχωσι χρεώγραφα τῆς

Κυβερνήσεως ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια καὶ ὁμολογίαι. Ἐν τῇ τοιμπαιρήσει δὲ τῆς προκειμένης διατάξεως μᾶλλον τὸ δημόσιον ἐνδιαφέρεται, διότι οὕτω κατορθοῦται νὰ ὑπάρχωσι κεκλεισμένα ἐν τῷ Ταμείῳ τῆς Τραπέζης ἀρκετῆς ποσότητος χρεώγραφα, ἅτινα, ἐὰν ἐκυκλοφόρουν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἤθελον αὐξήσει τὴν ποσότητα τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὑπαρχόντων χρεωγράφων καὶ συντελέσει εἰς τὴν ἐξασθένησιν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀποκτήσεως δημοσίων χρεωγράφων ὀργασμοῦ, ὅστις τὰ μέγιστα συμβάλλει εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς δημοσίας πίστεως. Ἀλλ' ἐνῷ οὕτω προσφέρεται μία τις ὑπηρεσία, ἔστω καὶ ἠθική, εἰς τὸ δημόσιον, συνάμα κατορθοῦται οὐ μόνον νὰ μὴ ἐλαττῶνται αἱ παρεχόμεναι εἰς τοὺς κατόχους τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἐγγυήσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ ὦσι μείζονες. Οὐδεὶς ὡς νομίζομεν, ὑπάρχει ὁ δυνάμενος εὐλόγως νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι μείζονα παρέχει ἐγγύησιν μία ἐμπορικὴ ὁμολογία ἢ ἓν ἐμπορικὸν γραμμάτιον, ἀφ' ὅτου παρέχει τὸ χρεώγραφον τοῦ Κράτους. Ἐὰν διατελοῦμεν εἰς ἃς περιστάσεις εὑρισκόμεθα πρὸ δωδεκαετίας, ὅτε οὐ μόνον δὲν ἐπεζητοῦντο, ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλλόμενα εἰς τὸν πατριωτισμὸν ἐγίνοντο δεκτὰ τὰ τοῦ δημοσίου χρεώγραφα, ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ἠδύνατο νὰ ἦναι βάσιμος. Ἀλλ' ἀφοῦ αἱ ἐγγυήσεις, δι' ὧν περιεβλήθησαν τὰ ἀπὸ τοῦ **1862** καὶ ἐντεῦθεν ἐκδοθέντα κυβερνητ. χρεώγραφα, κατέστησαν αὐτὰ τοσοῦτον ἐπιζήτητα, ὥστε, ἐνῷ ἐξεδόθησαν μὲ ἔκπτωσιν **20** καὶ **10 0|0** νὰ τιμῶνται σήμερον ὑπεράνω τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας καὶ νὰ διατηρήσωσι τὴν ὑπερτίμησιν ταύτην καθ' ὃν χρόνον οἰκονομικὴ ἐπέσκηψε κατὰ τὴν ἀνατολὴν κρίσις, δὲν τίθεται εἰς ἀμφιβολίαν, ὅτι ὁ κάτοχος τραπεζικῶν γραμματίων προτιμᾷ ἀνενδοιάστως ν' ἀντιπροσωπεύηται ἡ ἀξία τῶν εἰς χεῖράς του γραμματίων, πλὴν τοῦ διὰ τοῦ μεταλλικοῦ ἀποταμιεύματος καλυπτομένου μέρους αὐτῆς, ἀπὸ χρεώγραφα τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἀπὸ ἐμπορικὰς ὁμολογίας ἢ γραμμάτια· οὐ μόνον διότι τὸ Κράτος παρέχει ἀσφαλείας μείζονας οἱουδήποτε ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου, ἀλλὰ καὶ διότι ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης εὐκολώτερον μεταβάλλεται εἰς μεταλλικὸν νόμισμα τὸ κυβερνητικὸν χρεώγραφον ἢ τὸ ἐμπορικὸν γραμμάτιον. Εἰς Τραπέζας, λαβούσας τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων ἐν οἷς ἔθνεσι τὰ ζητήματα ταῦτα πλειότερον ἢ ἐν ἡμῖν ἐμελετήθησαν καὶ ἐβασανίσθησαν, ἐπεβλήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ν' ἀντιπροσωπεύηται ἐν τοῖς Ταμείοις των τὸ, πλὴν τοῦ διὰ μεταλλικοῦ καλυπτομένου, παθητικὸν

αὐτῶν διὰ κυβερνητικῶν χρεωγράφων· παρ' ἡμῖν ὅμως διὰ τῆς προτεινομένης διατάξεως δὲν ἐπιβάλλεται ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ μόνον χορηγεῖται εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δύνηται νὰ ἔχῃ μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ τοιούτου παθητικοῦ της κυβερνητικὰ χρεώγραφα. — Διὰ τῆς τῇ **18** Μαΐου **1873** συνομολογηθείσης ἀλλὰ μὴ πραγματοποιηθείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐχορηγήθη εἰς τὴν τελευταίαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ χρεωγράφων ὁλόκληρον τὸ τοιοῦτο παθητικόν της, ἐνῷ διὰ τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν συμβάσεως τὸ τοιοῦτο δικαίωμα περιορίζεται εἰς μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ παθητικοῦ. Ἡ Ἐπιτροπή σας, εἰ καὶ οὐδένα εὑρίσκει λόγον ἀποχρῶντα πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ τοιούτου περιορισμοῦ, κρίνει ἐν τούτοις καθῆκόν της νὰ μὴ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν ἤδη συντεθειμένων, καθόσον πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συγκατάθεσις τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων, ἤτοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καὶ καθ' ὅσον ἡ ἐπέκτασις τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τοῦ τοιούτου παθητικοῦ τῆς Τραπέζης δύναται ἀκινδύνως ν' ἀρεθῇ εἰς ἑτέραν σύμβασιν συναφθησομένην ἐν τῷ μέλλοντι μετὰ τὴν ἀποκτηθησομένην ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς πεῖραν.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει περιττὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερεστέρας ἀναπτύξεις ἐπὶ τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ τε Νομοσχεδίου καὶ τῆς συμβάσεως, καθόσον αὗται, κανονίζουσαι τὰ τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου καὶ τοῦ ἐνεργητέου συμψηφισμοῦ ἢ τακτοποιήσεως τῶν ὑπαρχουσῶν προηγουμένων ὑποχρεώσεων τοῦ δημοσίου, εἶσιν ἀρκετὰ σαφεῖς καὶ δὲν κρίνονται ὡς χρήζουσαι ἀναγκαίας τινὸς μεταρρυθμίσεως.

Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου **11** τοῦ Νομοσχεδίου αἰτούμεναι πιστώσεις ἀποβαίνουσιν ἀναγκαῖαι διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν δημοσίων χρεῶν, περὶ ὧν γίγνεται μνεία ἐν τῷ ἄρθρῳ **1** ὑπὸ τὰ στοιχ. α. β'. καὶ στ'. τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου. Ὑπὸ δύο τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγένετο ἡ παρατήρησις, ὅτι ἔπρεπεν εἰδικὸν Νομοσχέδιον νὰ ὑποβληθῇ διὰ τὰς πιστώσεις ταύτας καὶ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ τῆς Ἐπιτροπῆς μέλη δὲν ἐκριναν ἀξίαν ὑποδοχῆς τὴν γνώμην ταύτην οὐ μόνον διότι καὶ προηγούμενον ἐν τῇ Νομοθεσίᾳ μας ὑπάρχει τῆς ἐν Νόμῳ, ὅ ἐστιν ἔχοντι τὴν συνομολόγησιν δανείου, καταξέως διατάξεων ἀπορρωσῶν χορηγήσεων πιστώσεων πρὸς τακτοποίησιν χρεῶν τοῦ

προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα παράγεται ἐκ τῆς προταθείσης διακρίσεως. Ἡ ἐξέτασις τοῦ Νομοσχεδείου ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῆς ἀντὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς ἣν ἤθελε παραπεμφθῆ τὸ περὶ τῶν πιστώσεων εἰδικὸν Νομοσχέδιον, δὲν δύναται τὸ παράπαν νὰ παραβλάψῃ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον, ὃν ὀφείλει νὰ ἐξασκῇ ἡ Βουλὴ διὰ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας τῶν παρ' αὐτῆς ἐκλεγομένων Ἐπιτροπῶν, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ, τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἔχοντος κύριον ἀντικείμενον καὶ χαρακτῆρα τὴν συνολόγησιν δανείου, ἀποβαίνει ἀναμφισβήτητος ἡ ἁρμοδιότης τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν προεξέτασιν αὐτοῦ.

Τελευτῶσα ἡ Ἐπιτροπὴ συνίστησι τὸ περὶ οὗ πρόκειται νομοσχέδιον μετὰ τῆς εἰς αὐτὸ προσηρτημένης συμβάσεως εἰς τὴν ταχεῖαν τοῦ σώματος ἐπιψήφισιν, καθόσον πᾶσα βραδύτης οὐ μόνον ἀναβάλλει τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀποκτηθέντων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου ὠφελημάτων, ἀλλὰ καὶ πρόσκομα γενήσεται εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ διὰ τὸ **1875** προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ὅστις ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα ἐστηρίχθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς προηγουμένης ἐπιψηφίσεως τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **21** Νοεμβρίου **1874**.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος καὶ εἰσηγητὴς
Α. Ν. Σιμόπουλος.

Τὰ μέλη

Α. Ἀντωνιάδης, Ἐμ. Ναυπλιώτης, Εὐαγ. Ζαβερδινός, Ν. Νικολαΐδης, Κ. Μπράβος.

Φρονῶν, ὅτι τὸ **81** τοῖς **0|0**, πρὸς ὃ διὰ δημοσίας ἐγγραφῆς διατεθήσεται ἑκάστη ἐκ φρ. **500** ὁμολογία εἶναι ὀλίγον, καὶ θεωρῶν ὅτι οὐδεμία δίδοται ἐγγύησις περὶ τοῦ πρὸς ἀποκλειστικὴν ἀπόσβεσιν παλαιῶν τοῦ Δημοσίου ὀφειλῶν προορισμοῦ τοῦ προτεινομένου δανείου, ἐπιφυλάσσομαι ν' ἀποφανθῶ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Γ. Σ. Βαλσαμάκης.

Μετά τινα συζήτησιν, καθ' ἣν τινες ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον ἔπρεπε νὰ σταλῇ καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν ὡς περιλαμβάνον ἄρθρα πιστώσεως, ἕτε-

ροι δὲ ἀντεῖπον, ὅτι καλῶς παρεπέμφθη μόνον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπήν, διότι αἱ πιστώσεις αὗται ἀφορῶσιν ἀπαιτήσεις ἐκκαθαρισμένας, ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε πᾶσαν ἐπὶ τούτου συζήτησιν μέχρις οὗ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ ἔκθεσις.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλλας, ὅτι αὔριον ἔσεται συνεδρίασις περὶ τὴν συνήθη ὥραν, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Μπουφίδης,
Δ. Στάϊκος,
Δ. Ποντρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.

Τῆς 22 *Νοεμβρίου* 1874.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν **2** Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἰσήχθησαν εἶτα ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν.

1) Ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἐπισκόπων κτλ.

2) Ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπικυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρο-ουγγαρίας περὶ τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἐκδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν.

3) Ἡ ἔκθεσις περὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων, αἵτινες ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Ἐπισκόπων καὶ αὐξήσεως τῆς χορηγουμένης εἰς τοὺς ἀποχωροῦντας περιθάλψεως κατὰ δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ μῆνα, καὶ ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τῆς μικρᾶς ταύτης αὐξήσεως, δικαιολογουμένης πληρέστατα ἐκ τῆς ἐπελθούσης ἀπὸ τοῦ **1852** μεγάλης ὑπερτιμήσεως τῶν τε ἐνοικίων καὶ τῶν

προτρίμων, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. Ἐπιτροπῆς
Μ. Ἀντωνόπουλος.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Λ. Καρδαρᾶς.

Τὰ μέλη
Ἀλέκος Ἄχελος, Λ. Τρύφωνας, Α. Ἀντωνιάδης,
Β. Πήλικας, Κ. Μ. Κρίσπης, Γ. Παπαδαῖος.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρο-Οὐγγαρίας περὶ τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἐκδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτροπή, συνελθοῦσα ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ Νομοσχέδιον συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρο-Οὐγγαρίας περὶ τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἐκδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν, εὗρεν αὐτὸ οὐχὶ μόνον καλὸν καὶ ὠφέλιμον, ἀλλὰ καὶ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς πλήρους παραδοχῆς αὐτοῦ, ἐκφέρουσα καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως ἀνάλογα μέτρα ληφθῶσι καὶ διὰ τοὺς τόπους ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους, μὴ ὑπαρχούσης συμβάσεως, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐν λόγῳ ἔκδοσις, μεγίστης προσγινομένης εἰς τὴν ναυτιλίαν ζημίας ἐκ τοῦ ἀδυνάτου τῆς εἰς ξένην γῆν ἀναπληρώσεως τῶν δραπετευόντων ναυτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. Σ. Σούτσος.

Ὁ Γραμματεὺς
Ἰω. Κυριακίδης.

Τὰ μέλη
Ν. Μπουφίδης, Ν. Μαυροκορδάτος, Δ. Πανηρόπουλος. Ἰω. Βούλτσος, Α. Πετρίτσης.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας ἐπιτροπαὶ τῆς Βουλῆς διεξῆλθον μετ' ἐπιστασίας τὸ περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων ὑποβληθὲν νομοσχέδιον· ἀποδεχόμεναι δὲ

τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὰς διατάξεις αὐτοῦ, παρατηροῦσι τὰ ἑξῆς.

Ἡ κατάπτωσις τοῦ κατωτέρου κλήρου καὶ ἡ κακὴ κατάστασις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐφείλκυσαν σπουδαίως ἀπό τινος χρόνου τὴν προσοχὴν ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας, γενικὴ δὲ ἀπαίτησις κατέστη ἡ ἐξεύρεσις τῶν μέσων πρὸς βελτίωσιν τῶν δύω τούτων σπουδαιοτάτων κλάδων τοῦ ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου διάφορα ἐπροτάθησαν συστήματα, ἀλλ' ἅπαντα προσέκοψαν εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῶν. Ὁ διὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου προτεινόμενος συνδυασμὸς τῶν καθηκόντων τοῦ ἐφημερίου καὶ τοῦ δημοδιδασκάλου λύει ἐπιτυχῶς τὸ ζήτημα, διότι διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δαπάνης ἐπέρχεται ἐθμηδὸν καὶ τοῦ κατωτέρου κλήρου ἡ ἀνόρθωσις καὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἡ βελτίωσις, ἀποκτᾶται δὲ συγχρόνως καὶ ἡ ποθητὴ μονιμοποίησις τῶν δημοδιδασκάλων, οἵτινες, τό γε νῦν ἔχον, ἐκτοπίζονται ἀεννάως κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πολιτικῆς καὶ ἀπολήγουσιν εἰς παντελῆ ἀποθάρρυνσιν ἢ ἀπώλειαν τῆς θέσεως αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, οὐδεὶς θέλει χειροτονεῖται τοῦ λοιποῦ ἱερεύς, ἐὰν δὲν φέρῃ πτυχίον δημοδιδασκάλου, ἀνώτερον δὲ πτυχίων διὰ τὰς πρωτευούσας νομοῦ· ἀπαγορεύεται δὲ ῥητῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 πᾶσα μετάθεσις ἱερέως ἀπὸ ἐνορίας εἰς ἐνορίαν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 αἱ ἐπιτροπαὶ προτείνουσι τὴν ἀπάλειψιν τῆς λέξεως *ὑπηχήσει*, ὅπως καταστῇ σαφεστέρα ἡ ἔννοια αὐτοῦ.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 περιλαμβάνουσιν ἀποχρώσας ἐγγυήσεις ὡς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν τῶν πτυχίων· ἐπαρκεῖς δὲ πόρους διὰ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην πρὸς χορηγίαν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν καθιεροῖ τὸ ἄρθρον 11. Τὸ μονοπωλεῖον τοῦ κηροῦ δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ θεαρέστου καὶ κοινωφελοῦς σκοποῦ, πρὸς ὃν καθίσταται· ἡ δὲ δευτέρα δεκάτη ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου παραγωγῆς τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων Μονῶν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν κοινὴν ἀπαίτησιν τοῦ νὰ συνεισφέρωσι γενναιοτέραν τὰ ἱερὰ ταῦτα ἱδρύματα ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ κλήρου καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ.

Ἀναγκαιοτάτη θεωρεῖται ὡσαύτως ἡ καθιερουμένη διὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου τακτικὴ ἐπιθεώρησις τῶν δημοτι-

κῶν σχολείων, ἄνευ τῆς ὁποίας ἀδύνατος καθίσταται ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ ν μ σχεδίου.

Λαμβάνουσαι ἐπὶ τέλους ὑπ' ὄψιν αἱ Ἐπιτροπαὶ ὅτι οὐδένα κίνδυνον παρουσιάζει παρ' ἡμῖν ἡ ἀνάθεσις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν κλῆρον, οὐδόλως ὅμοιον πρὸς τὸν τῆς Δύσεως ὡς πρὸς τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς τάσεις, καὶ ὅτι ἀπ' ἐναντίας ἡ ὑπὸ ἱερέων, ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζόμενα προσόντα, διδασκαλία θέλει ἐμπνεύσει εἰς τοὺς μικροὺς παῖδας τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν εὐσέβειαν, οὐδόλως διστάζουσινὰ συστήσωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται νομοσχεδίου.

Ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, διεφώνησαν οἱ κ. κ. Πήλικας καὶ Τρύφωνας μόνον καθόσον ἀφορᾷ τὸ ὑποχρεωτικὸν τοῦ διορισμοῦ ἱερέων εἰς τὰς δημοδιδασκαλικὰς θέσεις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5, οἱ κ. κ. Διαμαντόπουλος, Πήλικας, Τρύφωνας καὶ Κρίσπης προτείνουσι τὴν αὔξησιν τῆς φοιτήσεως εἰς τὸ πρότυπον σχολεῖον ἀπὸ ἓξ μηνῶν εἰς ἓν ἔτος.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7, οἱ κ. κ. Ἀντωνάπουλος, Διαμαντόπουλος, Κρίσπης καὶ Στεφανίτσης παραδέχονται τὴν ἐκ περιτροπῆς διδασκαλίαν μόνον ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν δὲν ὑπερβαίνει τοὺς ἑκατόν· προτείνουσι δὲ νὰ διαιρῆται τὸ σχολεῖον, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ὑπερβαίνει τοὺς ἑκατόν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 διαφωνοῦσιν οἱ κ. κ. Πήλικας, Τρύφωνας, Ζερβὸς καὶ Στεφανίτσης ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τῶν ἱερατικῶν σχολῶν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ μονοπωλεῖον τοῦ κηροῦ, ὁ μὲν κ. Πήλικας ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιφυλάσσεται, ὁ δὲ κ. Καρδαρᾶς παρετήρησεν ὅτι ἡ πλειοδοσία καλὸν εἶναι νὰ γίνηται κατ' ἐπαρχίας, οἱ δὲ κ. κ. Διαμαντόπουλος καὶ Τρύφωνας ἀπέκρουσαν τὸ μονοπωλεῖον τοῦτο, καὶ προτείνουσι τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐξ αὐτοῦ προσδοκωμένου πόρου διὰ τῆς καταργήσεως τῶν Μονῶν, διατηρουμένων μόνον ὀλίγων ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ ἱστορικωτέρων, ἐπιφυλαττόμενοι ἵνα ἀναπτύξωσι τὴν γνώμην των ταύτην κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῆς
Μ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἐπιτροπῆς
Σ. Θ. ΖΕΡΒΟΣ.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. Στεφανίτσης.

Τὰ μέλη

Α. Βαλασσόπουλος, Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου, ἐπιφυλακτικὸς ὡς πρὸς τὰ κανονικὰ δικαιώματα τῶν ἱερέων δημοδιδασκάλων Ι. Μπόμβακος, Α. Τρύφωνας ἐπιφυλακτικὸς ὡς ἄνωθεν, Δ. Καρδαρᾶς, Α. Ἀντωνιάδης, Γ. Πετούσης, Κ. Κρίσπης, Α. Διαμαντόπουλος, Γ. Παπαδαῖος.

Εἰσήχθησαν κατόπιν αἱ ἑξῆς προτάσεις νόμων ὑπὸ τινος ἐκ Λευκάδος βουλευτοῦ.

1) Πρότασις νόμου περὶ διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος.

2) Ὅμοια περὶ διαθέσεως τῶν κτημάτων τῶν μὴ διαλελυμένων Μονῶν τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος, αἵτινες ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐγχώριος περιουσία τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος, κατὰ τοὺς νόμους ἐπὶ προστασίας διεχειρίζετο παρὰ τοῦ ἐπιχωρίου συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας τῇ ἐγκρίσει εἰς τινας περιπτώσεις τῆς Γερουσίας.

Καὶ τὴν μὲν ἐπίκαιρον τοῦ δήμου περιουσίαν διεχειρίζετο ἀμέσως αὐτὸ τὸ Συμβούλιον, ὅπερ διέθετε τὰς προσόδους πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ νοσοκομείου, ὀρφανοτροφείου καὶ ἄλλων δημοτικῶν καθιδρυμάτων, τὴν δὲ Μοναστηριακὴν διεχειρίζετο δι' ἐπιτροπῶν καὶ ἑνὸς λογιστοῦ, διοριζομένων παρ αὐτοῦ κατὰ διετίαν καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἀφομοίωσιν ὅμως, διαιρεθείσης τῆς ἐπαρχίας εἰς δήμους, ἡ διαχείρισις τῶν κτημάτων τῆς πρώτης κατηγορίας διεπιστεύθη δυνάμει τοῦ ΡΝ΄. νόμου, προσωρινῶς εἰς ἐννεαμελῆ ἐπιτροπήν, ἥτις ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, τροῦσα ἐπὶ τούτῳ γραφείου, ἀπήντησε καὶ ἀπαντᾷ οὐκ ὀλίγα ἔξοδα εἰς βάρος τῶν δήμων, στερουμένων ἐτησίως οὐ μικροῦ κεφαλαίου καὶ μὴ ἐχόντων τὴν ἄμεσον διαχείρισιν τῶν ἰδίων αὐτῶν κτημάτων πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν καὶ ἀπολαυὴς μεγαλειτέρας προσόδου.

Ἡ διανομὴ ἐπομένως τῆς ἐπικοίνου ταύτης περιουσίας ὑπάρχει τὴν σήμερον ἡ γενικὴ ἐπιθυμία καὶ εὐχὴ τῆς ἐπαρχίας, ἡ δὲ Νομοθετικὴ ἐξουσία, τελοῦσα ἔργον δικαιοσύνης θέλει εὐ-

εργετήσει τοὺς δήμους ἀποδίδουσα εἰς ἕκαστον αὐτῶν τὴν οἰκείαν μερίδα τῆς περιουσίας του.

Πρὸς τοῦτο προνοοῦσιν αἱ διατάξεις τοῦ προτεινομένου Νομοσχεδίου ἑκάστη τῶν ὁποίων φέρει ἐν ἑαυτῇ τὴν δικαιολογίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ βουλευτὴς Λευκάδος
Γ. Σέρβος.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος.

Ἄρθρον 1.

Ἡ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ΡΝ΄. Νόμου ἀδιανέμητος περιουσία τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος θέλει διανεμηθῇ κατὰ δήμους ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διανομὴ αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ ἐπάρχου καὶ δύω μελῶν τακτικῶν, καὶ δύω ἑτέρων ἀναπληρωτικῶν, διοριζομένων παρὰ τῶν προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐν συνεδριάσει τελεσθησομένῃ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἐπάρχου καὶ ἀποφαινομένων κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ προσλάβῃ ἕνα ἢ τρεῖς πραγματογνώμονας διὰ νὰ τελέσωσι τὰς ἐκτιμήσεις καὶ γνωματεύσωσι περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν μερίδων.

Ἄρθρον 3.

Τῆς διανομῆς θέλει προηγηθῇ ἀκριβὴς κατάλογος τῶν κτημάτων, τῶν πιστώσεων καὶ τῶν ὀφειλῶν.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου θέλει λάβει μέρος καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ Δημοσίου ὡς πρὸς τὴν κυριότητα τοῦ ἀμφισβητουμένου κτήματος θέλει ἀποφασισθῇ δικαστικῶς αἰτήσει τοῦ ἀξιοῦντος τὴν κυριότητα, ἀλλ' αὐτὴ δὲν δύναται ν' ἀναστείλῃ τὴν διανομὴν τῶν ἄλλων κτημάτων.

Ἄρθρον 4.

Τῆς διανομῆς θέλει ἐξαιρεθῶσι τὸ ἰχθυοτροφεῖον, αἱ ἁλυκαί, τὸ κατάστημα τῶν δικαστηρίων καὶ τὸ τοῦ νοσοκομείου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προσπαθήσει συμβιβάζουσα τὴν ἰσονομίαν, νὰ προσδιορίσῃ εἰς ἕκαστον δῆμον τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ διακείμενα κτήματα καὶ νὰ ἐπιβαρύνῃ αὐτὸν διὰ τῶν σχετικῶν ἐτησίων παροχῶν ἢ ἄλλων βαρῶν πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ἑτέρων δήμων, ἀφαιρουμένου κατὰ νόμον τοῦ ἀναγκαίου κεφαλαίου ἐκ τῆς τιμῆς τῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 6.

Κατὰ τῆς περὶ διανομῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ γείνῃ ὑφ' ἑνὸς ἢ πλειόνων δημοτικῶν συμβουλίων, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὰ ἐπιδόσεως, ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἥτις διεξάγεται καὶ ἐντὸς τῶν διακοπῶν συνοπτικῶς ὡς κατεπείγουσα καὶ προτιμᾶται πάσης ἄλλης δίκης.

Ἄρθρον 7.

Ἀφ' ἧς ἡ διανομὴ γείνῃ τελεσίδικος, ἕκαστος δῆμος λαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν κατοχὴν τῆς ὁριοθείσης αὐτῷ μερίδος κτημάτων καὶ πιστωμάτων, καὶ τότε παύει ἡ ἐνέργεια τῆς ἐπιτροπῆς, περὶ ἧς τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ΡΝ΄. νόμου, ἀνατιθεμένης τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων κτημάτων καὶ καταστημάτων καὶ παντὸς ἄλλου ἐπικοίνου εἰς τὸν Δήμαρχον καὶ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Λευκαδίων, ὑποχρέων εἰς λογοδοσίαν πρὸς τὰ λοιπὰ συμβούλια τῆς ἐπαρχίας καὶ πρὸς ἀπόδοσιν καθ' ἑξαμηνίαν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὰ μερίδος ἐκ τῶν προσόδων.

Ἄρθρον 8.

Αἱ πράξεις περὶ ὧν ἀφορᾷ ὁ παρὼν Νόμος, γίνονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ βουλευτὴς Λευκάδος
Γ. Σέρβος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Μεταξὺ τῶν κτημάτων, τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐγχωρίων περιουσίαν τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος, συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ κτήματα τῶν μὴ διαλελυμένων Μονῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, τὰ ὁποῖα διεχειρίζετο τὸ ἐγχώριον συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας, τὰ δι' ἐπιτρόπων καὶ ἑνὸς λογιστοῦ παρ' αὐτοῦ διοριζομένων κατὰ διετίαν καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἔγκρισιν αὐ-

τοῦ. Τὰς προσόδους τῶν κτημάτων τούτων διέθετε τὸ ἐγχώριον συμβούλιον εἰς περιθάλψεις ἀπόρων ἱερέων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἢ ἄλλων ἀπόρων οἰκογενειῶν τῆς νήσου, εἰς βοήθειαν τῶν πασχόντων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἕνεκα ἐπιδημικῶν νοσημάτων ἢ σιτοδείας, ἢ τέλος πρὸς σχηματισμὸν δημοτικῶν ὁδῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν αὐτῶν Μονῶν.

Ἐπελθούσης ὅμως τῆς ἀφομοιώσεως καὶ διαπιστευθείσης τῆς διαχειρίσεως εἰς ὀλίγους μοναχούς, τὰ κτήματα διατίθενται παρ' αὐτῶν κατ' ἀρέσκειαν ἄνευ δημοπρασίας, ἄνευ συναγωνισμοῦ, ἄνευ τῆς ἐκπληρώσεως οὐδεμιᾶς νομίμου διατυπώσεως. Τὰ πιστώματα ἢ καταχαρίζονται ἢ ἐξοφλοῦνται διὰ τὸ ἥμισυ, ἢ τὸ τέταρτον τῆς ἀξίας αὐτῶν. Οἱ μοναχοί, ἐγκαταλείποντες ἐξ ἀνάγκης τὰ κελλία αὐτῶν, τὴν νηστείαν καὶ τὴν προσευχήν, καὶ ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις ἐμπλεκόμενοι, διατρέχουσι τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰς κώμας, καὶ εἰσδύουσιν εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ ποινικὰ δικαστήρια εἴτε ὡς διάδικοι εἴτε ὡς μάρτυρες. Ἐνῷ δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν σύστημα καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν μοναχῶν ἐξεπληροῦτο, λαμβανόντων τὸ σιτηρέσιον αὐτῶν ἐν τῇ Μονῇ, ἔνθα ἐτέλουν τὰς προσευχὰς αὐτῶν καὶ δεήσεις, καὶ ἱκανὰ ποσὰ ὑπῆρχον παρὰ τῷ ἐπιχωρίῳ συμβουλίῳ διδόμενα εἰς βοηθήματα ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας, τὴν σήμερον μάτην ζητοῦνται τὰ ἀγαθὰ τοῦ παρελθόντος, καὶ δικαίως ἡ κοινωνία ἀφ' ἑνὸς καὶ οἱ δῆμοι ἀφ' ἑτέρου ζητοῦσι τὴν ἄμεσον τοῦ κακοῦ θεραπείαν, ἥτις οὐ μόνον θέλει ἐπιφέρει τὴν αὔξησιν τῶν προϊόντων τῆς διὰ τῆς καταλλήλου καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τῶν κτημάτων, ἀλλὰ θέλει γονιμοποιήσει ὑπὲρ τοῦ ἱερατείου καὶ τῆς παιδείας κεφάλαια, τὰ ὁποῖα σήμερον γίνονται ἀφανῆ.

Τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον καθιεροῖ διατάξεις παραπλησίας ἐκείνων, τὰς ὁποίας παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ὡς πρὸς τὰ ἐθνικὰ κτήματα καὶ τὰ τῶν διαλελυμένων Μονῶν ἐν ταῖς παλαιαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Βασιλείου πρὸς ἀνακούφισιν τῶν κατοίκων καὶ αὔξησιν τῆς φορολογίας διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς προσόδου τῶν κτημάτων.

Τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς ἐπιτυγχάνει προσφυῶς τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλω εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, 22 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ βουλευτὴς Λευκάδος

Γ. ΣΕΡΒΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ διαθέσεως τῶν κτημάτων τῶν μὴ διαλελυμένων Μονῶν τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος.

Ἄρθρον 1. Τὰ κτήματα τῶν μὴ διαλελυμένων Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, Ἁγίου Γεωργίου, Κοκκίνης ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἀσωμάτων θέλει διατεθῶσι συμφώνως πρὸς τὰς ἑπομένας διατάξεις.

Ἄρθρον 2. Οἱ μέχρι τέλους τοῦ 1871 ἐμφυτεύσαντες, ἀδείᾳ ἢ μὴ τῆς ἐγχωρίου κυβερνήσεως ἢ τῶν μοναχῶν, ἐπὶ τῶν γαιῶν ὧν ἀφορᾷ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους, ἐλαίας, μωραίας, ὁπωροφόρα δένδρα, συκέας ἢ ἀναμίξ ταῦτα, ὡς καὶ πᾶν εἶδος καρποφόρων δένδρων, ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται τῶν φυτειῶν ἐπὶ πληρωμῇ τῆς ἐνεστώσης ἀξίας τῆς πεφυτευμένης γῆς, ἐκλαμβανομένης ὡς ἀσκεποῦς, καὶ χωρὶς νὰ περιληφθῇ ἀξία τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς φυτείας.

Ἄρθρον 3. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ἕνα δημαρχικὸν πάρεδρον καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ βοηθουμένη παρ' ἑνὸς μηχανικοῦ καὶ ἑνὸς ἢ δύο πραγματογνωμόνων ἐκλεγομένων παρ' αὐτῆς, καταγράφει εἰς πρωτόκολλον ἅπαντα τὰ κτήματα, περὶ ὧν ἀφορᾷ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, τὰ εὑρισκόμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ οἰκείου δήμου, καὶ σημειοῖ ἐν αὐτῷ α) τὸν δῆμον, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα τὸ κτῆμα κεῖται, β) τὰ ὅρια τοῦ κτήματος, τὸ εἶδος τῆς ἐν αὐτῷ φυτείας εἰς Β. στρέμματα καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐμφυτεύσεως, γ) τὴν ἐνεστῶσαν τιμὴν τοῦ κτήματος ὁρισθησομένην παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων, τοὺς ὁποίους θέλει προσλάβει.

Ἄρθρον 4. Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, ὅπερ θέλει προσηκόντως δημοσιευθῇ διὰ ταχυκολλήσεως ἐν τῷ δημαρχείῳ ἔνθα κεῖνται τὰ κτήματα καὶ ἐν τῷ ἐπαρχείῳ τῆς νήσου, ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν ἐκ μέρους εἴτε τῆς διαχειριστικῆς τῶν δήμων ἐπιτροπῆς, εἴτε τοῦ κατόχου τοῦ κτήματος, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας ταχυκολλήσεως. Ἡ δίκη προβαίνει ὡς προτιμητέα καὶ κατεπείγουσα καὶ ἐντὸς τῶν διακοπῶν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν πρωτοδικῶν οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 5. Πᾶς κάτοχος φυτειῶν καὶ πᾶς ἀγρολήπτης ἢ ἐμφυτευτὴς ἢ ἐνοικιαστὴς θέλων νὰ μετάσχῃ τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ παρόντος νόμου, ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς

δημοσιεύσεως αὐτοῦ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἔπαρχον τῆς νήσου ἔγγραφον δήλωσιν περιέχουσαν·

α.) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν πατρωνυμίαν καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του·

β'.) Τὸν δῆμον τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν τοῦ κτήματος·

γ'.) Τὰ ὅρια τοῦ κτήματος, τὸ εἶδος τῆς φυτείας καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτῆς εἰς Β. στρέμματα·

δ'.) Τὴν ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ συμβολαίου ἢ τῆς συμφωνίας, δυνάμει τῶν ὁποίων κατέχει τὸ κτῆμα.

Ἄρθρον 6. Ἐν τῇ δηλώσει ταύτῃ ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ διπλότυπον ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς τοῦ ταμείου Λευκάδος διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ δηλωθὲν πρὸς ἀπόκτησιν κτῆμα, δραχμὰς δύω κατὰ πᾶν στρέμμα.

Δήλωσις ἀνευ τοιούτου πιστοποιητικοῦ εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 7. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐν ἁπλοῦ χάρτου καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος· καὶ, ἐὰν ἦναι οὗτος ἀγράμματος, παρ' ἑνὸς δικηγόρου ἢ ὑποδικηγόρου.

Ἄρθρον 8. Ἐκ τῶν δηλώσεων μία, θεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν κάτοχον, ἡ δὲ ἄλλη μένει εἰς τὸ ἐπαρχεῖον καὶ καταγράφεται εἰς ἐπίτηδες βιβλίον, κλειόμενον ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐπάρχου.

Ἄρθρον 7. Ἐπὶ τῶν μὴ δηλωθεισῶν γαιῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ὑπαγομένης εἰς τὸ ἄρθρον 1, δικαιοῦται ἕκαστος τῶν δημοτῶν τῆς ὅλης ἐπαρχίας νὰ ζητήσῃ τὴν παραχώρησιν, κάμνων τὴν δήλωσιν καὶ καταβολὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 5, 7 καὶ 8 ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Μεταξὺ πολλῶν δηλωσάντων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος προτιμᾶται·

α) Ὁ ἔχων ὅμορον κτῆμα· καὶ, ἂν ἦναι πολλοὶ οἱ συνορῖται, ὁ ἔχων κτῆμα μεγαλειτέρας ἀξίας·

β') Ὁ ἔχων κτῆμα ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἐν ᾗ κεῖται τὸ δηλωθέν·

γ') Ὁ ἔχων κτῆμα ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ, καὶ

δ') Ὁ ἔχων κτῆμα ἐν τῷ αὐτῷ δήμῳ.

Ἄρθρον 10. Ἡ παραχώρησις τοῦ κτήματος γίνεται εἰς τὸν κάτοχον, περὶ οὗ ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ἄρθρον, ἢ τὸν δηλώσαντα κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα παρὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 διοριζομένης ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν παραπέμπονται τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, τὸ δὲ τίμημα κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν καταβολῶν ἀποδίδεται εἰς δεκαοκτὼ ἐτησίας δόσεις κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας· ἑκάστη δόσις, περιέχουσα 4 τοῖς 0|0 χρεώλυτρον καὶ 4 τοῖς 0|0 τόκον ἐπὶ τοῦ τιμήματος, θέλει πληρώνεσθαι τὴν 4 Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παραχωρήσεως, καθ' ὃ ἀπαλλάσσεται ὁ κάτοχος τῆς παροχῆς.

Ἄρθρον 11. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀφειλομένων δόσεων ἡ ἀπαίτησις ἔχει δικαίωμα πρωτης ὑποθήκης, ἐγγραφομένης εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.

Πᾶσα τυχὸν προγενεστέρα ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ κτήματος, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἐπ' αὐτῆς ἀποκτηθὲν πραγματικὸν δικαίωμα, ἔπονται τῆς τοῦ τιμήματος καὶ τῶν τόκων.

Ἄρθρον 12. Ἐὰν ἕνεκα καθυστερήσεως δόσεως ἢ ἄλλης αἰτίας γείνῃ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ἡ ἐπαρχία λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος οὐ μόνον τὰς ληξάσας δόσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ κεφάλαιον πρὸς ὁλοσχερῆ τοῦ τιμήματος ἐξόφλησιν. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἀπότισιν ὅλων τούτων, ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς ἄμεσον πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου.

Ἄρθρον 13. Ὁ ὀφειλέτης δύναται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν 18 ἐτῶν νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κεφαλαίου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14. Ἐξαιροῦνται τῆς διαθέσεως αἱ ἐκκλησίαι τῶν Μονῶν, οἱ περίβολοι αὐτῶν καὶ πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει πρὸς θείαν λατρείαν.

Ἄρθρον 15. Ἡ παραχώρησις τῶν γαιῶν, εἰς ἃς εἶναι πεφυτευμένα ἐλαιόδενδρα ἢ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα, πρὸς τοὺς μὴ ἐμφυτευτὰς ἢ ἀγρολήπτας γίνεται διὰ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κτήματος ἐν συνόλῳ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 16. Οἱ ὀλίγοι μοναχοί, οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω Μονάς, θέλει μετατεθῶσιν εἰς τὴν Μονὴν τῆς Περανερωμένης μὲ τὰς ὁποίας εἶχον ἐπὶ προστασίας ἀπολαυάς.

Ἄρθρον 17. Τὸ κεφάλαιον, τὸ σχηματισθησόμενον ὡς ἀνωτέρω, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ὅσου θέλει εἰσπραχθῇ ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν πιστωμάτων, θέλει χρησιμεύει·

α) πρὸς διατήρησιν καὶ ἱερουργίαν τῶν εἰς τὰς Μονὰς ἀνηκουσῶν ἐκκλησιῶν·

β) πρὸς διατήρησιν τῶν εἰς τὰς Μονὰς εὑρισκομένων γῶν μοναχῶν·

γ') πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀπόρων ἱερέων, τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν αὐτῶν·

δ') πρὸς πληρωμὴν ἑνὸς ἢ δύω καθηγητῶν τῆς θεολογίας ἐν τῷ γυμνασίῳ ἢ σχολαρχείῳ Λευκάδος, καὶ

ε') πρὸς σύστασιν νέων δημοτικῶν σχολείων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἔνθα ἀποδειχθῇ ἡ ἀνάγκη.

Τὸ κεφάλαιον ἑτησίως καθίσταται τοκοφόρον.

Ἄρθρον 18. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἢ ν' ἀποκτήσῃ πλέον τῶν 10 στρεμμάτων γῆς περιτετυμένης ἢ ἀσκεποῦς.

Ἄρθρον 19. Τριμελὴς ἐπιτροπή, συγκειμένη ἐκ τοῦ ἐπάρχου καὶ δύω μελῶν τακτικῶν καὶ δύω ἑτέρων ἀναπληρωματικῶν, διοριζομένων παρὰ τῶν προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐν συνεδριάσει τελεσθησομένῃ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἐπάρχου, ἐνεργεῖ τὰ περὶ τῆς παραχωρήσεως καὶ διαχειρίζεται τὰ ληφθησόμενα ποσὰ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ περιλαμβάνει τὰ πιστώματα καὶ προνοεῖ διὰ τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν· τὰ δὲ εἰσπραχθησόμενα χρήματα καθίστανται τοκοφόρα.

Αἱ πράξεις περὶ ὧν ἄρχῃ ὁ παρὼν νόμος, γίνονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 20. Ἡ ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν λαμβάνει ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς, καὶ μόνον προσδιορίζει ταύτην διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πραγματογνωμόνων.

Ἐν Ἀθήναις, 22 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ βουλευτὴς Λευκάδος

Γ. Σέρβος.

Ἐκ τούτων λαβόντες αφορμὴν ἕτερος τῶν Βουλευτῶν Λευκάδος καὶ ἄλλος ἐκ Μέσης ἐζήτησαν ὁ μὲν πρῶτος, ἵνα ὑποβληθῇ τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ὁ δὲ δεύτερος, ἵνα ἡ Κυβέρνησις ὑποβάλῃ νομοσχέδιον περὶ διανομῆς τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας εἰς τοὺς δήμους Κερκύρας.

Ἐπερώτησεν εἶτα εἷς τῶν βουλευτῶν Ξηροχωρίου τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν διὰ τίνα λόγον ἐβράδυνε νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀκυρωθέντων δήμων Ἀττικῆς, ἀφοῦ ὁ νόμος ἐπιτάσσει τὴν ἐπανάληψιν ἐντὸς 20 ἡμερῶν. Τοῦ ὑπουργοῦ δὲ ἀπόντος, ἕτεροι βουλευταὶ ἐπρότειναν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ταμίου τῆς Βουλῆς συμφώνως πρὸς

τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα προέταξε τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῶν 26 ἑκατομμυρίων δραχμῶν συζήτησιν.

Παρετήρησαν ἀκολούθως ἕτεροι, ὅτι δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ, διότι ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν διενεμήθη κατὰ τὸν κανονισμὸν πρὸ 21 ὡρῶν. Ἀλλ' ἀντεπαρετήρησαν ἕτεροι ὅτι ἡ ἔκθεσις διενεμήθη πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως κατὰ τὸν κανονισμὸν καὶ ἑπομένως δύναται νὰ χωρήσῃ ἡ συζήτησις, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἐπρότειναν νὰ κηρυχθῇ τὸ κατεπείγον αὐτοῦ.

Μετά τινα δὲ συζήτησιν καθ' ἣν τινες ἰσχυρίσθησαν ὅτι δὲν δύναται νὰ προταθῇ ἤδη τὸ κατεπείγον, ἀφοῦ ἐστάλη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἄλλοι δὲ ἀπέκρουσαν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐκήρυξε τὸ νομοσχέδιον κατεπείγον.

Ἐνταῦθα τοῦ ἐκ Ξηροχωρίου βουλευτοῦ ἐπαναλαβόντος τὴν περὶ ἐκλογῆς Ἀττικῆς ἐπερώτησίν του, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ προθεσμία, ἣν ὁ νόμος ὁρίζει δὲν παρῆλθε, τοῦτο δὲ θέλει μάθει λίαν ἐγκαίρως.

Ἤρξατο ἑπομένως ἡ α. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου τῶν 26 ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν ἐκ Τριφυλίας βουλευτῶν εἶπεν ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται νομοσχέδιον ἔδει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι ἐν τούτῳ περιλαμβάνονται πιστώσεις, ἃς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξετάσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν οἰκονομικῶν. Ἐπὶ τῆς οὐσίας δὲ φέρων τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ἀταξία ὡς πρὸς τὰς πιστώσεις ταύτας, διότι οὐ μόνον ἔπρεπε νὰ χωρισθῶσιν αὗται ἀπὸ τῶν λοιπῶν περὶ δανείου διατάξεων, ἀλλὰ καὶ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι ἔπρεπε νὰ προσαχθῶσιν ἵνα κρίνῃ ἡ Βουλὴ ἀσφαλῶς περὶ τῶν ὑπερβάσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τοῦτο δὲ ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1871, προηγούμενον, ὅπερ πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ἀκολουθήσῃ· ἀναγκάζεται δὲ, ὡς εἶπε νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις ταύτας χάριν τῆς λογιστικῆς τάξεως, ἧς ἄνευ ἐπέρχονται ἀνωμαλίαι περὶ τὴν οἰκονομίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ οὐδόλως ὠφελεῖται τοῦ δημοσίου ἡ πίστις. Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἐπρότεινε τὸν χωρισμὸν τῶν πιστώσεων ἀπὸ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ δανείου.

Παρετήρησεν έτερος βουλευτὴς ἐκ Παρνασσίδος καὶ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ ζήτημα περὶ οὗ ἐνησχολήθη ὁ προλαλήσας εἶναι μᾶλλον τυπικὸν ἢ οὐσιαστικόν. Βεβαίως προκειμένου περὶ πιστώσεων ἁρμοδία εἶναι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ, Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κύριος χαρακτὴρ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι τὸ δάνειον, ἁρμοδία πρὸς ἐξέτασιν αὐτοῦ εἶναι ἡ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπή. Οὐδεὶς δὲ λόγος περὶ τούτου δύναται νὰ γείνῃ πλέον, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ ἐκήρυξε τὸ νομοσχέδιον κατεπείγον.

Ἡ τάξις, προσέθηκε, εἶναι χρήσιμος ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς, ἀλλὰ καὶ σήμερον ἐγένετο, ὅ,τι καὶ κατὰ τὸ **1871**. Ἡ ἀξίωσις δὲ τοῦ νὰ προσαχθῶσιν ὀνομαστικοὶ κατάλογοι χρόνου ἀπώλειαν θέλει φέρει, ἀφοῦ ἔλεγχος ἐγένετο ὑπὸ τῶν διαφόρων ὑπουργείων. Ἄλλως δὲ σήμερον δὲν πρόκειται περὶ πληρωμῆς κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ περὶ τακτοποιήσεως ἐκκρεμῶν λήψεων, ἥτις μᾶλλον ἀνυψοῖ τὴν πίστιν τοῦ δημοσίου, οὐδόλως δὲ πείθεται ὅτι διὰ τοιούτων πιστώσεων θὰ καταστραφῇ ἡ οἰκονομία τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι ἔγγραφα προσήχθησαν ὅσα ἦτο δυνατὸν ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, μέ τινας τροποποιήσεις.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων ὑποστηρίξας τὴν γνώμην τοῦ ἐκ Τριφυλλίας βουλευτοῦ περὶ χωρισμοῦ τῶν διαγεγραμμένων καὶ κεκλεισμένων χρήσεων ὡς ὀρθὴν καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις λογιστικοῦ νόμου. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶπε, συνδέεται μὲ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν καὶ μὲ εὐθύνην τῶν ὑπουργῶν, μεγίστη δὲ πρέπει νὰ καταβληθῇ προσοχὴ προκειμένου περὶ τῶν οἰκονομικῶν.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μέσης, ὅτι ἡ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συνομολόγησις τοῦ δανείου ὑπὸ τοιούτους ὅρους εἶναι ἐπιβλαβὴς παρασκευάζουσα ταχέως οἰκονομικὴν κρίσιν. Ἐπρότεινε δὲ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἔκδοσιν ὁμολογιῶν πρὸς τοὺς δικαιούχους, ἀφιερώσεων ἐλευθέρων τῶν Τελωνείων καὶ τοῦ δημοσίου χρέους μὴ ἀναβιβαζομένου οὕτως εἰς **85** περίπου ἑκατομμύρια.

Προτείναντος εἶτα ἑτέρου ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ, ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῇ παραιτημένη ἡ ἀ. τοῦ νομοσχεδίου συζήτητις καὶ ἀνάγνωσις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον δι' ἀναστάσεως.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι αὔριον ἔσεται ἡ δ'. ἀνάγνωσις αὐτοῦ, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **6 1|2 Μ. Μ.**

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Πουλημένος.
Ι. Στάϊκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

Τῆς 23 *Νοεμβρίου* 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν **2 Μ. Μ.** ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας.

Παρετήρησάν τινες, ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ δανείου τῶν **26** ἑκατομμυρίων δὲν ἀνεγνώσθη ἄρθρον πρὸς ἄρθρον ὡς ἐπιτάσσει τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ Κανονισμός, ἑπομένως τὰ πρακτικὰ ἀναφέροντα ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν δὲν ἔχουσι καλῶς. Διότι οὐδεὶς δύναται νὰ παραβιάζῃ τὸν θεμελιώδη νόμον.

Ἀντιπαρετήρησαν ἕτεροι, ὅτι γρᾶς ἀνεγνώσθη τὸ νομοσχέδιον, οἱ δὲ ἐπ' αὐτοῦ λαλήσαντες τὸ ἐξήτασαν οὐ μόνον κατ' ἀρχήν, ἀλλ' ἀνέλυσαν καὶ τὰ διάφορα αὐτοῦ ἄρθρα. Προτιθεμένου δέ τινος νὰ λαλήσῃ καὶ εἰπόντος ὅτι ἂν ἡ ἀ. ἀνάγνωσις θεωρηθῇ περαιωμένη, ἐπιφυλάσσεται νὰ λαβῇ πρῶτος τὸν λόγον ἐπὶ τῆς δ'. ἀναγνώσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐρωτηθεῖσα τὸ νομοσχέδιον εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν. Ὑπομένως οὐδεμία παραβίασις ἐπῆλθε καὶ τὰ πρακτικὰ ἄρα ἔχουσι καλῶς. Περὶ τούτου δὲ πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλή.

Τεθέντος ἐπομένως τοῦ θέματος τούτου, παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι τοιοῦτον θέμα δὲν δύναται νὰ ψηφορορηθῇ, διετύπωσε δὲ πρότασιν ἄλλην, ἂν τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν ὡς ὁρίζει ὁ κανονισμός· ἀλλ' ἰσχυρισθέντων ἑτέρων ὅτι ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων ἡ Βουλὴ κατὰ τὸν κανονισμὸν ἀποφαίνεται ἂν καλῶς ἔχουσι τὰ πρακτικά, ἐγένετο ψηφορορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Μαυρομιχάλη καὶ Λουζίνα, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ὅτι καλῶς ἔχουσι τὰ πρακτικὰ διὰ ψήφων **70** κατὰ **32**, ἀρνηθέντος ἑνός, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὅτι τὰ πρακτικὰ ἔχουσι καλῶς, ναὶ ἢ ὄχι;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης ..... Ν	Παναγ. Δραγώνας ..... Ν
Ἰωάν. Μπόγδανος ..... Ν	Δημοσθ. Πονηρόπουλος .... Ν
Σπυρ. Λογιωτατίδης	Στέφ. Στεφανόπουλος .... Ο
Νικόλ. Μαυροκορδάτος	Ἐπαμ. Κρεστενίτης ..... Ο
Μ. Καΐρης Ὀρφανός ..... Ο	Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς ..... Ο
Κ. Α. Ἐμπειρίκος ..... Ν	Ἀλέκ. Ἄχολος ..... Ν
Ἀνδρ. Δανόπουλος	Γ. Πετούσης ..... Ν
Λεων. Ζωγράφος	Λουκ. Κατσίνας .....
Ἀθαν. Ἴσκος ..... Ν	Ἀναγν. Δημητρίου .....
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Σπυρ. Μαλασπίνας .. ....
Δημ. Γρίβας	Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος ..... Ν
Γ. Γερουβανάσης ..... Ν	Ἀριστ. Βαλέττας .. .. Ο
Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ν	Βαρβαρῆγος Πήλικας .. .... Ο
Β. Κ. Νικολόπουλος ..... Ν	Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς ..... Ν
Ἰωάν. Ἀναγ. Δεληγιάννης .. Ν	Θρ. Α. Ζαΐμης .....
Δημ. Νικολόπουλος ..... Ν	Ἀργ. Διαμαντόπουλος .. ἀρν.
Κ Πλαπούτας ..... Ν	Γεώργιος Β. Πετιμεζᾶς .... Ν
Ἰωάν. Β. Ῥοϊλὸς ..... Ν	Ἰωάννης Ζαΐμης .....
Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης .... Ν	Γεώρ. Κ. Παπαδαῖος ..... Ν
Κ. Κοσσονάκος	Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Ἠλ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης .. Ν	Γεώργιος Περρωτὴς .....
Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου ..... Ν	Ἰωάννης Ζάρκος .. .. Ν
Ἰωάν. Γ. Κότταρης ..... Ν	Γεώρ. Παπαγεωργίου ..... Ο
Ἰωάν. Σαφάκας	Ἀλέξ. Κοντόσταυλος .. ..
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς .... Ν
Ἰωάν. Καπιτσίνης	Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης .....
Ἀντών. Μήτσας	Ἰωάννης Ν. Ψύλλας ..... Ν
Γ. Μίλησις ..... Ο	Ἰωάννης Κυριακίδης ..... Ν
Δ. Βουλπιώτης ..... Ο	Ἀθαν. Παραμυθιώτης .....
Κ. Γιαλδάκης ..... Ο	Ν. Βασιλάκης ..... Ο
Δημ. Τσιτσάρας ..... Ν	Ἰάκ. Πολυλᾶς ..... Ο
Ἰωάν. Βούλτσος ..... Ν	Γ. Βαλσαμάκης .....
Δημ. Βολτέρας	Χ. Βανδῶρος .....
Στυλ. Βισβάρδης ..... Ν	Ἀλ. Κατσαΐτης .....

Γ. Ν. Κοντομίχαλος	Κ. Κρίσπης .....
Στέλ. Κασιμάτης	Ν. Γκίλης .....
Κοσμ. Παναρέτος	Ἀθαν. Ῥοντήρης .. ..
Δημ. Ῥαπτάκης	Ν. Καλαντζόπουλος .. ..Ν
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ο	Γ. Σισμάνης .....
Θεόδ. Θερμογιάννης	Μιχ. Ἀντωνόπουλος .... Ν
Ἀντών. Καρδαρᾶς ..... Ν	Γρηγ. Δημητριάδης .. ..Ν
Κ. Κατσικόπουλος	Ἀλ. Πετσάλης .....
Λεων. Μαυρομιχάλης	Κωνστ. Σινέλης .....
Μελέτ. Ῥουσσόπουλος	Δημήτριος Σαράβας .....
Ἀναστ. Κορφιωτάκης	Ξανθὸς Πικουλάκης ..... Ν
Ἰωάν. Βαλασόπουλος ..... Ν	Λεων. Καπετανάκης .... Ο
Ἀναστ. Βαλασόπουλος	Ἀντών. Μαυρομιχάλης .. Ο
Ἀναστ. Κουτσοπέταλλος .. Ν	Χ. Κανελλόπουλος .... Ο
Νικόλαος Μπουφίδης ..... Ν	Π. Παπαλέξης .. .. Ν
Γεώργ. Π. Στεφανίτσης .... Ν	Μιλ. Κανελλόπουλος .. ..Ν
Γεράσ. Σέρβος ..... Ο	Σπυρ. Μαρτσοῦκος .....
Εὐάγγ. Ἀντ. Ζαβερδινὸς .... Ν	Ἀναστ. Νικοκαβούρας .. ..
Δημήτρ. Τσαμόπουλος	Ἀναστ. Τρύφωνας .....
Ἀριστ. Ῥούκης ..... Ο	Γεώργ. Ἰακωβάτος .....
Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος ..	Χ. Ἰακωβάτος .....
Ἰωάν. Ταμπακόπουλος	Μαρ. Χαριτάτος .....
Ἀλέξ. Πετρινὸς ..... Ν	Γ. Κάγκας .....
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος ..	Ἀνάργ. Σιμόπουλος ..... Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης ..... Ν	Π. Τζαμάλας ..... Ο
Ἠλ. Φλέσσας ..... Ν	Δ. Καραλίβανος .....
Βασ. Σινανιώτης ..... Ν	Θ. Κανακάρης .....
Κωνστ. Κριεμάδης ..... Ν	Δημήτριος Πατρινὸς ....
Κωνστ. Μπράβος	Ἰωάννης Κωνστάκης ....
Γεράσ. Ζωχιὸς ..... Ο	Γεώργιος Τσερτίδης .....
Σπυρ. Ζερβὸς ..... Ν	Ἰωάννης Δ. Ἀντωνόπουλος Ν
Νικ. Παγκράτης ..... Ο	Δημ. Τριγγέτας ..... Ν
Δημοσθ. Στάϊκος ..... Ν	Ν. Τσικληντήρας .. .... Ν
Νικόλ. Σωτηρόπουλος ..... Ν	Ἀθ. Μισυρλῆς .. .. Ο
Ἀλέξ. Κουμουνδούρος ..... Ο	Ν. Ι. Νικολαΐδης .. .... Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος ..... Ο	Ν. Γεωργιάδης .... Ν
Π. Μπούτος ..... Ο	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .. ..
Ἰωάν. Ταταράκης ..... Ν	Ἰωάν. Ν. Μπότασης .. .. Ν
Ἀνάργ. Πρεζάνης ..... Ν	Γ. Μπούμπουλης .. . .. Ο
Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης ..... Ν	Ν. Σοῦτσος ....

Ἀντών. Πετρίτσης	Ν	Δ. Γ. Βούλγαρης	
Περ. Σεβαστόπουλος	Ν	Ἐπαρ. Α. Κριεζῆς	Ν
Ἰωάν. Χαλλώνης	Ν	Λεων. Τράκας	Ν
Ἰάκωβ. Παξιμαδῆς		Θερ. Παπακώστας	Ο
Δημ. Δρόσος	Ο	Δημ. Τσιριμῶκος	Ο
Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο	Πέτρ. Σκουμπουρδῆς	
Γρηγ. Ν. Ζέζας		Α. Οἰκονόμου	Ν
Θ. Ἀναστασόπουλος	Ο	Δ. Ἀξέρωφ	
Γ. Σταΐκος		Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινιάδης	
Κωνστ. Διαλέτης	Ν	Ἀθαν. Βασιλείου	Ν
Σ. Κορυζῆς		Ν. Ἀποστόλης	Ν
Χρῆστος Δουζίνας	Ν	Δ. Βαλαβάνης	

Οὕτω τὰ πρακτικὰ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἶτα, ὅτι ὁ κύριος Π. Χιώτης δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ προσφέρει εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς τὸν Α'. τόμον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἰονίου Κράτους.

Εἰσήχθησαν εἶτα αἱ ἑξῆς προτάσεις νόμων.

1) Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σ. Μαρτζούκου περὶ ἐξαρλήσεως τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἰδιωτικῶν χρεῶν.

2) Ὁμοία Σ. Σωτηροπούλου καὶ λοιπῶν περὶ μεταβολῆς τοῦ πρὸς κατασκευὴν λιμένος ἐν Κυπαρισσίᾳ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου.

3) Ὁμοία διαφόρων βουλευτῶν περὶ συντάξεως τῶν πρὸ τῆς ἑνώσεως Ἑπτανησίων ὑπαλλήλων, αἵτινες ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Πρὸς κατασκευὴν λιμένος ἐν τῷ ὅρμῳ Κυπαρισσίας ἐπεβλήθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1862 Νόμου εἰδικοὶ φόροι, μεταξὺ τῶν ὁποίων δραχμαὶ τέσσαρες ἐφ' ἑκάστης βαρέλας ἐλαίου παραγομένου ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Κυπαρισσίας καὶ μετρουμένου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις· ἡ εἴσπραξις δὲ τοῦ φόρου τούτου ἀνετέθη εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ἢ ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως, εἰς τὴν τελωνιακὴν Ἀρχήν, συντελοῦντος τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς μόνην τὴν βεβαίωσιν.

Ἡ ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐφαρμογὴ τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ἀπέδειξεν ὄχι μόνον ὅτι ὁ διαληφθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρος εἶναι ὑπέρογκος, καὶ ὡς ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεώς του καταθλιπτικὸς διὰ τοὺς φορολογουμένους, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ λιμενικὸν ταμεῖον δὲν ὠφελεῖται ἐξ αὐτοῦ ἀνάλογον ὠφέλειαν 1) διότι οἱ φορολογούμενοι, στερούμενοι χρημάτων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκβλίψεως τῶν ἐλαιῶν καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ πληρώσωσιν, ἀναγκάζουσι τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως νὰ περιορίζωνται εἰς μόνην τὴν βεβαίωσιν, ἐντεῦθεν δὲ γεννῶνται πολλαὶ καθυστερήσεις, καὶ διότι, ἐνοικιαζομένου συνήθως τοῦ φόρου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν αὐτοῦ ὑποτελώνης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρευρίσκηται ἐν καιρῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὰ εἴκοσιν ἐλαιοτριβεῖα τῆς πόλεως διὰ νὰ εἰσπράττῃ τὰ χρήματα, ἐντεῦθεν δὲ λαμβάνουσι τὴν εὐκαιρίαν οἱ ἐνοικιασταὶ νὰ εἰσπράττωσι καὶ νὰ σφετερίζωνται μέγα μέρος τῆς προσόδου, νὰ παρουσιάζωνται δὲ πάντοτε ὡς ζημιούμενοι καὶ ἀδυνατοῦντες νὰ ἐξορλήσωσι τὸ συμφωνηθὲν ἐνοίκιον.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Κυπαρισσίας προέτεινε διὰ δύο αὐτοῦ ψηφισμάτων, ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1872 καὶ 10 Μαρτίου 1874, νὰ τροποποιηθῇ ἡ περὶ ἐλαίου διάταξις τοῦ Νόμου τοῦ 1862, καὶ ὁ μὲν φόρος νὰ ὁρισθῇ εἰς 5 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ παραγομένου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ἐλαίου, ἡ δὲ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις αὐτοῦ νὰ ἐνεργῆται καθ' ὃν τρόπον γίνεται καὶ ἡ τοῦ ἐγγείου φόρου. Διὰ τοῦ μέσου τούτου καὶ οἱ φορολογούμενοι θὰ ἀνακουφισθῶσι καὶ αἱ ζημιοῦσαι τὸ λιμενικὸν ταμεῖον σκανδαλώδεις καθυστερήσεις θὰ ἐκλείψωσι.

Θεωροῦντες εὐλόγους τὰς προτάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀνῆκον περὶ τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως Νομοσχέδιον, παρακαλοῦντες αὐτὴν νὰ τὸ ἐπιψηφίσῃ διὰ νὰ μὴ περιαπτῶνται τὰ μέσα, δι' ὧν ἡ πρωτεύουσα τῆς Τριφυλίας καταγίνεται ὑποβαλλομένη εἰς ἐκτάκτους θυσίας, νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἔργον λίαν κοινωφελές, τοῦ ὁποίου ἡ κατασπευὴ ἤρξατο πρὸ πολλοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1871.

Οἱ Βουλευταὶ Τριφυλίας
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. Θ. Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ μεταβολῆς τοῦ πρὸς κατασκευὴν λιμένος ἐν Κυπαρισσίᾳ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου.

Ἄρθρον 1. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § δ' τοῦ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1862 ΨΜς' Νόμου περὶ κατασκευῆς λιμένος ἐν τῷ ὅρμῳ Κυπαρισσίας ὁριζομένου φόρου ἐκ δραχμῶν 4 τὴν βαρέλαν, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ παραγομένου ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Κυπαρισσίας καὶ μετρουμένου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ἐλαίου εἰδικὸς φόρος 5 τοῖς 0|0, ἀποδιδόμενος εἰς εἶδος.

Ἄρθρον 2. Ὁ εἰδικὸς ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, διατίθεται δὲ παρὰ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς δι' ἐνοικιάσεως εἰς χρήματα, φυλαττομένων τῶν ἐν ἰσχύϊ περὶ τοῦ σχετικοῦ ἐγγείου φόρου διατάξεων, καθὸσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν δημοπρασιῶν, τὰς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου, τὸ ὑπέγγυον τοῦ εἰσπραττομένου παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐλαίου, τὴν καταδίωξιν αὐτῶν ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως κτλ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ συντάξεων τῶν πρὸ τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἑλλάδι ὑπηρετησάντων ὑπαλλήλων.

Κύριοι Βουλευταί!

Δυνάμει τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ΡΛΘ'. Νόμων τῆς 7 Ἰανουαρίου 1866, τὸ ἐν Ἑπτανήσῳ συσταθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1857 ταμεῖον τῶν συντάξεων, συνεχωνεύθη μὲ τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1861 ὑπὸ στοιχ. ΧΝΒ'. Νόμου ἐν Ἑλλάδι τοιοῦτον. Ἡ συγχώνευσις αὕτη τῶν δύω ταμείων διετήρησεν ἀκέραια τὰ δυνάμει τοῦ Ἰονικοῦ Νόμου τοῦ 1857 κεκτημένα ἤδη δικαιώματα καὶ μόνον ὑπήγαγεν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ΧΝΒ'. Νόμου τὰς ὑπηρεσίας ὅσας ἀνήγοντο εἰς τὸ Ἰονικὸν ταμεῖον τοῦ 1857.

Ἐγείρεται ὅμως ἀμφισβήτησις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὅρον τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ΧΝΒ'. Νόμου, «ὅτι δικαίωμα πρὸς σύνταξιν οἱ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος διορίζόμενοι». Ἐν Ἑπτανήσῳ ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον διεῖπεν τὴν Ἰόνιον Πολιτείαν, οἱ ὑπάλληλοι διωρίζοντο ἄλλος μὲν ὑπὸ μόνου τοῦ Ἁρμοστοῦ, ἄλλος δὲ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἰονίου Γερουσίας κυρουμένης ὑπὸ τοῦ Ἁρμοστοῦ, κατὰ συνέπειαν οἱ τοιοῦτοι διορισμοὶ ἐπάγουν θέσιν Β. Διατάγματος, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς τοὺς οὕτω διορισθέντας ὑπαλλήλους τῆς Ἰονίου Πολιτείας τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἀφοῦ καὶ ὁ περὶ συντάξεως Ἰονικὸς Νόμος τὸ ἀναγνωρίζει, καὶ πρὸς καταρτισμὸν τοῦ διὰ τοῦ Νόμου τούτου συγκιματισθέντος ταμείου οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι συνεισέφερον, ἄλλως τε ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη ὑπάρχουν δυνάμει τοῦ νόμου τούτου κεκτημένα τὰ δικαιώματα τῆς συντάξεως τὰ ὁποῖα ὁ ΡΛΘ'. Νόμος ὁ συγχωνεύσας τὰ δύο ταμεῖα τῶν Συντάξεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑπτανήσου, οὐ μόνον

δὲν ἠννόησε νὰ καταργήσῃ, ἀλλ' ἀπεναντίας διετήρησε ταῦτα ἀκέραια. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἕνεκα τῆς τοιαύτης ἀμφισβητήσεως τοῦ ἄνω μνησθέντος ὅρου τοῦ περὶ συντάξεων νόμου, ὑπάλληλοι τινὲς τῆς Ἑπτανήσου, ὧν ἡ ὑπηρεσία δὲν ἐξομοιοῦται μὲ τὰς ἐν Ἑλλάδι χορηγούσας τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, καὶ τοι καταβαλόντες τὸ διὰ τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων διὰ τοῦ Ἰονικοῦ Νόμου ὁριζόμενον ποσὸν, καὶ τοι θεωρούμενοι ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι, διορισθέντες κατὰ τοὺς ἐν Ἑπτανήσῳ ἰσχύοντας τότε Νόμους, ἀδικοῦνται μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποκτήσωσι τὴν δικαιώματι κεκτημένῳ ἀνήκουσαν αὐτοῖς σύνταξιν, καὶ τοιουτοτρόπως στεροῦνται τῆς βοηθείας, ἣν ὁ περὶ συντάξεως νόμος ἀναγράφει, πρὸς ἄρσιν προσκόμματος προερχομένου ἕνεκα παρερμηνεύσεως τῶν διατάξεων, αἵτινες κανονίζουσι τὰ περὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρετησάντων ἐν Ἑπτανήσῳ πρὸ τῆς Ἑνώσεως καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἑλλάδι, ὑποβάλλομεν πρὸς τὴν Βουλὴν τὸ ἑπόμενον ἑρμηνευτικὸν Νομοσχέδιον, πεποιθότες ὅτι προθύμως καὶ ταχέως οἱ κύριοι βουλευταὶ θέλουσι προβῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἀθῆναι τῇ 20 Νοεμβρίου 1871.

Οἱ βουλευταί.

Σ. Θ. Ζερβός, Γ. Πονηρόπουλος, Α. Τρύφωνας, Γ. Στεφανίτσης, Ἰ. Βούλτζος.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ,

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ ὑπὸ στοιχ. ΡΛΘ'. τῆς 7 Ἰανουαρίου 1866 Νόμος, ὁ συγχωνεύσας τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1857 Γ'. Νόμου τῆς ΙΑ'. Ἰονίου Βουλῆς ἱδρυθὲν ἐν Ἑπτανήσῳ ταμεῖον τῶν Πολιτ. συντάξεων, μὲ τὸ διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΧΝΒ'. τῆς 3 Αὐγούστου 1861 ἱδρυθὲν ἐν Ἑλλάδι τοιοῦτον, διετήρησεν ἀκέραια τὰ δυνάμει αὐτοῦ ἀποκτηθέντα δικαιώματα· κατὰ συνέπειαν οἱ συμφώνως μὲ τοὺς Νόμους τῆς Ἰονίου Πολιτείας διορισθέντες καὶ ὑπηρετήσαντες ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος, δικαιοῦνται νὰ προσλογίσωσιν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ὑπηρεσιῶν των ἁπάσας τὰς ἐν Ἑπτανήσῳ ὑπηρεσίας των, νὰ ἑνώσωσιν αὐτὰς μὲ τὰς ἐν Ἑλλάδι μετὰ ταῦτα προσενεχθείσας καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀμφοτέρων τῶν ὑπηρεσιῶν χρονικοῦ διαστήματος, νὰ ἀποκτήσωσι τὰ δικαιώματα τῆς συντάξεως των κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ΧΝΒ'. καὶ ΡΛΘ'. Νόμων· ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὑπολογίζονται μόνον αἱ

ὑπηρεσίαι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι προσεφέρθησαν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Βασιλείας ἐν Ἑλλάδι ἤτοι ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1833 ἔτους συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ 68 ἄρθρου τοῦ ΡΛΘ'. Νόμου.

Οἱ Βουλευταὶ

Σ. Θ. Ζερβὸς, Α. Τρύφωνας. Ἰωαν. Δ. Βούλτζος. Ἐπαμ. Χαϊρδήνος, Γ. Στερανίτσης, Δ. Πονηρόπουλος.

Ὑπὸ δὲ τῶν ἁρμοδίων εἰσηγητῶν αἱ ἑξῆς ἐκθέσεις·

1) Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κληροδοτημάτων καὶ ὑποτροφιῶν.

2) Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονεμητέου ἐπιμισθίου εἰς τοὺς ἀνακριτάς.

3) Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ δ'. ἀντεισαγγελέως παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις.

4) Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας.

5) Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἔτους 1874, αἵτινες ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

« Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα, ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ κληροδοτημάτων καὶ ὑποτροφιῶν νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, καὶ μελετήσασα αὐτὸ ἐπισταμένως, ἀνεγνώρισε τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιψηφίσεώς του· διότι οὐ μόνον, πρὸς τοῖς ἄλλοις, δι' αὐτοῦ κανονίζονται ἐπὶ τὸ μέλλον τὰ περὶ ὑποτροφίας ἐπὶ τὸ σκοπιμώτερον καὶ ἐπωφελέστερον ἀναλόγως τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν, ἀλλὰ καὶ τίθεται φραγμὸς κατὰ τῶν ἐκ προσωπικῶν προτιμήσεων ἀτοπημάτων, εἰς ἃ δίδει χώραν ἡ ἔλλειψις νόμου, διὰ τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ προβλεπομένου διαγωνισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐν αὐτῷ λαμβανομένων ἐγγυήσεων.

Ὅθεν συνίστησι τὴν παραδοχὴν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου, ὡς λυσιτελοῦς πρὸς τὸν προκαλέσαντα αὐτὸ σκοπὸν καὶ τὰ μάλιστα ἀναγκαίου.

Ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου, τὴν 22 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. Θ. ΖΕΡΒΟΣ.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Δ. Βαλασόπουλος.

Τὰ μέλη

Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου, Γ. Στερανίτσης, Ι. Μπόγδανος, Ἀργ. Διαμαντόπουλος, Δ. Βουλπιώτης, ἐπιφυλασσόμενος ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτοῦ νὰ ὑποβάλω ἐν καιρῷ τροποποιήσεις τινάς.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς εἰς τοὺς ἀνακριτὰς ἐπιμισθίου, καὶ ἀναγνωρίζουσα τὴν ἔλλογον ἀνάγκην καὶ δεδικαιολογημένην βάσιν αὐτοῦ, προτείνει τὴν τροποποίησιν τῆς περὶ τούτου διατάξεως τοῦ περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ὡς ἀπολούθως.

Ἄρθρον 234 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. Οἱ ἀνακρῖται λαμβάνουσι χάριν ἀμοιβῆς κατ' ἔτος ἐπιμίσθιον 300 600 δραχμῶν, πληρωτέων κοθ' ἑξαμηνίαν· τοῦτο δὲ γίνεται, μόνον ὅταν εὐαρεστήσωσιν ἐντελῶς ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των. Τὰ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως κανονίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος.

Ι. Α. Ἀντωνόπουλος.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς

Ἰωάννης Α. Μεσσηνέζης, Ἀν. Πετρίτσης, Γραγ. Δημητριάδης, Ι. Παπαζαφειρόπουλος, Γ. Σέρβος.

Ἀποκρούων τ' ἄνω, παραδέχομαι ἁπλῶς καὶ καθαρῶς τὸ νομοσχέδιον.

Χ. Δουζίνας.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν αὐτῇ Νομοσχέδιον περὶ προσθήκης καὶ δ' ἀντεισαγγελέως δευτέρου ἐν τοῖς κατ' αὐτὸ σκοπιμωτέροις πρωτοδικείοις καὶ ἐρεύνασα ἀποχρώντας τοὺς λόγους, τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ μὲ τὴν ὁποίαν συνοδεύει τὸ Νομοσχέδιον, προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, καθ' ὅσον εἶναι πασίγνωστος ἡ πληθὺς τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας διεξαγωγῆς αὐτῶν, ἵνα

συμβιβάζεται με τὸν σκοπὸν τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γρηγ. Δηντηριάδης.

Τὰ μέλη

Χ. Δουζίνας, Ἀντ. Πετρίτσης, Ἰω. Μεσσηνέζης.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς παιδείας ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῆς παιδείας ἐπιτροπαί, λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον ἐγκρίσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας περὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιχειρήσεως ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας ἐν Ἑλλάδι καὶ μελετήσασαι τοῦτο, ἀποφαίνονται ὡς ἑξῆς.

Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ κατὰ τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν ἐδάφους, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἀρχαίων τούτων καὶ περιφανῶν μνημείων τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐκλείας καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς διὰ πραγμάτων ἀποδείξεως τῆς προγονικῆς ἡμῶν ἱστορίας, μέγα ἔχει τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πατρίδα ἡμῶν. Καὶ βεβαίως, ὡς καὶ ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει ἀναφέρεται, ἐὰν ἐδυνάμεθα νὰ πράξωμεν τοῦτο δι' ἰδίων ἡμῶν πόρων, τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι προτιμότερον.

Ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀπανταχοῦ σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος ὑπάρξεως μνημείων καὶ καλλιτεχνημάτων καὶ τῶν μικρῶν ἡμῶν πόρων, τῶν μόλις τὰς ἀπολύτους ἡμῶν ἀνάγκας καλυπτόντων, ἀδύνατον εἶναι, ὅπως γείνῃ τοῦτο. Καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦτο ἄδηλον εἶναι καὶ ἐπὶ πόσον δύναται νὰ παραταθῇ.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, παρεχομένης διὰ τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου πλήρους ἐγγυήσεως ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τούτων ἄνευ σπουδαίου βάρους τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείου, καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀπωλείας ἡμῶν, αἱ ἐπιτροπαὶ ἡμῶν γνωμοδοτοῦσιν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἐκ τῆς

πραγματοποιήσεως τοῦ ὁποίου, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ἡ εἰς τὸν τόπον ὠφέλεια ἐκ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς ὑφηλίου προσελευσομένων θαυμαστῶν τῶν πράγματι θαυμασίων ἐκείνων ἔργων βεβαίως ἔσεται οὐ μικροῦ λόγου ἀξία.

Ἤδη καθόσον ἀφορᾷ τὰς λεπτομερείας τοῦ νομοσχεδίου, αἱ ἐπιτροπαὶ ὑμῶν τὴν τοῦ ἄρθρου 2 τελευταίαν παράγραφον ἐξηγοῦσιν ὡς ἐνοοῦσαν, ὅτι κατόπιν συνεννοήσεως τῶν δύω Κυβερνήσεων καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐργασιῶν εἰς ἄλλα μέρη θέλει πάντοτε ὑποβληθῇ σύμβασις εἰς τὴν νομοθετικὴν ἔγκρισιν. Ἂν δὲ καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἀπὸ μόνης τῆς θελήσεως τῆς Ἑλλάδος ἢ μᾶλλον τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἡ εἰς τὴν Γερμανίαν παραχώρησις ἐκ τῶν διπλῶν ἢ ὁμοίων κατὰ ἀνασκαφὰς εὑρεθησομένων καλλιτεχνημάτων, αἱ ἐπιτροπαὶ ἐννοοῦσιν ὅτι τὰ ὅμοια μέρη ἑνὸς συνόλου δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς δυνάμενα νὰ παραχωρηθοῦν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, αἱ ἐπιτροπαὶ ὑμῶν ἀποφαίνονται ὑπὲρ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Νοεμβρίου 1874.

Οἱ πρόεδροι

Ν. Ι. Σούτσος.
Σ. Θ. Ζερβός.

Ὁ Γραμματεὺς
Ι. Κυριακίδης.

Τὰ Μέλη.

Α. Βαλασόπουλος, Γ. Πετούσης, Ι. Μπόγδανος, Ι. Γ. Ἀνδρίτσου, Ν. Μπουρίδης, Γ. Στερανίτσης, Δ. Πονηρόπουλος, Ν. Μαυροκορδάτος, Ι. Βούλτσος, Α. Πετρινός, Α. Διαμαντόπουλος, ἐπιφυλασσόμενος δι' ἰδίας ἐκθέσεως νὰ γνωματεύσῃ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπή σας, ἐπιφυλαχθεῖσα, κατὰ τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῇ καθῆκον, τῆς ἐξετάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ λῆγον ἔτος 1874, καὶ περαιώσασα τὸ ἔργον της τοῦτο, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς τὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου παρατηρήσεις της.

Ἐν πρώτοις παρατηρεῖ, ὅτι, τοῦ ἔτους εὑρισκομένου περὶ τὴν λῆξίν του, ἡ προεξέτασις τοῦ προκειμένου προϋπολογισμοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν σκοπόν, ὅστις ἐπιτυγχάνεται διὰ

τῆς προεξετάσεως τοῦ ἐγκαίρως ψηφιζομένου προϋπολογισμοῦ. Ἡ προεξέτασις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ μετ' αὐτὴν ἐπερχομένη ἐπιψήφισις αὐτοῦ ἀποτελοῦσι τὸ πρώτιστον καὶ σπουδαιότερον τῆς Βουλῆς καθῆκον καὶ δικαίωμα. Ἀλλ' ὅταν πρόκειται, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, νὰ ψηφισθῇ ὁ προϋπολογισμὸς ἐν τῷ τέλει τοῦ ἔτους, ἤτοι καθ' ὃν χρόνον τὰ πλείστα τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐπραγματοποιήθησαν ἤδη, προφανὲς εἶναι, ὅτι ἡ ἐξάσκησις τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς Βουλῆς δὲν ἐπιτυγχάνει ὁλοσχερῶς τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπιτροπή σας περιωρίσθη εἰς τὴν ὑπόδειξιν ἐκείνων μόνον τῶν μεταβολῶν, αἵτινες καὶ ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα, ἔχουσι πρακτικὴν ἀξίαν.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων.

Κατὰ τὸν εἰσαχθέντα εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως προϋπολογισμόν, τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως **1874** ὑπελογίσθησαν εἰς δραχμὰς **40,000,000**. Τοῦ ἔτους ὄντως ἐπαρκῶς προκεχωρημένου, ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῶν μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου βεβαιωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων ἐσόδων, καθόσον μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ὑπῆρχον συγκεντρωμέναι εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον αἱ καταστάσεις τῶν ταμείων. Κατὰ τὰς δοθείσας δὲ εἰς αὐτὴν πληροφορίας, ἐβεβαιώθησαν μέχρι τῆς **30** Σεπτεμβρίου ἔσοδα ἐκ δρ. **23,200,000** εἰσεπράχθησαν δὲ μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς δραχμαὶ **20,200,000**. Κατὰ δὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, θέλουσιν εἰσπραχθῆ μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, ἤτοι μέχρι τῆς **31** Ὀκτωβρίου **1875**, ἔσοδα ἐκ δραχ. **20,300,000**, ἤτοι ἐπὶ ἐλάσσον τῶν προϋπολογισθέντων ποσὸν δραχ. **1,500,000**. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη κυρίως προέρχεται ἐκ τοῦ ὑπὸ τὸ κεφ. Δ'. ἄρθρον **1** ὑπὸ τὸν τίτλον «Μεταλλεῖα καὶ Ὀρυκτὰ» προϋπολογισθέντος ἐσόδου διότι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπελογίσθη τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ μολύβδου ἐκ τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ὡς ἀναβαῖνον εἰς δραχ. **2,000,000**, ἐνῷ κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν πραγμάτων στηριζομένας πληροφορίας ἡ τοιαύτη τοῦ Δημοσίου πρόσοδος δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰς δραχ. **700,000**. Προτείνει λοιπὸν ἡ ἐπιτροπή, νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἐσόδων τοῦ κεφ. Δ'. ἄρθρ. **1** ἐκ δραχ. **2,932,000**, εἰς δραχ. **1,632,000**· προτείνει συναμα νὰ ἐλαττωθῇ ἡ πρόσοδος τοῦ κεφ. Η'. ἄρθρ. **1** καὶ **2** ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων ἐκ

δραχ. **1,000,000** εἰς δραχ. **800,000**, καθόσον τοῦ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου εἰσπεπραγμένου ποσοῦ συνισταμένου εἰς δρ. **416,644**, δὲν εἶναι πιθανὴ ἡ μέχρι τοῦ τέλους τῆς χρήσεως εἴσπραξις ποσοῦ ὑπερβαίνοντος τὰς δραχ. **483,336**. Οὕτω δὲ τὰ προϋπολογιζόμενα ἔσοδα τῆς χρήσεως **1874** ὁρίζονται εἰς δραχ. **38,500,000**.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων.

Ὡς γνωστὸν ἡ κυβέρνησις τοῦ κυρίου Δεληγεώργη, ὑποβαλοῦσα εἰς τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς διαλυθείσης Βουλῆς τῇ **30** Ἰανουαρίου **1874** τὸν προϋπολογισμόν, ὑπελόγισε τὰ ἔξοδα τοῦ **1874** εἰς δραχμὰς **38,402,155**. Ἀλλ' ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, διὰ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν δηλώσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς **8** Μαρτίου **1874**, ἐπρότεινε τὴν τροποποίησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων διὰ τῆς αὐξήσεως αὐτῶν κατὰ δραχ. **1,939,214**, ὥστε τὸ σύνολον τῶν προϋπολογισθέντων ἐξόδων κατὰ τὴν δήλωσιν ταύτην, ἐπέζουσαν τόπον προϋπολογισμοῦ, ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς **40,341,669**. Ἐκ τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ταύτης προταθεισῶν προσθηκῶν ἡ σπουδαιοτέρα ἀναφέρεται εἰς τὸ κεφάλ. **2** «Χρέος ἐσωτερικόν» διότι ἐν τῷ πρώτῳ προϋπολογισμῷ αἱ διὰ τὰ δάνεια πιστώσεις ὑπελογίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραδοχῆς τῶν εἰσαχθεισῶν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ μὴ ψηφισθεισῶν συμβάσεων μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Πιστωτικῆς, ἡ μὴ νομιμοποίησις τῶν ὁποίων παρήγαγε διαφορὰν ἐκ δραχμῶν **1,215,966**. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις διεκήρυξεν ἐγκαίρως, ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἀναποδράστου διακεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσαχθέντος εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ὑπὸ ἐξέτασιν σήμερον ὑπάρχων προϋπολογισμὸς εἶναι τὸ παραγόμενον ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύω τούτων.

Τῆς προεξετάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου γιγνομένης ἐν τόσῳ προκεχωρημένῃ ἐποχῇ, ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ προκαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως διὰ νέας δηλώσεως πρὸς τὴν Βουλὴν γνωστοποιήσῃ ὅσας μετὰ τὴν **8** Μαρτίου ε. ε. προεκάλεσε τυχὸν διὰ Βασ. Διαταγμάτων, χρηζόντων τῆς κυρώσεως τῆς Βουλῆς ἢ πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ νῦν εἰς τὴν Βουλὴν ἐκτάκτους ἢ ἀναπληρωτικὰς πιστώσεις. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προῆλθεν ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐπέρχεται ἡ ψῆφισις τῶν πιστώσεων σύγ-

χρονος με τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν καὶ ψήφισιν, οὕτω δὲ ἀπαλλάσσεται ἡ Βουλὴ ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας δια τὰς τοιαύτας πιστώσεις συζητήσεως. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς μόνον ἓν τῶν μελῶν τῆς μειονοψηφίας δὲν ἀπεδέχθη, ἰσχυριζόμενον, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ τοιαύτη ἀρχή. Ἐν τούτοις τὴν γνώμην ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεδέξατο προθύμως ἡ Κυβέρνησις καὶ ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ὑποβάλῃ τὴν δήλωσιν ταύτην, συνωδευμένην μετὰ δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνάγονται αἱ τοιαῦται πιστώσεις. Αἱ κατὰ τὴν δήλωσιν ταύτην αἰτούμεναι προσθῆκαι πιστώσεων ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν δραχμῶν **1,084,600**. Ὡς ἐξάγεται δὲ ἐκ τῆς δηλώσεως ταύτης, διὰ μόνον τὴν ἐκ δραχ. **30,000** ὑπὸ τὸ κεφάλ. **12** τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν «ἔξοδα Βουλευτικῶν ἐκλογῶν» προσκλήθη Βασ. Διάταγμα τῇ **9** Ἰουνίου ε. ε. Οὕτω δὲ, μετὰ τὰς αἰτουμένας διὰ τῆς τελευταίας δηλώσεως προσθήκας πιστώσεων ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ **1871** ἀνέρχεται εἰς δραχ. **41,426,269**. Διὸ ἡ προεξέτασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐξετάθη καὶ ἐπὶ τὰς αἰτουμένας, ὡς εἴρηται, προσθήκας πιστώσεων.

Α. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1.

Χρέος Ἐξωτερικόν.

Ζητεῖται προσθήκη πιστώσεως κατὰ δραχ. **3,000** ἕνεκα διαφορᾶς τόκου ὑπερημερίας τοῦ τοῦ πρὸς τὸν πρώην Βασιλέα Ὄθωνα χρέους. Ἡ προσθήκη αὕτη εἶναι δεδικαιολογημένη, διότι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ περιελήφθη μόνον ἡ ἐτησία δια τὸ χρέος τοῦτο δόσις, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ ὀφειλόμενος τόκος δια τὴν μὴ ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.

Χρέος Ἐσωτερικόν.

Ἄρθρον **2**. Τόκοι ἐγγυοδοσιῶν. Ἡ αἰτουμένη ἐκ δραχ. **5,000** αὔξησις εἶναι δεδικαιολογημένη, διότι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δὲν εἶχε προβλεφθῇ ὁ πληρωθεὶς τόκος δια τὴν καταπεθεῖσαν χρηματικὴν ἐγγύησιν δυνάμει τῆς συμβάσεως περὶ Τραπέζης κτημασικῆς πίστεως.

Ἄρθρον **4**. Ἐδαφρονόμοι Ἑπτανήσου. Ἡ αἰτουμένη ἐκ δραχ. **1,000** αὔξησις δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι, τῆς ὀφειλομένης εἰς

τοὺς Δυτικοὺς ἱερεῖς ἐν Ζακύνθῳ ἀποζημιώσεως συνισταμένης εἰς σιτηρά, ἡ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν τιμῶν αὐξομείωσις δὲν προϋπολογίζεται ἀκριβῶς.

Ἄρθρον **6**. Δάνεια προσωρινά. Ἡ αἰτουμένη προσθήκη ἐκ δραχ. **176,000** ἀποβαίνει πάντως δεδικαιολογημένη, διότι μετὰ τὴν **8** Μαρτίου ε. ε. συνωμολογήθησαν νέα δάνεια, τῶν ὁποίων ὁ τόκος δὲν εἶχε περιληφθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Ἀποζημιώσεις Βουλευτῶν κλπ.

Ἡ αἰτουμένη προσθήκη ἐκ δραχ. **400,000**, ἀποβαίνει ἀναπόφευκτος, ἀφοῦ ὁ προϋπολογισμὸς εἶχε συνταχθῇ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι δὲν ἤθελε λάβει χώραν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους ἡ παροῦσα Βουλευτικὴ Σύνοδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6.

Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

Ἐπὶ τῆς διὰ τῆς δηλώσεως τῆς **5**ης Μαρτίου ε. ε. προταθείσης προσθήκης ἐκ δραχ. **200,000** «διὰ μισθὸν προσωπικοῦ τῶν Πρεσβειῶν», ἐν τῶν μελῶν τῆς μειονοψηφίας προέτεινε τὴν ἀπάλειψιν αὐτῆς, λόγῳ ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δὲν ἦτον ἀναγκαία, ἡ δὲ ἐπαναφορὰ τῶν Πρεσβειῶν πρὶν ἢ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ περὶ τούτου πίστωσις εἶναι ἀδικαιολόγητος. Ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἀπέκρουσε τὴν γνώμην ταύτην, ἀποδεχομένη ὡς βασίμους τοὺς λόγους, οἵτινες καὶ τὴν αἰτηθεῖσαν προσθήκην τῆς πιστώσεως καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν Πρεσβειῶν ὑπηγόρευσαν.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ζητεῖται διὰ τῆς τελευταίας δηλώσεως προσθήκη δραχ. **6,000**, ἣν εὑρίσκει δεδικαιολογημένην ἡ ἐπιτροπή, ὡς ἐκ τῆς ἀναγκαίως παραταθείσης ὑπηρεσίας τοῦ πρώην ἐν Πετρουπόλει Πρέσβεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7.

Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Ἡ ζητουμένη προσθήκη πιστώσεων ἐκ δραχμῶν **140,000** εἶναι ὄντως δεδικαιολογημένη, καθόσον διὰ τῶν αἰτουμένων προσθηκῶν **1**) εἰς τὰ ἔξοδα διατροφῆς κλπ. ὑποδίκων, ἐκ δραχ. **35,000**, **2**) εἰς ἀποζημιώσεις ἐνόρκων ἐκ δραχ. **40,000**, **3**) εἰς ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακρετῶν ἐκ δραχ. **45,000**, **4**) εἰς ἔξοδα μεταθέσεως ὑπαλλήλων ἐκ δραχ. **11,000** καὶ **5**) εἰς ἔξοδα α-

ναθεωρήσεως άστικοῦ κώδικος ἐκ δραχ. 9,000, ἐπληρώθησαν ὡμολογημέναι καὶ ἀνεπίδεκτοι ἀναβολῆς ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8.

Ὑπουργείον Ἐσωτερικῶν.

Ζητεῖται προσθήκη πιστώσεων ἐκ δραχ. **129,600** διανεμομένων ὡς ἑξῆς·

Ἔξοδα ὑπηρεσίας ὑπουργείου	δραχ.	3,000
Ὑγειονομικὰ ἔξοδα	»	28,000
Ἔξοδα ὑπηρεσίας διευθύν. τηλεγραφ.	»	5,000
Φύλαξις καὶ συντήρησις τηλεγρ. γραμ.	»	33,680
Ἀπόδοσις διεθνῶν τηλεγραφικ. τελῶν	»	30,000
Ἔξοδα βουλευτικῶν ἐκλογῶν.....	»	30,000

Ἡ προσθήκη αὕτη εἶναι ἀποχρώντως δεδικαιολογημένη, καθ' ὅσον ἐθεραπεύθησαν ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας μὴ ἐπιδεχόμεναι ἀναβολήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10.

Ὑπουργείον Στρατιωτικῶν

Ζητεῖται προσθήκη πιστώσεων ἐκ δραχ. **105,000** ἤτοι δι' ἱματισμὸν 80,000, διὰ συντήρησιν οἰκοδομῶν **15,000** καὶ γραφικὰ 10,000.

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς εἰδικῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, αἱ προσθῆκαι αὗται δικαιολογοῦνται ἀποχρώντως, διότι α) ἡ διὰ τὸν ἱματισμὸν δαπάνη ὑπερέβη τὴν προϋπολογισθεῖσαν ὡς ἐκ τῆς ταχείας καὶ αἰφνιδίας πληρώσεως τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ διὰ κληρώσεων· β) ἡ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν οἰκοδομῶν προσθήκη προεκλήθη ἐκ τῆς ἐπισπευσθείσης τῶν διαφόρων στρατώνων ἐπισκευῆς, ἥτις ἐπρόκειτο κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ γ) ἡ διὰ τὰ γραφικὰ αὔξησις δικαιολογεῖται ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ ὑλικοῦ τῶν γραφείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 11.

Ὑπουργείον Ναυτικῶν.

Ἡ ζητουμένη προσθήκη πιστώσεων ἐκ δραχ. **45,000** δικαιολογεῖται πληρέστατα ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ λόγων, οὓς ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκει βασίμους. Ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία ἀναπτυσσομένη εἰς πλείστας λιμενικὰς ἀρχάς, καὶ ἡ πρόληψις τῶν λαθρεμπορίων ἐπέβαλον τὴν ἀνάγκην τῆς προσλήψεως ἐκτάκτου προσωπικοῦ καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν πληρωμάτων πέραν τοῦ ὅρου τῆς προβλεφθείσης διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 13.

Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας.

Ζητεῖται προσθήκη πιστώσεων ἐκ δραχ. **74,000**, διαιρουμένων εἰς τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

Εἰσπραξις δεκάτων	ἐκ δραχ.	10,000
Ἔξοδα φόρου ζώων	»	5,000
» » ἐπιτηδευμ. καὶ οἰκοδομῶν	»	10,000
Ὑλικὸν καὶ ἔξοδα ὀργανιστηρίου	»	1,000
Ἔξοδα ὑπηρεσίας ὅρων	»	2,000
Προσωπικὸν ἁλικῶν	»	2,000
Ἔξοδα ὑπηρεσίας Λαυρίου	»	40,000
Ἔξοδα διοικήσεως κτημάτων	»	4,000
Τὸ ὅλον δραχ.		**74,000**

Αἱ προσθῆκαι αὗται προσκούντως δικαιολογοῦνται διὰ τῆς συνοδευούσης τὴν δήλωσιν ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν ἀνωτέρω προσθηκῶν ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέφρασε τὴν γνώμην νὰ προσαχθῶσι λεπτομερεῖς κατάλογοι τῶν ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ τοῦ κεφ. 10 ἄρθρου 1 «εἰσπραξις δεκάτων» διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ περιληφθείσης πιστώσεως ἐκ δραχ. 38,000· ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τοι μὴ ἀρνουμένη τὸ δικαίωμα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ αἴτησιν πάσης πληροφορίας ἢ ἐγγράφου κρινομένου παρ' αὐτῆς ἀναγκαίου πρὸς ἔλεγχον τῶν πράξεων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, οὐχ' ἧττον εὗρεν ἀδικαιολόγητον ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας, ὡς τείνουσαν νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀνατεθειμένην τῇ ἐπιτροπῇ προεξέτασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ἐξέλεγξιν ἀπολογισμοῦ περὶ οὗ νῦν δὲν πρόκειται· ἄλλως τε, ἡ τυχὸν γνωρισθεῖσα κακὴ χρῆσις τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς χορηγουμένων πιστώσεων ὑποβάλλεται, κατὰ τὸν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νόμον, εἰς ἔλεγχον παρά τε τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τῆς Βουλῆς, καὶ συνεπάγεται εὐθύνας, τὰς ὁποίας τὸ παράπαν δὲν καλύπτει ἡ χορήγησις ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως, περὶ ἧς ἤδη πρόκειται.

Περαίνουσα τὴν ἔκθεσίν της ἡ ἐπιτροπὴ δὲν κρίνει ἄσκοπον νὰ προσθέσῃ ὅτι ἐν αὐτῇ συνεζητήθη ἡ ἰδέα τῆς ἀφαιρέσεως μικρῶν τινων πιστώσεων, ὧν ἡ προσθήκη προὐτάθη διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς 3 Μαρτίου ε. ε. δι' οἰκοδομὰς δημοσίας κτλ. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν κατορθώθη νὰ βεβαιωθῇ ἂν ἐγένετο ἡ μὴ ἔναρξις τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔκρινε λόγου ἀξίαν τὴν ἀποκοπὴν τῶν πιστώσεων τούτων, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ διατελεῖ βεβαία, ὅτι, καθ' ὅσον δὲν εἶναι τὸ Δημόσιον ἐκτεθειμένον μέχρι τοῦδε εἰς ὑποχρεώσεις, θέλει νῦν ἀποφύγει τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων πιστώσεων ἐν τῷ ὑπολεπομένῳ χρόνῳ τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἄλλως τε, τὸ παρουσιαζόμενον εἰς τὸν ὑπὸ ἐξέτασιν προϋπολογισμὸν ἔλλειμμα ἐπιβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀναπόδραστον μέριμναν τῆς ἀποφυγῆς πάσης περιττῆς δαπάνης, πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ ἐλαττωθῇ, ὅσον ἔνεστι τὸ ὑφιστάμενον ἔλλειμμα ἐκ τῆς μὴ ὁλοσχεροῦς τῶν πιστώσεων ἐξαντλήσεως, καθόσον ἐπιτρέπουσι ταύτην αἱ ἀναπόφευκτοι τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκαι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Νοεμβρίου 1874.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Εἰσηγητὴς

Α. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ. — Α. Σιμόπουλος.

Τὰ μέλη

Γ. Γεραθανάσης, Δ. Βολτέρρας, Ν. Ν. Τσικλητήρας, Ι. Ψύλλας, Γ. Ν. Ρεβελιώτης, Σ. Μαλασπίνας, Α. Ζωγράφος, Ι. Β. Ῥοΐλός, Δ. Στάϊκος, Ἠλ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης, Δ. Δρόσος.

Ἐγένοντο κατόπιν παραδεκτὰ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Νομοσχέδιον περὶ ἐπικυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρο-Οὐγγαρίας περὶ τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἀποδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν.

2) Νομοσχέδιον περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Ἐπισκόπων ἕνεκεν ἀνικανότητος.

Ἠρώτησε κατόπιν εἰς τῶν βουλευτῶν Σπερχωρίου τὸν πρόεδρον ἂν ἔλαβε τηλεγράφημα περὶ τῆς ἐν Στυμφαλίᾳ τῆς Κορινθίας ἐκλογῆς, ὁ δὲ πρόεδρος εἶπεν ὅτι πρὸ μικροῦ εἶχε λάβει τοιοῦτον, ἀνεκοίνωσεν αὐτὸ εἰς τὴν Βουλὴν, ἀναφέρονται δὲ ἐνταῦθα αἱ γινόμεναι καταπίεσεις ἐναντίον τῆς μερίδος Νοταρᾶ, καθ' οὗ ἀπεπειράθησαν δολοφονίαν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἐτηλεγράφησεν εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς, εὐθὺς δὲ ὡς λάβῃ ἀπάντησιν, θὰ τὴν ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐπερώτησεν εἶτα ἕτερος ἐκ Καλαβρύτων βουλευτὴς περὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς, τὴν ἐπανάληψιν τῆς ὁποίας ἐναντίον τοῦ νόμου ἐθράδυνεν ἡ Κυβέρνησις νὰ διατάξῃ· ἐπρότεινε δὲ, ἵνα ἀποσταλῶσι σήμερον τὰ πρακτικὰ περὶ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς, ἕνεκα τῆς καθυστερήσεως τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις διατείνεται ὅτι δὲν διέταξε τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ὅτι κατ' ἔθιμον ἐπικρατῆσαν ἡ Κυβέρνησις διατάσσει τὴν ἐκλογὴν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας σταλῶσιν αὐτῷ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς. Ταῦτα δὲ δὲν εἶχε λάβει εἰσέτι. Ὡς πρὸς τὸ τηλεγράφημα εἶπεν, ὅτι δὲν πρέπει ἐπὶ τεκμηρίων στηριζόμενοι νὰ ῥίπτωσι μομφὰς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ περιμένωσι τὰ γεγονότα.

Παρετήρησεν ἕτερος βουλευτὴς τέως προσωρινὸς πρόεδρος, ὅτι ἅμα τῇ λήψει τῶν ἐξελέγξεων ὑπέγραψε τὰ πρακτικὰ περὶ τῶν ἀκυρωθεισῶν ἐν γένει ἐκλογῶν, ἵνα ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἰσχυρίσθησαν ἕτεροι, ὅτι εἶναι λυπηρὰ τοιαῦτα νὰ συμβαίνωσιν, ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ περιμένῃ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν, ἀφοῦ ἡ ἰδία παροῦσα πάντοτε εὑρίσκεν ἐν ταῖς ἐξελέγξεσι. Δὲν εἶναι δὲ καὶ ἁπλοῦν τεκμήριον τὸ ἐκ Κορίνθου τηλεγράφημα, διότι βέβαιον εἶναι ὅτι στρατὸς συγκεντροῦται, τοιαύτη δὲ συγκέντρωσις ἐν ἐνὶ μόνον δήμῳ βεβαίως προδίδει τὴν πρόθεσιν τῆς πιέσεως καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ἐπὶ τέλους ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος εἶπεν, ὅτι ἀφορμὴν λαβόντες τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς ἔστειλαν τὰ πρακτικά. Τῆς δὲ Κορινθίας εἶχον σταλῇ τὴν 8 Νοεμβρίου, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς διετάχθη ταχύτερον.

Ἐπρότειναν ἀκολούθως ἕτεροι βουλευταὶ νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ταμίου συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἀλλ' αὕτη ἐρωτηθεῖσα προέταξε τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ δανείου τῶν 26 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἤρξατο συνεπῶς ἡ β'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις αὐτοῦ.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Αἰγιαλείας εἶπεν, ὅτι ἐν γένει τὸ δανείζεσθαι δὲν εἶναι βεβαίως ὠφέλιμον μέτρον· ἀλλ' ὅταν τὰ ἔθνη πειθόμενα εἰς τὴν ἀνάγκην προβαίνωσιν εἰς

ταῦτα, πρέπει νὰ ἐξετάζεται ἂν ἐπωφελῶς συνωμολογήθησαν. Τοῦτο δὲ καὶ συμβαίνει ἐπὶ τοῦ πρακτιμένου δανείου, ὅπερ οὐ μόνον βασίζεται ἐπὶ ἐπωφελεστέρων βάσεων τῶν παλαιῶν δανείων, ἀλλ' εἶναι καὶ ὠφελιμώτερον ἄλλων δανείων, ἅτινα συνωμολόγησεν ἡ γείτων δύναμις. Διὰ τοῦ δανείου τούτου μετατρέπονται ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ παλαιὰ δάνεια καὶ τακτοποιοῦνται αἱ κεκλεισμέναι χρήσεις. Μόνον τὸ ἄρθρον περὶ πιστώσεων πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ χάριν τῆς λογιστικῆς τάξεως, ὡς ἐπρότεινεν ὁ ἐκ Τριπολίας βουλευτής, ὑφιζομένων τῶν λοιπῶν τοῦ δανείου διατάξεων.

Μεθ' ἃ ὁ πρόεδρος συνανέστησε τῆς Βουλῆς ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Μπουρίδης.
Γ. Ν. Μπότασης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'.

Τῆς 25 Νοεμβρίου 1874.

Ἐν ἀπαρτίᾳ εὑρεθείσης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνακοινώθη ἀναφορὰ πρόσφυγων Κρητῶν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλονίας Α. Μήτσα, ἥτις ἐστάλη μετὰ συστάσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Εἰσήχθησαν εἶτα,

1.) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης νομοσχέδιον περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκκαθαρίσεων τῶν πολιτικῶν συντάξεων.

2.) Πρότασις νόμου, ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν Λευκάδος περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ δήμου Ἀραχώβης δικαστικῶς εἰς τὸ δικαστήριον Ἀγρινίου.

3.) Ὑπὸ τοῦ οἰκείου εἰσηγητοῦ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

Ταῦτα πάντα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1866 Β. Διατάγματος, ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΡΛΘ'. Νόμου, ἀνετέθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς διαχειριζομένης τὸ εἰδικὸν ταμεῖον τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐκκαθαρίσεων τῶν πρὸς αὐτὸ ὀφειλομένων.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν ὅμως Συνέδριον ἀπερρίνατο ἑαυτὸ ἀναρμόδιον νὰ δικάζῃ τὰς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐκκαθαρίσεων ἐρίσεις, λόγῳ ὅτι ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ εἰρημένου Διατάγματος δὲν ἀπορρέει ἀπὸ τὸν ΡΛΘ'. νόμον.

Ἐπειδὴ δὲ τῆς ἀτελείας ταύτης τοῦ νόμου ἕνεκεν πᾶσαι αἱ δοθεῖσαι κατὰ τῶν ἐκκαθαρίσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐρίσεις μένουσιν ἐκκρεμεῖς πρὸς ζημίαν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ αὐτῶν τῶν συμφερόντων τοῦ ταμείου, ὅπερ ἄλλως τε βέλει ἐκτεθῇ εἰς τὸ στάδιον δικαστικῆς διαδικασίας ἀπέναντι πολλῶν ἀντιδίκων, ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀπαιτούμενον σχέδιον νόμου, δι' οὗ κανονίζονται τὰ περὶ τούτου, καὶ παρακαλῶ νὰ τὸ ἐπιψηφίσῃ.

Ἀθῆναι, τῇ 25 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ
βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δικάζει ὁριστικῶς τὰς ἐρίσεις κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ἐκκαθαρίσεων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ εἰδικοῦ ταμείου τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων περὶ τῶν πρὸς αὐτὸ ὀφειλομένων, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1866 ΡΛΘ'. νόμου.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἐρίσεις ἐπιδίδονται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, παρὰ μὲν τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των ἐντὸς ἑνὸς μηνός, παρὰ δὲ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὴν ἁρμοδίαν προξενικὴν Ἀρχὴν ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῶν ἐκκαθαρίσεων.

Οἱ δόντες, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε διατεταγμένα, τοιαύτας ἐφέσεις ἀπαλάσσονται τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ
Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Ρ. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ κωμόπολις Ἀράχωβα τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας, ἀποτελοῦσα ἴδιον δῆμον, εἶναι μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων καὶ μᾶλλον κατωκημένων κωμοπόλεων τοῦ Κράτους. Ὡς ἐκ τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως ἀναγκαίως καὶ ὡς πρὸς τὴν δικαστικὴν διαίρεσιν ἠκολούθησε τὴν τύχην τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ὑπάγεται, καὶ ἐπομένως ἀποτελεῖ μέρος τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν, καὶ τοι ἀπέχουσα τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου πλέον τῶν τριάκοντα ὡρῶν. Ἡ μεγάλη ἀπόστασις ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ αἰτία νὰ γογγύζῃ ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος λαός, διότι ἠναγκάζετο νὰ ταξειδεύῃ ἐν ὥρᾳ μάλιστα χειμῶνος ἐπὶ πολλὰς ὥρας, νὰ δαπανᾷ πάμπολλα ὅπως, παρίσταται ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης καὶ διεκδικῇ τὸ δίκαιόν του. Ἐφ ὅσον ὅμως δὲν ὑπῆρχε τὸ πρωτοδικεῖον Παρνασσίδος ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ ἦν ἀδύνατος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν συνέστη ἐκεῖνο, ἡ θεραπεία κατέστη εὔκολος διὰ τῆς ὑπαγωγῆς τῆς κωμοπόλεως ταύτης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ, οὗ ἡ ἕδρα μόλις ἀπέχει τῆς Ἀραχώβης ὥρας πέντε. Τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν κρίσιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου σκοπεῖ, καθ' ὅσον οὐ μόνον τοὺς κατοίκους τῆς χώρας ἐκείνης ἀπαλλάσσει ὀχληροτάτης ἢ κάλλιον εἰπεῖν ἀφορήτου ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον σπουδαίως ἐξυπηρετεῖ διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν μαρτυρικῶν δικαιωμάτων, ἅτινα μέχρι τοῦδε δαπανᾷ τὸ δημόσιον διὰ δίκας μάλιστα, αἵτινες ἀποβαίνουσιν ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ βουλευτὴς Λεβαδείας
Ν. ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον 1. Ἡ κωμόπολις Ἀράχωβα τῆς ἐπαρχίας Λεβα-

δείας, ἡ ἀποτελοῦσα ἴδιον ὁμώνυμον δῆμον, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐν Παρνασσίδι δικαστηρίου.

Ἄρθρον 2. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μὴ ὡρισμοὶ ποιναὶ δικογραφίαι μεταβιβάζονται εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Παρνασσίδος ἐπίσης δὲ μεταβιβάζονται εἰς αὐτὸ πρὸς ἐκδίκασιν αἱ ὡρισμοὶ ποιναὶ δικογραφίαι, αἱ ἀφορῶσαι πλημμελήματα, ὅσαι δύνανται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου νὰ εἰσαχθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου καὶ δι' ἃς δὲν ἐκοινοποιήθη μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τοὺς κατηγορουμένους τὸ κατὰ νόμον κατηγορητήριον.

Ἄρθρον 3. Αἱ εἰσαχθεῖσαι ἤδη, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου πολιτικαὶ δίκαι δι' ἐπιδόσεως τοῦ πρὸς κάταρξιν τῆς δίκης ἀπαιτουμένου δικογράφου, εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν δὲν μεταβιβάζονται εἰς τὸ πρῶτον.

Ὁ βουλευτὴς Λεβαδείας
Ν. ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν

Ἡ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἔτος 1875 μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, παραδέχεται αὐτὸ ὡς ὀρθὸν καὶ σύμφωνον μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας συναινεῖ τὴν παραδοχήν του καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ πρόεδρος
Χ. Κατσικογιάννης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Μ. Κανελλόπουλος.

Τὰ μέλη

Ὀδ. Ἀγγελινίδης, Α. Μήτσας, Α. Ἴτσος, Κ. Κριεμάδης, Ἀθ. Βασιλείου.

Ἀνακοινώθη κατόπιν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν τηλεγραφήματα ἐκ Κορίνθου δι' οὗ ἀναφέρονται ὡς γενόμεναι διάφοροι τοῦ στρατοῦ παρεκτροπαί, ἐν αἷς καὶ κατάληψις ὑπ' αὐτοῦ τῆς οἰκίας τοῦ ὑποψηφίου Νοταρᾶ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅτι ἐλήφθησαν ἐκεῖθεν ἐναντίαι ὅλως πληροφορίαι, ἃς θέλει ἀνακοινώσῃ ὁ Πρόεδρος ἅμα ἔλθῃ.

Ἐγένετο κατόπιν συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμὸν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἀντιπροέδρου Ζέζα καὶ τοῦ βουλευτοῦ Γ. Βαλσαμάκη ἡ ἐκλογὴ τοῦ ταμίου τῆς Βουλῆς· ὡς τοιοῦτος δὲ ἐξελέχθη ὁ βουλευτὴς Βονίτσης Χ. Κατσικογιάννης διὰ ψήφων 107, διαφόρων ἄλλων λαβόντων ἀνὰ μίαν ἢ δύο ψήφους καὶ μιᾶς εὑρεθείσης λευκῆς, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 112 ψηφοφορησάντων.

Εἰσήχθη εἶτα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

Ε Κ Θ Ε Σ Ι Σ

«Περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἐν τοῖς ὁρυφρίοις καὶ ἀποθήκαις τοῦ στρατοῦ ὑπάρχουσι διάφορα πυροβόλα καὶ ἄλλο ὑλικὸν πολέμου, ἅτινα, ὡς ἐκ τοῦ συστήματος εἰς ὃ ἀνήκουσι, τῆς πολυχρονίου αὐτῶν χρήσεως καὶ τῆς καταστάσεώς των, εἰσὶν ἄχρηστα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἰδίως ἤδη ὅτε ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν στρατῶν ἐβελτιώθη καὶ ἐτελειοποιήθη σπουδαίως.

Θεωρῶν συμφέρον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν νὰ ἐκποιηθῇ τὸ ἀνωτέρω ὑλικόν, ὅπως διὰ τοῦ εἰσπραχθησομένου ποσοῦ προμηθευθῶμεν ὁπλισμὸν νέου συστήματος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ συνημμένον σχέδιον νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. ΓΡΙΒΑΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ πολέμου.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν νὰ ἐκποιήσῃ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Κράτους νόμου, τὸ ἄχρηστον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ ὑλικὸν τοῦ πολέμου.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως εἰσπραχθησόμενον ποσὸν, κατατεθήσεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ

διατεθήσεται παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου πρὸς ἀγορὰν ὁπλισμοῦ νέου συστήματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. ΓΡΙΒΑΣ.

Ἀνεκοινώσε δὲ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐν Κορίνθῳ στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀνερχομένας ἐν συνόλῳ εἰς 124 ἄνδρας. Ἐρωτηθεὶς δὲ, πότοι στρατιῶται εἰδικῶς ἐβρέσθησαν ἐν τῷ δήμῳ Στυμφαλίας καὶ ἂν ἀληθὴς εἶναι ἡ ἀναγγελθεῖσα εἴδησις περὶ καταλήψεως καὶ διαρπαγῆς τῆς οἰκίας Νοταρᾶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπήντησεν, ὅτι οὐδὲν περὶ τούτου ἔμαθε γνώσκει μόνον ὅτι ὁ κ. Νοταρᾶς κατ' ἔτος τοιαύτας κατεργάζεται εἰδήσεις, ἀλλ' οὐχ ἧττον θὰ ἐξετάσῃ, εἶπε καὶ θὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Εἰσήχθησαν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Λευκάδος αἱ ἑξῆς προτάσεις νόμων.

1.) Περὶ ἀνασυστάσεως τοῦ Γυμνασίου Λευκάδος.

2.) Περὶ διανομῆς τῆς κοινῆς τῶν δήμων περιουσίας Λευκάδος ἥτις θέλει συζητηθῇ μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Σέρβου εἰσαχθείσης, αἱ ἑξῆς δὲ ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰσηγητῶν.

1.) Ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρακαταθέσεως εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τῶν διαπιστευομένων εἰς τοὺς διιαστικοὺς ὑπαλλήλους χρημάτων.

2.) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ταῦτα δὲ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λευκάδος καὶ ἰδίως εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς ὑπῆρχε γυμνάσιον καλῶς κατηρτισμένον, ὡς ἀπὸ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας ὅπου ἐφοίτων πολλοὶ μαθηταὶ καὶ ἐκ τῶν παρακειμένων ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας. κατὰ δὲ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν πλησιεστέρων δήμων τῆς Ἀκαρνανίας. Τὸ γυμνάσιον τοῦτο κατηργήθη πρό τινων ἐτῶν χάριν οἰκονομίας καὶ ἕνεκα τούτου ὄχι μόνον ἐβλάβη ἡ Λευκὰς στερηθεῖσα τοῦ ἀνωτέρου τούτου ἐκπαιδευτηρίου, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐδικαιοῦτο ἂν οὐχὶ βελτιώσεως, τουλάχιστον συντηρήσεως τῶν κεκτημένων, ἀλλὰ καὶ βλάβη προσγίνεται

ταῖς ἐπαρχίαις Ἄρτης Πρεβέζης κτλ. τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὁποίων ὑποχρεούμεθα νὰ διευκολύνωμεν.

Καὶ πῶς μὲν ὑπάρχουσι δημόσια γυμνάσια ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν πρὸς τελειοποίησιν τῶν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ἀπολυομένων μαθητῶν, πλὴν δὲν ἔχουσι πάντες τὰ μέσα, ἀλλὰ καὶ τούτων ὑπαρχόντων οἱ γονεῖς των δὲν θεωροῦσι καλὸν νὰ στέλλωσι μακρὰν τοὺς υἱούς των ἀνεπιτηρήτους ἐν τῇ τοιαύτῃ νεαρᾷ ἡλικίᾳ.

Τὰ ὀλιγαρθέντα ταῦτα συμφέροντα ἔχοντα ὑπ' ὄψιν τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῆς ἐπαρχίας ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην καὶ ἐψήφισαν ἐπανειλημμένως χρηματικὰ ποσὰ ἐκ τῶν οἰκείων πόρων πρὸς ἀνίδρυσιν τοῦ καταργηθέντος γυμνασίου, ἐπικαλεσθέντα ἀείποτε καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς δικαίας ταύτας παραστάσεις εὑρεστήθη, ἐκτιμήσασα τὴν ἀνάγκην, καὶ προσδιώρισε πρὸ ἐτῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους εἰς τὴν οἰκείαν πίστωσιν κονδύλιον ἐκ δραχμῶν ἓξ χιλιάδων (6,000) κατ' ἔτος δραχμῶν πρὸς συνδρομὴν τοῦ γυμνασίου, ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέξατο, ὅπερ τοῦτο ἔπραξε καὶ ὑπὲρ ἄλλων γυμνασίων λ. χ. Πειραιῶς, Ἠλείας καὶ Κορίνθου.

Ἐνῷ δὲ τοιουτοτρόπως ἐξευρέθησαν οἱ πόροι πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν τοῦ γυμνασίου δὲν ἐνεργήθη ὅμως εἰσέτι ἡ σύστασις αὐτοῦ μὴ ἐκδοθέντος τοῦ σχετικοῦ περὶ τούτου νόμου.

Πρὸς ὁρισμὸν ὅθεν τῶν βάσεων τοῦ τε καταρτισμοῦ καὶ συντηρήσεως τοῦ γυμνασίου, πρὸς κανονισμὸν αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου.

Οἱ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος προσφέρουσιν ἐκ τῶν οἰκείων πόρων, τουτέστιν ἐκ τῆς ἀδιανεμήτου περιουσίας τὸ δυνατὸν χρηματικὸν ποσὸν πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν τοῦ γυμνασίου, καὶ τοιαύτην συνδρομὴν ἐννοεῖ καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ ἀκάθεκτος ἐπιθυμία καὶ τάσις τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν μάθησιν συσσωρεύει εἰς Ἀθήνας καὶ τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν τοὺς νέους· διὰ δὲ τὰς ἐντεῦθεν ἀτοπίας ἐθεωρήθη πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ δημοσίου λίαν δεδικαιολογημένη καὶ ἡ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν ἐπαρχιακῶν γυμνασίων· τοιαύτην συνδρομὴν ἀφορᾷ καὶ ἡ § ε. τοῦ 7 ἄρθρ. 1. τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ διάταξις τῆς § γ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπευθύνεται εἰς τὰς

εὐγενεῖς ψυχὰς τῶν καλῶν πατριωτῶν ἐπιθυμούντων νὰ διαιωνίσωσι τὸ μνημόσυνον αὐτῶν διὰ τῆς ἱερωτέρας εὐεργεσίας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 2 καὶ 3 ἀφορῶσι τὴν βιβλιοθήκην τὸ διὰ ταύτην οἴκημα καὶ τὸ τοῦ γυμνασίου, ἅτινα ὑπάρχουσιν ἐκ τοῦ πρώην γυμνασίου.

Διὰ τῶν ἄρθρων 1 2 3 ὡρίσθησαν αἱ βάσεις τῆς συστάσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ γυμνασίου. Τὰ δὲ ἄρθρα 4 καὶ 6 καὶ 7 εἰσὶ κανονιστικά.

Μετὰ πλήρους πεποιθήσεως, ὅτι τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον θέλει γίνει δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Νοεβρίου 1875.

Οἱ βουλευταὶ Λευκάδος
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΖΑΒΕΡΔΙΝΟΣ
Γ. ΣΤΕΦΑΝΙΤΣΗΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθ. 1 Ἱδρύεται ἐν τῇ πόλει Λευκαδίου τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος ἐπαρχιακὸν γυμνάσιον, οὗτινος πόροι προσδιορίζονται οἱ ἑξῆς.

α) Ἐτησία χορηγία ἐκ τῶν διαφόρων δημοτικῶν ταμείων τῆς ἐπαρχίας κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ δραχμαὶ δέκα χιλιάδες (10,000).

β) Ἐτησία συνδρομὴ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δραχμαὶ ἓξ χιλιάδες (6,000).

γ) Προσφοραὶ καὶ κληροδοτήματα ὑπὲρ τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθ. 2. Βιβλιοθήκη ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλει χρησιμεύσει ἡ τοῦ πρώην ἐν Λευκάδι γυμνασίου τοιαύτη ὑπάρχουσα.

Ἄρθ. 3. Οἱ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ κοινοῦ θέλουν χορηγήσει ἐκ τῆς ἀδιανεμήτου περιουσίας κατάλληλον κατάστημα ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοιούτων ἐν τῇ νέᾳ οὕτω λεγομένῃ χώρᾳ τοῦ δήμου Λευκάδος διά τε τὸ γυμνάσιον καὶ τὴν βιβλιοθήκην.

Ἄρθ. 4. Ὁ ταμίας τῆς ἐπαρχίας, πρὸς ὃν διαβιβάζεται τὸ ἀντίτιμον τῶν πωλουμένων ἁλάτων τῶν εἰς τοὺς δήμους ἀνηκόντων· καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ πίστωσις τῶν ἓξ (6000) ἓξ χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίας συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως, θέλει πληρώνει τοὺς μισθοὺς τοῦ γυμναστάρχου, τῶν Καθηγητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ ἐκ τῶν εἰρημένων, καὶ ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 1, α, β, γ, ὁρισθέντων πόρων.

Ἄρθρ. 5. Τὸ γυμνάσιον Λευκάδος ἐξομοιοῦται πρὸς τὰ λοιπὰ γυμνάσια τοῦ κράτους, καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπι-

βλέψιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, καὶ θέλει παραδίδονται εἰς αὐτὸ τὰ κεκανονισμένα διὰ τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους μαθήματα.

Ἄρθ. 6. Ὁ γυμνασιάρχης καὶ οἱ καθηγηταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου, καὶ λαμβάνουσι τὸν διὰ τοὺς γυμνασιάρχας καὶ καθηγητὰς κανονισμένον μισθὸν τῶν ἄλλων γυμνασίων, καὶ μετέχουσι τῶν κανονισμένων ὑπὸ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου.

Ἄρθ. 7. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ Βουλευταὶ Λευκάδος
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΖΑΒΕΡΔΙΝΟΣ
Γ. ΣΤΕΦΑΝΙΤΣΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Πρὸ τῆς ἑνώσεως, καὶ μέχρι τῆς δημοτικῆς ἀρμοιώσεως εἰσέτι, ἡ Λευκὰς ἀπετέλει, οὕτως εἰπεῖν, ἕνα μόνον δῆμον, διοικούμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐχόντων καὶ τὰς ἐξουσίας τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν. Μετὰ τὴν διαίρεσιν τῆς νήσου εἰς δήμους ἐπελθούσαν ἕνεκα τῆς δημοτικῆς ἀθμονώσεως, κατηργήθη τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, εἰς ὃ ἦτον ἀνατεθειμένη ἡ διοίκησις τῆς περιουσίας τῆς νήσου, καὶ ἀνετέθη αὕτη δυνάμει τοῦ PN'. νόμου εἰς ἐπιτροπὴν ὁπαρχιακὴν προεδρευομένην παρὰ τοῦ ἐπάρχου. Πλὴν τὸ σύστημα τοῦτο, ἀπομακρύναν τοὺς δήμους ἐκ τῆς ἀμέσου τῆς περιουσίας αὐτῶν διοικήσεως, παρέβλαψε τὰ συμφέροντα των, μὴ δυναμένων πολλάκις νὰ γνωρίζωσι τὴν τύχην τῆς περιουσίας των, ἕνεκα τῆς ἀτάκτου διοικήσεως, ἥτις πρέπει νὰ ἀποδοθῇ κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἀτέλειαν τοῦ κανονίζοντος αὐτὴν PN'. νόμου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν οὗτον τοῦ νὰ ἀποδοθῇ τοῖς δήμοις ἡ περιουσία των, ὅπως ἀπ' εὐθείας ἀναμιγθῶσι τὰ δημοτικὰ συμβούλια εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῆς, καὶ γνωρίζοντα ἀμέσως τό τε ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τῆς περιουσίας των κανονίζωσι τοῦ λοιποῦ ἐνγνώστως τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ των, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου, ὅπερ παρακαλοῦμεν τὴν Βουλὴν νὰ ἀποδεχθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1874.

Ὑποσημειούμεθα οἱ βουλευταὶ Λευκάδος
Κ. Ζαβερδινός, Γ. Στεφανίτσης.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ διανομῆς τῆς κοινῆς τῶν δήμων περιουσίας τῆς Ἐπαρχίας Λευκάδος.

Ἄρθρον 1. Ἡ μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ PN'. νόμου ἀδιανέμητος περιουσία τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος θέλει διανεμηθῇ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Ἡ διανομὴ ἐνεργηθήσεται παρ' ἐπιτροπῆς, συγκειμένης παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ὡς προέδρου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου παρ' ἑκάστου δήμου, ἐκλεγομένου παρὰ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ συμβουλίου, εἴτε ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν, εἴτε ἐξ ἄλλων.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου διανομῆς θέλει παρίστασθαι καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος προσυπογράφων μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν περὶ διανομῆς ἀπόφασιν της.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει διορίσει τρεῖς πραγματογνώμονας διὰ τὴν ἐκτίμησιν ὕλων τῶν κτημάτων τῆς διανεμηθησομένης περιουσίας, τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐνεργηθήσεται ἡ διανομή, ὧν ἡ ἀμοιβὴ ὁρισθήσεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐργασίας των. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων νόμου ἐφαρμόζονται, ὅταν ἄρχῃ τὴν ὁρκωμοσίαν, εὐθύνην, καὶ τὸν τρόπον τῆς συντάξεως τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμήσεως ὑπὸ τῶν διοριζομένων πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προσδιορίσει τὰ εἰς τοὺς δήμους κτήματα διὰ κλήρου, ἐπὶ τῇ βάσει γινομένης ἐκτιμήσεως, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἀναλογούσης μερίδος ἑκάστου.

Ἄρθρον 5. Τὰ πιστώματα καὶ ἄλλαι τῆς κοινῆς τῶν δήμων περιουσίας παροχαὶ θέλουσι διανεμηθῆ διὰ κλήρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1ου, ἀφοῦ πρῶτον ἡ ἐπιτροπὴ καταταξῃ ταῦτα κατὰ μερίδας ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ἀξιοχρέου ἢ μὴ τῶν πιστωμάτων· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει παραλάβει δύω εἰδήμονας λογιστικῆς ἱκανότητος.

Ἄρθρον 6. Ἡ ἐπιτροπή, συμβιβάζουσα τὴν ἰσονομίαν, θέλει ἐπιβαρύνει ἕκαστον δῆμον μὲ ἀνάλογα βάρη χρεών.

Ἄρθρον 7. Κατὰ τῆς περὶ διανομῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ γείνῃ ἔφεσις παρ' ἑνὸς ἢ πλειόνων δημοτικῶν συμβουλίων, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἥτις δικάζεται ἀνεκκλήτως καὶ ἐντὸς τῶν δικαιοπῶν συνοπτικῶς, ὡς κατεπείγουσα καὶ πρωτιμία.

Κατασταθείσης ὁριστικῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς διανομῆς, ἕκαστος δῆμος λαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν κατοχὴν τῆς ὁρισθείσης εἰς αὐτὸν μερίδος, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ PN'. νόμου ἐπιτροπὴ τῆς κοινῆς περιουσίας τῶν δήμων θεωρεῖται αὐτοδικαίως πεπαυμένη.

Ἄρθρον 8. Τῆς διανομῆς ἐξαιροῦνται, τὸ νοσοκομεῖον, ἐγκυτροφεῖον, τὰ ἐπίδικα κτήματα καὶ αἱ ἅλυκαί, τῶν ὁποίων, μέχρις οὗ ληφθῇ ἰδιαιτέρα φροντὶς, ἡ διαχείρισις ἀνατίθεται, ὡς εἰς τὸ παρελθὸν, εἰς ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, ὡς προϊσταμένου τῶν δήμων, καὶ ἀπὸ τοὺς δημάρχους τῶν ἀκτὼ δήμων τῆς ἐπαρχίας· ἡ δὲ διαχείρισις θέλει ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ ταύτης ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναμίξεως τοῦ τελώνου ἢ ταμίᾳ· ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεως τοῦ νοσοκομείου καὶ νοθοτρόφων καὶ ἐκείνων διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἁλυκῶν καὶ τῶν μισθῶν τῶν δημοδιδασκάλων, ἅτινα προκαταβάλλονται παρὰ τοῦ Δημοσίου, τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν θέλουν διανέμεσθαι εἰς τοὺς δήμους ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου αὐτῶν. Τὰ ἐπίδικα κτήματα, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὑφισταμένων ἐκκρεμῶν δικῶν, θέλουν διανέμεσθαι εἰς τοὺς δήμους συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4.

Ἄρθρον 9. Τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς ἐπιτροπῆς οὐδεμίαν λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν.

Οἱ βουλευταὶ Λευκάδος

Εὐάγγελος Ζαβερδηνός, Γ. Στεφανίτσης.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ καταθέσεως εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τῶν διαπιστευομένων εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας χρημάτων κτλ. θεωροῦσα τοῦτο λίαν συντελεστικὸν εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν καὶ διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν, προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ ὑπὸ τὰς ἑξῆς προσθήκας, ἤτοι εἰς τὸ ἄρθρον 1, ἀντὶ ἐντὸς 8 ἡμερῶν, νὰ τεθῇ «ἐντὸς τὸ πολὺ 15 ἡμερῶν».

Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἀντὶ χρεωλυτικοῦ ταμείου, νὰ τεθῇ «ταμεῖον τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου τοῦ κηρύξαντος τὴν πτώχευσιν».

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 5 νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον ἡ λέξις «ἀνεξόδως» διὰ τὴν ἐξόφλησιν.

Ἐπίσης αὐτόθι νὰ προστεθῇ ἄλλο ἐδάφιον, τὸ ἑξῆς·

«Ἐν περιπτώσει μὴ πραγματοποιήσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποδόσεως ἐκ μέρους τοῦ ταμίου, ἄρχεται τόκος ὑπερημερίας ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου καὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου 12 0)0 ἐτησίως, μετὰ παρέλευσιν 4 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐμφανισθῇ τὸ γραμμάτιον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου νὰ προστεθῇ ἕτερον ἄρθρον, 11, ὡς ἑξῆς· «Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 5, ὡς ἀνωτέρω, καὶ ἐδάφιον δ'. νόμιμος τόκος τρέχει καὶ ἐπὶ κατασχέσεων παρὰ τοῖς ταμίαις ὡς τρίτοις, ὁσάκις οὗτοι καθυστεροῦν τὴν ἀπόδοσιν».

Ἀθῆναι, 25 9βρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Ἀντωνόπουλος

Ὁ Εἰσηγητὴς
Χ. Δουζίνας.

Τὰ μέλη

Γρ. Δημητριάδης, Γ. Σέρβος, Ἀντ. Πετρίτσης, Ἰω. Παπαρρηγόπουλος μὲ ἐπιφύλαξιν.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἐπὶ τῆς παιδείας ἐπιτροπὴ, ἐπεξεργασθεῖσα τὸ περὶ κανονισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Νομοσχέδιον, εὗρεν αὐτὸ καλῶς ἔχον καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς αἰτιώσεις τῆς περωτισμένης κοινῆς γνώμης, ἥτις ἀπὸ δεκαετηρίδων ἐπεζήτει τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ τοιούτου Νομοσχεδίου, ἡ ἔλλειψις τοῦ ὁποίου λίαν ἐπαισθητὴ ἐλογίζετο παρ' ἅπασι τοῖς ἁρμοδίοις νὰ κρίνωσι περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου.

Ἐν τῇ τῶν καθ' ἕκαστα ἐξετάσει τοῦ Νομοσχεδίου παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς·

Α'. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ Γ'. ἄρθρῳ 23, καθιεροῦται ἰσόβιον τῶν καθηγητῶν· ἀλλ' ἡ ἰσοβιότης τούτων, καθιερουμένη διὰ νόμου, ἔχει τοῦτο τὸ ἄτοπον, 1) ὅτι κλείει τὴν θύραν τῆς ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τῶν Μουσῶν τεμένει διδασκαλίας πρὸς νεωτέρους, οἵτινες ἄνευ τῆς ἐλπίδος ταύτης δὲν δύναται ἐφεξῆς νὰ ἀπέρχωνται εἰς τὴν ἑσπερίαν πρὸς εὐρυτέραν παίδευσιν, καὶ 2) καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀντικατάστασις τινος τῶν καθηγητῶν δι' ἑτέρου, κεκτημένου πλείονα προσόντα μαθήσεως καὶ παρέχοντος ἐγγύησιν μείζονος καρποφορίας τῇ σπουδαζούσῃ νεολαίᾳ.

Ἕνεκα τῶν λόγων τούτων προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου 25 ὡς περιττοῦ, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον ἡ μέχρι τοῦ νῦν πεῖρα δὲν μᾶς παρέχει φόβους καταχρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς Κυβερνήσεως περὶ παύσεων καὶ διορισμῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Β'. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ Δ'.) ἄρθρῳ 35, ἔκρινεν ἀναγκαῖον ἡ Ἐπιτροπὴ ἵνα προσδιορίσῃ τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν ἐτησίων διδάκτρων, ὅπως γνωσθῇ ἐκ προκαταβολῆς ὁ φοιτῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὁποίας εἶσιν αἱ ἐπιβαρύνουσαι αὐτὸν δαπάναι· ὅθεν προτείνει, ἵνα ἐν τέλει τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 35 προστεθῶσιν αἱ λέξεις «τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς δραχμὰς 100 κατ' ἔτος».

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἔκρινεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνάλογον μὲν νὰ ὑποκαύσῃ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κυρίων καθηγητῶν, μὴ δυνάμενον δὲ νὰ ἐπιβαρύνῃ ἐπαισθητῶς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν.

Διὰ ταῦτα προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου μὲ τὰς ἀνωτέρω δύο τροποποιήσεις, ἤτοι τῆς διαγραφῆς τοῦ ἄρθρου 25 καὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 35 (ὅπερ θέλει εἶσθαι 34, ἀπαλειφομένου τοῦ 25) ἐδάφ. 2, ἀνωτέρω, μνημονευθείσης προσθήκης.

Ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου, 26 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Θ. ΖΕΡΒΟΣ. Ὁ Εἰσηγητὴς Α. Βαλασόπουλος.

Τὰ μέλη

Ι. Μπογδάνος, Γ. Πετούσης, Γ. Στεφανίτσης, Ἰω. Ἀνδρίτσου.

Ἐπερώτησεν ἀκολούθως εἰς τῶν βουλευτῶν Τήνου τὴν Κυβέρνησιν περὶ τινος διατάγματος ἐκδοθέντος, παρούσης τῆς Βουλῆς καὶ τροποποιοῦντος τὸ δασμολόγιον, ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1867 τοιοῦτον δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι τὸ ἐν λόγῳ Διάταγμα προελήλυθε κατὰ Αὔγουστον δυνάμει πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐδημοσιεύθη δέ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἦτο καταρτισμένη ἔτι, χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπορίου. Τὰ περὶ τούτου σχετικὰ ἔγγραφα θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐξηκολούθησεν ἡ β'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου τῶν 26 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Εἶπεν εἷς τῶν βουλευτῶν Μέσσης, ὅτι αἱ συμβάσεις ἃς συνῆψεν ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις εἶναι ἀσυγχρίτως ὠφελιμώτεραι εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ δημόσιον, ἡ παροῦσα περὶ τοῦ δανείου τούτου καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραδεχθῇ τις τὸν παρόντα ἀπορρίπτων τὰς προτέρας. Ἄλλως δὲ τὸ δάνειον τοῦτο, ὅπερ θὰ συνομολογηθῇ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν δημοσίων ὅρων, ἀξιοπρεπέστερον εἰς τὴν Ἑλλάδα τιμὴν εἶναι νὰ συνομολογηθῇ ἀπ' εὐθείας διὰ τῆς Κυβερνήσεως μακρὰν τῆς καθεμονίας τῆς Τραπέζης.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσσήνης, ὅτι ἀληθῶς ἡ σύμβασις περιέχει ὅρους ἐλαφροτέρους τῶν παλαιῶν δανείων, ἀλλ' οὐδόλως πρόκειται περὶ τούτου. Τὸ ζήτημα εἶναι, ἂν δύναταί τις νὰ παραδεχθῇ τὴν παροῦσαν σύμβασιν παραβλέπων τὰς ἐπιτιμίους μετὰ τῶν τραπεζῶν συμβάσεις, αἵτινες περιέχουσιν ὅρους μᾶλλον συμφέροντας εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὴν κοινωνίαν. Τοῦτο δὲ ἀπέδειξε καὶ τὴν γνώμην του ὁ ἀγορεύων ἀναλύσας τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν καὶ ἐκείναι καὶ ἡ παροῦσα στηρίζονται. Ἄλλως δὲ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλησίας κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς νέας πρακτικῆς. Τὰ ἔθνη δὲν πρέπει νὰ δεσμεύωνται ἐπὶ μακρὰν ἐτῶν σειρὰν μένοντα ξένα τῆς κοινωνικῆς προόδου, τῆς αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ὠφελημάτων, ἅτινα συμπαρομαρτοῦσι μὲ τὴν καθολικὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Ἡ ταχυτέρα τῶν χρεῶν ἐξάλειψις εἶναι σήμερον ὁ κανὼν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι αἱ παλαιαὶ συμβάσεις δὲν ὑφίστανται, οὐδὲ ὑπάρχει ἐγγύησις περὶ ἐκτελέσεως. Αἱ τράπεζαι ἄλλως εἰσῆλθον εἰς νέας μετὰ τῆς Κυβερνήσεως διαπραγματεύσεις· ὑπομένουσα ἡ σύγκρισις αὐτῶν πρὸς τὴν τοῦ δανείου δὲν ἔχει βάσιν, τόσον μᾶλλον, ὅσῳ ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἀποκλείει τὴν παραδοχὴν ἐκείνων. Ἡ Κυβέρνησις ἐσκέφθη πῶς νὰ ἐλαττώσῃ τὰ δημόσια βάρη καὶ τοῦτο ἐπέτυχεν εἰς τὰς μετὰ τῆς Τραπέζης διαπραγματεύσεις. Βεβαίως ἡ αὔξησις τῶν κεφαλαίων ἐπιφέρει τὴν εὐθυνίαν τοῦ τόκου, ἀλλ' ἂν ὁ χρόνος ἀντὶ αὐξήσεως, μειώσῃ τὰ κεφάλαια, ὁ τόκος μεγεθύνεται. Καὶ ἡ αὔξησις καὶ ἡ μείωσις τῶν κεφαλαίων ἐν τῇ περιέξ τῶν ἐναντίων εἶναι ὑποθέσεις χάριν τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ παραβλέπεται ἡ πραγματικὴ ὠφέλεια. Ἐκτὸς τούτου ἡ οἰκονομικὴ θεωρία τοῦ προλαλήσαντος δὲν ἔχει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐφαρμογήν, διότι δὲν πρόκειται περὶ συνομολογήσεως δανείου, ἀλλὰ περὶ ἀποσβέσεως τοιούτου.

Αἱ διδόμεναι ἐγγυήσεις ἐνισχύουσι τὴν δημοσίαν πίστιν οὐδόλως δὲ τὸ μέτρον τοῦτο θίγει τὴν Ἐθνικὴν τιμήν, διότι οὕτως ἐπολιτεύθησαν ἔθνη μεγαλείτερα· οὐδὲ ἡ ἀπ' εὐθείας ἔκδοσις τῶν ὁμολογιῶν εἶναι μέτρον ἐπιτυχές, διότι ἡ κυκλοφορία αὐτῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἶναι δυσχερὴς, διὰ τοῦτο τὰ ἔθνη πάντοτε διὰ τῶν Τραπεζῶν συνωμολόγησαν τὰ δάνειά των.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι αἱ τράπεζαι δὲν δύνανται νὰ ἀρνηθῶσι τὴν ὑπογραφὴν των ἐπὶ τῶν συναφθεισῶν συμβάσεων, διότι τοιοῦτον μέτρον ἰσοδυναμεῖ μὲ διάλυσιν. Τὸ ζήτημα ἐπομένως ἔγκειται εἰς τὴν ἐξέτασιν, ποία εἶναι συμφεροτέρα ἡ παροῦσα ἢ αἱ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ περὶ τούτου, εἶπεν, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι αἱ πρῶται εἶναι μᾶλλον συμφέρουσαι. Διὰ τοῦτο ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς νέας.

Ἀπήντησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Παρνασσίδος, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ γείνῃ λόγος περὶ τῶν πρώτων συμβάσεων, ἀφοῦ ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς αἱ τράπεζαι εἰς νέας εἰσῆλθον διαπραγματεύσεις. Ἄλλως δὲ αἱ συμβάσεις αὗται δὲν ἀποκλείονται ὑπὸ τῆς παραδοχῆς τῆς νέας, τὴς ὁποίας ἀναλύσας τὰς βάσεις ἔδειξε τὰ πλεονεκτήματα. Ἐξετάσας δὲ ἀκολούθως καὶ τοὺς ὅρους τῶν πρώτων συμβάσεων ὑπέδειξεν ἐν πολλοῖς τὸ ἐπιβλαβὲς μνημονεύσας μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅτι διὰ τῶν πρώτων ἡ Κυβέρνησις ἠρκεῖτο εἰς τὴν σύστασιν 22 μόνον ὑποκαταστημάτων, ἐνῷ σήμερον συνεστήθησαν πλειότερα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, εἰς ἃς οὕτως διαχέεται ἡ ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας τῶν κεφαλαίων ὠφέλεια.

Ἡ πρὸς συνομολόγησιν τοῦ δανείου, ἐξηκολούθησεν, ὑποθήκη τῶν τελωνείων δὲν ἔπρεπε νὰ φανῇ παράδοξος, διότι τοῦτο εἶναι συνέπεια τῆς δημοσίας πίστεως, οὐδὲ ἡ παράδοσις τῶν ἐν αὐταῖς εἰσπραττομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑποχρέους καθίστησι τοὺς ὑπαλλήλους, διότι εἶναι ἐκτέλεσις νόμου ὑπερτάτης σημασίας. Βεβαίως προτιμωτέρα θὰ ἦτο ἡ συνομολόγησις δανείου παγίου ἢ διὰ τῆς συνθέτου χρεωλυσίας. ἀλλ' ἀνάγκη νὰ ἐξετάζῃ τις, ἐὰν θὰ εὕρῃ δανειστάς. Διότι τὰ ἐν Ἑλλάδι δάνεια δυστυχῶς σκοποῦσι τὴν κάλυψιν χρεῶν, οὐδόλως δὲ, ὡς ἀλλαχοῦ, τὴν κατασκευὴν δημοσίων ἔργων. Ἐπίσης ἀδύνατος ἀποβαίνει, ὡς μαρτυρεῖται, ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἡ συνομολόγησις δανείου ἄνευ τῆς Τραπέζης. Ἐπομένως ὑπὸ τοιαύτας εὑρισκόμενοι ἐν γένει περιστάσεις δέον μόνον νὰ ἐξετάζῃ τις, ἂν τὸ συνομολογούμενον δάνειον ἦναι ἐπωφελὲς, καὶ τοῦτο συμβαίνει ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐνταῦθα τινων ζητούντων τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως, ἑτέρων δὲ ἐπιμενόντων εἰς τὴν ἐξακολούθησιν ἐπρότεινέ τις τὴν ἀναβολήν. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσις ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Δουζίνα καὶ Π. Μαυρομιχάλη, ἀπεδείχθη, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀπαρτία, παρόντων μόνων **78**.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **7 1|2** μμ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Δ. Στάϊκος,
Δ. Πονηρόπουλος,
Ν. Μπουφίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'.

Τῆς 26 *Νοεμβρίου* 1871.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν **2** μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθε καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς βουλευτὴς Κυθήρων Σ. Κασιμάτης, κατὰ τὸ οὕτω προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ **1871**, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον κ. βουλευτὴς ὥμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **61** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν, καὶ ὑπεγράφη ὡς ἑπεται.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς,
Α. Στάϊκος,
Δ. Πονηρόπουλος,
Ν. Μπουφίδης.

Ὁ ἱερεὺς
Κων. Οἰκονόμος.

Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς
Σ. Κασιμάτης.

Εισήχθησαν είτα τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης νομοσχέδιον περὶ δικαιώματος ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίου του Γ. Βασιλειάδου.

2) Ὅμοιον περὶ κυρώσεως δύο διαταγμάτων, περὶ μεταβολῆς εἰς τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον.

3) Πρότασις νόμου ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Χαλκίδος περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων, ἥτις ἀπεφασίσθη νὰ συζητηθῇ συγχρόνως μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὑποβληθὲν ἔχουσι δὲ ταῦτα ὡς ἑξῆς.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δικαιώματος ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίου τοῦ Γ. Βασιλειάδου.

Πρὸς τὴν Βουλήν

Κύριοι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον Νόμου, δι' οὗ ἐπιτρέπεται νὰ μετατραπῇ ἀπὸ πρώτης εἰς δευτέραν ἡ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίου τοῦ Γ. Βασιλειάδου διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ Δημοσίου χορηγηθὲν δάνειον ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1863 Νόμου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐγγραφῇ πρώτη δι' ἄλλο δάνειον ἐκ δραχμῶν 150,000, ὅπερ ἤθελε χορηγήσει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα πρὸς τὸν αὐτὸν Βασιλειάδην ἄνευ ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἶχεν ὑποβληθῇ ὅμοιον σχέδιον Νόμου καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ 1872, ἀλλὰ δὲν ἔφθασε νὰ ἐπιψηφισθῇ, τυχὸν μόνον τῆς ἀ. ἀναγνώσεως. Ἀναφερόμενος ἐπομένως εἰς τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' ὧν ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δικαιολογῶν τὴν πρότασίν του ὑπέβαλε τὸ Νομοσχέδιον διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1872 ἐκθέσεώς του, ἧς ἀντίτυπον ἐπισυνάπτω, καὶ τοὺς ὁποίους συμμερίζομαι καθ' ὁλοκληρίαν, συνιστῶ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβαλλομένου Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς Ἐφ. Γορτυνίας

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ δικαιώματος ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίου τοῦ Γ. Βασιλειάδου.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ συναινέσῃ ὅπως μετατραπῇ ἀπὸ πρώτης εἰς δευτέραν ἡ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ κειμένου ἀτμοκινήτου σιδηρουργικοῦ καὶ ξυλουργικοῦ ἐργοστασίου τοῦ Γ. Βασιλειάδου διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν χορηγηθὲν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως δάνειον ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων, δυνάμει τοῦ νόμου τῆς 26 Ὀκτωβρίου 1863, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐγγραφῇ πρώτη δι' ἄλλο δάνειον ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων, ὅπερ ἤθελε χορηγήσει πρὸς τὸν ἐν λόγῳ Γ. Βασιλειάδην, ἄνευ ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐπὶ τῷ μόνῳ καὶ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ τῆς ἐπαυξήσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ εἰρημένου ἐργοστασίου καὶ τῶν μηχανῶν αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, τῇ 25 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκον. καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δικαιώματος ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ κειμένου σιδηρουργικοῦ καὶ ξυλουργικοῦ ἀτμοκινήτου ἐργοστασίου τοῦ Γ. Βασιλειάδου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Διὰ νόμου τῆς 26 Ὀκτωβρίου 1863 ἐπετράπη εἰς τὸν [illegible] τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐγγυηθῇ ἐν ὀνόματι τοῦ Δημ[illegible] τῆς Ἑταιρίας Βασιλειάδου πρὸς πραγματοποίησιν [illegible] διακοσίων χιλιάδων ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ [illegible] σεως τοῦ ἐν Πειραιεῖ πυρποληθέντος σιδη[illegible] γικοῦ ἀτμοκινήτου ἐργοστασίου.

Δι' ἑτέρου νόμου τῆς 24 Ὀκτ[illegible] εὐκολία εἰς τὸν κ. Π. Ἀγαθοκλῆν, πυρποληθέντος ἀτμοκινήτου ἐργοστ

ποίησιν δανείου ἐκ δρ. ἑκατὸν χιλιάδων, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὅτοι τῆς ἀνιδρύσεως τοῦ πυρποληθέντος ἐργοστασίου.

Τῶν ἐν λόγῳ ἐργοστασίων ἀνεγερθέντων καὶ τεθέντων εἰς πλήρη ἐνέργειαν, ὁ κ. Ἀγαθοκλῆς δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἠτήσατο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἵνα ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συναινέσῃ ὅπως μετατραπῇ ἀπὸ πρώτης εἰς δευτέραν ἡ ἐπὶ τοῦ ἐργοστασίου του ἐγγεγραμμένη ὑπὲρ τῆς Ἐθν. Τραπέζης ὑποθήκη, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ἐξ 100,000 δραχμῶν δανείου, ὑπὲρ οὗ ἐγγυήθη τὸ Δημόσιον, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐγγραφῇ πρώτη ὑπὲρ τῆς αὐτῆς Τραπέζης ὑποθήκη, ἀλλὰ δι' ἄλλο δάνειον, ὅπερ οὗτος ἤθελε συνομολογήσει μετ' αὐτῆς ἄνευ τῆς ἐγγυήσεως πλέον τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ καταστήματος καὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ὁ τότε προκάτοχός μου συμβουλευθεὶς τὸν νόμον καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως αὐτοῦ καὶ ἰδὼν ὅτι οὐ μόνον δὲν ἐκωλύετο εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην, ἀλλ' ὅτι ῥητῶς ἐν τῇ Βουλῇ ἐξηγήθη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ἐξασφάλισιν ζητεῖ διὰ τὴν ἐγγύησίν του καὶ ὅτι ἡ ἐξασφάλισις τοῦ Δημοσίου ἔγκειται εἰς τὴν μεγάλην ὠφέλειαν, ἣν παράγει εἰς τὸν τόπον ἡ ἐμψύχωσις τοιούτων βιομηχανικῶν καταστημάτων, ἐνόμισεν ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν προταθεῖσαν μεταβολήν.

Παρομοίαν αἴτησιν ὑπέβαλε κατόπιν καὶ ὁ κ. Βασιλειάδης, ἀλλὰ τὴν αἴτησιν ταύτην, καίτοι δικαίαν, ἐδίστασα ν' ἀποδεχθῶ διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ὑπῆρχε μὲν ἐν τῷ νόμῳ ῥητή τις διάταξις, εἰς ἣν ἠδυνάμην νὰ προσκρούσω, ὑπῆρχεν ὅμως εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως τοῦ εἰρημένου νόμου διασάφησίς τις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προκληθεῖσα ἐξ ἐπερωτήσεως, καθ' ἣν «ἐγγύησις καὶ ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου θέλει εἶσθαι αὐτὸ τὸ κατάστημα.» Τὴν δήλωσιν ταύτην ἐνόμισα, ὅτι ἔπρεπε νὰ σεβασθῶ, μολονότι διὰ τῆς προ-
ἐνης μεταβολῆς δὲν ἐπρόκειτο νὰ μειωθῶσιν αἱ ὑπάρχου-
λειαι τοῦ Δημοσίου, καθόσον τὸ νέον δάνειον, ἐξ
ειῶν, ἐζητεῖτο ὑπὸ τοῦ κ. Βασιλειάδου ἐπὶ τῷ
ῷ τῆς βελτιώσεως, τελειοποιήσεως καὶ ἐπι-
ματος καὶ τῶν μηχανῶν αὐτοῦ.
ον νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ
οῦ Γ. Βασιλειάδου, προστίθημι ὅτι,
; αἰτήσεως τοῦ κ. Π. Ἀγαθοκλέους,
ίγους, κατὰ μείζονα λόγον θεωρῶ

δικαίαν τὴν ἀποδοχὴν τῆς τοῦ Βασιλειάδου, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς γενικῆς ὠφελείας καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους·

α') Διότι τὸ ἐργοστάσιον αὐτὸ συντρέχει εἰς τὴν ὕπαρξιν καὶ συντήρησιν πάντων σχεδὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀτμοκινήτων ἐργοστασίων, καθ' ὅσον παρ' αὐτῷ ἐνεργεῖται πᾶσα ἐπιδιόρθωσις ἐργαλείου ἢ μηχανῆς ῥηξάντων ἢ ἄλλως βλαβέντων·

β') Διότι παρέχει εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν ἐν γένει βιομηχανίαν παντὸς εἴδους εὐκολίας διὰ τῆς κατασκευῆς ἀρότρων, γεωργικῶν ἄλλων ἐργαλείων, ἀντλιῶν, ἀλύσεων, ἀγκυρῶν καὶ διαφόρων μηχανῶν καὶ

γ') Διότι δι' ἰδίων ἐξόδων ὁ Γ. Βασιλειάδης ἔφερεν ἐξ Εὐρώπης τεχνίτας, δι' ὧν ἐμόρφωσε καὶ κατήρτισε πολλοὺς Ἕλληνας ἐπιστηδείους καὶ ἱκανοὺς καθεκλοποιούς, οἵτινες ἵδρυσαν πολλαχοῦ ἴδια ἐργοστάσια παράγοντα ἀξιόλογα ξυλουργικὰ προϊόντα.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ προσαγόμενον νομοσχέδιον, προκειμένου νὰ ἐνισχύσῃ ἐργοστάσιον μεγάλας παράγον καὶ ἔτι μεγαλειτέρας ὑποσχόμενον εἰς τὸν τόπον διὰ τῆς τελειοποιήσεώς του ὠφελείας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ἰουνίου 1872.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, βουλευτὴς Ἐπιδ. Λιμπρᾶς

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1873 καὶ 9 Ὀκτωβρίου ε. ε. Βασιλικῶν Διαταγμάτων περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν Δασμολόγιον.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τῶν ἐσωκλείστων ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1873 καὶ 9 Ὀκτωβρίου ε. ε. δύω Βασιλικῶν διαταγμάτων ἐπηνέχθησαν διάφοροι μεταβολαὶ εἰς τὸ Τελωνιακὸν Δασμολόγιον, σκοποῦσαι τὴν ἐλάττωσιν ἀφ' ἑνὸς φόρων ὑπερόγκων, ἕνεκα τῶν ὁποίων λαθρεμπόρια συνέβαινον μὲ προφανῆ ζημίαν τοῦ τε ἐμπορίου καὶ τοῦ Δημοσίου, ἐξ ἄλλου προσδιωρίσθη τελωνίων δι ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα, ἐλλείψει ὡρισμένου τέλους, ὑπεβάλλοντο εἰς τὸν κατ' ἐκτίμησιν τελωνισμὸν πρὸς βλάβην τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἐμπορίου, καὶ τέλος ἄλλαι μεταβολαὶ προυφοῦσαι ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ τῆς ναυτιλίας.

Ἐσωκλείων δὲ ἐν ἀντιγράφοις τὰς συνοδευσάσας τὰ Βασιλικὰ ταῦτα Διατάγματα ἐκθέσεις, καθὸ περιεχούσας ἐν ἐκτάσει τοὺς προκαλέσαντας τὰς εἰρημένας μεταβολὰς λόγους, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν ἵνα εὐαρεστουμένη ἐπισπεύσῃ τὴν ψῆφισιν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου δι' οὗ κυροῦνται ἀμφότερα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος Διατάγματα, περιορίζεται δὲ ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου **21** τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ ὡς πρὸς μόνας τὰς νωπὰς ὀπώρας, ἵνα οὕτω περιορισθῶσι καὶ αἱ λαμβάνουσαι χώραν μεγάλαι καταχρήσεις.

Ἀθῆναι **26** Νοεμβρίου **1874**.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 30 Αὐγούστου **1873** καὶ 9 Ὀκτωβρίου ε. ε. Βασιλ. Διαταγμάτων περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν Δασμολόγιον.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται τὰ ἀπὸ 30 Αὐγούστου **1873** καὶ 9 Ὀκτωβρίου **1874** Βασιλικὰ διατάγματα περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν Δασμολόγιον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου **21** τοῦ Τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ ἐφαρμόζεται μόνον ὡς πρὸς τὰς νωπὰς ὀπώρας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ Τελων. Δασμολογίου νόμου ΡΟΣΤ'. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ βάμβακος διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὁποίον ὁρίζεται ἐν τῷ Τελωνιακῷ δασμολογίῳ.

Τὸ παρὸν ὑποβληθήσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιψήφισιν, ὅπως μεταποιηθῇ εἰς νόμον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Τατοΐῳ τὴν 30 Αὐγούστου **1873**.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. Δ. ΔΡΟΣΟΣ, Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.
Δ. ΓΡΙΒΑΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Θεωροῦντες ὅτι διὰ τὸ δυσανάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν εἰδῶν τινων εἰσαγωγικὸν τέλος συμβαίνουσι λαθραιπόρια ἐπὶ ἄλλων δὲ ὁμοειδῶν ἐμπορευμάτων, ἐλλείψει ὡρισμένου τέλους, ἀνισότης εἰς τοὺς τελωνισμοὺς τῶν ἐπέρχεται, ἐκ τούτων δὲ παραλλάπτεται ἡ ἰσορροπία τοῦ ἐμπορίου.

Ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἄλλου νὰ παράσχωμεν πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐγχωρίου ναυπηγίας καὶ βιομηχανίας.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ τελωνιακοῦ Δασμολογίου Νόμου ΡΟΣΤ' τῆς 13 Φεβρουαρίου **1867**.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον **1**. Διὰ τὰ ἑπόμενα εἴδη τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ὁρίζεται ὡς ἑξῆς·

1. Βαφέται βερνικωταὶ ὡς καὶ ἐπιμετωπίδια ἐκ δέρματος βερνικωτοῦ	ἑκά δρ.	**1.50**
Ἐπιμετωπίδια ἐκ χάρτου βερνικωτοῦ	»	**75**
2. Καπέλα ναυτῶν ἢ παιδίων ἐκ χάρτου βερνικωτοῦ . . . . . ἢ δωδεκὰς δρ.		**2.**
3. Καπνὸς κοπανιστὸς (τουμπεκί) . . . . ἢ ὀκά		**70**
» εἰς καγκάρα (τὰ λεγόμενα πούρα)	» δρ.	**1.**
» εἰς ῥόλους (διὰ ταμπάκον)	»	**1.**
» εἰς φύλλα ἢ κομμένον ἢ καγκάρα μὲ χάρτην τυλιγμένα	»	**1.50**
4. Κέραμοι καὶ τοῦβλα . . . . . ἡ χιλιὰς	»	**10.**
Τοῦβλα τῆς Νεαπόλεως χρωματιστὰ . .	»	**10.**

5. Κηρὸς μελισσῶν κίτρινος ἢ λευκὸς ὡς καὶ πᾶσα φυτικὴ ἢ ἄλλη κηρώδης οὐσία εἰς τύπους μεγάλα ἢ μικρά, εἰς λαμπάδας ἢ κηρία, καθὼς

καὶ στεαστικὸν ὀξὺ (κοινῶς στεαρίνα), σπερματσέτα, ὡς καὶ παραφίνα..... ἡ ὀκὰ 50

6. Κανάβεως ὀκ. 30,000 καὶ στυπίου ὀκ. 10,000. ἐτησίως δι' ἕκαστον ἐγχώριον Σχοινοπλοκεῖον, ἐλεύθεραι τέλους ἐπὶ πενταετίαν μόνον ἀπὸ τῆς συστάσεώς του.

7. Κορδέλαι μεταξωταὶ ἐν γένει ὡς καὶ βελούδινοι (μεταξωταὶ ἢ μεταξωβάμβακοι)..... ἡ ὀκὰ δρ. 20

Ὅμοιαι μεταξωβάμβακοι καὶ λινομέταξοι ἐν γένει..... » » 7

Ὅμοιαι μάλλιναι ἢ μαλλινοβάμβακοι.... » » 4

8. Κοσμήματα ἐν γένει, οἷον δακτυλίδια, ἐνώτια, βραχιόλια, ἁλυσίδες, καρφίτζες, κομβία, σταυρουδάκια καὶ τὰ παρόμοια ἐκ διαφόρων μιγμάτων συγκείμενα, ἐπίχρυσα ἢ μή, μὲ λίθους μιμητοὺς ἢ μὴ (ἄνευ δὲ ἐκπεσμοῦ τάρας τῶν περιεχόντων αὐτὰ χαρτίνων κουτίων)..... » » 2.20

9. Κτένια, διαλυστῆρες, κτενάκια, βελονηθῆκαι κλπ. ἐκ πάστας μετὰ ἢ ἄνευ μετάλλου ἡ ὀκὰ » 2,

10. Μυλόπετραι συνδεδεμέναι διὰ σιδηρῶν στεφανίων ἢ ἄλλων δεσμῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ἀτμομύλων, ἕκαστον ζεῦγος..... 40.

11. Νάτρον πρὸς καθαρισμὸν ἐνδυμάτων ἡ ὁλὰ » 5.

12. Ξύλινοι κρουνοὶ (κάνουλαι), ὡς καὶ καρφία (πρόκες) δι' ὑποδηματοποιούς.... » 20.

Ξυλεῖα ναυπηγήσιμος κατ' ἐκτίμησιν πρὸς 6 τοῖς 0|0.

» εἰς τεμάχια ὁποιουδήποτε σχήματος διὰ καρεγλοποιούς..... ἡ ὀκὰ » 5.

13. Ὀμπρέλλαι μάλλιναι ἢ μαλλινοβάμβακοι ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ παίδων..... ἑκάστη » 45.

14. Παιγνίδια τῶν παίδων ἐν γένει ξύλινα ἢ χάρτινα, ὡς τύμπανα, τουφεκάκια, σάλπιγγες, κοῦκλαι γυμναὶ ἢ ἐνδεδυμέναι μὲ δέρματα ἢ πανίον ἢ καθ' ὁλοκληρίαν ξύλιναι πλὴν τῶν πηλίνων..... ἡ ὀκὰ δρ. 1.80

Ὅμοια ἐκ σιδηροφύλλου (τενεκὲ) χρωματισμένα ἢ μή, ὡς καὶ ἐκ λευκοσιδήρου..... » 90

Σημ. Διὰ τὰ περιέχοντα τὰ ἐξ ὁποιασδήποτε ὕλης παιγνίδια τῶν παίδων ξύλινα ἢ χάρτινα, ἢ καὶ ἐκ μετάλλου κιβωτίδια δὲν ἐκπίπτεται ἀπόβαρον (τάρα). Ταῦτα ζυγίζονται ὁμοῦ.

15. Πήλινα σκεύη, οἷον ἀνθοδοχεῖα καπνοδοχεῖα, φωσφοροδοχεῖα μελανοδοχεῖα καὶ ἐν γένει τὰ πρὸς στολισμὸν αἰθουσῶν, ἢ παιγνία τῶν παίδων, εἰς μορφὰς ζώων, πτηνῶν, ἀνθρώπων, κτλ. ὡς καὶ τὰ πρὸς συσκευὴν καρὲ ἢ τσίου ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, χρώματος ἢ καὶ χρυσομάτων ἡ ὀκ. λ. 20

16. Σιδηραῖ ἄγκυραι, ἁλύσσεις καὶ ἀντλίαι διὰ τὰ πλοῖα, ὡς καὶ αἱ διὰ περιχάλκωσιν τῶν ὑφάλων αὐτῶν μερῶν πλάκες ἢ φύλλα ἐκ χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου (τζίγκου) ἢ καὶ ψευδαργύρου μόνον, καὶ οἱ ἀναγκαιοῦντες πρὸς αὐτὴν ἧτοι (καρφία) ἐκ τῶν αὐτῶν ὑλῶν..... ἐλεύθερα τέλους.

Σιδηροῖ σωλῆνες δι' ὑδραγωγεῖα ὡς καὶ πλάκες καὶ ἧλοι (καρφία) εἰς κατασκευὴν ἀτμολεβήτωνὁ τατὴρ λ.25

17. Τροχοὶ (κάρουλαι)..... ἢ ὀκὰ » 8

18. Ὑαλία τῶν παραθύρων (τζάμια..... » » 10

Ὑέλινα δοχεῖα δι' ἄνθη ἢ γλυκὸν, συσκευαὶ (κοινῶς σερβίτσιον) διὰ πνευματώδη ποτὰ, σφαῖραι χρωματισμέναι κατοπτριστικαὶ, ὡς καὶ αἱ διὰ λάμπας..... » » 50

19. Ὑφάσματα βαμβακηρὰ τὰ λεγόμενα ῥιγαδιὰ, νταμωτὰ, καὶ τὰ μίσκια..... » » 75

Δάππαι διὰ παραπετάσματα..... » 1 40

Ἐκκαναβάτσας διὰ φορτέτσας ἐνδυμάτων ἀνδρῶν » » 40

Τυπωτὰ καλεμκέρια..... ἡ ὀκ. δρ. 3.50

Περιλαίμια (κοινῶς κολλάρα) καὶ περιχειρίδια (μανικιέτια) βαμβακηρὰ ἢ λινοβάμβακ. ἀνδρῶν ἡ δωδεκὰς λ. 60

Περιλαίμια μὲ ἐπιστήθια ἄνευ ἐπιχειριδίων.. » 1,20

Ἐπικαλύμματα τραπεζῶν μάλλινα ἢ μαλλινοβάμβακα..... » 3.25

20. Ὑαθία διὰ στρώσιμον καρεγλῶν χρωματισμένα ἢ μὴ..... ἐλεύθερα τέλους.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν βακῶν ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ· καταργεῖται δὲ ἐντελῶς τὸ ἐπὶ τῶν τεθρυμμένων ἐλαιοπυρήνων τῶν ἀπορριπτομένων ἀπὸ τὰ ἐκθλιπτικὰ αὐτῶν διὰ χημικῆς ἐνεργείας ἀτμοκίνητα ἐργοστάσια.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς νομοθετικὴν ἐπιψήφισιν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

ὑπουργοῦ εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Τατοΐῳ τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1874.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος), Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΓΡΙΒΑΣ, Ι. Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΤΡΙΓΕΤΑΣ.

Μεγαλειότατε!

Χάριν τῆς ὀφειλομένης προστασίας εἰς τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν καὶ γεωργίαν ἐπρότεινα εἰς τὴν Βουλήν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ ξενικοῦ βάμβακος, διότι τὰ ἡμέδαπὰ ἐργοστάσια δὲν δύνανται νὰ κατασκευάσωσι νήματα καὶ πανία διὰ μόνου τοῦ ἡμεδαποῦ βάμβακος, ὡς μὴ ἔχοντος ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, καὶ ὡς πωλουμένου εἰς μεγαλειτέρας τιμὰς ἀφ' ὅτι πωλεῖται ὁ ξένος βάμβαξ τινῶν μερῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰς λοιπὰς τροποποιήσεις τοῦ νομοσχεδίου καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὸν βάμβακα διετύπωσάν τινες τῶν κυρίων βουλευτῶν ἀπαιτοῦντες νὰ μένῃ ἄθικτον τὸ ὑπάρχον εἰσαγωγικὸν τέλος· ἓν ἄλλο μέρος τῶν βουλευτῶν συνήνεσε νὰ περιορισθῇ τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς διὰ τρία μόνον εἴδη ἐξωτερικοῦ βάμβακος εἰς πέντε λεπτά. Διαφωνούντων δὲ τῶν πλειοτέρων, τὸ Ὑπουργεῖον, παρεδέχθη νὰ ἐξαλειφθῇ πρὸς τὸ παρὸν ἡ διάταξις τῆς ἐλαττώσεως τοῦ τέλους τοῦ βάμβακος, ἐπιφυλαττόμενον, ὡς ἐκήρυξεν ἐν τῇ Βουλῇ, νὰ λάβῃ τὴν περὶ τούτου γνωμοδότησιν ἁπάντων τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων. Τὸ Προεδρεῖον ὅμως τῆς Βουλῆς ἐν τῇ συζητήσει, ταύτῃ ἐνόμισεν ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπεράσιτε νὰ περιορισθῇ τὸ τέλος εἰς τὰ 5 λεπτά, καὶ τοῦτο ἐσημείωσεν εἰς τὰ ἐπίσημα πρακτικά. Ἀλλὰ εἰς τὰ στενογραφήματα τῆς Βουλῆς ἐσημειώθη λεπτομερῶς τὸ ἐναντίον. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι ἐπαναγκες νὰ δημοσιευθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς νόμος τοῦ Κράτους, διότι περιέχει διαφόρους διατάξεις τροποποιούσας τὸ βασμολόγιον πρὸς ὄφελος διαφόρων βιομηχανικῶν καταστημάτων, τὸ Ὑπουργεῖον ἐνόμισεν ἀφ' ἑνὸς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὸ νομοσχέδιον ὅπως μᾶς ἀπεσταλῇ ἀπὸ τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ κηρυθῇ καὶ δημοσιευθῇ ταχύτερον. Δι' ἑτέρας δὲ ἐκθέσεως ἐπιφυλάσσεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ κηρύττεται ἐν ἰσχύι τὸ

περὶ βάμβακος μέρος τοῦ Τελωνιακοῦ Δασμολογίου, ἕως ὅτου κατὰ τὴν ἐρχομένην Σύνοδον ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νέον νομοσχέδιον περὶ τελωνισμοῦ βάμβακος καὶ εἴ τινος ἄλλου.

Ἀθῆναι 24 Αὐγούστου 1873.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
Ὑπειθέστατος θεράπων καὶ πιστὸς ὑπήκοος
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ ἐπανόδου τῆς ἰσχύος τοῦ Τελωνιακοῦ Δασμολογίου ὡς πρὸς τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ ξενικοῦ βάμβακος.

Μεγαλειότατε!

Καθὼς ἔσχον τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω διὰ τῆς ἀπὸ 24 λήγοντος μηνὸς ἀναφορᾶς μου, τῆς συνοδευσάσης τὸν ὑποβληθέντα πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος Νόμον περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν Δασμολόγιον ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας, ὑποβάλλω ἐσωκλείστως μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς σχέδιον Διατάγματος συντεταγμένου παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ περὶ Τελωνιακοῦ Δασμολογίου Νόμου διὰ τοῦ ὁποίου Διατάγματος κηρύσσεται ἐν ἰσχύι τὸ περὶ βάμβακος μέρος τοῦ Τελωνιακοῦ Δασμολογίου μέχρις οὗ κατὰ τὴν ἐρχομένην Βουλευτικὴν Σύνοδον ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ τελωνισμοῦ βάμβακος καὶ εἴ τινος ἄλλου. Ἀμύδνω δὲ τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὅπως εὐαρεστουμένη περιλέσῃ τὸν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὅπως εὐαρεστουμένη περιβάλῃ διὰ τῆς Βασιλικῆς Αὐτῆς ἐγκρίσεως τὸ ὑποβαλλόμενον Διάταγμα πρὸς σύγχρονον δημοσίευσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ τελευταίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ Δασμολογίου Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Αὐγούστου 1873.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
Ὑπειθέστατος καὶ πιστὸς ὑπήκοος
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Μεγαλειότατε!

Τοῦ τουμπεκίου, τῶν κηγάρων καὶ τοῦ εἰς κατασκευὴν ταμβάκου καταλλήλου καπνοῦ ἡ λαθραία εἰσαγωγὴ ἐπὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς ἐκτάκτου, ἤτοι εἰς 3 δραχ. κατ' ὀκὰν αὐξήσεως τοῦ ἐπ' αὐτῶν εἰσαγωγικοῦ τέλους, ἐπεξετάθη ἐπὶ ζημίᾳ προφανεῖ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὥστε οὐδόλως ὑπερβολὴ εἶναι ἐὰν λεχθῇ ὅτι οὐδὲ τὸ πέμπτον τοῦ εἰσαγομένου ποσοῦ τελωνίζεται, ἐνῷ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον αὐτῶν καταναλίσκεται καθ' ἅπαν τὸ Βασίλειον ἐτησίως καὶ μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων ὀκάδων ἐξ ὅλων τῶν εἰδῶν, διότι ἀφ' ἑνὸς ἡ χρῆσις αὐτῶν ὀσημέραι ἐξαπλοῦται, καὶ ἐξ ἄλλου τουμπεκίων ἐν Ἑλλάδι οὐδόλως φύεται, κηγάρα δὲν κατασκευάζονται, καὶ μόνον ἔξωθεν ὁ εἰς ῥόλλους καπνὸς εἰσάγεται. Ἀνάγκη ἑπομένως ἀπόλυτος εἶναι νὰ ἐλαττωθῇ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν εἰδῶν αὐτῶν καὶ εἰς βαθμὸν ματαιοῦται τὸ ἐκ τῆς λαθρεμπορίας συμφέρον.

Τῶν κορδελλῶν ἀφ' ἑτέρου τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ὁρίζεται ἐν τῷ τελωνιακῷ δασμολογίῳ ἔλαττον τῶν ὁμοειδῶν ὑφασμάτων, διότι ὁ νομοθέτης ἀφορῶν εἰς τὴν ταχύτητα καὶ τὰς εὐκολίας, τὰς ὁποίας τὸ ἐμπόριον ἀπαιτεῖ, ἀπέσχε νὰ διατάξῃ τὴν ἀπὸ τοῦ βάρους τοῦ ὑφάσματος τούτου ἔκπτωσιν τοῦ χαρτονίου, ὅπως ἔπραξε καὶ διὰ τὰ στραγγύλα ξύλα, ἐπὶ τῶν ὁποίων περιτυλίσσονται αἱ κορδέλλαι πρὸς διατήρησιν τῆς λείας ἐπιφανείας των καὶ λόγῳ ἐπιδείξεως. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη πρόνοια τοῦ νομοθέτου ἐβεβαιώθη ὡς πρόξενος ἀδικίας, διότι τὸ ἐλαττωθὲν ποσὸν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους δὲν ἀναλογεῖ πρὸς τὸ πραγματικὸν βάρος τοῦ χαρτονίου, καὶ οὕτω ἐπιβάλλεται τὸ εὐτελοῦς μὲν ἀξίας, μεγάλου δὲ βάρους χονδρὸν χαρτόνιον, εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος, ἤτοι ὡς κορδέλλα· σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ χαρτόνιον δασμολογεῖται πρὸς λεπτὰ 6 κατ' ὀκάν, αἱ δὲ μεταξωταὶ κορδέλλαι πρὸς δραχ. 16 κατ' ὀκάν, ἡ διαφορὰ ἑπομένως εἶναι σπουδαιοτάτη. Ὅθεν λαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν Τελωνῶν, προτείνω τὴν αὔξησιν τοῦ τέλους τῶν κορδελλῶν εἰς τὸ αὐτὸ ποσοστόν, εἰς ὃ φορολογοῦνται τὰ χρωματιστὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα, ἀφαιρουμένου διὰ δοκιμασίας τοῦ βάρους τῶν ἐντὸς τῶν κορδελλῶν χαρτονίων, καθ' ὃν τρόπον γίνεται ἡ ἀφαίρεσις τοῦ βάρους τῶν ἐντὸς αὐτῶν ὑπαρχόντων στραγγύλων ξύλων.

Τὰ διάφορα πάλιν εἴδη κοσμημάτων, τὰ ἐκ πάστας κατεσκευασμένα, μέχρι τοῦδε ἐτελωνίζοντο κατ' ἐκτίμησιν, ἥτις ἐπειδὴ ἄλλως παρ' ἄλλῳ Τελωνείῳ ὁρίζεται ἀπέβη εἰς τὸ Δημόσιον ἐπιζήμιος καὶ εἰς τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἐμπορίου ἐπιβλαβεστάτη· ὅθεν ἀνάγκης ὑπαρχούσης ἀπολύτου νὰ κανονισθῇ ὡρισμένον τέλος διὰ τὰ εἴδη αὐτά, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἐξ ὁμοίας κατασκευῆς κτενάκια, κτένας καὶ διαλυστῆρας κλπ. ὡρίσθη τοιοῦτον συμφώνως μὲ τὰς προτάσεις τῶν Τελωνῶν.

Ἤρξατο ἀπό τινος νὰ εἰσάγωνται κηρώδεις οὐσίαι φυτικαὶ καὶ ἄλλαι εἰς τυπάρια, κατ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τοῦ εἰδικοῦ βάρους καὶ τῆς μελιτώδους ὀσμῆς διαφέρουσαι τοῦ ἐκ μελισσῶν κιτρίνου κηρίου· ἐκ τοιούτων οὐσιῶν καὶ κηρίων λευκῶν εἰσάγεται· καὶ ἐπειδὴ ὡς ἄγνωστον τὸ εἶδος κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ δασμολογίου δὲν ἀναφέρεται εἰς αὐτό, καὶ διὰ τοῦτο ὑποβάλλεται εἰς ἐκτίμησιν, ἐρίδων πρόξενον μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τελωνιακῆς ἀρχῆς γινόμενον, καὶ ὡς δυσδιάκριτον ἄλλως τε ὁρίζεται καὶ δι' αὐτὸ ὡς καὶ διὰ τὴν παραφίνα τέλος τὸ ὕδιον, ὅπερ καὶ διὰ τὸν κηρὸν τῶν μελισσῶν εἶναι κανονισμένον.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς προοδευούσης ναυπηγίας ἐν Ἑλλάδι ἐλαττοῦται τὸ τέλος τῆς ἔξωθεν εἰσαγομένης ναυπηγησίμου ξυλείας, ἀφιεμένων ἐντελῶς ἐλευθέρων τέλους τῶν σιδηρῶν ἀγκυρῶν, ἁλύσεων, ἀντλιῶν τῶν πλοίων, καθὼς καὶ τῶν πρὸς ἐπιστρωσιν τῶν ὑράλων μερῶν αὐτῶν ἀναγκαίων πλακῶν καὶ ἥλων ἐκ χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου ἢ ψευδαργύρου μόνου· ἡ ὑπὲρ τῆς ἐθν. ἡμῶν ναυτιλίας λαμβανομένη αὕτη πρόνοια πράγματι οὐδεμίαν ἐλάττωσιν εἰς τὰ δημόσια ἔσοδα φέρει, διότι δυναμένων τῶν πλοίων διακαετακομιστικῶς νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς εἴδη, τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ λίαν ἀσήμαντα ἢ οὐδὲν ἀπελάμβανεν· ὡς πρὸς τὴν περιχάλκωσιν λίαν ἀτελῶς καὶ ὁ ὑπὸ στοιχ. ΥΙΒ'. νόμος τοῦ 1873 περιώρισε τὴν εἰς τὴν ναυτιλίαν μας συνδρομὴν ταύτην εἰς μόνας τὰς χαλκᾶς πλάκας, καὶ ταύτας ἄνευ ἥλων, μὴ συμπεριλαβὼν καὶ τὰς ἐκ ψευδαργύρου συμμίκτους ἢ μὴ τοιαύτας ὡς καὶ τοὺς ἥλους, καὶ τοιουτοτρόπως ἐστέρησε τῆς ὀφειλομένης συνδρομῆς τὴν ἀποτελεσματικωτέραν τῆς ναυτιλίας μας τάξιν, διότι ἐκείνη προτιμᾷ τὴν ἐκ συμμίκτου μετάλλου ἐπίστρωσιν τῶν ὑράλων μερῶν τῶν πλοίων της.

Τοιαύτην τινὰ ἀτέλειαν δέον νὰ προστρέψωμεν καὶ ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας μας, οἷον 1) ὑπὲρ τῆς καρεγλοποιΐας εἰς τὰ διὰ στρώσιμον καρεγλῶν εἰσαγόμενα ψαθία· 2) ὑπὲρ τῆς συδηρουργίας εἰς τὰς πρὸς κατασκευὴν ἀμολεβήτων μόνον

εἰσαγομένας σιδηρᾶς διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν διαφόρων μερῶν τῶν ἀτμολεβήτων πλάκας, καὶ εἰδικοὺς ἥλους· 3) ὑπὲρ τῆς νεοσυστάτου σχοινοπλοκίας εἰς ὁκ. 30,000 καννάβεως, καὶ ὁκάδ. 10,000 στυπίου ἐτησίως, ἀλλ' ἐπὶ πενταετίαν μόνον ἀπὸ τῆς συστάσεως ἑκάστου Σχοινοπλοκείου· καὶ 4) ὑπὲρ τῆς ὑελουργίας καὶ κεραμουργίας, αὐξανομένου τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ὑέλων διὰ παράθυρα, κεράμων καὶ τούβλων.

Λαμβάνεται δὲ καὶ πρόνοια ὑπὲρ τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ τέλους τῶν δι' ὑδραγωγεῖα εἰσαγομένων σιδηρῶν σωλήνων, ἵνα ἄλλως παύσῃ ἡ χορήγησις πλέον ἀτελείας διὰ τὰ εἴδη ταῦτα.

Αὐξάνεται τὸ τέλος τῶν ἀποτελούντων ἀντικείμενα πολυτελείας 1) πηλίνων σκευῶν, 2) ὑελίνων ἀνθοδοχείων, σφαιρῶν εἰς κατοπτρισμόν, καὶ ἀχράων διὰ λάμπας, σκευῶν διὰ ῥακὴν κλπ., καὶ 3) παιγνίων τῶν παίδων. καὶ ἐν τέλει προσδιορίζεται εἰδικὸν τέλος ἐπὶ ὑφασμάτων τινῶν, διὰ νὰ ἀρθῶσι τελωνισμοὶ ἄνισοι, οἵτινες εἰς ἓκ τῆς ἐλλείψεως ὡρισμένου τέλους ἐνηργοῦντο πρὸς βλάβην τοῦ ἐμπορίου.

Οὗτοί εἰσιν ἐν περιλήψει οἱ λόγοι, οἱ δόντες ἀφορμὴν εἰς τὰς προτεινομένας μεταβολὰς εἰς τὸ Τελωνιακὸν Δασμολόγιον, στηριζομένας δὲ εἰς ἐκθέσεις τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν, Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ Τελωνῶν, αἵτινες ὑποβληθεῖσαι εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐγένοντο παραδεκταὶ ὑπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ὑποβαλλομένης ἐν σχεδίῳ πρατάσεώς του· λαμβάνω δὲ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ταύτην μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Υ. Μ. συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου ΡΟΓ', περὶ τελωνιακοῦ Δασμολογίου τῆς 13 Φεβρουαρίου 1867, καὶ ἱκετεύω τὴν Υ. Μ. ἵνα εὐαρεστουμένη περιβάλῃ αὐτὴν διὰ τῆς Β. Αὐτῆς ὑπογραφῆς.

Εὐπειθέστατος ὑπήκοος καὶ πιστὸς θεράπων
Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων, νομοσχεδίου.

Κύριοι Βουλευταί·

Ὑποβάλλω πρὸς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων, συντεταγμένον μὲν ἐν μέρει κατὰ τὸ πνεῦμα

τοῦ παρὰ τοῦ κυρίου ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ ὑποβληθέντος, ἀλλ' ἐπὶ ἀλλοίας ἐκείνου βάσεως στηριζομένου.

Τὸ περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων ζήτημα εἶναι ἓν τῶν σπουδαιοτέρων παρ' ἡμῖν ζητημάτων. Δι' αὐτοῦ πρόκειται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἀνάπτυξις, πρόκειται νὰ διαρρυθμισθῶσι καὶ κανονισθῶσι τὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ διάδοσιν τῆς κατωτέρας παιδείας μέσα, ἅτινα μεγάλην ἔχουσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ παιδεία εἶναι αἱ δύω πόδες, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ κοινωνικὸν σῶμα καὶ βαδίζει· ἐὰν ὁ εἷς τούτων νοσῇ, τὸ κοινωνικὸν σῶμα χωλαίνει· ἐὰν ἀμφότεροι, τότε μένει εἰς πλήρη ἀδράνειαν. Διὰ ταῦτα, κύριοι βουλευταί, λαμβάνοντες ὥθησιν ἐκ τῆς ὑποβολῆς τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νομοσχεδίων, πρέπει νὰ ἐμβῆτε εἰς τὴν συζήτησιν καὶ εἰς τὴν ἐμβάθειαν τοῦ ζητήματος τούτου μελέτην διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ Κοινοβουλίου ἓν ὅλον πλῆρες καὶ τέλειον. Πρὸς τοῦτο δὲ φρονῶ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νόμου, ἀλλὰ νὰ ἀρχίσῃ αὐτὴν διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτῆς σύνοδον, διὰ νὰ δυνηθῇ καὶ ἡ δημοσιογραφία, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ παρουσιασθέντα ἤδη σχέδια, νὰ συζητήσῃ ταῦτα καὶ φέρῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν γνώμην της, προκαλέσῃ καὶ τὴν περιφωτισμένην κρίσιν τῶν περὶ ταῦτα ἀσχολουμένων καὶ εἰδικὰς γνώσεις ἐχόντων.

Τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω πρὸς τὴν Βουλήν, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν ἤδη ὑπαρχόντων· ἐν Ἑλλάδι ἱερέων, καὶ προνοεῖ περὶ αὐτῶν, ἐξασφαλίζον ἐν τῷ μέλλοντι τὴν κατ' ὀλίγον βελτίωσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ κλήρου, καὶ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ πρὸς διδαχὴν τῆς κατωτέρας παιδείας. Δι' αὐτοῦ κατατάσσονται οἱ ἐν Ἑλλάδι ἱερεῖς εἰς τρεῖς τάξεις, προσδιοριζομένης καὶ τῆς μισθοδοσίας ἑκάστου.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως, ἣν προτάσσει ὁ κύριος ὑπουργὸς εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ εἰσαχθὲν Νομοσχέδιον, ἐξάγεται ὅτι ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίων εἶναι 3,200. Τούτων 255 εἰσὶν οἱ ἐφημέριοι τῶν πρωτευουσῶν τῶν νομῶν, οἵτινες ἐν τῷ παρ' ἡμῖν καταρτισθέντι Νομοσχεδίῳ ἀποτελοῦσιν τὴν πρώτην τῶν ἱερέων τάξιν, λαμβάνοντες μισθοδοσίαν δραχμῶν 80 κατὰ μῆνα· 308 εἰσὶν οἱ ἐφημέριοι τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν δευτέραν τάξιν καὶ μισθοδοτούμενοι μὲ δραχ. 60·

κατὰ μῆνα· καὶ 2,400, ἢ διὰ τὴν ἀκρίβειαν 2,637, οἱ ἐφημέριοι τῶν πρωτευουσῶν τῶν δήμων καὶ λοιπῶν χωρίων, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν τρίτην τάξιν καὶ λαμβάνοντες 40 δραχμὰς κατὰ μῆνα. Διὰ τὴν ἐτησίαν μισθοδοσίαν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τῶν ἱερέων κατὰ τὸν ἄνω ἐκτεθέντα κανόνα, θέλει δαπανᾶσθαι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1,612,320. Πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ποσοῦ τούτου ἔχομεν τοὺς πόρους, τοὺς ὁποίους ὁ κύριος ὑπουργὸς σημειοῖ ἐν τῇ ἐκθέσει του, ἀφοῦ ἀφαιρέσωμεν τὸ ποσὸν τὸ προερχόμενον ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἱερατικῶν σχολῶν, τῶν ὁποίων τὴν διατήρησιν καὶ τελειοποίησιν θεωροῦμεν ὡς τὴν βάσιν τοῦ εἰσαγομένου Νομοσχεδίου, καὶ τὰ ποσὰ τὰ ἐκ τοῦ μονοπωλείου τοῦ κηροῦ ἀποτελούμενα, καθ' ὅσον ἀποκρούομεν τὴν δι' οἱονδήποτε λόγον εἰσαγωγὴν τῶν μονοπωλείων ἐν Ἑλλάδι θεωροῦντες αὐτὴν ὡς ἕλκος δυνάμενον νὰ ἔχῃ μεγάλας τὰς μολυντικὰς διαστάσεις, καὶ τοιουτοτρόπως ἔχομεν δρ. 1,680,620, ὥστε ἐκ τῆς δαπάνης τῆς πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ κλήρου ἀπαιτουμένης καταλείπεται καὶ περίσσευμα ἐτήσιον 68,300· προστίθεται δὲ καὶ ἕτερος πόρος ἐκ τῶν πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον δωρεῶν καὶ συνεισφορῶν, αἵτινες ἀφειδῶς, δὲν ἀμφιβάλλω, θέλουσιν ἐπιδαψιλεύεσθαι. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἐκ τοῦ πρὸς μισθοδοσίαν ποσοῦ ἤθελεν ὑπάρξει ἔλλειμμά τι, τοῦτο προτείνομεν νὰ συμπληροῦται παρὰ τοῦ δημοσίου Ταμείου. Τοιουτοτρόπως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ἔχομεν τὸν κλῆρον ἡμῶν μισθοδοτούμενον, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πρὸς συντήρησιν ἀναγκῶν πιεζόμενον, ἀλλ' ἀξιοπρεπῶς ζῶντα.

Ἤδη ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῶν δημοδιδασκάλων. Ὅτι τὰ καθήκοντα τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ δημοδιδασκάλου δύνανται νὰ συλλειτουργήσωσιν, οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ὁ σεβασμός, τὸν ὁποῖον ἐπιβάλλει ὁ ἱερεὺς ὡς ἐκ τοῦ σχήματος αὐτοῦ καὶ τοῦ περιωρισμένου ἐντὸς αὐστηρῶν ὁρίων ἠθικῆς βίου του, θέλει συντελέσει πρὸς εὐχερεστέραν καὶ καταλληλοτέραν παιδαγωγίαν, καὶ παθητεύσει εὐκολώτερον τοὺς παῖδας τοὺς τὸ πρῶτον πρὸς τὰ γράμματα βῆμα βαδίζοντας.

Τοὺς ἱερεῖς λοιπὸν προτείνομεν διὰ τοῦ εἰσαγομένου Νομοσχεδίου νὰ διορίζῃ ἡ Κυβέρνησις δημοδιδασκάλους. Ἐν περιπτώσει δὲ διορισμοῦ, νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι ἐπιμίσθιον χορηγούμενον παρὰ τῶν δήμων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἤθελον διορισθῇ δημοδιδάσκαλοι· τὸ δὲ ἐπιμίσθιον διὰ μὲν τοὺς διδασκάλους, τοὺς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν, ὁρίζεται εἰς

δραχ. 50· διὰ τοὺς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν εἰς δραχμὰς 40· διὰ τοὺς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν δήμων, εἰς δραχμὰς 30· διὰ τοὺς ἐν τοῖς λοιποῖς χωρίοις εἰς δραχμὰς 20 ἢ 30. Τοιουτοτρόπως δὲ μετὰ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν τῆς τακτικῆς οἱ ἱεροδιδάσκαλοι οὗτοι θὰ ἔχωσι κατὰ μῆνα ἀνὰ 130, 100, 70 ἢ 60 δραχ. ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τάξεώς των, εἰς τὰς ὁποίας, προστιθεμένων τῶν κανονικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κατ' ἔθιμον ὠφελειῶν τῶν ἐκ τυχηρῶν εἰσπράξεων λαμβανομένων, φρονῶ ὅτι ἀπαρτίζεται πρὸς συντήρησιν αὐτῶν πόρος οὐχὶ εὐκαταφρόνητος.

Πλὴν διὰ νὰ ἔχωμεν πρόσωπα οὕτω πως κατηρτισμένα, ὥστε νὰ ἦναι ἱκανὰ καὶ κατάλληλα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἱερέως καὶ διδασκάλου, δυνάμεθα νὰ ἀρεθῶμεν εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἀγωγήν, διὰ τῶν ὁποίων ἐρωδιάζονται οἱ εἰς τὰ δημόσια διδασκόμενοι ἐκπαιδευτήρια; Φρονῶ, ὅτι εἶναι πολὺ διάφορα τὰ προσόντα ἄτινα διὰ τοὺς ἱερεῖς καὶ διδασκάλους πρέπει νὰ ἀπαιτήσωμεν. Ὁ εἰς τὰ κοινὰ διδακτήρια διδασκόμενος διδάσκεται μὲν τὰ γράμματα, ἀλλὰ διδάσκεται συγχρόνως καὶ τὸ βιβλίον τοῦ κόσμου· ὁ δὲ εἰς ἱερέα καὶ διδάσκαλον προωρισμένος πρέπει πρὸς τὰ γράμματα νὰ διδάσκηται αὐστηρῶς καὶ ἀποκλειστικῶς τὸ βιβλίον τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἠθικῆς. Δὲν εἶναι λοιπὸν ὀρθὸν νὰ ἐνδύσωμεν τὸ ἔνδυμα τοῦ ἱερέως καὶ διδασκάλου εἰς τοὺς ἐν τοῖς κοινοῖς σχολείοις σπουδάσαντας, καὶ νὰ διακινδυνεύσωμεν τὴν σπουδαίαν αὐτῶν ἀποστολήν, ἀφοῦ ἐπιπάσσωμεν εἰς αὐτοὺς ἐπιπολαίους τινὰς γνώσεις διὰ προτύπου ἢ ἄλλου συστηθησομένου ἐκπαιδευτηρίου μεταδιδομένας. Ἐθεώρησα λοιπὸν ὡς τὸ μόνον συντελεστικώτατον τὴν διατήρησιν τῶν ἱερατικῶν σχολῶν, τὴν τελειοποίησιν δὲ καὶ κατάρτισιν αὐτῶν οὕτως, ὥστε νὰ ἦναι ἐπιτήδεια νὰ παρέχωσι τὰ δι' ἱερεῖς καὶ διδασκάλους κατάλληλα πρόσωπα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἱερεῖς τῶν πρωτευουσῶν τῶν νομῶν, οἵτινες πρέπει νὰ ἔχωσι περισσοτέρας γνώσεις καὶ μεγαλειτέραν ἀνάπτυξιν, διὰ τούτους ἀπαιτεῖται, πρὸς τὰ προσόντα τῶν λοιπῶν ἱερέων, καὶ ἀπολυτήριον γυμνασίου, ἢ μόνον ἀπολυτήριον ἑνὸς τῶν ἀνωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἐκπαιδευτηρίων. Διὰ τὴν κατάρτισιν δὲ τῶν ἱερατικῶν σχολῶν εἰς παιδευτήρια κατάλληλα καὶ διὰ δημοδιδασκάλους προστέθησαν ἐκτὸς τῶν μέχρι τοῦδε διδασκομένων χρησίμων διὰ τοὺς ἱερεῖς μαθημάτων, καὶ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἀπόκτησιν διδασκαλικῶν γνώσεων· τοιουτοτρόπως δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν εἰδικὰ πρόσωπα κατάλλη-

λα δι' ειδικά επαγγέλματα προερχόμενα εξ ειδικών εκπαιδευτηρίων, εκ των οποίων και μόνον χειροτονούνται οι ιερείς παρά των επισκόπων, τη εγκρίσει της Ιεράς Συνόδου, και διορίζονται δημοδιδάσκαλοι διά Β. Διατάγματος τη προτάσει του αρμοδίου υπουργού.

Την εποπτείαν των δημοτικών σχολείων δεν ανέθεσα εις ιδίους επόπτας. Ο έπαρχος, ο δήμαρχος και ο σχολάρχης του Ελλην. σχολείου εν τη περιφερεία των, μ' εφαίνεται, ότι είναι τα καταλληλότερα πρόσωπα διά την ταυτην εποπτείαν, χωρίς να επιβαρυνώμεθα με την δαπάνην αρκετών χρημάτων, διορίζοντος και μισθοδοτούντος ειδικούς επόπτας.

Αύται είναι αι κυριώτεραι βάσεις, επί των οποίων στηρίζεται το παρ' εμού εισαγόμενον νομοσχέδιον. Θέλω δε θεωρηθή ευτυχής, εάν κατορθώσω διά των προτάσεών μου να υποβοηθήσω τας επί του σπουδαίου τούτου αντικειμένου μελέτας όλων, και προσθέσω, έστω και ελάχιστον, εις την δημιούργησιν νόμου, όστις και αναγκαίος είναι και ωφέλιμος τη πατρίδι.

Εν Αθήναις, τη 25 Νοεμβρίου 1874.

Βουλευτής Χαλκίδος
Α. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί εφημερίων και δημοδιδασκάλων.

1.) Ουδείς χειροτονείται ιερεύς εν τη πρωτευούση επαρχίας ή δήμου, ή εν χωρίω, εάν δεν φέρη απολυτήριον μιας των εν Ελλάδι ιερατικών σχολών. Εν δε πρωτευούση νομού, εάν προς τούτο δεν φέρη και απολυτήριον γυμνασίου, ή μόνον πτυχίον της θεολογικής σχολής του εν Αθήναις Πανεπιστημίου, ή της εν τη πρώην Ιονίω ακαδημία θεολογικής σχολής, ή αποφοιτήριον της εν Αθήναις Ριζαρείου σχολής, ή του πρώην εν Κερκύρα Ιεροσπουδαστηρίου, ή της εν Χάλκη ιερατικής σχολής.

2.) Χειροτονία ιερέως μη εις ωρισμένην ενορίαν τασσομένου δεν επιτρέπεται. Αι υπάρχουσαι ενορίαι κατά πόλεις, κώμας και χωρία θέλουσι κανονισθή διά Β. Διατάγματος.

3.) Οι εν Ελλάδι ιερείς κατατάσσονται εις τρείς τάξεις· την πρώτην αποτελούσιν οι ιερείς των πρωτευουσών των νομών· την δευτέραν, οι ιερείς των πρωτευουσών των επαρχιών, και την τρίτην οι ιερείς των πρωτευουσών των δήμων και λοιπών χωρίων.

4.) Πρός μισθοδοσίαν των ιερέων συστήνεται εκκλησιαστικόν ταμείον, ού τινος πόροι είσιν οι εξής· α.) Εκαστος δήμος θέλει προσθέτει εις τον προϋπολογισμόν του δαπάνην ίσην με το ήμισυ της σήμερον ψηφιζομένης προς διατήρησιν των δημοτικών σχολείων· προς τούτο δε επιτρέπεται να προσθέση ποσόν τι φόρου δημοτικού, εάν ο φόρος των 2 τοις 0|0 δεν επαρκή· β'.) το ήμισυ του από των κληροδοτημάτων εναυσίου τόκου, την χρήσιν του οποίου οι κληροδόται δεν προσδιώρισαν διά της διαθήκης των εις ωρισμένον τινα σκοπόν· γ'.) ή κατα το 7 άρθρ. του ΤΞΖ. Νόμου του 1856 ετησία εισφορά όλων των εν τη Βασιλείω Μονών· δ'.) η δευτέρα δεκάτη επί της καθαρίστου παραγωγής του από των κτημάτων των εν τη Βασιλείω διατηρουμένων Μονών ενναυσίου εισοδήματος· ε.) η παρά του Δημοσίου συνδρομή κατά τον λόγον της αυξήσεως δημοτικών σχολείων εις άπορους δήμους· ς'.) τα διά του παρόντος νόμου επιβαλλόμενα πρόστιμα· ζ'.) αι δωρεαί και συνδρομαί αι προς τον σκοπόν της μισθοδοτήσεως των ιερέων παρ' ιδιωτών δοθησόμεναι. Εν περιπτώσει δε καθ' ην το εκ των πόρων τούτων ποσόν δεν επαρκέση προς απαρτισμόν του διά την μισθοδότησιν των ιερέων απαιτουμένου ποσού, το παρουσιασθησόμενον έλλειμμα αναπληρούται παρά του δημοσίου ταμείου. Τα κατά τας άνω παραγράφους α. β'. γ'. δ'. ε. ς'. και ζ'. εισπραττόμενα κατατίθενται εντόκως εις την Εθν. Τράπεζαν επιμελεία του επί των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας Εκπαιδεύσεως υπουργού, λαμβάνεται δε παρά της Τραπέζης επί υπουργική διαταγή η ποσότης, όση αρκεί εκάστοτε διά τας μηνιαίας ανάγκας.

5.) Η χορηγουμένη τοις ιερεύσι μισθοδοσία είναι η εξής· α.) οι ιερείς πρώτης τάξεως λαμβάνουσι κατά μήνα δραχμάς 80· β'.) οι ιερείς δευτέρας τάξεως λαμβάνουσι δραχμάς 60· γ'.) οι ιερείς τρίτης τάξεως λαμβάνουσι δραχμάς 40.

6.) Εκτος της εν τω ανωτέρω άρθρω ορισμένης μηνιαίας χορηγίας επιτρέπεται εις τους εφημερίους να λαμβάνωσι και τα διά πάσαν ειδικήν ιεροπραξίαν προαιρετικώς εις αυτούς προσφερόμενα, καθώς και τα καυτικά λεγόμενα αυτών δικαιώματα.

7.) Οι μισθοδοτούμενοι ιερείς, καθώς και οι καθηγηταί της Ριζαρείου σχολής και οι διδάσκαλοι των εν Ελλάδι ιερατικών σχολών,, έχουσι το δικαίωμα της συντάξεως κατά τας διατάξεις του περί συντάξεων ΧΝΒ'. Νόμου, αφού υποστώσι τας εν τω νόμου τούτου οριζομένας κρατήσεις.

8.) Πᾶς ἱερεὺς δύναται νὰ διορισθῇ καὶ δημοδιδάσκαλος ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα ἐκπληροῖ τὰ θρησκευτικά του καθήκοντα· ὁ δὲ διορισμός του γίνεται διὰ Β. Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ.

9.) Οἱ ἱερεῖς διοριζόμενοι δημοδιδάσκαλοι λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγονται, ἐπιμίσθιον· οἱ μὲν τῆς πρώτης τάξεως, δραχμὰς 50· οἱ τῆς δευτέρας τάξεως, δραχ. 40, ἐκ δὲ τῶν τῆς τρίτης τάξεως οἱ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν δήμων διοριζόμενοι δραχμὰς 30, οἱ δὲ εἰς χωρία δραχμὰς 20 ἢ 30.

10.) Τὰ διδακτρα καταργοῦνται.

11.) Ἱερὰς μόρφωσιν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν τῶν προσώπων, ἅτινα μέλλουσι νὰ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντα ἱερέως ἢ δημοδιδασκάλου ἢ καὶ ἀμφότερα συνάμα, διατηροῦνται αἱ ὑπάρχουσαι ἐν Ἑλλάδι Ἱερατικαὶ σχολαί.

12.) Εἰς τὰς Ἱερατικὰς ταύτας σχολὰς γίνονται δεκτοὶ νέοι ἀπὸ τῆς ἡλικίας 14 μέχρις 25 ἐτῶν, ὁ δὲ χρόνος τῆς ἐν αὐταῖς φοιτήσεως ἀναβιβάζεται εἰς πενταετίαν· κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει ὁ περὶ ἱερατικῶν σχολῶν νόμος.

13.) Εἰς τὰς Ἱερατικὰς σχολάς, ἐκτὸς τῶν δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ τῶν διδασκομένων μαθημάτων, προστίθενται καὶ τὰ ἑξῆς χρήσιμα διὰ τὴν ἀπόκτησιν διδασκαλικῶν γνώσεων· α.) Γραμμικὴ ἰχνογραφία, β'.) Γεωπονία, γ'.) Γυμναστική, δ'.) Ὑγιεινή, ε.) Στοιχεῖα φυσικῆς ἱστορίας καὶ τεχνολογίας (technologie,) ς'.) Παιδαγωγία, διδακτική, ὁδηγὸς καὶ ὁ περὶ δημοτικῶν σχολίων νόμος, διοριζομένων διὰ ταῦτα τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ εἰδικῶν διδασκάλων.

14.) Λαϊκὸς δὲν δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ δημοδιδάσκαλον ἱερέα· ἱερεὺς δὲ ἅμα χειροτονηθῇ δύναται νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν λαϊκοῦ δημοδιδασκάλου.

15.) Αἱ χειροτονήσεις τῶν ἐρημερίων ἱερέων γίνονται κατ' ἔγγραφον αἴτησιν πάντων ἢ τῶν πλείστων ἐνοριτῶν τοῦ ἐν ᾧ μέλλουσι νὰ ἱερατεύωσι ναοῦ, παρὰ τῶν ἐπισκόπων τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς ἣν ὑποβάλλονται τὰ ἀποδεικνύοντα τὰ προσόντα τοῦ χειροτονηθησομένου ἔγγραφα.

16.) Ὁ ἐπίσκοπος, εἰς ὃν γίνεται ἡ περὶ χειροτονίας πρότασις, ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ κυρίως πρῶτον μὲν ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη νέας χειροτονίας, δεύτερον δὲ ἂν ὁ προτεινόμενος ἔχῃ πάντα τὰ τῶν μελλόντων ἱερωθῆναι προσόντα· καὶ ἡ μὲν ἀνάγκη ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐρημερίους, σταθμίζεται συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 8 Ἰουλίου

1856 περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους κατ' ἐνορίας Βασ. Διάταγμα, καὶ τὸ ἐκδοθησόμενον μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου Β. Διάταγμα περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνοριῶν. Τὰ δὲ τῶν μελλόντων ἱερωθῆναι προσόντα εἰσὶ τὰ ἑξῆς.

α.) Νὰ ὦσι πολῖται Ἕλληνες, δίδοντος ἤδη τὸν νενομισμένον τοῦ Ἕλληνος πολίτου ὅρκον·

β'.) Νὰ ἔχωσι κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας συμπεπληρωμένον τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας των·

γ'.) Νὰ ὦσι πίστει καὶ πολιτείᾳ δοκιμώτατοι, καὶ τίμιοι καὶ ἄμεμπτοι τὴν διαγωγήν.

δ'.) Νὰ ὦσι συγκεκροτημένοι προσηκόντως κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν κοσμικὴν παιδείαν, φέροντες τὸ οἰκεῖον ἕκαστος πτυχίον, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 1 καὶ λοιπὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ε.) Νὰ μὴ ὦσιν ὀφειλέται ἢ ἐγγυηταὶ ὑπὲρ ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον.

17.) Ἂν διὰ θέσιν ἐρημερίου προτείνωνται συγχρόνως εἰς χειροτονίαν δύω ἢ καὶ πλείονες ὑποψήφιοι, ὁ ἐπίσκοπος ὀφείλει νὰ προτιμήσῃ τὸν ἔχοντα τὰς πλείους ὑπογραφὰς ἐνοριτῶν.

18.) Ἐὰν ἕνεκα τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων ἢ δι' ἄλλας ἐλλόγους αἰτίας γείνῃ ἀνάγκη νὰ αὐξηνθῇ ὁ τῶν ἔν τινι πόλει ἢ κωμοπόλει ἐνοριῶν ἀριθμός, τοῦτο γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

19.) Ἐπίσκοπος, χειροτονῶν πρεσβύτερον ἄνευ ἀνάγκης ἢ ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 1000 δραχμῶν, κατατιθεμένων ἐντόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

20.) Ἡμεδαπὸς, μὴ ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ χειροτονούμενος, δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ἐρημερίαν ἐν Ἑλλάδι ἐπανελθών.

21.) Ἡ χειροτονία ἑκάστου ἐρημερίου καὶ ἡ ἐνορία, εἰς ἣν ἐφημερεύει, γνωστοποιοῦνται παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον.

22.) Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν δημοτικῶν σχολείων γίνεται ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου, τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου· εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγονται τὰ πρὸς ἐπιθεώρησιν σχολεῖα, καὶ τοῦ σχολάρχου τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἢ τῷ δήμῳ Ἑλληνικῶν σχολείων, αἵτινες λαμβάνουσι μόνον τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα.

23.) Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν συντάττουσι τὴν περὶ τῆς κα-

ταστάσεως ἐν γένει τῶν σχολείων ἔκθεσιν μὲ τὰς ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεις των, τὴν ὁποίαν πέμπουσι πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Νοεμβρίου 1874.

Βουλευτὴς Χαλκίδος Α. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Κατετέθη ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προποποιήσεως τοῦ τῶν ἄρθρων 930 καὶ 932 τῆς Πολ. Δικονομίας ὅτις ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἀνεκοινώθη κατόπιν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων τηλεγράφημα ἐκ Κορίνθου δι' οὗ δύο τῶν ὑποψηφίων ἀναφέρουσιν ὅτι ἐγένοντο ἐκβιάξεις τῶν ὑποψηφίων ὑπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἔληξε τὴν τρίτην ἡμέραν τῇ ἐπεμβάσει τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς, ὅτι ὅλα τὰ διαδιδόμενα εἶναι ἀνύπαρκτα, πρὸς τοῦτο δὲ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν δύο τηλεγραφήματα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀποκρούοντα πᾶσαν τοῦ στρατοῦ ψηφισθεῖσαν παρεκτροπὴν καὶ βεβαιοῦντα τὴν ἡσυχὸν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς.

Παρετήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσσήνης, ὅτι πᾶσαι αἱ Κυβερνήσεις ἐκάλυψαν τοῦ νόμου τὴν παραβίασιν διὰ τοιούτων μαρτυριῶν καὶ προσέθηκεν ὅτι τὰ ἐν Κορίνθῳ γενόμενα ἦσαν φοβερὰ τῶν νόμων καὶ τῶν δικαιωμάτων ἀνατροπή. Ἀλλ' ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου, ὅτι δικαίως μὲν οἱ προλαλήσαντες ἀλγοῦσιν ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τῶν φίλων των, ἡ Βουλὴ ὅμως δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ τὰς πληροφορίας τῶν ἐνδιαφερομένων, νὰ παραβλέψῃ δὲ τὰς ἐπισήμους τῆς Κυβερνήσεως πληροφορίας.

Ἐνταῦθά τινος ἐρωτήσαντος, διατί δὲν ἐστάλη ἀνακριτὴς, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὅτι διέταξε τὸν εἰσαγγελεύοντα νὰ στείλῃ ἀνακριτὴν ἂν ἀνάγκη παραστῇ κατὰ τὰ προδιατεταγμένα, ἀλλ' οἱ ἐνδιαφερόμενοι οὐδὲν ἐνήργησαν. Ἀνεκοίνωσαν εἶτα ἕτεροι βουλευταὶ ἐξ Οἰτύλου ἕτερον τηλεγράφημα περὶ τῆς ἐν Κορίνθῳ ἐκλογῆς καὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ στρατοῦ εἰπόν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὤφειλεν ἀπέναντι τοιούτων καταγγελιῶν νὰ διατάξῃ αὐστηρὰν ἀνάκρισιν.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀνεκοί-

νωσε τηλεγράφημα τοῦ ἐκεῖ ὑπομοιράρχου ἐπόπτου τῆς ἐκλογῆς, δι' οὗ ἀποκρούονται αἱ διαδοθεῖσαι ἀπόπειραι δολοφονίας καὶ βεβαιοῦται ἡ ἥσυχος πορεία τῆς ἐκλογῆς.

Εἰσήχθησαν κατόπιν αἱ ἑξῆς ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς.

1) Ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων.

2) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγυήσεως τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ὑπολόγων.

3) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μετοξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου συναφθείσης συμβάσεως περὶ ἐκποιήσεως τοῦ δημοσίου μολύβδου.

4) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

5) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων αἴτινες ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπή σας, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰσαχθὲν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου ε. ἔ. Β. Διατάγματος περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου περὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων, συνίστησι τοῦτο εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς καθ' ὅσον ἡ παράτασις αὕτη ὑπαγορεύθη ὁμολογουμένως ἐκ λόγων ἰσχυρῶν, ἀναφερομένων εἰς αὐτὸ τὸ συμφέρον τῶν κτηνοτρόφων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Ν. Σιμόπουλος.

Τὰ μέλη
Γερ. Ζωχιὸς, Ν. Νικολαΐδης, Ἐμ. Ναυπλιώτης, Εὐαγγέλος Ζαβιρδινὸς, Γ. Βαλσαμάκης, Κ. Μπρέδας.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπή σας, ἐξετάσασα τὸ ὑπὸ

τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰσαχθὲν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ ἐγγυήσεως τελωνιακῶν ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ὑπολόγων, πλὴν τῶν ταμιῶν, καὶ περὶ παραβάσεως τῶν περὶ ἁλάτων διατάξεων, εὑρίσκει ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο πληροῖ ὁμολογουμένην τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκην, καθόσον νομιμοποιεῖται τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῆς ὀφειλομένης παρὰ δημοσίων ὑπολόγων ἐγγυήσεως, καὶ συνάμα πρακτικώτερα προβλέπεται ποινὴ κατὰ τῶν παραβιαζόντων τὰ περὶ ἁλάτων νενομοθετημένα, οἵτινες ἔμενον μέχρι τοῦδε σχεδὸν ἀτιμώρητοι, ἕνεκα τοῦ καθ' ὑπερβολὴν αὐστηροῦ τῶν μέχρι τοῦδε νενομοθετημένων ποινῶν. Συνίστησιν ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ν. Σιμόπουλος.

Τὰ μέλη

Γερ. Ζωχιός, Ἐμ. Ναυπλιώτης, Ν. Νικολαΐδης, Εὐάγ. Ζαβερδινός, Κ. Μπράβος, Γ. Βαλσαμάκης.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπή σας ἐξήτασεν ἐπισταμένως τὸ εἰσαχθὲν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου συναφθείσης συμβάσεως ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1874, ἀφορώσης τὴν ἐκποίησιν τοῦ δημοσίου μολύβδου.

Οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν σύμβασιν ταύτην λόγοι ἐκτίθενται λίαν σαφῶς ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐκ πείρας ἀπεδείχθη ἐλαττωματικὸν τὸ σύστημα τῆς εἰς εἶδος εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τοῦ μολύβδου δικαιώματος τοῦ Δημοσίου· διότι, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν εἴσπραξιν καὶ διατήρησιν τοῦ δημοσίου μολύβδου ὑφισταμένων δυσχερειῶν καὶ δαπανῶν, ἡ ἐπωφελὴς διὰ τὸ Δημόσιον ἐκποίησις αὐτοῦ δὲν ἀπεδείχθη εὔκολος, οὐ μόνον διότι αἱ ἀγοραὶ τῆς καταναλώσεως τοιούτου μολύβδου, χρήζοντος περαιτέρω ἐπεξεργασίας, ἵνα κατασταθῇ ἐμπορεύσιμος, εἰσὶ περιωρισμέναι, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ παρ' ἡμῖν ἔμποροι εὐκόλως δὲν ἀ-

ναλαμβάνουσι τοὺς κινδύνους καὶ τὰς περιπετείας τῆς ἐμπορίας τοῦ μολύβδου. Ἀποτυχούσης δὲ τῆς διὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ μολύβδου διεξαχθείσης δημοπρασίας, καὶ γνωστῶν ὄντων τῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς ἡ τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου Ἑταιρία διὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντος μολύβδου, ὡς ὁρισταμένη διὰ τὴν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς μεταφορὰν αὐτοῦ ἐλάσσονα ναῦλον, καὶ ὡς ἔχουσα ἐπὶ τούτῳ ἀνταποκριτὰς τοὺς εἰδικωτέρους ἐμπορικοὺς οἴκους, ἡ Κυβέρνησις ἔπραξεν ἔργον φρονήσεως ζητήσασα παρὰ τῆς Ἑταιρίας ν' ἀναλάβῃ καὶ τὴν ἐκποίησιν τοῦ δημοσίου μολύβδου, καθ' ὃν τρόπον καὶ καθ' οὓς ὅρους πράττει διὰ τὸν ἴδιον αὐτῆς μόλυβδον. Ἀφοῦ δὲ ἡ Ἑταιρία προθύμως καὶ φιλοτίμως ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην, παραιτηθεῖσα καὶ τοῦ συνήθως διδομένου εἰς τὰς ἐμποικὰς Ἑταιρίας διὰ τοιαύτας ἐργασίας δικαιώματος προμηθείας, εἶναι προφανές, ὅτι ἡ συναφθεῖσα σύμβασις ὑπαγορεύθη ὁμολογουμένως ὑπὸ τοῦ δημοσίου συμφέροντος· ἄλλως τε ὁ τρόπος, καθ' ὃν διεξάγονται, ἰδίως ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς Ἀγγλίας, αἱ περὶ πωλήσεως τῶν μεταλλων πράξεις, ἐξασφαλίζει πληρέστατα τὸ Δημόσιον, ὡς πρὸς τὴν ὅσον οἷόν τε ἐπωφελεστέραν διάθεσιν τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος μολύβδου.

Λαμβάνει ἐπομένως τὴν τιμὴν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ν. Σιμόπουλος.

Τὰ μέλη

Γερ. Ζωχιός, Ἐμμ. Ναυπλιώτης, Ν. Νικολαΐδης, Γ. Βαλσαμάκης, Κ. Μπράβος, Εὐάγ. Ζαβερδινός.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπή σας, ἐξετάσασα τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1875, παρατηρεῖ ὅτι, διατηρουμένης καὶ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο τῆς μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ φορολογικῆς βάσεως, δὲν κρίνεται ἀναγκαία ἡ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει παράθεσις τῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἀναπτυχθεισῶν γνωμῶν περὶ τῆς

ἀλλαγῆς τοῦ ὑπάρχοντος φορολογικοῦ συστήματος, καθ' ὅσον ἡ ἐπὶ τῶν γνωμῶν τούτων συζήτησις, συνδεομένη πρὸς γενικώτερα τοῦ Κράτους συμφέροντα καὶ ἐπαγγελομένη μεταβολήν, μέλλουσαν νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ἐθεωρήθη ὡς ἀντικείμενον εἰδικῆς ἐκθέσεως ἢ πραγάτεως, ἣν ἐπιφυλάσσονται ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηρίξωσιν ὅσα ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κρίνουσιν ἀναγκαίαν καὶ συμφέρουσαν τὴν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος μεταβολήν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπερχομένας τροποποιήσεις καὶ προσθήκας εἰς τὰς περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου διατάξεις, ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκει ταύτας ἀποχρώντως δεδικαιολογημένας ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ ἀναφερομένων λόγων.

Συνίστησιν ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Ν. Σιμόπουλος.

Τὰ μέλη

Γερ. Ζωχιός, Ν. Νικολαΐδης, Ἐμ. Ναυπλιώτης, Εὐάγγελος Ζαρδερδινὸς, Γ. Βαλσαμάκης, Κ. Μπράϊος.

Ἐγένετο δεκτὸν εἰς Β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστροουγγαρίας περὶ τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἐκδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν.

Ἠκολούθησεν ἡ συζήτησις εἰς Β'. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου τῶν 26,000,000 φράγκων.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Τριφυλίας εἶπεν ὅτι ἡ πραγματικὴ ὠφέλεια ἡ μέλλουσα νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς μετατροπῆς τοῦ δανείου ἀνέρχεται μόνον εἰς 80—120 χιλιάδας δραχμῶν, ἀντὶ δὲ τοῦ ἐλαχίστου τούτου ποσοῦ τὸ δάνειον δεσμεύεται ἐπὶ 44 ἔτη, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὠφεληθῇ ἐὰν εὐνοϊκαὶ παρουσιασθῶσι περιστάσεις. Τοῦτο δὲ εἶναι ἐπόμενον ἐὰν κρίνωμεν τὴν διαφοράν, ἥτις ἐπῆλθεν ἐν τῇ ἐκπτώσει τοῦ τόκου κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπταετίαν. Ἄλλως δὲ ἡ μετατροπὴ τοῦ δανείου δὲν εἶναι ὡς λέγουσιν ἀναπόδραστος, διότι αἱ ἀνωμαλίαι, ὅσον ἀφορᾷ τὸ κινητὸν χρέος καὶ τὰς δικαστικὰς ἀποζημιώσεις, προέρχεται ἐκ τῆς ἀνωμαλίας τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ταύτην δὲ ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἄρῃ διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν ἐκκρεμῶν συμβάσεων. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ τοῦ δανείου διευκολύνεται ὁ προϋπολογισμὸς κατὰ 1 ἑκατομμύριον, παραπεμπομένης τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Τὸ μέτρον ὅμως τοῦτο λαμβάνουσιν αἱ Κυβερνήσεις, ὅταν ἐπέλθῃ τάξις ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς καὶ μόνον ἡ ἔλλειψις αὕτη ὑπολείπεται, ὅπως ὁ προϋπολογισμὸς εἰσέλθῃ εἰς πορείαν κανονικήν. Τοιαύτας συμβάσεις ἐπεδίωξεν ὁ ἀγορεύων κατὰ τὸ 1871, ὅτε παρουσιάσας πλήρεις οἰκονομικὸν σύστημα ἐπέτυχε τὴν ἰσορροπίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τοιαύτας συνῆψε καὶ ἡ πρακτορεῖον, διότι ἐπίστευεν, ἂν καὶ ἀπατηθεῖσα, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ νέα ὕλη παρουσιάζονται. Ἐκτὸς τούτου διὰ τῆς προκειμένης συμβάσεως ἀποσύρονται ἐκ τῆς ἐμπορίας ὅσα τραπεζικὰ γραμμάτια θὰ ἀντιπροσωπεύονται διὰ τῶν χρεωγράφων τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπομένως συνεπέρανεν ὅτι, ὅταν ἡ πραγματικὴ ὠφέλεια εἶναι ἐλαχίστη, ἀντὶ δὲ ταύτης τὸ δημόσιον δεσμεύεται ἐπὶ 44 ἔτη ἀπὸ τῶν ὠφελειῶν τῆς πράξεως, ὅταν ἡ μετατροπὴ τοῦ κινητοῦ χρέους καὶ τῶν δικαστικῶν ἀποζημιώσεων δὲν εἶναι ἀναπόδραστοι, ἢ ἂν ἦ τοιαύτη, ἐξοικονομεῖται ἄλλως, ὅταν ἡ ἀναλύσις τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ 1 ἑκατομμύριον δὲν εἶναι ἀποτελεσματική, διότι τὸ ἔλλειμμα εἶναι μέγα, εἶναι ἀνάγκη, προσέθηκεν νὰ ἀναβληθῇ πᾶσα συζήτησις, μέχρις οὗ ἡ Κυβέρνησις ὑποβάλῃ πλήρες οἰκονομικὸν σύστημα πρὸς θεραπείαν ὅλων τῶν ἀναγκῶν.

Συγκρίνας ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Θήρας τὰς βάσεις τῶν δύο συστημάτων ἐφ' ὧν ἐδράζονται αἵ τε ἐκκρεμεῖς συμβάσεις καὶ τὸ νέον δάνειον ἐπὶ ὡρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ, ἀκολούθως δὲ καὶ τὴν μετατροπὴν τὴν διὰ τῶν δύο τούτων συστημάτων γενομένην, διεσαφήνισεν ὅτι ἡ πραγματικὴ ζημία ἣν θὰ ὑποστῇ τὸ δημόσιον διὰ τοῦ προκειμένου δανείου ἀνέρχεται εἰς 7,600 περίπου χιλιάδες δραχμῶν. Ἐκτὸς τούτου ὁ τόκος εἶναι πολλῷ ἀνώτερος τοῦ ὑπολογισθέντος, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὰ ἔξοδα τῆς ἐγγραφῆς, τῆς μεταφορᾶς χρημάτων καὶ μελλούσας ἄλλας ζημίας, ἃς ἀναδέχεται τὸ δημόσιον· ἀναλύσας δὲ καὶ τὰς θυσίας, ἃς ὑφίσταται κατὰ τὸν εἰσπρακτὸν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ταύτας θεωρήσας ὡς ἐλαχίστας συνέκρινε πάλιν τὰς ἐκκρεμεῖς συμβάσεις πρὸς τὸ νέον δάνειον ὑπὲρ τὴν ἔποψιν τῆς

κοινῆς ὠφελείας περὶ ἧς οὐδόλως προνοεῖ ἡ προκειμένη σύμβασις. Ἡ προκάτοχος εἶπε Κυβέρνησις εὗρε τὴν Τράπεζαν μὲ 15 ὑποκαταστήματα καὶ δανείζουσαν τὸ δημόσιον ἐπὶ τόκῳ 9 0|0 καὶ τὸ κοινὸν ἐπὶ 8 0|0. Διὰ δὲ τῶν συμβάσεων μετέβαλε τὴν κατάστασιν ταύτην, αὐξηνθέντων τῶν ὑποκαταστημάτων, ἐλαττωθέντος τοῦ τόκου καὶ τοῦ δημοσίου λαμβάνοντος δάνειον οὐ μόνον εἰς τὸ ἄρτιον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τόκῳ 6 0|0. Ἐκτὸς τούτου διὰ τῆς ἐμβριθοῦς καὶ παρατεταμένης συζητήσεως ἐπὶ τῶν συμβάσεων ἐκείνων ἐξεκαύθη ὁ διαγωνισμὸς, ὅστις ἤγαγεν εἰς συμφερωτέρους ἔτι ὅρους.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν εἷς τῶν βουλευτῶν Μέσης ὑπεστήριξε τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν τοῦ ἐκ Τριφυλίας βουλευτοῦ καὶ τὴν ὑποβολὴν συστήματος πληρεστέρου ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν.

Δεκτῆς γενομένης τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 1—7 καὶ ἐγένοντα δεκτά. Τὸ ἄρθρον 8 ἀπηλείφθη τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ ὡς παρέλκον. Τὰ δὲ ἄρθρα 9—12 γενόμενα οὕτως 8—11 ἕνεκα τῆς ἀπαλείψεως τοῦ 8 ἄρθρου ἐγένοντο δεκτά, ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου εἰς β'. συζήτησιν.

Μεθ' ἃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Δ. Στάϊκος,
Δ. Ποντρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Τῆς 27 Νοεμβρίου 1874.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθη ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Εὐρυτανίας νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ λογιστικοῦ νόμου, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ Νόμου περὶ Δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 1.

Τ' ἄρθρα 69 καὶ 70 τοῦ Νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ τροποποιοῦνται οὕτως.

Ἄρθρον 69. «Παραγράφεται πᾶσα κατὰ τοῦ Δημοσίου προσωπικὴ ἀπαίτησις μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς χρήσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ ἀπαίτησις. Ἡ παραγραφὴ αὕτη τῶν 5 ἐτῶν δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων ἐκείνων, δι' οὓς νόμοι εἰδικοί, διατάγματα, ἢ συμβόλαια προσδιώρισαν μακρότερον ἢ βραχύτερον χρόνον ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος.»

Ἄρθρον 7. «Ἡ παραγραφὴ διακόπτεται δι' ἐκδόσεως χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἢ ἀναγνωρίσεως τοῦ χρέους ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, γενομένης δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν δικαιοῦχον. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος ἢ τῆς ἀναγνωρίσεως τρέχει νέα πενταετὴς παραγραφή· προσέτι ἡ παραγραφὴ διακόπτεται δι' ἐπιδόσεως αἰτήσεως θεραπείας, ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἢ κίνησεως ἀγωγῆς· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως θεραπείας, ἂν δὲν κινηθῇ κατόπιν ἡ ἀγωγὴ τρέχει νέα πενταετὴς παραγραφή. Τὰ δι' ἀποφάσεων δικαστικῶν ἀναγνωρισμένα χρέη τοῦ Δημοσίου παραγράφονται μετὰ 5 ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.»

Ἄρθρον 2.

Αἱ προγενέστεραι τοῦ Νόμου τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιωτῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου παραγράφονται μετὰ 5 ἔτη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ἐκτὸς ἂν παρεγράφησαν ἤδη, ἢ ὁ ὑπάλοιπος χρόνος τῆς παραγραφῆς των ἦναι βραχύτερος τῶν πέντε ἐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1874.

Ὁ Βουλευτὴς Εὐρυτανίας
ΔΗΜ. ΒΟΥΛΙΩΤΗΣ.

Παρεκάλεσεν εἶτα τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸν, ὅπως προσαγάγῃ τὴν ἀλληλο-

γραφιαν τὴν διαμειφθεισαν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερμανίας πρὸς καταρτισμὸν τῆς ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως ἐπὶ ρωτισμῷ τῆς Βουλῆς. Ἐπίσης παρεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, ἵνα διατάξῃ τηλεγραφικῶς τὸν Νομάρχην Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν συγκρότησιν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Θερμοπυλῶν, ἥτις ἐνεργήθη πρὸ 58 ἤδη ἡμερῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Γερμανίας διεξήχθησαν προφορικῶς, καὶ οὐδὲν ἔγγραφον ὑπάρχει ἐν τῷ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείῳ. Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς θέλει τὰ καταθέσῃ, ἂν μὴ ἡ κατάθεσις παραβλάπτει τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους.

Εἰσήχθη κατόπιν ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης καὶ 6'. ἀντεισαγγελέως, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν αὐτῇ Νομοσχέδιον περὶ προσθήκης καὶ ἀντισαγγελέως δευτέρου ἐν τοῖς κατ' αὐτὸ σημειουμένοις πρωτοδικείοις καὶ εὑροῦσα ἀπαραιτήτους τοὺς λόγους, τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ μὲ τὴν ὁποίαν συνωδεύσε τὸ Νομοσχέδιον, προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, καθ' ὅσον εἶναι πασίγνωστος ἡ πληθὺς τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας διεξαγωγῆς αὐτῶν, ἥτις συμβιβάζεται μὲ τὸν σκοπὸν τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Ἀντωνόπουλος.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γρηγ. Δημητριάδης.

Τὰ μέλη
Χ. Δουζίνας, Ἀντ. Πετρίτσης, Ἰω. Μεσσηνέζης.

Ἤρξατο ἡ γ'. ἀναγνώσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου τῶν 26,000,000 φράγκων.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου, ἀπηλείφθησαν ἐκ τοῦ τ'. ἐδαφ.

αἱ λέξεις «κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος νόμου.» Ἐν τῇ 6'. παραγράφῳ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου προσετέθησαν τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τῇ ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς μετὰ τὴν λέξιν «Χρεωλυσίας», τὰ ἑξῆς·

«Τὸ δημόσιον δικαιοῦται εἰς παντὶ χρόνῳ καὶ πρὸ τῆς κανονισμένης προθεσμίας νὰ ἐξαγοράσῃ ὁλόκληρον τὸ περὶ οὗ πρόκειται δάνειον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ὁμολογιῶν αὐτοῦ ἀξίαν.» Μετὰ τὰς τροποποιήσεις ταύτας τὸ ἄρθρον 1 ἐγένετο δεκτὸν, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Πρὸς ἀπόσβεσιν ἀποκλειστικῶς τῶν ἑξῆς ὀφειλῶν τοῦ δημοσίου.

α.) Τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου ἐκ τοῦ δανείου τῶν 9,000 000 φράγκων ἐπὶ τόκῳ 9 1|2 τοῖς 100.

β'.) Τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου ἐκ τῶν δύο δανείων ἐπὶ παραχωρήσει τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων Κεφαλληνίας ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 100.

γ'.) Τῶν ἐντόκων χρεῶν Ἐπτανήσου, ἤτοι ὁμολόγων τοῦ πρώην Ἰονικοῦ ὑπηκοοφυλακείου ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 100,

δ'.) Τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ τῇ Γενικῇ Πιστωτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος πιστώσεων ἐπὶ ἐχωρήσει δημοσίων τίτλων καὶ ἄλλων ἀσφαλειῶν ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 100.

ε.) Τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὑδατοπείας μέχρι τέλους 1873.

ς'.) Τῶν ὀφειλομένων δικαστικῶν ἀποζημιώσεων μέχρι τέλους 1873 καὶ τῶν ἀπὸ ἐξόδα κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων.

Δι' ὅλα τὰ χρέη ταῦτα ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δανεισθῇ 26,000,000 φράγκα (δραχ. 29,120,000) ὀνομαστικὸν κεφάλαιον ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς 100 καὶ χρεωλυσίῳ 1|2 τοῖς 100 πληρωτέῳ καθ' ἑξαμηνίαν τὴν 15 Ἰουνίου καὶ 15 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Τὸ κεφάλαιον ἐπομένως τοῦ δανείου θέλει ἐξοφληθῆ ἐντὸς 44 ἐτῶν διὰ ἑξαμηνιαίων κληρώσεων τῶν ὁμολογιῶν, κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας.

Τὸ δημόσιον δικαιοῦται ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ πρὸ τῆς κανονισμένης προθεσμίας νὰ ἐξοφλήσῃ ὁλόκληρον τὸ περὶ οὗ πρόκειται δάνειον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ὁμολογιῶν αὐτοῦ ἀξίαν, ἤτοι φράγκα 500.

Ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε κληρουμένων ὁμολογιῶν, οὐδεὶς ὀφείλεται

τόκος ἀπὸ τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὴν ἐξαργύρωσιν ἡμέρας καὶ ἐφεξῆς.

Τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἐπίσης τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9 πρώην 9 καὶ 10 ἕνεκα τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ἄρθρου 8 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 10 πρώην 11 ἀπηλείφθησαν ἐκ τῆς δευτέρας σειρᾶς αἱ λέξεις «Ε'. καὶ Ϛ'.». Ἐπίσης μετὰ τὰς λέξεις «ἄρθρου 1» προσετέθησαν αἱ λέξεις «χρεῶν καὶ τῶν ὀφειλομένων ἐκ δικαστικῶν ἀποζημιώσεων» ἀφῃρέθησαν αἱ λέξεις «ἀναφερομένων χρεῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.» Ἐπίσης ἀπηλείφθη τὸ ἐδάφιον «Ἔξοδα κεκλεισμένων κτλ. μέχρι τῆς λέξεως «Οἰκονομικῶν». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 10 τροποποιηθὲν ἐγένετο δεκτὸν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 10. Πρὸς τακτοποίησιν τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α'. καὶ β'. τοῦ ἄρθρου 1 χρεῶν καὶ τῶν ὀφειλομένων ἐκ δικαστικῶν ἀποζημιώσεων χορηγοῦνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ ἐξῆς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι εἰς τὴν χρῆσιν 1874 ὑπὸ τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια.

Χρέος ἐσωτερικόν.

Δάνεια χρεωλυτικά.

Κεφάλαιον δανείου 9,000,000 φράγκων	δρ.	6,608,000	
Κεφάλ. δανείου Κεφαλληνίας ..	»	1,657,000	
		8,265,000	
Τόκοι δανείου 9,000,000 φράγ. μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1874	»	315,000	8,580,000
Δικαστικαὶ ἀποζημιώσεις	»		750,000
Τὸ ὅλον δραχ.			9,330,000

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 11 πρώην 12 ἠρώτησέ τις τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν, ἂν ἡ πρώτη μετὰ τῆς Τραπέζης σύμβασις ἔχει ἰσχύν. Ἀπήντησε δὲ ὁ ὑπουργὸς ὅτι ἔχει ἐπιστολὴν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης, δι' ἣν παραιτεῖται τῆς συμβάσεως ἐκείνης. Μετὰ τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο ψηφοφορία κατ'

ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ῥούκη καὶ Γ. Στεφανίτση, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 83 κατὰ 31 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείων 26,000,000. ναὶ ἢ ὄχι ;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης	Ν	Ἰωάν. Βούλτσος	Ν
Ἰωάν. Μπόγδανος	Ν	Δημ. Βολτέρας	Ν
Σπυρ. Λογιωτατίδης		Στυλ. Βισβάρδης	Ν
Νικόλ. Μαυροκορδάτος		Παναγ. Ἀραγιώνας	Ν
Μ. Καΐρης Ὀρφανός	Ο	Δημοσθ. Πουηρόπουλος	Ν
Κ. Α. Ἐμπειρίκος	Ν	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ο
Ἀνδρ. Δανόπουλος	Ν	Ἐπαμ. Κρεστενίτης	
Λεων. Ζωγράφος	Ν	Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	Ο
Ἀθ. Ἴσκος	Ν	Ἀλέκ. Ἄχαλος	Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος		Γ. Πετούσης	Ν
Δημ. Γρίβας		Λουκ. Κατσίνας	
Γ. Γεροθανάσης	Ν	Ἀναγ. Δημητρίου	
Χρ. Κατσικογιάννης	Ν	Σπυρ. Μαλασπίνας	Ν
Β. Κ. Νικολόπουλος	Ν	Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος	Ν
Ἰω. Ἀναγ. Δεληγιάννης		Α. Βαλέττας	Ο
Δημ. Νικολόπουλος	Ν	Βαρβαρῆγος Πήλικας	Ο
Κ. Πλαπούτας	Ν	Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς	Ν
Ἰω. Β. Ῥοΐλος	Ν	Θρ. Α. Ζαΐμης	Ν
Ἀνάστος Χ. Βαχλιώτης	Ν	Ἀργ. Διαμαντόπουλος	
Κ. Κοσσονάκος		Γεώγ. Β. Πετμεζᾶς	Ν
Ἠλ. Βοϊδῆς Μαρομιχάλης ..	Ν	Ἰωάννης Ζαΐμης	Ν
Ἰωάν. Γ. Ἀνδρίτσου	Ν	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος	
Ἰωάν. Γ. Κότταρης	Ν	Περ. Μαυρομιχάλης	Ο
Ἰωάν. Σαράκας		Γεώργ. Περρωτὴς	Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Ἰωάν. Καπιτσίνης		Γεώργ. Παπαγεωργίου	Ο
Ἀντών. Μήτσας	Ν	Ἀλ. Κοντόσταυλος	Ο
Γ. Μίλωσης	Ο	Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς	
Δ. Βουλπιώτης	Ο	Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης	Ν
Κ. Γιολδάσης	Ο	Ἰωάννης Ν. Ψύλλας	Ν
Δημ. Τσιτσάρας	Ν	Ἰωάννης Κυριακίδης	Ν

Ἀθ. Παχαμυθιώτης	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος Ο
Ν. Βασιλάκης Ο	Σπ. Ἀντωνόπουλος Ο
Ἰάκ. Πολυλᾶς Ο	Π. Μπούτος Ο
Γ. Βαλσαμάκης Ο	Ἰω. Ταταράκης
Χ. Βανδῶρος Ν	Ἀνάργ. Πρεζάνης
Ἀλ. Κατσαΐτης	Ἐμ. Β. Ναυπλιώτης Ν
Γ. Ν. Κοντομίχαλος Ο	Κ. Κρίσπης Ν
Στέλ. Καμπάνης	Ν. Γκίλης
Κοσμ. Πανάρετος	Ἀθ. Ῥαντόπης
Δημ. Ῥαπτάκης Ο	Ν. Καλαντζόπουλος Ν
Γ. Βακαλόπουλος	Γ. Σισμάνης Ν
Θεόδ. Θεμελαγιάννης Ν	Μιχ. Ἀντωνόπουλος Ν
Ἀντών. Καρδαρᾶς Ν	Γρηγ. Δημητριάδης Ν
Κ. Κατσικόπουλος	Ἀλ. Πετσάλης
Ἀθαν. Μαυρομιχάλης	Κωνστ. Σινέλης
Μελέτ. Ῥωσσόπουλος	Δημ. Σαράβας Ν
Ἀναστ. Κορμιτσάκης Ν	Ξανθὸς Πετσολάκης Ν
Ἰωάν. Βαλασόπουλος	Λεων. Καπετανάκης Ο
Ἀναστ. Βαλασόπουλος Ν	Ἀντών. Μαυρομιχάλης Ν
Ἀναστ. Κουτσοπέταλος	Χ. Κανελλόπουλος Ο
Νικόλαος Μπουρίδης	Π. Παπαλέξης Ν
Γεώργ. Π. Στερανίστης Ν	Μιχ. Κανελλόπουλος Ν
Γεράσ. Σέρβος Ο	Σπυρ. Μαρτσούκος
Εὐάγγ. Ἀντ. Ζαβιρδινὸς Ν	Ἀναστ. Νικολακόπουλος
Δημ. Τσαμόπουλος	Ἀναστ. Τρύφωνας Ν
Ἀριστ. Ῥώκης Ο	Γεώργ. Ἰακωβάτος
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος Ν	Χ. Ἰακωβάτος
Ἰω. Ταμπακόπουλος	Μαρ. Χαριτάτος
Ἀλέξ. Πετρινὸς Ν	Γ. Κάγκας
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος Ν	Ἀνάργ. Σιμόπουλος Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης Ν	Π. Τζαμάλας Ο
Ἠλ. Φλέσσας	Α. Καραλίβανος
Βασ. Σινανιώτης Ν	Θ. Κανακάρης
Κωνστ. Κριεμάδης	Δημήτριος Πατρινὸς
Κωνστ. Μπράβος Ν	Ἰωάννης Κωνσταντάκης
Γεράσ. Ζωγιὸς Ο	Γεώργιος Τσιτσιδᾶς
Σπυρ. Ζερβὸς Ν	Ἰωάννης Δ. Ἀντωνόπουλος Ν
Νικ. Παγκράτης Ο	Δημ. Τριγγίτης Ν
Δημοσθ. Σταΐκος Ν	Ν. Τσιλιντήρης Ν
Νικόλ. Σωτηρόπουλος Ν	Ἀθ. Μισυρλῆς Ο

Ν. Ι. Νικολαΐδης Ν	Κωνστ. Διαλέτης Ν
Ν. Γεωργιάδης Ν	Στ. Κορυζῆς
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Χρῆστος Δουζίνας Ν
Ἰωάν. Ν. Μπότασης	Δ. Γ. Βούλγαρης Ν
Γ. Μπούμπουλης	Ἐπαμ. Α. Κριεζῆς Ν
Ν. Σούτσος Ν	Λεων. Τράκας
Ἀντών. Πετρίτσης Ν	Θεμ. Παπακώστας Ο
Περ. Σεβαστόπουλος Ν	Δημ. Τσιριμῶκος Ν
Ἰωάν. Ζαλλώνης Ν	Πετρ. Σκουμπουρδῆς
Ἰάκωβ. Παξιμάδης	Δ. Οἰκονόμου Ν
Δημ. Δρόσος Ο	Δ. Ἀξέρωφ
Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινιδᾶς Ν
Γρηγ. Ν. Ζέζας Ν	Ἀθαν. Βασιλείου Ν
Θ. Ἀναστασόπουλος Ο	Ν. Ἀποστόλης Ν
Γ. Στάϊκος	Δ. Βαλαβάνης

Οὕτω δὲ τὸ νομοσχέδιον γενόμενον δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καισυζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον ἔχει ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Πρὸς ἀπόσβεσιν ἀποκλειστικῶς τῶν ἑξῆς ὀφειλῶν τοῦ δημοσίου.

ἀ.) Τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου ἐκ τοῦ δανείου τῶν 9,000,000 φράγκων ἐπὶ τόκῳ 9 1|2 τοῖς 100.

β'.) Τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου ἐκ τῶν δύο δανείων ἐπὶ παραχωρήσει τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων κεφαλαίου ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 100.

γ'.) Τῶν ἐντόκων χρεῶν Ἑπτανήσου, ἅτινα ὁμολόγων τοῦ πρώην Ἰονικοῦ θησαυροφυλακείου ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 100.

δ'.) Τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ τῇ Γενικῇ Πιστωτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος πιστώσεων, ἐπὶ ἐνεχυράσει δημοσίων τίτλων καὶ ἄλλων ἀσφαλειῶν ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 100.

ε.) Τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὁδοποιΐας μέχρι τέλους 1873.

ς'.) Τῶν ὀφειλομένων δικαστικῶν ἀποζημιώσεων μέχρι τέλους 1873 καὶ τῶν ἀπὸ ἐξόδα κεκλεισμένων καὶ διεγγεγραμμένων χρήσεων.

Δι' ὅλα τὰ χρέη ταῦτα ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δανεισθῇ 26,000,000 φράγκα (δρ. 29,120,000) ὀνομαστικὸν κεφάλαιον ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς 100 καὶ χρεωλυσίῳ 1|2 τοῖς 100 πληρωτέῳ καθ' ἑξαμηνίαν τὴν 15 Ἰουνίου καὶ 15 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Τὸ κεφάλαιον ἐποφέλιμον τοῦ δανείου

θέλει ἐξοφληθῇ ἐντὸς 44 ἐτῶν δι' ἐξαμηνιαίων κληρώσεων τῶν ὁμολογιῶν, κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας.

Τῷ δημοσίῳ δικαιοῦται ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ πρὸ τῆς κανονισμένης προθεσμίας νὰ ἐξοφλήσῃ ὁλόκληρον τὸ περὶ οὗ πρόκειται δάνειον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ὁμολογιῶν αὐτοῦ ἀξίαν, ἤτοι φράγκα 500.

Ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε κληρουμένων ὁμολογιῶν, οὐδεὶς ὀφείλεται τόκος ἀπὸ τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὴν ἐξαργύρωσιν ἡμέρας καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἀνωτέρω δάνειον διαιρούμενον εἰς 52,000 ἀνωνύμους ὁμολογίας, ἑκάστη ἐκ φράγκων 500, θέλει διατεθῇ διὰ δημοσίας ἐγγραφῆς πρὸς 81 τοῖς 100 ἤτοι ἐπὶ πραγματικῇ μεταβολῇ φράγκων 405 δι' ἑκάστην ὁμολογίαν. Ἡ τιμὴ τοῦ φράγκου διὰ τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐγγραφὰς λογίζεται πρὸς λεπτὰ 112.

Αἱ ὁμολογίαι ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπογραφὴ ἐπιτρέπεται καὶ διὰ σφραγιστῆρος, προσυπογράφονται δὲ καὶ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐγγραφὴ τῶν ὁμολογιῶν ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου 1874 γίνεται, ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς ταμείοις καὶ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς ἀνταποκριταῖς αὐτῆς ἐν Λονδίνῳ, Μασσαλίᾳ, Τεργέστῃ, Πετρουπόλει, Ὀδησσῷ, Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ.

Διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα οὐδεμίαν λαμβάνει προμήθειαν μόνον δὲ ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν αὐτῆς, τῶν ἐνεργησάντων ἐγγραφάς, χορηγεῖται παρὰ τοῦ δημοσίου προμήθεια 1|2 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου τῶν ἐγγραφῶν.

Τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς τῶν χρημάτων τοῦ δανείου λογίζονται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ πᾶσα ὠφέλεια ἐκ διαπραγματεύσεως συναλλαγματικῶν ἢ μεταλλικοῦ.

Ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ὅροις ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀναθέσῃ τὰς ἐγγραφὰς καὶ εἰς ἄλλα πιστωτικὰ καταστήματα ἢ ἐγνωσμένους κεφαλαιούχους.

Ἄρθρον 4. Τὸ κεφάλαιον φράγκων 405 ἑκάστης ὁμολογίας καταβάλλεται εἰς δύω δόσεις, ἐπὶ προσωρινῇ ἀποδείξει τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν παραδοχὴν ἐγγραφῶν, ἀνταλασσομένῃ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ δημοσίου διανεμηθησομένων ὁριστικῶν ὁμολογιῶν.

Αἱ προθεσμίαι ἑκάστης καταβολῆς προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

Τὴν 15 Δεκεμβρίου 1874	φράγκα	205
» 15 Ἰανουαρίου 1875	»	200
	»	405

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τῆς δευτέρας δόσεως ὁ ἐγγραφεὶς ὑποβάλλεται εἰς τόκον 10 0|0 ἐτησίως ἐπὶ τοῦ μὴ καταβληθέντος ποσοῦ· ἐὰν δὲ ἡ καθυστέρησις παραταθῇ πέραν τῶν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δευτέρας δόσεως τὰ καταβληθέντα διὰ τὴν πρώτην δόσιν καταπίπτουσι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου 1874, οἱ ἐγγραφόμενοι δὲ μετὰ τὴν 24 Δεκεμβρίου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τόκου 8 0|0 ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου λογιζομένου ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς πρὸς ἀπόκτησιν πλήρους ἑξαμήνου τόκου.

Ἀντὶ μετρητῶν εἶναι δεκταὶ κατὰ τὰς ἐγγραφὰς καὶ ὁμολογίαι τοῦ δανείου τῶν 9,000,000 φράγκων.

Ὑπὲρ τῶν κατόχων τούτων, ἐκτὸς τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ δεδουλευμένου τόκου, λογίζεται ἐφ' ἑκάστης ὁμολογίας ὑπερτίμησις δραχ. 20· τῆς ὑπερτιμήσεως ταύτης δὲν δικαιοῦται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τὰς κατεχομένας παρ' αὐτῆς ὁμολογίας τοῦ δανείου τούτου. Πάντες δὲ οἱ ἄλλοι κάτοχοι ὠφελοῦνται τῆς ὑπερτιμήσεως, μόνον ὡς πρὸς τὰς μὴ κληρωθείσας μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1874 καὶ ταύτης συμπεριλαμβανομένης, ἐὰν προσαγάγωσι τὰς ὁμολογίας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1874.

Ὑπὲρ τῶν κατόχων δὲ τοιούτων ὁμολογιῶν ὅσοι δὲν θέλουν ἐξασκήσει τὸ δικαίωμα τοῦτο διατηροῦνται αἱ ἐγγυήσεις αἱ διαλαμβανόμεναι ἐν τῷ ἄρθρῳ ς', τῆς ἀπὸ 14 Μαρτίου 1870 μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως.

Ἄρθρον 5. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ταχτικῆς πληρωμῆς τῶν ἑξαμηνιαίων τόκων καὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου τῶν κληρωμένων ὁμολογιῶν παραχωροῦνται αἱ ἑξῆς εἰσπράξεις τελωνείων τοῦ Κράτους.

Ὁλόκληρος ἡ πρόσοδος τῶν τελωνείων Κεφαλληνίας, Κατακώλου καὶ Καλαμῶν.

Τὸ πλεόνασμα ἐκ τῆς προσόδου τῶν τελωνείων Πατρῶν, Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἑκάστης χρεωλυ-

τικῆς δόσεως ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν τοῦ δανείου τῶν 28,000,000 δραχμῶν.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τούτων θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κατὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν διαχειριστῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαμηνίαν ἀπαιτουμένου ποσοῦ.

Ἀπαγορεύεται πᾶς συμψηφισμὸς καὶ οἱαδήποτε πληρωμὴ ἐπὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα ταῦτα εἰσπραττομένων δικαιωμάτων, πλὴν τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὁδοποιΐας ἀνηκόντων ποσοστῶν, τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ τελωνείου καὶ τῶν κανονικῶν ἐπιχορηγήσεων τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 6. Οἱ διαχειριζόμενοι τὰ εἰρημένα τελωνεῖα ὑπάλληλοι, πλὴν τῆς προσωπικῆς πρὸς τοὺς πιστωτὰς εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων, καταδιώκονται καὶ ποινικῶς ἐπὶ ὑπεξαιρέσει καὶ ἀπιστίᾳ.

Ἄρθρον 7. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συγκεντρουμένων αὐτῇ εἰσπράξεων τῶν τελωνείων πληρώνει ἐν ταῖς τεταγμέναις προθεσμίαις τοὺς τόκους καὶ τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον τῶν ἐκάστοτε πληρουμένων ὁμολογιῶν. Ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πληρωμὴ πρὸς τοὺς δικαιούχους γίνεται διὰ τῶν ἀνταποκριτῶν αὐτῆς ἐν αἷς μέρεσι διαλαμβάνει τὸν ἄρθρον 3, λογιζομένης εἰς βάρος τοῦ δημοσίου πάσης διαφορᾶς τοῦ νομίσματος ἢ τοῦ συναλλάγματος.

Ἄρθρον 8. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 κλήρωσις τῶν ὁμολογιῶν ἐνεργεῖται δημοσίᾳ ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Μαΐου ἑκάστου ἔτους, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης παρὰ τῶν προέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ παντὸς παρευρισκομένου ὁμολογιούχου.

Ἕκαστος λαγνὸς περιέχει δέκα συνεχεῖς ἀριθμοὺς ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 9. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τοῦ δανείου εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλονται χαρτόσημον.

Ἄρθρον 10. Πρὸς ταχυποίησιν τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α. καὶ β'. τοῦ ἄρθρου 1 χρεῶν καὶ τῶν ὡρισμένων ἐκ δικαστικῶν ἀποζημιώσεων χορηγοῦνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ ἑξῆς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι εἰς τὴν χρῆσιν 1874 ὑπὸ τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια.

Χρέος ἐσωτερικόν.

Δάνεια χρεωλυτικά.

Κεφάλαιον δανείου 9,000,000 φράγκων . . . . . δρ.	6,608,000	
Κεφάλ. δανείου Κεφαλληνίας . . »	1,657,000	
	8,265,000	
Τόκοι δανείου 9,000,000 φρ. μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1874 . . . . . »	315,000	8,580,000
Δικαστικαὶ ἀποζημιώσεις . . . . . »		750,000
Τὸ ὅλον δραχ.		9,330,000

Ἄρθρον 11. Ἡ εἰς τὸν παρόντα νόμον προσκομισθεῖσα σύμβασις ἀπὸ δεκάτης πέμπτης Νοεμβρίου 1874 ἐξ ἄρθρων δέκα, συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐγένετο ἀκολούθως δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρο-Οὐγγαρίας περὶ ἐκδόσεως κατ' ἀμοιβαιότητα τῶν δραπετῶν ναυτῶν, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐκ τριῶν ἄρθρων συγκειμένη, τὴν 16|28 Μαρτίου 1874 συνομολογηθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστρο-Οὐγγρικῆς Αὐτοκρατορίας Σύμβασις, περὶ τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἐκδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν τοῦ τε πολεμικοῦ καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῶν δύο Κρατῶν, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Κατόπιν ἡ Βουλὴ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ παρεδέχθη νὰ συζητηθῶσιν ἀπὸ τῆς αὔριον τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1874.

2) Α'. συζήτησις τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ λαπῶν διὰ τὸ 1875 νομοσχεδίου.

3) Α'. συζήτησις τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1875.

4) Α'. συζήτησις τοῦ περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς θήλωσιν τῶν ζώων.

5) Γ'. συζήτησις τοῦ περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἐπιτόκων καὶ αὐξήσεως τῆς χορηγουμένης περιθάλψεως.

Εἰσήχθησαν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ προξενικοῦ κλάδου.

2) Ὅμοιον περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ διερμηνευτικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Πρεσβείας.

3) Ὅμοιον περὶ προσόντων τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων.

4) Ὅμοιον περὶ προσθέτων ἄρθρων εἰς τὸν περὶ προξενικῶν τελῶν νόμον.

Ὑπό τινος δὲ βουλευτοῦ Σύρου πρότασις νόμου περὶ συστάσεως ἐφετείου ἐν Σύρῳ. Ταῦτα δὲ πάντα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Προξενικοῦ κλάδου Νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Μακρὰ πεῖρα κατέδειξεν ὅτι ὁ προξενικὸς κλάδος χρήζει πολλῶν καὶ διαφόρων μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων. Ὁ κλάδος οὗτος ἐμπεριέχει, κύριοι, τὰ καθήκοντα τῶν καθ' ὅλους σχεδὸν τοὺς κλάδους τῆς ἐν Ἑλλάδι δημοσίου ὑπηρεσίας λειτουργῶν τοῦ Κράτους. Ἐκ τούτου μόνου δῆλον καθίσταται ὁποίαν μέριμναν πρέπει νὰ ἔχῃ διηνεκῶς ἡ πολιτεία, ὅπως ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐκτελεῖται νομίμως, καὶ ὑπὸ προσώπων ἀμέμπτων καὶ διὰ μαθήσεως καὶ πείρας τῆς προσηκούσης καλῶς συγκεκροτημένων.

Ἀλλ' ἵνα ἐπιτευχθῇ τοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ ἐξωτερικὸς ὑπάλληλος νὰ μισθοδοτῆται ἀρκούντως, ἵνα ζῇ ἐν ξένῃ χώρᾳ ὁπωσοῦν ἀνέτως καὶ τίθεται, οὕτως εἰπεῖν ὑπεράνω παντὸς πειρασμοῦ ἐν τῇ τοσοῦτον ποικίλῃ, ἐπιμόχθῳ καὶ δυσχερεῖ ὑπηρεσίᾳ, εἰς ἣν καλεῖται ἵνα ὑπηρετήσῃ τὸ Κράτος, καὶ τηρῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν. Ὅταν, κύριοι, αἱ προξενικαὶ θέσεις αἱ τοσοῦτον σπουδαῖαι ὦσι καλῶς μισθοδοτημέναι, καὶ ἡ Κυβέρνησις τότε ἐστὶ μᾶλλον ἐλευθέρα πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, καθ' ὅλα καταλλήλων.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, τὸ ζήτημα τοῦτο ἐφείλκυσεν ἰδίως τὴν προσοχήν μου· ἓν τῶν πρώτων μου μελημάτων ἦν νὰ συστήσω ἐπιτροπήν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ μὲ βοηθήσῃ εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν ἀναγκαίων πρὸς βελτίωσιν τοῦ κλάδου τούτου νομοσχεδίων.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εἰσήχθη μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ προκείμενον ἔργον, καὶ διὰ τῆς συμπράξεως αὐτῆς κατηρτίσθησαν διάφορα νομοσχέδια, ἅτινα συγχρόνως σχεδὸν ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔρευναν καὶ τὴν βάσανον τῆς Βουλῆς.

Ἓν τῶν τοιούτων νομοσχεδίων ἐστὶ καὶ τὸ προκείμενον, ἐφ' οὗ κρίνω δέον νὰ δώσω εἰς τὴν Βουλὴν, διὰ τῆς παρούσης ἐκθέσεως, τὰς δεούσας διασαφήσεις.

Κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ νόμον τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν, αὗται διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας·

1) Εἰς τὴν τῶν ἐμμίσθων, ὧν τὰ εἰσοδήματα εἰσπράττονται πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου·

2) Εἰς τὴν τῶν ἐπιχορηγουμένων, ὧν τὰ εἰσοδήματα εἰσπράττονται πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτὰ, λαμβανόντων συνάμα παρὰ τοῦ Δημοσίου, διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν εἰσπράξεων, καὶ ἀνάλογον χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν, καὶ

3) Εἰς τὴν τῶν μήτε μισθὸν, μήτε ἐπιχορήγησιν λαμβανουσῶν.

Εἰς τὴν πρώτην τῶν ἐμμίσθων ὑπάγονται τὰ πλεῖστα τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν προξενείων καὶ τινα ὑποπροξενεῖα· εἰς τὴν δευτέραν, τὰ πλεῖστα τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ὑποπροξενείων, καὶ εἰς τὴν τρίτην πάντα τὰ κατὰ τὰ λοιπὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Τὸ σύστημα τοῦτο, ὅπερ, καθ' ἣν ἐποχὴν καθιερώθη, ἠδύνατο νὰ ᾖ κατάλληλον, ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι σήμερον ἐστὶ ἀνεπαρκὲς· ἡ μεταβολὴ τῶν καιρῶν καὶ τῶν κατὰ τόπους περιστάσεων κατέστησε πολλαχῶς ἐπιζήμιον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐν μέρει δὲ καὶ ἄδικον διὰ τὴν ἀνισότητα, ἣν συνεπάγεται μεταξὺ οὐχὶ εὐαρίθμων προξενικῶν θέσεων, πολλοῦ λόγου ἀξίων, ἕνεκα τῶν ἐν αὐταῖς συγκεντρουμένων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων συμφερόντων.

Καὶ πρῶτον, ἀρχὴ ἀναντίρρητος εἶναι ὅτι ὁ δημόσιος ὑπάλληλος δέον ν' ἀμείβηται ἐπαρκῶς ἵνα πᾶσαν αὐτοῦ τὴν προσοχὴν καὶ δραστηριότητα ἀφιερῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Δεύτερα δὲ, οὐδὲν ἧττον ἀναμφισβήτητος, ἀρχὴ εἶναι ὅτι, ἐνεργῶν τὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ὑλικὸν συμφέρον, οὐδὲ νὰ δίδῃ ὑπόνοιαν εἰς τὴν κοινωνίαν ὅτι ἐκ τῆς τοιᾶσδε ἢ τοιᾶσδε ἐκτελέστεως πράξεώς τινος ὡρισμένης προσδοκᾷ οἱανδήποτε ἀμοιβὴν ἢ κέρδος· διότι καὶ τοῦ προσωπικωτέρου αὐτοῦ καὶ ἀκριβεστέρου αἱ πράξεις δύνανται νὰ παρερμηνευθῶσι καὶ νὰ προστρίψωσι κηλῖδα εἰς τὸ ἄτομον τοῦ ὑπαλλή-

λου, οὐ ἡ ὑπόληψις εἶναι ἀναποστάτως συνδεδεμένη μετὰ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐξ ὅλων τῶν ἡμετέρων προξενικῶν Ἀρχῶν αἱ κατὰ τὴ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἐδρεύουσαι εἶναι ὁμολογουμένως αἱ μᾶλλον ἡμᾶς ἐνδιαφερουσαι καὶ διὰ τὴν ποικίλην ἐξουσίαν, ἣν ἀσκοῦσιν ἐπὶ τῶν πρανομίων τῆς ἐτεροδικίας, καὶ διὰ τὴν σημαντικότητα τῶν συμφερόντων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, τὰ ὁποῖα καλοῦνται ἑκάστοτε νὰ προστατεύσουσι. Διὰ τοῦτο καὶ πρὸς αὐτῶν εἶναι ἀναγκη νὰ λημβῇ μείζων πρόνοια. Ἐκ πάντων δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν γενικῶν προξένων, προξένων καὶ ὑποπροξένων, ἄλλοι μὲν, ὡς ἐρρέθη λαμβάνουσι τακτικὸν μισθὸν, τὸ πλεῖστον ἀνεπαρκῆ, ἄλλοι μετὰ τῶν εἰσοδημάτων ἔχουσι καὶ μικράν τινα ἐπιχορήγησιν, καὶ ἄλλοι, οὐχὶ εὐάριθμοι, οὔτε μισθὸν, οὔτε ἐπιχορήγησιν ἔχουσιν, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς μόνα τὰ εἰσοδήματα.

Ἐντεῦθεν δὲ πηγάζουσι δύω ἄτοπα· ἀνισότης ἀμοιβῆς καὶ καταχρήσεις ἢ ὑπόνοιαι καταχρήσεων, αἱ ὁποῖαι συμφέρει ἐξ ἴσου νὰ ἐκλείψωσι. Τὸ πρῶτον διότι τὰ εἰσοδήματα τινῶν προξενικῶν θέσεων εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν ἱκανὰ πρὸς ἄνετον, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, βίον τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν, καὶ τοιαῦται θέσεις εἶναι φερ' εἰπεῖν τοῦ Καΐρου, τοῦ Σουλινᾶ, τῶν Κυδωνιῶν, τῆς Μιτυλήνης κλπ. καὶ διὰ τοῦτο αὗται εἶναι λίαν ἐπιζήτητοι, ἄλλων δὲ εἶναι ἀνεπαρκῆ ἢ ἐλάχιστα, καὶ τοιαῦται εἶναι αἱ θέσεις προξενείων τινῶν καὶ πλείστων ὑποπροξενείων, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὔξησιν ὑπερμέτρως, διὰ τῆς χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ῥηθέντος νόμου ἐλευθερίας πρὸς σύστασιν προξενικῶν ἀρχῶν διὰ Β. Διατάγματος. Ταῦτα δὲ, ὡς ἦτον ἐπόμενον, καὶ περ μὴ στερούμενα σπουδαιότητος, ἀποβάλλονται παρ' ὅλων, καὶ μόλις εὑρίσκονται τελώναί τινες συγκατατιθέμενοι νὰ τὰ δεχθῶσιν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι πάντοτε ταχείας ἐκείθεν μεταθέσεως εἰς ἄλλας θέσεις, μᾶλλον προσοδοφόρους.

Τὸ δεύτερον ὅμως καὶ σπουδαιότερον ἀτόπημα εἶναι ὅτι ὁ εἰσπράττων τὰ τέλη πρὸς ἴδιον ὄφελος, ἂν δὲν ὑποπίπτῃ πράγματι εἰς καταχρήσεις, δύναται ὅμως νὰ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ ὑποπτευθῶσιν ὅτι εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν τελῶν δὲν τηρεῖ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἀλλ' ὅτι ἢ βαρύτερον φορολογεῖ ὅσας ἐκδίδει πράξεις, ἢ ἐπὶ σκοπῷ πολλαπλασιάζει αὐτὰς πρὸς ἴδιον ὄφελος. Πολλάκις ἠκούσθησαν τοιαῦτα παράπονα· μόνον δὲ ὅτι ἐγένοντο, καὶ ὅτι ἐνδέχεται καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ γείνωσιν, ἔστω καὶ ὅλως ἀβάσιμα, εἶναι ἀποχρῶν λόγος, ὅπως

ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς ἐξαλείψεως αὐτῶν, καὶ ὁ μόνος πρὸς τοῦτο τρόπος εἶναι ν' ἀπονεμηθῇ μισθὸς τακτικὸς, εἰσπραττομένων τοῦ λοιποῦ τῶν εἰσοδημάτων πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου. Οὕτως ὁ ὑπάλληλος θέλει εἶς τὸ ἑξῆς οὐ μόνον ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ῥάϊστθαι ἐργαζόμενος ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ὅπερ εἶναι ἐξ ὧν οὐκ ἄνευ πρακτέον, διότι συντελεῖ εἰς διατήρησιν τῆς ὑπολήψεως τῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ εἰς αὐτὴν ὀφειλομένου σεβασμοῦ. Εἰσπράττων δὲ τὰ προξενικὰ τέλη πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου, θέλει διατελεῖ ἀνώτερος τῆς μορφῆς, ὅτι ἐργάζεται πρὸς αὔξησιν τῶν ἰδίων εἰσοδημάτων.

Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου ἀπονέμεται μισθοδοσία ἴση εἰς ὅλους τοὺς προϊσταμένους τῶν εἰς ἑκάστην τῶν τριῶν τάξεων περιλαμβανομένων προξενικῶν Ἀρχῶν· καὶ τῶν μὲν γεν. προξένων ὡρίσαμεν τὴν μηναίαν μισθοδοσίαν εἰς δραχμὰς 1500, τῶν δὲ προξένων εἰς δραχμὰς 700, καὶ τῶν ὑποπροξένων εἰς 400, φρονοῦντες, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἐπαρκὲς, ἐκτὸς τοῦ ἐνοικίου, κατὰ γενικὸν κανόνα πρὸς ἄνετον συντήρησιν ἑκάστου προϊσταμένου προξενικῆς Ἀρχῆς, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς. Ἐκ τῆς δευτέρας τάξεως, δηλ. τῆς τῶν προξένων, τινὲς λαμβάνουσι σήμερον μισθοδοσίαν ἐλάττονα τῶν 700 δραχμῶν κατὰ μῆνα, καὶ ἔπρεπε νὰ ἀμειφθῶσιν ἐπαρκέστερον, διότι οὗτος εἶναι τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ὁ κύριος σκοπὸς· τινὲς ὅμως λαμβάνουσι μείζονα, ὡς ὁ τῆς Σμύρνης, τῶν Ἰωαννίνων κτλ. ἀλλὰ ἡ ἀνακολουθία αὕτη εἶναι μόνον φαινομένη, διότι ἀναλόγως τῶν ἐνιαυσίων ἀναγκῶν ἑκάστου τόπου προστίθεται χρηματικὸν ποσὸν δι' ἐνοίκιον τοῦ προξενικοῦ καταστήματος καὶ ἔξοδα γραφείου. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς προσθέτου ταύτης ἐπιχορηγήσεως κατεβλήθη πολλὴ προσοχὴ, καὶ φρονοῦμεν, ὅτι δὲν ἀπεμακρύνθημεν πολὺ τῆς ὀρθῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιστάσεων, τῶν τόπων καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐν αὐτοῖς πρὸς τὸν βίον ἐπιτηδείων.

Ὁ λόγος, ὁ ὑπαγορεύσας ἰδίως τὴν παραδοχὴν τῆς κατὰ τάξεις μισθοδοσίας τῶν προϊσταμένων τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε κατὰ τόπον, εἶναι τὸ ὅτι ἐθεωρήσαμεν χρησιμώτατον νὰ εὑρεθῇ τρόπος, ὅπως αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ἐδρεύωσιν ἐν καταστήματι ὅσον οἷόν τε ἀξιοπρεπεῖ καὶ καταλλήλῳ εἰς τὰ ἔργα καὶ τὸν προορισμὸν τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν προξενικῶν ὑπαλλήλων, διότι, εἴτε ἐξ ὀλιγωρίας, εἴτε ἐκ φειδοῦς ἀσυγγνώστου, πολλαχοῦ τὰ προξενικὰ γραφεῖα καὶ ὡς

ἐκ τῆς θέσεως, ἐν ᾗ κεῖνται, καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἐμβαδοῦ ἄλλο τι ὁμοιάζουσιν ἢ καταστήματα δημόσια, ἐν οἷς ἀνήρτηται ἡ εἰκὼν τοῦ Βασιλέως καὶ ἀπονέμεται ἡ δικαιοσύνη. Κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν δὲ σύστημα, ἡ προξενικὴ Ἀρχή, ὁσάκις λαμβάνῃ ἐπιχορήγησιν, ὀφείλει λόγον δι' ὁλόκληρον· τοῦτο δέ, κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ γενομένου πρὸς τὰς λοιπὰς διοικητικὰς ἀρχάς, εἶναι καὶ ἄσκοπον καὶ δυσεκπλήρωτον· ἄσκοπον μέν, διότι οὐδὲν ἢ ἐλάχιστον ἔχει συμφέρον ἡ Κυβέρνησις νὰ μάθῃ ποῦ ἐδαπανήθη ἡ ἐπιχορήγησις, δυσεκπλήρωτον δὲ, διότι, ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ ὑποβολὴ πρωτοτύπων δικαιολογητικῶν καὶ ἀποδείξεων καθίσταται πανταχοῦ, καὶ μάλιστα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, δυσχερεστάτη καὶ σχεδὸν ἀδύνατος, διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἔλεγχος γίνεται ἁπλῶς κατὰ τύπον.

Παρεδέχθημεν λοιπόν, διὰ τοῦ ἄρθρου 13, ὅτι λογοδοσία ὀφείλεται μόνον διὰ τὸ πρὸς ἐνοίκιον ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡρισμένον ποσόν, καὶ τοῦτο εἶναι πολλῷ εὐχερέστερον νὰ πιστωθῇ, περιοριζόμενον εἰς ἓν μόνον κονδύλιον.

Αἱ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἀλλαχοῦ προξενικαὶ ἀρχαὶ, οὖσαι ἄμισθοι, ἀρέθησαν ὡς εἶχον.

Ἀλλ' ἀφοῦ ἐθεωρήθη ἀναπόφευκτος ἡ ἀπονομὴ τακτικοῦ μισθοῦ εἰς τὰς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικὰς Ἀρχάς, λόγοι οἰκονομίας ὑπαγορεύουσιν ὅπως αὗται περιορισθῶσιν εἰς τὰς ἀληθῶς χρησίμους, καταργηθῶσι δὲ πᾶσαι αἱ κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη, ἐν οἷς εἴτε διὰ τὸ λίαν εὐάριθμον τῶν παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, εἴτε δι' ἔλλειψιν οἱωνδήποτε συμφερόντων λόγου ἀξίων δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσι ἁπλοῖ προξενικοὶ πράκτορες. Τοιαῦτα εἶναι τὸ ἐν Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας προξενεῖον καὶ τὰ ἐξῆς ὑποπροξενεῖα τῶν Ἁγίων Σαράντα, Βουρλατίου, Δαμιατίου, Ἰσμαηλίας, Καλαφατίου, Καλλιπόλεως, Λεμησοῦ, (Κύπρου), Ἀϊδινίου, Μαγνησίας, Μανσούρας, Νικομηδείας, Πανόρμου, Πτολεμαΐδος, Σουέζ, καὶ Ἀντάπτης τῆς Συρίας. Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν, κείμενα πλησίον ἑτέρων προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ διὰ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἢ τῆς θαλάσσης συγκοινωνοῦντα, παρέχουσι πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς διαμένοντας Ἕλληνας νὰ προστρέχωσιν εἰς τὰς γειτνιαζούσας Ἀρχάς, ὁσάκις ἤθελον λάβει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς των, ὡς ὁρᾷ εἰπεῖν, ἡ Μαγνησία, οὖσα παρὰ τὴν Σμύρνην, ἡ Καλλίπολις ἀντικρὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἡ Ἰσμαηλία, τὸ Σουέζ, ἡ Μανσούρα ἐγγὺς τῆς Ἀλεξανδρείας τοῦ Καΐρου κτλ. Ἀφοῦ δὲ ἡ Μολδαβία συνεχωνεύθη εἰς μίαν μετὰ τῆς Βλαχίας ἡγεμονίαν,

δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐν Ἰασίῳ γεν. προξενείου ἐν τῷ αὐτῷ ἑαθμῷ, καὶ διὰ τοῦτο δέον νὰ ὑποβιβασθῇ εἰς Προξενεῖον.

Τοὐναντίον δὲ ὠφέλιμον εἶναι ἡ μὲν Βραΐλα νὰ προβιβασθῇ εἰς Προξενεῖον, διότι, καὶ περὶ οὗ πολὺ ἀπέχουσα τοῦ Γαλαζίου, περιλαμβάνει πολυάριθμον Ἑλληνικὸν συνοικισμόν, ὅστις, διὰ τοῦ ἐνεργουμένου ἐκεῖ σημαντικωτάτου ἐμπορίου, ἀδιαλείπτως προοδεύει καὶ ἀναπτύσσεται, ἀμελλόμενος πρὸς τὸν τοῦ Γαλαζίου, ἐνῷ ἄλλως τε παρέχει καὶ προξενικὰς εἰσπράξεις ἀνωτέρας τῶν τοῦ ἐν Γαλαζίῳ προξενείου. Τὸ δὲ ἐν Ὀδησσῷ Προξενεῖον νὰ προβιβασθῇ εἰς γενικὸν προξενεῖον, ἐξακολουθοῦν πάντοτε νὰ διατελῇ ἄμισθον, διότι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἑδρεύει ὁ πᾶσαν τὴν μεσημβρινὴν Ῥωσσίαν κυβερνῶν γενικὸς διοικητὴς καὶ οἱ λοιπαὶ Δυνάμεις διατηροῦσι γεν. προξενεῖα, ἔχοντα δικαιοδοσίαν ἐφ' ἅπασαν τὴν ἐκτεταμένην αὐτὴν χώραν τῆς Μεσημβρινῆς Ῥωσσίας. Αὕτη δὲ εἶναι ἡ μόνη τροποποίησις, ἡ ἐπενεχθεῖσα εἰς Προξενικὴν Ἀρχὴν ἐν κράτει χριστιανικῷ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ τροποποιουμένου νόμου, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συνιστᾷ ἀπανταχοῦ ἄμισθα γεν. προξενεῖα, προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα· ἀλλὰ γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐμμίσθου ὅλων τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικῶν ἀρχῶν, δέον νὰ περιορισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 37, καὶ τοῦτο ἐπράξαμεν διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, καθόσον ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἐφαρμογὴ αὐτοῦ μεγάλως καὶ κατὰ πολλὰ ἔβλαψε τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ὑπόληψιν αὐτῆς.

Τὸ ἄρθρον 9 περιλαμβάνει, πλὴν τῶν προϋπαρχόντων, τὸ προσωπικὸν, τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιχορήγησιν ἑκάστης τῶν ἐμμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν· δι' αὐτοῦ δ' ἐπανήχθη καὶ ἡ μισθοδοσία τῶν διερμηνέων.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1866 ὑπῆρχον εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν προξενεῖα θέσεις διερμηνέων διοριζομένων καὶ μισθοδοτουμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπὸ τοῦ ἔτους ὅμως ἐκείνου ἀφηρέθησαν διοικητικῶς ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ μετὰ φειδωλῆς χειρὸς ἐδόθη χρηματικόν τι ποσὸν εἰς τοὺς προϊσταμένους τινῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ὅπως προσλαμβάνωσι καὶ μισθοδοτῶσι, κατὰ τὴν ἰδίαν κρίσιν, τοὺς ἀναγκαίους διερμηνευτικοὺς ὑπαλλήλους. Τὸ μέτρον τοῦτο, ὑπαγορευθὲν, πρὸ πάντων ἐκ λόγων οἰκονομίας, ἀπέβη λίαν ἐπιζήμιον, διότι οἱ διερ-

μηνείς, ὑπάλληλοι χρησιμώτατοι καὶ ἀναγκαιότατοι, ἡ δεξιὰ χεὶρ, οὕτως εἰπεῖν, ὄντες τῶν προξένων, ἵνα ἐκπληρῶσι δεόντως τὰ δυσχερῆ αὐτῶν καθήκοντα, δέον νὰ μισθοδοτῶνται οὐδὲν ἧττον τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν ν' ἀπαιτήσῃ τις ζῆλον, δραστηριότητα, ὅς δ' εἰπεῖν καὶ εἰλικρίνειαν παρ' ἀνθρώπων ἐργαζομένων πολλάκις ὅλας τὰς ἡμέρας, μόλις ἐφοδιζομένων τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἐκ τῆς γλίσχρου ἀμοιβῆς 100 ἢ 150 δραχμῶν; Οὕτω, φρ' εἰπεῖν, τὸ ἐν Σμύρνῃ Προξενεῖον ἐπὶ μακρὰ ἔτη καὶ μέχρι τοῦ 1866 εἶχε δύω Διερμηνεῖς, ὧν ὁ μὲν α'. ἐλάμβανε μηνιαῖον μισθὸν δρ. 300, ὁ δὲ β'. 200. Σήμερον ὁ πρῶτος λαμβάνει τὸ ὅλον δραχ. 200, ἃς πληρώνει εἰς τὸν α'. διερμηνέα, ἄνδρα ἱκανὸν καὶ δραστήριον· ἔχων δὲ ἀνάγκην καὶ β'. διότι ὁ εἷς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ, προσέλαβε καὶ ἕτερον, ὅστις ὅμως ὢν ἄμισθος συντηρεῖται, κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην, ἐκ τῆς γενναιότητος καὶ τοῦ ἐλέους τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

Ὑπάρχουσι μὲν οἱ πρεσβεύοντες, ὅτι ὅσον γενναίως καὶ ἂν μισθοδοτηθῶσιν οἱ διερμηνεῖς, αἱ καταχρήσεις εἶναι τόσῳ ἐριζωμέναι εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐπικρατούσας ἕξεις, ὥστε οὐδὲν ὄφελος θέλει προκύψει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη εἶναι προδήλως ἐσφαλμένη. Δὲν εἶναι σπάνιον ν' ἀπαντήσῃ τις φύσεις οὕτω διεστραμμένας, ὥστε νὰ πράττωσι τὸ κακὸν μόνον πρὸς ἀνάπαυσιν παθους ἀκατασχέτου, ἀνεξαρτήτως τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν. ἀλλὰ συνήθως ὁ ὑπάλληλος, ἂν περιπέσῃ εἰς καταπίεσιν ἢ ἄλλην ἐξ ἰδιοτελείας κατάχρησιν, κινεῖται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν μέσων καὶ τῆς δυσαναλογίας τῆς ἀμοιβῆς του πρὸς τὰς καθημερινάς του ἀνάγκας. Τοῦτο διδάσκει ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἀποδεικνύει ἡ πεῖρα. Μισθοδοσία λοιπὸν, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἑπαρκὴς, θέλει συντελέσει εἰς τὴν κατὰ μικρὸν ἐξάλειψιν τῶν ἀξιοκατακρίτων ἕξεων, καὶ ἐν πάσῃ περιστάσει θέλει ἀφαιρέσει τὴν πρόφασιν τῶν καταχρήσεων, ἣν οἱ τολμηρότεροι δὲν διστάζουσι νὰ προβάλλωσιν, εὑρίσκοντες οὐχὶ σπανίως μεταξὺ τῶν ἁπλουστέρων τοὺς δικαιολογοῦντας αὐτοὺς καὶ συνηθέστερον τοὺς συμπαθοῦντας, διότι ἕκαστος λέγει ὅτι παρὰ τοῦ τυχόντος πτωχοῦ ὑπαλλήλου δὲν πρέπει νὰ ζητῶμεν τὴν ἀρετὴν τοῦ Φωκίωνος.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ 9 ὁρίζεται τὸ προσωπικὸν καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας. Καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητον

ν' αὐξήσωμεν τὴν μισθοδοσίαν, πλὴν τῶν παρέδρων δικαστῶν ἕνεκα τῆς ἀδιαλείπτως προβαινούσης ὑπερτιμήσεως πάντων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων ἐν τῇ ἀπεράντῳ καὶ πολυμιγῆ ἐκείνῃ πόλει. Ἠλαττώσαμεν ὅμως τὸν ἀριθμὸν τῶν γραμματέων ἀπὸ 8 εἰς 7 συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ, οὗ ἡ θέσις καταργηθεῖσα κατὰ τὸ 1866, λόγῳ οἰκονομίας, εἶναι χρήσιμον νὰ μισθοδοτηθῇ ἐκ νέου. Ἀντὶ δὲ τῶν μέχρι τοῦδε 2 γραφέων προσδιωρίσαμεν 3, διότι ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι πολλὰ ἔργα ὅλως εἰδικὰ καὶ μηχανικὰ, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου δύνανται ἀζημίως νὰ ἐκτελῶνται καὶ δι' ἁπλῶν γραφέων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ διευθυντοῦ ἢ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ.

Εἰς τὸ ἐμπορογραφεῖον συνεγνώσαμεν καὶ τὸ ἐν Γαλατᾷ ναυτιλιακὸν τμῆμα (ἄρθρον 15) διότι ἡ κυρία αἰτία, ἡ τὴν σύστασιν αὐτοῦ ὑπαγορεύσασα κατὰ τὸ 1858, ἦτον ἡ εὐκολία τῶν πλοιάρχων, ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται ν' ἀναβαίνωσιν ἑκάστοτε τὴν χωρίζουσαν τὸν παρὰ τὸν λιμένα Βαλατᾶν ἀπὸ τοῦ Πέραν ἀνωφερῆ ὁδόν. Ἀλλὰ πεῖρα μακρὰ ἀπέδειξεν ὅτι σμικρὸν ἢ μᾶλλον οὐδόλως ὠφέλησε τὸ μέτρον τοῦτο, διότι εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀποδημητηρίων ἐγγράφων καὶ τῶν ἄλλων παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν ἐκδιδομένων ναυτιλιακῶν, οἱ πλοίαρχοι μεταχειρίζονται μεσίτας, γνωστοὺς ὑπὸ τὴν εἰδικὴν ὀνομασίαν τῶν *απεντετζήδων*, αὐτοὶ δὲ οἱ ἴδιοι δὲν προτέρχονται, εἰμὴ ὁσάκις ἡ αὐτοπρόσωπος παρουσία των ἦναι ἀπολύτως ἀναγκαία· ἀλλὰ τότε, ἐπειδὴ αἱ πράξεις αὗται, ἀναγόμεναι εἰς τὴν διαστικὴν συνήθως δικαιοδοσίαν τοῦ πρώτου, δὲν ἐκτελοῦνται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ ἐμπορ. γραφείου, οἱ πλοίαρχοι χρειαστοῦσι ν' ἀναβῶσιν εἰς Πέραν. Διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος τὸ Δημόσιον θέλει οἰκονομήσει περὶ τὰς 11 ἢ 12,000 δρ. ἃς ἐτησίως ἐπὶ μακρὸν δαπανᾷ εἰς ἐνοίκιον, ἔξοδα τοῦ γραφείου καὶ μισθοὺς δύω γραμματέων καὶ ἑνὸς κλητῆρος, διότι ἅπασα αὕτη ἡ ἐργασία δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ ἐν τῷ ἐμπορ. γραφείῳ δι' ἑνὸς μόνον γραμματέως β'. τάξεως, τοῦ ταμίου εἰσπράττοντος τὰ ναυτιλιακὰ τέλη, ὅπως καὶ τὰ λοιπά. Καλὸν ὅμως εἶναι ὁ λιμενάρχης νὰ ἐξακολουθῇ διδρεύων ἐν Γαλατᾷ, καὶ πρὸς τοῦτο δύναται νὰ χορηγηθῇ χρηματικόν τι ποσὸν πρὸς ἐνοικίασιν μικροῦ γραφείου, ἢ, ὅπως ἄλλοτε, νὰ παραχωρηθῇ αὐτῷ ἓν δωμάτιον ἐντὸς τοῦ ταχυδρομείου.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ λιμενάρχου τῆς Πρεσβείας ἐπεκράτησεν

ανέκαθεν νά διορίζηται εἰς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ ἢ ἕτερον πρόσωπον ἔχον γνώσεις τῆς ναυτικῆς καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἡμετέρας ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Ἀλλ' ἡ θέσις αὐτοῦ τόσον ἀνεπαρκῶς μισθοδοτεῖται (150 δραχ. κατὰ μῆνα), ὥστε κατ' ἐπιείκειαν ἐνομίσθη συγκεχωρημένον, ὅτι δύναται ὁ λιμενάρχης νά εἰσπράττῃ παρὰ τῶν ναυτιλλομένων χρηματικά τινα ποσά, ὧν τὸ κυριώτερον εἶναι τὸ παρ' ἑκάστου πλοιάρχου διδόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν ἐγχείρισιν τῆς πρὸς δίοδον τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ Βοσπόρου ἀδείας, καὶ ὅπερ ῥθάνει ἀπὸ 2 1|2 μέχρι 5 δραχμῶν. Καὶ ἄλλοτε μὲν τὰ φιλοδωρήματα ταῦτα, ἅτινα ἡ συνήθεια ἀνεβίβασε διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου εἰς τὴν τάξιν τῶν νομίμων καὶ ὑποχρεωτικῶν τελῶν, συνεποσοῦντο ἐτησίως εἰς ἱκανὰς δεκάδας χιλιάδων δραχμῶν, ἐπαισθητῶς ὅμως ἠλαττώθησαν ἔκτοτε, ἀλλὰ καὶ σήμερον ῥθάνουσι πάλιν εἰς 20 περίπου χιλιάδας καὶ οὐχὶ ἐλάσσονας τῶν 15,000. χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ τε ὑπαλλήλου καὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ συμφέροντος τῶν ναυτιλλομένων καὶ τῶν πτωχῶν ναυτῶν, οἵτινες ἐπίσης εἰς περιστάσεις τινὰς πληρόνουσι τὸν φόρον τῶν ἀπὸ μιᾶς μέχρι δύο δραχμῶν, νομίζομεν ἀπαραίτητον ν' ἀπονεμηθῇ ἐπαρκὴς μισθοδοσία εἰς τὴν θέσιν τοῦ λιμενάρχου, ν' ἀπαγορευθῇ δὲ τοῦ λοιποῦ αὐστηρῶς ἡ ἀποδοχὴ οἱασδήποτε χρηματικῆς ποσότητος, μὴ ῥητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπομένης. Ὑπολογίσαμεν ὡς ἱκανὸν μηνιαῖον μισθὸν δραχμὰς 500.

Οὐδὲν ἧττον δὲ ἥτε δικαιοσύνη καὶ τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀνάγκη αὐτὴ τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ νὰ ἀπονεμηθῇ χρηματική τις ἀποζημίωσις εἰς τὸν ἰατρόν, τὸν ἀντιπροσωπεύοντα τὴν ἡμετέραν Πρεσβείαν παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει διεθνεῖ ὑγειονομικῇ ἐπιτροπῇ, ἥτις συγκροτουμένη ἐξ ἰατρῶν ἐγχωρίων καὶ εὐρωπαίων πεμπομένων παρὰ τῶν ξένων Πρεσβειῶν καὶ ἀδρότατα παρ' αὐτῶν μισθοδοτουμένων, καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας, συνέρχεται εἰς τακτικὰς καθ' ἑβδομάδα καὶ ἐκτάκτους συνεδριάσεις καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἑκάστοτε λητῶν ὑγειονομικῶν μέτρων καὶ περὶ ἄλλων συναφῶν ζητημάτων, μεγάλης πολλάκις σπουδαιότητος, δι' ἅπασαν τὴν Ἀνατολήν. Τὴν ἡμετέραν Πρεσβείαν ἀντιπροσώπευσαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη διακεκριμένοι ἰατροί, ἐν οἷς ὁ κ. Ἀλέξ. Σχινᾶς καὶ ὁ Ἀλέξ. Ἠασενίτης· παραιτηθέντος δὲ τούτου, ἀνεδέχθη τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀπὸ 4 περίπου ἐτῶν, κατὰ προτροπὴν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμετέρων Ἀρχῶν, ὁ διακεκριμένος ἰατρὸς κ. Ἀπόστολος Βα-

φιάδης. Ἀλλ' ἂν καὶ εἰς αὐτὸν δὲν ἀπονεμηθῇ ἀμοιβή τις, θ' ἀναγκασθῇ ἐπὶ τέλους νὰ παραιτηθῇ πρὸς ζημίαν τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις καὶ ἐν ἄλλαις περιστάσεσι, κατὰ τὰς ἐπιδημικὰς ὅμως μάλιστα νόσους, ἠρέτο ἀκριβεῖς καὶ τακτικὰς πληροφορίας· οὔτε πρέπον δὲ, οὔτε ἐπιθυμητὸν εἶναι νὰ συνεδριάζῃ μεταξὺ ἐπιστημόνων διακεκριμένων, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ὁ τυχὼν ἄνθρωπος. Ἡ παρ' ἡμῶν ὁρισθεῖσα ἀποζημίωσις τῶν δραχ. 300 κατὰ μῆνα εἶναι, φρονοῦμεν, μετρία μᾶλλον ἢ ἐπαρκής, διότι καὶ εἰς δαπάνας, φέρ' εἰπεῖν, ἀμαξῶν καὶ φιλοδωρημάτων ὑποβάλλεται ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Πρεσβείας ἰατρὸς καὶ ὁ χρόνος ἀντὶ πολλοῦ τιμᾶται ἐν τῇ ἀπεράντῳ ἐκείνῃ πόλει.

Ὅτι οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει δὲν ἐπλήρωσαν ἀκριβῶς πάντοτε τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου καὶ τὰς προσδοκίας τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας. Τὰ αἴτια δύνανται νὰ ὦναι πολλά, καὶ πρὸς διόρθωσιν τῶν πολλαπλῶν ἐλλείψεων κατηρτίσθησαν καὶ ὑποβάλλονται τὸ προκείμενον μετ' ἄλλων νομοσχέδια. Ἓν ὅμως τῶν αἰτίων εἶναι καὶ τοῦτο, ὅτι οὔτε προσηκόντως ἐπιτηροῦνται, οὔτε αἱ πράξεις αὐτῶν ἐπισταμένως ἐλέγχονται. Ἡ κεντρικὴ ὑπηρεσία, πολὺ ἀφεστῶσα τῶν περισσοτέρων προξενικῶν Ἀρχῶν, ἀγνοεῖ τί ἐν ἑκάστῃ συμβαίνει, καὶ μόνον ἐκ τῆς κοινῆς φήμης ἢ ἐξ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν καὶ τῆς δημοσιογραφίας λαμβάνει ἐνίοτε πληροφορίας, πολλάκις ἀνακριβεῖς καὶ οὐχὶ σπανίως μεροληπτικάς. Ἀλλ' οὔτε αὐταί, οὔτε οἱ ἐκτάκτως καὶ εἰς εἰδικὰς περιστάσεις πεμπόμενοι ἀνακριταὶ καὶ ἐπόπται ἀρκοῦσι νὰ παραστήσωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἰλικρινῆ καθαρὰν περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν διεξάγεται ἡ ὑπηρεσία εἰς τὰ καθέκαστα καὶ εἰς τὸ ὅλον.

Πρὸς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ τούτου συνιστᾶται διὰ τοῦ ἄρθρου 16 θέσις διαρκοῦς ἐπιθεωρητοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ ἐπιθεωρητὴς κύριον ἔργον θέλει ἔχει νὰ προσδεύῃ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἐρευνᾷ ἐπιτοπίως τὰς πράξεις τῶν προξεν. ὑπαλλήλων, νὰ καθοδηγῇ τοὺς ἀπειροτέρους εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, νὰ βεβαιοῖ τὰς ὑπαρχούσας ἐλλείψεις καὶ νὰ καταγγέλλῃ τὰς τυχὸν ἀνακαλυπτομένας παρεκτροπάς, προκαλῶν τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ πταίστου ἢ καὶ αὐτὴν τὴν ποινικὴν καταδίωξιν. Ὁ τοιοῦτος ἔλεγχος, μετὰ νουμοσύνης καὶ δεξιότητος γινόμενος, δύναται ν' ἀποβῇ πολυτιδῶς ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐκ τῶν εἰρημένων μεταρρυθμίσεων περὶ τε τὸ προσωπικὸν

καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ διερμηνευτικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ τῆς προξενικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας θέλει προκύψει αὔξησις ἐξόδων δραχ. 347,496, δύτι, κατὰ τὰ ὑποβαλλόμενα ὑμῖν δύο νομοσχέδια περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ διερμηνευτικοῦ γραφείου, ἡ δαπάνη ἀνέρχεται εἰς..... δραχ. 771,900
ἐνῷ μέχρι τοῦδε ἐπεριωρίζετο εἰς..... » 424,404
347,496

Ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει καλυφθῆ διὰ τῆς προπαρασκευῆς τοῦ ἐν ἰσχύϊ περὶ προξενικῶν τελῶν νόμου, ὅπως ἡ Βουλὴ θέλει πεισθῆ ἐκ τῆς συνοδευούσης τὰ νομοσχέδια λεπτομεροῦς ἐκθέσεώς μου καὶ συνημμένων σχετικῶν πινάκων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς
Ι. Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Πρόσθετοι διατάξεις εἰς τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν Νόμον τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1853.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ δικαιοδοσία ἑκάστης προξενικῆς Ἀρχῆς ἐκτείνεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν χώραν, ἐφ' ἧς καὶ ἡ δικαιοδοσία τῆς ἀνωτάτης ἐγχωρίου διοικητικῆς ἀρχῆς, τῆς ἐδρευούσης ὅπου καὶ ἡ προξενική. Ἐξαιρεῖται ἡ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ χώρα, ἡ ὑπαγομένη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ὑποδεεστέρας ἐγχωρίου διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐχούσης τὴν ἕδραν αὐτῆς ἐν ᾧ τόπῳ καὶ ἑτέρα προξενικὴ Ἀρχή.

Ἄρθρον 2. Τὰ γενικὰ προξενεῖα, προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας, εἰς τὴν τῶν ἐμμίσθων καὶ εἰς τὴν τῶν ἀμίσθων.

Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται πάντα τὰ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος γενικὰ προξενεῖα, προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα καὶ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τῶν ἀμίσθων ὑπάγονται πάντα τὰ κατὰ τὰ λοιπὰ Κράτη.

Ἄρθρον 3. Τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐμμίσθων εἰσπράττονται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου. Τὰ δὲ εἰσοδήματα τῶν ἀμίσθων εἰσπράττονται πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτά.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἔξοδα καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐμμίσθων εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου. Τῶν δὲ ἀμίσθων εἰς βάρος τῶν διευθυνόντων αὐτά.

Ἄρθρον 5. Κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος προσδιορίζονται, ἐκτὸς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, καὶ

13 Προξενεῖα, ἐδρεύοντα ἐν Ἀνδριανουπόλει, Βηρυτῷ, Βιτωλίοις, Θεσσαλονίκῃ, Ἱερουσαλήμ, Ἰωαννίνοις, Λαρίσσῃ, Ῥουστσουκίῳ, Σμύρνῃ, Σμύρνῃ, Τύνιδι, Ψαλίδι καὶ Χίῳ.

25 Ὑποπροξενεῖα, ἐδρεύοντα ἐν Αἴνῳ, Ἄρτῃ, Ἀτταλείᾳ, Αὐλῶνι, Βόλῳ, Βάρνῃ, Ἑλλησπόντῳ, Ἡρακλείᾳ, Ἰόππῃ, Καβάλλᾳ, Κυδωνίαις, Κύπρῳ, Κωνστάντσῃ, Μιτυλήνῃ, Πρεβέζῃ, Πρύσσῃ, Πύργῳ, Ῥαιδεστῷ, Ῥόδῳ, Σαμάκῳ, Σέρραις, Σουλινᾷ, Τούλτσῃ, Τραπιζοῦντι καὶ Φιλιππουπόλει

Προσέτι

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν τῆς Αἰγύπτου

1 Γενικὸν Προξενεῖον ἐδρεῦον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

1 Προξενεῖον ἐδρεῦον ἐν Καΐρῳ

1 Ὑποπροξενεῖον ἐδρεῦον ἐν Πόρτ-Σαΐτ

Κατὰ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ῥουμανίας.

1 Γενικὸν προξενεῖον ἐδρεῦον ἐν Βουκουρεστίῳ

3 Προξενεῖα ἐδρεύοντα ἐν Βραΐλᾳ, Γαλαξίῳ, καὶ Ἰασίῳ.

2 Ὑποπροξενεῖα ἐδρεύοντα ἐν Γιουργέβῳ καὶ Ἰσμαηλίᾳ.

Κατὰ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Σερβίας.

1. Γενικὸν προξενεῖον ἐδρεῦον ἐν Βελιγραδίῳ.

Ἄρθρον 6. Πάντα τὰ λοιπά, κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, γενικὰ προξενεῖα, προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα καταργοῦνται.

Ἄρθρον 7. Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1853 δὲν ἐφαρμόζεται τοῦ λοιποῦ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος.

Ἄρθρον 8. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκτὸς τῆς θέσεως τοῦ ταμιακοῦ Γραμματέως, συνιστάται καὶ θέσις ὑπογραμματέως ἔχοντος βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως 6', τάξεως.

Ἄρθρον 9. Λαμβάνουσι κατὰ μῆνα

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος ..... δραχμὰς 1500

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας	»	1100
Ὁ Πρόξενος	»	700
Ὁ Ὑποπρόξενος	»	400

Ἄρθρον 10. Ἑκάστης τῶν ἑπομένων προξενικῶν ἀρχῶν προσδιορίζεται ὡς ἐξῆς τὸ πρασωπικὸν, ἡ μισθοδοσία αὐτῶν καὶ ἡ ἐπιχορήγησις·

Τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας

2 Πάρεδροι δικασταὶ ἀνὰ	δραχμὰς	700
1 Ὑποδιευθυντὴς	»	500
1 Ταμίας	»	500
1 Αἰμενάρχης	»	500
2 Γραμματεῖς ἀ. τάξεως	»	450
3 Γραμματεῖς β'. τάξεως	»	350
3 Γραφεῖς ἀ. τάξεως	»	200
1 Θυρωρὸς	»	120
2 Κλητῆρες ἀ. τάξεως	»	100
8 Κλητῆρες β'. τάξεως	»	80
2. Γιαταξῆδες	»	80
Ὁ ἰατρὸς ἀντιπροσωπεύων τὴν Πρεσβείαν παρὰ τῇ διεθνεῖ ὑγειονομικῇ ἐπιτροπῇ, λαμβάνει κατὰ μῆνα ἀποζημίωσιν,	»	300
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ ἐτησίως	»	40000

Α'. Γενικῶν Προξενείων.

1) *Τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.*

1 Γραμματεὺς ἀ. τάξεως	δραχμὰς	600
1 Ὑπογραμματεὺς (ἐκπληρῶν χρέη ταμίου)	»	400
2 Γραφεῖς	»	200
1 ἀ. διερμηνεὺς	»	500
1 β'. διερμηνεὺς	»	200
2 Κλητῆρες	»	80
2 Γιαταξῆδες	»	80
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	8000

2) *Τοῦ ἐν Βυκουρεστίῳ.*

1 Γραμματεὺς	δραχμὰς	500

1 Διερμηνεύς	δραχμὰς	300
1 Γραφεὺς	»	150
2 Κλητῆρες	»	80
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	4000

Β'. Προξενείων.

1) *Τοῦ ἐν Ἀνδριανουπόλει.*

1 Γραμματεὺς	δραχμὰς	300
1 Διερμηνεὺς	»	250
2 Γιαταξῆδες	»	50
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1800

2) *Τοῦ ἐν Βηρυτῷ.*

1 Γραμματεὺς	δραχμὰς	300
1 Διερμηνεὺς	»	200
1 Γιαταξῆς	»	60
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	2400

3) *Τοῦ ἐν Βιτωλίοις.*

1 Γραμματεὺς	δραχμὰς	250
1 Διερμηνεὺς	»	200
1 Γιαταξῆς	»	60
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1200

4) *Τοῦ ἐν Βραΐλᾳ.*

1 Γραμματεὺς	δραχμὰς	400
1 Διερμηνεὺς	»	200
2 Κλητῆρες ἀνὰ	»	70
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	3600

5) *Τοῦ ἐν Γαλαξίῳ.*

1 Γραμματεὺς	δραχμὰς	400
1 Διερμηνεὺς	»	200
2 Κλητῆρες ἀνὰ	»	70
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	3600

6) *Τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.*

1 Γραμματεὺς	δραχμὰς	300
1 Διερμηνεὺς	»	390
1 Γραφεὺς	»	150
2 Γιαταξῆδες ἀνὰ	»	60
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	3600

7) *Τοῦ ἐν Ἰασίῳ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	δραχμὰς	1800

8) *Τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.*

1 Διερμηνεύς	δραχμὰς	150
1 Γιασαξῆς	»	60
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	1200

9) *Τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις.*

1. Γραμματεύς	δραχμὰς	300
1 Διερμηνεύς	»	250
1 Γραφεύς	»	130
2 Γιασαξῆδες ἀνὰ	»	60
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	3600

10) *Τοῦ ἐν Καΐρῳ.*

1 Γραμματεύς	δραχμὰς	400
1 Διερμηνεύς	»	200
1 Γραφεύς	»	150
2 Γιασαξῆδες ἀνὰ	»	80
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	4000

11. *Τοῦ ἐν Λαρίσῃ.*

1 Γραμματεύς	δραχμὰς	250
1 Διερμηνεύς	»	200
1 Γιασαξῆς	»	50
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	1200

12) *Τοῦ ἐν Ῥουστσικίῳ.*

Διερμηνεύς	δραχμὰς	200
1 Γιασαξῆς	»	60
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	1600

13) *Τοῦ ἐν Σμύρνῃ.*

1 Γραμματεύς	δραχμὰς	450
1 ά. Διερμηνεύς	»	400
1 β'. Διερμηνεύς	»	200
2 Γραφεῖς ἀνὰ	»	150
2 Γιασαξῆδες ἀνὰ	»	70
2 Κλητῆρες ἀνὰ	»	70
Δι ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	8400

14) *Τοῦ ἐν Τύνιδι.*

1 Διερμηνεὺς	»	150
1 Γιασαξῆς	»	60
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	1200

15) *Τοῦ ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης.*

1 Γραμματεὺς	»	300
1 Διερμηνεὺς	»	250
1 Γιασαξῆς	»	60
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	1800

16) *Τοῦ ἐν Χίῳ.*

1 Γραμματεὺς	»	250
1 Διερμηνεὺς		150
1 Γιασαξῆς	»	60
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	1800

Γ'. Ὑποπροξενείων.

1) *Τοῦ ἐν Ἄρτῃ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	900

2) *Τοῦ ἐν Βώλῳ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	2400

3) *Τοῦ ἐν Βάρνῃ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	1800

4) *Τοῦ ἐν Γιουργέβῳ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	1800

5) *Τοῦ ἐν Ἐλβασσάνῳ.*

1 Διερμηνεύς	»	150
Γιασαξῆς	»	50
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	1800

6) *Τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	900

7) *Τοῦ ἐν Ἰόππῃ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικά	»	900

8) *Τοῦ ἐν Ἰσμαηλίῳ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1800

9) *Τοῦ ἐν Κυδωνίαις.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1800

10) *Τοῦ ἐν Λάρνακι τῆς Κύπρου.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	900

11) *Τοῦ ἐν Μιτυλήνῃ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1800

12) *Τοῦ ἐν Πόρτῳ Σάϊτ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1800

13) *Τοῦ ἐν Προύσῃ.*

1 Διερμηνεύς	»	150
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1200

14) *Τοῦ ἐν Πρεβέζῃ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1200

15) *Τοῦ ἐν Ῥόδῳ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	900

16) *Τοῦ ἐν Σαγιάδᾳ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	600

17) *Τοῦ ἐν Σύρᾳ.*

1 Διερμηνεὺς	»	200
1 Γιασαξῆς	»	50
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1200

18) *Τοῦ ἐν Σμυρνῃ.*

Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1800

19) *Τοῦ ἐν Τραπεζοῦντι.*

1 Διερμηνεύς	»	150
Γιασαξῆς	»	50
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1800

20) *Τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει*

1 Διερμηνεύς	»	200
1 Γιασαξῆς	»	60
Δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ	»	1800

Ἄρθρον 11. Τὰ μὴ ἐν τῷ προηγουμένῳ 9 ἄρθρῳ μνημονευόμενα γενικὰ προξενεῖον ἐν Βελιγραδίῳ, ἐν Σάμῳ προξενεῖον καὶ ἐν Αἴνῳ, Ἀταλείᾳ, Αὐλῶνι, Καβάλλᾳ, Κωνστάντσῃ, Πύργῳ Ῥαιδεστῷ καὶ Τούλτσῃ ὑποπροξενεῖα δὲν ἔχουσιν προσωπικὸν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων, οὐδὲ ἐπιχορήγησιν λαμβάνουσιν.

Ἄρθρον 12. Ἡ χρηματικὴ ἐπιχορήγησις εἶναι ἀκατάσχετος. Ἐκ τοῦ μισθοῦ δὲ δύναται νὰ κατασχεθῇ μόνον τὸ τέταρτον τοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου ἀναλογοῦντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 13. Ἐκ τῆς εἰς ἑκάστην τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν διδομένης χρηματικῆς ἐπιχορηγήσεως δι' ἐνοίκιον καὶ γραφικὰ ἔξοδα ὁρίζεται ἐτησίως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τὸ δι' ἐνοίκιον τοῦ προξενικοῦ καταστήματος ἀναγκαῖον ποσόν, καὶ περὶ τούτου ὀφείλει ἡ προξενικὴ Ἀρχὴ λογοδοσίαν, περὶ δὲ τοῦ ὑπολοίπου, ὅπου καὶ ὁσάκις μένῃ περίσσευμα, χρησιμεύοντος εἰς τὰς ἄλλας τοῦ γραφείου αὐτῆς δαπάνας, ἀπαλλάσσεται πάσης λογοδοσίας.

Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιρεῖται τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, παρ' οὗ ὀφείλεται τακτικὴ λογοδοσία διὰ πᾶσαν διδομένην παρ' αὐτῷ χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν.

Ἄρθρον 14. Ὁ ταμίας τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ἔχει βαθμὸν ἐπαρχιακοῦ ταμίου ἀ. τάξεως καὶ εἶναι μόνος ὑπόλογος πρὸς τὸ Δημόσιον περὶ τῶν διαχειριζομένων παρ' αὐτοῦ χρημάτων.

Ὁσάκις ὁ ταμίας ἤθελεν ἀρνηθῇ πληρωμὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Πρέσβεως, ὀφείλει νὰ αἰτιολογήσῃ ἐγγράφως πρὸς αὐτὸν τὴν ἄρνησίν του. Ἐὰν καὶ τούτου γενομένου, ὁ Πρέσβυς ἀπαιτήσῃ ἐγγράφως καὶ ὑπ' εὐθύνην του τὴν πληρωμήν, ὁ ταμίας πληρώνει μὲν ἄνευ περαιτέρω ἀναβολῆς, ἀλλ' ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἐπισυνάπτων εἰς τὴν ἀναφοράν του τὴν διαταγὴν τοῦ Πρέσβεως καὶ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Ὁ δὲ Πρέσβυς ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 15. Τὸ διὰ τοῦ νόμου τῆς 31 Μαρτίου 1858 συσταθὲν ἐν Γαλατᾷ ναυτιλιακὸν τμῆμα καταργεῖται καὶ συγχωνεύεται εἰς τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας. Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐνεργεῖ τοῦ λοιποῦ, ὅπως καὶ πρότερον ὁ διευθυντής, τὰ δὲ ναυτιλιακὰ τέλη εἰσπράττει ὁ ταμίας τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου.

"Αρθρον 16. Συνιστᾶται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν θέσις διαρκοῦς ἐπιθεωρητοῦ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικῶν ἀρχῶν, ἔχοντος βαθμὸν τιμηματάρχου ἀ. ἢ β'. τάξεως. Ὁ ἐπιθεωρητὴς κύριον ἔργον ἔχει νὰ ἐπιθεωρῇ ἐπιτοπίως κατὰ διαταγὴν ἑκάστοτε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τὰς προξενικὰς ἀρχάς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, καὶ νὰ ἐρευνᾷ περὶ τοῦ πῶς οἱ προξενικοὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι ἐφαρμόζουσι τοὺς διέποντας τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν νόμους καὶ λοιπὰς διατάξεις.

Ἐφ' ὅσον χρόνον δὲν διατελεῖ ἐν περιοδείᾳ, ἐργάζεται παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ θέλουσιν ὁρισθῇ ἀκριβέστερον διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς, ἐκτὸς τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ μισθοῦ, λαμβάνει ὡς ὁδοιπορικὰ τὸν ναῦλον καὶ τὰ ἀγώγια καὶ ἐπιμίσθιον ὁριζόμενον ἑκάστοτε διὰ Β. Διατάγματος.

"Αρθρον 17. Οἱ διερμηνεῖς τῶν γενικῶν προξενείων, προξενείων καὶ ὑποπροξενείων ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως ἀ. ἢ β'. τάξεως, ὅστις ἀπονέμεται αὐτοῖς διὰ Β. Διατάγματος.

"Αρθρον 18. Δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐπίτιμος βαθμὸς καὶ τίτλος γενικοῦ προξένου εἰς πρόξενον, ἐπίτιμος βαθμὸς καὶ τίτλος ὑποπροξένου εἰς γραμματέα γενικοῦ προξενείου ἢ προξενείου ἢ πράκτορα, μετὰ δεκαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ προξενικῷ κλάδῳ καὶ ἑξαετῆ τοὐλάχιστον ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ἂν ἤθελε διακριθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

"Αρθρον 19. Διατηρεῖται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐξ ἀνωτέρας εἰς κατωτέραν θέσιν διοριζομένου ἢ μετατιθεμένου, ἂν πράγματι ὑπηρέτησεν ἐπὶ τρία τοὐλάχιστον ἔτη εἰς τὴν ἀνωτέραν θέσιν.

"Αρθρον 20. Τὸ κατὰ τὸ Ῥωσσικὸν Κράτος ἐν Ὀδησσῷ προξενεῖον προβιβάζεται εἰς Γενικὸν Προξενεῖον.

"Αρθρον 21. Πᾶσα ἀποδοχὴ παρά τινος τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, εἰς χρήματα ἢ εἶδος, εἴτε πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ παράλειψιν πράξεως ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, εἴτε πρὸς ἀμοιβὴν πεπελεσμένης ἤδη πράξεως τῆς ὑπηρεσίας, μὴ ῥητῶς ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιτρεπομένης, εἶναι ἀθέμιτος, οὐδὲ νομιμοποιεῖται διὰ τῆς συνηθείας, καὶ ἐπισύρει κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου τὰς ποινὰς τῶν ἄρθρων 456 καὶ ἑπομένων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

"Αρθρον 22. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

"Αρθρον 23. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν μέχρι τοῦδε περὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐκδεδομένων νόμων, Β. Διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν, ὅσοι ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Διερμηνευτικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας Νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τοῦ ὑποβληθέντος ἑτέρου νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν, κανονίζονται τὰ περὶ Διερμηνέων τῶν προξενείων καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει διερμηνευτικὴ ὑπηρεσία δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν προξενικὴν, ἀλλ' ἀποτελεῖ ἴδιον τῆς Πρεσβείας Γραφεῖον, ἐπαναγκες ἀποβαίνει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ αὐτῆς δι' ἰδίων διατάξεων. Διὰ τοῦ νόμου τῆς 11 Ἰουλίου 1853 τὸ προσωπικὸν τοῦ Διερμηνευτικοῦ Γραφείου ὁρίζεται εἰς 3 διερμηνεῖς, τρεῖς μαθευομένους, ἕνα καθηγητὴν τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν, ἕνα θυρωρὸν καὶ ἕνα κλητῆρα. Κατόπιν ἐπῆλθον οἱ νόμοι τῆς 3 Μαρτίου 1860 καὶ 1 Φεβρίου 1861, οἵτινες προσέθηκαν δ'. καὶ ε'. Διερμηνέα. Ἔκτοτε δὲ παρέστη ἡ ἀνάγκη, οὗ μόνον ν' αὐξηθῇ ἡ μισθοδοσία ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ, καὶ περὶ τούτου περιττὸν κρίνω νὰ μακρηγορήσω, εἰπὼν τὰ δέοντα ἐν τῇ ἑτέρᾳ μου ἐκθέσει περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ γείνωσιν ἕτεραί τινες τροποποιήσεις. Περὶ τούτων δὲ θέλω ὑποβάλει συντόμους τινὰς παρατηρήσεις.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου τῆς 11 Ἰουλίου 1853, ὑποχρεοῦνται οἱ μαθητευόμενοι νὰ σπουδάζωσιν ἀνενδότως τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν καὶ νὰ δίδωσιν ἐτησίως ἐξετάσεις. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ ἄρθρου τούτου συνεστήθη διερμηνευτικὸν σχολεῖον, ὅπερ ἐραδιούργησε διωργανώθη ἀκριβέστερον διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1869 Β. Διατάγματος· ἐπετράπη δὲ εἰς αὐτὸ νὰ φοιτῶσι δωρεὰν καὶ ἄλλοι Ἑλληνόπαιδες, πλὴν τῶν μαθητευομένων. Ἀτυχῶς ὅμως τὰ πράγματα δὲν ἐπλήρωσαν τὰς ἐλ-

πίδας τοῦ νομοθέτου καὶ τὸ διερμηνευτικὸν σχολεῖον οὐδένα ἔφερε καρπόν. Τὰ αἴτια τῆς ἀποτυχίας δύνανται νὰ ἦναι πολλὰ καὶ διάφορα, τὰ κυριώτερα ὅμως εἶναι, φρονῶ, ὅτι οἱ μαθητευόμενοι, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ γραφεῖον καὶ τὰς ὑπὸ τῆς διερμηνείας διεξαγομένας ὑποθέσεις, οὔτε ἀσχολοῦνται, οὔτε καιρὸν ἀποχρῶντα ἔχουσι ν' ἀσχοληθῶσιν εἰς τακτικὴν σπουδὴν καὶ αὔξησιν τῶν γνώσεών των, ὡρίμου δὲ ὄντες ὑπωσοῦν ἡλικίας, ἀποβαίνουσι καὶ ἀνεπιτήδειοι πρὸς τοῦτο, ἐπομένως οὐδεμία πρόοδος γίνεται. Ἀφ' ἑτέρου, εἰς τὸ σχολεῖον οὐδεὶς ἕτερος σχεδὸν φοιτᾷ, ἀλλὰ καὶ ἂν τις τὸ ἔπραξέ ποτε, χάριν δοκιμῆς, μετὰ παρέλευσιν καιροῦ τινος ἀπεσύρθη, πεισθεὶς ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ προσδοκᾷ πραγωγὴν καὶ ἀμοιβήν τινα τῶν κόπων αὐτοῦ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οὐδεὶς εὐπορῶν ἀφοσιοῦται εἰς τοιοῦτο στάδιον, ἀλλὰ μόνον οἱ ἐλπίζοντες ἐξ αὐτοῦ νὰ ζήσωσιν. Παραλείπω ὅτι καὶ ἡ ἄξιου Καθηγητοῦ εὕρεσις ἀποβαίνει δυσχερεστάτη, ἕνεκα τῆς διδομένης αὐτῷ γλίσχρου ἀμοιβῆς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονῶ, ὅτι καὶ ἡ τοῦ καθηγητοῦ θέσις καὶ αἱ τῶν μαθητευομένων πρέπει νὰ καταργηθῶσι καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ διορισθῶσιν εἰς διερμηνεὺς καὶ δύω ἀκόλουθοι, μέχρις οὗ ληφθῇ πρόνοια περὶ συστάσεως πλήρους καὶ εἰδικῆς σχολῆς τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν, εἴτε ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, εἴτε ὅπου ἀλλαχοῦ ἤθελε κριθῇ πρόσφορον, ὅτε μόνον ἔσεται ἐφικτὸς καὶ ὁ ὁρισμὸς τῶν προσόντων τῶν Διερμηνέων. Τὸ προκείμενον ζήτημα, μετὰ τὰς ἐπαναληφθείσας ἀποτυχίας, χρήζει πολλῆς μελέτης, διὸ καὶ ἡ Β. Κυβέρνησις θέλει σκεφθῇ κατόπιν περὶ τούτου.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Διερμηνευτικοῦ Γραφείου συμποσοῦται σήμερον εἰς δρ. 38,400, προστιθεμένων δὲ καὶ τῶν ἐξόδων κινήσεως, ἄτινα ἕκαστος διερμηνεὺς λαμβάνει ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς Πρεσβείας, τὰ ὁποῖα ὅμως μετὰ τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας πρέπει νὰ παύσωσιν . . . . . δρ. 3,600

Ἔχομεν ὁλικὴν δαπάνην . . . . . δρ. 41,000

ἡ δὲ κατὰ τὸ νομοσχέδιον δαπάνη συμποσοῦται εἰς δρ. 51,120, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον 10,120, αἵτινες θέλουσι καλυφθῆ, βεβαίως, ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν προξενικῶν τελῶν, ὅπως ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὸ περὶ τούτων νομοσχέδιον ἐκθέσει μου ἀναφέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς
ΙΩ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Διερμηνευτικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Τὸ γραφεῖον τῆς Διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας σύγκειται ἐκ πέντε διερμηνέων, ἤτοι ἑνὸς πρώτου, ἑνὸς δευτέρου, ἑνὸς τρίτου καὶ δύω τεταρτων ὁμοιοβάθμων, ἐκ δύω ἀκολούθων, ἑνὸς γραφέως, ἑνὸς θυρωροῦ (καπουγλάνη) παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ, καὶ δύω γιασαξήδων·

Ἄρθρον 2. Ὁ ά. διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν τμηματάρχου ά. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 1100. Ὁ β'. διερμηνεὺς βαθμὸν τμηματάρχου β'. τάξεως καὶ μισθὸν ἐκ δραχ. 700. Ὁ γ'. διερμηνεὺς βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως ά. τάξεως καὶ μισθὸν ἐκ δρ. 500· οἱ δύω δ' ἕτεροι διερμηνεῖς βαθμὸν ὑπουργ. Γραμματέως β'. τάξεως καὶ μισθὸν ἕκαστος ἐκ δρ. 400.

Οἱ δύω Ἀκόλουθοι βαθμὸν γραφέως ὑπουργικοῦ ά. τάξεως καὶ μισθὸν ἕκαστος δρ. 300.

Ὁ γραφεὺς βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως β'. τάξεως καὶ μισθὸν δρ. 200.

Ὁ θυρωρὸς παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ ἔχει μηνιαῖον μισθὸν δρ. 200.

Οἱ γιασαξήδες ἕκαστος δρ. 80.

Ἄρθρον 3. Αἱ περὶ διορισμοῦ, πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ παύσεως διατάξεις τοῦ περὶ προσόντων τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Διερμηνευτικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Ὁ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ θυρωρὸς καὶ οἱ γιασαξήδες διορίζονται καὶ παύονται παρὰ τοῦ Πρέσβεως τῇ προτάσει τοῦ ά. διερμηνέως. Ἀλλ' ὁ θυρωρὸς μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν, μόνον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ δύναται νὰ παυθῇ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ά. διερμηνέως καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Πρέσβεως.

Ἄρθρον 4. Εἰδικὸς νόμος θέλει ὁρίσει τὰ προσόντα ἐν γένει τῶν διερμηνέων καὶ προνοήσει περὶ συστάσεως διερμηνευτικῶν σχολείων καὶ ἕδρας τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν.

Ἄρθρον 5. Πᾶσα ἀποδοχὴ παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων εἰς χρήματα ἢ εἴδη, εἴτε πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ παράλειψιν πράξεως ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, εἴτε πρὸς ἀμοιβὴν τετελεσμένης εἴδη πράξεως τῆς ὑπηρεσίας, μὴ ἐπιτρεπομένης, εἶναι ἀθέμιτος· οὐδὲ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς νενομοποιημένη διὰ τῆς συνηθείας, καὶ ἐπισύρει κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου **756** καὶ ἐπόμ. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 6. Καταργοῦνται 1) ὁ νόμος τῆς **11** Ἰουλίου **1853** περὶ ὀργανισμοῦ τῶν γραφείων τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας· 2) ὁ τῆς **3** Μαρτίου **1860** περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτέρω νόμου· 3) ὁ τῆς **1** Σεπτεμβρίου **1864** περὶ προσθήκης τοῦ ε. διερμηνέως· 4) τὸ ἀπὸ **18** Ἰουλίου **1869** Β. Διάταγμα περὶ συστάσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ διερμηνευτικοῦ σχολείου παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείᾳ· 5) καταργεῖται καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ διάταξις νόμου ἢ Β. Διατάγματος, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 7. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ε Κ Θ Ε Σ Ι Σ

Συντάσσουσα τὸ περὶ προσόντων τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οὔτε καλὸς ὀργανισμὸς τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν, οὔτε καλὴ καὶ ἐπαρκεστάτη μισθοδοσία τῶν προξενικῶν λειτουργῶν, οὔτε ἄριστοι νόμοι περὶ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν χρησιμεύουσιν, ὁπόταν δὲν νομοθετηθῶσι τὰ προσόντα, ἅτινα πρέπει νὰ κατέχωσιν οἱ εἰς προξενικὴν ὑπηρεσίαν διοριζόμενοι, καὶ δὲν ὁρισθῇ ὁ τρόπος, καθ' ὃν οὗτοι δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὸ στάδιον αὐτό.

Ἂν ὁ ἁπλοῦς δικαστὴς πρέπει νὰ ἦναι ἐπιστήμων τῆς Νομικῆς ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ἔχει συνεργάτας ἄλλους ἐπιστήμονας, καὶ ὅπου ἐν ἀνάγκῃ δύναται εὐκόλως νὰ συμβουλευθῇ νομομαθεῖς

καὶ νομοδιδασκάλους, πῶς εἶναι δυνατὸν ἀνὴρ ἀδαὴς τῆς Νομικῆς ἐπιστήμης νὰ διευθύνῃ προξενικὴν ἀρχὴν καὶ νὰ δικάζῃ ἐπομένως ὡς πρόεδρος δικαστηρίου ἐν Τουρκίᾳ, ὅπου θέλει ἔχει ὡς συνδικαστὰς ἄνδρας, ἐντίμους μὲν καὶ νοήμονας, ἀλλ' ἐπίσης ὡς ἐκείνος ἀδαεῖς περὶ τὴν νομικὴν, καὶ ὅπου οὔτε διερμηνεῖς ἐπιστήμονας, οὔτε νομομαθεῖς ἄλλους δύναται εὐκόλως νὰ εὕρῃ ἵνα συμβουλευθῇ ἐν ἀνάγκῃ;

Μακρὰ, ἀλλὰ θλιβερὰ πεῖρα κατέδειξε μέχρι τοῦδε, ὁπόσα ἄτοπα προέκυψαν καὶ προκύπτουσιν ἐκ τοῦ διορισμοῦ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος προξένων καὶ ὑποπροξένων, μὴ περὶ τὴν Νομικὴν ἐπιστημόνων, καὶ ὁπόσον ἕνεκα τούτου εἰς ἄλλα μέρη ἡ προξενικὴ ὑπηρεσία ἐξυπηρετήθη καὶ ἐδυσχερίσθη.

Τὴν διόρθωσιν ἢ μᾶλλον τὴν ἐξάλειψιν τῶν τοιούτων ἀτοπημάτων σκοπὸν ἔχει τὸ διὰ τῆς παρούσης ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον. Αἱ διάφοροι αὐτοῦ διατάξεις εἰσὶ τοσοῦτον εὔλογοι καὶ τοσοῦτον παιστικαὶ, ὥστε δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην μεγάλης ἀναπτύξεως. Δὲν εἶναι βεβαίως τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καθ' ὅλα τέλειον, ἀλλ' εἶναι καταλληλον πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, καὶ τοιοῦτον ὅπουν συνετάχθη θέλει ἀναντιρρήτως ἐπιφέρει ἄριστα ἀποτελέσματα· θέλει ἐμπνεύσει πλείονα ἐμπιστοσύνην ὡς πρὸς τὴν δικαίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ θέλει ἀνεγείρει τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑλληνικῆς προξενικῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἐξέτασις τῶν αἰτούντων προξενικὰς θέσεις ἐθεωρήθη ἀναγκαία, καθότι ἡ πεῖρα κατέδειξεν ὅτι μόνα τὰ διπλώματα τῶν Πανεπιστημίων δὲν ἀρκοῦσιν ἵνα παρέξωσιν ὅλα τὰ ἐγγύα τῆς ἱκανότητος καὶ καταλληλότητος αὐτῶν. Ἄλλως τε οἱ εἰς τὸν προξενικὸν κλάδον κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ὑπηρετοῦντες δὲν ἔχουσι μόνον δικαστικὰ καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσωσι. Τὰ ἔργα αὐτῶν εἰσι ποικίλα, ἐπεκτεινόμενα εἰς ἅπαντας σχεδὸν τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, δι' ὃ καὶ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν οὗτοι γνώσεις ξένων γλωσσῶν, πεῖράν τινα περὶ τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν καὶ συμπερίφορὰν διακεκριμένην.

Περὶ τούτων πάντων προνοεῖ δεόντως τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, ὅπερ ἐλπίζω νὰ ψηφίσῃ ἡ Βουλὴ ὅτι τάχιον, ἵνα τακτοποιηθῇ τέλος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡ τόσον σπουδαία αὕτη ὑπηρεσία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **27** Νοεμβρίου **1874**.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς

Ι. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Περὶ προσόντων τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν προσόντων τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικῶν ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικὰ προσόντα.

Ἄρθρον **1.** Οὐδεὶς διορίζεται προξενικὸς ὑπάλληλος κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος.

α') Ἂν δὲν ἦναι πολίτης Ἕλλην·

β') Ἂν δὲν συνεπλήρωσε τὸ **18** ἔτος τῆς ἡλικίας του·

γ') Ἂν κατεδικάσθη ἕνεκα πράξεων προβλεπομένων ἐν τοῖς ἄρθροις **21, 22, 152, 456—462, 470—472** καὶ **482—486** τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου α. δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς διερμηνεῖς, οἵτινες δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ ἐξ ἀλλοδαπῶν, ἂν δὲν ὑπάρχωσι πολῖται Ἕλληνες ἱκανοὶ νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντα ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εἰδικὰ προσόντα.

Ἄρθρον **2.** Οὐδεὶς διορίζεται γραφεὺς προξενείου ἢ γενικοῦ προξενείου, ἂν δὲν φέρῃ ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Ἄρθρον **3.** Οὐδεὶς διορίζεται γραμματεὺς προξενείου ἢ β'. τάξεως γραμματεὺς τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας·

α') Ἂν δὲν συνεπλήρωσε τὸ **23** ἔτος τῆς ἡλικίας του·

β') Ἂν δὲν φέρῃ δίπλωμα νομικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου·

γ') Ἂν δὲν ὑπηρέτησε παρά τινι δημοσίῳ γραφείῳ ἓν ἔτος, καὶ ὡς δικαστὴς ἢ πάρεδρος πολυμελοῦς δικαστηρίου ἕτερον ἓν ἔτος ἢ ὡς δικηγόρος δύο ἔτη·

δ') Ἂν δὲν γινώσκῃ νὰ λαλῇ καὶ νὰ γράφῃ ὀρθῶς τὴν γαλικήν·

ε') Ἂν δὲν δοκιμασθῇ ὑπὸ τῆς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον **4.** Οὐδεὶς διορίζεται ἔμμισθος πάρεδρος δικαστὴς προξενικοῦ δικαστηρίου·

α') Ἂν δὲν φέρῃ δίπλωμα νομικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου·

β') Ἂν δὲν ὑπηρέτησε δύο ἔτη τοὐλάχιστον ὡς δικαστὴς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ὡς εἰσαγγελεὺς ἢ **4** ἔτη ὡς δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίοις, ἢ ὡς γραμματεὺς γενικοῦ προξενείου, προξενείου, ἢ ὑποπροξένου.

Ἄρθρον **5.** Οὐδεὶς διορίζεται πρόεδρος προξενικοῦ δικαστηρίου·

α') Ἂν δὲν φέρῃ δίπλωμα νομικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου·

β') Ἂν δὲν ὑπηρέτησε **4** ἔτη τοὐλάχιστον ὡς δικαστὴς πολυμελοῦς δικαστηρίου τοῦ Κράτους ἢ προξενικοῦ, ἢ ὡς εἰσαγγελεὺς ἢ **6** ἔτη ὡς δικηγόρος.

Ἄρθρον **6.** Οὐδεὶς διορίζεται λιμενάρχης παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείᾳ, ἂν δὲν ὑπηρέτησε **5** ἔτη εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικόν, ἢ δέκα ἔτη εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ διορισμοῦ.

Ἄρθρον **7.** Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι, οἱ πρόεδροι καὶ οἱ πάρεδροι δικασταὶ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ὅπου ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ διερμηνεῖς τῶν γεν. προξενείων καὶ προξενείων, καθὼς καὶ οἱ ἰσοβάθμιοι ὑπάλληλοι τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ ὁ παρ' αὐτῇ λιμενάρχης διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον **8.** Οἱ γραφεῖς τῶν γεν. προξενείων, προξενείων καὶ ὑποπροξενείων καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, καὶ οἱ διερμηνεῖς τῶν ὑποπροξενείων διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου αὐτῶν.

Ἄρθρον **9.** Οἱ προξενικοὶ πράκτορες διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἁρμοδίου γεν. προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου.

Ἄρθρον **10.** Οἱ κλητῆρες καὶ οἱ γιασαξῆδες διορίζονται πανταχοῦ ὑπὸ τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου αὐτῶν.

Ἄρθρον **11.** Ὁ διορισμὸς τῶν γεν. προξένων, προξένων, ὑ-

ποπροξένων καὶ γραμματέων γίεται συνήθως ἐκ τῆς κατωτάτης βαθμίδος· τοιαύτη δὲ εἶναι ἡ θέσις γραμματέως προξενείου.

Ἄρθρον 12. Γενικὸς πρόξενος καὶ πρόξενος δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ἐξ ἄλλου κλάδου τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ὁπόταν ἔχῃ δίπλωμα νομικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου, καὶ ἡλικίαν τριάκοντα τοὐλάχιστον ἐτῶν, γινώσκῃ δὲ νὰ ὁμιλῇ καὶ γράφῃ καλῶς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Δύναται δὲ ὡσαύτως νὰ διορισθῇ ὑποπρόξενος ἢ γραμματεὺς Γενικοῦ προξενείου ὁ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον διατελέσας ὑπουργικὸς γραμματεὺς Α'. ἢ Β'. τάξεως, ὁπόταν ὅμως ἔχῃ δίπλωμα νομικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου καὶ γινώσκῃ νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ καλῶς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Γραμματεὺς δὲ προξενείου δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ὁ ἐπὶ ἑπταετίαν διατελέσας ὡς ἀκόλουθος ἐν τῷ αὐτῷ ὑπουργείῳ, ὁπόταν ἔχῃ τὰ ἀνωτέρω ὡρισμένα προσόντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ προβιβασμῶν.

Ἄρθρον 13. Ὁ προβιβασμὸς γίνεται μόνον ἀπὸ τῆς κατωτέρας εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν κατὰ βαθμὸν θέσιν.

Ἄρθρον 14. Ὁ γραμματεὺς προξενείου δύναται νὰ προβιβασθῇ εἰς θέσιν γραμματέως γενικοῦ προξενείου ἢ ἀ. τάξεως γραμματέως τοῦ Ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ἢ ὑποπροξένου μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 15. Ὁ γραμματεὺς γεν. προξενείου, ὁ ἀ. τάξεως γραμματεὺς τοῦ Ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ ὁ ὑποπρόξενος δύναται νὰ προβιβασθῇ εἰς θέσιν προξένου μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 16. Ὁ ἐμμισθος πάρεδρος δικαστὴς προξενικοῦ δικαστηρίου δύναται νὰ προβιβασθῇ εἰς θέσιν προξένου μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἂν κατέχῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα προσόντα.

Ἄρθρον 17. Ὁ πρόξενος δύναται νὰ προβιβασθῇ εἰς θέσιν γεν. προξένου μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 18. Ὁ παρὰ γεν. προξενείῳ, προξενείῳ ἢ ὑποπροξενείῳ γραφεὺς δύναται νὰ προβιβασθῇ κατὰ προτίμησιν εἰς θέσιν γραμματέως προξενείου ἢ εἰς θέσιν γραμματέως δ'. τάξεως τοῦ Ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας,

ἂν κατέχῃ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου· ἀπαιτούμενα προσόντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 19. Ὡς πρὸς τὰς πειθαρχικὰς ποινάς, ἤτοι τὸ εἶδος, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰς συνεπείας αὐτῶν, ἰσχύουσι καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς προξενικοὺς πράκτορας, τοὺς γραφεῖς καὶ κλητῆρας αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 293 (πλὴν τοῦ ἐδαφίου 3), 294—297 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τὸ διάταγμα τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1836.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου ἢ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, πλὴν τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς παύσεως, ἥτις ἐπιβάλλεται ὑπὸ μόνου αὐτοῦ.

Πρὸ τῆς ἐκδόσεως πειθαρχικῆς ἀποφάσεως προσκαλεῖται ὁ ὑπάλληλος νὰ ἀπολογηθῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν του ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ἐν τῇ αὐτῇ μὲν πόλει ὑπηρετῶν, ἐντὸς 48 ὡρῶν τὸ πολύ, ἀλλαχοῦ δὲ ἐντὸς ἀναλόγου χρονικοῦ διαστήματος, ὁριζομένου παρὰ τοῦ προϊσταμένου του.

Κατὰ πάσης ἀποφάσεως τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπιβαλούσης πειθαρχικὴν ποινήν, ἐπιτρέπεται ἔκκλησις πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν τιμωρούμενον. Αἱ ἀποφάσεις, αἱ ἐπιβάλλουσαι πρόστιμον μέχρι τῶν δραχμῶν 15, εἶσιν ἀνέκκλητοι.

Ἄρθρον 20. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 277, 280, 281, 291 καὶ 292 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τὰς ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ἐπιτρεπομένας.

Ἄρθρον 21. Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπάρχει βιβλίον περιέχον τὰ ὀνόματα, τὰ προσόντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἑκάστου προξενικοῦ ὑπαλλήλου, μετὰ σημειώσεως τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἃς ἔλαστος αὐτῶν ὑπέστη. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀριθμεῖται καὶ μονογραφεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ φυλάττεται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τμηματάρχου καὶ ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ.

Πᾶσα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἀλλοίωσις ἢ ψευδὴς ἐγγραφὴ τιμωρεῖται ὡς πλαστογραφία δημοσίου ἐγγράφου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἕκαστος ὑπάλληλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπόσπα-

σμα τοῦ εἰς αὐτὸν ἀφορῶντος χωρίου τοῦ βιβλίου καὶ νὰ αἰτῆται τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἡμαρτημένων, γενομένην πάντοτε κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ ἠτιολογημένην.

Πᾶς προϊσταμένος προξενικῆς Ἀρχῆς ὀφείλει ν' ἀποστέλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων εἰς τοὺς τιμωρουμένους ἀντίγραφα τῶν ἀνεκκλήτων καὶ τῶν ἐκκλητῶν, ἀφοῦ γίνωσιν ὁριστικαί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Τ'.

Περὶ παύσεων.

Ἄρθρον 22. Ὁ προξενικὸς ὑπάλληλος παύεται διοικητικῶς καὶ τὰς ἑξῆς περιπτώσεις·

α') Ἂν δὶς τοὐλάχιστον τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς διὰ προσωρινῆς παύσεως·

β') Ἂν περιπέσῃ εἰς διανοητικὴν ἢ σωματικὴν ἀνικανότητα διαρκέσασαν πλέον τῶν ἓξ μηνῶν, ἥτις κατὰ γνωμοδότησιν ἐνόρκου ἰατρικοῦ συμβουλίου θέλει παραταθῇ πλέον τοῦ ἔτους.

Ὁ ὑπάλληλος, οὗ καταργήθη ἡ θέσις, θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως πεπαυμένος.

Ἄρθρον 23. Ὁ ἐπὶ κακουργήματι προφυλακισθεὶς καὶ ὁ ἐπὶ πλημμελήματι, ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁριζομένων, παραπεμφθεὶς εἰς δίκην, παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας, μέχρις οὗ ἐκδοθῇ ὁριστικὴ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἀθωωτικὴ ἀπόφασις.

Βούλευμα, παῦον πρὸς καιρὸν τὴν ἀνάκρισιν, δὲν ἰσχύει νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὸν κατηγορηθέντα ὑπάλληλον, ὅστις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει παύεται ὁριστικῶς καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, μέχρις οὗ ἐκδοθῇ ὁριστικὴ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἀθωωτικὴ ἀπόφασις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐξετάσεως.

Ἄρθρον 24. Πρὸς ἐξέτασιν τῶν αἰτούντων νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσεις γραμματέων προξενείων καθίσταται παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ διαρκὴς πενταμελὴς ἐπιτροπή, συγκειμένη ἐκ τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν τμηματάρχου, τοῦ ἐπὶ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας τμηματάρχου, τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, ἢ, κω-

λυομένου, ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἕδρας τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς γνώσεως ἑνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις γυμνασίων.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνέρχεται ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἂν ὑπάρχωσι τρεῖς τοὐλάχιστον αἰτοῦντες.

Ἄρθρον 25. Ὁ αἰτῶν νὰ διορισθῇ εἰς θέσιν γραμματέως προξενείου ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀναφοράν, εἰς ἣν ἐπισυνάπτει ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ·

α.) Πιστοποιητικὸν γεννήσεως, ἐξ οὗ νὰ βεβαιοῦται ὅτι συνεπλήρωσε τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β.) Τὰ πανεπιστημιακὰ αὐτοῦ δίπλωμα·

γ.) Πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὅτι ὑπηρέτησε παρ' αὐτῷ ὡς πάρεδρος δικαστὴς ἢ διεκηγόρος·

δ.) Πιστοποιητικὸν τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου τοῦ δημοσίου γραφείου, παρ' ᾧ ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἓν ἔτος.

Ἄρθρον 26. Οἱ αἰτοῦντες ἐξετάζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἀντικειμένων.

α.) Περὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει·

β.) Περὶ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας ἰδίᾳ τῶν εἰς αὐτὴν ἀφορώντων νόμων καὶ Διαταγμάτων καὶ τῶν γενικωτέρων διατάξεων τῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐπικρατειῶν καὶ πρὸ πάντων μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας·

γ.) Περὶ τῶν κυριωτέρων κανόνων τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου·

δ.) Μεταφράζουσι διὰ ζώσης τεμάχιον συγγραφέως ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ πάλιν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Γαλλικήν, καὶ γράφουσιν ἕτερον καθ' ὑπαγόρευσιν Γαλλιστὶ ἐπὶ πίνακος.

Περὶ ἁπάντων τῶν θεμάτων τούτων θέλει συνταχθῇ ὑπὸ τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς λεπτομερὲς πρόγραμμα, ὅπερ τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ θέλει δημοσιευθῇ.

Ἄρθρον 27. Εἰς τοὺς ἀριστεύοντας ἢ λίαν καλῶς ἀπαντῶντας χορηγεῖ ἡ ἐπιτροπὴ πιστοποιητικόν.

Μεταξὺ τῶν οὕτως εὐδοκιμησάντων δύναται ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς νὰ ἐκλέξῃ τῶν παρέχοντα πλείονα προσόντα ἠθικῆς μορφώσεως.

Οἱ λοιποὶ οὐδὲν ἀποκτῶσι δικαίωμα, δύνανται ὅμως νὰ προ-

τιμηθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι, ἐὰν αἱ ἐξετάσεις δὲν ἀναδείξωσιν ἑτέρους ἐξ ἴσου ἱκανούς.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν προσώπων τῶν ἐκτὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους πρὸξενικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 28. Εἰς θέσιν γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου εἰς χώρας, ἐκτὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, δύναται νὰ διορισθῇ κατὰ προτίμησιν.

ἀ.) Ὁ ἡμέδαπὸς, ὁ ἐξασκῶν ἐντίμως τὸ ἐμπόριον ἐνῷ τόπῳ διορίζεται·

β'.) Ὁ ἡμέδαπὸς, ὁ διατελέσας εἴτε εἰς διπλωματικὴν ἢ δικαστικὴν ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίαν, εἴτε εἰς προξενικὴν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος.

Ἐν ἐλλείψει ἡμεδαπῶν ἱκανῶν νὰ καθέξωσι τοιαύτας θέσεις δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ ἀλλοδαποί.

Ἄρθρον 29. Οὐδεὶς εἴτε ἡμεδαπὸς, εἴτε ἀλλοδαπὸς, διορίζεται γεν. πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος, ἂν δὲν γινώσκῃ νὰ λαλῇ καὶ νὰ γράφῃ ὀρθῶς τὴν γαλλικὴν, ἢ τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, ἐνῷ διορίζεται.

Ἄρθρον 30. Ὁ εἰς θέσιν ἐμμίσθου γραμματέως γεν. προξενείου ἢ προξενείου καὶ εἰς χώρας ἐκτὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους διοριζόμενος δέον νὰ κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τοὺς γραμματεῖς τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 31 Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων β'. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν σχετικῶν ἄρθρων περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν διορίζονται, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς καὶ παύονται οἱ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικοὶ ὑπάλληλοι, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐκτὸς αὐτοῦ γεν. προξένους, προξένους, ὑποπροξένους, γραμματεῖς καὶ προξενικοὺς πράκτορας.

Προσωρινὴ διατάξις.

Ἄρθρον 32. Ὅσοι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦσιν ἐν τῇ προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν. Ὅσοι δὲ ἔχουσι συμπεπληρωμένην 8ετῆ ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν δύνανται, εὑρεθέντες ἐκτὸς αὐτῆς, νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου, καὶ ἂν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσι στερῶνται τῶν

ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2—6, 31—33 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων προσόντων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ Νομοσχέδιον προσθέτων διατάξεων εἰς τὸν περὶ Προξενικῶν τελῶν νόμων τῆς 3 Μαΐου 1874.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Διὰ τῆς ἀπονομῆς τακτικοῦ μισθοῦ εἰς ἁπάσας τὰς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἡμετέρας προξενικὰς ἀρχὰς, τῆς προσθήκης ἐπιχορηγήσεως δαψιλεστέρας καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἤδη ἐμμισθους, καὶ διὰ τῆς ἐπαρκεστέρας μισθοδοτήσεως τοῦ διερμηνευτικοῦ γραφείου τῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἡμετέρας Πρεσβείας, προκύπτει δαπάνη διπλασία σχεδὸν τῆς μέχρι τοῦδε γινομένης. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων τούτων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας μέλλουσιν ἰδίως νὰ ὠφεληθῶσιν αἱ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν κοινότητες τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, δίκαιον εἶναι αὐταὶ νὰ ὑποστῶσι καὶ τὴν προστεθεμένην δαπάνην, εἰμὴ ἐξ ὁλοκλήρου, τοὐλάχιστον κατὰ τὸ πλεῖστον, διότι τὸ Δημόσιον βαρύνεται ἤδη μὲ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 175,000 περίπου, καὶ τοῦτο γενήσεται καταφανέστερον ἐκ τοῦ ἑπομένου συνοπτικοῦ πίνακος.

Τὸ Δημόσιον δαπανᾷ διὰ τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας	δρ.	386,004
Διὰ δὲ τὸ διερμηνευτικὸν αὐτῆς γραφεῖον . .	»	38,400
		424,404
Εἰσπράττει δὲ κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τελευταίων τεσσάρων ἐτῶν	δρ.	250,000
Βαρύνεται ἑπομένως ἐτησίως μὲ τὸ ποσὸν . .	»	174,404

Κατὰ τὰς προτεινομένας δὲ μεταρρυθμίσεις·

Ἡ προξενικὴ ὑπηρεσία ἐν γένει καὶ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ῥέπουσιν ἐτησίως δαπάνην	δρ.	720,780
Τὸ διερμηνευτικὸν δὲ τῆς Πρεσβείας γραφεῖον	»	51,120
ἥτοι ἐν ὅλῳ	δρ.	771,900

Ἐκπιπτομένων δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ἤδη εἰσπραττομένων	δρ. 250,000	
καὶ τοῦ ἤδη βαρύνοντος τὸ Δημόσιον ποσοῦ	» 174,404	424,404
Ὑπολείπεται αὔξησις δαπάνης		347,496

Τὸ ποσὸν λοιπὸν τοῦτο τῶν 347,496 πρόκειται ἤδη νὰ καλυφθῇ διὰ τῆς εὑρέσεως νέων πόρων, καὶ πρὸς εὐκολίαν τοῦ σκοποῦ τούτου ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν ψῆφον τὰ ἑπόμενα μέτρα.

Καὶ πρῶτον τὰ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ναυτιλίας καταβαλλόμενα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Προξενικὰς ἀρχὰς τέλη, ὅπως ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ νόμου τῆς 27 Ἰουλίου 1860, εἶναι ὁμολογουμένως ἐλαφρά. Δὲν ἐνόμισα ὅμως συμφέρον νὰ ἐπενέγκω εἰς αὐτὰ τὴν ἐλαχίστην προσθήκην, διότι, καθὸσον καὶ ἐγὼ αὐτὸς γινώσκω, καὶ παρ' εἰδημόνων ἐπληροφορήθην, ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ καταβλιπτικὴ εἰς τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν, τὸ μὲν διὰ τὰς πολυειδεῖς αὐτῆς ἀνάγκας καὶ τὸν βαρὺν συναγωνισμόν, ὃν ὑφίσταται πρὸς τὴν τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν καὶ μάλιστα τὴν ἀτμοκίνητον ναυτιλίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ ὑπέρογκον τῶν τελῶν, ὅσα καταβάλλει πρὸς τὰς ἐγχωρίους ἀρχὰς πολλῶν λιμένων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀλλαχοῦ λοιπὸν φρονῶ, ὅτι ὀφείλομεν νὰ ζητήσωμεν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος καὶ διὰ μέσων ὀλίγων ἢ κἂν ἥττον ἐπαισθητῶν εἰς τοὺς φορολογουμένους. Εἰς τοῦτο δὲ ἰδίως ἐπέστρεψα τὴν προσοχήν μου.

Ἄρθρον 1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 αὐξάνει κατὰ 25 τοῖς 0|0 τὸ τέλος ἐπὶ ὅλων τῶν ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἐπιχειρουμένων πράξεων, ἤτοι δικαστικῶν, συμβολαιογραφικῶν κτλ. πλὴν τῶν ναυτιλιακῶν καὶ τῶν διαμονητηρίων, περὶ ὧν γενήσεται κατωτέρω λόγος. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ναυτιλιακαὶ εἰσπράξεις ὑπολογίζονται περίπου εἰς δραχ. 75,000 ὡς ἔγγιστα, αἱ δὲ ἐκ τοῦ τέλους τῶν διαμονητηρίων, ὡς ἔχουσι σήμερον, εἰς 50,000, ἀφαιρουμένων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὅλου τῶν εἰσοδημάτων, ἤτοι 250,000, ὑπολείπονται δραχ. 125,000, ἐφ' ὧν ἡ προσθήκη τῶν 25 τοῖς 0|0 θέλει φέρει αὔξησιν δραχ. 31,250.

Ἄρθρον 2. Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου τροποποιεῖται τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου τῆς 3 Μαΐου 1860, διότι ἡ πλημμελὴς αὐτοῦ σύνταξις ἔδωκε καὶ δίδει ἀφορμὴν εἰς συνεχεῖς καταχρήσεις. Ἐνῷ δὲν ὁρίζεται τὸ μέγεθος τοῦ χάρτου, ἀπεναντίας τοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἰσχύοντος νόμου

περὶ χαρτοσήμου (ἄρθρ. 5) δὲν ὁρίζεται κἂν ὁ ἀνώτατος ἀριθμὸς τῶν στίχων, ὅπως ἔπραξαν ἄλλοι ξένοι νόμοι, ἀλλὰ τοὐναντίον ὁ κατώτατος. Ἐκ τούτου δὲ συμβαίνει τὸ ἑξῆς ἄτοπον· ὅτι εἰς τὰ πλειότερα προξενικὰ γραφεῖα αἱ παρουσιαζόμεναι ἀναφοραὶ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν μάλιστα συνταττόμενα διάγραφα γράφονται ἐπὶ χάρτου διπλασίου μεγέθους ἀπὸ τοῦ συνήθους, πυκνότατα καὶ διὰ χαρακτήρων λεπτοτάτων, ὥστε ὄχι μόνον διὰ τῆς παρερμηνείας τοῦ νόμου τὸ δημόσιον ζημιοῦται, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν καθίσταται δυσχερεστάτη. Ἔχω δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι κατὰ παραδρομὴν ἐτέθη ἐν τῷ τροποποιουμένῳ νόμῳ τοὐλάχιστον, ὅπερ δὲν ἔχει ἔννοιαν ἀντὶ τὸ πολύ· ἐκ τῆς τροποποιήσεως δὲ ταύτης δύναται νὰ προελθῇ αὔξησις εἰς τὰ ἔσοδα, οὐχὶ ἐλάττων τῶν 5 ἢ 6,000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 3. Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 λύεται ἀμφιβολία ἀναφυεῖσα εἴς τινας περιστάσεις καὶ διαφόρως ἑρμηνευθεῖσα. Κατὰ τὸν νόμον τῆς 18 Δεκεμβρίου 1865, ὑποβάλλονται εἰς ὡρισμένον τέλος χαρτοσήμου αἱ κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 11 Μαρτίου 1866 ἐγκυκλίου του, καὶ εἰς εἰδικὴν περίστασιν ἀπεφήνατο ὅτι «ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κει» μένην ἀκίνητον ἢ κινητὴν περιουσίαν τοῦ Ἕλληνος, διότι οἱ » φορολογικοὶ νόμοι δὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους » κειμένων περιουσιῶν. » Μολονότι ἠδύνατό τις ν' ἀντιτάξῃ ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τέλος εἶναι τὸ τοῦ χαρτοσήμου καὶ ὁ ἐν ἰσχύϊ περὶ προξενικῶν τελῶν νόμος διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἐπιβάλλει τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ ὅλων τῶν πράξεων, ἃς ἐπιχειροῦσιν αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, καὶ αἵτινες ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὑπόκεινται εἰς τέλος σημάνσεως ἀδιακρίτως, ἵνα λείψῃ ὅμως πᾶς δισταγμός, καλὸν εἶναι, φρονοῦμεν, νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς ὅτι ἡ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος κινητὴ περιουσία τοῦ ἀποβιοῦντος Ἕλληνος πληρόνει τὸ νενομισμένον τέλος· εἶναι δὲ καὶ δίκαιον, διότι, κατὰ τὰς συνθήκας, αἱ ἐγχώριαι ἀρχαί, οὐ μόνον οὐδένα δικαιοῦνται νὰ ἐπιβάλλωσιν φόρον, ἀλλ' εἰσὶν ὑπόχρεοι καὶ νὰ μὴ ἀναμιγνώωνται παντάπασιν εἰς τὰς κληρονομίας, ἐκτὸς ὁσάκις ὑπάρχωσιν ἀκίνητα. Τὸ ἐξ αὐτῶν ἔσοδον δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς δέκα χιλιάδας δραχμῶν περίπου, πολὺ ἐνδεχόμενον δὲ νὰ φθάσῃ ἐνίοτε, καὶ μάλιστα ἐν Ῥωμανίᾳ, εἰς τὸ διπλάσιον ποσόν.

Ἄρθρον 4. Κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου, οἱ ἐνδιαφερόμενοι καταβάλλουσιν ὡρισμένα τινὰ δικαιώματα δι' ὅσας

πράξεις οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἐνεργοῦσιν ἐντὸς τῆς ἕδρας των, ἢ καὶ ἐκτὸς μόνον τοῦ γραφείου των. Ἕνεκα δὲ τῆς σιωπῆς τοῦ νόμου, τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπεκράτησε νὰ λαμβάνωσιν αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι, ἀντὶ τοῦ δημοσίου· ἤδη ὅμως ὅτε ἀπονέμεται εἰς ἅπαντας τακτικὴ μισθοδοσία, καὶ μάλιστα ἱκανῶς ἐπαρκὴς, πρέπει ταῦτα νὰ εἰσπράττωνται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου· οὕτω δὲ θέλει ἀραιρεθῇ καὶ ἡ τελευταία ἀφορμὴ εἰς παρεκτροπάς. Ἐξαίρεσις μόνον γίνεται διὰ τοὺς ἀμίσθους δικαστικοὺς ἀναπληρωτάς. Διὰ τῶν ἐπομένων δὲ ἐδαφίων, κανονίζονται τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀνακριτικῶν ἀναπληρωτῶν. Ἐντεῦθεν δύναται, νομίζομεν, νὰ πρεκύψῃ ὠφέλεια εἰς τὸ δημόσιον 4,000 περίπου δραχμῶν.

Ἄρθρον 5. Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἔχει σκοπὸν φορολογικὸν, ἀλλ' ἐτέθη ἐνταῦθα ὡς συνδεόμενον μετὰ τοῦ νόμου περὶ προξενικῶν τελῶν καὶ προτίθεται τὴν ἐπανόρθωσιν ζημίας γενομένης εἰς τοὺς κλητῆρας τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Προξενικῶν ἀρχῶν. Κατὰ τὰ ἰσχύοντα, οἱ Εἰσαγγελεῖς, πρὸς οὓς ἀπιδίδονται δικόγραφα, ἵνα κοινοποιηθῶσιν εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντας Ἕλληνας, λαμβάνουσιν ἀνὰ μίαν δραχμὴν δι' ἀμοιβὴν τοῦ κοινοποιοῦντος Προξενικοῦ κλητῆρος. Τὸ ποσὸν ὅμως τοῦτο εἶναι προδήλως ὀλίγον, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν διαδίκων δὲν διατρίβουσιν ἐντὸς τῆς ἕδρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἀλλ' εἰς τὰ περίχωρα· ἐπομένως οἱ κλητῆρες δαπανῶσι καὶ χρόνον καὶ χρήματα πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ πολλάκις ὥρας δύω, τρεῖς καὶ πλείονας μακρὰν διαμένοντος διαδίκου. Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπάρχουσι κατάλογοι ἐκτελεστοὶ διὰ ποσὰ τριπλάσια τῶν ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων εἰσπραχθέντων.

Ἄρθρον 6. Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τροποποιεῖται τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων, ὅπερ πληρώνουσι οἱ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος διαμένοντες ἡμέτεροι συμπολῖται. Τοῦτο δὲ ἔσεται ὁ ἀξιολογώτερος πόρος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος· καίπερ δὲ ἄμεσον καὶ προσωπικὸν, φρονοῦμεν, ὅτι οὔτε ἐπαχθὴς, οὔτε δύσκολος θέλει ἀποβῇ ἡ εἰσπραξίς του διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προτεινομένων κατωτέρω μέτρων. Ἐξ ὅσων ἔχω βασίμων πληροφοριῶν φαίνεταί μοι βέβαιον, ὅτι τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου καταβάλλεται προθύμως ἐν Τουρκίᾳ, καὶ οὐδέποτε ἠκούσθησαν σπουδαῖα παράπονα κατὰ τοῦ εἴδους τούτου τῆς φορολογίας, διότι καὶ ἐλαφρότατον εἶναι καὶ αἱ ἡμέτεραι προξενικαὶ ἀρχαὶ, ἔμμισθοι καὶ ἄμισθοι, οὐδέποτε

καταφεύγουσιν εἰς τὴν βίαν καὶ τὰ νόμιμα καταναγκαστικὰ μέσα πρὸς εἰσπραξίν του. Τὰ δὲ γενόμενα παράπονα στρέφονται μᾶλλον περὶ ἄλλα παραπτώματα τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐλλείψεις τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας· ἀλλ' ὁπόταν τοσαύτη καταβάλλεται προσοχὴ πρὸς ἐξάλειψιν αὐτῶν, ἐμοὶ βέβαιον ὅτι οἱ ἡμέτεροι συμπολῖται θέλουσιν, οὐ μόνον ἀγογγύστως, ἀλλὰ καὶ μετὰ προθυμίας συντελέσει εἰς ἀνακούρισιν τῆς μελλούσης νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ Δημόσιον δαπάνης, διότι πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν, πρὸ πάντων, ἐπιχειροῦνται αἱ προκείμεναι μεταρρυθμίσεις.

Καὶ πρῶτον, πρὸς εὐχερεστέραν ἀνεύρεσιν τοῦ παρ' ἑκάστου ὀφειλομένου τέλους, παρεδέχθημεν, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε τριῶν, πέντε τάξεις, ὁρίσαντες μεθοδικώτερον τὰ ἐπαγγέλματα, ἀναλόγως τοῦ ὑποτιθεμένου εἰσοδήματος, χωρὶς νὰ πολλαπλασιάσωμεν ἐπὶ πλέον τῶν ἀριθμῶν τῶν πράξεων πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως.

Ἔπειτα ηὐξήσαμεν τὸ τέλος ἑκάστης τῶν τάξεων, ἀλλὰ συγχρόνως νομίζομεν, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ γείνῃ καὶ ἐν αὐταῖς διάκρισις μεταξὺ τῶν διαμενόντων εἰς τὰς μεγαλειτέρας καὶ πλουσιωτέρας πόλεις τῆς Τουρκίας, ἀπὸ τῶν διαμενόντων εἰς τὰς λοιπάς· διότι ὁ ἔμπορος καὶ ὁ τραπεζίτης καὶ ὁ βιομήχανος τοῦ Βιδδίνου καὶ τῶν Σερρῶν καὶ τῆς Τραπεζοῦντος δύναται νὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν ὁμοτέχνων του, συνήθως ὅμως εἶναι κατὰ πολὺ ὑποδεέστερος, κατά τε τὴν ἔκτασιν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἢ ἐν Γαλαζίῳ πρωτεύοντος ἐμπόρου, τραπεζίτου κλπ. ἀναλόγως δὲ πρὸς τὰ μέσα του πρέπει νὰ ἦναι καὶ ἡ τοῦ τέλους ἐπιβολή. Τοιαύτη τις διάκρισις γίνεται διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἐν ἰσχύσει νόμου, ἀλλ' οὐχὶ δεόντως καὶ σκοπίμως, διότι ἀπαιτεῖται μὲν μεῖζον τέλος, παρ' ὅλων ὅμως ἀνεξαιρέτως τῶν κακοίκων τῶν Ἡγεμονιῶν Βλαχίας καὶ Μολδαβίας. Ἐκ τῆς αὐξήσεως δ' ἐν γένει θὰ προκύψῃ, κατ' ἐλάχιστον ὅρον, ποσὸν διπλασίων τοῦ νῦν εἰσπραττομένου, διότι, ἂν τῆς πρώτης τάξεως (ἀντιστοιχούσης πρὸς τὴν δ'. τοῦ ἐν ἰσχύει νόμου) τὸ τέλος αὐξάνῃ ἐπαισθητῶς μόνον εἰς τὰς κατονομαζομένας ἑπτὰ πόλεις, τὸ τῶν λοιπῶν τάξεων ὅμως λαμβάνει ἐν γένει αὔξησιν λόγου ἀξίαν καὶ μάλιστα τῆς ἀ. ὅπερ τριπλασιάζεται μὲν εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκείνας πόλεις, διπλασιάζεται δὲ εἰς πάντα τὰ λοιπὰ μέρη. Ἐπειδὴ δὲ τὸ σήμερον εἰσπραττόμενον ἐκ διαμονητηρίων τέλος ὑπολογί-

ζομέν, κατὰ προσεγγισιν, εἰς δραχ. 50,000, θέλομεν ἔχει αὔξησιν τοὐλάχιστον ἑτέρων 50,000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 7—10. Γνωστὸν εἶναι ὅτι τὸ τέλος διαμονητηρίου δὲν καταβάλλουσιν, εἰμὴ τὸ πολλοστημόριον τῶν ἐντὸς ἑκάστης περιφερείας παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, ὅπου μάλιστα ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς εἶναι ἔμμισθος, διότι πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων μόνον εἰς τοὺς οἰκοθεν δεχομένους δίδεται τὸ διαμονητήριον, κατὰ δὲ τῶν λοιπῶν οὐδὲν λαμβάνεται ἐκβιαστικὸν μέσον. Ἐκ τοῦ ἐπομένου παραδείγματος θέλει γείνει καταφανὲς ὁπόσοι ὀλίγοι εἶναι οἱ τὸ τέλος τοῦτο πληρώνοντες. Ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες ἀναβαίνουσιν εἰς πολλὰς χιλιάδας, καὶ κατὰ τὸν μετριώτατον δὲ αὐτῶν ὑπολογισμὸν (διότι τακτικὴ ἀπογραφὴ οὔτε ἐγένετό ποτε, οὔτε εἶναι ἐφικτὴ, διὰ τὸ ἀεικίνητον τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς μεγαλοπόλεως ἐκείνης) δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἐλάττονες τῶν 6 ἢ 7 χιλιάδων οἰκογενειαρχῶν καὶ ἐν γένει φορολογητέων, ἐπομένως κατὰ τὰ τρία ἔτη 1867, 1868 καὶ 1870 ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου ἐτησίως, κατὰ μέσον ὅρον, διαμονητήρια 1,556 καὶ εἰσεπράχθησαν ἐτησίως ἐπίσης κατὰ μέσον ὅρον δραχ. 9,776, ἐπομένως μόλις ἐφορολογήθη τὸ πέμπτον τῶν Ἑλλήνων. Ἂν ὅμως ληφθῇ πρόνοια περὶ ταχτικωτέρας εἰσπράξεως τοῦ τέλους, οὐχὶ δι' ἐκβιαστικῶν καὶ καταθλιπτικῶν μέσων, μολονότι ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος ὁρίζει τοιαῦτα διὰ τοῦ ἄρθρου 13, ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς ἁπλῆς καὶ εὐχερίου ἐπιμελοῦς ὅμως ζητήσεως, εἰμὶ βέβαιος ὅτι διπλάσιος καὶ τριπλάσιος ἀριθμὸς τῶν εἰρημένων συμπολιτῶν θέλει πληρώσει τὸ νενομισμένον τέλος, ὅπερ σήμερον, συνήθως μὲν δὲν ἀρνοῦνται, ἀλλὰ δὲν καταβάλλουσι μάλιστα εἰς τὰς ἐμμίσθους Προξενικὰς περιφερείας, διότι δὲν ζητῶνται προσηκόντως παρὰ τῶν ἀμελῶς ὁποσοῦν κατὰ τοῦτο ἐχόντων ὑπαλλήλων. Ἀλλ' οὐδαμοῦ ὁ φορολογούμενος, ἀκαταζήτητος, πληρώνει τὸν φόρον, χωρὶς νὰ θεωρῆται διὰ τοῦτο ἀξιοκατάκριτος. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θέλει ἐπιτευχθῇ διὰ τῶν προτεινομένων μέτρων τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων, τῆς ἐπιθεωρήσεως αὐτῶν, τοῦ διορισμοῦ εἰσπρακτόρων εἰς τὰς εὐρυτέρας καὶ πολυπληθεστέρας περιφερείας καὶ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 12 καθιερουμένης ἀπαγορεύσεως. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, ἐφαρμοζομένη ἀπὸ πολλοῦ διοικητικῶς ἐν τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, οὐδέποτε, καίπερ μὴ συναδουσα πρὸς τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τοῦ νόμου, ἐκίνησε τὸ ἐλάχιστον παράπονον.

Οὕτω διπλασιαζομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λαμβανόντων διαμονητήριον, τὸ εἰσπραχθησόμενον τοῦ λοιποῦ τέλος θέλει εἶναι τετραπλάσιον τοῦ νῦν εἰσπραττομένου, μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς αὐξήσεως τοῦ τέλους. Διότι ἂν, ὡς εἴπειν, οἱ σήμερον φορολογούμενοι συμπεσοῦνται εἰς 5,000, τοῦ λοιποῦ θὰ ἦναι 10,000 καὶ ἀντὶ τῶν κατ' ἐλάχιστον ὅρον καταβαλλομένων νῦν 50,000 δραχμῶν θὰ καταβάλλωσιν 100,000 καὶ ἂν ἔτι τὸ τέλος μείνῃ ὡς ἔχει· διπλασιαζομένου ὅμως τοῦ τέλους, θέλουσι διπλασιασθῇ καὶ αἱ 100,000 δραχμαὶ εἰς 200. Ἐπομένως θέλει ἐπέλθει αὔξησις εἰς τὰ ἔσοδα κατὰ δραχ. 150,000.

Ἄρθρον 11. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες μέχρι τοῦδε δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσπράττωσι τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων, ἢ ἂν εἰσέπραττον κατ' ἐντολὴν τῶν προϊσταμένων των, ὤφειλον νὰ τὸ διαβιβάζωσιν εἰς αὐτούς. Ἀλλ' ἐκ τῶν πρακτόρων οἱ εἰς ἐμμίσθους προξενικὰς ἀρχὰς ὑπαγόμενοι, ἐκδιδοντες διαμονητήρια, λαμβάνουσι πρὸς ἴδιον ὄφελος τὸ ἀντίτιμον, οἱ δὲ εἰς ἀμίσθους ὑπαγόμενοι, ἢ μέρος μόνον κρατοῦσι καὶ ἀποστέλλουσιν εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν τὸ ὑπόλοιπον, ἢ ὁλόκληρον ἀποστέλλουσιν αὐτό. Γενομένων δὲ ὅλων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἐμμίσθων, δίκαιον εἶναι νὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς πράκτορας τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους ὡς ἀμοιβὴ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν κόπων, οὓς θέλουσι καταβάλλει πρὸς εἴσπραξιν. Ἐκ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως δύναται τὸ δημόσιον νὰ ἔχῃ ἐτησίως ἱκανὸν εἰσόδημα, ὅπερ ὅμως διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον περιοριζόμενον εἰς μόνων 8,000 δραχμῶν.

Τελευταῖον δὲ ἔχομεν τὰς εἰσπράξεις τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἀμίσθων ἢ ἐπιχορηγουμένων Προξενικῶν ἀρχῶν, ἤτοι τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ἰασίῳ Γενικῶν Προξενείων, τῶν ἐν Καΐρῳ καὶ Ἀλλαχοῦ Προξενείων, καὶ πλείστων Ὑποπροξενείων. Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν δὲ εἰς ἅπαντα τακτικοῦ μισθοῦ, τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν θέλουσιν εἰσπράττεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου, καὶ κατὰ τοὺς ἡμέτερον ὑπολογισμοὺς δὲν δύνανται νὰ ἦναι κατώτερα τῶν 125,000 δραχμῶν διότι μόνον τὰ τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τοῦ Καΐρου φθάνουσιν ὁμοῦ εἰς 50 000 ἴσως καὶ πλέον, διὰ τῆς προσθήκης δὲ τῶν 25 0|0 ἐπὶ τῶν δικαστικῶν, συμβολαιογραφικῶν καὶ ἄλλων πράξεων, ἐξαιρέσει τῶν ναυτιλιακῶν καὶ τῶν διαμονητηρίων, θέλουσι συμποσωθῇ εἰς 140,000.

Συγκεφαλαιοῦντες τ' ἀνωτέρω εὑρίσκομεν ὅτι ἐκ τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων τοῦ ἰσχύοντος περὶ Προξενικῶν τε-

λῶν νόμου θέλουσι προκύψει τὰ ἑξῆς ἐπὶ πλέον ἔσοδα· ἐκ τοῦ προσθέτου 25 0|0 (ἄρθρον 1)..... 31,250

Ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ μεγέθους τοῦ φύλλου τῶν χρεολογουμένων ἐγγράφων (ἄρθρον 2)..... 5,000

Ἐκ τῶν κληρονομιῶν (ἄρθρον 3)..... 10,000

Ἐκ τῶν ἐναστολήσεων (ἄρθρον 4)..... 4,000

Ἐκ τῶν διαμονητηρίων (ἄρθρον 6)..... 150,000

Ἐκ τοῦ ἡμίσεως τέλους τῶν διαμονητηρίων τῶν πρακτόρων (ἄρθρον 11..... 8,000

Ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν..... 140,000

Ἦτοι ἐν ὅλῳ δραχ.····· 348,000

Καθὰ δὲ ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἡ ἐκ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐπὶ πλέον δαπάνη συμποσοῦται εἰς δραχ. 347,496· ἑπομένως κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, οὐδὲν θέλει ἐπιβαρύνει τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ θέλει ὑπολειφθῆ καὶ μικρόν τι περίσσευμα δραχ. 751.

Ἀλλὰ καὶ δοθέντος ὅτι δὲν θέλουσι πραγματοποιηθῆ ἐπακριβῶς πάντες οὗτοι οἱ ὑπολογισμοί, καίτοι εἶχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν κατώτατον ὅρον τῶν πιθανῶν εἰσπράξεων, καὶ ὅτι θέλει προκύψει ἔλλειμμα χιλιάδων τινῶν δραχμῶν, ὁρῶ ὅτι ἡ βελτίωσις τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ἐπαρκεστέρα μισθοδοσία τῶν προξενικῶν καὶ διερμηνευτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἡ ἀξιοπρεπεστέρα αὐτῶν παράστασις εἶναι ἀντάξια δαπάνης πέντε ἢ ἓξ χιλιάδων δραχμῶν, ἢ καὶ κατά τι πλέον. Ἐν πάσῃ ὅμως περιστάσει, ἐλπίζω ὅτι οὐδὲν θέλει παρουσιασθῆ ἔλλειμμα ἢ ὅλως ἀσήμαντον.

ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Εἰς τὸν περὶ Προξενικῶν τελῶν νόμον τῆς 3 Μαΐου 1874.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1. Εἰς τὰ προξενικὰ τέλη, τὰ δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων εἰσπραττόμενα ἐκτὸς τῶν ναυτιλιακῶν καὶ τῶν διαμονητηρίων, προστίθενται τοῦ λοιποῦ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἤτοι θέλει εἰσπράττεσθαι τέλος κατὰ 25 ἐπὶ ἑκατὸν ἀνώτερον τοῦ ἤδη εἰσπραττομένου.

Ἄρθρον 2. Αἱ πράξεις ἐν γένει γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἑκάστου φύλλου. Τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελλίδας καινοῦ μεγέθους, ἡ σελὶς εἴκοσιν ἕως εἰκοσιπέντε τὸ πολὺ στίχους, καὶ ὁ στίχος δεκαπέντε ἕως εἴκοσι τὸ πολὺ συλλαβάς. Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

Ἄρθρον 3. Ἡ κινητὴ περιουσία τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἀποβιούντων Ἑλλήνων ὑπάκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου τέλους, ἀπαραλλάκτως, ὅπως καὶ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1865 νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 4. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 ὁριζόμενα δικαιώματα ἐναστολήσεων, ἅτινα πληρώνουσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἰδιῶται, ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰσπράττονται ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ τέλη.

Μόνον ὁσάκις αἱ πράξεις, δι' ἃς κατεβλήθησαν, εἶχον ἐνεργηθῆ παρ' ἀμίσθων δικαστικῶν ἀναπληρωτῶν, τὰ δικαιώματα ἐναστολήσεων ἀποδίδονται αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς.

Οἱ ἐμμισθοι προξενικοὶ ὑπάλληλοι, ἐξερχόμενοι χάριν ὑπηρεσίας τῆς ἕδρας αὐτῶν, λαμβάνουσι μόνον τὰ ἔξοδα πορείας καὶ τὴν διατροφὴν αὐτῶν.

Εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας χρέη ἀναιρετικῶν ὑπαλλήλων καὶ μὴ ἔχοντας μισθὸν ὡρισμένον πληρώνονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ὁσάκις ἐξέρχωνται τῆς ἕδρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων πορείας, ἤτοι τῶν ναύλων καὶ ἀγωγίων, καὶ δραχμαὶ δέκα δι' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 5. Ὁ ἐπιδιδὼν εἰς τὸν ἀμισθίαν εἰσαγγελέα δικόγραφον, ὅπως δι' αὐτοῦ κοινοποιηθῆ εἰς τὸν κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν διαμένοντα ἀντίδικόν του, ὀφείλει νὰ προκαταβάλλῃ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἀποστολῆς καὶ ἐπιστροφῆς καὶ δραχμὰς τρεῖς, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸν κοινοποιήσαντα τὸ δικόγραφον οἰκεῖον προξενικὸν κλητῆρα.

Ἄρθρον 6. Οἱ εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, καὶ τὰς χριστιανικὰς χώρας νομίμως παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες πληρώνουσιν ἐτησίως τέλος διαμονητηρίων κατὰ τὰς ἑξῆς διακρίσεις.

α) Οἱ τραπεζῖται, οἱ μεγαλέμποροι καὶ οἱ κτηματίαι, οἱ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν ζῶντες, ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Σμύρνῃ, Βουκουριστίῳ, Γαλαζίῳ καὶ Βραΐλᾳ δραχμὰς ἑξήκοντα (60), εἰς πάντα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τεσσαράκοντα (40).

β') Οἱ ἔμποροι, οἱ ἐργοστασιάρχαι καὶ οἱ μεσῖται ἐν γένει, ἐν μὲν ταῖς ἄνω σημειωθείσαις πόλεσι, δραχμὰς τριάκοντα (30) εἰς πάντα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη εἴκοσι (20).

γ') Οἱ μικρέμποροι, οἱ βιομήχανοι καὶ οἱ μετερχόμενοι ἐν γένει ἐπιτήδευμα βιοποριστικὸν ἐν ἰδίῳ ἐργαστηρίῳ, ἐν μὲν ταῖς σημειωθείσαις πόλεσι δραχμὰς δεκαπέντε (15) εἰς πάντα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη δέκα (10).

δ') Οἱ παραγωγεῖς (*colporteurs*) καὶ παντὸς εἴδους ἐργάται καὶ χειρώνακτες, δραχ. δύω (2).

ε) Οἱ ἐπιστήμονες ἰατροί, οἱ δικηγόροι καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ κατατάσσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας· καὶ οἱ μὲν τῆς α πληρόνουσι δραχμὰς τριάκοντα (30) οἱ δὲ τῆς β' δεκαπέντε (15), καὶ οἱ τῆς γ' ὀκτώ (8). Εἰς τὴν τελευταίαν ὑπάγονται καὶ οἱ διπλωμάδοι.

ς') Οἱ ἱερεῖς, καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος διαμονητηρίων.

ζ) Οἱ ἄνευ ἔργου καὶ οἱ ὁμολογουμένως ἄποροι ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους τοῦ διαμονητηρίου.

Ἄρθρον 7. Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες ὀφείλουσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, νὰ συντάξωσι κατάλογον ἀλφαβητικὸν τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑνὸς ἑκάστου μονίμως παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, διηρημένων εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζομένας ἑπτὰ τάξεις.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου συμπράττει τριμελὴς ἐπιτροπή, ἐκλεγομένη ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων Ἑλλήνων.

Πρὸς ταχυτέραν καὶ ἀκριβεστέραν τῶν πρώτων καταλόγων περαίωσιν, δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ διορίσῃ ἕνα ἢ πλείονας ὑπαλλήλους εἰς ἑκάστην τῶν πολυπληθεστέρων προξενικῶν περιφερειῶν. Ἡ μισθοδοσία δὲ ἑκάστου αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 200 δραχμὰς κατὰ μῆνα, οὐδὲ νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 8. Τὴν 1 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους οἱ κατάλογοι τίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ μένουσι προσιτοὶ εἰς ἕκαστον μέχρι τῆς 26 Δεκεμβρίου.

Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπή, συνερχομένη δὶς τῆς ἑβδομάδος, ἀκροάζεται τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα παράπονα τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ τῆς κακῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ τοῦ παραδέκτου ἢ μή.

Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς καταχωρίζονται ἐν πρακτικῷ, ὅπερ συντάσσεται ὑφ' ἑνὸς αὐτῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἢ γραφέως τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, ὅπου ὑπάρχουσι, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως ἢ τοῦ γραφέως.

Τὴν 3 Ἰανουαρίου ὁ κατάλογος κηρύσσεται ἐκτελεστὸς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7. Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποβάλῃ οἱανδήποτε ἀναφορὰν εἰς τὴν προξενικὴν Ἀρχὴν ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν αὐτῆς, ἐὰν προηγουμένως δὲν κατέβαλε τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου τοῦ τε ἀρξαμένου καὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἄρθρον 10. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ Καίρῳ, Σμύρνῃ, Βουκουρεστίῳ, Γαλαζίῳ καὶ Βραΐλᾳ, ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς διορίζει ἀνὰ ἕνα ἢ πλειοτέρους εἰσπράκτορας, εἰς οὓς ὑπ' εὐθύνην του, ἀνατίθησι τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐκ τῶν διαμονητηρίων τελῶν.

Ἕκαστος τῶν εἰσπρακτόρων λαμβάνει 10 0|0 ἐκ τοῦ παρ' αὐτοῦ εἰσπραχθέντος χρηματικοῦ ποσοῦ.

Ὅπου ὑπάρχει εἰδικὸς ταμίας, ὁ διορισμὸς τῶν εἰσπρακτόρων γίνεται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ προξένου καὶ τοῦ ταμίου, ὄντος συνυπευθύνου.

Οἱ εἰσπράκτορες οὐδὲν δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐκβιαστικὸν μέσον, ἄνευ γραπτῆς ἐντολῆς τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἕκαστος εἰσπράκτωρ, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, δίδει πρὸς τὸ Δημόσιον ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἀνάλογον ἐγγύησιν, δι' ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ.

Ἄρθρον 11. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες χρεωστοῦσιν εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους νὰ ὑποβάλλωσιν ἀντίγραφον κεκυρωμένον παρ' αὐτῶν τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑνὸς ἑκάστου μονίμως παρεπιδημούντων Ἑλλήνων εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην αὐτῶν προξενικὴν Ἀρχὴν πρὸς ἔκδοσιν τῶν διαμονητηρίων, ἅτινα λαμβάνοντες παρ' αὐτῆς εἰσπράττουσι τὸ τέλος πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου· κρατοῦντες δ' ἐξ αὐτοῦ τὸ ἥμισυ πρὸς ἴδιον ὄφελος, διαβιβάζουσι τὸ ὑπόλοιπον ἀσφαλῶς εἰς τὴν προϊσταμένην προξενικὴν Ἀρχήν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγωμεν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως πέμπτου Ἐφετείου, ἕδρα τοῦ ὁποίου νὰ ἦναι ἡ Σύρος, καὶ παρακαλοῦμεν αὐτὴν νὰ τὸ ἐπιψηφίσῃ.

Παρατηροῦμεν δ' ὅτι ἡ σύστασις τοῦ ἄνω Ἐφετείου εἶναι πρᾶγμα ἀφορῶν τὸ ἔθνος ἅπαν.

Μόνον ἐὰν ἀναλογισθῇ τις τὴν ἀπέραντον περιφέρειαν τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἥτις συμπεριλαμβάνει τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων, τὸν τῆς Εὐβοίας, καὶ σχεδὸν ἅπαντας τοὺς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, συναρμα δὲ καὶ τὰς παμπληθεῖς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀπείρων προξενικῶν ἀποφάσεων ἁπάσης τῆς Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου, καὶ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν χωρῶν, δὲν δύναται παρὰ ἀποφθεγματικῶς νὰ εἴπῃ, ὅτι αἱ δίκαι τοῦ Ἐφετείου τούτου διαιωνίζονται· ἐπιμαρτυροῦσι δὲ καὶ τὰ πινάκια. Αἱ δὲ εὐγενεῖς προσπάθειαι καὶ οἱ ἄτρυτοι κόποι, τοὺς ὁποίους εἰς μάτην καταβάλλουσιν οἱ δικασταὶ τοῦ δικαστηρίου τούτου, ἐπιμαρτυροῦσιν, ὅτι οὐδέποτε θὰ ἔλθῃ ἡμέρα ἐνημερότητος· ὥστε ἀπόλυτος ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως καὶ ἑτέρου Ἐφετείου πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ τῶν Ἀθηνῶν, ἀραιροῦντος οὕτω μέρος ἐκ τῶν κατακλυζουσῶν αὐτὸ δικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Νοεμβρίου 1874.

Οἱ βουλευταὶ Κυκλάδων

Ἀντ. Πετρίτσης, Ἰω. Κ. Ταταράκης, Ἰω. Μ. Κρίσπης, Ἐμμ. Ναυπλιώτης, Ἀ. Πρεζάνης, Π. Σεβαστόπουλος, Γ. Μπούμπουλης, Ι. Ψύλλας, Κ. Ἐμπειρίκος, Μ. Καΐρης, Ν. Μαυροκορδάτος, Ἰω. Ζαλλώνης, Ἰω. Ἀνεξάρτητος, Ν. Γ. Σαΐτσος.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Συνιστᾶται καὶ πέμπτον Ἐφετεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του ἐν Σύρῳ, εἰς οὗ τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγονται αἱ Κυκλάδες νῆσοι, ἡ Ἀσιατικὴ Τουρκία καὶ ἡ Αἴγυπτος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Νοεμβρίου 1874.

Οἱ βουλευταὶ Κυκλάδων.

Ἀντ. Πετρίτσης, Ἰω. Κ. Ταταράκης, Ἰω. Μ. Κρίσπης, Ἐμμ. Ναυπλιώτης, Ἀ. Πρεζάνης, Π. Σεβαστόπουλος, Γ. Μπούμπουλης, Ἰω. Ψύλλας, Κ. Ἐμπειρίκος, Μ. Καΐρης, Ν. Μαυροκορδάτος, Ἰω. Ζαλλώνης· Ἰω. Ἀνεξάρτητος, Ν. Γ. Σαΐτσος.

Ἤρξατο εἶτα ἡ γ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἐπισκόπων κτλ.

Μετά τινα δὲ συζήτησιν καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου, ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῶν ἱατρῶν πρέπει νὰ ὑποβάλληται ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἱ. Συνόδου ἀποφαινομένης ἐπὶ ταύτης καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἐπὶ τούτῳ δὲ διετύπωσαν ἰδίας τροπολογίας παραπεμφθείσας εἰς τύπωσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον εἰς β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον.

Μεθ' ὃ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Δ. Πονηρόπουλος.

Ι. Στάϊκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'.

Τῆς 28 Νοεμβρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἠρώτησεν εἶτα τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς εἰς τῶν βουλευτῶν Λοκρίδος, ἂν ἔλαβε τηλεγραφικὰς πληροφορίας περὶ τῆς ἐν Καρύνθῳ ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς, ἀπήντησε δὲ ὁ πρόεδρος, ὅτι χθὲς περὶ ὥραν 9 μ. μ. ἔλαβε τηλεγράφημα ὅπερ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλήν.

Εἰσήχθησαν εἶτα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῶν Ἐμποροδικείων.

2) Ὅμοιον περὶ ἀποπείρας.

3) Ὅμοιον περὶ ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων κεκλεισμένων χρήσεων.

4) Ὅμοιον περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν, ἅτινα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ προσήκουσα ἐκδίκασις τῶν ἐμπορικῶν διαφορῶν ἀπαιτεῖ μὲν ἀπὸ μέρους τῶν δικαζόντων ἐμπειρίαν, περὶ τὰ ἐμπορικὰ

πράγματα, ἀπαιτεῖ ὅμως προπάντων καὶ γνῶσιν τῆς διεπούσης τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις νομοθεσίας. Εὐκολώτερον δὲ ἀσυγκρίτως εἶναι ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἐμπορικὴν ἐμπειρίαν ὁ νομικὸς ἢ ὁ ἔμπορος νὰ ἀποκτήσῃ τὰς ἀναγκαίας νομικὰς γνώσεις πρὸς τὴν λύσιν τῶν διαφόρων καὶ συχνάκις λίαν δυσκόλων νομικῶν ζητημάτων. Ἐκτὸς τούτου παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσι μόνον τρία κυρίως ἐμποροδικεῖα, δηλαδὴ ἐξ ἐμπόρων συγκροτούμενα, ἐν Σύρῳ, ἐν Πάτραις καὶ ἐν Ναυπλίῳ. Ἐν πάσαις δὲ ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Βασιλείου τὰς ἐμπορικὰς δίκας δικάζουσι τὰ Πρωτοδικεῖα. Ἡ πεῖρα δὲ ἀπέδειξεν, ὅτι κάλλιον ἐκδικάζονται ὑπὸ τούτων αἱ διαφοραὶ αὗται· τέλος τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐμποροδικείων δικάζουσι τὰ Ἐφετεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκ νομικῶν μόνον συγκροτοῦνται. Οἱ λόγοι οὗτοι δικαιολογοῦσι βεβαίως τὸ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν εἰσαγόμενον νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῆς ἐμπορικῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν ἐμπορικῶν διαφορῶν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Ἐκ τῆς καταργήσεως ταύτης, ἐνῷ οὐδεμία προσγίνεται βλάβη περὶ τὴν προσήκουσαν ἐκδίκασιν τῶν ἐμπορικῶν διαφορῶν, ἐκλείπουσιν ἀφ' ἑτέρου αἱ πλεῖσται δυσχέρειαι, αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς λύσεως τῶν περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικῶν λεπτῶν πολλάκις ζητημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ καταργήσεως τῶν Ἐμποροδικείων.

Ἄρθρον 1. Τὰ ἐμποροδικεῖα καταργοῦνται, αἱ δὲ περὶ αὐτῶν διατάξεις τῶν νόμων ἀκυροῦνται.

Ἄρθρον 2. Αἱ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων ὑπαγόμεναι διαφοραὶ, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ καθήκοντα αὐτῶν ἀνατίθενται εἰς τὰ πρωτοδικεῖα. Τὰ καθήκοντα τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν ἔχει τοῦ λοιποῦ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 3. Τὸ κεφάλαιον δεύτερον τοῦ τετάρτου τμήματος τοῦ τρίτου βιβλίου τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τὸ ἐπιγραφόμενον «διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις» λαμβάνει τὴν ἐπιγραφὴν «διαδικασία ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς δίκαις». Τροποποιεῖται ἡ παρικοπὴ τοῦ μὲν ἄρθρου 729 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας «ὅλαι αἱ λοιπαὶ παραπέμπονται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια»

οὕτως, «ὅλαι αἱ λοιπαὶ παραπέμπονται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν» τοῦ δὲ ἄρθρου 732 τῆς αὐτῆς ἡ περικοπὴ «ἐν πάσῃ παρὰ δικαστηρίου ἐμποροδικῶν ἐκδιδομένῃ ἀποφάσει» οὕτως, «ἐν πάσῃ περὶ ἐμπορικῆς ἐκδιδομένῃ ἀποφάσει.» Τὸ ἄρθρον 730 ἀντικαθίσταται οὕτως, «ἐὰν ἔγγραφόν τι προσβληθῇ ὡς μὴ γνήσιον, ἢ ὡς πλαστογραφημένον, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 453—461 τῆς αὐτῆς Δικονομίας ὡρισμένα.»

Ἄρθρον 4. Τὰ Πρωτοδικεῖα δικάζουσι τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς κατὰ τὸν περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων νόμον ἀπὸ δύω Μαΐου 1835 καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Συντίθενται δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 528 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τηροῦσιν ἰδιαίτερον πινάκιον τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας,

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ περὶ ἀποπείρας συμβιβασμοῦ διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἡ μακρὰ πεῖρα τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἀποδεικνύει, ἀπέτυχον ἐντελῶς σχεδὸν τοῦ σκοποῦ, ὃν προετίθεντο. Ἀπέβησαν δὲ μόνον ἁπλῆ διατύπωσις, βραδύτητος μόνον εἰς τὴν ἐκδίκασιν καὶ περιπλοκὰς μετὰ ζημιῶν συχνάκις ἡνωμένας ἐπιφέρουσα· ὥστε ἡ κατάργησις αὐτῶν κατέστη ἀπαραίτητος ἀνάγκη. Μόνον δὲ εἰς δίκας μεταξὺ στενῶν συγγενῶν εἶναι εὔλογον νὰ διατηρηθῇ ὁ θεσμὸς οὗτος, ὅπως ἔπραξε καὶ ὁ νομοθέτης τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς Γενεύης. Διὰ τοῦτο συνέταξα κατὰ τὰς βάσεις ταύτης Νομοσχέδιον, ὅπερ ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας.

Κ. Β. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀποπείρας.

Ἄρθρον 1. Πρὶν νὰ γείνῃ ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδικείου κατὰ τὰ ἄρθρα 521 καὶ ἑπομ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, εἴτε ἐνώπιον συμβιβαζόντων δικαστῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 124 τῆς αὐτῆς, καὶ πρὶν πληρωθῇ, ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως, ἡ νόμιμος ποινὴ κατὰ τὰ ἄρθρα

125 καὶ 526, δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς δικαστήριον ἀγωγὴ μεταξὺ συζύγων ἢ μεταξὺ ἀνιόντων καὶ κατιόντων, περιέχουσα ἀφορμὴν εἰς ἐντελῶς νέαν δίκην. Τῆς ἀντιρρήσεως ταύτης γίνεται χρῆσις κατὰ πρότασιν τῶν διαδίκων, τοῦ εἰσαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 2. Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν δὲν εἶναι ἀναγκαία 1) ἐπὶ παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων, ἰδίως δ' ἐπὶ ἀνταγωγῶν καὶ ἐπὶ συζητήσεων γινομένων περὶ κοινοποιητέων διαδικαστικῶν ἐγγράφων κατὰ τὰ ἄρθρα 551—559 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας· 2) ἐπὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων· 3) ἐπὶ ἀγωγῶν ἕνεκα διακοπῆς ἢ ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως τῆς δίκης· 4) ἐπὶ ἀγωγῶν μεταξὺ διαδίκων ἀνικάνων πρὸς συμβιβασμὸν ἢ περὶ ἀντικειμένου, περὶ οὗ δὲν συγχωρεῖται συμβιβασμός· 5) ἐπὶ πασῶν τῶν ἀγωγῶν, περὶ ὧν κατὰ τὰ ἄρθρα 588, 640, 643 τῆς Πολ. Δικανομίας πρέπει ν' ἀκουσθῇ ὁ εἰσαγγελεύς.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἄρθρα 531 καὶ 532 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀκυροῦνται.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων.

Ἄρθρον 1. Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων καὶ τὴν τακτοποίησιν λογαριασμῶν, ἀναγομένων εἰς κεκλεισμένας καὶ διαγεγραμμένας χρήσεις, χορηγοῦνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ ἑξῆς πιστώσεις ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, πεντακοσίων δέκα χιλιάδων, ἀριθμὸς 3,510,000, καταλογιζόμεναι εἰς τὴν χρῆσιν 1874 καὶ ὑπὸ τὰ ἑπόμενα κεφάλαια.

Α'. Πιστώσεις ἀναπληρωτικαὶ δι' ἔξοδα κεκλεισμένων χρήσεων.

Ὑπουργείων	Ἐξωτερικῶν	37,000	
»	Δικαιοσύνης	49,000	
»	Ἐσωτερικῶν	715,000	
»	Ἐκκλησιαστικῶν	31,000	
»	Στρατιωτικῶν	399,000	
»	Ναυτικῶν	120,000	
»	Οἰκονομικῶν	118,000	1,469,000

Β'. Πιστώσεις ἔκτακτοι δι' ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων.

Ὑπουργείων	Ἐξωτερικῶν	88,000	
»	Δικαιοσύνης	11,000	
»	Ἐσωτερικῶν	85,000	
»	Ἐκκλησιαστικ.	39,000	
»	Στρατιωτικῶν	1,511,000	
»	Ναυτικῶν	225,000	
»	Οἰκονομικῶν	82,000	2,011,000
		Τὸ ὅλον δραχμαὶ	3,510,000

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ γαιῶν καὶ φορτείων.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Οἱ κατὰ τὸ ἔτος 1871 ψηφισθέντες δύο σπουδαῖοι νόμοι περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων φορτείων, θεωρηθέντες ἀνεπαρκεῖς, συνεπληρώθησαν διὰ τῶν ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1873 δύο ἑτέρων νόμων ὑπὸ στοιχ. ΥΠΑ'. καὶ ΥΠΗ'. χορηγηθεισῶν νέων προθεσμιῶν διὰ τὴν δήλωσιν, καὶ προστεθεισῶν διατάξεών τινων, ὧν ἡ ἀνάγκη εἶχε καταστεθῇ γνωστὴ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· ἀλλὰ καὶ μετὰ τοὺς νόμους τούτους, ἀτελεσφόρητος ἀπέβη ὁ σκοπὸς τῶν δύο πρώτων, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τε τῆς χρηματικῆς ἀνεχείας τῆς κατωτέρας τάξεως, καὶ ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς δηλώσεως, βαρυτάτου χειμῶνος, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐκωλύθησαν πολλοὶ νὰ ἐγχειρίσωσι τὰς δηλώσεις των ἐμπροθέσμως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τοῦ ὄγκου τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ στενοῦ τῶν προθεσμιῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 20 τοῦ ΥΛΑ'. νόμου καλούμενοι εἰς τὴν διανομὴν συγχώρησαν ὠφείλον νὰ δηλώσωσι.

Τὰ προστκόμματα ταῦτα ζωηρῶς παρεστάθησαν ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δηλώσεως, ὅτε καὶ οἱ δύω προκάτοχοι ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν παραδοχὴν καὶ τῶν ἐκπροθέσμως ἐγχειριζομένων δηλώσεων γαιῶν ὑπὸ κατόχων τῆς Πελοποννήσου (καθόσον τῶν μὴ κατεχομένων γαιῶν ἡ δήλωσις εἶχεν ἀνασταλῆ διὰ τοῦ νόμου ΥΠΓ΄. μέχρις οὗ ἡ ἑταιρία τῶν σιδηροδρόμων ἐκλέξει τὰς ἑκατὸν χιλιάδας στρεμμάτων) καὶ ὑπὸ μὴ κατόχων συγχωρίων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν Νήσων, ἐπίσης καὶ τῶν κατόχων φυτειῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον, ἐὰν ἐγκριθῇ τὸ μέτρον τοῦτο καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τὰς διαταγὰς ταύτας, πολλαὶ ἐκπρόθεσμοι δηλώσεις γαιῶν καὶ φυτειῶν ἐγένοντο· οὕτω δὴ ἐδηλώθησαν γαῖαι στρεμ. 33,300, καὶ φυτεῖαι στρέμμ. 2,300 περίπου, ὥστε τὸ ὅλον τῆς δηλωθείσης ἐξ ὑπαρχῆς ἐκτάσεως ἀνέρχεται

εἰς γαίας στρέμμ. 880,000
καὶ εἰς φυτείας στρέμ. 275,600

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὑρίσκεται νῦν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν προκειμένων σπουδαίων νόμων, ὡς πρὸς τὴν δήλωσιν, ἥτις δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ, πρὶν ἡ Βουλὴ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἐκπροθέσμων δηλώσεων.

Παρεκτὸς τούτων, ἀπηντήθησαν καὶ ἄλλαι ἐλλείψεις κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων αὐτῶν, αὐξήσασαι τὰ προσκόμματα· καὶ πολλαὶ μὲν τούτων ὑπερενικήθησαν, δοθεισῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δεουσῶν ἐξηγήσεων, πλὴν τὰ σπουδαιότερα δὲν δύνανται νὰ θεραπευθῶσιν, εἰμὴ διὰ νέου νομοθετήματος.

Ὅθεν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ συνημμένον περὶ τούτου νομοσχέδιον, καὶ παρακαλῶ αὐτὴν νὰ θεωρήσῃ τοῦτο ὡς κατεπείγον· δίδωμι δὲ τὰς ἑπομένας ἐξηγήσεις.

Ἐπὶ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 9.

Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων νομιμοποιεῖται τὸ ἐξ ἀνάγκης ληφθὲν ὑπὸ τῶν προκατόχων ὑπουργῶν μέτρον τῆς παραδοχῆς τῶν ἐκπροθέσμων δηλώσεων ἐπὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος, καὶ ὑπὸ τῶν συγχωρίων μὴ κατόχων τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν Νήσων, καὶ γίνονται δεκταὶ αἱ μέχρι τοῦδε δοθεῖσαι δηλώσεις, δι' οὓς λόγους ἐξέθηκα ἀνωτέρω, ἐξασφαλιζομένων οὕτω καὶ τῶν ἐκπροθέσμως δηλωσάντων, χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ προκύ-

πτῃ ζημία τις εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς τρίτους· ἡ δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 περιλαμβανομένη διάταξις, καθ' ἣν προτιμῶνται οἱ κάτοχοι, ἐὰν ἐδήλωσαν ἐκπροθέσμως τὰς δηλωθείσας καὶ ὑπὸ ἐνυποθήκων δανειστῶν φυτείας, δίκαιον εἶναι νὰ ψηφισθῇ ὑπὲρ τῶν κατόχων, οἵτινες βεβαίως παρέλειψαν τὴν ἐμπρόθεσμον δήλωσιν, ἕνεκα ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των περιστατικῶν· ἄλλως τε, οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ δὲν ὑφίστανται ζημίαν τινὰ ἐκ τῆς τοιαύτης παραδοχῆς τῶν δηλώσεων τῶν κατόχων τῶν φυτειῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2.

Διαταχθείσης ὡς ἀνωτέρω τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς δηλώσεως ὑπὸ μὴ κατόχων συγχωρίων, ἀνεστάλη διὰ τὴν Στερεὰν καὶ τὰς Νήσους ἡ παραδοχὴ δηλώσεων ὑπὸ μὴ κατόχων, ἐχόντων δικαίωμα κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ ΥΛΑ΄. νόμου, ἐπιστραφειῶν μάλιστα καὶ τινων δηλώσεων, δοθεισῶν ὑπὸ τοιούτων, πρὶν ἢ φθάσωσιν αἱ περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς τῶν συγχωρίων δηλώσεως διαταγαί· διὰ δὲ τὴν Πελοπόννησον, ἀναβληθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΥΠΓ΄. νόμου τῆς δηλώσεως ἐν γένει τῶν μὴ κατεχομένων γαιῶν, μέχρις οὗ ἡ ἑταιρία τῶν σιδηροδρόμων ἐκλέξῃ τὰς κατὰ τὴν σύμβασιν 100,000 στρεμμάτων γαίας, ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀκυρώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου, καθόσον ἡ ἑταιρία δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποίας ἀνέλαβεν ὑποχρεώσεις, διὰ νὰ μὴ μένωσιν ἀνεκτέλεστοι οἱ νόμοι περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ ἀδιάθετοι αἱ κατὰ τὴν Πελοπόννησον γαῖαι τοῦ Δημοσίου. Δέον ἑπομένως νὰ κανονισθῶσιν αἱ προθεσμίαι τῆς ἐνάρξεως τῆς δηλώσεως τῶν τε μὴ κατόχων συγχωρίων ἐν Πελοποννήσῳ, ὡς καὶ τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ΥΛΑ΄. νόμου ὑπαγομένων πολιτῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ προκύψωσι συγχύσεις καὶ ἀνωμαλίαι, ὡς συνέβησαν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς δηλώσεως τῶν μὴ κατεχομένων γαιῶν τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν Νήσων.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην θεραπεύει τὸ προκείμενον ἄρθρον, ἐν ᾧ περιελήφθη καὶ ἡ διάταξις ὅτι «τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΥΠΓ΄. νόμου ἀκυροῦται», ἡ δὲ προστιθεμένη δι' αὐτοῦ ἑτέρα διάταξις περὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν προθεσμιῶν δοθησομένων δηλώσεων, λογιζομένων καὶ τούτων ὡς ληφθεισῶν τὴν πρώτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἄρχεται ἡ προθεσμία τῶν τῆς σχετικῆς κατηγορίας δηλωτῶν, εἶναι ἐπίσης ἀναγκαία, ἵνα μὴ προώρως δηλώσαντες ἐγείρουν ἀξιώσεις προτιμήσεως, ὅπερ ἤθελε θεωρηθῇ ἄδικον, καθὼς καὶ ἐὰν αὐτῶν τούτων τῶν σπευδόντων αἱ δη-

λώσεις ἐθεωρῶντο ἀπαράδεκτοι, διὰ τὸν λόγον ὅτι προώρως ἐγένοντο.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3.

Διὰ τοῦ νόμου ΓΑΑ΄. ὑπήχθησαν εἰς τὴν διανομὴν ὅλαι αἱ καλλιεργούμεναι καὶ καλλιεργήσιμοι γαῖαι, πλὴν τῶν ῥητῶς ἐξαιρουμένων· συνεπῶς ἔσπευσαν νὰ δηλώσωσιν οἱ μὲν ὡς κάτοχοι, οἱ δὲ ὡς μὴ κάτοχοι μικρὰς ἐκτάσεις καλλιεργησίμων γαιῶν, χρησιμευουσῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς διάβασις τῶν ποιμνίων, ἢ ὡς κέντρα μεγάλων παρακειμένων ἀκαλλιεργήτων ὀρεινῶν ἐκτάσεων, χρησιμευουσῶν ὡς βοσκῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ δεσπόσωσιν ἐπὶ τῶν βοσκῶν τούτων καὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν λειβαδίων, ὅπερ εὐκόλως κατορθοῦται, ὅταν τὰ ζῶα δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι καταφύγια τὰς κοιλάδας καὶ τὰς ὑπωρείας τῶν ἀγρίων βουνῶν καὶ λόφων· ἄλλοι ἐδήλωσαν τὰς πέριξ τῶν πηγῶν γαίας, ὧν τὸ ὕδωρ μέχρι τοῦδε ἀνήκει εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ παρεμβάλλωσι προσκόμματα εἰς τὴν διάβασιν τῶν ζώων καὶ ὠφελῶνται ἐκ τοῦ ὕδατος διὰ καταπιέσεως τῶν ποιμένων κλπ. ἕτεροι ἐδήλωσαν ἐλάχιστα μέρη κοινοτικῶν λειβαδίων, διὰ νὰ παρεμποδίσωσι τὴν βοσκὴν εἰς τὰ ζῶα τῶν συγχωρίων των κλπ. Καὶ ἐτέθη μὲν ἐν τῷ νόμῳ ΥΠΙ΄. (ἄρθρ. 7) διάταξις, καθ'ἣν αἱ ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν λειβαδίων, ὡς καὶ αἱ πέριξ αὐτῶν γαῖαι, ὅσαι ἀνέκαθεν χρησιμεύουσι διὰ ποιμνιοστάσια καὶ διὰ καλύβας τῶν ποιμένων, δὲν παραχωροῦνται, ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη ὡς λίαν περιωρισμένη ἐπὶ μόνων τῶν γαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσι διὰ ποιμνιοστάσια καὶ καλύβας τῶν ποιμένων, δὲν δύναται νὰ προλάβῃ ὅλας τὰς ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἄλλων περιστάσεων βλάβας τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν συμφερόντων, ὡς ἐπίσης δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου καὶ τῶν Β. Διαταγμάτων καθιερούμεναι ἐξαιρέσεις, ἅτε μὴ ὄντος ἐφικτοῦ νὰ κανονισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων τοιαῦται ἐπὶ τοῦ προκειμένου· τούτου ἕνεκεν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου, αἱ διατάξεις τοῦ ὁποίου ἀποσοβοῦσι τὰς ἐκ τῆς παραχωρήσεως τοιούτων γαιῶν ἀπειλουμένας βλάβας γενικῶν συμφερόντων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ΓΑΑ΄. νόμου, διάφοροι κερδοσκόποι ἔσπευσαν νὰ συνάψωσι συμφωνίας μετὰ τῶν ἐχόντων δικαίωμα δηλωτῶν, καὶ ν'ἀγοράζωσι τὰς δηλωθείσας παρ'αὐτῶν γαίας πρὶν ἢ τοῖς παραχωρηθῶσι, καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου

ν' ἀποστερῶνται τῆς δηλώσεως ἐθνικῶν γαιῶν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀπ' εὐθείας δύνανται νὰ δηλώσωσι τοιαύτας καὶ οὓς οἱ νόμοι προστατεύουσιν εἰς τὴν διανομήν, καὶ οὕτω περιέρχονται αἱ γαῖαι κατὰ μεγάλας ἐκτάσεις εἰς τοὺς κερδοσκόπους, ματαιοῦται δὲ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ΓΑΑ΄. νόμου, δι' οὗ ἀπορρύσσεται ἄκυρος πᾶσα πώλησις κατοχῆς ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς. Ὅπως διὰ τῶν προηγουμένων νόμων δὲν προστατεύονται ῥητῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κατοχῆς των ἐπὶ τῆς δηλωθείσης ἐκτάσεως, οὐδὲ ὑπάρχει διάταξις τις δίδουσα τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς δηλώσαντας γαίας, παρ' ἄλλων κατεχομένας, νὰ λάβωσιν εἰς τὴν κατοχήν των ταύτας καὶ τὰς καλλιεργῶσι πρὸ τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως· τούτου ἕνεκα θέλουσι δυσκολευθῆ οἱ μὴ κάτοχοι εἰς τὴν δήλωσιν τοιούτων γαιῶν, ὅτε τὰ δημόσια συμφέροντα μένουσιν ἐκτεθειμένα· παρεκτὸς τούτων, μὴ ὑποτιθεμένης τοιαύτης ἀναβολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προκειμένων νόμων δὲν περιελήφθησαν ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλλαι τινὲς διατάξεις, σχετικαὶ πρὸς τὴν βοσκὴν τῶν δηλωμένων γαιῶν, τῶν λειβαδείων κλπ.

Τὰς ἐλλείψεις ταύτας ἀναπληροῖ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5ου.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου εἰσὶ σχετικαὶ πρὸς τὰς τῶν ἄρθ. 17 τοῦ ΓΑΑ΄. καὶ 4 τοῦ ΥΠΙ΄. νόμων, ἀναγκαῖαι δὲ νὰ ψηφισθῶσι, διότι δὲν ὁρίζεται σαφῶς διὰ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ἂν οἱ ἀρξάμενοι τῆς πληρωμῆς δόσεως ὑποχρεῶνται καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτῆς, ἀντὶ τῆς ἐπικαρπίας ταύτης δὲ καθεσταμένης ὑποχρεωτικῆς, ἀναγκαῖαι εἶσιν αἱ λοιπαὶ διατάξεις πρὸς ἐξαναγκασμὸν τῶν δηλωτῶν εἰς τὴν ἐμπρόθεσμον καταβολήν, καὶ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν αὐστηραὶ αὐταί, ἀφοῦ οἱ δηλωταὶ οὗτοι διὰ τῆς πληρωμῆς τῆς δόσεως, οὐ μόνον ἐξοφλοῦσι βαθμηδὸν τὸ χρέος των, ἀλλ' ὠφελοῦνται καὶ ἐκ τῆς ἐπικρατείας τῶν γαιῶν· ἄλλως τε, ἐὰν δὲν τεθῶσιν αἱ προκείμεναι ποιναί, τὸ Δημόσιον θέλει ἀπαντήσει μεγάλας δυσκολίας εἰς τὴν εἴσπραξιν τοῦ ποσοῦ τῶν δόσεων, διότι οὔτε ὁμολογίας ἔχει ἀνὰ χεῖρας, οὔτε ὑποθήκας πρὸς ἐξασφάλισίν του· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους θέλει ἐπέλθει ἀνωμαλία. Οἱ αὐτοὶ λόγοι ὑπαγορεύουσι καὶ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ περιλαμβανομένην διάταξιν περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς μετὰ τὴν πα-

βαχώρησιν μὴ ἐγκαίρου πληρωμῆς ἑκάστης δόσεως, διότι τότε καὶ μόνον ἐξασφαλίζεται ἡ εἴσπραξις τοῦ τιμήματος.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6ου.

Ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τῶν εἰρημένων νόμων περὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν, παρετηρήθη ὅτι μικραὶ ἐκτάσεις ἐδηλώθησαν, ὧν ἡ ἐτησία δόσις, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως, ἡ τοῦ τεθέντος, διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΥΠΓ'. καὶ 7 τοῦ ΥΠΑ'. νόμων, ὅρου τῆς τιμῆς δὲν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν, ἣν ἐλάμβανε τὸ Δημόσιον ἐκ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν ἐσχηματίσθη ἡ πεποίθησις, ὅτι αἱ κατεχόμεναι παρὰ τῶν δηλωτῶν ἐκτάσεις γαιῶν καὶ φυτειῶν δὲν ἐδηλώθησαν ἀκριβῶς, ποῦ μὲν ἐξ ἀγνοίας τῆς ἐκτάσεως, ποῦ δὲ σκοπίμως ἐδηλώθη μικρὰ ἔκτασις ἐξ ἑκάστου τεμαχίου, ἵνα τὸ ἐπίλοιπον αὐτῆς φορετερισθῇ παρὰ τοῦ κατόχου διὰ τῆς χρήσεως πολλῶν πρὸς τοῦτο μέσων. Καὶ διὰ μὲν τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ΤΠΣ'. νόμου περὶ φυτειῶν, ὡρίσθη ὅτι παραχωρεῖται καὶ τὸ πλεόνασμα δηλωθείσης φυτείας, ἐὰν δὲν ὑπερβαίνῃ τὸν ὅρον **10** τοῖς **0|0**, ἀλλὰ διὰ τὰς γαίας μόνον· τὸ ὡς ἔγγιστα ἐτέθη ἀορίστως διὰ τοῦ ἄρθρου **10** τοῦ ΥΛΑ'. νόμου.

Πρὸς περιστολὴν τῶν τοιούτων καταχρήσεων, ὡς καὶ τῶν μετὰ τὴν παραχώρησιν καταπατήσεων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν, ἀναγκαῖαι εἰσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου **6** τοῦ προκειμένου σχεδίου, καὶ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν αὐστηραὶ αὗται, ἀφοῦ ἐπιτρέπεται νὰ συμπληρώσωσι τὰς δηλώσεις των διὰ τοῦ ὅρου δὲ **10** τοῖς **0|0** ἀφίεται αὐτοῖς στάδιον εὐρύ, ἵνα καὶ πρακτικῶς, ἐὰν καταμετρήσωσι τὰς γαίας καὶ τὰς φυτείας των, μὴ ὑποπέσωσιν εἰς λάθος, συνεπάγον τὴν ἀποβολήν των, καὶ εἰς αὐτοὺς ἔγκειται νὰ μὴ καταλάβωσι πλειοτέραν τῆς παραχωρήσεως ἔκτασιν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7ου.

Ὁ νόμος περὶ διανομῆς, χαρακτηρίσας ὡς διαθεσίμους τὰς τε καλλιεργουμένας καὶ καλλιεργησίμους γαίας, δὲν ἐξαιρεῖ τὰς ἐντὸς τῶν χωρίων κειμένας, ἐντεῦθεν δὲν ἐδηλώθησαν καὶ τοιαῦται ὑπὸ μὴ κατόχων, ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον Π'. τοῦ **1848**, ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν χωρίων καὶ τῶν πέριξ γαιῶν, ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσιν οἱ γεωργοὶ δωρεὰν ἐν στρέμμα δι' οἰκοδομὴν οἰκίας, δι' αὐλὴν καὶ κῆπον· καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ νόμος οὗτος δὲν ἐφηρμόσθη μέχρι τοῦδε, διότι οἱ μὲν γεωργοί, νομίζοντες ἐξησφαλισμένον τὸ δικαίωμά των διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου, δὲν ἐζήτησαν τὴν παραχώρησιν συμφώνως μὲ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθὲν Β. Διάταγμα, αἱ δὲ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις δὲν ἐπεμελήθησαν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀφοῦ καὶ ὁ νόμος τοῦ **1848** καὶ οἱ προηγούμενοι ἐπρονόησαν ὑπὲρ τῶν γεωργῶν, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ στερηθῶσιν ἤδη οὗτοι καὶ νὰ μὴ δυνηθῶσι νὰ λάβωσι τὴν ἀναγκαιοῦσαν αὐτοῖς γῆν πρὸς οἰκοδομὴν οἰκίας κλπ.—Τούτου ἕνεκεν θεωρεῖται ἐπάναγκες τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμοσχεδίου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8ου.

Κατὰ τοὺς νόμους ΥΛΑ'. καὶ ΤΠΣ'. ἡ ἐκτίμησις τῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ πρώτου, καὶ 2 τοῦ δευτέρου, συγκροτουμένης ἐπιτροπῆς, κατὰ δὲ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 5 τῶν αὐτῶν νόμων, γενομένων ἐνστάσεων, ἢ ἐὰν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κρίνῃ ἀναγκαῖον, γνωμοδοτεῖ ἑτέρα ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ὑπὸ ἑνὸς πρωτοδίκου, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, καὶ ἐὰν ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἦναι ἀδιάφορος τῆς πρώτης, ἀποφαίνεται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἐκτίμησιν ὑπὸ τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς, αὕτη, ἐξαιρέσει ὀλίγων, πλὴν σπουδαίων ἐπαρχιῶν, ἐπεραιώθη ἤδη μ' ὅλας τὰς δυσκολίας καὶ τὰ προσκόμματα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀκριβὲς τὸ ἀποτέλεσμα, διότι, ἐκτὸς τῶν γενομένων ὑπὸ πολιτῶν ἐνστάσεων, καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου ὑπαγορεύει τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτιμήσεως εἰς πολλὰς ἐπαρχίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτεῖται νὰ τεθῶσιν ἤδη ὑπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅλα τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐκτιμήσεως διὰ νὰ κρίνῃ ἐὰν καὶ ποῦ ἦναι ἀναγκαία ἡ ἀναθεώρησις, καὶ πάλιν μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς ν' ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς. Τὸ ἀντικείμενον ὅμως τοῦτο, προκειμένου νὰ κανονισθῇ ἡ ἀξία πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν τόσον μεγάλης περιουσίας τοῦ Κράτους, εἶναι σπουδαιότατον, ἀπαιτεῖ δὲ ἐπεξεργασίαν εἰδικὴν καὶ χρόνον πολὺν παρ' εἰδικῶν ὑπαλλήλων, ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις καὶ καιρὸν πρὸς συλλογὴν διαφόρων πληροφοριῶν καὶ σύγκρισιν τῶν διαφόρων τιμῶν, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, περιβεβλημένον μὲ σπουδαῖα καὶ ποικίλα καθήκοντα, δὲν ἔχει τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ ἐπεξεργασθῇ τόσῳ ὀγκώδη ἐργασίαν, οὐδ' εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ ἀπὸ τοῦδε ποῦ ὑφίσταται ἀνάγκη τῆς ἀναθεωρήσεως. Ἐπίσης καὶ ἡ κατὰ τὰ

μνησθέντα ἄρθρα ἀναθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῇ καθῆκον, διότι οὔτε ὁ πρωτοδίκης δύναται ν' ἀποσπασθῇ ἐκ τῶν καθηκόντων του καὶ μεταβῇ εἰς τ' ἀνώτερα χωρία τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου, οὔτε οἱ ταμίαι των ἐπαρχιῶν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ ταμεῖον καὶ περιέλθωσιν ὅλα τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας. Ἐν τέλει δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ συμπράξῃ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν εἰς ὡρισμένας ἡμέρας· ἐντεῦθεν, καὶ ἂν κατορθωθῇ ἡ συγκρότησις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἰς τινας ἐπαρχίας, εἰς τὰς πλειοτέρας ὅμως θέλει ἀποβῇ ἀδύνατον νὰ φερῃ αὕτη εἰς πέρας τὸ ἔργον της, ὅτε τὸ ἀντικείμενον τοῦτο θέλει καταστραθῇ δυσχερέστερον. Τούτου ἕνεκα θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν τροποποίησιν τῶν ἄρθρων 3 τοῦ ΤΠΣ'. καὶ 5 τοῦ ΥΑΑ'. νόμων, διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ δὲ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν εἰσηγητῶν διάταξις εἶναι δίκαιον νὰ ψηφισθῇ, καθόσον ἡ ἀνατιθεμένη εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς εἰσηγητὰς ἐργασία ἀπαιτεῖ ἐκτάκτους κόπους καὶ μεγίστην προσοχήν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΤΠΣ'. νόμου περὶ φυτειῶν, καθιερώθησαν ἐξαιρέσεις τινὲς, παρελείφθη ὅμως νὰ συμπεριληφθῇ ῥητῶς ἡ ἐξαιρεσις τῶν φυτειῶν, αἵτινες ἐγένοντο ἐντὸς τῶν γαιῶν, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἀρχαιότητες, ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων καὶ ἐντὸς τῶν ἐξαιρουμένων ὑπὸ τοῦ νόμου ΥΑΑ'. καὶ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδοθέντων Β. Διαταγμάτων ἐκτάσεων· καὶ ἔδωκε μὲν ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ὁδηγιῶν τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις, ὅτι εἰς τὰς ἐξαιρέσεις ὑπάγονται καὶ αἱ φυτείαι, αἱ ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων, ἐντὸς δασῶν καὶ ἐντὸς γαιῶν, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἀρχαιότητες» ἀλλ' ἡ ἐξήγησις αὕτη δὲν ἐθεωρήθη ἀρκοῦσα, ὅτε διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΥΠΑ'. συμπληρωτικοῦ νόμου ἐλήφθη πρόνοια περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, πλὴν διὰ τὰς ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων ὡς καὶ διὰ τὰς ἐντὸς τῶν ἐξαιρουμένων τῆς διανομῆς γαιῶν τοιαύτας οὐδὲν ὡρίσθη.

Ἀφοῦ διὰ τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῆς Ἐθνικῆς γῆς, ἐλήφθη πρόνοια περὶ ἐξαιρέσεως γαιῶν, ἡττων οὐσιωδῶν, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς δημοσίους σκοπούς, καὶ τοιαῦται ἐξαιρέσεις ἐγένοντο εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, ἄτοπον εἶναι ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων τούτων νὰ παραχωρῶνται αἱ φυτείαι ἐπὶ Ἐθνικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς γῆς, καθόσον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ σκοπὸς

τῆς ἐξαιρέσεως τῶν χρησιμευουσῶν εἰς δημοσίας ἀνάγκας γαιῶν ματαιοῦται διὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν ἐντὸς αὐτῶν φυτειῶν. Ἡ ἔλλειψις αὕτη ἀναπληροῦται διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, ἡ δὲ περιλαμβανομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διάταξις περὶ τῶν φυτειῶν ἐκείνων, αἵτινες παράκεινται οἰκοδομῶν, ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τῶν εὐεργετικῶν νόμων, περὶ αὐθαιρέτων οἰκοδομῶν, εἶναι ἐπίσης ἀναγκαία, ὅπως αἱ φυτεῖαι αὗται, μὴ παραχωρούμεναι κατὰ τὸν νόμον περὶ φυτειῶν, παρακολουθήσωσι τὰς αὐθαιρέτους οἰκοδομάς, καὶ τὸ Δημόσιον λάβῃ τὸ τίμημα κατ' ἐκτίμησιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς εἴρηται περὶ τούτου νόμων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ Βουλευτὴς Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ τῶν ἐθνικοῦ διακτήτων φυτειῶν.

Ἄρθρον 1. Αἱ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ΥΠΙ' συμπληρωτικοῦ νόμου ταχθείσης προθεσμίας δοθεῖσαι μέχρι τοῦδε δηλώσεις ἐπὶ ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν, ὑπαγομένων εἰς τὴν διανομὴν, κατὰ τοὺς νόμους ΥΛΑ' καὶ ΥΠΙ', παρὰ τῶν κατόχων μὲν ἐν Πελοποννήσῳ, παρὰ τῶν κατόχων δὲ καὶ τῶν συγχωρίων μὴ κατόχων ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους εἰσὶ δεκταὶ, ἐξομοιούμεναι μὲ τὰς ἐμπροθέσμους.

Ἄρθρον 2. Τὸ δικαίωμα τῆς δηλώσεως, εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ ΥΛΑ' νόμου πολίτας μὴ κατόχους, ἄρχεται διὰ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, πλὴν τῆς Πελοποννήσου, μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐκθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων τῶν μὴ κατόχων συγχωρίων, διὰ δὲ τὴν Πελοπόννησον, ἀκυρουμένου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΥΠΙ' τοῦ 1873 νόμου, τὸ δικαίωμα δηλώσεως ὑπὸ μὴ κατόχων συγχωρίων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 20, ἄρχεται ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 28 Φεβρουαρίου τοῦ 1875 ἔτους, ὑπὸ δὲ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 26 μὴ κατόχων, μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 21 ἐκθέσεως ἐν τῷ Δημαρχείῳ τοῦ βιβλίου δηλώσεων τῶν μὴ κατόχων συγχωρίων.

Αἱ πρὸ τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν δοθησόμεναι δηλώσεις, καὶ ἂν καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ βιβλία, λογίζονται ὡς δοθεῖσαι τὴν πρώτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἤρξατο τὸ δικαίωμα δηλώσεως εἰς τοὺς τῆς αὐτῆς κατηγορίας δηλωτάς, ἐνεργουμένης κληρώσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ ΥΛΑ' νόμου, ἐὰν αἱ αὐταὶ γαῖαι ἐδηλώθησαν παρὰ δύω ἢ πλειόνων.

Ἄρθρον 3. Αἱ δηλωθεῖσαι γαῖαι καὶ μετὰ τὴν παραχώρησιν ὑπόκεινται εἰς τὰ βάρη καὶ τὰς δουλείας, εἰς ἃς ὑπέκειντο καὶ πρότερον, μὴ δυναμένων τῶν νέων ἰδιοκτητῶν νὰ στερήσωσι κεκτημένα δικαιώματα τρίτων· ἀλλ' ἐὰν ἡ παραχώρησις δηλωθεισῶν γαιῶν προσβάλλῃ ἀποδεδειγμένως γενικὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν κοινοτήτων, δὲν πραγματοποιεῖται αὕτη· περὶ τούτου ἀποφαίνονται οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Διοικητικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἡ δὲ προκαταβολὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 4. Πᾶσα μεταβίβασις δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν δηλωθεισῶν ἐθνικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν, γινομένη πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ὁμολογιῶν, εἶναι ἄκυρος· ἐν τούτοις μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως, οἱ δηλώσαντες γαίας, μὴ ὑπαγομένας εἰς ἐξαίρεσίν τινα, καὶ συμμορφωθέντες μὲ τὰς διατάξεις τῶν περὶ διανομῆς νόμων, ἐὰν ὦσι κάτοχοι, διατηροῦσι τὴν κατοχὴν ὅσων ἐδήλωσαν, νεμόμενοι ὡς καὶ πρότερον αὐτάς, οἱ δὲ μὴ κάτοχοι δύνανται μετὰ τὴν δήλωσιν νὰ καλλιεργήσωσι τὰς δηλωθείσας παρ' αὐτῶν γαίας, ἐξασκοῦντες καὶ τὰς περὶ νομῆς ἀγωγὰς κατὰ τῶν ἀντιποιουμένων τὴν κατοχὴν ἢ κυριότητα ἄνευ ἀναμίξεως ἢ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου· ἐὰν ὅμως αἱ τοιαῦται γαῖαι τύχωσιν ἐσπαρμέναι, τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐξασκοῦσι μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν· οὐδέτεροι δὲ δύνανται νὰ ἐκχωρήσωσι δικαιώματα ὕσκων ἐπὶ τῶν δηλωθεισῶν γαιῶν. Τῶν δὲ πολυετῶς καὶ μονοετῶς ἐνοικιασμένων ἐκκλησιαστικῶν, ὡς καὶ τῶν ἐντὸς λειβαδίων γαιῶν, ἐὰν δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 3, τὴν κατοχὴν θέλουσι λάβει οἱ δηλώσαντες μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐνοικιάσεως, ὑποχρεούμενοι νὰ γνωστοποιήσωσι ταῦτα πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, πρὶν ἢ προβῇ εἰς νέαν ἐνοικίασιν αὐτῶν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ πληρωμὴ ὑπὸ τοῦ δηλωτοῦ τῆς ἐτησίας δόσεως, ἀντὶ ἐπικαρπίας, καθίσταται ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 5. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ΥΛΑ' καὶ ΥΠΓ' συμ-

πληρωτικῶν νόμων πληρώσαντες τὴν πρώτην δόσιν, ἀντὶ τῆς ἐπικαρπίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν πληρωμὴν ἐτησίας δόσεως καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως· οἱ μὴ πληρώσαντες ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ τοὺς νόμους ΥΛΑ' καὶ ΤΠΓ' ὡρισμένης διὰ τὴν πληρωμὴν προθεσμίας, σὺν τῇ καταβιώζει πρὸς τὴν ἀπότισιν τῆς ληξάσης δόσεως, στεροῦνται τῶν καταβληθέντων καὶ ἀποβάλλονται ἐκ τῶν γαιῶν διοικητικῶς, καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος, ἀκυρουμένης καὶ τῆς δηλώσεώς των· αἱ δὲ γαῖαι ἢ φυτεῖαι διατίθενται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, κατὰ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 τοῦ ΤΠΓ' καὶ 29 τοῦ ΥΛΑ' νόμου. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ λαβόντες τὸ παραχωρητήριον ἐπὶ γαιῶν ἢ φυτειῶν, ἐὰν πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς πληρωμὴν προθεσμίας καθυστερήσωσι τὴν ἐτησίαν δόσιν, ἀκυροῦται δὲ συνάμα καὶ τὸ παραχωρητήριον.

Ἄρθρον 6. Ἐὰν κατὰ τὴν καταμέτρησιν ὅλων τῶν παρ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κατόχου ἢ μὴ κατόχου δηλωθεισῶν γαιῶν, ἐφ' ὧν ἐζήτησε τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δικαιώματός του, ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἡ κατεχομένη ἔκτασις εἶναι ἀνωτέρα τῆς δηλωθείσης κατὰ 10 τοῖς 0|0, παραχωρεῖται καὶ αὕτη κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΥΛΑ' νόμου μέγιστον ὅριον τῆς παραχωρουμένης εἰς ἕκαστον πολίτην Ἕλληνα ἐκτάσεως γῆς· ἐὰν ὅμως ἀνακαλυφθῇ ὅτι εἶναι ἀνωτέρα καὶ τοῦ ὅρου τῶν 10 τοῖς 0|0, ἡ δήλωσις θεωρεῖται καθ' ὁλοκληρίαν ἄκυρος καὶ αἱ γαῖαι διατίθενται κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ αὐτοῦ νόμου· εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις ὑπάγονται καὶ δηλωθεῖσαι φυτεῖαι, ὧν τὰ πλεονάσματα ἑκάστου τεμαχίου εἰσὶν ἀνώτερα τοῦ ὅρου τῶν 10 τοῖς 0|0, ὃν ὥρισε τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ΤΠΣΤ' νόμου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Δημόσιον διατηρεῖ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα ἐπὶ τῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν, αἵτινες ὑπερβαίνουσι τὴν παραχωρηθεῖσαν ἔκτασιν, οἱ δὲ κάτοχοι αὐτῶν θεωροῦνται ὡς κακῆς πίστεως νομεῖς, δυναμένου τοῦ Δημοσίου νὰ ἀποβάλῃ αὐτούς.

Εἰς τοὺς δηλώσαντας μέχρι τοῦδε κατόχους γαιῶν καὶ φυτειῶν ἐπιτρέπεται νὰ δώσωσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, συμπληρωτικὰς δηλώσεις διὰ τὴν πλεονάζουσαν ἔκτασιν ἑκάστου τεμαχίου, ἐὰν ἄλλος δὲν ἐδήλωσε ταύτην, τηρουμένων καθ' ὅλα τῶν διατάξεων τῶν

άρθρων 10, 11 καὶ 12 τοῦ ΥΛΑ΄ καὶ τῶν ἄρθρων 7 καὶ 9 τοῦ ΤΠΣΤ΄ νόμου.

Ἄρθρον 7. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀρνηθῇ τὴν παραχώρησιν τῶν ἐντὸς τῶν χωρίων δηλωθεισῶν γαιῶν ἢ μέρος αὐτῶν, ἐὰν πρὸ τῆς παραχωρήσεως ἤθελον ζητηθῇ εἰς ἀνέγερσιν οἰκιῶν ὑπὸ γεωργῶν ἢ ἄλλων οἰκιστῶν, ἐχόντων δικαίωμα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων.

Ἄρθρον 8. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ΥΛΑ΄ καὶ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΤΠΣΤ΄ τοῦ ἔτους 1871 νόμου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς·

Ἐπιτροπή, συγκειμένη ὑπὸ τῶν τμηματαρχῶν τοῦ α. καὶ β΄. τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἑνὸς τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἑνὸς Ἐλεγκτοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, διοριζομένων τῶν τριῶν τελευταίων διὰ Β. Διατάγματος· προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποφαίνεται, καθ' ὅσας ἔχει γνώσεις ἢ λάβῃ πληροφορίας, ἐπὶ τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως, ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐπιτροπῆς, τῇ εἰσηγήσει δύω τῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προκειμένων νόμων ἐργαζομένων ὑπουργικῶν γραμματέων παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, οἵτινες ἐκτελοῦσι καὶ τὰ καθήκοντα γραμματέων τῆς ἐπιτροπῆς. — Ἐὰν αἱ γνῶμαι ἀμφοτέρων τῶν ἐπιτροπῶν ὦσι σύμφωνοι, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική· ἄλλως, ἀποφασίζει ὁριστικῶς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, εἰς ὃ ὑποβάλλεται ἡ ἀμφισβήτησις δι' ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παραδεχόμενον τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζον ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὅρων αὐτῶν.

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν ὁριστικῶν ἐκτιμήσεων γνωστοποιεῖται διὰ δηλοποιήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὰ μέλη τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς εἰσηγητὰς ἐπιτρέπεται νὰ πληρωθῇ ἐκ τοῦ κεφαλαίου 14, ἄρθρον 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποζημίωσις ἀνάλογος, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς δραχμὰς ἑκατὸν δι' ἕκαστον κατὰ μῆνα, προσδιοριζομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 9. Αἱ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΥΠΑ΄. Νόμου δοθεῖσαι μέχρι τοῦδε δηλώσεις ὑπὸ κατόχων φυτειῶν ἐπὶ Ἐθνικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν εἶσιν ἐπίσης δεκταί.

Ἐὰν τὰς ὑπὸ ἀνυποθήκων δανειστῶν ἢ προσημειωτῶν δηλωθείσας φυτείας ἐδήλωσαν οἱ κάτοχοι, προτιμῶνται οὗτοι εἰς

τὴν παραχώρησιν καὶ ἡ δήλωσις τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν δὲν ἐκτελεῖται.

Ἄρθρον 10. Τῶν ὑπαρχουσῶν φυτειῶν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ΥΛΑ΄. καὶ ΥΠΓ΄. περὶ διανομῆς τῆς Ἐθνικῆς γῆς καὶ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρώτου ἐκδεδομένων Β. Διαταγμάτων ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων γαιῶν, δύναται ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τῆς ἀρμοδίας Διοικητικῆς καὶ Οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ν' ἀρνηθῇ τὴν παραχώρησιν, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ προκαταβολὴ ἐπιστρέφεται, τὰς δὲ συνεχομένας μὲ περιοχὴν οἰκοδομῶν, παραχωρητέων κατὰ τοὺς νόμους ΣΠΖ΄. τοῦ 1855, ΡΚ΄. τοῦ 1865 καὶ ΥΝΑ΄. τοῦ 1872 περὶ αὐθαιρέτων οἰκοδομῶν, τοιαύτας φυτείας δύναται ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς νὰ παραχωρήσῃ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τῶν νόμων τούτων, ἐὰν οἱ κάτοχοι ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑποβάλωσι τὴν δήλωσίν των εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν αὐτῶν νόμων.

Ἄρθρον 11. Πᾶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἀκυροῦται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1871.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ βουλευτὴς Γυθείου·

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Εἰσήχθησαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων εἰσηγητῶν αἱ ἑξῆς ἐκθέσεις.

1) Ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας.

2) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἐν Λίβερπουλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας.

3) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεων μετὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Φραισινέ, Λεϋλάνδ καὶ Μακ-Ἴβερ.

4) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἑταιρίας «Γρινάκρια».

5) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ.

6) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινοποιήσεως δικογράφων εἰς κοινότητας.

7) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως πυριτοδοποιείου, αἵτινες ἔχουσι ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τούτων ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Εὐαγγέλη Βαλταζῆ ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθείσης τῇ 15 Ἀπριλίου ε. ε. συμβάσεως, προσθέτου εἰς τὴν ἀπὸ 17 Μαΐου 1873, περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου μεταξὺ Πειραιῶς Πατρῶν καὶ Βονίτσης· μελετήσασα δὲ καὶ τὴν πρόσθετον ταύτην σύμβασιν, προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου, καθόσον στηρίζεται ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὅρων, ἐφ' ὧν καὶ ἡ ἐγκεκριμένη, ὡς ἀνωτέρω, σύμβασις περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Βόνιτσαν, τὸ δὲ ποσὸν τῆς παροχῆς εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ κατασκευασθησομένου σιδηροδρόμου, ὡς βεβαιοῦται εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ πρόεδρος

Γ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ. Ὁ εἰσηγητὴς

Β. Κ. Σινανιώτης.

Τὰ μέλη

Δ. Κ. Νικολόπουλος, Α. Οἰκονόμου, Ν. Γεωργιάδης, Δ. Τσιτσάρας.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐμελέτησε τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 20 λήγοντος μηνὸς νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν σύμβασιν μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας « ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας. »

Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ σύμβασις περιέχει τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς συνήφθησαν συμβάσεις μετὰ πολλῶν ἄλλων ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν, ἡ δὲ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ὠφέλεια ἐκ τοιούτων συμβάσεων ἀποβαίνει σπουδαία, καθόσον παρέχουσι σημαντικὴν εὐκολίαν εἰς τὴν διεθνῆ ἐπιμιξίαν καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς ἡμετέρας Ἠπείρου. Ἐντεῦθεν ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὴν συνθήκην ταύτην ἀποδεκτέαν, καὶ ἐπομένως προτεί-

νει ὅπως ἡ Βουλὴ ἐπιψηφίσῃ τὸ περὶ ἐγκρίσεως αὐτῆς Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Εἰσηγητὴς

Γ. Β. Πετιμεζᾶς. Β. Κ. Σινανιώτης.

Τὰ μέλη

Δ. Κ. Νικολόπουλος, Γ. Παπαγεωργίου, Ν. Γεωργιάδης, Δ. Τσιτσάρας, Α. Οἰκονόμου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐμελέτησε τὰς διὰ τοῦ νομοσχεδίου τῆς 21 λήγοντος μηνὸς νομοσχεδίου ὑποβληθείσας εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τρεῖς συμβάσεις μετὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Φρεσσινέτ, Μπάρνς καὶ Μακ-Ἴβερ καὶ Λεϋλάνδ.

Παρατηρεῖ δὲ ὅτι αἱ συμβάσεις αὗται συνήφθησαν εἰς ἀνανέωσιν προηγουμένων συμβάσεων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, τοὺς εἰς ταύτας ἐμπεριεχομένους.

Οἱ ὅροι δὲ οὗτοι ἀπεδείχθησαν ἐκ τῆς πείρας ἐπωφελεῖς εἰς τὴν διεθνῆ συγκοινωνίαν καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς ἡμετέρας Ἐπικρατείας. Πλεονεκτοῦσι μάλιστα αἱ προκείμεναι συνθῆκαι καὶ κατὰ τοῦτο, καθ' ὃ ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἀποδόσεως τῶν δημοτ. δικαιωμάτων ἐκ τῶν ῥάρων, προκυμαιῶν, ῥανῶν κλπ. καθίσταται ἀναμφισβήτητος, ἐνῷ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν προηγουμένων συνθηκῶν, ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἠμφισβητεῖτο ὑπὸ τῶν ἑταιριῶν.

Ἡ δικαιότης δὲ τῆς δευτέρας διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἀναντίῤῥητος, καθόσον αἱ προκείμεναι συμβάσεις, ἀνανεοῦσαι τὰς προηγουμένας, δίκαιον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συνέχεια τούτων.

Διὰ ταῦτα,

Ἡ ἐπιτροπή, θεωροῦσα τὰς συμβάσεις ἀποδοχῆς ἀξίας, προτείνει, ὅπως ἡ Βουλὴ ἐπιψηφίσῃ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Πετιμεζᾶς. Ὁ Εἰσηγητὴς

Β. Κ. Σινανιώτης.

Τὰ μέλη

Δ. Κ. Νικολόπουλος, Γ. Παπαγεωργίου, Ν. Γεωργιάδης, Δ. Τσιτσάρας, Α. Οἰκονόμου.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐμελέτησε τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 21 λήγοντος μηνὸς νομοσχεδίου ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν σύμβασιν μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας «Τρινάκρια».

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι ἡ σύμβασις συνήφθη ὑπὸ τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς καὶ ἄλλαι ὁμοειδεῖς συμβάσεις μετὰ πολλῶν ἄλλων ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιριῶν, ἡ δὲ ἐκ τῶν συμβάσεων τούτων ὠφέλεια εἰς τὴν διεθνῆ ἐπιμιξίαν καὶ τὸ ἐμπόριον εἶναι ἀναντίρρητος. Ἡ προκειμένη δὲ σύμβασις παρέχει καὶ δικαίωμα ἀκτοπλοΐας μεταξὺ τῶν λιμένων Πειραιῶς, Σύρου καὶ Κερκύρας· τοῦτο, ὅπερ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰ προνόμια τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, θέλει συντελέσει προδήλως εἰς τὴν εὐκολίαν τῆς συγκοινωνίας τῶν ὁμωνύμων πόλεων καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου.

Διὰ ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὴν προκειμένην σύμβασιν ἀποδοχῆς ἀξίαν καὶ προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἐγκρίνοντος αὐτὴν νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, 27 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ πρόεδρος — Γ. Β. Πετιμεζᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς — Β. Σινανιώτης

Τὰ μέλη

Α. Τσιτσάρας, Δ. Νικολόπουλος, Α. Οἰκονόμου, Γ. Παπαγεωργίου, Ν. Γεωργιάδης.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτροπή, συνελθοῦσα ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Βουλευτηρίου σήμερον, τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1874, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον «περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ καὶ τῆς ναυτολογίας διὰ διὰ τὸ ἔτος 1875» ἐγκρίνει αὐτὸ καθολοκληρίαν καὶ συνιστᾶ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ πρόεδρος καὶ εἰσηγητὴς
Ε. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Τὰ μέλη

Ν. Νικολαΐδης, Μ. Καΐρης, Ν. Α. Ἀποστόλης, Ν. Μαυροκορδάτος.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς κοινότητας, καὶ θέλουσα ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ παραδεχθῇ τὴν εὐκολίαν τῶν διαδίκων καὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῆς κοινότητος, παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον ὑπὸ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις·

Εἰς τὸ ἄρθρ. 2· ὅτι αἱ κοινοποιήσεις γίνονται εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ κοινότης, καὶ εἰς τὸν εἰδικὸν Πάρεδρον τοῦ χωρίου τῆς κοινότητος· ἐν ἐλλείψει τοῦ δευτέρου, εἰς ἕνα τῶν ἐφημερίων. Αἱ νόμιμοι προθεσμίαι, ὡς πρὸς τὰς κοινοποιήσεις ταύτας, ἄρχονται ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Πάρεδρον ἢ τὸν ἐφημέριον ἐπιδόσεως αὐτῶν. Ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸν Δήμαρχον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ κοινότης, τὸ δὲ κοινοποιηθὲν αὐτῷ δικόγραφον τοιχοκολλᾷ εἰς τὴν θύραν τοῦ ἀκροατηρίου του. Ὁ δὲ Πάρεδρος ἢ ἐφημέριος ὀφείλει τὴν πρώτην Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως νὰ γνωστοποιήσῃ ἐπ' ἐκκλησίας τὴν ἐπίδοσιν, συνταττομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὑπογραφομένης παρ' αὐτοῦ καὶ δύω μαρτύρων.

Εἰς τὸ 3 ἄρθρον· ἀντὶ τοῦ «εἰς τὸν γραμματέα» νὰ τεθῇ ὅτι «ἐν ἐλλείψει ἀντικλήτου, γίνονται αἱ ἐπιδόσεις εἰς τὰ, ὡς ἀνωτέρω, ἄρθρ. 2, εἰρημένα πρόσωπα.»

Εἰς τὸ ἄρθρ. 4· ἀντὶ εἰς τὸν Γ ρ α μ μ α τ έ α, νὰ τεθῇ «εἰς τὰ ὡς ἀνωτέρω, ἄρθρ. 2, εἰρημένα πρόσωπα.» Νὰ προστεθῇ δὲ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ τὸ ἑξῆς ἑδάφιον· «Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἐφ' ἡμέραν ὁριστικὰς καὶ τὰς ὅρκους ἐπιβαλλούσας ἀποφάσεις, αἱ ἐπιδόσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας

Ἀθῆναι, 28 9βρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος — Ι. Ἀγτωνόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς — Χ. Λουζίνας.

Τὰ μέλη.

Ι. Μεσσηνέζης, Α. Πετρίτσης, Γ. Σερβος, Γρηγ. Δημητριάδης.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐ-

μελέτησε τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 18 λήγοντος μηνὸς Νομοσχεδίου ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν σύμβασιν περὶ παραχωρήσεως δικαιώματος πρὸς σύστασιν ἐν Ἑλλάδι πυριτιδοποιείου ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Μωραϊτίνη.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ προκειμένη σύμβασις κατὰ τὸ ἔτος 1872 συνήφθη μετὰ τοῦ Ι. Δούμα, ἀλλ' οὗτος ἐξεχώρησε τὰ δικαιώματά του πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον Μωραϊτίνην, ἀμφότεροι δὲ ἐδήλωσαν, ὅτι περιορίζουσι τὰς ἀξιώσεις των α) εἰς τὸ εἰκοσαετὲς ἀποκλειστικὸν προνόμιον, καὶ β) εἰς τὴν ἀτέλειαν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν τοῦ καταστήματος μηχανῶν καὶ τῶν πρὸς ἐνέργειαν αὐτῶν πρώτων ὑλῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαίαν καὶ ἐπωφελῆ εἰς τὸν τόπον τὴν σύστασιν ἑνὸς τοιούτου βιομηχανικοῦ καταστήματος, καθόσον ὑπάρχει ἔλλειψις τοιούτων καταστημάτων, τὰ δὲ προνόμια τὰ παραχωρούμενα διὰ τῆς συμβάσεως εἰσὶ πολὺ κατώτερα τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ὑπόσχεται τὸ κατάστημα, οὐδὲ προσκρούει εἰς δικαιώματα ἢ προνόμια ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων.

Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὴν προκειμένην σύμβασιν ἀποδοχῆς ἀξίαν καὶ προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἐγκρίνοντος αὐτὴν νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ.

Ὁ εἰσηγητὴς
Β. Κ. Σινανιώτης.

Τὰ μέλη

Δ. Κ. Νικολόπουλος. Ν. Γεωργιάδης. Δ. Τσιτσάρας. Α. Οἰκονόμου.

Ἐπερώτησεν εἶτα εἰς τῶν βουλευτῶν Σύρου τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, ἂν ἡ ἑταιρία τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου παρεκατέθετο τὴν νόμιμον ἐγγύησιν· ἀπήντησε δὲ ὁ ὑπουργὸς, ὅτι θέλει ἐξετάσει καὶ διαφωτίσει τὴν Βουλήν.

Παρεκάλεσεν ἕτερος βουλευτὴς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ὅπως ὑποβάλλῃ νομοσχέδειον περὶ συγχωνεύσεως τοῦ ταμείου τῶν Πολ. Συντάξεων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕτερος δὲ βουλευτὴς ἐκ Τριφυλίας τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἵνα προκαλέσῃ νόμον, δι' οὗ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ δήμου Πλαταμώδους νὰ ἐπιβάλλῃ φόρον ἐπὶ τῶν δημοτῶν πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου ὕδατος.

Παρακατέθετο κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς τὴν πρόταση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποχωρήσεως ἐπισκόπων κτλ.

Ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1874.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Τριφυλίας εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ ἔθνους ἀνωμαλίαν συνετέλεσαν δύω μέγιστα γεγονότα, ἡ μεταπολίτευσις τοῦ Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κρήτης ἡ ἐπανάστασις, ἀλλὰ διὰ τὰ ὁποῖα τὸ ἔθνος καὶ οἱ πολιτευόμενοι οὐδόλως εὐθύνονται. Κατὰ τὸ 1871 ἡ τότε Κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ φέρῃ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ δὲ τῶν νομοθετημάτων περὶ γαιῶν καὶ φορτείων, ὡς καὶ περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων ἐξησφάλισεν ἱκανῶς τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἀμελήσασα περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τούτων δὲν ἠδυνήθη νὰ ὠφεληθῇ ἐξ αὐτῶν. Ἐκτὸς τούτου ἐνῷ δὲν ἐδεσμεύετο ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ὡς μὴ ψηφισθέντος, ἡ Κυβέρνησις ἀντὶ νὰ ἀποκόψῃ δαπάνας περιττὰς, προσέθηκε καὶ ἐδημιούργησεν ἄλλας ὡς διὰ τὴν ἀποστολὴν πρέσβεων καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη νὰ συνομολογήσῃ δάνειον πρὸ μικροῦ ψηφισθέν. Περιγράψας ἀκολούθως τὴν ἐν ἐν γένει οἰκονομικὴν κατάστασιν ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ σκεφθῇ ἐμβριθῶς πρὸς λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ὅπως μετάσχῃ τῶν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ὠφελειῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν περὶ γαιῶν καὶ φορτείων νόμων προσκόπτει, ὡς θέλει ἀποδείξει κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ τούτου εἰσαχθέντος νομοσχεδίου. Ἀλλ' οὐδόλως ἠμέλησε περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ εἰσπράξεων τῶν καθυστερούτων νόμου, τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, περὶ ὧν προσήγαγε πίνακα. Αἱ δαπάναι ἃς προσέθηκεν ἦσαν ἀναγκαῖαι, ὡς ἡ τῶν πρέσβεων καὶ τῆς Βουλῆς ἡ ἀποζημίωσις, τὸ δὲ συνομολογηθὲν δάνειον ἐσκόπει νὰ καλύψῃ πιστώσεις παρελθούσας, δι' ἃς οὐδόλως εὐθύνεται, καὶ τὰς ὁποίας ἠδύνατο καὶ αὐτὸς νὰ ἀποκρύψῃ, ἀλλ' ὁ σάραξ τοῦ τόκου θὰ ὑρίστατο, ἡ δὲ ζημία τοῦ δημοσίου θὰ ἦτο μεγίστη.

Ἀντεῖπεν ἕτερος ἔξαρας τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, ἣν οὐδαμῶς ἐσεβάσθη ἡ παροῦσα. Ἐκ τούτου δὲ ἐδεινώθη ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Αἰγιαλείας, ὅτι ἀληθῶς ἡ

θεσις ημῶν ἡ τε ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ εἶναι θλιβερά, ἀλλ' οὐδόλως εἰσὶν ὀρθαὶ αἱ κρίσεις τοῦ ἐκ Τριφυλίας βουλευτοῦ ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων. Πολιτευόμενοι, ὡς ἐπολιτεύθησαν, μὴ ἀνεχόμενοι πᾶσαν Κυβέρνησιν καὶ σπεύδοντες εἰς κατάληψιν τῆς ἐξουσίας διὰ μέσων πολλάκις ἀνάρμοστων παρεσκεύασαν πάντες τὴν κατάστασιν ταύτην, ἐφ' ᾗ πρέπει νὰ ἀλγῇ ἕκαστος πολίτης, ἐνῷ δὲ οἱ προλαλήσαντες ἐφιλοτιμήθησαν τὶς μᾶλλον νὰ ἐξάρῃ τοὺς ἀγῶνάς του πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν οἰκονομικῶν, κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ταῦτα χωλαίνουσι, ματαίως δὲ ἀναζητοῦσι τὸν πταίστην, ὅστις δὲν εἶναι οὔτε ὁ πρώην Βασιλεὺς, οὔτε ὁ λαὸς, ἀλλὰ τὸ σύνολον τῶν πολιτευομένων διὰ τῶν διηνεκῶν ἐρίδων των. Συνεπέρανεν ἑπομένως, ὅτι πρέπει νὰ ψηφίσωσι τὸν καταστάντα ἤδη ἀπολογισμὸν, νὰ σκεφθῶσι δὲ ἐμβριθῶς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ **1875** ἐξευρίσκοντες μέτρα ῥιζικὰ καὶ γενικώτερα, ὅπως εἰσαγάγωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν χρηματιστικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν βουλευτοῦ τινος ἐκ Μέσης ὑποστηρίζαντος, ὅτι πρέπει νὰ συζητήσωσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ **1874**, ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν διὰ τὴν ἐπαύριον, ἀφοῦ παρεδέχθη νὰ ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἡ ἀρχαιολογικὴ μετὰ τῆς Γερμανίας σύμβασις. Ὁ δὲ πρόεδρος ἔλυσε συνεπῶς τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ ἀντιπρόεδρος
Γ. ΖΕΖΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Δ. Στάϊκος,
Ν. Μπουφίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΖ'.

Τῆς 29 *Νοεμβρίου* **1874**.

Ἀποτίας γενομένης περὶ ὥραν **2** μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθη ἐπὶ τοῦ οἰκείου εἰσηγητοῦ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐνόρκων, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, λαβοῦσα ὑπ'

ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον περὶ ἐνόρκων μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ μακρᾶς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, καὶ ἀποδεχομένη καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ἐμβριθεῖς σκέψεις τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, παραδέχεται αὐτὸ καὶ προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, 27 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ εἰσηγητὴς
Χ. Δουζίνας.

Τὰ μέλη
Γ. Δημητριάδης, Α. Πετρίτσης, Α. Ῥοντήρης, Ι. Μεσσηνέζης.

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους **1874**.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν ἐκ Καλαβρύτων βουλευτῶν, εἶπεν ὅτι πάντες πρέπει νὰ σκεφθῶσι ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἥτις δὲν εἶναι εὐάρεστος, καὶ ἥτις ἔτι μᾶλλον θὰ ἐπιβαρυνθῇ ἕνεκα τῶν συναφθεισῶν συμβάσεων περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμων καὶ ἄλλων ἔργων. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἀπαιτεῖ καλὴν διοίκησιν, πιστὴν τῶν νόμων ἐφαρμογὴν, ἀποκοπὴν τῶν περιττῶν δαπανῶν, διότι ἄλλως τὸ ἔλλειμμα καὶ ἡ παραλυσία θὰ δεινώσωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν κατάστασιν ταύτην. Ἐκ τῶν ἀναγραφομένων δαπανῶν δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς περιτταὶ ἡ τῶν πρεσβειῶν καὶ πᾶσα ἄλλη αὐξάνουσα τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ἀλλ' ἐκείναι, αἵτινες σκοποῦσιν αὔξησιν θέσεων καὶ δημιουργίαν κόμματος.

Μετά τινα βουλευτὴν ἐκ Φθιώτιδος παρακελευσάμενον τοὺς βουλευτὰς ἵνα λάβωσιν ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, διότι ἄλλως ἀναδέχονται βαρεῖαν εὐθύνην παρῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσσήνης εἰπὼν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐξετάσωσιν αὐστηρῶς τὸν προϋπολογισμὸν, διότι τὸ οἰκονομικὸν βάραθρον εἶναι ἠνεῳγμένον. Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, εἶπε, παρέλαβε τὸν προϋπολογισμὸν ἐπὶ βάσεων σαθρῶν στηριζόμενον ἀντὶ δὲ ἐλαττώσεως ὑπερέτεινε τὸ κακὸν, οὕτως ὥστε, τὸ ἔτος τοῦτο λήγει μὲ ἔλλειμμα 4 ἑκατομμυρίων ὡς ἔγγιστα ἕνεκεν ἐλλείψεως οἰκονομίας καὶ τάξεως. Κατὰ τὸ **1865**—**66** τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἀνήρχοντο εἰς **26** ἑκατομμύρια, ἡ δὲ διαφορὰ τῆς σημερινῆς ὑπεραυξήσεως δὲν προέρχονται ἐκ τῆς προόδου τοῦ τόπου, διότι δύο μόνον ἑκατομμύρια προέρχονται ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς

προσθήκης φόρων. Τὸ σύστημα δὲ τοῦτο, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἄγει εἰς τὴν καταστροφήν. Αἱ ἁπλαῖ οἰκονομίαι δὲν ἀρκοῦσι, ἀπαιτοῦνται πρὸ πάντων μέτρα ριζικά. Ἡ σύστασις τῶν πρεσβειῶν εἶναι ἄσκοπος ἐπὶ τοῦ παρόντος, πολλῷ μᾶλλον ἐὰν ἐσκόπουν τὴν παρὰ ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς ἐνέργειαν πρὸς περιορισμὸν τῶν συνταγματικῶν τοῦ ἔθνους ἐλευθεριῶν. Τὰ ζητήματα πάντα ἐλύθησαν κατὰ τὴς Ἑλλάδος, ἐν δὲ τῇ Αἰγύπτῳ οὔτε κἂν ἐρωτηθὴ ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τοῦ προξενικοῦ ζητήματος. Ἡ Ἑλλὰς ἀντὶ πάσης διπλωματικῆς, ἐξ ὧν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ νικήτρια ὤφειλε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της εἰς τὸ ὑλικὸν καὶ ἐμπορικὸν μέρος, τοιαύτην δὲ πολιτικὴν ὤφειλε νὰ ἐκφράζῃ ὁ προϋπολογισμὸς καθαρῶς τοὐτέστιν ἐπιτοπίαν καὶ ἐμπορικήν. Ἀλλ' ἀντὶ τούτων ζητοῦσι, αὔξησιν στρατοῦ καὶ δαπανῶν, οὐχὶ πρὸς διοργάνωσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς θεραπείαν προσωπικῶν συμφερόντων, διότι ὠθοῦντες αὐτὸν εἰς τὴν παρανομίαν μεταχειριζόμενοι αὐτὸν διὰ τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν, ἀναγκάζονται νὰ θεραπεύωσι προσωπικὰς ἀπαιτήσεις καὶ συμφέροντα. Διὰ τοῦτο πολὺ ἐλυπήθη, εἶπε, διότι οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως ἔθεντο εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ ὅτι αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν εἰρηνικῶς. Τὸ σύστημα τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐγκατέστη ἤδη ὁριστικῶς, διότι ἡ συχνὴ χρῆσις τῆς διαλύσεως καθιστᾷ τὴν Βουλὴν ὑποχείριον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ζητῇ λόγους καὶ εὐθύνας, τοιαύτη δὲ κατάστασις πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐμβάλλει φόβους περὶ τοῦ μέλλοντος, ἐὰν μὴ διὰ μέτρων ριζικῶν καὶ γεναίων δὲν θέσωσι φραγμὸν κατὰ τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἐπαναλαμβάνεται ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις, καὶ ὅμως ἡ Ἑλλὰς προώδευσεν ἐναντίον τῆς ἀπαισιοδοξίας τῶν πολιτευομένων. Ἡ αὔξησις τῶν δαπανῶν δὲν μαρτυρεῖ ὀπισθοδρόμησιν. Ἡ δὲ συνομολόγησις δανείου ἐπὶ ὑποθήκῃ τῆς ἀκινήτου κτήσεως παρὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι αὐξάνει τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν αὐτῶν ζωήν, ἐξ ἧς κατόπιν βαθμηδὸν καλύπτονται τὰ δάνεια. Ἡ ἐξόγκωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀφορᾷ ἀναποφεύκτους δαπάνας, ὡς δεικνύει ἡ εἰσαχθεῖσα δήλωσις, ἡ δὲ σύστασις τῶν πρεσβειῶν, δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ἄσκοπος, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ προλαλήσας ἀνέφερε τοσαῦτα ζητήματα σπουδαῖα ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων αὐδόλως εὐθύνεται ἡ παροῦσα Κυβέρνησις. Οὐδὲ εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ δὲν ἠκούσθη ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος, διότι μικρὸν ἔτι καὶ ὤφειλε ὁ προαγορεύσας. Ζητοῦσι τὴν διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ, καὶ

ὅμοιοι πολεμοῦσι τὴν δαπάνην, δι' ἧς θέλει βελτιωθῇ ἡ θέσις αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ προτείνεται αὔξησις τοῦ στρατοῦ, προέρχεται, διότι ἡ παρουσινὴ ἐλάττωσις ἀπεδείχθη ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Μέμφονται τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, διότι ἡ πολιτικὴ αὐτῆς εἶναι τῆς ὑπηρεσίας, ἐνῷ οἱ μεμφόμενοι οὐδέποτε διετύπωσαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πολιτικήν τινα. Κατηγόρησαν ἔτι τὸ ὑπουργεῖον ἰσχυρισθέντες ὅτι ὁ ἀπολυτισμὸς ἐγκατέστη, καὶ διότι ἐν τῇ ἀντιρρήσει ἐρέρετο ὅτι αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν εἰρηνικῶς. Ἀποδεχόμεθα, εἶπεν ὅλην τὴν εὐθύνην, δὲν ἔπρεπεν ὅμως νὰ τεθῇ εἰς ἀμφισβήτησιν φράσις ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς μελέτης τῶν πραγμάτων, οὐδὲ ἔπρεπε νὰ ἀνασκήσωσι τὰ παράπονα, ἀφοῦ ἐκλεισε πλέον τὸ στάδιον τῶν ἐξελέγξεων.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μέσσης καὶ μετὰ τοῦτον ἄλλος ἐξ Οἰτύλου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ηὔξησε τὰς δαπάνας πολλῷ πλέον τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως καὶ ἐζήτησε θεραπείαν ἐφήμερον, οὕτω δὲ τὸ μέλλον δὲν προμηνύεται κάλλιον τοῦ παρελθόντος. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἰδία, εἶπεν ὁ ἐξ Οἰτύλου βουλευτὴς, δαπανᾷ μεγάλα ποσά, χωρὶς ἡ θέσις τοῦ στρατοῦ νὰ βελτιοῦται, ἀλλὰ μόνον εἰς βαθμολογίας καὶ προσωπικὰ συμφέροντα, οὕτω δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐν Ἑλλάδι εἶναι πολλῷ πλειότεροι κατὰ σχετικὴν ἀναλογίαν ἢ ἀλλαχοῦ. Ἡ ἀναγραφὴ τῶν πρεσβειῶν ἀφ' ἑτέρου δὲν ὑπηγορεύθη οὔτε ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, οὔτε τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέρρεον ἐκ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε ἡ μισθοδοσία εἶναι ἀρκοῦσα πρὸς εὐπρόσωπον ἀντιπροσώπευσιν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου αὕτη εἶναι βαρεῖα διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἐκτὸς τούτου ἔδει νὰ περιμείνωσι τὴν Βουλὴν, ἀφοῦ ἡ παρελθοῦσα εἶχε καταργήσει αὐτάς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ περὶ καταργήσεως τῶν πρεσβειῶν μέτρον ἐπολέμησεν ἡ τότε ἀντιπολίτευσις· ἡ δὲ παροῦσα ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξελθοῦσα ἐσύστησεν ἐπομένως αὐτάς, τῆς περὶ τούτων δαπάνης συμπεριληφθείσης εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν πίστωσιν, τοῦτο δὲ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ διασκεδάσῃ τοὺς ὑπαινιγμοὺς, μεθ' ὧν περιέβαλον τὴν σύστασιν αὐτῶν οἱ προλαλήσαντες. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὸ ἄχρηστον τῶν πρεσβειῶν, διότι οὐδεὶς τῶν πολιτευομένων συνέλαβε τοιαύτην ἰδέαν. Ἐνῷ δὲ εἷς τῶν προαγορευσάντων ἔλεξε τὴν σύστασιν, ὑπεδείκνυε κατόπιν ζητήματα, περὶ ὧν ἠρώτα τί ἔπραξεν ἡ Κυβέρ-

νησις Ἀλλὰ τί ἠδύνατο νὰ πράξῃ, ἄνευ ὀργάνων; Ἐκτὸς τούτου ἡ Ἑλλὰς γέννημα οὖσα τοῦ δημοσίου ἐν Εὐρώπῃ ρρονήματος εἶναι ἀνάγκη ἑκάστοτε νὰ προσελκύῃ διὰ τῶν πρεσβειῶν τὸ δημόσιον τοῦτο φρόνημα ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων της.

Προσεθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου, ὅτι δὲν ἔπρεπεν οἱ προλαλήσαντες νὰ ἀποφανθῶσιν ὅτι ὁ στρατὸς ἀνατρέφεται ἐν τῇ παρανομίᾳ, διότι ἄντικρυς ἀντίκειται εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ πράγματα, ἀποδεικνύοντα ὅτι ὁ στρατὸς συνετέλεσεν εἰς τὴν καθιέρωσιν τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τὴν λύσιν ἐθνικῶν ζητημάτων. Ἡ δὲ ἔκθεσις τοῦ ὑπουργοῦ ἀναφέρει ὅτι σκοπεῖται ἡ ἀναδιοργάνωσις καὶ ἡ εἰς τὸν προορισμόν του ἐπάνοδος, διότι τὸ ὄχι ὀρθὸν μέτρον τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως περὶ ἐλαττώσεως συνετέλεσεν, ἵνα ὁ στρατὸς ἐκτελῇ ἔργα ἁπλῆς ὑπηρεσίας. Ἡ αὔξησις δὲ τῆς δαπάνης ζητεῖται διὰ τὴν σπουδὴν τῆς κατατάξεως τῶν νέων στρατιωτῶν, ἀλλ' αὕτη εἶναι προκαταβολὴ ἁπλῆ, ἐπανερχομένη εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὡς μαρτυροῦσι τὰ δημόσια βιβλία, ἐπομένως οὐδεμία ζημία ἐπέρχεται. Οὐδὲ εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ὁ ὑπουργὸς βαίνει εἰς προβιβασμοὺς αὐθαιρέτως, διότι οἱ προβιβασμοὶ γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ὡς ὁ νόμος ἐπιτάττει, καθὼς δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι σχετικῶς πλειότεροι τῶν ἄλλων Κρατῶν. Ἐπομένως δὲν ἔπρεπεν εἰδήμονες μάλιστα ἄνδρες νὰ εἴπωσι περὶ στρατοῦ τοιαῦτα ἄδικα ἐν πολλοῖς καὶ μὴ ἐπὶ τῶν πραγμάτων στηριζόμενα.

Ἐνταῦθα τοῦ προέδρου καλέσαντος τοὺς βουλομένους νὰ λαλήσωσι διετύπωσέ τις πρότασιν ἀναβολῆς. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τινὸς ἐξ Ἐρμιονίδος βουλευτοῦ ἐξήχθη ὅτι ἦσαν παρόντες μόνον 94. Ἐπομένως ἀπαρτίας μὴ οὔσης ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος

Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Δ. Σταικος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΗ'.

Τῆς 30 *Νοεμβρίου* 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας.

Τοῦ προέδρου ἐρωτήσαντος, ἐὰν ὑπάρχει ἀντίρρησις κατὰ τῶν πρακτικῶν, εἷς τῶν βουλευτῶν Λοκρίδος εἶπεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, ἐπομένως δὲν δύνανται νὰ ἐπικυρωθῶσι τὰ πρακτικά. Ἀλλ' ἑνὸς τῶν γραμματέων παρατηρήσαντος, ὅτι ὁ ἄρτι ἀναγνωσθεὶς κατάλογος περιέχει 103 βουλευτὰς παρόντας, τοῦθ' ὅπερ ὁ βουλόμενος δύναται νὰ παρατηρήσῃ ἰδίοις ὄμμασιν, ἡ ἐπανάληψις δὲ τῆς ἀναγνώσεως εἶναι καθαρὰ πρόφασις τεῖνουσα πρὸς ἀπώλειαν χρόνου, ἀφ' οὗ μάλις ἀνεγνώσθη, καὶ ἡ ἔναρξις τῆς συνεδριάσεως ἐκηρύχθη.

Ἡ Βουλὴ κατόπιν προθύμου παραδέχθη εἰς ἀ. ἀνάγωσιν καὶ συζήτησιν τὰ ἑξῆς νοσχέδια κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον.

1) Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἀρχαιολογικῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας.

2) Ὅμοιον περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων κλπ. διὰ τὸ ἔτος 1875.

3) Ὅμοιον περὶ φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1874.

4) Ὅμοιον περὶ παρατάσεως τῆς πρὸς δήλωσιν τῶν ζώων προθεσμίας.

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1875.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Μέσης εἶπεν, ὅτι ἀποκρούει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, διότι ἡ Εὐρώπη γνωρίζει εἰς τίνα κατάστασιν διατελοῦμεν καὶ τί συμβαίνει ἐνταῦθα· οἱ ξένοι ἡγεμόνες ἂν ἐρωτήσωσι τοὺς πρέσβεις ἡμῶν περὶ τῶν συμβαινόντων ἐνταῦθα, κἂν δὲν ἀγνοοῦσι, θὰ εἴπωσιν ὅτι καλῶς ἔχουσι τὰ ἡμέτερα, ἐνῷ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ὁμολογοῦμεν περὶ τῶν ἐναντία συμβαινόντων, ἐπομένως καὶ ἀσύμφορος ὑπεστήριξεν, ὅτι εἶναι ἡ ἀποστολὴ πρέσβεων καὶ αἱ πρεσβεῖαι ἄχρηστοι. Διατεινομένου δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ βουλευτοῦ Λοκρίδος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑποστηρίζῃ ζήτημα οἱανδήποτε, ἀφ' οὗ δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, κατέληξε τὸν λόγον εἰπών, ὅτι ἂν νομίζῃ ἡ Βουλὴ, ὅτι ὑπάρχει ἐν ἀπαρτίᾳ δέον νὰ ἀναγνωσθῇ ὁ κατάλογος. Κατόπιν καὶ τινος τῶν ἐκ Τριφυλίας βουλευτῶν εἰπόντος, ὅτι ὤφειλε νὰ γείνῃ ὀνομαστικὴ κλῆσις ὅπως ἐξακριβωθῇ ἂν ὑπάρχῃ ἀπαρτία, πάντων δὲ τῶν

λοιπῶν βουλευτῶν ἀντιταττόντων, ὅτι οὐ μόνον πρὸ μικροῦ ἀπεδείχθη ὅτι ἀπαρτία οὐπάρχει, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι προσῆλθον μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου, ἄλλως τε δὲ ἡ πρότασις τῆς μὴ ἀπαρτίας μὴ ὑποστηριζομένη ὑπὸ δέκα βουλευτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Κανονισμοῦ δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, καθόσον μάλιστα ἡ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν προκαλουμένη δοκιμασία γίνεται προφανῶς πρὸς ματαίωσιν τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρόεδρος, οὐδενὸς ἄλλου ζητήσαντος τὸν λόγον, ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ γενικὴν συζήτησιν.

Ἤρξατο κατόπιν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων διὰ τὸ ἔτος 1874.

Ἀναγνωσθέντα τὰ Κεφ. Α'. «Ἄμεσοι φόροι» ἐκ δραχ.	14,909,000
Κεφ. Β'. «Ἔμμεσοι φόροι» ἐκ δραχ.	15,210,000
Καὶ τὸ Κεφ. Γ'. «Δημόσια Καταστήματα» ἐκ δραχ.	1,084,000
Ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.	
Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου «Μεταλλεῖα καὶ Ὀρυκτὰ» τοῦ Κεφ. Δ'. Δημόσια Νομίσματα καὶ Κτήματα» ἐκ δραχ. 2,932,000, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἧς ἐλαττοῦται τὸ ποσὸν εἰς δραχ.	1,632,000
Κατόπιν ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσι καὶ τὰ ἄρθρα 2—10 τοῦ Κεφαλαίου οὗτινος τὸ ὁλικὸν ποσὸν μετὰ τὴν γενομένην ἐλάττωσιν ἀνέρχεται εἰς δραχ.	3,930,000
Ἀναγνωσθέντα τὰ κεφ. Ε'. «Ἐκποιήσεις Ἐθνικῶν κτημάτων» εἰς δραχ.	1,306,000
Τὸ Κεφ. Τ' «Ἀνάφορα εἰσοδήματα» ἐκ δρ.	935,000
Τὸ Κεφ. Ζ'. «Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα» ἐκ δρ.	316,000
Τὸ Κεφ. Η'. «Ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων» ἐκ δραχ.	1,000,000
Καὶ τὸ Κεφ. Θ'. «Καθυστ. Παρελθουσῶν χρήσεων ἐκ δραχ.	10,000
Ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.	
Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων ἀνέρχεται εἰς δραχ.	38,700,000

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1874 ἐκ δύω ἄρθρων δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτω.

«Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1874 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς τριάκοντα ἑκατὸν μυρία ἑπτακοσίας χιλιάδας ἀριθ. 38,700,000 κατὰ τὰ εἰδικῶς ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων καὶ τὰ ἐπὶ αὐτῷ προσαρτημένα ἀναλυτικὰ ρύλλα».

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐσόδων τῆς χρήσεως 1874 θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐν τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων».

Ἤρξατο κατόπιν ἡ συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ ἄρθρον 1. «Ἀπόδοσις εἰς λ|σμὸν προκαταβολῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων» τοῦ Κεφ. 1. «Χρέος ἐξωτερικόν» ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δραχμῶν 1,025,000.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2. «Χρέος πρὸς τὸν πρώην Βασιλέα Ὄθωνα» ἐγένετο προσθήκη ἐκ δραχμῶν 3,000 κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς. Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ κεφ. 1. ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 1,253,000

Τοῦ Κεφ. 2. «Χρέος ἐσωτερικὸν»			τὰ ἄρθρα	
1.	Ἐκ	δραχμῶν	200,000	
2.	»	»	20,000	
3.	»	»	9,000	
4.	»	»	49,000	
5.	»	»	5,684,747	
6.	»	»	570,000	
7.	»	»	480,000	
καὶ 8.	»	»	290,000	
				7,303,617

Ἐγένοντο δεκτά.

Τοῦ κεφ. 3 «Συντάξεις»			τὰ ἄρθρα
1.	Ἐκ	δραχμῶν	1,600,000
2.	»	»	430,000
3.	»	»	1,620
4.	»	»	200,000

	5.	»	345.000	
καὶ	6.	»	500,000	
				3,176,620

Ἐγένοντο δεκτά.

Τὸ κεφ. 4. «Χορηγία πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἐκ δραχ. 1,125,000

Ἐγένετο δεκτὸν

Ἐπίσης καὶ τὸ κεφ. 5 «Ἀποζημιώσεις βουλευτῶν καὶ ἔξοδα γραφείου» ἐκ δραχ. 800,000

Τοῦ κεφ. 6 α) Προεδρία ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκ δραχ. 8,640

	1.	Ἐκ δραχμῶν	138,840
	2.	» »	46,800
	3.	» »	17,280
	4.	» »	21,500
	5.	» »	5,500
	6.	» »	6,000
	7.	» »	126,800
καὶ	8.	» »	12,300
			383,660

Ἐγένοντο δεκτὰ ἐν ὅλῳ.

Τοῦ κεφ. 7. «Ταμεῖα» τὰ ἄρθρα.

	1.	Ἐκ δραχμῶν	407,040
	2.	» »	180,000
	3.	» »	40,000
καὶ	4.	» »	7.000
			634,040

Ἐγένοντο δεκτά.

Τοῦ κεφ. 8 «Οἰκονομικοὶ Ὄφροι» τὰ ἄρθρα

	1.	Ἐκ δραχμῶν	230,100
καὶ	2.	» »	25,040
			255,140

Ἐγένοντο δεκτά.

Τοῦ κεφ. 9. «Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων» τὰ ἄρθρα

	1.	Ἐκ δραχμῶν	34,580
καὶ	2.	» »	11,508
			46,088

Ἐγένοντο δεκτά.

Τοῦ κεφ. 10. «Ἄμεσοι φόροι» τὰ ἄρθρα.

	1.	Ἐκ δραχμῶν	48,000
	2.	» »	25,000
καὶ	3.	» »	140,000
			213,000

Ἐγένοντο δεκά.

Τοῦ κεφ. 11. «Ἔμμεσοι φόροι» τὰ ἄρθρα.

	1.	Ἐκ δραχμῶν	610,000
	2.	» »	64,000
	3.	» »	60,000
	4.	» »	19,000
	5.	» »	92,000
	6.	» »	850,000
καὶ	7.	» »	30,000
			1,725,000

Ἐγένοντοτο δεκά.

Τοῦ κεφ. 12. «Δημόσια καταστήματα τὰ ἄρθρα.

	1.	Ἐκ δραχμῶν	56,000
καὶ	2.	» »	12,000
			68,000

Ἐγένοντο δεκτά.

Τοῦ κεφ. 13 «Δημόσια νομίσματα». τὰ ἄρθρα

	1.	Ἐκ δραχμῶν	125,000
	2.	» »	17,000
	3.	» »	15,720
	4.	» »	14,960
	5.	» »	183,000
	6.	» »	2,000
	7.	» »	28,400
	8.	» »	22,250
	9.	» »	175,000
	10.	» »	18,240
καὶ	11.	» »	70,400
			672,450

Ἐγένοντο δεκτά.

Τὸ δὲ σύνολον τοῦ Κεφ. τούτου γενόμενον δεκτὸν ἀνέρχεται εἰς δραχ. 1,140,818

Τοῦ Κεφ. 14 «Δημόσια Κτήματα» τὰ ἄρθρα
1. ἐκ δραχ. 40,840
2. » » 51,000
καὶ 3. » » 38,000

Ἐγένοντο δεκτά.... 129,840

Τοῦ Κεφ. 15 «Ἐπιστροφαὶ χρημάτων ἐγένετο δεκτὸν τὸ ποσὸν ἐκ δραχ. 50,000

Τοῦ Κεφ. 16 «Ἀποζημίωσις» τὰ ἄρθρα
1. ἐκ δραχμῶν.... 200,000
καὶ 2. » » 100,000

Ἐγένοντο δεκτά.... 300,000

Τοῦ Κεφ. 17. «Πιστωτικὰ γραμμάτια» ἐγένετο δεκτὸν τὸ ποσὸν ἐκ δραχ. 100,000

Τοῦ Κεφ. 18 «Ἐπιτροπὴ Ἀγῶνος» ἐκ δραχ. 10,000

Καὶ τοῦ Κεφ. 19. «Ἀπόδοσις Κεφαλαίων Ὁδοποιίας» ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ποσὰ ἐκ δραχ. 3,350,000

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν.... 21,595,455

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἀναγνωσθέντα τοῦ Κεφ. Α'. «Κεντρικὴ ὑπηρεσία τὰ ἄρθρα
1. Ἐκ δραχμῶν.... 52,500
καὶ 2. » » 16,000

Ἐγένοντο δεκτά.

Ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου ἐπρότεινεν ὁ ὑπουργὸς καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη προσθήκην.... 6,000

Οὕτω δὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνέρχεται εἰς .... δραχ. 15,000
Τὰ ἄρθρα 4 .... » 14,000
καὶ » 5 .... » 4,500

Ἐγένοντο δεκτά.

Τὸ δὲ σύνολον τοῦ Κεφ. τούτου γενόμενον δεκτὸν ἀνέρχεται εἰς δραχ. 102,000

Τοῦ Κεφ. Β'. «Διπλωματικὴ ὑπηρεσία» τὰ ἄρθρα
1. Ἐκ δραχμῶν 181,356
2. » » 39,000
καὶ 3. » » 2,000

Ἐγένοντο δεκτά. 222,356

Τοῦ Κεφ. Γ'. «Προξενικὴ ὑπηρεσία» τὰ ἄρθρα
1. Ἐκ δραχμῶν.... 256,450
καὶ 2. » » 24,260

Ἐγένοντο δεκτά.... 280,710

Τοῦ Κεφ. Δ'. «Ἔξοδα μεταβλητέα» τὰ ἄρθρα
1. Ἐκ δραχμῶν 20,000
καὶ 2. » » 50,000

Ἐγένοντο δεκτά. 70,000

Τοῦ Κεφ. Τ'. ἐκ δραχμῶν.... 216,000

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχ. 891,066

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Τοῦ Κεφ. 1. «Προσωπικὸν» τὰ ἄρθρα
1. Ἐκ δραχμῶν 39,240
2. » » 67,560
3. » » 268,320
4. » » 786,480
καὶ 5. » » 393,600

Ἐγένοντο δεκτά.... 1,555,200

Τοῦ Κεφ. 2. «Ὑλικὸν» τὰ ἄρθρα
1. Ἐκ δραχμῶν 12,000
2. » » 8,000
3. » » 39,500
4. » » 126,000
καὶ 5. » » 34,502

Ἐγένοντο δεκτά. 215,002

Τοῦ Κεφ. 3. «Ὑποδίκων φυλακαὶ» τὰ ἄρθρα
1. Ἐκ δραχμῶν 13,855
2. » » 6,000

3.	Ἐκ δραχ.	20,290	
καὶ 4.	» »	265,100	
	Ἐγένοντο δεκτά		305,245

Τοῦ Κεφ. 4. «Ἔξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	19,000	
2.	» »	165,000	
3.	» »		
4.	» »	85,000	
5.	» »	5,020	
6.	» »	514,500	
7.	» »	26,000	
8.	» »	3,300	
καὶ 9.	» »	10,140	
	Ἐγένοντο δεκτά		327,960

Τοῦ Κεφ. 5. «Διάφορα ἔξοδα» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	5,000	
καὶ 2.	» »	20,000	
	Ἐγένοντο δεκτά		25,000
	Τοῦ Κεφ. 7. ἐπίσης ἐκ δραχμῶν		9,000

Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δραχμῶν | 2,937,407

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Τοῦ Κεφ. 1. «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	87,000	
2.	» »	15,200	
3.	» »		
4.	» »	12,000	
5.	» »	5,000	
καὶ 6.	» »	12,000	
	Ἐγένοντο δεκτά		131,200

Τοῦ Κεφ. 2. «Διοίκησις Ἐπαρχιῶν» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	177,120	
2.	» »	37,980	
3.	» »	257,640	
4.	» »	39,720	

5.	Ἐκ δραχ.	14,000	
6.	» »	20,760	
καὶ 7.	» »	1,959	
	Ἐγένοντο δεκτά		519,170

Τοῦ Κεφ. 3. «Δημοσία ἀσφάλεια» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	100,000	
καὶ 2.	» »	224,760	
	Ἐγένοντο δεκτά		

Ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου ἐπρότεινεν ὁ ὑπουργὸς καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη προσθήκην | 1,440

Οὕτω δὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. | 40,000

Τὰ ἄρθρα	4	»	25,000
»	5	»	85,788
καὶ »	6	»	665,300
	Ἐγένοντο δεκτά		1,140,848

Τοῦ Κεφ. 5. «Δημοσία ὑγεία» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν.	8,700	
2.	» »	1,200	
3.	» »	4,560	
4.	» »	3,820	
5.	» »	1,389	
6.	» »	1,000	
7.	» »	69,890	
8.	» »	23,280	
9	» »	6,720	
καὶ 10	» »	60,000	
	Ἐγένοντο δεκτά		180,559

Τοῦ Κεφ. 6. «Γεωργία, Βιομηχανία κτλ.» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν.	9,120	
2.	» »	3,010	
3.	» »		
4.	» »	37,120	
5.	» »	11,620	
6.	» »	10,800	
7.	» »	43,000	
8.	» »	5,760	

	9.	Ἐκ δραχ.	30,000	
καὶ	10.	» »	280,000	
		Ἐγένοντο δεκτὰ		430,430

Τοῦ Κεφ. 7. «Ταχυδρομικὴ Συγκοινωνία» τὰ ἄρθρα

	1.	Ἐκ δραχμῶν	37,680	
	2.	» »	14,600	
	3.	» »	90,840	
	4.	» »	24,600	
	5.	» »	11,040	
	6.	» »	7,440	
	7.	» »	177,244	
καὶ	8.	» »	160,000	
		Ἐγένοντο δεκτὰ		523,444

Τοῦ Κεφ. 8. «Τηλεγραφικὴ Συγκοινωνία» τὰ ἄρθρα

	1.	Ἐκ δραχμῶν.	12,600	
	2.	» »	36,000	
	3.	» »	267,720	
	4.	» »	46,500	
	5.	» »	186,000	
	6.	» »	61,360	
καὶ	7.	» »	170,000	
		Ἐγένοντο δεκτὰ		780,180

Τοῦ Κεφ. 9. «Δημόσια ἔργα» τὰ ἄρθρα.

	1.	Ἐκ δραχμῶν.	24,000	
	2.	» »	7,050	
	3.	» »	10,860	
	4.	» »	40,000	
	5.	» »	140,000	
	6.	» »	115,000	
	7.	» »	20,000	
	8.	» »	4,000	
	9.	» »	40,000	
	10.	» »	15,000	
	11.	» »	42,880	
	12.	» »	51,600	
καὶ	13.	» »	10,000	
		Ἐγένοντο δεκτὰ		520,390

Τοῦ Κεφ. 10. «Βοήθειαι» τὰ ἄρθρα

	1.	Ἐκ δραχμῶν.	10,000	
	2.	» »	105,700	
	3.	» »	100,000	
καὶ	4.	» »	28,500	
		Ἐγένοντο δεκτὰ		244,200

Τὸ Κεφ. 11. « » ἐπίσης ἐκ δραχμῶν. 30,000

Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δραχμῶν..... 4,530,421

Ἠκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

	1.	Ἐκ δραχμῶν.	45,840	
καὶ	2.	» »	15,500	
		Ἐγένοντο δεκτὰ		61,340

Τοῦ Κεφ. 2. «Κλῆρος» τὰ ἄρθρα.

	1.	Ἐκ δραχμῶν.	30,720	
	2.	» »	6,400	
	3.	» »	132,500	
	4.	» »	32,400	
	5.	» »	60,000	
καὶ	6.	» »	5,000	
		Ἐγένοντο δεκτὰ		267,020

Τοῦ Κεφ. 3. «Ἀνωτέρα Ἐκπαίδευσις» τὰ ἄρθρα.

	1.	Ἐκ δραχμῶν.	288,880	
	2.	» »	27,400	
	3.	» »	24,000	
	4.	» »	8,400	
	5.	» »	4,320	
	6.	» »	920	
	7.	» »	3,800	
	8.	» »	2,960	
	9.	» »	7,680	
	10.	» »	113,018	
	11.	» »	341,740	
	12.	» »	65,300	
	13.	» »	557,816	
	14.	» »	55,420	

15.	Ἐκ δρχ.	11,600	
16.	» «	10,000	
καὶ 17.	» »	4,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		1,528,254

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1. Κεφ. 4 «Δημοτικὴ Ἐκπαίδευσις» τὴ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐλάττωσιν ἐκ δρ. 2,000, αἵτινες προσετέθησαν εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 2ον δι' ἐνοίκιον τοῦ ἐν Ἀθήναις Δ'. Δημοτικοῦ Σχολείου τῶν θηλέων.

Οὕτω δὲ τὸ μὲν ἄρθρον 1ον ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δρ. 140,000

Τὸ δὲ ἄρθρον 2ον ἐπίσης ἐκ δραχμῶν..... 6,800

Τὸ σύνολον δὲ τοῦ κεφαλ. τούτου γενόμενον δεκτὸν ἀνέρχεται ἐκ δραχ..... 146,800

Τὸ Κεφ. 5. «Βοηθήματα» ἐπίσης ἐκ ἐκ δρ. 10,600

Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δραχ..... 2,014,014

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Τοῦ Κεφ. 1. «Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν.	90,000	
καὶ 2.	» »	8,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		98,000

Τοῦ Κεφ. 2. «Σῶμα Μηχανικοῦ» τὰ ἄρθρα.

1.	Ἐκ δραχμῶν.	121,000	
καὶ 2.	» »	23,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		144,000

Τοῦ Κεφ. 3. Πυροβολικὸν καὶ Ὁπλοστάσιον» τὰ ἄρθρα.

1.	Ἐκ δραχμῶν.	124,000	
2.	» »	66,000	
καὶ 3.	» »	85,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		275,000

Τοῦ Κεφαλ. 4. «Ἱππικὸν» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	61,000	
2.	» »	25,000	
καὶ 3.	» »	40,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		126,000

Τοῦ Κεφ. 5. «Πεζικὸν» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	795,000	
2.	» »	440,000	
καὶ 3.	» »	1,060,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		2,295,000
	Τὸ Κεφ. 6 «Σκαπανεῖς» ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δρ.		83,000

Τοῦ Κεφ. 7 «Κλάδος ὑπηρεσίας» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν.	338,000	
καὶ 2.	» »	60,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		140,000

Τοῦ Κεφ. 9 «Χωροφυλακῆς» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δραχμῶν		1,000,000

Τοῦ Κεφ. 10. «ὑπαξιωματικοὶ ὑπεράριθμοι» τὰ ἄρθρα 1. ἐκ δραχμῶνν 75,000

Τοῦ Κεφ. 11. «Χορηγήματα ἀνικάνων ὁπλιτῶν» ἐκ δραχμῶν 6,000

Τοῦ Κεφ. 12. «Διαθέσιμοι καὶ ἀργοί» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	100,000	
καὶ 2.	» »	20,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		120,000

Τοῦ Κεφ. 14. «Ὑλικὸν» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	1,000,000	
2.	» »	189,000	
3.	» »	680,000	
4.	» »	55,000	
5.	» »	50,000	
6.	» »	3,000	
7.	» »	62,000	
καὶ 8.	» »	8,500	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		2,047,500
	Τοῦ Κεφ. 15 «Στρατιωτικαὶ χορηγήσεις» ἐπίσης		60,600

Τοῦ Κεφ. 16. «Κατάλυσις» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	60,000	
2.	» »	75,000	
3.	» »	80,000	
καὶ 4.	» »	15,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		230,000

Τοῦ Κεφ. 17. «Μετακομίσεις καὶ ὁδοιπορίαι» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	12,000	
καὶ 2.	» »	188,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		200,000

Τὸ Κεφ. 18. «Νοσηλεία» ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δραχμῶν 120,000

Τὸ Κεφ. 19. «Ἱπποπονεία» ἐπίσης ἐκ δραχ. 20,000

Τὸ Κεφ. 20. «Ἔξοδα γραφείου τῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων» ἐπίσης ἐκ δραχ. 55,500

Καὶ τὸ Κεφ. 21. «Στρατιωτικὴ Δικαιοσύνη» ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δραχμῶν 30,000

Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δραχμῶν 7,523,600

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Τοῦ Κεφ. Α'. «Μισθοὶ» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	34,680	
2.	» »	18,000	
3.	» »	27,800	
4.	» »	45,840	
5.	» »	18,392	
6.	» »	77,285	
7.	» »	1,920	
8.	» »	156,951	
9.	» »	11,496	
10.	» »	528,488	
11.	» »	53,188	
12.	» »	34,639	
13.	» »	30,312	
καὶ 14.	» »	9,360	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		1,017,934

Τοῦ Κεφ. Β'. «Ὑλικὸν» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	21,696	
2.	» »	218,376	
3.	» »	300,000	
4.	» »	2,000	

5.	» »	206,000	
6.	» »	49,788	
καὶ 7.	» »	8,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		805,860

Τοῦ Κεφ. Δ'. «Καταστήματα» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	6,000	
καὶ 2.	» »	14,500	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		20,500

Τοῦ Κεφ. Ε'. «Διάφορα ἔξοδα» τὰ ἄρθρα

1.	Ἐκ δραχμῶν	3,280	
2.	» »	36,000	
3.	» »	19,000	
4.	» »	14,000	
καὶ 5.	» »	5,000	
	Ἐγένοντο δεκτὰ		77,280

Εἶτα δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου ἐγένετο δεκτὸν ἐκ δραχμῶν 1,951,574

Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ἀνέρχεται εἰς δραχ. 41,472,137

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως **1874** ἐκ 3 ἄρθρων δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν **1874** ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα ἓν ἑκατομμύρια τετρακοσίας τεσσαράκοντα τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας τριάκοντα ἑπτὰ ἀριθ. **41,443,537.**»

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ποσότητα χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων αὐτῷ ἀναλυτικῶν φύλλων, ὡς ἑξῆς.»

Α'. Εἰς χρέος Δημόσιον.

Χρέος Ἐξωτερικὸν.	1,253,000.
» Ἐσωτερικὸν.	7,303617.

Συντάξεις.		3,176,620.
Β'. Εἰς Βασιλικὴν χορηγίαν.		1,125,000.
Γ'. Εἰς ἔξοδα Βουλῆς.		800,000.
Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων.		
Τῶν Ἐξωτερικῶν	891,066.	
Τῆς Δικαιοσύνης	2,937,407.	
Τῶν Ἐσωτερικῶν	4,530,421.	
» Ἐκκλησιαστικῶν	2,014,014.	
» Στρατιωτικῶν	7,523,600.	
» Ναυτικῶν	1,951,574.	
» Οἰκονομικῶν	1,318,928.	
		21,167,010.
Ε'. Εἰς ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας		2,808,290.
Ϛ'. Εἰς διαφόρους πληρωμάς		3,810,000.
		41,443,537.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις, ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐξαρκέσωσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἐπιτρέπεται, ἵνα, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, χορηγηθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ἑφεξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων.

Α'. Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Διὰ διατροφὴν ὑποδίκων.
Δι' ἀποζημιώσεις συνέδρων.
Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.
Δι' ἔξοδα μεταγωγῆς ὑποδίκων.
Δι' ἔξοδα γραφείου καὶ ἀποσκευῆς Κακουργιοδικείων.
Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν.
Δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Β'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.
Διὰ διατήρησιν τῶν καταδίκων.
Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.
Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν.

Γ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Διὰ μετακομίσεις καὶ ὁδοιπορίας στρατοῦ.
Διὰ τροφάς.

Δ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ εἰσπράξεων.
Διὰ ποσοστὰ φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.
Δι' ἀποδοχὰς χαρτοσήμου.
Διὰ ποσοστὰ γραμματοσήμου.
Δι' ἔξοδα ἐξορύξεως ὀρυκτῶν.
Δι' ἔξοδα καλλιεργείας καὶ μεταφορᾶς ἁλάτων.
Δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων.
Δι' ἀντιμισθίαν δικηγόρων.
Δι' ἀπόδοσιν κεφαλαίων ὁδοποιΐας».

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος τῇ ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς ἐκανόνισεν ὡς ἑξῆς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

1) Β'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων κλπ. διὰ τὸ **1875**.

2) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ **1875**.

3) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ παραταξεως τῆς προθεσμίας πρὸς δήλωσιν τῶν ζώων.

4) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως.

5) γ'. συζήτησις τοῦ περὶ ἀπαχωρήσεως κλπ. τῶν ἐπισκόπων.

6) ά. συζήτησις τοῦ περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος **1875**.

7) ά. συζήτησις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ **1875**.

8) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τοῦ δημοσίου ἐν Λαυρίῳ μολύβδου.

9) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως, προσθέτου, πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας.

10) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Τρινάκρια».

11) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐγκρίσεως τριῶν συμβάσεων μετὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Φρασινέτ, Μακ-Ἰβὲρ καὶ Λεύλανδ.

12) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐγκρίσεως τριῶν συμβάσεων μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας».

13) ά. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως πυριτιδοποιείου.

14) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ὁπλοφορίας.

15) ά. τοῦ περὶ παρακαταθέσεως τῶν διαπιστευομένων χρημάτων τοῖς δικαστικοῖς ὑπαλλήλοις εἰς τὸ Ταμεῖον.

16) ά. συζήτησις τοῦ περὶ προσθήκης δικαστ. κλητήρων.

17) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς καινότητας.

18) ά. στζήτησις περὶ διορισμοῦ δ' ἀντεισαγγελέως εἰς τινα Πρωτοδικεῖα.

19) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐπιμισθίου τῶν ἀνακριτῶν.

20) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐγγυήσεως τῶν τελῶν καὶ λοιπῶν ὑπολόγων.

21) ά. συζήτησις τοῦ περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 930 καὶ 932 τῆς Πολ. Δικονομίας.

22) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων.

23) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐνόρκων.

24) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

25) ά. συζήτησις τοῦ περὶ κληροδοτημάτων καὶ ὑποτροφιῶν.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Συνεπείᾳ τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν ἀποράσεως τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις 20 Μαρτίου 1875.

Ὁ πρόεδρος
Σ. Ι ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ'.

Τῆς 2 Δεκεμβρίου 1874.

Τῆς Βουλῆς εν απαρτίᾳ εὑρεθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Βουλευτοῦ τινος ἐξ Ἀνδρου ζητήσαντος τὸν λόγον, εἶπεν ἕτερος βουλευταὶ ἐκ Μεσολογγίου, ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἐπὶ τίνος θὰ λάβῃ τὸν λόγον, διότι ἂν πρόκειται περὶ τῶν πρακτικῶν πρέπει πρῶτον νὰ ἀναγνωσθῶσι κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων, ὅτι πρακτικὰ δὲν ὑπάρχουσι, διότι δὲν ἦτο νόμιμος συνεδρίασις ἡ τῆς 31 Νοεμβρίου. Ἂν ἐκ τῆς συζητήσεως ἐξαχθῇ ὅτι ὑπῆρξε νόμιμος, τὰ πρακτικὰ ἀναγινώσκονται.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τὰ γεγονότα ἐμπεριέχονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσίν των συμφώνως πρὸς τὸ

20 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, δύναται ἕκαστος νὰ φέρῃ οἵας ἐγκρίνει παρατηρήσεις.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Αἰγιαλείας, ὅτι ὁ πρόεδρος δικαιοῦται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὸν λόγον περὶ τοῦ ἂν ὑπῆρξεν ἢ μὴ συνεδρίασις καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῆς οὐσίας· ὁ λόγος ὅμως δύναται νὰ δοθῇ μόνον ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν δύνανται οἱ βουλευταὶ νὰ ἀγορεύσωσι κατὰ τῶν πρακτικῶν πρὸ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν.

Συνεπείᾳ τῆς παρατηρήσεως ταύτης εἰς ἣν ἐπήνεσεν ἡ Βουλὴ προσέθηκεν ὁ ἐξ Ἄνδρου βουλευτής, ὅτι ἅμα ὑπάρξῃ ἀπαρτία, ἡ συζήτησις γίνεται ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ πρότεινε νὰ ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Σαββάτου, ὡς μὴ ὄντα ἐξαγόμενον νομίμου συνεδριάσεως.

Ἀντιπαρατήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Τροιζηνίας ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος καὶ μετὰ τοῦτον τὰ πρακτικά. Τοιαῦτα δὲ φέροντα τὰς νομίμους διατυπώσεις εἶναι τὰ τοῦ Σαββάτου ἐφ' ὧν δύνανται οἱ ἀντιφρονοῦντες νὰ φέρωσι τὰς παρατηρήσεις των.

Εἶναι περίεργον, εἶπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσσήνης, ὅτι ἐνῷ ἀναγνωρίζουσιν τὸ δικαίωμα τῆς ἀμφισβητήσεως μέρους ἢ καὶ λέξεως πρὸς λέξιν τῶν πρακτικῶν ἀρνοῦνται τὸ δικαίωμα τῆς ἐξ ὑπαρχῆς ἀμφισβητήσεως, εἶπεν, ἡμεῖς ἀρνούμεθα τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν.

Ἐνταῦθα παρατηρησάντων ἑτέρων, ὅτι ὁ λόγος φέρεται ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐναντίον τῆς ἀποράσεως τοῦ Σώματος ἐγένετο μικρὰ συζήτησις μεθ' ἣν τῇ παρατηρήσει βουλευτοῦ τινος ἐκ Κυθήρων, ὅτι ὁ λόγος πρέπει νὰ μείνῃ ἐλεύθερος καὶ εἰς ἣν ἐπένευσεν ἡ Βουλή, ὁ ἀγορεύων ἐξηκολούθησε.

Πιστεύομεν εἶπεν, ὅτι προχθὲς συνεδρίασις δὲν ὑπῆρξεν ἑπομένως οὐδὲ πρακτικὰ ὑπάρχουσι. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται ἐξ ἁπλῆς ἀριθμήσεως, διότι ἀφαιρουμένων τῶν κενῶν θέσεων τῶν ἀπόντων ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῶν μὴ προσελθόντων ὑπολείπονται μόνον 85 βουλευταί. Ἀντιτάσσουσι τὸν κατάλογον ἐνῷ σημειοῦνται τὰ ὀνόματα κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, καὶ ὅμως ἠρνήθησαν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ εἰς τὰς γενομένας ἐνστάσεις περὶ μὴ ἀπαρτίας. Ἡ ἀπαρτία ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ἕκαστος δὲ βουλευτὴς δύναται νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς. Ὅτι ἑπομένως ἐγένετο, εἶναι ἀντισυνταγματικόν. Ἐὰν δὲ ἐπρόκειτο περὶ διαφωνίας ἐπὶ δευτερευόντων ζη-

τημάτων τὸ πρᾶγμα ἤθελεν εἶσθαι μικρόν, ἀλλὰ περὶ θεμελιώδους νόμου προκειμένου, ἐὰν ἡ πράξις αὕτη μὴ ἀνακληθῇ δὲν δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ παρακάθηνται, γινόμενοι συνεργοὶ τοιούτων πράξεων καὶ εὐθύνην ἀναλαμβάνοντες μεγάλην.

Αἱ προθέσεις τῆς μειοψηφίας, παρετήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου, ἐγένοντο ἐν πολλοῖς καὶ διὰ πολλῶν καταφανεῖς. Ὀφείλει δὲ νὰ λάβῃ τὸν λόγον καὶ ὡς βουλευτὴς συναισθανόμενος τὴν εὐθύνην του ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅπερ ἀδιάφορον πρὸς τὰ διοικοῦντα πρόσωπα, μόνον περὶ τῶν ἔργων φροντίζει, καὶ ὡς μέλος τοῦ προεδρείου, ὅπερ διὰ τοῦ κανονισμοῦ ἀνακηρύττεται ἔφορος τῶν πρακτικῶν. Ἡ ἄρνησις γεγονότος περιβαλλομένου πλήρη ἐπισημότητα διὰ τοῦ Προεδρείου εἶναι ἄρνησις ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτό. Ἀλλ' οὐδὲν ἔπραξεν ἵνα καταστῇ ἄξιον τούτου. Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου ἦσαν παρόντες 103 βουλευταὶ καὶ μόνον 1 ἐδήλωσεν εἰς τὸ Προεδρεῖον, ὅτι θὰ ἀποχωρήσῃ. Τὸ Προεδρεῖον ἐπομένως ἐν γνώσει πληρεστάτῃ τῆς ἀπαρτίας προέβη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Πρακτικῶν. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν εἷς βουλευτὴς ἐκ Λοκρίδος ἐπρότεινεν ἔνστασιν περὶ μὴ ἀπαρτίας, ἀλλ' εἶναι πρόδηλον ἐκ πολλῶν ἄλλων φαινομένων, ἅτινα ἀντελήφθη ὁ ἀγορεύων καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων πλαγίων σκέψεων ἐκδηλωθεισῶν ἀποχρώντως, ὅτι ἡ ἔνστασις αὕτη ἦτο καθαρὰ πρόφασις πρὸς παράλυσιν τῶν ἐργασιῶν. Πιθανὸν, εἶπε τῆς συνεδριάσεως προβαινούσης νὰ ἀνεχώρησάν τινες κατὰ τὸ σύνηθες, ἀλλὰ προσῆλθον ἕτεροι λαβόντες μάλιστα τὸν λόγον ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένων. Ὅτι δὲ οὕτως ἔχουσι, μαρτυρησάτωσαν οἱ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου παρευρεθέντες ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καθὼς καὶ οἱ προσελθόντες ἐπιμαρτυρηθεὶς δὲ ὀνομαστὶ διαφόρους τῶν βουλευτῶν τούτων, πῶς λοιπὸν εἶπε τὸ Προεδρεῖον εἶναι ἄξιον μομφῆς, ἀφοῦ ἀπαρτία ὑπῆρξεν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου, οὐδεὶς δὲ ἐδήλωσεν ὅτι ἀποχωρεῖ ; Μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν δὲ τῶν γεγονότων τούτων προτέθηκε τολμηρὸν εἶναι νὰ κάμωμεν ἔκκλησιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἐὰν θέλωσι νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ἐκ συστάσεως ἀπεχώρησαν πρὸς παρακώλυσιν τῶν ἐργασιῶν, ἂς ἐνθυμηθῶσιν τὴν δήλωσιν, ἣν ἄλλοτε ἀπέτειναν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν δύω ἐκ τῶν σήμερον βουλευτῶν τῆς ἀριστερᾶς ἐναντίον τῆς φυγομαχούσης, τότε ὡς τὴν ἐχαρακτήρισαν, ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἡμέρας, ἐπείπεν ἤκουεν ἡ Βουλὴ μετὰ θρησκευτικῆς σιωπῆς τὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ μακρὰς συζητήσεις. Προσῆλθον καὶ τὴν τετάρτην ἕτοιμοι νὰ ἀκροασθῶσιν ἑπομένως. Ἀλλὰ πλεῖστοι τῶν τῆς ἀριστερᾶς δὲν προσῆλθον ἵνα ματαιώσωσι τὴν συνεδρίασιν. Ἡ διαγωγὴ δὲ αὕτη εἶναι μᾶλλον ἐπίμεμπτος, ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ πρόκειται νὰ εἰσέλθωμεν εἰς κανονικὴν πορείαν καὶ ταύτην ζητῶσι νὰ παραλύσωσι. Μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα παρουσιάζονται τολμηροὶ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν πρόμαχοι. Πέποιθεν ὅμως, ὅτι μεταξὺ τῆς ἀριστερᾶς ὑπάρχουσιν ἄνδρες τασσόμενοι εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ ἕτοιμοι νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν τάξιν καὶ τὰ ὑπέρτερα τοῦ ἔθνους συμφέροντα.

Παρεκάλεσε δὲ περαίνων τὴν Βουλὴν, νὰ ἀνατεθῇ τῷ Προεδρείῳ ἡ δημοσίευσις τῶν ὀνομάτων τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσωσι μετὰ τοῦ δικαιολογητικοῦ λόγου, ὅτι ἡ διαγωγὴ των αὕτη τείνει πρὸς ταχείαν συγκάλεσιν ἐκτάκτου Συνόδου.

Τὴν πρότασιν ταύτην, παρετήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Ἀνδρου, ἔπρεπε νὰ ὑποβάλῃ ὁ προαγορεύσας τὸ Σάββατον, διότι οὕτω θὰ ἐπείθετο περὶ τῆς μὴ ἀπαρτίας.
Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην συνεδρίασις δὲν ὑπῆρξε, διότι δὲν ἦτον ἀπαρτία. Ἔνστασις περὶ τούτου ἐγένετο ἐπανειλημμένως ἀλλ' ὁ κατάλογος δὲν ἀνεγνώσθη. Οὕτω δὲ ἐμηδενίσθη ἡ περὶ ἀπαρτίας ἐγγύησις. Μετὰ τοιαῦτα δὲ συμβεβηκότα δὲν ὑπολείπεται ἡ ἀκύρωσις τῶν πρακτικῶν τοῦ Σαββάτου.

Δὲν εἶναι, ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Ζακύνθου, ὀρθὴ ἡ γνώμη τοῦ ἐκ Μεσσήνης βουλευτοῦ ὅτι φέρει τὸν λόγον ἐπὶ πρακτικῶν μὴ ὑπαρχόντων. Πρότασις τοιαύτη εἶναι αὐτόχρημα μομφὴ κατὰ τοῦ Προεδρείου, οὗτινος ἀποτελεῖ μέλος καὶ τὸ ὁποῖον οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν, ἢ νὰ ἀναγνώσῃ τὸν κατάλογον καὶ νὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν. Τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ταύτης ἔπρεπε νὰ ἀναγνωσθῶσιν οἱ δὲ ἀντιφρονοῦντες ἔδει νὰ φέρωσι τὸν λόγον, ὅπου ἂν εὕρισκον τὸ τρωτόν. Οὐδὲ ἠδύναντο νὰ φέρωσι πρότασιν περὶ ἀπαρτίας, ἀφοῦ οἱ διατεινόμενοι ὅτι ἦσαν μὲν παρόντες, ἀλλ' ὅτι ἀπεχώρησαν δὲν εἰδοποίησαν κατὰ τὸν κανονισμὸν τὸ Προεδρεῖον. Ἄλλως δὲ πρότασις περὶ μὴ ἀπαρτίας, ὡς πᾶσα ἄλλη πρότασις πρέπει νὰ εἰσάγεται μὲ ὅλας τὰς ἐγγυήσεις τοῦ 29 ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ, τοῦτέστι νὰ ὑποστηρίζεται ὑπὸ 10 βουλευτῶν. Τὸ ἐναντίον καθιερούμενον εἶναι ἀνατροπὴ τοῦ κανονισμοῦ. Κατὸς τούτου διατί νὰ ἀναλάβωσι τοιαύτην εὐθύνην

δι' ἣν αἰτιῶνται αὐτοὺς οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ἀφοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἠδύναντο βεβαίως νὰ καταδείξωσι τὸ ἀσθενὲς τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ἀντιφρονούντων. Καυχῶνται, ὅτι ὑποστηρίζουσι τὸν κανονισμόν, ἀλλ' ἡ θέσις των ὑπαγόρευε νὰ προσέλθωσι καὶ νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐνῷ τἀναντία πράττοντες καὶ ἀντιθέτως πολιτευόμενοι δὲν ἐπιδεικνύουσι βεβαίως φιλοπατρίαν καὶ φιλονομίαν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔπρεπε νὰ ἀνυψωθῇ εἰς τὸ ἐμπρέπον αὐτῇ σημεῖον ἀντιμετωπίζουσα τὰς ἰδέας αὐτῆς, οὐχὶ δὲ ἀποχωροῦσα νὰ παραλύῃ τὰς ἐργασίας, διότι τοῦτο ἀποδεικνύει ἐλλειψιν πεποιθήσεων.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν πολλοὶ ἔλαβον ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον καὶ ἐβεβαίωσαν, ὅτι προσῆλθον κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου, ἀλλ' ἀπεχώρησαν φρονοῦντες, ὅτι δὲν θὰ ἐγίνετο ἀπαρτία, ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Κερκύρας, ὅστις ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν, ὅτι κακὰ θέλει φέρει ἀποτελέσματα τὸ σύστημα δι' οὗ ἐπιδιώκεται ἡ ἐκμηδένισις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος καὶ ὅτι ἐν Κερκύρᾳ αὐτὸς καὶ οἱ ὁμόφρονές του θέλουσιν ἀντιπολιτεύεσθαι πάντοτε τοιαύτην πολιτικὴν χάριν τῶν ἐλευθεριῶν του ἔθνους.

Ἀπήντησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Λευκάδος, ὅτι αἱ ἰδέαι αὗται εἶναι καθαρὰ φαντασμαγορία, διότι ἐν Ἑπτανήσῳ οὐδόλως ὑπάρχουσι μερίδες ὑποστηριζούσαι τὸ σύστημα τοῦ προαγορεύσαντος, ἀφοῦ οὐδὲ αἰτία ὑπάρχει τοιαύτη. Σκιαμαχεῖ ἑπομένως πολεμῶν πρὸς τοιαύτας μερίδας· Ἔπρεπε δὲ μᾶλλον νὰ ἀναμνησθῇ τὸ παρελθόν, ὅτε ὁ νῦν αὐτόκλητος τοῦ ἐθνισμοῦ προστάτης ἐκηρύχθη διὰ πράξεως τῆς Ἰουνίου Βουλῆς ἀντεθνικός. Κατέληξε δὲ συμπεραίνων ὑπὲρ τοῦ νομίμου τῆς συνεδριάσεως καὶ τῆς ἰσχύος τῶν πραχτικῶν.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Τριφυλίας, ὅτι προσελθὼν καὶ οὗτος περὶ τὴν 2 ὥραν ἐν τῇ Βουλῇ, ἀπῆλθε φρονῶν, ὅτι δὲν θὰ συγκροτηθῇ ἀπαρτία. Περὶ τὴν 5 ὥραν διερχόμενος ἔξωθεν εἰσῆλθεν εἰς τὸ βουλευτήριον καθ' ἣν ὥραν ἐψηφίζετο ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐπρότεινεν ἔνστασιν καὶ ἀπῆλθε. Φρονεῖ δὲ ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην δὲν ὑπάρχει κακὴ πρόθεσις, ἀλλὰ πλάνη. Δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου παρῆλθε χρόνος πολύς, ἕως νὰ προσέλθῃ ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμὸς καὶ ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ εἶχον ἄλλοι ἀπέλθει. Διὰ τοῦτο δέον ἦτο νὰ ἀναγνώσωσι τὸν κατάλογον ἐπὶ τῇ ἐνστάσει τοῦ ἐκ Λο-

κρίδος βουλευτοῦ καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἐνστάσει καὶ ἄλλων προσελθόντων βουλευτῶν.

Παρετήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Αἰγιαλείας, ὅτι ἐὰν θέλωμεν νὰ βιζοβολήσῃ ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα πρέπει νὰ τηρῶμεν τὰ νόμιμα καὶ τὰ ἄγραφα ἔθιμα, διότι τούτων ἡ τήρησις εἶναι ἡ βάσις τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν. Ἐκ τῆς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς γενομένης ἐρεύνης ἀπεδείχθη ἀριδήλως, ὅτι ἦτο πλήρης ἀπαρτία κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως. Ἑπομένως τὸ προεδρεῖον, οὐ μόνον εἶναι ἀνώτερον πάσης μομφῆς, διότι συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς ἐνήργησεν, ἀλλὰ καὶ καταχριτέον ἦθελεν εἶσθαι, ἐὰν ἔπραττε τὸ ἐναντίον. Τὸ προεδρεῖον οὐδὲν ἔπραξεν ἐντὸς τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Ἂν δὲ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν οὐδόλως προσέσχεν εἰς τὴν ἔνστασιν περὶ μὴ ἀπαρτίας τοῦ ἐκ Λοκρίδος βουλευτοῦ, δὲν εἶναι μεμπτὸν τὸ προεδρεῖον, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ὀλιγωρία καὶ μὴ κοινοβουλευτικὴ ἔκφρασις μεθ' ἧς συνώδευσε τὴν ἔνστασιν, ἔκφρασις, τὴν ὁποίαν τὸ προεδρεῖον ἔπρεπε νὰ ἀντιπαρέλθῃ σοβαρῶς. Κατόπιν ὅμως ἐπῆλθον ἄλλαι ἀποφάσεις, ἐνστάσεις δὲ περὶ μὴ ἀπαρτίας ἐγένοντο παρ' ἄλλων βουλευτῶν, καὶ αὗται ἔπρεπεν, ὡς νομίζει, νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν. Δὲν θεωρῶ δὲ ὀρθὴν τὴν γνώμην, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἔνστασις αὕτη ὑπὸ 10 βουλευτῶν, διότι ἀφορᾷ αὐτὴν τὴν συγκρότησιν τοῦ Σώματος. Ἑπομένως τὸ μὲν ἀφορῶν τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπαρτίας μέρος τῶν πρακτικῶν πρέπει νὰ ἐπικυρωθῇ, διότι τὸ προεδρεῖον καλῶς καὶ νομίμως ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, τὰ δὲ ἀφορῶντα τὰς λοιπὰς ἀποφάσεις νὰ ἀκυρωθῶσιν. Οὕτω δυνάμεθα, εἶπε, νὰ ἐξέλθωμεν τῆς θέσεως ταύτης. Ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ μειοψηφία, ἥτις συνεφράσθη διὰ συζητήσεων ἐμβριθῶν μέχρι σήμερον, θέλει παραινέσει, ὅπως εἰσέλθωμεν εἰς κανονικὴν πορείαν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Λεβαδείας, ὅτι ὡς μέλος τοῦ προεδρείου ἀναγκάζεται νὰ ὑπερασπισθῇ, διότι αἰσθάνεται ἑαυτὸν καὶ τοὺς συναδέλφους του ἀθώους τῆς μομφῆς, ὅτι ψευδῶς ἐβεβαίωσαν τὴν παρουσίαν 103 ἀντιπροσώπων, ἐνῷ ὅ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἐκ τῶν λεγομένων ἀπόντων ἐβεβαίωσαν τὴν παρουσίαν των. Τὸ προεδρεῖον ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπαρτίας, πρὶν δὲ ἀναγνωσθοῦν τὰ πρακτικὰ προέβησαν εἰς ἐνστάσεις διὰ φράσεων ὅλως ἀνοικείων, εἰς ἃς τὸ προεδρεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ τὴν ἐλαχίστην προσοχήν. Ἔπρεπε δὲ ἄλλως νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ περὶ

μὴ ἀπαρτίας ἔνστασις ὑπὸ 10 βουλευτῶν, διότι τὸ 29 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ εἶναι γενικὸν καὶ ἀναφέρεται εἰς οἱανδήποτε πρότασιν βουλευτοῦ. Ἂν δὲ καθιερωθῇ, ὅτι ἐνστάσεις τοιαῦται προτείνονται ὑπὸ ἑνὸς μόνον βουλευτοῦ, τὰ ἀποτελέσματα θέλουσιν εἶσθαι θλιβερά, διότι ἐξ ἑνὸς μόνου θὰ ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῶν συνεδριάσεων. Οὐδόλως δὲ ἐπιβουλεύονται τὸ Σύνταγμα οἱ προσπαθοῦντες νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τάξιν κανονικήν, ἀλλ' οἱ πειρώμενοι νὰ παραλύσωσι τὰς ἐργασίας τοῦ Σώματος.

Ἐνταῦθα βουλευτοῦ τινος ἐξ Αἰγιαλείας προτείναντος τὴν ἀναβολήν, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε ταύτην, ἡ δὲ συζήτησις ἐξηκολούθησε.

Αἱ διατάξεις τοῦ Συντάγματος, εἶπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων, ἔχουσι τὴν κύρωσιν αὐτῶν, ἡ δὲ περὶ ἀπαρτίας διάταξις μίαν ἔχει κύρωσιν, τὸ δικαίωμα, ὅπερ ἔχει ἕκαστος νὰ προτείνῃ τὴν περὶ μὴ ἀπαρτίας ἔνστασιν· ἄνευ δὲ ταύτης τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα καταρρέει. Τὸ δὲ ζήτημα σήμερον ἔγκειται εἰς τὸ ἂν ὑπῆρξεν ἀπαρτία, ἂν ἐγένετο ἔνστασις περὶ ταύτης, καὶ ἂν πρέπει νὰ ἀκυρωθῶσι τὰ πρακτικά. Ἀπεδείχθη, ὅτι ἀπαρτία ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ κατὰ τοῦτο τὸ προεδρεῖον εἶναι ἀπηλλαγμένον πάσης μομφῆς. Ἀκολούθως ὅμως ἐγένετο ἔνστασις, τὸ δὲ προεδρεῖον ὤφειλε νὰ ἀναγνώσῃ τὸν κατάλογον, οὐδὲ εἶναι λόγος ἀρνήσεως, ὅτι ἡ γλῶσσα τοῦ ἐνισταμένου ὑπῆρξε ὁριμεία. Ἴσως ἐκ πλάνης, τὸ προεδρεῖον ὑπέθεσεν ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ ἀνάγνωσις, ἀφοῦ πρὸ μικροῦ ἐβεβαιώθη ἡ ἀπαρτία. Ἀφοῦ ὅμως ὁ ἐκ Λακρυδίου βουλευτὴς ἐπανέλαβε τὴν ἔνστασιν, ἄλλοι δὲ ἀκολούθως βουλευταὶ τὸ αὐτὸ ἔπραξαν, ὁ κατάλογος ἔπρεπε νὰ ἀναγνωσθῇ. Ἀποδεχθεὶς δὲ τὴν πρότασιν τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ, ἤτοι τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ περὶ ἀπαρτίας μέχρις τῶν πρακτικῶν, τὴν ἀκύρωσιν δὲ τῶν ἐπιλοίπων, ἠρώτησε τὸν εἰρημένον βουλευτήν, τί θέλει πράξει, ἂν ἡ πρότασις του ἀπορριφθῇ, τὸ δὲ ἄρθρον 56 τοῦ Συντάγματος δὲν ἐξέλθῃ ἀλώβητον; Εὐχαρίστησε δὲ καὶ τὸν ἐκ Μεσολογγίου βουλευτήν, διότι ἐμνημόνευσε τῆς περὶ ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὸ 1862 γνώμης του. Ἐπρέσβευσε πάντοτε, ὅτι ἡ μειοψηφία πρέπει νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν πλειονοψηφίαν, οὐδέποτε ὅμως ὅτι Σῶμα ἐν μὴ ἀπαρτίᾳ δύναται νὰ ψηφίζῃ νόμους· οἱαδήποτε δὲ καὶ ἂν ἦναι ἡ διαγωγὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ταύτην θέλει κρίνει ἡ ἱστορία καὶ τὸ ἔθνος.

Μετά τινα, ἔτι συζητουμένου καθ' ὃν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ

Μέσης εἶπεν, ὅτι προσελθὼν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ Σῶμα δὲν ἦτο πλῆρες ἔκαμεν ἔνστασιν περὶ μὴ ἀπαρτίας καὶ ὅτι ἡ γενομένη ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἦτο, ὡς ὑπαγόρευεν ὁ κανονισμός, ἐπομένως ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ, ἐπροτάθη ὑπό τινος ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως.

Ταύτης δὲ δεκτῆς γενομένης, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 9 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος	Οἱ γραμματεῖς
Γρηγ. Ζεῖζας.	Δ. Στάϊκος,
	Δ. Πονηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Τῆς 3 Δεκεμβρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθε καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένων ὅρκον ὁ ἀρτι ἀφιχθεὶς βουλευτὴς Κυθήρων Κ. Πανάρετος κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

« Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 3 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ **1874**, ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἀρτι ἀφιχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον κ. βουλευτὴς ὤμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **64** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

» Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν » Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸν Σύνταγμα καὶ εἰς » τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ » καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἑπεται·

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Στάϊκος
Δ. Πονηρόπουλος.
Ν. Μπουφίδης.

Ὁ ἱερεὺς	Ὁ ὁρκισθεὶς	
Κ. Οἰκονόμος.	Κ. Πανάρετος.	

Ἀνεκοινώθησαν κατόπιν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Πυλίας τρεῖς ἀναφοραὶ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης παραπονουμένων διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῶν παρακειμένων νήσων καὶ ζητούν-

των την ακύρωσιν αὐτῆς, σταλείσαι εἰς την ἐπί των ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Εἰσήχθη δὲ πρότασις νόμου περί τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νομοσχεδίου περί φόρου τῶν προϊόντων ἐκ τῆς γῆς, ἔχον ὡς ἕπεται.

«Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περί φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου διά τὸ ἔτος 1875 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 13. «Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπί τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου διατίθεται κατά τάς οἰκείας διατάξεις τοῦ ΣΟΖ'. παγίου φορολογικοῦ νόμου τοῦ 1855 ὑπό τῆς ἁρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς ἡ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου κατά τήν διά ξηρᾶς μεταφοράν των· προσδιορίζεται δ' ὡς ἑξῆς·

1) Ἐπί τοῦ ἐλαίου λεπ. 12 κατ' ὀκᾶν καί

2) Ἐπί τῶν λοιπῶν προϊόντων., συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ γλεύκους (μούστου) ἢ οἴνου, 10 0|0 εἰς χρήματα κατά τήν ἀγοραίαν τιμήν.

Ἐπί τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ὡσαύτως κατά τήν ἀγοραίαν τιμήν εἰς χρήματα 8 0|0.

Τά ἀνωτέρω προϊόντα, μεταφερόμενα ἀπό τῆς ἐπαρχίας τῆς παραγωγῆς εἰς ἄλλην, ἀποδίδουσιν ἔγγειον φόρον.

Τά ἐκ τῶν λιμένων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα δέρματα ἀποδίδουσι τόν φόρον ἄνευ διακρίσεως ἡλικίας τῶν ζώων, κατά τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ΥΜ'. νόμου περί βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐπί τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρων.»

Ὁ Βουλευτής Οἰτύλου
Ξ. ΠΙΚΟΥΛΑΚΗΣ.»

Ὁ πρόεδρος ἀπαγγείλας τό ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶπεν ὅτι ἀναγκαίων κρίνει νά δώσῃ διασαφήσεις τινάς ἐπί τοῦ ζητήματος τούτου. Ἐρρίφθησαν, εἶπε, μομφαί κατά τοῦ προεδρείου ὡς παραβλέψαντος δῆθεν τό καθῆκόν του, διότι ἐπί τῇ ἐνστάσει τῆς μή ἀπαρτίας δέν ἐπέτρεψε τήν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτής δικαιότερον τῶν ἄλλων σκεπτόμενος ἀνεγνώρισεν ὅτι ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως μέχρι τινός ἠδύνατο ὁ πρόεδρος νά μή τόν ἀναγνώσῃ, καὶ τοῦτο τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἐκτός δύο βουλευτῶν, οὐδείς ἄλλος ἐδήλωσεν ὅτι ὑποχωρεῖ. Ἦτο λοιπόν εἰς τό δίκαιόν του θεωρῶν ὅτι ἀπαρτία ὑπῆρχε καὶ δέν ὤφειλε νά παραδεχθῇ τήν ἐκ νέου ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου. Καὶ ἐρρέθη μέν, ὅτι τό προεδρεῖον δέν παρεδέχθη κατοπιν τήν περί

μή ἀπαρτίας ἐπαναληφθεῖσαν πρότασιν, ἕνεκεν τῆς δημοσίας γλώσσης τοῦ προτείναντος αὐτήν, ἀλλ' ὁμολογεῖ, ὅτι δέν ἐπηρεάσθη οὔτε ἠδύνατο νά ἐπηρεασθῇ ἐκ τοιούτων λόγων ἀπέναντι τοῦ καθήκοντός του· τό δέ καθῆκόν του ἦτο νά μή λάβῃ ὑπ' ὄψιν μονομερῆ πρότασιν μή ὑποστηριζομένην, κατά τό 29 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, ὑπό δέκα βουλευτῶν. Ὅτι δέ καὶ τό πνεῦμα καὶ τό γράμμα τῆς διατάξεως ταύτης ἔχει οὕτω, ἀπόδειξις ἡ περί τούτου ἐπίσημος γνώμη τοῦ παρ' ἡμῖν καθηγητοῦ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.

Λαβών ἀκολούθως τόν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Μαντινείας κατέδειξε διά μακρῶν τά ἄτοπα, ἅτινα προέρχονται ἐκ τῆς πολιτικῆς διαμάχης καὶ τῶν ἐρίδων τῶν κομμάτων καὶ συνέστησεν ἀμοιβαίας παραχωρήσεις πρός λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτής ἐκ Λακεδαίμονος ὅτι εἰς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶπεν ὅτι θέλει τήν εἰρήνην ἐάν ἀκυρωθῇ ἡ τῆς 30 Νοεμβρίου συνεδρίασις, δηλώσας ὅτι ἄλλως ἀποχωρεῖ. Δήλωσις τοιαύτη ἐναντία τοῦ δόγματος καθ' ὃ ἡ μειοψηφία ὑπείκει τῇ πλειοψηφίᾳ εἶναι πόλεμος καὶ τίθησι τήν ἀντιπολίτευσιν ἐκτός τοῦ δικαίου καὶ τῶν συνταγματικῶν ὅρων. Βεβαίως ἡ μειοψηφία δικαιοῦται νά εἰσάγῃ οἱανδήποτε πρότασιν καὶ νά πιστεύῃ εἰς ὅτι ἀρέσκεται, δέν ὀφείλει ὅμως τήν πρότασιν νά ὑποβάλῃ ὑπό τήν κρίσιν τῆς Βουλῆς.

Τό προκείμενον ζήτημα συνεζητήθη διά μακρῶν, καὶ ὅτε οἱ ἀντιπρονοοῦντες εἶδον, ὅτι οὐδέν νά ἀντιτάξωσιν ἠδύναντο, ἀπεκάλεσαν τούς ἀντιδίκους των δικολάβους. Ἐλησμόνησαν ὅμως ὅτι τά ἐπιχειρήματα τῆς πλειοψηφίας ἤρυοντο ἐκ τοῦ κανονισμοῦ, ὅστις δικονομία, οὕτως εἰπεῖν, ὧν τῆς Βουλῆς διέπει τάς ἐργασίας τοῦ Σώματος. Ἐν ὡρισμένῳ ἄρθρῳ διετύπωσεν, ὅτι πᾶσα πρότασις πρέπει νά ὑποστηρίζηται ὑπό 10 βουλευτῶν, τό δέ προεδρεῖον μή λαβόν ὑπ' ὄψιν τήν ἔνστασιν τοῦ ἐκ Λοκρίδος βουλευτοῦ δέν παρεβίασε τό καθῆκόν του. Τοιαύτην γνώμην ἀποφαίνεται καὶ ὁ καθηγητής τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, ἂν καὶ ἀνέγνω εἰς ἐπίκουρον τῆς Βουλῆς. Τό ζήτημα ἐπομένως εἶναι καθαρῶς τυπικόν, νομικόν καὶ ὡς τοιοῦτον δέον νά τεθῇ ὑπό τήν κρίσιν τῆς Βουλῆς. Ἀντιτάσσουσιν οἱ ἀντιφρονοῦντες τό ἔθιμον, ἐνῷ ὑπάρχει νόμος γραπτός καὶ ἐνῷ οὐδέποτε ἐλύθη, δι' ἀποφάσεως, ὥστε τό ἔθιμον νά φέρῃ τά στοιχεῖα τοῦ προηγουμένου, ὅπως δέ προσελκύσωσι τόν λαόν ἀνέφερον, ὅτι ἐψηφίσθησαν ἑκατομ. καὶ νομοσχέδια, ἐνῷ ὁ προϋπολογισμός καὶ συν-

εζητήθη καὶ ἀπολογισμὸς ἤδη κατέστη. Ἄλλως δὲ τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ δὲν ἐξυπηρετοῦνται διὰ τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῶν καθηκόντων των, καὶ ἐὰν εἰς σκοποὺς πλαγίους ὑπείκωντες παρεμβάλωσι προσκόμματα εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δὲν ἰσχυρίζονται πλέον, ἀντείπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Ἐρμιονίδος, ὅτι εἶναι ἀπαρτία, ἀλλ' ὠχυρώθησαν ὄπισθεν τοῦ κανονισμοῦ διὰ παρερμηνείας λαβόντες εἰς ἐπικουρίαν καὶ τὴν γνώμην τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου, ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη ἀντιστρατεύεται εἴς τε τὸ γράμμα καὶ τὴν ἐπικρατήσασαν πεῖραν. Διότι τὸ 29 ἄρθρον λέγει ὅτι πᾶσα πρότασις δέον νὰ ὑποστηρίζεται ὑπὸ 10 βουλευτῶν, ὅταν πρόκειται ἡ Βουλὴ νὰ ἀποφασίσῃ. Ἀλλ' ἡ περὶ μὴ ἀπαρτίας ἔνστασις δὲν προκαλεῖ ἀπόφασιν, ἀλλ' ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου, ἑπομένως δὲν ὑπάγεται εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἐκτὸς τούτου καὶ ἡ πεῖρα τῶν κοινοβουλίων ἀποδεικνύει τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος. Διότι, ἐὰν ἀριθμός τις ἐλάχιστος συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν, καὶ δὲν εὑρεθῶσι 10 ἵνα ὑποστηρίξωσι τὴν ἔνστασιν, θὰ προκύψῃ συνεδρίασις καὶ ἀπόφασις νόμιμος. Τὸ ζήτημα ἑπομένως δὲν εἶναι τυπικόν, ἀλλ' ἀφορᾷ τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦτο οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ἐδήλωσαν τὴν ἀποχώρησιν. Δὲν ἐπιζητοῦσιν, εἶπε, τὴν παραλυσίαν τοῦ κοινοβουλίου, ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ ὑπερασπισθῶσιν καὶ τὴν σημαίαν των καὶ τὰς ἰδέας των, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς νομιμότητος, ἀλλ' ὅταν ὑποκαθίσταται εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἀτομικὴ θέλησις, δὲν ὑπάρχει Βουλή, καὶ ἑπομένως ἡ ἀποχώρησις εἶναι οὐ μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ καθῆκον.

Παρετήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου ὅτι ἐπίστευεν, ὅτι εἰς ἣν στάσιν περιέλθῃ τὸ ζήτημα ἦτο λελυμένον καὶ μόνον τυπικῶς ὑρίστατο, διότι ὑπὸ λῆς τῆς Βουλῆς ἀνωμολογήθη καὶ ἀνεγνωρίσθη, ὅτι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως τοῦ Σαββάτου ὑπῆρξεν ἀπαρτία. Τὸ ζήτημα ἑπομένως ἔγκειται, ἐὰν ἡ περὶ μὴ ἀπαρτίας πρότασις ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 29 ἄρθρου καὶ πᾶσα πρότασις περὶ παραβιάσεως τοῦ κανονισμοῦ δέον νὰ ὑποστηρίζεται ὑπὸ 10. Τὸ γράμμα τοῦ νόμου εἶναι σαφὲς, ἡ δὲ γνώμη τοῦ καθηγητοῦ δυναμένη νὰ θεωρηθῇ ὡς αὐθεντία, διαλύει καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν. Πρὸς ταῦτα ἀντιτάσσουσι τὸ ἔθιμον, ἀλλ' οὐδεμίαν ἔχει ἰσχὺν, ὅταν γραπτὸς νόμος διακελεύῃ τὸ ἐναντίον. Ὅταν ὁ κανονισμὸς προνοῇ, πότε εἷς βουλευτὴς εἰσάγει μόνος πρότασιν, εἶναι περίδηλον

ὅτι ἡ περὶ μὴ ἀπαρτίας πρότασις ἀναφέρεται εἰς τὸ 29 ἄρθρον. Ἂν δὲ τὸ ἐναντίον καθιερωθῇ, εἰς καὶ μόνος θὰ δύνατοι νὰ ματαιώνῃ τὰς συνεδριάσεις. Τοῦτο θεωροῦσιν ἀδύνατον, ἐνῷ οἱ αὐτοὶ, ὅπως ἀποδείξωσι τοὺς ἰσχυρισμούς των, ἐπάγονται συλλογισμοὺς ὅλως χιμαιρικοὺς, ὅτι δηλ. καὶ 20 μόνον δικαιοῦνται νὰ συγκροτῶσι συνεδριάσεις, ἐὰν εἷς μόνος δὲν ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως περὶ μὴ ἀπαρτίας. Πεζόμενοι πανταχόθεν ὑπό τε τοῦ γράμματος καὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου ζητοῦσι νὰ δικαιολογήσωσι τὴν διαγωγήν των, ἰσχυριζόμενοι, ὅτι δὲν ἐπιδιώκουσιν ἰδίας· τὰ πράγματα ὅμως καὶ τὰ γεγονότα δὲν συμβιβάζονται μὲ τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας, ἀλλ' ἀποκαλύπτουσι τοὺς ἐνόχους αὐτῶν λογισμούς.

Ὡς βουλευτὴς δὲ ὑπέβαλε πρότασιν καθ' ἣν τὸ 29 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ νὰ ἑρμηνευθῇ ὅτι ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ μὴ ἀπαρτίας. Οὕτως, εἶπε, τίθεται ἓν τέρμα εἰς τὰς πολυπλόκους συζητήσεις, ἀπευθύνθη δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀποστηλοῦντας τὴν ἀριστερὰν, ὅσοι δὲν προῆλθον εἰς κομματικὴν ἀποτύφλωσιν, ἵνα ἀπομακρύνωσι πᾶσαν ἐπὶ τῆς συνειδήσεως των πίεσιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των, νὰ μελετήσωσι δὲ ἐμβριθῶς, μὴ διαθέτημα ἀπερίσκεπτον δώσῃ ἀφορμὴν καταχρήσεως εἰς τοὺς πιστεύοντας, ὅτι τὸ Ἄλλ. ἔθνος εἶναι ἀνάξιον συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἀφοῦ ἐν ὑστέρῳ τιθένται τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος τῶν πρωτοπικῶν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Τήνου, ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα αἱ προτάσεις τοῦ βουλευτοῦ δὲν ἀπαιτοῦσιν ὑποστήριξιν, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ ἐπέβη τὸ 29 ἄρθρον. Πλὴν ἀλλ' ὅμως ἡ περὶ μὴ ἀπαρτίας ἔνστασις δὲν εἶναι παραβίασις τοῦ κανονισμοῦ, ὥστε νὰ ἐπάγηται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ **1848** ἐπικρατεῖ ὅτι εἰς τὴν περὶ μὴ ἀπαρτίας ἔνστασιν ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος. Ἡ παραβίασις ταύτης εἶναι ἀνατροπὴ τοῦ Συντάγματος· ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις δὲν δύναται, ἂν μὴ γείνῃ δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ, νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἀντέλεξεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Ναυπακτίας, ὅτι ἡ ἀμφισβήτησις ἑνὸς δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἔλλειψιν ἀπαρτίας, ἑπομένως δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ ἀπόρριψις σπουδαιοτάτων μάλιστα νόμων, ἑνόσῳ ἡ μὴ ἀπαρτία δὲν ἀποδειχθῇ ἐπισήμως. Ἐὰν μόνη ἡ τοῦ ἑνὸς ἀμφισβήτησις ἤρκει πρὸς ἀκύρωσιν, ἐπέρχεται τὸ χάος, τοιαύτη δὲ ἐξουσία οὐδέποτε ἐδόθη ἑνὶ καὶ μόνῳ. Οἱ ἀντιφρονοῦντες ζητοῦσιν ἐξωθεν ἀποδείξεις, ἀλλ' ἀφοῦ ἡ ἀπαρτία

ἐβεβαιώθη ἐπισήμως ἰσχύει μέχρι τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, οὐδεμίαν δὲ τοιαύτην προσάγουσιν οἱ τὴν ἀκύρωσιν προτείνοντες. Τὸ ζήτημα ὑψώθη λίαν, ἀλλ' ἡ ἀνύψωσις δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, ἀλλὰ μόνον ἐκ τοῦ σκοποῦ ἡ παράλυσις δὲ τοῦ κοινοβουλίου ἐκ τοιούτου λόγου, ὀλίγην περιποιεῖ τιμήν. Τοιαύτη διαγωγὴ δικαιολογεῖται ἐπὶ μεγάλων ζητημάτων, ὄχι ὅμως καὶ διότι κατὰ τὸ λέγειν τῶν ἀντιφρονούντων ὁ πρόεδρος παρημέλησε τὸ 29 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ. Ἐνίστανται ὅτι παρεβιάσθη τὸ 56 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὲς, διότι οὐδεμία διάταξις γραπτὴ φέρει ὅτι ἐπὶ τῇ ἐνστάσει ἑνὸς ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος. Τούτου δὲ οὕτως ἐχοντος, ποῦ ἵστανται τὰ παράπονα, πῶς δὲ ἀπολλύονται αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι, δι' ἃς ἐποδύρονται; Τὸ ἄρθρον 29 ὁρίζει ὅτι πᾶσα πρότασις βουλευτοῦ πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται ὑπὸ δέκα. Ὁ πρόεδρος ἐφαρμόζων τὸ ἄρθρον τοῦτο κατὰ τὰς πεποιθήσεις του, οὐδὲν ἔπραξε τὸ ἀντιβαῖνον. Καὶ ἂν ἀκόμη ἡ γνώμη του ἦτο πεπλανημένη, ἡ ἀκύρωσις δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ διὰ παράπτωμα πειθαρχικόν, οὐδὲ δικαιολογεῖ τὰς ὑπερβολὰς, εἰς ἃς ἐλήλωσαν ὅτι θέλουσι προβῇ. Ἄλλως δὲ ὁ ψηφισθεὶς προϋπολογισμὸς συνεζητήθη εὐρέως, καὶ οὐδεμία ἐπ' αὐτοῦ ἠγέρθη ἀμφισβήτησις. Ἐκτὸς τούτου τὸ προηγούμενον, ὅπερ ἐπικαλοῦνται ὅτι ἐπὶ τῇ ἐνστάσει ἑνὸς ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος διὰ νὰ ᾖ προηγούμενον πραγματικῶς, πρέπει νὰ ᾖ ἀπαραίτητον στοιχεῖον, ἤτοι ἀπόφασιν. Διότι δὲ οὕτως ἐγένετο ἑκάστοτε ἐκ πλάνης, δὲν εἶναι προηγουμένων δυνάμενον νὰ καταργήσῃ νόμων γραπτόν.

Περαίνων δὲ διετύπωσε πρότασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνώμης, ἣν ἀνέπτυξεν, ἔχουσαν οὕτω.

«Ἡ Βουλὴ θεωροῦσα, ὅτι ἡ συνεδρίασις τῆς 30 Νοεμβρίου ἤρξατο, ἀφ' οὗ διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου ἐβεβαιώθη ὅτι ἦσαν παρόντες βουλευταὶ 103.

Θεωροῦσα ὅτι ἡ ἀπαρτία τῆς Βουλῆς εἶναι κατὰ τὸ Σύνταγμα τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς, ἤτοι ὁ ἀριθμὸς 96.

Θεωροῦσα ὅτι μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπαρτίας τεκμαίρεται ὑπάρχουσα αὕτη μέχρι νεωτέρας ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου καὶ εὑρέσεως ὅτι οἱ παρόντες εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν 96.

Θεωροῦσα ὅτι ἀνάγνωσις δευτέρα δὲν ἐγένετο.

Ἀποβλέπουσα τὴν ἀντίρρησιν, ἀναγνωρίζει ἔγκυρα τὰ πρακτικὰ καὶ τὰς πράξεις τῆς συνεδριάσεως.

Θεωροῦσα δ' ὅτι ὁ βουλευτὴς Λοκρίδος ἔκαμε κατ' ἐκείνην τὴν συνεδρίασιν πρότασιν ἐπαναλήψεως τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου προτείνας μὴ ἀπαρτίαν καὶ δὲν εἰσηκούσθη ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὡς μὴ ὑποστηριχθεὶς ὑπὸ δέκα βουλευτῶν.

Θεωροῦσα ὅτι ἡ πρότασις αὕτη δὲν ὑπεστηρίχθη κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Κανονισμοῦ ὑπὸ δέκα βουλευτῶν.

Λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν παρατήρησιν ὅτι κατὰ τὰ ἄχρι τοῦδε προηγούμενα ἀνεγινώσκετο ὁ κατάλογος καὶ κατ' αἴτησιν ἑνὸς μόνου βουλευτοῦ.

Θεωροῦσα ὅτι τὸ ἐπικαλούμενον προηγούμενον κατορτίζει ἀντινομίαν πρὸς τὸ ῥητὸν γράμμα τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἀναβάλλει ν' ἀποφανθῇ περὶ τοῦ ἐπικαλουμένου προηγουμένου μέχρις οὗ βεβαιωθῇ δι' ἐκθέσεως ἐπταμελοῦς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς ἔλαβε χώραν τὸ τοιοῦτον προηγούμενον καὶ ἰδίως ἐάν ποτε ἐβεβαιώθη διὰ πράξεώς τινος τῆς Βουλῆς.»

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Οἰτύλου, ὅτι ἀναμφισβήτως ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ ἐκ Λοκρίδος βουλευτὴς ἐπρότεινεν ἔνστασιν περὶ μὴ ἀπαρτίας μέχρι τῆς λύσεως τῆς συνεδριάσεως δὲν ἦταν πλείονες τῶν 85. Τοῦτο οὐ μόνον ἐβεβαίωσαν οἱ παρευρεθέντες ἀλλ' ἀπεδείχθη καὶ ἀριθμητικῶς. Παρεδέχθη πρὸς στιγμὴν ὅτι ὁ πρόεδρος πρεσβεύων τὴν γνώμην ἣν ἀποδίδουσι σήμερον εἰς τὸ 29 ἄρθρον, παρέβλεψε τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἐνισταμένων, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ κάμῃ τὴν ἀντίρρησιν ταύτην ἀμέσως. Τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 29, ἣν σήμερον ἐφεῦρον, δικαιοῦνται ἴσως νέα ἄπειρα νὰ ἔχωσιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁ προαγορεύσας ἀριθμῶν δεκαπενταετῆ πολιτικὸν βίον, καθ' ὃν εἶδεν ἐφαρμοζόμενον τὸ ὅλως ἀντίθετον. Καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ἐξ Ἀμαλειάδος βουλευτὴς θέλων νὰ προλάβῃ τὴν κατάχρησιν τῆς περὶ μὴ ἀπαρτίας ἐνστάσεως εἰσήγαγε πρότασιν, καθ' ἣν ἀπηγορεύετο ἡ πρότασις αὕτη, καθ' ἣν στιγμὴν ἠγόρευέ τις, δὲν ὑπεστήριζαν τὴν ἔννοιαν, ἣν ἀποδίδουσι σήμερον. Εἶναι ἑπομένως πρόδηλον, ὅτι ἀπαρτία δὲν ὑπῆρξεν, ὁ δὲ μὴ κατὰ σύνταγμα σχηματισμὸς τῆς ἀπαρτίας δὲν εἶναι ἐπουσιῶδες ἀντικείμενον, ἀφορᾷ ὕψιστα συμφέροντα καὶ ἑπομένως δικαιολογεῖ τὴν ἀποχώρησιν, ἂν μὴ ἀνακληθῇ ἡ συνεδρίασις τοῦ Σαββάτου.

Ὁ πρόεδρος κηρύξας περαιωμένην τὴν συζήτησιν ἀνέγνω τὰς διατυπωθείσας προτάσεις τῶν ἐξ Αἰγιαλείας, Μεσολογγίου καὶ Ναυπακτίας βουλευτῶν.

Εἶτα δὲ, ὁ μὲν ἐκ Καλαβρύτων βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι ἡ ἀ-

πέρριψις τῆς προτάσεως τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας, βουλευτοῦ ἐξαναγκάζει αὐτοὺς νὰ ἀπομακρυνθῶσι τοῦ κοινοβουλίου, ὁ δὲ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτὴς ἐδήλωσεν ὅτι καὶ ταύτης ἀπορριφθείσης θέλει παραμείνει ἐκεῖ, ὅπου ἐκλήθη ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους.

Κατόπιν ἡ πρότασις τοῦ ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτοῦ θεωρηθεῖσα ὡς ἀπωτέρω καὶ ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

« Ἡ Βουλὴ ἀρκουμένη εἰς τὰ λεχθέντα παραδέχεται ὡς καλῶς ἔχοντα τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν 29 λήξαντος μηνὸς Νοεμβρίου συνεδριάσεως καὶ προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς 30 Νοεμβρίου σημειουμένων νομοσχεδίων. »

Ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ρούση καὶ Ἀνεξαρτήτου, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν ταύτην διὰ ψήφων 80 κατὰ 61, ἀρνηθέντων τριῶν, κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας κυρίου Ἰωάννου Μεσσηνέζη, ναὶ ἢ ὄχι ;

Ἰωάν. Μεσσηνέζης ..... N	Κ. Κασσονάκος .....
Ἰωάν. Μπόγδανος ..... O	Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης .. .. O
Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... O	Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου .. .. .. O
Νικολ. Μαυροκορδάτος .... N	Ἰω. Γ. Κότσης .. .. O
Μ. Καΐρης Ὀρφανός ..... N	Ἰω. Σαράκας .....
Κ. Α. Ἐμπειρείκος ..... O	Ν. Παπαμιχαλόπουλος .... N
Ἀνδρ. Δανόπουλος .. .. .. N	Ἰω. Καπιτσίνης .....
Λεων. Ζωγράφος ..... O	Ἀντών. Μήτσας .. .. N
Ἀθ. Ἴτσος ..... ἀρνεῖται	Γ. Μίλησης ..... N
Ἰω. Καραγιανόπουλος .. .. O	Α. Βουλπιώτης .. .. N
Δημ. Γρίβας ..... O	Κ. Γιολδάσης ..... N
Γ. Γερθανάσης ..... O	Δημ. Τσιτσάρας .. .. O
Χρ. Κατσικογιάννης ..... O	Ἰω. Βούλτσος ..... O
Β. Κ. Νικολόπουλος ..... O	Δημ. Βαλτέρας ..... O
Ἰωάν. Ἀναγ. Δελιγιάννης .. O	Στυλ. Βισβάρδης ..... O
Δημ. Νικολόπουλος .. .. O	Παναγ. Δραγώνας ..... O
Κ. Πλαπούτας ..... O	Δημοσθ. Πανηρόπουλος .. .. O
Ἰωάν. Β. Ῥαΐλός ..... O	Στέρ. Στερανόπουλος .. .. N
Ἀνάστος Χ. Βλαχιώτης .. O	Ἐπαμ. Κρεστενίτης ..... N

Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς ..... N	Ἰω. Βαλατσόπουλος .. .. O
Ἀλέξαντος Ἄγγλος .. .. O	Ἀναστ. Βαλασόπουλος .... O
Γ. Πετούσης ..... O	Νικόλαος Μπουρίδης ..... O
Δουκ. Κατσίνας	Γεωργ. Π. Στερανίτσης .... O
Ἀναγν. Δημητρίου	Γεράσ. Σέρβος ..... N
Σπυρ. Ἀνεξάρτητος ..... O	Εὐάγ. Ἀντ. Ζαβερδινὸς .. ..
Ἀριστ. Βαλέττας ..... N	Δημ. Τσαμόπουλος .....
Βαρβαρέγος Ηλλίκιος .. .. N	Ἀριστ. Ῥούσης ..... N
Κωνστ. Δ. Πεταλλᾶς .. .. O	Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος .. N
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... N	Ἰω. Ταμπακόπουλος .. ....
Ἀργ. Διαμαντόπουλος .. .. N	Ἀλέξ. Πετρινὸς .. .. O
Γεώργιος Β. Πετινέζας .... O	Ἀρ. Σακελλαριόπουλος ἀρνεῖται
Ἰωάννης Ζαΐμης .. .. O	Γ. Ν. Ῥιζοσπάστης .. .... O
Γεώργ. Γ. Παπαδαῖος .. .. O	Πλ. Φλέσσας ..... O
Περ. Μαυρομιχάλης .. .. N	Βασ. Σιναιώτης ..... O
Γεώργιος Περρωτὸς .. .. N	Κωνστ. Κριεμάδης .. .... O
Ἰωάννης Ζάρος ..... O	Κωνστ. Μπρέβος ..... O
Γεώργιος Παπαγεωργίου .. N	Γεράσ. Ζωγιὸς ..... N
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος .. .. N	Σπυρ. Ζερβὸς ..... O
Κωνστ. Χ. Κωνσταντῆς .... O	Νικ. Παγεράτης ..... N
Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης ..... O	Δημοσθ. Στάϊκος ..... O
Ἰω. Ψύλλας ..... O	Νικολ. Σιωτηρόπουλος .. .. N
Ἰω. Κυριακίδης .. .. O	Ἀλ. Κομνηνίδωρος ..... N
Ἀθ. Παρασυθιώτης	Σπ. Ἀντωνόπουλος .. .... N
Ν. Βασιλάκης ..... N	Π. Μπούτος .. .. N
Ἰάκ. Πολυλᾶς ..... N	Ἰω. Ταταράκης .. .. N
Γ. Βαλσαμάκης ..... N	Ἀνάργ. Ἰρεζάνης .. ..
Χ. Βενδῶρος ..... O	Ἀρ. Β. Ναυπλιώτης .. .. O
Ἀλ. Κατσαΐτης	Κ. Κρίσπης ..... N
Γ. Ν. Κοντομίχαλος .. .. .. N	Ν. Γκίνης .....
Στυλ. Κασιμάτης	Ἀθ. Ῥοντήρης ..... O
Κασιμ. Πανάρετος ..... N	Ν. Καλαντζόπουλος ..... O
Δημ. Ῥαπτάκης .... N	Γ. Σισμάνης ..... N
Γ. Βακαλόπουλος ..... N	Μιχ. Ἀντωνόπουλος ..... O
Θεόδ. Θερμογιάννης ..... N	Γρηγ. Δημητράδης ..... O
Ἀντών. Καρδαρᾶς ..... O	Ἀλ. Πεσταλὴς ..... N
Κ. Κατσικόπουλος .. .. .. N	Κωνστ. Σινέλης .....
Λεων. Μαυρομιχάλης ..... N	Δημήτριος Σαράβας .. .. .. N
Μελέτ. Ῥωσόπουλος	Ξανθὸς Πικουλάκης .. .. .. O
Ἀναστ. Κορμιωτάκης .. .. N	Λεων. Καπετανάκης ..... N

Ἀντ. Μαυρομιχάλης	Ν	Γ. Μπούμπουλης	Ν
Χ. Κανελλόπουλος	Ν	Ν. Σοῦτσος	Ν
Π. Παπαλέξης	Ο	Ἀντών. Πετρίτσης	Ο
Μιλ. Κανελλόπουλος	Ο	Περ. Σεβαστόπουλος	
Σπυρ. Μαρτσοῦκος		Ἰω. Ζαλλιόνης	Ο
Ἀνστ. Νικοκάβουρος		Ἰάκ. Παξιμάδης	Ν
Ἀναστ. Τρύφωνας	Ν	Δημ. Δρίσος	Ν
Γεώργ. Ἰακωβάτος		Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ν
Χ. Ἰακωβάτος		Γρηγ. Ν. Ζέζας	Ο
Μαρ. Χαριτάτος		Θ. Ἀναστασόπουλος	Ν
Γ. Κάγκας		Γ. Στάϊκος	Ν
Ἀνάργ. Σιμόπουλος	Ο	Κωνστ. Διαλέτης	Ο
Π. Τζαμάλας	Ν	Στ. Κορυζής	Ν
Α. Καρκλίβανος		Χρῆστος Δουζίνας	Ο
Θ. Κανακάρης		Δ. Γ. Βούλγαρης	Ο
Δημήτριος Πετρινός		Ἐπαμ. Κριεζῆς	Ο
Ἰω. Κωνστάκης		Ἀεων. Τράκας	Ο
Γεώργιος Τσερτιδῆς	Ο	Θεμ. Παπακώστας	Ν
Ἰω. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ο	Δημ. Τσιριμῶκος	Ν
Δημ. Τριγγέτας	Ο	Πέτρος Σκουμπουρδῆς	Ο
Ν. Τσικλητήρας	Ο	Α. Οἰκονόμου	Ο
Ἀθ. Μισυρλῆς	Ν	Α. Ἀβέρωφ	Ο
Ν. Ι. Νικολαΐδης	Ο	Ὀδυσσεὺς Ἀγγελινιώτης	Ο
Ν. Γεωργιάδης	Ο	Ἀθαν. Βασιλείου	Ο
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Ο	Ν. Ἀποστόλης	Ο
Ἰω. Ν. Μπότασης	Ο	Δ. Βαλαβάνης	Ο

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος κηρύξας τὸ ἀποτέλεσμα, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἐπιούσης ἔσεται ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Ναυπακτίας ψηφοφορία, ὡς καὶ ἡ συζήτησις τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σημειουμένων, ἐφ' ᾧ ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 1|2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ γραμματεῖς
Ἀθ. Βασιλείου.
Γ. Στεφανίτσης.

Συνεπείᾳ τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαρτίου 1875.

ΣΤ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΣΤ'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

(5 Μαρτίου 1875, Τετάρτη).

Συνελθόντων ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ πολλῶν τῶν κ. βουλευτῶν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. κατέλαβον τὰς ἕδρας τοῦ μὲν προσωρινοῦ προέδρου ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων Γ. Ν. Ῥεβελιώτης, βουλευτὴς Μαντινείας, τῶν δὲ γραμματέων οἱ Ι. Μπότασης, Μιλ. Κανελλόπουλος, Α. Πετρινὸς καὶ Δ. Πονηρόπουλος, βουλευταὶ Σπετσῶν, Ὀλυμπίας, Μαντινείας καὶ Ζακύνθου.

Παρίστη ἀκολούθως ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Πάρου καὶ Νάξου μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων καὶ τελέσας ἁγιασμὸν ἡγίασε τούς τε βουλευτὰς καὶ τοῦ Βουλευτηρίου τὴν αἴθουσαν.

Παρελθὼν εἶτα, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν εἶπεν ὅτι, τοῦ Βασιλέως ἀπόντος τῆς πρωτευούσης, μὴ δυνηθεὶς νὰ λάβῃ ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης θυέλλης τὸ περιμενόμενον Β. Διάταγμα, ἐτάλη τηλεγραφικῶς νὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῆς Ἐκτάκτου Συνόδου ἐξ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως διὰ τοῦ ἑξῆς τηλεγραφήματος·

« Πρωθυπουργὸν κ. Α. Γ. Βούλγαριν

16 Μαρτίου 1875. Ἀθήνας.

Ἐπειδὴ Διάταγμα ἐνάρξεως ἐργασιῶν Βουλῆς δὲν δύνατα κακοκαιρίας ἕνεκα νὰ ἐφιχθῇ ἐκ Ῥαφίνης, ἐγκρίνω νὰ κηρύξητε ἐξ ὀνόματός μου ἔναρξιν Συνόδου Βουλῆς τὴν αὔριον 5 Μαρτίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ. »

Τὴν ἀνάγνωσιν δὲ αὐτοῦ ἐπηκολούθησαν ζωηραὶ τῶν βουλευτῶν ἐπευφημίαι.

Μετὰ ταῦτα ἀναστὰς ὁ προσωρινὸς πρόεδρος προσεφώνησε τάδε εἰς τὴν Βουλήν.

«Κύριοι βουλευταί, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος συνεδρίασις. Ὡς συνάδελφος ὅμως, ὡς φίλος, ὡς ἰδιώτης θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ ἀκούσητε νὰ ὑποβάλω μίαν γνώμην εἰς τοὺς ἐνταῦθα εὑρισκομένους συναδέλφους, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀπόντας, οἱ ὁποῖοι βεβαίως θὰ τὴν ἀκούσωσι, θὰ τὴν μάθωσιν.

Ὅλοι, κύριοι, αἰσθανόμεθα τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται σήμερον ἡ πατρίς· ὅλοι ἐν ἑνὶ στόματι πάσης τάξεως ἄνθρωποι, καὶ καθηγηταί, καὶ δικασταὶ καὶ πολῖται, καὶ ποιμένες, ἐν ἑνὶ λόγῳ ὅλοι λέγουν, ἄλλοι μὲν ὅτι δὲν εἴμεθα καλά, ἄλλοι δὲ ὅτι τρέχομεν εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν· ἂν καὶ, κατ' ἐμέ, δὲν εἴμεθα εἰς τοιαύτην θέσιν, οὐχ' ἧττον ὅμως δὲν εἴμεθα καὶ εἰς θέσιν εὐάρεστον. Μὲ πολλοὺς ὅπου ὡμίλησα, εἶπα, δὲν εἶναι καλὴ ἡ κατάστασις μας, ἀλλὰ τί μέλλει γενέσθαι; Ὅλοι μὲ ἀπεκρίθησαν ὅτι συναισθάνονται καὶ αὐτοὶ τοῦτο, ἀλλὰ τί νὰ γείνῃ; Ἀπαντῶ· εἰς ἡμᾶς τοὺς βουλευτὰς ἐναπόκειται νὰ διορθώσωμεν αὐτὴν τὴν ἐκρυθμον κατάστασιν· βεβαίως ἡμεῖς ἔχομεν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ αὐτὸ τὸ καθῆκον, ἡ ἀποστολή μας εἶναι νὰ φροντίζωμεν περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους· ἀλλὰ πράττομεν τοῦτο; Ὅλοι θέλομεν τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος. Διατί σπρώχνομεν τὰ πράγματα εἰς τὸ μὴ περαιτέρω;

Λοιπόν, κύριοι, τὸ κατ' ἐμὲ ἔχω αὐτὴν τὴν ἰδέαν· πρέπει νὰ συνέλθωμεν καὶ κατ' ἰδίαν ἕκαστος καὶ μετὰ πολλῶν, καὶ ἂν ἦναι δυνατόν, νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ συνέλθωμεν ὅλοι, νὰ συσκεφθῶμεν ἀπὸ κοινοῦ καὶ νὰ ἀποφασίσωμεν ὅ,τι τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος ὑπαγορεύει. Ὅλον τὸ ἔθνος, κύριοι, περιμένει σήμερον νὰ μάθῃ τί γίνεται ἡ πατρὶς, καὶ ὄχι μόνον οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ὁμογενεῖς καὶ ἐν γένει ἅπασα ἡ Ἑλληνικὴ φυλή.

Τὴν ὥραν ταύτην αἰσθάνομαι, κύριοι, ὅτι περιίπτανται ἄνωθεν ἡμῶν αἱ σκιαὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, ἡ σκιὰ Γρηγορίου τοῦ Πατριάρχου καὶ πάντων τῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντων. Αἱ μακάριαι αὐταὶ σκιαὶ παρατηροῦν, κύριοι, τί θὰ πράξωμεν διὰ τὴν πατρίδα, καὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες μᾶς ἀπελλάξαν ἀπὸ τῶν σιδηρῶν ζυγῶν τῆς Τουρκίας, οἵτινες ἀπαρασκεύοι ὄντες ἐπολέμησαν ἄνευ ὅπλων, ἄνευ πολε-

μοφοδίων, ἄνευ μέσου τινὸς, καὶ εἰς μόνην ἐλπίζοντες τὴν θείαν πρόνοιαν, ἔλαβον τὰ ὅπλα, τὰ δεμένα μὲ ταῖς κόρδαις, καὶ κατέβαλον τὸν ἀντίπαλον ἐκεῖνον, ὅστις ἦτο θαυμαστὸς εἰς τὴν οἰκουμένην· τὸν κολοσσὸν ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου οἱ πρέσβεις τῶν μεγάλων δυνάμεων δὲν ἠδύναντο παρὰ μόνον τὰ κράσπεδα νὰ ἴδουν καὶ ὄχι τὸ πρόσωπον. Ἀλλὰ ἡ Ἑλλὰς, κύριοι, ἡ Πατρίς μας, ἐπέταξε τὸ κάλυμμα αὐτὸ, καὶ ἐράνη ὅλη ἡ γυμνότης του. Λέγουν λοιπὸν εἰς ἡμᾶς, ἡμεῖς σᾶς προπτιμάσαμεν τὸ στάδιον μεγάλου μέλλοντος, ἡ πατρὶς περιμένει ἀπὸ ἐσᾶς νὰ ρίψητε εἰς τὸν προορισμόν της, καὶ σεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους τί πράττετε; ἐρίζετε διὰ τὸ μηδέν.

Πρέπει λοιπὸν, κύριοι, νὰ συνέλθωμεν εἰς ἑαυτοὺς, νὰ παρακαλέσωμεν καὶ τοὺς ἄλλους συναδέλφους νὰ τοὺς εἴπωμεν εἰλικρινῶς καὶ ἀδελφικῶς, καιρὸς νὰ συνέλθωμεν εἰς ἑαυτοὺς, ὅπως γίνεται τοῦτο καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν, ὅταν εὑρεθῇ εἰς διαίρεσιν. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου, κύριοι, δασκάσατε την καὶ εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται νὰ τὴν παραδεχθῆτε, ἢ μή.

Μεθ' ὃ προσθεὶς, ὅτι ἅμα συμπληρωθῇ ὁ νόμιμος πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμὸς τῶν κ. βουλευτῶν θέλει προκαλέσει αὐτούς, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ προσ. πρόεδρος
Γ. ΡΕΒΕΛΙΩΤΗΣ.

Οἱ προσ. Οἱ γραμματεῖς
Μ. Κανελλόπουλος,
Ι. Ν. Μπότσαρης,
Δ. Πανιερόπουλος,
Α. Πετρινός.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῇ 19 *Μαρτίου* 1875.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου περὶ ὥραν 3 μ. μ. καὶ 92 βουλευτῶν εὑρεθέντων παρόντων, ὁ πρόεδρος εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἐν νομίμῳ ἀπαρτίᾳ, διότι κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 10 Νοεμβρίου τοῦ 1861 δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οὔτε οἱ μὴ ἐκλεχθέντες, οὔτε οἱ μὴ ὄντες τῶν νενομισμένων ὅρκων, οἵτινες εἰσὶν 6 τῆς Ἀττικῆς, 5 τῆς Κορινθίας, 1 τῆς Εὐρυτανίας, 1 τοῦ Ἄργους, 1 τῆς Πάρου, 1 τῆς Νάξου, 1 τῆς Μαντινείας, 3 τῆς Πάλ-

λας, 3 τῆς Σάμης καὶ 1 τῆς Ὕδρας, ἐν ὅλῳ 21. Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπὸν ταύτῃ, ἣν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις καθιέρωσεν, ἡ νόμιμος ἀπαρτία ἀποτελεῖται ἐξ ὀγδοήκοντα πέντε βουλευτῶν, ἐνταῦθα δὲ ἔχομεν προσελθόντας 92. Προσεκάλεσεν ἐπομένως τοὺς ἄρτι ἀφιχνουμένους βουλευτὰς, ὅπως δώσωσι τὸν νενομισμένον ὅρκον.

Ἀντιλεξάντων τινῶν, ὅτι τὸ Σῶμα δὲν παραδέχονται, ὅτι εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἅτε μὴ παρόντων 96 βουλευτῶν, καὶ δηλωσάντων, ὅτι ἀποκρούουσι τὴν τοιαύτην ἑρμηνείαν, πλείστων δὲ βουλευτῶν ἄλλων ἀντειπόντων καὶ ὑποστηριξάντων, ὅτι εὑρίσκονται ἐν ἀπαρτίᾳ συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἐξήγησιν ταύτην, ἐφ' ᾧ προσῆλθον καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἑξῆς ἄρτι ἀριχθέντες βουλευταί, 10 τὸν ἀριθμὸν, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 19 τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1875 ἔτους, προσελθόντες ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, οἱ κάτωθι κύριοι βουλευταὶ ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν, ὅπερ ὑπεγράφη ὡς ἑξῆς.

Ὁ προσωρ. πρόεδρος
ΓΕΩΡ. ΡΕΒΕΛΙΩΤΗΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Κωνστ. Οἰκονόμος.

Οἱ προσ. γραμματεῖς
Μ. Κανελλόπουλος,
Α. Πετρινός,
Δ. Πονηρόπουλος,
Ἰω. Ν. Μπότσαρης.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Ἰω. Δεστούνης, Εὐαγ. Ῥοδοθεάτος, Π. Μακρῆς, Δ. Τσώκρης, Σ. Ἰωάννου, Θ. Γιουρούκος, Ν. Γκίλης, Ἠλ. Κορδᾶς, Π. Μανωλάκης, Γ. Δ. Βούλγαρης.

Οὕτω δὲ ἀποχωρησάντων τῶν ἐνισταμένων, ἀκολούθως παρεπέμφθησαν εἰς τὰ οἰκεῖα τμήματα αἱ ἐκτεθεῖσαι ἐκλογαὶ Εὐρυτανίας, Σάμης καὶ Ἠλείας. Ἐκλεχθέντων δὲ καὶ ἐλαχον ἡ μὲν ἐκλογὴ Ὕδρας εἰς τὸ Β΄, ἡ δὲ τοῦ Ἄργους εἰς τὸ Β΄. Ὁ δὲ πρόεδρος παρεκάλεσε τὰ μέλη πάντων νὰ συνέλθωσι καὶ ὑποβάλωσι τὰς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐλλείψεις.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κορινθίας ἔκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος ἑξοῦς οὕτω·

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τῆς ἐπαναληφθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ δήμῳ Στυμφαλίας τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ Δ΄. τῆς Βουλῆς Τμῆμα, συνελθὸν εἰς συνεδρίασιν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐπαναληφθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ δήμῳ Στυμφαλίας τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ἔγγραφα καὶ τὰ σχετικὰ πρακτικὰ, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς·

Ὅτι καθ' ἅπαν τὸ πρὸ τῆς ἐκλογῆς στάδιον ἐτηρήθησαν ἅπασαι αἱ ὑπὸ τοῦ βουλευτικοῦ νόμου διαγεγραμμέναι διατυπώσεις.

Ὅτι κατὰ [illegible] ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς οὐδεμία ἐγένετο ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἔνστασις κατὰ τοῦ κύρους αὐτῆς.

Ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς ἐπεδόθησαν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχὴν δύω ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους αὐτῆς, ἡ μὲν ἀπὸ 5ης ἰσταμένου μηνὸς ὑπὸ τῶν Ἀνδρ. Νοταρᾶ καὶ Ἰω. Δεληγιάννη, ἡ δὲ ἀπὸ 3ης ἰδίου ὑπὸ τοῦ Σωτ. Μαρκέλου· δι' ἀμφοτέρων δὲ τῶν ἐνστάσεων τούτων κατηγορεῖται ἡ ἐκλογὴ ὡς ἄκυρος δι' ἐπεμβάσεις τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς ἐκλογῆς ἐπὶ τῇ βάσει μὴ νομίμου ἐκλογικοῦ καταλόγου, ἐφηρμοσμένου ὡσὲκ τούτου πλέον τῶν τετρακοσίων ἀνυπάρκτων προσώπων, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ἐκεῖσε στρατιωτικὴ δύναμις συνέργησεν εἰς τὸ ἐπελθὸν ἀποτέλεσμα, μετελθοῦσα ἐπεμβάσεις, πρίν καὶ ἀποκλεισμὸν ἐκλογέων ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων.

Ἐπειδὴ ἡ ἔνστασις ὅτι, συνεπείᾳ ἐπεμβάσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη πλημμελῶς ἐπὶ τῇ βάσει μὴ νομίμου καταλόγου, καὶ ὡς ἐκ τούτου περὶ τοὺς τετρακοσίους ἐφηρμόρησαν, καὶ τοι μὴ ἔχοντες τὴν πρὸς τοῦτο ἱκανότητα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὡς ἄφιστοι, εἶναι ἀνεπίδεκτος ἐκτιμήσεως, ἀλλ' οὐδὲ

κάν τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοφορησάντων ἐκλογέων κατονομάζονται· ἄλλως τε δὲ εἶναι καὶ ὅλως ἀβάσιμος, καθόσον, μὴ ἐκδικασθέντος εἰσέτι τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τοῦ ἔτους **1874**, νόμιμος ἐκλογικὸς κατάλογος, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ὤφειλε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογή, εἶναι ὁ τοῦ ἔτους **1873**.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἑτέρα ἔνστασις περὶ στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως, πιέσεως καὶ ἀποκλεισμοῦ ἐκλογέων ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων, ἕνεκα τοῦ ὁποίου δὲν προσῆλθον ἐκλογεῖς πρὸς ψηφοφορίαν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι στερεῖται ὑποστάσεως, ὡς μηδὲ κἂν ἐνδείξεώς τινος πρὸς τοῦτο προσαγομένης, ἀναιρεῖται συνάμα καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐνστάσεως τοῦ ἑτέρου τῶν ἐνισταμένων Σωτ. Μαρκέλου ἰσχυριζομένου ὅτι κάτοικοι τῶν χωρίων Μπάσι, Καστανέας, Δαύκας, Ψάρι, Ἀσπροκάμπου, Μπούζι, Δούσια, Μάτσικι τοῦ δήμου Στυμφαλίας *δὲν προσῆλθον εἰς ψηφοφορήσιν, ἕνεκα τῆς ἐκ μέρους τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς παραλείψεως δῆθεν τοῦ νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὰ χωρία ταῦτα τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκλογῆς, ὅτως οἱ κάτοικοι λάβωσι γνῶσιν*· ἰσχυρισμός, ὅστις, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς δὲν εἶναι ἀληθής, καθόσον ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ἀποδείξεων ἀποδεικνύεται ὅτι ἐτηρήθησαν κατὰ τὸ πρὸ τῆς ἐκλογῆς στάδιον ἅπασαι αἱ παρὰ τοῦ νόμου διαγεγραμμέναι διατυπώσεις, μαρτυρεῖ καὶ δικαιολογεῖ ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτυχούσης μερίδος προῆλθεν ἐκ τῆς σκοπίμου ἀποχῆς τῶν ἐνισταμένων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν περὶ στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως αἰτιάσεων καὶ δικαιολόγησιν τῆς προβλεπομένης ἀποτυχίας των.

Ἐπειδὴ τὸ κῦρος καὶ τὴν νόμιμον διεξαγωγὴν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς δέβκιοι ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ αὐτὴ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή, καί τοι ἀντίθετος πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας, ὡς ἐξάγεται προδήλως ἐκ τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἀκυρωθείσης ἐκλογῆς τοῦ δήμου τούτου καταχωρισθεισῶν πράξεών της, δι' ὧν *ποστηματικῶς* ἀπέρριπτε πᾶσαν βάσιμον ἔνστασιν τῶν ἐπιτυχόντων.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτου καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ὡς πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δὲν εἶναι διάφορον τοῦ κατὰ τὴν ἀκυρωθεῖσαν ἐκλογήν, διότι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ὁ συνδυασμὸς τῶν ἐπιτυχόντων ἔλαβε ψήφους κατά τι πλειοτέρας ἢ κατὰ τὴν ἀκυρωθεῖσαν ἐκλογήν, ἀλλὰ τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι περὶ τοὺς διακοσίους περίπου ἐκλογεῖς, οἵτινες εἶχον διαγραφῇ παρανόμως καὶ ἰδιορρύθμως διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τοῦ **1871**, ὅστις εἰσέτι δὲν ἐξε-

δικάσθη, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου παρανόμως ἐνηργήθη ἡ προγενεστέρα ἐκλογή, προσῆλθον καὶ ἐψηφορόρησαν, ἐνεργηθείσης τῆς προκειμένης ἐκλογῆς διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τοῦ **1873**, ὅστις εἶναι καὶ ὁ νόμιμος μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἀναθεωρήσεώς του.

Ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὴ ἡ ἐλαχίστη διαφορὰ τῶν ψήφων μεταξὺ τοῦ τελευταίου τῶν ἐπιτυχόντων καὶ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος, ἐκ πέντε μόνων ψήφων, μαρτυρεῖ ἐπιμέτρως τὴν γνησίαν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς, καθόσον οἱ ἐπιτυχόντες, ἐὰν ἦσαν, κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἐνισταμένων, κύριοι τοῦ ἐκλογικοῦ πεδίου, τελοῦντες ἐκλογικὰς παραβιάσεις, ἠδύναντο εὐρύτερον νὰ νοθεύσωσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ οὕτω νὰ μὴ ἦναι τὸ παράπαν προβληματικὴ ἡ ἐπιτυχία οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν.

Ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἀποχὴ τῶν ἐνισταμένων ἀπὸ τῆς ἐνώπιον τοῦ Τριμήτου προφορικῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἰσχυρισμῶν των καταδεικνύει ὅτι αἱ κατὰ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς αἰτιάσεις οὐδεμιᾶς ἔχονται ὑποστάσεως καὶ σπουδαιότητος.

Ἐπειδή, προστιθεμένου τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπαναληφθείσης ἐκλογῆς τοῦ δήμου Στυμφαλίας εἰς τὰ τῶν λοιπῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ Βουλή, πλειονοψηφοῦντες βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας εἶναι οἱ ἐπιτυχόντες, λαβόντων ἁπάντων τῶν ὑποψηφίων ἐν ὅλῳ ψήφους ὡς ἑξῆς· **1**) Ἀναστ. Δημητριάδης ψήφους **5 611**, **2**) Θ. Γιουρούκος **5,193**, **3**) Σωτήριος Ἰωάννου **5,168**, **4**) Εὐθ. Κανελλόπουλος **4,986**, **5**) Ἡρώδης Κορδῆς **4,682**, **6**) Ἀνδρ. Νοταρᾶς **4,677**, **7**) Σπυρ. Νοταρᾶς **4,596**, **8**) Ἰω. Ἀτληγιάννης **4,464**, **9**) Σωτ. Μάρκελος **4,318**, **10**) Γ. Κούστας **1,078**, καὶ **11**) Διον. Νοταρᾶς **3,883**.

Διὰ ταῦτα,

Ἀκούσαν καὶ τοὺς ἐπιτυχόντας ἀπορρίψαντας προφορικῶς τὰς ἐναντίον τῆς προκειμένης ἐκλογῆς αἰτιάσεις τῶν ἐνισταμένων,

Προτείνει νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐπαναληφθεῖσα ἐκλογὴ ἐν τῷ δήμῳ **Στυμφαλίας** τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἱ κύριοι Ἀναστ. Δημητριάδης, Θεμ. Γιουρούκος, Σωτ. Ἰωάννου, Εὐθ. Κανελλόπου-

λος καὶ Ἡρώδης Κορδῆς, ὡς πλειονοψηφήσαντες καὶ ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1874.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Τμήματος
Α. Οἰκονόμου.

Ὁ εἰσηγητὴς
Χ. Δουζίνας.

Τὰ μέλη

Κ. Μπράβος, Ε. Ζαβερδινός, Ἰωάννης Δ. Βαϊλτζος, Στυλιανὸς Βισβάρδης, Δ. Τράκας, Δ. Ι. Κουνουπιώτης, Α. Ῥοντήρης, Π. Σκουμπουρδῆς.

Ἡ; θεωρηθείσης κατεπειγούσης ἡ Βουλὴ προβᾶσα παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Στυμφαλίας καὶ ἀνεκήρυξε νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Α. Δημητριάδην, Θ. Γιουρούκον, Σ. Ἰωάννου, Εὐθ. Κανελλόπουλον καὶ Ἡρώδην Κορδῆν, ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ πρακτικὸν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου καὶ ἐνεκρίθη.

Τέλος ὑπεβλήθησαν τῶν οἰκείων τμημάτων αἱ ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Εὐρυτανίας, Ὕδρας, Ἄργους καὶ Σάμης ἔχουσαι οὕτω·

Ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας.

Τὸ Γ'. τμῆμα συνελθὸν εἰς συνεδρίασιν καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς.

Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς κύρους τῆς ἐκλογῆς οὐδεμία ἔνστασις ἐγένετο,

Προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας ὁ Ἡρώδης Μανωλίδης, ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσόντα.

Ἀθήναι, 19 Μαρτίου 1875.

Ὁ πρόεδρος
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ἰω. Δ. Ἀνδρίτσου.

Τὰ μέλη

Δ. Βαλαβάνης, Α. Ζωγράφος, Γ. Πετιμεζᾶς, Ἀντων. Πετρίτσης, Ἰω. Κότταρης, Η. Β. Μαυρομιχάλης, Κ. Κριεμάδης, Γ. Ζέζας, Ν. Τσιλαντώνης.

Ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ὕδρας.

Τὸ Η' τμῆμα συνελθὸν εἰς συνεδρίασιν καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ὕδρας παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς·

Ἐπειδὴ ἐτηρήθησαν ἅπασαι αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου διατυπούμεναι διατυπώσεις καὶ οὐδεμία ἔνστασις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς φαίνεται·

Ἀποφαίνεται παμψηφεὶ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς διαληφθείσης τῆς ἐκλογῆς καὶ κηρύττει νόμιμον βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Ὕδρας τὸν κύριον Γ. Δ. Βοϊλγαρην, ἔχοντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Μαρτίου 1875.

Ὁ πρόεδρος
Σ. Θ. ΖΕΡΒΟΣ.

Ὁ εἰσηγητὴς
Δ. Στάικος.

Τὰ μέλη

Α. Γρίβας, Δ. Κ. Νικολόπουλος, Χ. Ν. Βαλσάμης, Ν. Μπουζιάνης.

Ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἄργους.

Τὸ Δ'. τμῆμα συνελθὸν ἐν συνεδριάσει καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἄργους παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς·

Ἐπειδὴ ἐτελέσθησαν ἅπασαι αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου διαλαμβανόμεναι διατυπώσεις καὶ οὐδεμία ἔνστασις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς φαίνεται.

Ἀποφαίνεται παμψηφεὶ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς διαληφθείσης Βουλῆς καὶ κηρύσσει νόμιμον Βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Ἄργους τὸν κ. Δ. Τσώκρην, ἔχοντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσόντα.

Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1875.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Τὰ μέλη

Ι. Βαϊλτσος, Α. Τράκας, Σ. Βισβάρδης, Χ. Δουζίνας, Ε. Ζαβερδινός, Ἰωάν. Μπόγδανος, Λύγ. Ἀβέρωφ, Π. Σκουμπουρδῆς.

Ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Σάμης.

Τὸ Αον τμῆμα τῆς Βουλῆς, λαβὸν ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐπαναληφθείσης ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Σάμης, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς.

Ὅτι καθ' ἅπαν τὸ πρὸ τῆς ἐκλογῆς στάδιον καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν ἐτηρήθησαν ἅπασαι αἱ παρὰ τοῦ νόμου διαγραφόμεναι διατυπώσεις.

Ὅτι κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐγένετο ἔνστασις ὑπὸ τῶν ἀποτυχόντων ἰσχυριζομένων ὅτι ἔλαβε χώραν ἀποκλεισμὸς καὶ πίεσις τῶν ἐκλογέων.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνωτέρα ἔνστασις ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὡς ἀόριστος εἶναι ἀνεπίδεκτος ἐξετάσεως, εἶναι δὲ καὶ ἀνυπόστατος, καθὸ μηδεμιᾶς κἂν ἐνδείξεως πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς προσαγομένης.

Διὰ ταῦτα

Προτείνει νὰ θεωρηθῇ ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Σάμης καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι Βουλευταὶ αὐτῆς οἱ κ. Ἰω. Δεστούνης, Εὐάγ. Α. Ῥοδοθεάτος καὶ Π. Μακρῆς Φραγγισκάτος, ὡς ἔχοντες καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσόντα.

Ὁ πρόεδρος
Ι. ΖΑΡΚΟΣ.

Ὁ εἰσηγητὴς
Α. Κουτσοπέταλος.

Τὰ μέλη

Κ. Μπρέδης, Δ. Πονηρόπουλος, Ἰω. Βαλασόπουλος, Ζ. Πικουλάκης, Μ. Γ. Ἀντωνόπουλος, Ε. Ναυπλιώτης, Α. Ἄγγελος, Γρηγ. Δημητριάδης.

Ἡ δὲ Βουλὴ κηρύξασα αὐτὰς κατεπειγούσας προέβη καὶ παρεδέχθη ἄνευ συζητήσεως τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν Εὐρυτανίας καὶ νόμιμον βουλευτὴν αὐτῆς τὸν Π. Μανωλίδην, Ἄργους καὶ νόμιμον βουλευτὴν αὐτῆς τὸν Δ. Τσόκρην, Ὕδρας καὶ νόμιμον αὐτῆς βουλευτὴν τὸν Γ. Α. Βούλγαρην, καὶ Σάμης καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ι. Δεστούνην, Εὐάγ. Ῥοδοθεάτου καὶ Π. Μακρῆν Φραγκισκάτου ὡς ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἅπαντα τούδενα προσόντα.»

Μετὰ ταῦτα τῆς Βουλῆς ὁρισάσης τὴν αὔριον πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου, ἔλυσεν ὁ Πρόεδρος τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΡΒΒΕΛΙΩΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μ. Κανελλόπουλος,
Ι. Ν. Μπότασης,
Α. Πετρινός.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 20 Μαρτίου 1875.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 3 μ. μ. καὶ τοῦ Προέδρου κηρύξαντος τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως εἰς τῶν Βουλευτῶν Πατρῶν ἀναστὰς εἶπεν, ὅτι θέλων νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἀπὸ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως ἀποχωρήσεώς του παρατηρεῖ ὅτι ἠπόρησεν ἀκούσας χθές, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐκηρύχθη ἐν νομίμῳ ἀπαρτίᾳ, δυνάμει ἀποράσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 10 Νοεμβρίου 1864. Ἐὰν ὁ λόγος ἐδίδετο αὐτῷ καθὼς καὶ εἰς τινας τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ εἰχερῶς θὰ κατεδείκνυεν, ὅτι ἡ ὡς ἀπόφασις ἐκείνη τῆς Συνελεύσεως ἀναφερομένη οὐδεμίαν ἔχει ἰσχὺν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους, καὶ διότι ἦτο γνώμη ἁπλῆ τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως.

Ἐπειδὴ ὅμως τὴν ἀποχώρησιν θεωρεῖ ὡς ἀντίκρυς ἀντικειμένην εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ βουλευτοῦ, θέλει παραμείνει ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἵνα ἐπιφέρῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τῶν συζητηθησομένων ζητημάτων.

Ἀλλὰ τοῦ Προέδρου παρατηρήσαντος, ὅτι εἰς οὐδένα τῶν βουλευτῶν ἀρνεῖται τὸν λόγον καὶ ὅτι τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην ὑπέβαλεν ἁπλῶς εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς, ἥτις καὶ παρεδέχθη αὐτήν, δὲν εἶναι ἐπομένως ἀληθὲς, ὅτι αὐτοβούλως ἐκήρυξε τὴν ἀπαρτίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας.

Βουλευτοῦ δέ τινος ζητήσαντος νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποχωρησάντων καὶ ὅτι ἀπεχώρησαν πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας, ὁ Πρόεδρος ἀπήντησεν ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν τὸν εἰδοποίησε κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Κανονισμοῦ λέγοντος, ὅτι οἱ ἀποχωροῦντες βουλευταὶ ζητοῦσιν ἄδειαν παρὰ τοῦ Προέδρου.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν ὡς ἔχουσι.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἠλείας ἔκθεσις τοῦ οἰκείου κτήματος, ἧς κηρυχθείσης κατεπειγούσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νόμιμον αὐτῆς βουλευτὴν τὸν Α. Αὐγερινὸν ἔχοντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Οὕτω δὲ τοῦ προέδρου κηρύξαντος τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀπαγγείλαντος, ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ τακτικοῦ Προέδρου παρετέθησαν ἐπὶ τούτῳ αἱ κάλπαι. Ἕκαστος δὲ βουλευτὴς ἐκφωνούμενου τοῦ ὀνόματός του, προσερχόμενος ἐναπέβετεν ἐν τῇ μιᾷ μὲν τῶν κάλπων τὸ ψη-

ροδέλτιον καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ τὸ σφαιρίδιον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Χ. Κατσικογιάννη καὶ Γ. Β. Πετμεζᾶ. Ἀριθμηθέντων δὲ τῶν ψηφοδελτίων καὶ ἰσαρίθμων πρὸς τὰ σφαιρίδια εὑρεθέντων ἐν ὅλῳ 90, ἐγένετο διαλογὴ ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ὁριστικὸς Πρόεδρος ἀνεδείχθη ὁ βουλευτὴς Κηθήρων Σ. Κασιμάτης διὰ ψήφων 89, ἀρνηθέντων δύω βουλευτῶν νὰ ψηφοφορήσωσι καὶ εὑρεθέντος ἑνὸς λευκοῦ ψηφοδελτίου. Οὕτω δὲ ὁ ἐκλεχθεὶς καταλαβὼν τὴν ἕδραν τῇ προσκλήσει τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου προσεφώνησε τάδε εἰς τὴν Βουλήν.

«Εὐγνωμονῶ, κύριοι, ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ τιμῇ, τὴν ὁποίαν μοι ἀπενείματε διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου, θέλω δὲ προσπαθήσει νὰ φανῶ ἄξιος τῆς Ὑμετέρας ἐμπιστοσύνης.

Βλέπων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ πρόσωπα πολὺ ἀνώτερα καὶ κρείσσονα ἐμοῦ νομίζω, κύριοι, ὅτι ὀφείλω ν' ἀποδώσω τὴν ἐκλογήν εἰς τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας πρεσβεύω πρὸ πολλοῦ, ὅτι ἡ μόνη δυσχέρεια εἰς τὴν ἐντελῆ καὶ ἐπωφελῆ ἐφαρμογὴν τοῦ πολιτεύματος εἶναι κυρίᾳ τις ἀτέλεια τῶν ὀργανικῶν νόμων. Εὔχομαι, κύριοι, ἵνα ἡ ἀτέλεια αὕτη ἐκλείψῃ, διότι τότε τὸ ἀγαθὸν τῆς πατρίδος εἶναι βέβαιον.»

Γενομένης εἶτα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς εἴρηται τρόπον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Δημ. Σταΐκου καὶ Ὀδ. Ἀγγελινιδου, ἀνεδείχθησαν ἀντιπρόεδροι μὲν οἱ Ἱλ. Β. Μαυρομιχάλης, βουλευτὴς Γυθείου, Γ. Β. Πετμεζᾶς, βουλευτὴς Καλαβρύτων καὶ Ἰω Κυριακίδης, βουλευτὴς Κέας, γραμματεῖς δὲ οἱ Ἰω. Μπόταρης, βουλευτὴς Σπετσῶν, Μιλ. Κανελλόπουλος, βουλευτὴς Ὀλυμπίας Γ. Π. Στεφανίτσης, βουλευτὴς Ἀσκλάδου, καὶ Ἀθ. Βασιλείου βουλευτὴς Χαλκίδος, ἅπαντες διὰ ψήφων 89, εὑρεθέντων 2 λευκῶν ψηφοδελτίων. Οἱ δὲ γραμματεῖς προσκληθέντες κατέλαβον τὰς ἕδρας των.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀντιπρόεδροι ἔλαχον ἰσαρίθμους ψήφους, ἐγένετο κλήρωσις καὶ οὕτως ἔλαχε ἀ. μὲν ἀντιπρόεδρος ὁ Ἱλ. Β. Μαυρομιχάλης, β'. ὁ Γ. Β. Πετμεζᾶς καὶ γ'. ὁ Ἰωάννης Κυριακίδης.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι τὸ προεδρεῖον εὑρίσκει ἐτοίμην ἐργασίαν, ἤτοι τὰ πρακτικὰ τῆς 30 Νοεμβρίου καὶ τῆς 3 Δεκεμβρίου 1874. Ὑπέμνησε δὲ καὶ ἀνέγνω τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Κανονισμοῦ, καθ' ὃ ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν διακοπέντων ἔργων καθ' ἣν εὑρίσκονται στιγμήν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς Πατρῶν, ὅτι δὲν παραδέχεται βεβαίως ὡς παράτυπον τὴν συνεδρίασιν τῆς 30 Νοεμβρίου, ἀφοῦ τὸ νόμιμον αὐτῆς ἀνεγνώρισε διὰ τῆς ψήφου των. Φρονεῖ ὅμως ὅτι τὸ 47 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὰ πρακτικὰ ἐκεῖνα ἀνήκουσιν ἤδη εἰς τὴν ἱστορίαν, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀναγνώσῃ εἰμὴ πρακτικὰ τῆς παρούσης συνόδου. Ἐπρότεινε δὲ τὴν ἀναβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1874.

Ἕτερός τινος ὑποστηρίξαντος ὅτι τὸ 47 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ εἶναι γενικὸν καὶ πληρέστατα ἀρμόζει τὴν προκειμένην περίπτωσιν, διότι ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι ἀνακόλουθον νὰ ἐπιτρέπῃ τὸ ἄρθρον τὴν ἐξακολούθησιν τῶν διακοπέντων ἔργων, νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ δὲ τὴν κύρωσιν τῶν πρακτικῶν, ἅτινα δι' ἀνώτερον λόγον δὲν ἐπεκυρώθησαν ἐν καιρῷ, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλήν, ἂν θεωρῇ τὰ πρακτικὰ περὶ ὧν πρόκειται καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1874 ὡς ἔργον διακεκομμένον, ἐφ' οὗ ἐφαρμόζεται τὸ 47 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ἐὰν ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπήντησε καταφατικῶς δι' ἀναστάσεως.

Μεθ' ὃ ἀναγνωσθέντα τὰ πρακτικὰ τῆς 30 Νοεμβρίου καὶ 3 Δεκεμβρίου 1874 ἐνεκρίθησαν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως ὥρισεν ὡς ὥραν συνεδριάσεως τὴν 1 μμ.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος τῇ ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς ἀναγγέλλει, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης εἶναι αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἐπιτροπῶν, ἡ β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως νομοσχεδίου καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς 2 Δεκεμβρίου ἀναφερομένων, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Βασιλείου,

Γ. Στεφανίτσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 21 *Μαρτίου* 1875.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας.

Μετά τινα πρότασιν τοῦ προέδρου, ἵνα ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ νὰ προστεθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι ὁ πρόεδρος ἠρώτησεν ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει, οὐ μόνον ἂν ἡ Βουλὴ θεωρῇ τὸν προϋπολογισμὸν ὡς ἔργον διακεκομμένον, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτή, λαβὼν τὸν λόγον ὁ πρώην προσωρινὸς πρόεδρος εἶπεν ὅτι, ὅτε ἀνέφερε τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως ὁ ἐξ Αἰγίνης βουλευτής, παρετήρησεν ὅτι ἡ περὶ ἀπαρτίας γνώμη τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως ὡς ὅλως ἀτομική, οὐδεμίαν ἠδύνατο νὰ ἐνασκήσῃ ἐπιρροήν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀγορεύων ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι καλῶς ὁ πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἀνέφερεν ἁπλῶς τὰ ὀνόματα τῶν τεθνεώτων ἢ μὴ ὁρισθέντων πληρεξουσίων, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐμνημόνευσεν ἁπλῶς, ὅτι ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν ὑπάρχουσί τινες ἢ μὴ ὁρκισθέντες, ἢ μὴ εἰσέτι ἐκλεχθέντες, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη, ὅπως μὴ καταλογισθῶσιν οἱ τοιοῦτοι πρὸς συγκρότησιν τῆς ἀπαρτίας. Ἑπομένως δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι αὐτοβούλως ἐκήρυξε τὴν ἀπαρτίαν τοῦ Σώματος.

Προστέθηκε δὲ ἀκολούθως ὅτι οἱ κατηγοροῦντες τοὺς συνελθόντας βουλευτὰς πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντός των ἔπρεπε νὰ ἐμμείνωσιν ἐν τῇ θέσει των προφέροντες νὰ πείσωσι τοὺς ἀντιφρονοῦντας ὡς σφαλλομένους, ἑαυτοὺς δὲ τὰ βέλτιστα καὶ ὠφελιμώτατα τῇ πατρίδι φρονοῦντας νὰ καταδείξωσι. Συνεπέρανε δὲ, ὅπως ἐν τοῖς πρακτικοῖς προστεθῇ, ὅτι δὲν ἠρνήθη τὸν λόγον εἰς οὐδένα τῶν βουλευτῶν καὶ ἑπομένως μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες βουλευταί.

Οὕτω δὲ τὰ πρακτικὰ διορθωθέντα ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθη κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὸ Β. Διάταγμα περὶ τῶν ἐπενεχθεισῶν μεταβολῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν δασμολόγιον, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1873 καὶ 9 Ὀκτωβρίου ε. ε. Βασιλικῶν Διαταγμάτων περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν Δασμολόγιον

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τῶν ἐσωκλείστων ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1873 καὶ 9 Ὀκτωβρίου ε. ε. δύο Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐπενέχθησαν διάφοραι μεταβολαὶ εἰς τὸ Τελωνιακὸν Δασμολόγιον, σκοποῦ

σαι τὴν ἐλάττωσιν ἀφ' ἑνὸς φόρων ὑπερόγκων, ἕνεκα τῶν ὁποίων λαθρεμπόρια συνέβαινον μὲ προφανῆ ζημίαν τοῦ τε ἐμπορίου καὶ τοῦ δημοσίου, ἐξ ἄλλου προσδιωρίσθη τελώνιον δι' ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα, ἐλλείψει ὡρισμένου τέλους, ὑπεβάλλοντο εἰς τὸν κατ' ἐτίμησιν τελωνισμὸν πρὸς βλάβην τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἐμπορίου, καὶ τέλος ἄλλαι μεταβολαὶ προνοοῦσαι ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ τῆς ναυτιλίας.

Ἐσωκλείων δὲ ἐν ἀντιγράφοις τὰς συνοδευούσας τὰ Βασιλικὰ ταῦτα Διατάγματα ἐκθέσεις, καθὼ περιεχούσας ἐν ἐκτάσει τοὺς προκαλέσαντας τὰς εἰρημένας μεταβολὰς λόγους, λαμβάνω τὴν τιμὴν τὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν ἵνα εὐαρεστουμένη ἐπισπεύσῃ τὴν ψῆφισιν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, δι' οὗ κυροῦνται ἀμφότερα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος Διατάγματα, περιορίζεται δὲ ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ ὡς πρὸς μόνας τὰς νωπὰς ὁπώρας, ἵνα οὕτω περιορισθῶσι καὶ αἱ λαμβάνουσαι χώραν μεγάλαι καταχρήσεις.

Ἀθῆναι, 26 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργὸς καὶ Βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1873 καὶ 9 Ὀκτωβρίου ε. ε. Βασιλ. Διαταγμάτων περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν Δασμολόγιον.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται τὰ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1873 καὶ 9 Ὀκτωβρίου 1874 Βασιλικὰ Διατάγματα περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν Δασμολόγιον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ ἐφαρμόζεται μόνον ὡς πρὸς τὰς νωπὰς ὁπώρας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ Τελων. Δασμολογίου Νόμου ΚΟΣΤ' ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ βάμβακος διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὅποιον ὁρίζεται ἐν τῷ Τελωνιακῷ δασμολογίῳ.

Τὸ παρὸν ὑποβληθήσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιψήφισιν, ὅπως μεταποιηθῇ εἰς νόμον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Τατοΐῳ, τὴν 30 Αὐγούστου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ, Α. ΔΡΟΣΟΣ, Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ,
Δ. ΓΡΙΒΑΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Π. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Θεωροῦντες ὅτι διὰ τὸ δυσανάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν εἰδῶν τινων εἰσαγωγικὸν τέλος συμβαίνουσι λαθρεμπόρια, ἐπὶ ἄλλων δὲ ὁμοειδῶν ἐμπορευμάτων, ἐλλείψει ὡρισμένου τέλους, ἀνισότης εἰς τὸν τελωνισμὸν των ἐπέρχεται, ἐκ τούτων δὲ παραβλάπτεται ἡ ἰσορροπία τοῦ ἐμπορίου·

Ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἄλλου νὰ παράσχωμεν πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐγχωρίου ναυπηγίας καὶ βιομηχανίας·

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου νόμου ΡΟΣ' τῆς 13 Φεβρουαρίου 1867·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὰ ἐπόμενα ὕδη ἐμπορευμάτων τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ὁρίζεται ὡς ἑξῆς·

1. Βαφέται βερνικωταὶ ὡς καὶ ἐπιμετωπίδια ἐκ δέρματος βερνικωτοῦ · · ·

τῶν παιδῶν ξύλινα, ἢ χάρτινα, ἢ καὶ ἐκ μετάλλου κιβωτίδια δὲν ἐκπίπτεται ἀπόβαρον (τάρα). Ταῦτα ζυγίζονται ὁμοῦ.

15. Πήλινα σκεύη, οἷον ἀνθοδοχεῖα, καπνοδοχεῖα, ῥωστροδοχεῖα, μελανοδοχεῖα καὶ ἐν γένει τὰ πρὸς στολισμὸν αἰθουσῶν, ἢ παιγνίδια τῶν παίδων, εἰς μορφὰς ζώων, πτηνῶν, ἀνθρώπων, κτλ. ὡς καὶ τὰ πρὸς συσκευὴν καρὲ ἢ τείου ἄνευ διατρήσεως ποιότητος χρώματος ἢ καὶ χρυσοχρώτων ἢ ὁλὰ λ. 20

16. Σιδηραι ἄγκυραι, ἀλύσεις καὶ ἀντλίαι διὰ τὰ πλοῖα, ὡς καὶ αἱ διὰ περιχάλκωσιν τῶν ὑράλων αὐτῶν μερῶν πλάκες, ἢ φύλλα ἐκ χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου (τζίγκου) ἢ καὶ ψευδαργύρου μόνον, καὶ οἱ ἀναγκαιοῦντες πρὸς αὐτὴν ἧλοι (καρφα) ἐκ τῶν αὐτῶν ὑλῶν . . . . . ἐλεύθερ τέλους.

Σιδηροῖ σωλῆνες δι' ὑδραγωγεῖα, ὡς καὶ πλάκες καὶ ἧλοι (καρφία) εἰς κατασκευὴν ἀτμολεβήτων ὁ τατὴρ λ. 25

17. Τροχοὶ (ἀμάξαι) . . . . . ἡ ὁλὰ » 8

18. Γαλία τῶν παραθύρων (τζάμια) . . . . . » » 10

Γάλινα δοχεῖα δι' ἄνθη ἢ γλυκὸν, συσκευαὶ (κοινῶς σερβίτσια) διὰ πνευματώδη ποτὰ, σφαῖραι χρωματισμέναι κατοπτριστικαὶ, ὡς καὶ αἱ διὰ λάμπας . . . . . » » 50

19. Ὑφάσματα βαμβακηρὰ τὰ λεγόμενα ῥηγαδιὰ, νταμιωτὰ καὶ τὰ μίτσια . . . . . » » 75

Λάππαι διὰ παραπετάσματα . . . . . » » 1.40

Ἐλαστικὸν διὰ φορτέτσας ἐνδυμάτων ἀνδρῶν » » 40

Τυπωτὰ καλεμκέρια τῆς Εὐρώπης . . . . . ἡ ὁκὰ δρ. 3.50

Περιλαίμια (κοινῶς κολλάρα) καὶ περιχειρίδια (μανικέτια) βαμβακηρὰ ἢ λινοβάμβακα ἀνδρῶν ἢ δωδεκὰς λ. 60

Περιλαίμια μὲ ἐπιστύθια ἄνευ ἐπιχειρίδιων . . » 1.20

Ἐπικαλύμματα τραπεζῶν μάλλινα ἢ μαλλινοβάμβακα . . . . . » 3.25

20. Ψαθία διὰ στρώσιμον καρεγλῶν χρωματισμένα ἢ μὴ . . . . . ἐλεύθερα τέλους.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν ῥηθέντων ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ· καταργεῖται δὲ ἐντελῶς τὸ ἐπὶ τῶν τεθρυμμένων ἐλαιοπυρήνων τῶν ἀποριπτομένων ἀπὸ τὰ ἐλαιοπιεστικὰ αὐτῶν διὰ χημικῆς ἐνεργείας ἀτμοκίνητα ἐργοστάσια.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς νο-

μοθετικὴν ἐπιψήφισιν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Τατοΐῳ, τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1874.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΓΡΙΒΑΣ, Ι. Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΤΡΙΓΕΤΑΣ.

Μεγαλειότατε!

Χάριν τῆς ὀφειλομένης προστασίας εἰς τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν καὶ γεωργίαν ἐπρότεινα εἰς τὴν Βουλὴν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ ξενικοῦ βάμβακος, διότι τὰ ἡμέτερα ἐργοστάσια δὲν δύνανται νὰ κατασκευάσωσι νήματα καὶ πανία διὰ μόνου τοῦ ἡμεδαποῦ βάμβακος, ὡς μὴ ἔχοντος ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας καὶ ὡς πωλουμένου εἰς μεγαλειτέρας τιμὰς ἀφ' ὅτι πωλεῖται ὁ ξένος βάμβαξ τινῶν μερῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰς λοιπὰς τροποποιήσεις τοῦ νομοσχεδίου, καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὸν βάμβακα διετυπώθησάν τινες τῶν κυρίων βουλευτῶν ἀπαιτοῦντες νὰ μένῃ ἄθικτον τὸ ὑπάρχον εἰσαγωγικὸν τέλος· ἓν ἄλλο μέρος τῶν βουλευτῶν συνήνεσε νὰ περιορισθῇ τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς διὰ τρία μόνον ἔτη ἐξωτερικοῦ βάμβακος εἰς πέντε λεπτά. Διαφωνούντων δὲ τῶν πλειοτέρων, τὸ ὑπουργεῖον παρεδέχθη νὰ ἐξαλειφθῇ πρὸς τὸ παρὸν ἡ διάταξις τῆς ἐλαττώσεως τοῦ τέλους τοῦ βάμβακος, ἐπιφυλαττόμενον, ὡς ἐκήρυξεν ἐν τῇ Βουλῇ, νὰ λάβῃ τὴν περὶ τούτου γνωμοδότησιν ἁπάντων τῶν ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων. Τὸ προεδρεῖον ὅμως τῆς Βουλῆς ἐν τῇ συζητήσει ταύτῃ ἐνόμισεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ περιορισθῇ τὸ τέλος εἰς τὰ 5 λεπτὰ, καὶ τοῦτο ἐσημείωσεν εἰς τὰ ἐπίσημα πρακτικά. Ἀλλὰ εἰς τὰ στενογραφήματα τῆς Βουλῆς ἐσημειώθη λεπτομερῶς τὸ ἐναντίον. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἐπάναγκες νὰ δημοσιευθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς νόμος τοῦ Κράτους, διότι περιέχει διαφόρους διατάξεις τροποποιούσας τὸ δασμολόγιον πρὸς ὄφελος διαφόρων βιομηχανικῶν καταστημάτων, τὸ Ὑπουργεῖον ἐνόμισεν ἀφ' ἑνὸς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὸ νομοσχέδιον οἷον μᾶς ἀπεστάλη ἀπὸ τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ κυρωθῇ καὶ δημοσιευθῇ ταχύτερον. Δι' ἰδιαιτέρας δὲ ἐκθέσεως ἐπιφυλάσσεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ὑμετέραν μεγα-

λειότητα Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ κηρύττεται ἐν ἰσχύι τὸ περὶ βάμβακος μέρος τοῦ Τελωνιακοῦ Δασμολογίου, ἕως ὅτου κατὰ τὴν ἐρχομένην Σύνοδον ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νέον νομοσχέδιον περὶ τελωνισμοῦ βάμβακος καὶ εἴ τινος ἄλλου.

Ἀθῆναι, 21 Αὐγούστου 1873.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος

Ὑπηκόοις καὶ πιστὸς ὑπήκοος

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ε Κ Θ Ε Σ Ι Σ

Περὶ ἐπανόδου τῆς ἰσχύος τοῦ Τελωνιακοῦ Δασμολογίου ὡς πρὸς τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ ξενικοῦ βάμβακος.

Μεγαλειότατε!

Καθὼς ἔσχον τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω διὰ τῆς ἀπὸ 24 λήγοντος μηνὸς ἀναφορᾶς μου, τῆς συνοδευούσης τὸν ὑποβληθέντα πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος Νόμον περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν Δασμολόγιον ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας, ὑποβάλλω ἐσωκλείστως μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς σχέδιον Διατάγματος συντεταγμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ περὶ Τελωνιακοῦ Δασμολογίου Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου Διατάγματος κηρύσσεται ἐν ἰσχύι τὸ περὶ βάμβακος μέρος τοῦ Τελωνιακοῦ Δασμολογίου, μέχρις οὗ κατὰ τὴν ἐρχομένην Βουλευτικὴν Σύνοδον ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ τελωνισμοῦ βάμβακος καὶ εἴ τινος ἄλλου. Λαμβάνω δὲ τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὅπως εὐαρεστουμένη περιβάλῃ διὰ τῆς Βασιλικῆς Αὐτῆς ἐγκρίσεως τὸ ὑποβαλλόμενον Διάταγμα πρὸς σύγχρονον δημοσίευσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ τελευταίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ Δασμολογίου Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Αὐγούστου 1873.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος

Ὑπηκοος καὶ πιστὸς ὑπήκοος

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Προέβη εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς ἐκλογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ κανονισμοῦ ὁριζομένων ἐπιτροπῶν, ἐφ' ᾧ καὶ παρετέθησαν αἱ κάλπαι, καὶ παρὼν ἕκαστος τῶν βουλευτῶν ἐνεπίθετεν ἐν τῇ μιᾷ μὲν τῶν καλπῶν τὸ σφαιρίδιον, καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ τὸ ψηφοδέλτιον, ἐπιτηρούντων τῶν ἀντιπροέδρων Ἰω. Κυριακίδου καὶ Γ. Β. Πετιμεζᾶ. Ψηφοφορησάντων δὲ ἐν συνόλῳ 90 βουλευτῶν καὶ ἰσαρίθμων τῶν τε ψηφοδελτίων καὶ σφαιριδίων εὑρεθέντων, ἐγένετο διαλογὴ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἀντιπροέδρους, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι τὸ μὲν ψηφοδέλτιον τῆς πλειοψηφίας ἔλαχε ψήφους 61, 29 δὲ τῆς μειοψηφίας. Ὁ δὲ πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα ὡς ἑξῆς·

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

τῆς Ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Γ'. Περιόδου.

Α'. Ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

1. Ἰω. Μπόγδανος. 2. Κωνστ. Ἐμπειρικος. 3. Ἰω. Ἀνδρίτσου. 4. Δ. Τσιτσάρας. 5. Α. Συκόπουλος. 6. Ἠλ. Μαυρομιχάλης. 7. Γ. Ῥεβελιώτης. 8. Α. Βαλασόπουλος. 9. Α. Ζωγράφος. 10. Ι. Ψύλλας. 11. Α. Ἀβέρωφ. 12. Γρηγ. Δημητριάδης. 13. Γρ. Ζέζας. 14. Ν. Τσιλιντῆρας. 15. Ἰω. Ζαλλώνης 16. Κωνστ. Σινέλης. 17. Α. Κουτσοπέταλλος. 18. Πέτρος Σκουμπουρδῆς. 19. Α. Πετρινός. 20. Δ. Πανηρόπουλος.

Β'. Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

1. Κωνστ. Μπράβος. 2. Περ. Σεβαστόπουλος. 3. Ν. Νικολαΐδης. 4. Δ. Πατρινός. 5. Γ. Κάγκας. 6. Π. Μακρῆς Φραγκισκάτος. 7. Γ. Ῥεβελιώτης. 8. Ι. Ζάρκος. 9. Ἀθ. Ῥοντήρης.

Γ'. Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

1. Ὀδ. Ἀγγελινίδης. 2. Εὐάγ. Ζαβαρδινός. 3. Γ. Τσερτίδης. 4. Γ. Β. Πετιμεζᾶς. 5. Σ. Ἰωάννου. 6. Χ. Βενδῶρος. 7. Α. Οἰκονόμου. 8. Γ. Δ. Βούλγαρης. Σ. Λογιωτατίδης.

Δ'. Ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ

1. Α. Τράκας. 2. Ν. Γεωργιάδης. 3. Εὐαγ. Ῥοδοθεάτος. 4. Α. Ἄγχολος. 5. Ι. Κόττας. 6. Σ. Μαρτσόκος. 7 Παναγ. Δραγώνας. 8 Στυλ. Βισβάρδης. 9 Ἀλ. Κατσαΐτης.

Ε'. Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

1. Ἰπ. Κριεζῆς. 2. Ν. Ἀποστόλης. 3. Α. Βαλαβάνης.

4. Δ. Κουνουπιώτης. 5. Ἰωάν. Δεστούνης. 6. Σ. Λογιωτατίδης. 7 Ἰω Ἀνεξάρτητος. 8 Ἰω. Μπότασης. 9 Περ. Σεβαστόπουλος.

ΣΤ'. Ἐπὶ τῆς Παιδείας.

1. Γ. Στεφανίτσης. 2. Σ. Ζερβός. 3. Α. Νικολάϊδουρας. 4. Γ. Πετούσης. 5. Π. Μανωλίδης. 6. Ξ. Πικουλάκης. 7 Μιχ. Ἀντωνόπουλος. 8 Ἰω. Κυριακίδης. 9 Ἀναστ. Τρύφωνας.

Ζ'. Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

1. Α. Καρδαρᾶς. 2. Γ. Παπαδάκις. 3. Δ. Τσαμόπουλος. 4. Α. Ἀντωνιάδης. 5. Κ. Πλαπούτας. 6. Κ. Πεταλλᾶς. 7. 8. Ἰω. Ἀνδρίτσου. 9. Κ. Ἐμπειρίκος. 10. Δ. Τσιτσάρας.

Η'. Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

1. Ι. Κυριακίδης. 2. Χ. Δουζίνας. 3. Ἰω. Ζάρκος. 4. Ἰω. Ἀντωνόπουλος. 5. Β. Σινανιώτης. 6. Δ. Οἰκονόμου. 7. Δ. Πανηρόπουλος. 8. Στυλ. Κατσιμάτης. 9. Α. Βαλασόπουλος.

Θ'. Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

1. Χ. Κατσιογιάννης. 2. Δ. Τσώκρης. 3. Ἀθ. Βασιλείου. 4. Κ. Κριεμάδης. 5. Δ. Στάϊκος. 6. Α. Πετρίτσης. 7. Θ. Γιουρούκος. 8. Κων. Διαλέτης. 9. Ὀδυσ. Ἀγγελινιώδης.

Ι'. Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

1. Γ. Δ. Βούλγαρης. 2. Ι. Βούλτσος. 3. Στυλ. Κασιμάτης. 4. Γ. Παπαγεωργίου. 5. Ν. Μπουφίδης. 6. Μ. Ἀντωνόπουλος. 7. Ἀναστ. Νικολόπουλος. 8. Ἰω. Ψύλλας. 9. Ν. Τσικλητήρας.

ΙΑ'. Ἐπὶ τῶν Ἀναφορῶν.

1. Κωνστ. Χ. Κωνσταντής. 2. Α. Βαχλιώτης. 3. Π. Παπαλέξης. 4. Α. Πρεζιάνης. 5. Ἐμ. Ναυπλιώτης. 6. Δ. Βολτέρας. 7. Κων. Πεταλλᾶς. 8. Παναγ. Δραγώνας. 9. Στυλ. Βεσδάρδης.

ΙΒ'. Ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

1. Ἠλ. Φλέσσας. 2. Ν. Καλαντζόπουλος. 3. Ι. Ῥαϊλός. 4. Γ. Γερολιανάκης. 5. Ι. Ἀνεξάρτητος. 6. Α. Ἀβέρωφ. 7. Ἰω. Μπότασης. 8. Ἰω. Ἀνδρίτσου. 9. Κ. Πεταλλᾶς.

Παρετήρησεν ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ τῆς παρελθούσης Συνόδου ἐπιτροπὴ ἐξήτασε μὲν τὸν προ-

ὑπολογισμὸν, δὲν ἐπρόφθασε δὲ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν ἐντὸς τῶν γνωστῶν πολιτικῶν περιστάσεων. Παρεκάλεσεν ἑπομένως τὴν ἤδη ἐκλεγθεῖσαν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἵνα συνελθοῦσα ἐν τάχει ἐξετάσῃ αὐτὸν καὶ ὑποβάλῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσίν της, τοὐ' ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη.

Προβᾶσα κατόπιν παρεδέχθη εἰς β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον, τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Περὶ ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως.

2) Περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων κτλ. διὰ τὸ ἔτος 1875.

3) Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς δήλωσιν τῶν ζώων.

Κατόπιν ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ προέταξεν εἰς ά. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ περὶ παρακαταθέσεως παρὰ τοῖς δικαστικοῖς λειτουργοῖς νομοσχέδιον. Ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι ἡ πεντάστιχος παραγραφὴ τοῦ νόμου περὶ Δημ. Λογιστικοῦ δὲν ἀφορᾷ τὰς τοιαύτας παρακαταθήκας, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ Προέδρου ἐνεκρίθη, ὅπως προστεθῇ ἄρθρον ἴδιον πρὸς ῥύθμισιν τοῦ ζητήματος τούτου. Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς ά. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον, καὶ σύνολον.

Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ά. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ κτλ. διὰ τὸ 1875.

2) Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ 1875.

3) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως προσθέτου πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας.

4) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Τριναϰρα».

5) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως τριῶν μετὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν «Φραισινέ, Μάκ-Ἴβερ καὶ Λεύλανδ.

6) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας ὁ «Ἅγιος Ἀνδρέας».

7) Περὶ πυριτιδοποιείου.

8) Περὶ ὁπλοφορίας.

9) Περὶ προσθήκης δικαστικῶν κλητήρων.

10) Περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς κοινότητας.

11) Περὶ διορισμοῦ β'. ἀντεισαγγελέων εἰς τινα πρωτοδικεῖα.

12) Περὶ ἐπιμισθίων τῶν ἀναπληρωτῶν.

13) Περὶ ἐγγυήσεως τῶν τελωνιακῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων.

14) Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 930 καὶ 932 τῆς ποιν. δικονομίας.

15) Περὶ ἐνόρκων.

16) Περὶ ἐκποιήσεως τοῦ δημοσίου ἐν Λαυρίῳ μολύβδου.

17) Περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων τοῦ κράτους.

Προκειμένου εἶτα νὰ ἀναγνωσθῇ τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου νομοσχέδιον ἐπρότεινέ τις, ὑποστηριχθεὶς καὶ παρ' ἄλλων, τὴν ἀναβολήν, λέγων ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ψηφίσῃ τὸν προϋπολογισμόν, τοὺς τροχιλογικοὺς νόμους καὶ ἄλλα τινὰ νομοσχέδια διευκολύνοντα τὴν κανονικὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἀποστῇ δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος νομοσχεδίων χρηζόντων μελέτης πολλῆς. Ἀλλ' ἀντιπαρατηρησάντων ἑτέρων ὅτι τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ, πᾶς δέ τις δύναται κατὰ τὸ διάστημα τῶν τριῶν ἀναγνώσεων νὰ φέρῃ οἵας ἐγκρίνει παρατηρήσεις ἐπὶ νομοσχεδίου περιλαμβάνοντος πᾶν ὅτι δεκαπενταετὴς πεῖρα καὶ μελέτη κατέδειξε χρήσιμον, ἐπρότεινέ τις καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συνεδριάσεως διὰ τὸ παρελθὸν τῆς ὥρας.

Κατόπιν παρεδέχθη νὰ προταχθῇ εἰς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπικυρώσεως συμβάσεως περὶ ἐκποιήσεως τοῦ Λαυριωτικοῦ μολύβδου, τὸ περὶ ἀχρήστου ὑλικοῦ καὶ ἀγορᾶς ὅπλων καὶ τὸ περὶ συνεκκαμινεύσεως σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου, νὰ ἐγγραφῇ δὲ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ περὶ τροποποιήσεως 69 — 70 τοῦ νομ. περὶ δημ. λογιστικοῦ.

Ἐπροτάθη ἀκολούθως ἡ διαγραφὴ ἐκ τῆς ἡμερησίας διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων, ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη μὴ ὑποστηριχθεῖσα δὲν ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν.

Κατόπιν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐτροποποίησεν ὡς ἑξῆς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

1) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως.

2) γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων κλπ. διὰ τὸ 1875.

3) γ'. συζήτησις τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1875.

4) γ'. συζήτησις τοῦ περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς δήλωσιν τῶν ζώων·

5) γ'. συζήτησις τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως κλπ. τῶν ἐπισκόπων·

6) Β'.) συζήτησις τοῦ περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1875·

7) Β'. συζήτησις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ 1875·

8) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τοῦ δημοσίου ἐν Λαυρίῳ μολύβδου·

9) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως, προσθέτου, πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας·

10) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας «Τριναχρια»·

11) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἐγκρίσεως τριῶν συμβάσεων μετὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιριῶν Φρεσσινέτ, Μὰκ-Ἴβερ καὶ Λεύλανδ·

12) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας «Ἅγιος Ἀνδρέας»·

13) ά. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως πυριτιδοποιείου·

14) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ὁπλοφορίας·

15) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ παρακαταθέσεως τῶν διαπιστευμένων χρημάτων τοῖς δικαστικοῖς ὑπαλλήλοις εἰς τὸ Ταμεῖον·

16) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ προσθήκης δικαστ. κλητήρων·

17) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἐπιδόσεως διαγγράφων εἰς κοινότητας·

18) Β'. συζήτησις περὶ διορισμοῦ Β'. ἀντεισαγγελέως εἰς τινα Πρωτοδικεῖα·

19) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἐπιμισθίου τῶν ἀνακριτῶν·

20) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἐγγυήσεως τῶν τελῶν καὶ λοιπῶν ὑπολόγων·

21) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 930 καὶ 932 τῆς Πολ. Δικονομίας.

22) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἐνόρκων·

23) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων·

24) ά. συζήτησις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου·

25) ά. συζήτησις τοῦ περὶ κληροδοτημάτων καὶ ὑποτροφιῶν.

26) ά. Περὶ πωλήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ πρὸς ἀγορὰν ὅπλων.

27) ά. Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Μεθ' ἓξ ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Σ. Κασιμάτης.

Οἱ γραμματεῖς
Γεωρ. Στεφανίττσης,
Α. Βασιλείου,
Μ. Κανελλόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'

Τῆς 22 Μαρτίου 1875.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος ὅτι τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς παρέστη ἐνώπιον τῶν Α. Α. Μεγαλειοτήτων καὶ προσεφώνησε τάδε.

Μεγαλειότατε,

Τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς λαμβάνει τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι τὸν ὁμοιτικὸν καταρτισμὸν αὐτοῦ καὶ προσενέγκῃ τὸ βαθύτατον αὐτοῦ σέβας.

Ἡ Σύνοδος αὕτη, καθ' ὃ ἔκτακτος, μέλλει ἀσχολήσειν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους εἰς τὴν ἐπιψήφισιν μόνων τῶν μᾶλλον κατεπειγόντων νομοθετημάτων, καὶ τοι ἐπαισθητὴ ἀποβαίνει ὁσημέραι εἰς τὸ Κράτος ἡ ἀνάγκη βελτιώσεως τῶν ὀργανικῶν νόμων.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, εἰδαίμων ὢν ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης διακαῶς ἐπιποθεῖ τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ καὶ ἀνενδότως μεριμνᾷ ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἔθνους, εὔχεται διὰ τῶν Ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, ἵνα ὁ Ὕψιστος διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα καὶ τὴν Βασίλισσαν καὶ τοὺς Βασιλόπαιδας.

Ἡ δὲ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς λίαν εὐμενῶς ὑποδεξάμενος τὸ Προεδρεῖον ἀντεφώνησε τὰ ἑξῆς·

Κύριοι,

Χαίρω βλέπων ἐμφανιζομένων ἐνώπιόν Μου τὸ Προεδρεῖον τῆς εἰς ἔκτακτον Σύνοδον συγκαλεσθείσης Βουλῆς καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἐγώ τε καὶ ἡ Βασίλισσα διὰ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας Μου.

Ἡ εὐκλεια τῆς φίλης Πατρίδος καὶ ἡ εὐημερία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔσεται πάντοτε τὸ διακαέστερον τῶν μελημάτων Μου.»

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως ταχυδρομικῆς μετὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Κρατῶν ἔχον μετὰ τῆς ἐκθέσεως ὡς ἕπεται.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον συνεκροτήθη ἐν Βέρνῃ τῆς Ἑλβετίας διεθνὴς ταχυδρομικὴ Σύνοδος, ἀπαρτιζομένη ἐξ ἀντιπροσώπων ἁπάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἀντικείμενον τῆς Συνόδου ταύτης ἦτο ἡ συνομολόγησις Συμβάσεως, σκοποῦσης τὴν σύστασιν Γενικῆς Ταχυδρομικῆς ἑνότητος τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ὁμοιόμορφον ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν, αἵτινες διέπουσι τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων Ἐπικρατειῶν ταχυδρομικὰς σχέσεις, δυνάμει τῶν ὑφισταμένων ἤδη διαφόρων ταχυδρομικῶν Συμβάσεων. Ἐπρόκειτο δηλαδὴ νὰ γείνῃ καὶ ἐν τῇ Ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ ὅτι πρό τινων ἐγένετο ἐν τῇ τηλεγραφικῇ, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον αἱ ὑπηρεσίαι αὗται παρὸν ἔχουσι τὴν ἱκανοποίησιν ἀξιώσεων, αἵτινες δὲν περιορίζονται ἐντὸς τῶν ὁρίων ἑνὸς μόνου Κράτους, οὐδὲ δύνανται νὰ θεραπευθῶσιν ἐπαρκῶς, ὅταν ἡ λειτουργία αὐτῶν δὲν ἐξασφαλίζηται ὑπὸ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ καὶ δὲν διέπεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ὁμοιομόρφων διατάξεων.

Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκροτήσεως τῆς Συνόδου ταύτης ἔσχεν ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων τῆς Γερμανίας, ἥτις καὶ διετύπωσε τὰς βάσεις ἐφ' ὧν προέκειτο νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἡ Σύνοδος.

Ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων τῆς Συνόδου ὑπῆρξεν ἡ συνομολόγησις σχεδίου Συμβάσεως, ἧς αἱ κυριώτεραι διατάξεις εἰσὶν αἱ ἑξῆς.

α') Αἱ ἐπικράτειαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων συνομολογήθη ἡ Σύμβασις, ἀποτελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὴ Ἑνότης τῶν Ταχυδρομείων» ἓν καὶ μόνον ταχυδρομικὸν ἔδαφος διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἀνταποκρίσεων.

β'.) Αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως ἀφορῶσιν εἰς τὰς ἐπιστολάς, (cartes-correspondance), τὰ βιβλία τὰς ἐφημερίδας καὶ λοιπὰ ἔντυπα, τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ τὰ ὑποθέσεων ἔγγραφα (papiers d'affaires), τὰ ἀποστελλόμενα ἀπὸ ἓν εἰς ἕτερον κράτος τῆς ταχυδρομικῆς ἑνότητος, ἢ καὶ ἐκτὸς ταύτης, ὅταν ἡ ἀνταλλαγὴ αὐτῶν γίνεται διὰ τοῦ ἐδάφους δύο τοὐλάχιστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

γ'.) Τὰ τέλη διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν ἀποτελουσῶν τὴν ἑνωσιν Ἐπικρατειῶν ὁρίζονται οὐ-

μὲν τὰς ἁπλᾶς ἐπιστολὰς εἰς 25 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου, διὰ δὲ τὰ ἔντυπα εἰς 7 ἑκατοστά, ἐπιφυλαχθέντος ἑντούτοις ἑκάστῃ ἐπικρατείᾳ νὰ εἰσπράττῃ ἀνώτερον ἢ κατώτερον τοῦ ἀνωτέρω τέλους λόγῳ τοῦ νομισματικοῦ ἑκάστης Ἐπικρατείας συστήματος. Τὸ τέλος ὅμως τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνώτερον διὰ μὲν τὰς ἐπιστολὰς τῶν 32, διὰ δὲ τὰ ἔντυπα τῶν 11 0|0, οὔτε κατώτερον τῶν 20 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου διὰ τὰς ἐπιστολὰς καὶ τῶν 5 0|0 διὰ τὰ ἔντυπα. Ἡ προπληρωμὴ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν γίνεται δι' ἐπιθέσεως γραμματοσήμου, ἰσχύοντος ἐν τῷ τόπῳ τῆς καταγωγῆς.

δ') Τὸ ἁπλοῦν βάρος τῶν μὲν ἐπιστολῶν ὁρίζεται εἰς 15 γραμμαρίων, τῶν δὲ ἐντύπων κλπ. εἰς 50 γραμμαρίων.

ε.) Ὁσάκις ἡ διὰ θαλάσσης μεταφορὰ τῆς ἀλληλογραφίας διέρχεται ἀπόστασιν ἀνωτέραν τῶν 300 ναυτικῶν μιλίων, δύναται νὰ προστίθεται ἐπί τε τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν ἐντύπων καὶ ἕτερον τέλος οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἡμίσεως τοῦ συνήθους.

ς'.) Τὸ τέλος τῶν ἀπροπληρώτων ἐπιστολῶν προσδιορίζεται εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ προπληρωμένου. Ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων ἡ προπληρωμὴ εἶναι ὑποχρεωτική, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀποστολαί, ὁσάκις πέμπονται ἀπροπλήρωτοι, διατιμῶνται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν ὡς ἐπιστολαί.

ζ'.) Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ πᾶσα ἄλλη ἀποστολὴ δύναται νὰ γίνηται καὶ ἐπὶ συστάσει, τὸ δὲ δι' αὐτὴν τέλος δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἀνώτερον τοῦ ἐπὶ συστάσει τέλους ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς καταγωγῆς.

Ἡ ἀπώλεια ἐπιστολῆς τινος συστημένης συνεπάγει ἀποζημίωσιν ἐκ φράγκων 50 παρὰ τοῦ κράτους, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου ἀπωλέσθη.

η.) Ἕκαστον κράτος τηρεῖ δι' ἑαυτὸ τὰ τέλη ἅτινα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως εἰσπράττει εἴτε κατὰ τὴν ἀποστολήν, εἴτε κατὰ τὴν ἄφιξιν τῆς ἀλληλογραφίας.

θ'.) Ἀναγνωρίζεται πλήρης ἐλευθερία ἀνταλλαγῆς καὶ διαμετακομίσεως (transit) τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν συνιστώντων τὴν ἕνωσιν κρατῶν, εἴτε ἐν κεκλεισμένοις φακέλοις, εἴτε ἐν σωρείᾳ. Διὰ τὴν διακόμισιν (transit) τῆς ἀλληλογραφίας, τὸ ἀποστέλλον κράτος θέλει πληρώνει εἰς τὸ τῆς διακομίσεως ἀποζημίωσιν ἐκ 2 φράγκων κατὰ χιλιόγραμμον ἐπιστολῶν καὶ 25 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου κατὰ χιλιόγραμμον

ἐντύπων. Τὰ τέλη ταῦτα διπλασιάζονται, ὁσάκις ἡ διά τινος κράτους διακόμισις ὑπερβαίνῃ τὰ 750 χιλιόμετρα. Ὁπόταν ἡ διακόμισις γίνηται διὰ θαλάσσης, ὑπερβαίνῃ δὲ τὰ 300 ναυτικὰ μίλια, τὸ κράτος τῇ φροντίδι τοῦ ὁποίου γίνεται αὕτη, δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν Γρ 6, 50 0|0 κατὰ χιλιόγραμμον ἐπιστολῶν καὶ τῶν 50 0|0 κατὰ χιλιόγραμμον ἐντύπων.

Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει τὰ ἀνωτέρω τέλη δύνανται νὰ ὦσιν ὑπέρτερα τῶν ἤδη τυχὸν πληρωνομένων, ἑπομένως οὔτε θὰ καταβάλληται εἰς τὸ μέλλον ἀποζημίωσίς τις, ἐὰν ἤδη δὲν πληρώνηται τοιαύτη. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ βάρους τῆς διαμετακομιζομένης ἀλληλογραφίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιωμάτων τῆς διακομίσεως θὰ γίνηται κατὰ προσδιορισθησομένας ἐποχὰς στατιστικὴ τῶν ἀποστολῶν τούτων ἐπὶ δύω ἑβδομάδας, τὸ δὲ ἐκ ταύτης ἐξαγόμενον θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις πρὸς πληρωμὴν τῶν δικαιωμάτων τῆς διακομίσεως.

ι.) Συσταίνεται διεθνὲς ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἐδρεῦον ἐν Βέρνῃ· τὰ δὲ ἐτήσια ἔξοδα τῆς συντηρήσεως τοῦ γραφείου τούτου ὡρίσθησαν εἰς Γρ. 75,000, ἅτινα θὰ πληρώνωνται ὑπὸ τῶν συνιστώντων τὴν ἕνωσιν κρατῶν.

ια.) Ἡ σύμβασις τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1875, συνομολογηθῇ δὲ διὰ τριετίαν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας δύναται ν' ἀποσυρθῇ τῆς ἑνώσεως πᾶν συμβληθὲν μέρος, ἐὰν δηλώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο θέλησίν του ἓν ἔτος πρότερον. Ἀνὰ πᾶσαν δὲ τριετίαν θέλει συγκροτεῖσθαι διεθνὴς Σύνοδος πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ βελτίωσιν τοῦ συστήματος τῆς ταχυδρομικῆς ἑνώσεως.

Τοιαῦται εἰσὶν αἱ κυριώτεραι διατάξεις τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συμβάσεως τῆς ὑπογραφείσης ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων 21 Ἐπικρατειῶν, καθ' ὅσον ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπεφυλάχθη νὰ δώσῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς συγκατάθεσίν της μετὰ προαγουμένην ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ αἵτινες ἀντὶ τῆς σήμερον ἐπικρατούσης ποικιλίας θέλουσι διέπει ὁμοιομόρφως τὴν διεθνῆ ἀλληλογραφίαν τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἤτοι 350 ὡς ἔγγιστα ἑκατομμυρίων κατοίκων καὶ ἐπὶ ἐδάφους 37 περίπου ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων.

Πρὸς ἔγκρισιν τῆς συμβάσεως ταύτης λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τὸ συνημμένον νομοσχέδιον μετὰ τοῦ κειμένου καὶ μεταφράσεως τῆς συμβάσεως, συνοδεύοντες αὐτὴν μετὰ τῆς

ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου ἀναφορᾶς τοῦ ἐν τῇ μνησθείσῃ Συνόδῳ ἀντιπροσωπεύσαντος τὴν Κυβέρνησιν.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐσωτερικῶν — Ἐξωτερικῶν

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ. — ΙΩ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ ἐν Βέρνῃ τὴν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) π. ε. συνομολογηθεῖσα Διεθνὴς Ταχυδρομικὴ Σύμβασις ἐξ ἄρθρων 20 συγκειμένη καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρωτόκολλον καὶ ὧν τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Μαρτίου 1875.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐσωτερικῶν — Ἐξωτερικῶν.

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ. — ΙΩ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

περὶ γενικοῦ ταχυδρομικοῦ Συνδέσμου.

Συνομολογηθεῖσα μεταξὺ Γερμανίας, Αὐστρο-Οὐγγαρίας, Βελγίου, Δανίας, Αἰγύπτου, Ἱσπανίας Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Γαλλίας, Μεγάλης Βρεταννίας, Ἑλλάδος, Ἰταλίας, Λουξεμβούργου, Νορβηγίας, Κάτω Χωρῶν, Πορτογαλλίας, Ῥουμανίας, Ῥωσσίας, Σερβίας, Σουηδίας, Ἑλβετίας καὶ Τουρκίας.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἀνωτέρω Ἐπικρατειῶν, κοινῇ συμφωνίᾳ, καὶ τῇ ἐπιφυλάξει ἐπικυρώσεως, διωμολόγησαν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1. Αἱ Ἐπικράτειαι μεταξὺ τῶν ὁποίων συνομολογεῖται ἡ παροῦσα Σύμβασις ἀποτελέσουσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικῆς Ταχυδρομικῆς Ἑνότητος» μίαν ταχυδρομικὴν περιφέρειαν ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβαίαν μεταξὺ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων αὐτῶν ἀνταλλαγὴν τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρον 2. Αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως ταύτης ἀφορῶσιν εἰς τὰς ἐπιστολάς, τὰ ἐπιστόλια (cartes correspondances), τὰ βιβλία, τὰς ἐφημερίδας καὶ ἄλλα ἔντυπα, τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ τὰ ὑποθέσεων ἔγγραφα (papiers d' affaires), προερχόμενα ἐκ τινος τῶν Ἐπικρατειῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ διευθυνόμενα εἰς ἑτέραν τῶν αὐτῶν Ἐπικρατειῶν. Ἐφαρμόζονται δ' ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων μεταξὺ τῶν χωρῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ τῶν μὴ μετεχουσῶν αὐτοῦ Χωρῶν, ὅταν αὕτη διενεργῆται διὰ τοῦ ἐδάφους δύο τοὐλάχιστον τῶν συμβαλλομένων Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρον 3. Τὸ γενικὸν τέλος τοῦ Συνδέσμου ὁρίζεται εἰς 25 ἑκατοστὰ ἑρ' ἑκάστης ἁπλῆς προπληρωμένης ἐπιστολῆς.

Ἐντούτοις, ὡς μέτρον διευκολύνον τὴν ἐφαρμογήν, ἑκάστη Ἐπικράτεια διαφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ ἀνώτερον ἢ κατώτερον τοῦ ἓξ 25 ἑκατοστῶν τέλος, προσαρμόζουσα αὐτὸ πρὸς τὸ νομισματικὸν σύστημα ἢ ἄλλας ἰδιαιτέρας περιστάσεις αὐτῆς, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ ὑπερβῇ τοῦτο τὰ 32 ἑκατοστὰ ἢ νὰ μὴ ᾖ ἔλαττον τῶν 20 ἑκατοστῶν.

Ἁπλῆ θεωρεῖται πᾶσα ἐπιστολή, ἧς τὸ βάρος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 15 γραμμάρια. Τὸ τέλος τῶν ἐπέκεινα τοῦ βάρους τούτου ἐπιστολῶν ἔσεται τὸ ἁπλοῦν ἀνὰ 15 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἀπροπληρώτων ἐπιστολῶν τέλος ἔσται διπλάσιον τοῦ ἐπὶ τῶν προπληρωμένων ὡρισμένου ἐν τῷ Κράτει τοῦ πρὸς ὃν ὅρου.

Ἡ προπληρωμὴ τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ὑποχρεωτική. Τὸ τέλος αὐτῶν ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπὶ τῶν προπληρωμένων ἐπιστολῶν, παραλειπομένων τῶν κλασματικῶν ὑποδιαιρέσεων.

Ἐπὶ πάσης διὰ θαλάσσης ἀποστολῆς ἐπέκεινα τῶν 300 ναυτικῶν μιλίων δύναται νὰ ἐπιβληθῇ, πρὸς τὸ ἁπλοῦν, πρόσθετον τέλος μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἥμισυ τοῦ γενικοῦ τέλους τοῦ Συνδέσμου, τοῦ ὁρισθέντος ἐπὶ τῶν προπληρωμένων ἐπιστολῶν.

Ἄρθρον 4. Τὸ γενικὸν τέλος τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῶν ὑποθέσεως ἐγγράφων, δειγμάτων ἐμπορευμάτων, ἐφημερίδων, δεδεμένων ἢ μὴ βιβλίων, φυλλαδίων μουσικῆς, ἐπισκεπτηρίων, καταλόγων, προγραμμάτων, ἀγγελιῶν καὶ διαφόρων εἰδοποιήσεων, ἐντύπων χαλκογεγραφημένων, λιθογεγραφημένων ἢ αὐτογράφων, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ φωτογραφιῶν ὁρίζεται εἰς 7 ἑκατοστὰ ἀνὰ πᾶσαν ἁπλῆν ἀποστολήν.

Ἐν τούτοις, ὡς μέτρον διευκολύνον τὴν ἐφαρμογήν, ἕκαστον Κράτος διαφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ ἀνώτερον ἢ κατώτερον τοῦ ἓξ 7 ἑκατοστῶν τέλους, προσαρμόζον αὐτὸ πρὸς τὸ νομισματικὸν σύστημα ἢ ἄλλας ἰδιαιτέρας περιστάσεις αὐτοῦ, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ ὑπερβῇ τοῦτο τὰ 11 ἑκατοστὰ ἢ νὰ μὴ ᾖ ἔλαττον τῶν 5 ἑκατοστῶν.

Ἁπλῆ ἀποστολὴ θεωρεῖται πᾶσα μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 50 γραμμάρια. Τὸ τέλος τῶν ἐπέκεινα τοῦ βάρους τούτου ἀποστολῶν ἔσεται ἁπλοῦν ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

Διὰ πᾶσαν ἐπέκεινα 300 μιλίων θαλάσσιον μετακόμισιν δύναται νὰ προστεθῇ εἰς τὸ σύνηθες ἕτερον μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς αὐτῆς κατηγορίας γενικοῦ τέλους τοῦ Συνδέσμου.

Ὁ ἀνώτατος ὅρος τοῦ βάρους τῶν προμνημονευθέντων ἀντικειμένων ὁρίζεται εἰς 250 γραμμάρια διὰ τὰ δείγματα καὶ εἰς 1000 γραμμάρια διὰ πάντα τὰ λοιπὰ εἴδη τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἐπιφυλάσσεται τῇ Κυβερνήσει ἑκάστου Κράτους τοῦ Συνδέσμου τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ μεταφορὰν καὶ διανομὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁρισθέντων ἀντικειμένων, ὁσάκις ταῦτα ἀντιβαίνωσιν εἰς τοὺς νόμους, κανονισμοὺς καὶ διατάγματα, τοὺς κανονίζοντας τοὺς ὅρους τῆς δημοσιεύσεως καὶ κυκλοφορίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2ῳ ἀναφερόμενα ἀντικείμενα δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν ἐπὶ συστάσει.

Τὸ τέλος πάσης συνεστημένης ἀποστολῆς εἶναι προπληρωτέον· εἶναι δὲ τὸ αὐτὸ τῶν μὴ συνεστημένων.

Τὸ πρὸς σύστασιν καὶ τὸ πρὸς δήλωσιν παραλαβῆς ἐπιστολῆς τινος εἰσπραχθησόμενον τέλος δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ἐγχώριον τῆς Ἐπικρατείας τῆς καταγωγῆς.

Ἐν ἀπωλείᾳ συνεστημένης τινὸς ἀποστολῆς, πλὴν ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, πληρώνεται ἀποζημίωσις ἐκ φράγκων πεντήκοντα εἰς τὸν ἀποστολέα, ἢ τῇ αἰτήσει τούτου, εἰς τὸν ἐπιγραφόμενον, ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως, ἐν τῷ ἐδάφει ἢ ἐν τῇ κατὰ θάλασσαν ὑπηρεσίᾳ τῆς ὁποίας συνέβη ἡ ἀπώλεια δηλ. ὅπου ἐξηφανίσθησαν τὰ ἴχνη τοῦ ἀντικειμένου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Διεύθυνσις αὕτη κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς οἰκείας Ἐπικρατείας, δὲν θεωρεῖται ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ αὐτῆς ἀπώλειαν τῶν ἐπὶ συστάσει ἀποστολῶν.

Ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης γίνεται ἐντὸς βραχυτάτου, εἰ δυνατόν, διαστήματος, οὐχὶ δὲ βραδύτερον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως.

Πᾶσα περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησις γενομένη μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῆς συνεστημένης ἀποστολῆς θεωρεῖται παραγεγραμμένη.

Ἄρθρον 6. Ἡ προπληρωμὴ τοῦ τέλους πάσης ἀποστολῆς

γίνεται ἀναγκαίως διὰ γραμματοσήμων ἢ δι' ἐνσήμων περικαλυμμάτων, ἰσχυόντων ἐν τῷ τόπῳ τῆς καταγωγῆς.

Ἐφημερίδες καὶ ἄλλα ἔντυπα μὴ προπληρωθεῖσαι ὁλοτελῶς ἢ ἀνεπαρκῶς προπληρωθεῖσαι δὲν ἀποστέλλονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον αὐτῶν. Πάντα τὰ λοιπὰ τῆς ἀλληλογραφίας εἴδη μὴ προπληρωμένης ἢ φέροντα ἀνεπαρκὲς τέλος διατιμῶνται ὡς ἀπροπλήρωτοι ἐπιστολαί, ἐκπιπτομένης τῆς ἀξίας τῶν ἤδη τυχὸν ἐπιτεθειμένων γραμματοσήμων.

Ἄρθρον 7. Οὐδὲν πρόσθετον τέλος εἰσπράττεται ἐπὶ τῆς ἐντὸς τῶν Ἐπικρατειῶν τοῦ Συνδέσμου ἀνταποστελλομένης ἀλληλογραφίας. Ὁσάκις ὅμως ἀποστολὴ τῆς ἐσωτερικῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας Κράτους τινὸς τοῦ Συνδέσμου διαβιβασθῇ ἕνεκεν ἀνταποστολῆς ἐντὸς ἑτέρου Κράτους τοῦ Συνδέσμου, ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐπικρατείας τοῦ πρὸς ὃν ὅρου προστίθησι τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς τέλος.

Ἄρθρον 8. Ἡ ἐπίσημος τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἀφορῶσα ἀνταπόκρισις ἀπαλλάττεται παντὸς τέλους. Πλὴν τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης, οὐδεμία ἀτέλεια ἢ ἐλάττωσις τοῦ τέλους ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 9. Ἑκάστη διεύθυνσις ὠφελεῖται πάντα τὰ τέλη, ἅτινα εἰσπράττει δυνάμει τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 3, 4, 5, 6 καὶ 7. Ἑπομένως οὐδεὶς λογαριασμὸς κρατεῖται μεταξὺ τῶν διαφόρων τοῦ Συνδέσμου Διευθύνσεων.

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ λοιπὰ εἴδη τῆς ἀλληλογραφίας δὲν ἐπιβαρύνονται εἴτε ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀποστολῆς, εἴτε ἐν τῷ τῆς ἀφίξεως μὲ τέλη ἢ ταχυδρομικὰ δικαιώματα ἕτερα τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων προβλεπομένων.

Ἄρθρον 10. Τὸ ἐλεύθερον τῆς διακομίσεως ἀσφαλίζεται ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ ἐδάφει τοῦ Συνδέσμου.

Ἑπομένως ὑπάρχει πλήρης καὶ τελεία ἐλευθερία ἀπαλλαγῆς τῶν διαφόρων ταχυδρομικῶν διευθύνσεων τοῦ Συνδέσμου, δυναμένων ν' ἀνταποστέλλωσιν ἀμοιβαίως διὰ τῶν μεσολαβούντων Κρατῶν τύπον κεκλεισμένους ῥακέλλους, ὡς καὶ ἀλληλογραφίαν ἐν σωρείᾳ κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τὰς εὐκολίας τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ ἀπολιτισμένοι ῥακέλλοι καὶ ἡ ἐν σωρείᾳ ἀλληλογραφία δέον νὰ διευθύνονται διὰ τῶν ταχυτέρων ὁδῶν, ἃς αἱ Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις διαθέτουσιν.

Ὅταν πολλαὶ ὁδοὶ ὦσιν ἐπίσης σύντομοι, ἡ ἀποστέλλουσα Διεύθυνσις ἐκλέγει τὴν ὁδὸν τῆς ἀποστολῆς.

Ὑποχρεωτικὴ καθίσταται ἡ ἀποστολὴ κεκλεισμένων φακέλλων, ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἀλληλογραφίας εἰδῶν εἶναι τοσοῦτος, ὥστε νὰ δυσχερίνῃ τὴν ἐργασίαν τοῦ διαμέσου Γραφείου, κατὰ τὰς παραστάσεις τῆς ἐνδιαφερομένης Διευθύνσεως.

Ἡ ἀποστέλλουσα ὑπηρεσία πληρώνει εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ μεσολαβοῦντος Κράτους ἀποζημίωσιν δύο φράγκων ἀνὰ χιλιόγραμμον καθαροῦ βάρους γραμμάτων ἐπὶ 25 ἑκατοστῶν ἀνὰ χιλιόγραμμον καθαροῦ βάρους τῶν ἄλλων εἰδῶν τῆς ἀλληλογραφίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4ῳ σημειωθέντων εἴτε ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις, εἴτε ἐν σωρείᾳ γίνεται ἡ διακόμισις.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δύναται ν' ἀναβιβασθῇ εἰς 4 φράγκα διὰ τὰς ἐπιστολὰς καὶ εἰς 50 ἑκατοστὰ διὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4ῳ εἴδη τῆς ἀλληλογραφίας καὶ ἀνὰ χιλιόγραμμον αὐτῶν, ὅταν ἡ διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως διακόμισις ὑπερβαίνῃ τὴν ἀπόστασιν 750 χιλιομέτρων.

Ἐννοεῖται δ' ὅτι ὅπου δήποτε ἡ διακόμισις ἐνεργεῖται νῶν δωρεάν, ἢ ἐπὶ κατωτέρους κομίστρους, οἱ ὁροι οὗτοι θὰ διατηρηθῶσι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐπὶ θαλασσίου μεταφορᾶς ἐπέκεινα τῶν 300 ναυτικῶν μιλίων, ἡ Διεύθυνσις, τῇ ὁρωντίδι τῆς ὁποίας ἡ θαλάσσιος αὕτη ὑπηρεσία χορηγεῖται, δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς ταύτης.

Αἱ μετέχουσαι τοῦ Συνδέσμου Ἐπικράτειαι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐλαττώσωσιν ὅσῳ τὸ δυνατὸν τὰ κόμιστρα ταῦτα. Ἡ ἀποζημίωσις δὲ, ἥτις διενεργοῦσα τὴν μεταφορὰν ὑπηρεσία δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς ἀποστελλούσης Διευθύνσεως, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 6 φράγκα καὶ 50 ἑκατοστὰ ἀνὰ χιλιόγραμμον ἐπιστολῶν καὶ 50 ἑκατοστὰ ἀνὰ χιλιόγραμμον τῶν ἄλλων ἐν ἄρθρῳ 4 ὁριζομένων εἰδῶν ἀλληλογραφίας (βάρος καθαρόν.)

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ κόμιστρα ταῦτα δύνανται νὰ ὦσιν ἀνώτερα τῶν νῦν ἀποτιομένων. Ἐπομένως οὐδεμία ἀποζημίωσις δίδεται διὰ μεταφορὰν ἐπὶ θαλασσίων γραμμῶν, ἔνθα νῦν αὕτη ἐκτελεῖται δωρεάν.

Πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ βάρους τῶν διακομιζομένων ἀνταποκρίσεων, εἴτε ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις, εἴτε ἐν σωρείᾳ θέλει γίνεσθαι εἰς ἐποχὰς ἀπὸ κοινοῦ ὁριζομένας στατιστικὴ τῶν ἀποστολῶν τούτων ἐπὶ δύο ἑβδομάδας.

Μέχρις ἀναθεωρήσεως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας ταύτης ἔσται ἡ βάσις τῶν μεταξὺ τῶν διευθύνσεων λογαριασμῶν.

Ἑκάστη ὑπηρεσία δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν:

1) Ἐν περιπτώσει σπουδαίας μεταβολῆς τῆς κυκλοφορίας τῆς ἀλληλογραφίας.

2) Παρελθόντος ἔτους ἀπὸ τῆς τελευταίας στατιστικῆς βεβαιώσεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἀφορῶσι τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους τῶν Ἰνδιῶν, οὔτε τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ τῶν μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ ἁγίου Φραγκίσκου σιδηροδρόμων ἐκτελουμένας μεταφοράς, περὶ ὧν γίνεται ἰδιαιτέρα συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων διευθύνσεων.

Ἄρθρον 11. Αἱ σχέσεις τῶν Ἐπικρατειῶν τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὰς ἐκτὸς αὐτοῦ Ἐπικρατείας διέπονται ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ ἰδιαιτέρων συμβάσεων, εἴτε ὑπὸ τῶν μεταξὺ αὐτῶν κατόπιν συνομολογηθησομένων.

Τὰ εἰσπρακτέα τέλη διὰ τὰς πέραν τῶν ὁρίων τοῦ Συνδέσμου μεταφορὰν ὁρίζονται διὰ τῶν συμβάσεων τούτων, ἐπιπροστίθενται δὲ, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς τὸ τέλος τοῦ Συνδέσμου.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9ου τὸ τέλος τοῦ Συνδέσμου διατίθεται ὡς ἑξῆς·

1) Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀποστολῆς ἀπολαμβάνει ὁλόκληρα τὰ τέλη τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῆς ἐπὶ προπληρωμῇ εἰς ξένας Ἐπικρατείας διευθυνομένης ἀλληλογραφίας.

2) Ἡ τοῦ πρὸς ὃν ὁρᾷ ὑπηρεσία τοῦ Συνδέσμου ἀπολαμβάνει ὁλόκληρα τὰ τέλη τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῆς ἀπροπληρώτου ἀλληλογραφίας τῆς προερχομένης ἐκ ξένων Ἐπικρατειῶν.

3) Ἡ μεταξὺ ξένων Ἐπικρατειῶν ἀνταλλάσσουσα κεκλεισμένους φακέλλους ὑπηρεσία ἐν τῷ συνδέσμῳ ἀπολαμβάνει ὁλόκληρον τὸ τέλος τοῦ συνδέσμου ἐπὶ τῆς ἐπὶ προπληρωμῇ ἀλληλογραφίας τῆς προερχομένης ἐκ ξένων ἐπικρατειῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀπροπληρώτου της εἰς ξένας ἐπικρατείας διευθυνομένης.

Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 3, ἡ ἀνταλλάσσουσα τοὺς φακέλλους ὑπηρεσία δὲν δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσίν τινα διὰ τὴν διακόμισιν (transit)· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὰ διακομιστικὰ ἔξοδα ἀποτίονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρον 12. Διὰ μεταγενεστέρων διαπραγματεύσεων, μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν ἢ ὁμάδος ἐπικρατειῶν τοῦ

συνδέσμου, κανονισθήσεται ἡ ἀποστολὴ ἐπιστολῶν ἐμπεριεχουσῶν δεδηλωμένην ἀξίαν (lettres avec valeur declaré), ἢ ταχυδρομικῶν ἐνταλμάτων (mandats de poste).

Ἄρθρον 13. Αἱ ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν τοῦ συνδέσμου εἰσὶν ἀρμόδιαι νὰ ὁρίζωσιν ἐκ συμφώνου πάσας τὰς ἀναγκαίας διατάξεις τῆς λεπτομερείας καὶ τάξεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τούτου δύνανται πάντοτε νὰ τροποποιηθῶσι διὰ κοινῆς μεταξὺ τῶν διευθύνσεων τοῦ συνδέσμου συνεννοήσεως.

Αἱ διάφοροι διευθύνσεις δύνανται νὰ κανονίσωσιν ἰδιαιτέρως μεταξὺ ἀλλήλων πάντα τὰ ζητήματα ἅτινα δὲν ἀφορῶσι τὸ σύνολον τοῦ συνδέσμου, οἷον τὰς κατὰ τὰ μεθόρια ἀνταλλαγὰς, τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τέλους μέχρις ἀκτῖνός τινος ἐπὶ τῶν γειτνιαζόντων μερῶν, τοὺς ὅρους τῆς ἀνταλλαγῆς ταχυδρομικῶν ἐνταλμάτων καὶ τῶν ἐπιστολῶν μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας κ. λ. π.

Ἄρθρον 14. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν ἐπηρεάζουσι τὴν ἐσωτερικὴν ταχυδρομικὴν νομοθεσίαν ἑκάστης ἐπικρατείας, οὐδὲ περιορίζουσι τὸ δικαίωμα τῶν συμβαλλομένων κρατῶν νὰ διατηρήσωσι τὰς ὑφισταμένας ἢ νὰ συνομολογήσωσι νέας συμβάσεις, καθὼς προτέτι νὰ διατηρήσωσιν ἢ νὰ συστήσωσι μᾶλλον περιωρισμένους συνδέσμους πρὸς τὸν σκοπὸν βαθμιαίας βελτιώσεως τῶν ταχυδρομικῶν σχέσεων.

Ἄρθρον 15. Ὀργανισθήσεται ὑπὸ τὸ ὄνομα «*Διεθνὲς Γραφεῖον τοῦ γενικοῦ συνδέσμου τῶν Ταχυδρομείων*» κεντρικὸν γραφεῖον λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐπιβλεψιν τῆς ὑπὸ τοῦ συνεδρίου ὁρισθησομένης διευθύνσεως. Ἡ δαπάνη τῆς διατηρήσεως τοῦ γραφείου τούτου θέλει ὑφίστασθαι ὑφ' ὅλων τῶν διευθύνσεων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Τὸ γραφεῖον τοῦτο θὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν κατάταξιν, τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν διάδοσιν τῶν τὴν διεθνῆ ὑπηρεσίαν τῶν ταχυδρομείων ἀφορωσῶν πληροφοριῶν παντὸς εἴδους, τὴν παροχὴν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν διαφερομένων κρατῶν, γνώμης ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων μεταξὺ αὐτῶν ζητημάτων, τὴν εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν πρὸς τροποποίησιν τοῦ κανονισμοῦ ἐκτελέσεως αἰτήσεων, τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν γενομένων ἐπ' αὐτοῦ μεταβολῶν, τὴν διευκόλυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ διεθνοῦς λογιστικοῦ, ἰδίως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ὁριζομένων, καὶ ἐν γένει τὴν προαγωγὴν πάσης μελέτης καὶ ἐργασίας, ὧν ἤθελεν ἐπιληφθῇ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ταχυδρομικοῦ συνδέσμου.

Ἄρθρον 16. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων κρατῶν τοῦ συνδέσμου ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τῆς παρούσης συμβάσεως τὸ ἀμφισβητούμενον ζήτημα κανονισθήσεται διὰ διαιτητικῆς ἀποφάσεως· πρὸς τοῦτο ἑκάστη τῶν διαφερομένων διευθύνσεων θὰ ἐκλέξῃ ἓν ἕτερον μὴ ἐνδιαφερόμενον κράτος τοῦ συνδέσμου.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θὰ ἐκδίδηται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας.

Ἐν ἐνδεχομένῃ ἰσοψηφίᾳ, οἱ διαιτηταὶ ἐκλέγουσι πρὸς λύσιν τῆς διαφορᾶς ἑτέραν διεύθυνσιν μὴ ἐνδιαφερομένην ὡσαύτως ἐν τῇ διενέξει.

Ἄρθρον 17. Ὑπερθάλασσια κράτη, μὴ συμμετασχόντα εἰσέτι τοῦ συνδυασμοῦ, εἰσέρχονται εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

1) Θέλουσιν ἀπευθύνει τὴν δήλωσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐφορεύουσαν τὸ διεθνὲς γραφεῖον τοῦ συνδέσμου διεύθυνσιν.

2) Ὑποβληθήσονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως τοῦ συνδέσμου ἐπιφυλαττομένης μεταγενεστέρας συνεννοήσεως περὶ τῶν θαλασσίων κομίστρων.

3) Πρὸ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν ἐν τῷ συνδέσμῳ θέλει ἐπέλθει συνεννόησις μεταξὺ τῶν διευθύνσεων, αἵτινες ἔχουσι συμβάσεις ταχυδρομικὰς, ἢ ἀμέσους μετ' αὐτῶν σχέσεις.

4) Ὅπως ἐπέλθῃ ἡ συνεννόησις αὕτη ἡ ἐφορεύουσα διεύθυνσις συγκαλεῖ εἰς σύσκεψιν τὰς ἐνδιαφερομένας διευθύνσεις καὶ τὴν αἰτησαμένην τὴν ἐν τῷ συνδέσμῳ παραδοχὴν αὐτῆς.

5) Τῆς συνεννοήσεως γενομένης ἡ ἐφορεύουσα διεύθυνσις εἰδοποιεῖ περὶ τούτου πάντα τὰ κράτη τοῦ γενικοῦ συνδέσμου τῶν ταχυδρομείων.

6) Ἂν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας ταύτης δὲν προταθῶσιν ἀντιρρήσεις, ἡ παραδοχὴ θεωρεῖται τετελεσμένη, κοινοποίησις δὲ τούτου γίνεται ὑπὸ τῆς ἐφορευούσης διευθύνσεως εἰς τὴν προσχώρησαν. Ἡ ὁριστικὴ παραδοχὴ βεβαιοῦται διὰ διπλωματικῆς πράξεως μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως τῆς ἐφορευούσης διευθύνσεως καὶ τῆς κυβερνήσεως τῆς εἰς τὸν σύνδεσμον γενομένης δεκτῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρον 18. Κατὰ τριετίαν τοὐλάχιστον συγκροτεῖται συνέδριον πληρεξουσίων τῶν μετεχόντων τοῦ συνδέσμου κρατῶν

πρὸς τελειοποίησιν τοῦ συστήματος τοῦ συνδέσμου, εἰσαγωγὴν τῶν ἀναγκαίων θεωρηθεισῶν βελτιώσεων καὶ συζήτησιν τῶν κοινῶν ὑποθέσεων.

Ἕκαστον κράτος ἔχει μίαν ψῆφον.

Ἑκάστη ἐπικράτεια δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύηται εἴτε ὑφ' ἑνὸς, εἴτε ὑπὸ πλειόνων πληρεξουσίων, εἴτε ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου ἑτέρας ἐπικρατείας.

Ἐννοεῖται ἐντοσούτῳ ὅτι ὁ πληρεξούσιος ἢ οἱ πληρεξούσιοι ἐπικρατείας τινὸς δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσι τὴν ἀντιπροσωπείαν πλέον τῶν δύο ἐπικρατειῶν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παρ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευομένης.

Ἡ προσεχὴς σύνοδος συγκροτηθήσεται ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος **1877**.

Δύναται δὲ ἡ σύνοδος αὕτη νὰ συγκληθῇ ταχύτερον ἂν ζητηθῇ τοῦτο ὑπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐπικρατειῶν τοῦ συνδέσμου.

Ἄρθρον **19**. Ἡ παροῦσα σύμβασις τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς **1** Ἰουλίου **1875**.

Συνομολογεῖται δὲ διὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης. Παρελθόντος δὲ τοῦ χρόνου τούτου, θεωρεῖται παρατεινομένη ἐπ' ἀόριστον, ἀλλ' ἑκάστη τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποτυρβῇ τοῦ συνδέσμου, προειδοποιοῦσα τοῦτο πρὸ ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον **20**. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐνεργείας τῆς παρούσης συμβάσεως πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν καὶ διευθύνσεων συνομολογημένων συμβάσεων καταργοῦνται ἐφ' ὅσον ἀντιβαίνουσι πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παρούσης καὶ ἄνευ βλάβης τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου **11**.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἐπικυρωθήσεται ὡς τάχιστα, τὸ βραδύτερον δὲ τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις ἀνταλλαχθήσονται ἐν Βέρνῃ.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἀνωτέρω ἀπαριθμηθεισῶν κυβερνήσεων τῶν ἐπικρατειῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἐν Βέρνῃ τὴν **27** Σεπτεμβρίου (**9** 8βρίου) **1874**.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι τῶν ἐπικρατειῶν, οἱ ὑπογράψαντες σήμερον τὴν περὶ γενικοῦ συνδέσμου τῶν ταχυδρομείων σύμβασιν διωμολόγησαν τὰ ἑξῆς·

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἰς ἣν ἐπεφυλάχθη ἡ ὑπογραφὴ καὶ ἥτις συγκαταλέγεται ἐπομένως μεταξὺ τῶν

συμβαλομένων ἐπικρατειῶν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ δώσῃ ἔτι τὴν ἐπὶ τῆς συμβάσεως συγκατάθεσίν της, δὲν ἤθελε κατόπιν ἀποφασίσει νὰ ὑπογράψῃ, ἡ σύμβασις αὕτη ἔσται οὐχ ἧττον ὁριστικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ πάσας τὰς λοιπὰς συμβληθείσας ἐπικρατείας ὧν οἱ ἀντιπρόσωποι ὑπέγραψαν σήμερον.

Εἰς πίστωσιν τούτου οἱ κατωτέρω πληρεξούσιοι συνέταξαν τὸ παρὸν τελευταῖον πρωτόκολλον, ὅπερ ἔχει τὸ αὐτὸ κῦρος καὶ ἰσχύν, ὡς ἐὰν αἱ διατάξεις αὐτοῦ περιελαμβάνοντο ἐν τῇ Συμβάσει αὐτῇ, καὶ ὑπέγραψαν αὐτὸ ἐν ἑνὶ πρωτοτύπῳ, ὅπερ κατατεθήσεται, ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας· ἀντίγραφον δὲ τούτου δοθήσεται εἰς ἕκαστον τῶν συμβληθέντων μερῶν.

Ἐν Βέρνῃ τῇ 9 Ὀκτωβρίου **1874**.

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν πληρεξουσίων τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Δανίας, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἱσπανίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας, τοῦ Λουξεμβούργου, τῆς Νορβηγίας, τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ῥουμανίας, τῆς Ῥωσσίας, τῆς Σερβίας, τῆς Σουηδίας, τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Τουρκίας.)

Εἰσήχθη εἶτα ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπή σας ἐξετάσασα τὸν εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ **1875** μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ λεπτομερείας, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς τὸ πόρισμα τῶν σκέψεων καὶ παρατηρήσεών της.

Ἔσοδα

Ἄμεσοι φόροι.

Ἐπειδὴ ἕνεκα τοῦ ὑπάρχοντος φορολογικοῦ συστήματος ὅπερ ἐπικρατεῖ, ἡ μᾶλλον ἐπιβαρυνομένη τάξις ἐν τῇ πολιτείᾳ εἶναι ἡ γεωργική, τῆς ὁποίας φορολογεῖται οὐ μόνον τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ κεφάλαια καὶ οἱ κόποι, ἐπάναγκες εἶναι ἵνα ἀναζητηθῇ ἐπ' ὀλίγον ἡ τάξις αὕτη ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ ἐπαχθῆ βάρη μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνεται, νὰ ἐλαττωθῇ

ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν τοὐλάχιστον κατὰ ἓν τοῖς ἑκατόν, ἀπὸ τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐλάττωσιν ταύτην καὶ νὰ περιορίσῃ τὸ ἐκ δημητριακῶν καρπῶν προϋπολογιζόμενον ἔσοδον ἐκ δραχμῶν 5,760,000 εἰς δραχ. . . . . πρὸς δὲ ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ὑποβάλῃ τὸ προσῆκον νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου μεθ' ἧς τινος ἐγκρίνει τροποποιήσεως ἀφορώσης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαραιτήτου διὰ τὴν συγκοινωνίαν ὁδοποιΐας καθόσον ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ἀποβαίνει διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁ πρώτιστος καὶ θεμελιώδης ὅρος διὰ τὴν ὑλικὴν τοῦ τόπου πρόοδον καὶ εὐημερίαν. Ἐπίσης δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῆς κτηνοτροφίας καὶ τὰ ὡς ἐκ τοῦ βαρέως χειμῶνος ἐπελθόντα αὐτῇ δυστυχήματα κρίνει ἐπάναγκες νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ποιμνιακὸς φόρος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κεφαλήν. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τὰς ὁποίας ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν **Οἰκονομικῶν** ἔδωκεν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν προκύπτει ὅτι αἱ τῶν τελωνείων πρόσοδοι ηὐξήθησαν ἐπαισθητῶς, ἕπεται ὅτι δέον νὰ προϋπολογισθῇ τὸ ἐκ τῶν τελωνείων ἔσοδον ἀντὶ δραχ. **11,600,000** εἰς δραχ. **12,600,000**. Οὕτω δὲ ἐξισοῦται ἡ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐλαττώσεων προκύψασα διαφορά.

Ἔξοδα

Χρέος Ἐσωτερικόν

Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἀπαλειφθῶσι τὰ κονδύλια τὰ ἀφορῶντα τὴν πληρωμὴν τόκων ἐπὶ τῶν χρεῶν ἐκείνων, ἅτινα ἐπληρώθησαν διὰ τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πραγματοποιηθέντος δανείου τῶν 26,000,000 ἀφ' ἧς ἐξωρλίθησαν ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6 Ἄρθρον 7

Προσωπικὸν Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ αὔξησις ἐκ δραχμῶν **3280** διὰ τὸν μισθὸν ἑνὸς λογιστοῦ Βας τάξεως καὶ ἑνὸς μαθητευομένου, διότι ἐκ τῆς προσθήκης ταύτης οὐδόλως θέλει βελτιωθῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ σώματος τούτου, ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ἤδη τὸ ἀπαιτούμενον προσωπικὸν διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ταχεῖαν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας του.

Δημόσια Νομίσματα.

Ἐκ τῆς διὰ τὸ προσωπικὸν ἐπὶ δασῶν προϋπολογιζομένης δαπάνης λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἡ Ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τῶν δασῶν τοῦ Κράτους, ἡ χρησιμότης τῶν ὁποίων καὶ ὑπὸ ἐποψιν ὑγιεινὴν καὶ ὑπὸ ἐποψιν τῶν ὁποίων παρέχουσιν εἰς τὸν τόπον ὑλικῶν ὠφελειῶν ἀποβαίνει ἀναμφισβήτητος.

Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀγῶνος

Ἐκ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὑπολογιζομένης δαπάνης ἐκ δραχμῶν **10,000** ἡ Ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ἐπίσης ἀφορμὴν κρίνει καθῆκόν της νὰ εὐχηθῇ ὅπως ἀχθῶσιν εἰς πέρας αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὡς ἀφορῶσαι τὴν ἐκπλήρωσιν ἱερῶν τοῦ Ἔθνους ὑποχρεώσεων, τῶν ὁποίων ἡ παρατεινομένη ἐκκρεμότης οὐδετερόνει τὸν προορισμὸν τῆς περὶ ἧς πρόκειται Ἐπιτροπῆς.

Δημόσια Νομίσματα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 13 Ἄρθρον 7.

Προσωπικὸν Ἀλυκῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν κίνησιν τοῦ ὑποτελωνείου Λίγίου καὶ τὴν ἀνάλωσιν τοῦ ἐκ τῆς ἁλυκοποθήκης ἐξοδευομένου ἅλατος καὶ θεωροῦσα ὅτι καὶ διὰ τὴν ἀκριβεστέραν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑποτελωνείου καὶ τὴν εὐκολίαν τῶν ἀγοραστῶν τοῦ ἅλατος εἶναι ἀναγκαῖος ὁ διορισμὸς εἰδικοῦ Ἁλατοποθηκαρίου, συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποδεχθῇ τὴν προσθήκην κονδυλίου ἐκ δραχ. **600** πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

Ἐν τέλει ἡ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε καθῆκόν της νὰ σημειώσῃ ἐνταῦθα τὴν ἐκφρασθεῖσαν εὐχὴν ὑφ' ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς τοῦ κ. Δ. Πονηροπούλου περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἐν τοῖς Ἰονίοις νήσοις φόρου καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἀπὸ **18** 0|0 εἰς **17** 0|0 καθὼς καὶ ἐκείνην τοῦ κ. Ἐμπειρίκου τοῦ νὰ καταργηθῇ ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῶν πλοίων, διότι αἱ ἔκτακτοι περιστάσεις ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐπεβλήθη οὗτος, ἐξέλιπον ἤδη.

Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωροῦσα ἀποχρώντας τοὺς λόγους δι' οὓς προτείνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἡ αὔξησις διὰ μισθῶν ἑνὸς παρ' Ἐφέταις Ἀντεισαγγελέως καὶ τεσσάρων παρὰ Πρωτοδίκαις γνω-

μοδοτεῖ νὰ αὐξήσῃ καὶ ἡ διὰ τὰ Εἰρηνοδικεῖα πίστωσις κατὰ δραχμὰς 25,000 πρὸς σύστασιν νέων Εἰρηνοδικείων, πλὴν τῶν ὑπαρχόντων, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ καθίσταται δυσπρόσιτος καὶ ἐπαχθὴς ἡ διὰ τῶν Εἰρηνοδικείων ἀπονεμομένη δικαιοσύνη εἰς τοὺς κατοικοῦντας εἰς μεμακρυσμένας ἀπὸ τῶν ἑδρῶν τῶν ὑπαρχόντων Εἰρηνοδικείων κωμοπόλεις καὶ χωρία, ὡς ἐπὶ παραδείγματι τοῦ Δήμου Τριπόλεως ἐν Τριφυλίᾳ καὶ ἑτέρων Δήμων.

Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6. Γεωργία, Βιομηχανία κλπ.

Ἄρθρον 4. Προσωπικὸν τοῦ Σχολείου τῶν Τεχνῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι τὴν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου τούτου, ἰδίως δὲ τὴν ὅσον οἷόν τε ταχυτέραν εἰσαγωγὴν κανονισμοῦ ὑποσχομένου τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς σχολῆς ταύτης ἐκ τῆς ὁποίας δικαίως προσδοκᾶται ἡ βελτίωσις τῶν παρ' ἡμῖν τεχνῶν, αἵτινες διατελοῦσιν εἰς νηπιώδη εἰσέτι κατάστασιν. Ἐπάναγκες ἰδίως καθίσταται νὰ ἐφοδιασθῇ ἡ σχολὴ αὕτη μὲ ἁπάσας τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν μηχανὰς καὶ ἐργαλεῖα, ὥστε νὰ γίνηται ἡ πρακτικὴ διδασκαλία ἐφ' ὅλων τῶν γνωστῶν μηχανημάτων καὶ νὰ ἐξέρχωνται τῆς σχολῆς τεχνῖται ἐντελῶς κατηρτισμένοι

Ἄρθρον 10. Ἑλλην. Ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι τὴν πρὸς τὴν ἑταιρίαν ταύτην πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ ἐκπαρελθουσῶν χρήσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' αὐξήσῃ τὰ ἑαυτῆς ἀτμόπλοια καὶ ἐπεκτείνει τὰς γραμμάς της ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς συγκοινωνίας καὶ τοῦ ἐγχωρίου ἐμπορίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8. Τηλεγραφικὴ συγκοινωνία.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι τὴν αὔξησιν τῆς διὰ σύστασιν νέων τηλεγραφικῶν γραμμῶν πιστώσεως κατὰ δραχ. 10,000 πρὸς σύστασιν γραμμῶν ἀπὸ Αἰτωλικοῦ εἰς Ἀστακὸν καὶ ἀπὸ Κυπαρισσίας εἰς Φιλιατρά, καθόσον αἱ πόλεις Ἀστακῶν καὶ Φιλιατρῶν οὐ μόνον ἀρκετὸν ἔχουσι πληθυσμὸν ἀλλὰ καὶ πολλὰ περαλείουσι ἐμπορικὰ συμφέροντα, ὧν ἕνεκεν καὶ ξένοι πολλοὶ ἐν αὐταῖς διαμένουσι καὶ τὰ ὁποῖα καθιστῶσι ἀναγκαῖον τὸν διὰ τοῦ τηλεγράφου σύνδεσμον τῶν πόλεων τούτων μετὰ τῶν λοιπῶν ἐμπορικῶν πόλεων· τῆς ἀρχῆς ταύτης γενομένης δεκτῆς πρέ-

πει νὰ προστεθῇ ἐν ἄρθρῳ 3 τὸ ποσὸν δραχμῶν 5,600 διὰ μισθὸν δύω τηλεγραφητῶν 6ας τάξεως καὶ τὸ ποσὸν δραχ. 1 200 διὰ 2 κλητῆρας ἐν ἄρθρῳ 4 τὸ ποσὸν δραχ. 1200 δι' ἐνοίκιον 2 τηλεγραφικῶν καταστημάτων, καὶ ἐν ἄρθρ. 5 τὸ ποσὸν δραχ. 1200 διὰ μισθὸν 2 φυλάκων.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐθεωρήθη ὡς καλῶς ἔχων καὶ συντεταγμένος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς Οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους καὶ ἀποδίδουσα ἡ ἐπιτροπὴ τοὺς δικαίους ἐπαίνους διὰ τὸ οἰκονομικὸν πνεῦμα καὶ τὴν βαθεῖαν μελέτην καὶ περίσκεψιν ὑπὸ τὸ Κράτος τῶν ὁποίων συνετάχθη δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ὁ Πρόεδρος

Γρηγ. Δημητριάδης

Ὁ Εἰσηγητὴς

Γρηγ. Ζέζας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δέ τινος ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ κηρυχθῇ κατεπείγουσα ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις καὶ νὰ προηγηθῇ ἁπάσης ἄλλης, πλὴν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων, ἅτινα ἀναγκαίως πρέπει νὰ προταχθῶσιν, ὡς ἔχοντα ἄμεσον μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ σχέσιν.

Ὑποβλήθη κατόπιν καὶ ἀνεγνώσθη ὁ πρωϋπολογισμὸς τῆς παρελθούσης συνόδου τῆς Βουλῆς ἐκκρεμὴς μένων ἔκτοτε, ὅστις ἐγένετο δεκτὸς παρ' αὐτῆς κατ' ἄρθρ. καὶ κεφάλαιον, ἔχων οὕτω·

Τὰ μέλη.

Ἰω. Μπόγδανος, Α. Ζωγράφος, Α. Βαλασόπουλος, Ἰω. Ψύλλας, Α. Πετρινὸς Ν. Τσικλητῆρας, Π. Βοῦδῆς Μαυρομιχάλης, Δ. Πανηρόπουλος, Η. Ἠλέφωρ, Ἰω. Ἀνδρίτσου, Α. Κουτσοπίταλος, Κ. Σινέλης.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς διὰ τὴν πρώτην Σύνοδον τῆς ΣΤ'. Βουλευτικῆς Περιόδου.

Προϋπολογισμός Κεφάλ.	Προϋπολογισμός Ἀρθρον	Εἶδος ἐξόδων.	Ποσότητες Κατ' ἄρθρον		Ποσότητες Κατὰ κεφάλαιον	
Α'.	1	Ἀποζημιώσεις τῶν κυρίων βουλευτῶν	380,000	..		
»	2	» Προέδρου Βουλῆς	2,000	..		
»	3	» προσωρινοῦ Προέδρου	1,000	..		
					383,000	..
Β'.		Κεντρικὸν Γραφεῖον.				
»	1	Συμπλήρωσις μισθοδοσίας τοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸν βαθμὸν	240	..		
»	1	Μισθοδοσία ἑνὸς βοηθοῦ τοῦ Γραφείου ἐπὶ ἓξ μῆνας καὶ συμπλήρωσις ὁμοίως τοῦ ἑτέρου	2,160	..		
					2,400	..
Γ'.		Στενογραφικὸν Γραφεῖον.				
»	1	Μισθὸς ἑνὸς βοηθοῦ τῶν στενογράφων πρὸς δρ. 150 ἐπὶ ἓξ μῆνας	900	..		
»	2	Ὁμοίως δέκα ἀντιγραφέων ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀνὰ δραχ. 70 ἕκαστον ..	4,200	..		
					5,100	..
Δ'.		Ὑπηρεσία Βουλῆς.				
»	1	Μισθὸς προσωπικοῦ κλητήρων ἐπὶ ἓξ μῆνας	7,200	..		
					7,200	..
Ε'.		Ἔξοδα Γραφείου.				
»	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	800	..		
»	2	Δετικὰ βιβλίων καὶ πρακτικῶν	500	..		
»	3	Φωτισμὸς Βουλευτηρίου ἐσωτερικὸς	270	..		
»	4	» » δι' ἄρτιον ἐξωτερικὸς	600	..		
»	5	Χάρτης πρὸς ἐκτύπωσιν νομοσχεδίων κλπ.	600	..		
»	6	Ἔκτακτα ἔξοδα, οἷον δι' ἡμερῶν προσδοκίας, πρεσβύτερον, καθαριότητα καὶ ἐπισκευὴς ἐπίπλων	2,600	..		
»	7	Ἀγορὰ καυσοξύλων	250	..		
»	8	Συντήρησις καὶ καλλιέργεια τοῦ κήπου	100	..		
»	9	Τοποθέτησις, ἐπισκευὴ καὶ κάθαρσις θερμαστρῶν	150	..		
					5,870	..

ΣΤ'.		Βιβλιοθήκη Βουλῆς.					
»	1	Συμπλήρωσις μισθοδοσίας βιβλιοφύλακος πρὸς τὸν βαθμὸν	120	..			
»	2	Μισθὸς βοηθοῦ ἐπὶ ἓξ μῆνας	600	..			
					720	..	
Ζ'.	1	Ἐπισκευὴ τῆς στέγης τοῦ Βουλευτηρίου κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ μηχανικοῦ	850	..			
					850	..	
		Τὸ ὅλον τετρακόσιαι πέντε χιλιάδες καὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δραχμαί			405,140	..	

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1874.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ

Κ. Πεταλλᾶς Ἰω. Κότταρης
Ἡλ. Φλέσσας Ἰω. Ἀνεξάρτητος
Ἰω. Καραγιαννόπουλος.

Αὐτὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1875.
Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς
Κ. Δ. Πεταλλᾶς.

ΣΤ'. *Βουλευτικὴ Περίοδος* Α'. Σύνοδος.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΞΟΔΩΝ.

Προϋπολογισμοῦ Κεφάλ.	Προϋπολογισμοῦ Ἄρθρον	Εἶδος ἐξόδων.	Ποσότητες Κατ' ἄρθρον		Ποσότητες Κατὰ κεφάλαιον	
Α'.	1	Ἀποζημιώσεις διαφόρων κ. κ. βουλευτῶν κατὰ τὰς ἀποδείξεις των.	225,500	..		
»	2	Ὁμοίως ἀρχιστικοῦ Προέδρου	2,000	..		
»	3	Ὁμοίως προσωρινοῦ »	1,000	.		
					228,500	..
Β'.	1 καὶ 2	Συμπλήρωσις μισθοδοσίας Διευθυντοῦ καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων.	720	..	720	..
Δ'.	1	Δι' ἕκτακτον γραφικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Βουλῆς καὶ διάφορα αὐτῆς ἔξοδα	2,096	..	2,096	..

Ἐπίσης δὲ εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ ἀπολογισμὸς τῶν διαχειρίσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω σύνοδον ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν. Ἔχει δὲ οὗτος·

Ε'.	1	Διά πρωτοβάθμιον γραφικῆς ὕλης καὶ ἐπισκευήν πράβδου . . .			420	30	
»	2	Δεσμὰ βιβλίων καὶ πρακτικῶν			491	..	
»	3	Εσωτερικὸς φωτισμὸς Βουλευτηρίου			46	40	
»	4	Ἐξωτερικὸς » δι' ἄεριον			277	45	
»	5	Χάρτης ἐκτυπώσεως			361	80	
»	6	Ἀγῶγια ἀπαξῶν			891	35	
»	7	Ἀντίτιμον διαφόρων εἰδῶν πρὸς ἐπισκευὴν θωρείων			102	90	
				2,594			20
ΣΤ'.	1	Συμπλήρωσις μισθοδοσίας βιβλιοφύλακος		120	..		
					120	..	
Διαχειρισθέντα ὑπὸ τοῦ ταμίου τῆς Βουλῆς συνεπεία ἐνταλμάτων Προεδρείου Δρχ.						234,030	20
Ὅσα διαχειρισθὲν ὁ Κυπριὸς Ταμίας πρὸ τοῦ κατατεθῆναι τὸν Ταμίαν						130,000	..
Τὸ ὅλον δράχμαι τριακόσιαι ἑξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ λεπ. 20					0	364,030	20

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1875.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπή.

Κ. Δ. Πετσάλης Ἰω. Γ. Κόττας
Ν. Καλαντζόπουλος Ἰω. Ἀλεξάκης
Ἠλ. Φλέσσας.

Ὁ Ταμίας τῆς Βουλῆς
Χρ. Κατσικογιάννης.

Προτεινάντος δέ τινος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ὅπως καὶ κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ἐξακολουθήσῃ τὰ ἔργα ταμίου τῆς Βουλῆς ὁ καὶ πρότερον τοιοῦτος Χ. Κατσικογιάννης.

Εἷς τῶν βουλευτῶν Ὄρους ὑπέβαλε πρότασιν νόμου περὶ φορολογίας τῶν δήμων Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους, ἥτις ἐστάλη εἰς τύπωσιν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς προτάσεως νόμου περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οἱ λόγοι οἱ πείσαντες τὴν Βουλὴν πρὸς παραδοχὴν τοῦ ΥΝΑ'. νόμου περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους Κεφαλληνίας ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς δήμους Κερκύρας, Ὄρους καὶ Μέσης. Καὶ οἱ δῆμοι τῶν ἐπαρχιῶν τούτων περιῆλθον εἰς ἀποσύνθεσιν διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν μέσων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀντιπαθείας τῶν Ἑπτανησίων πρὸς τὴν ἄμεσον φορολογίαν καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων τῆς δικαιώσεως τῆς δημοτικῆς εἰσπράξεως, διότι ὁ μόνος αὐτῶν πόρος εἶναι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1867 νόμου εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος τοῖς ἑκατὸν διανεμόμενον εἰς αὐτοὺς κατὰ λόγον πληθυσμοῦ.

Ἀνάγκη πᾶσα ἐπομένως νὰ προσπορισθῶσι καὶ εἰς τοὺς δήμους τούτους μέσα συντηρήσεως, καὶ τοῦτο προυλάβετο διὰ τῆς εἰσαγομένης πρὸς τάσεως νόμου.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου αὐξάνεται τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος εἰς δύω ἡμίσεα τοῖς ἑκατόν, ἀποκλείεται δὲ ὁ δῆμος Κερκυραίων τοῦ μετέχειν τῆς ἀπὸ τούτου προσόδου, ὡς μὴ παράγων προϊόντα ἐκ τῶν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποκειμένων, ἀπορρῶν δὲ νῦν διὰ τῶν πολλῶν πληθυσμῶν του μέγα μέρος τῆς προσόδου ταύτης οὐχὶ δικαίως.

Βεβαίως ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη καὶ εἰς τοὺς δήμους τῆς ἐξοχῆς, ἐὰν ὁ τῶν ἀνίων φόρος, ἀεξαιρέτως ἐπιβαλλόμενος ἐφ' ὅλων τῶν τῆς κατανάλωσεως, διενέμετο κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ εἰς ὅλους τοὺς δήμους Κερκύρας τῶν κατοίκων τὴν ἐξοχὴν εἰσπραττόντων τὸ πλεῖστον τοῦ φόρου τῶν ἀνίων καὶ ἀποκλειομένων τῆς διανομῆς, ὡς τοῦ δήμου Κερκυραίων ἐδρεύοντος ἐν Πρωτευούσῃ νομοῦ, ἔχοντος Τελωνεῖον· οὕτω δὲ καταβεβαιωμένου καὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐλαίου ἔχει ὅλοι

τῆς νήσου ἐκείνης οἱ δήμοι πρόσοδον καλύπτουσαν οὐ μόνον τὰ ἔξοδα αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ περισσεύματος διευκολύνουσαν τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως ἔργων προσδευτικῶν καὶ ὠφελίμων, διδασκαλικῶν καταστημάτων, δημοτικῶν καὶ ἀγροτικῶν ὁδῶν, βοηθείας εἰς τοὺς ἐνδεεῖς ἐκείνους νέους τοὺς πρὸς μάθησιν ὀργῶντας καὶ τοὺς βουλομένους λαβεῖν τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν διὰ τῆς προσηκούσης ἐκπαιδεύσεως, στερουμένους δὲ δι' ἀπορίαν μέσων.

Ἀλλ' ἤδη ὡς τὰ πράγματα ἔχουσι πρὸς παῦσιν τῶν καταπιέσεων διὰ τῶν εἰσφορῶν τοῦ ἐρανικοῦ δημοτικοῦ φόρου, παραδεχομένη ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν ταύτην, καταργεῖ σύστημα φορολογίας μιστὸν εἰς τοὺς Ἑπτανησίους, προκρίνοντας καὶ τὸν βαρύτερον ἐμμέσων φόρον τοῦ ἐλαχίστου ἀμέσου.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὴν Βουλὴν ὅπως δεχομένη τὸ ἐπείγον τῆς συζητήσεως ἐπιψηφίσῃ τὴν προκειμένην πρότασιν νόμου.

Ἀθῆναι, τῇ 22 Μαρτίου 1875.

Σ. Θ. ΖΕΡΒΟΣ, Βουλευτὴς Μέσης.

Α. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑΣ. Βουλευτὴς Ὄρους.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἄρθρον 1. Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1871 ΞΗ'. νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων καταργοῦνται ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους, τὸ δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1867 ΣΚΓ'. νόμου περὶ πόρων ὁδοποιΐας εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις ὑπὲρ τῶν δήμων τούτων πρόσθετον τέλος ἐξαγωγῆς ὁρίζεται ἀντὶ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος εἰς δύο ἥμισυ τοῖς ἑκατόν, ἡ δ' ἀπὸ τοῦ τέλους τούτου πρόσοδος διανέμεται καθ' ἑξαμηνίαν καὶ κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τοὺς δήμους ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ νομάρχου Κερκύρας, ἐξαιρέσει τοῦ δήμου Κερκυραίων, μηδὲν μερίδιον ἐκ τῆς προσόδου λαμβάνοντος.

Ἄρθρον 2. Ἀνακαθίστανται ὑπὲρ τῶν εἰρημένων δήμων τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου Χ'. τῆς 10ης πράξεως τοῦ Π'. κοινοβουλίου ἀναγνωρισθέντα δικαιώματα, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν λαχείων, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ προσδιορισμόν.

Ἄρθρον 3. Τὰ δικαιώματα ταῦτα ὁρίζονται ὡς πρὸς μὲν τὴν πόλιν Κέρκυραν·

Διὰ τὰ καφρενεῖα ἢ πνευματοπωλεῖα, τὰ οἰνοπωλεῖα, τὰ ξενοδοχεῖα, ἐν γένει, τὰς λέσχας καὶ τὰ σφαιριστήρια εἰς δραχ. 9 κατὰ δημηνίαν, διὰ τὰ μαγειρεῖα (Διανοπωλεῖα ἢ Βέτολα) εἰς δραχ. 6 κατὰ δημηνίαν, δι' ἑκάστην μισθουμένην ἅμαξαν εἰς δραχ. 6, καὶ δι' ἑκάστην φορτηγὸν εἰς δραχ. 3 κατὰ δημηνίαν·

Ὡς πρὸς τὰ προάστεια, διὰ μὲν τὰ οἰνοπωλεῖα εἰς δραχ. 4 καὶ λεπτὰ 50 κατὰ δημηνίαν, καὶ διὰ τὰ καφρενεῖα εἰς δρ. 3 κατὰ δημηνίαν.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα βεβαιοῦνται διὰ καταλόγου συνταττομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἐκτιθεμένου δὲ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸ δημαρχεῖον, ἵνα λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ φορολογούμενοι καὶ προτείνωσι τὰς τυχούσας ἐνστάσεις των.

Ἐπὶ τῶν προταθεισῶν τυχὸν ἐνστάσεων ἀποφασίζει ἀνενκλήτως ὁ νομάρχης.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὀκταημέρου προθεσμίας πᾶσα ἔνστασις εἶναι ἀπαράδεκτος, κηρύσσεται δὲ ὁ κατάλογος ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὁριστικὸς καὶ ὑποχρεωτικὸς καὶ παραπέμπεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν ἁρμόδιον δημοτικὸν εἰσπράκτορα πρὸς εἴσπραξιν.

Ἄρθρον 5. Πρὸς ἐκβίασιν τῆς ἀποστέγεως τῶν δικαιωμάτων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Σ. Θ. Ζερβὸς, Βουλευτὴς Μέσης,
Νικοκάβουρας, Βουλευτὴς Ὄρους.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Πατρῶν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἔχει ἕτοιμον νομοσχέδιον περὶ τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑποβάλῃ ὡς ἀναγνωρίζων τὸ κατεπεῖγον αὐτοῦ. Συναινεσάσης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς τοῦτο, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπομνήσας τὸ κατεπεῖγον τοῦ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν νομοσχεδίου ἐζήτησε τὴν ταχεῖαν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συζητηθῇ μετὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Προὐτέθη εἶτα ἡ γ'. συζήτησις τοῦ περὶ ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως νομοσχεδίου.

Παρατηρήσαντος δέ τινος βουλευτοῦ ἐκ Μεγάρων ὅτι εὐ-

κτέον νὰ ἀναβληθῇ ἡ τοῦ νομοσχεδίου τούτου συζήτησις, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι σπουδαῖου καὶ δεῖται μελέτης, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ἀντέλεξεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἠδύνατο καὶ ἄνευ συμβάσεως νὰ ἐπιτρέψῃ ἀνασκαφάς, ὡς συνήθως γίνεται, ἀλλὰ πρὸς πλείονα ἐπισημότητα ὑπέβαλε τὴν περὶ τούτου σύμβασιν. Καὶ ἦτο μὲν εὐχῆς ἔργον νὰ ἠδύνατο ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀναβάλῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὸ τῆς ἀνασκαφῆς ἔργον, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται πρὸς τοῦτο μεγάλαι δαπάναι, τὰς ὁποίας γενναιοφρόνως καὶ χάριν τῆς ἐπιστήμης ἀνέβαλεν ἡ Γερμανία ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι οὐδ' αὐτὸς παρενοεῖ τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους, ἀλλ' ὅτι δὲν θεωρεῖ κατεπείγουσαν τὴν συζήτησιν αὐτοῦ, ἑτέρου δὲ προσθέντος ὅτι καὶ ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία διαφωνεῖ πρὸς τὰς τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἑπομένως καλὸν ἦτο νὰ ἀναβληθῇ, ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἂν καὶ ἡ Βουλὴ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπορρίπτῃ συμβάσεις ἢ νὰ ἀναβάλῃ αὐτὰς, εἶναι ὅμως σπουδαιότατον τοῦτο βῆμα· ὅταν δὲν πρόκειται νὰ προσβάλῃ θεμελιώδη νόμον ἢ ὅταν αὕτη δὲν περιέχει τι παρελάφτον σπουδαῖου ἐθνικὸν συμφέρον.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ἐν τῇ προτάσει ταύτῃ τῆς Γερμανίας δὲν ἐμφαίνεται ὑλικόν τι συμφέρον, ἀλλ' ὅμως ἐπιστημονικόν, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ῥίπτωνται κἂν τοιοῦτοι δισταγμοὶ ἐπὶ συμβάσεως τεινούσης νὰ ἀποκαλύψῃ ἔτι μᾶλλον τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος ὅπερ ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος λόγος τῆς ἀναστάσεώς της. Τέλος ὑποδείξας τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως ταύτης ἐπωφελῆ διὰ τὴν Ἑλλάδα πολιτικὰ συμφέροντα ὑπεστήριξε τὴν ἄμεσον τοῦ νομοσχεδίου παραδοχήν.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνεκοίνωσεν ὅτι καθ' ἃ γινώσκει ἡ Γερμανικὴ Πρεσβεία εἶναι πρόθυμος νὰ ἔλθῃ εἰς πᾶσαν συνεννόησιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὥστε νὰ ἀρθῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη ἰδέα προσβολῆς τῶν ἠθικῶν ἢ ὑλικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους ἐκ τῆς συμβάσεως, οὕτω δὲ δὲν εἶναι ἀπίθανος καὶ συνεννόησις τις ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἠρώτησεν εἶτα, ἂν ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις ὑποστηρίζεται ἀπὸ 10, ἀλλὰ μὴ ὑποστηριχθείσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχήν, τὸ ἄρθρον καὶ τὸ σύνολον τοῦ περὶ συμβάσεως νομοσχεδίου εἰς γ' ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν. Ἔχει δὲ ὡς ἑπεται·

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐξ ἑνδεκα ἄρθρων συγκειμένη τὴν 13|25 Ἀπριλίου ε. ε. συνομολογηθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας Σύμβασις περὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιχειρήσεως ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ὀλυμπίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἧς τὸ κείμενον ἑπεται θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἀπὸ κοινοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀποφασίσασαι νὰ συνάψωσιν ἐπὶ τούτῳ Σύμβασιν, συνέθεντο τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Αἱ δύω Κυβερνήσεις θέλουσι διορίσει ἑκάστη ἕνα ἐπίτροπον, ἔργον ἔχοντα νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς εἰς τὰς προρρηθείσας ἀνασκαφὰς ἀναγομένας ἐργασίας, κατὰ τοὺς κατωτέρω ὑποδεικνυομένους ὅρους.

Ἄρθρον 2. Ἡ θέσις ὅπου ἔκειτο ὁ ἀρχαῖος ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς λογισθήσεται ὡς ἀφετηρία τῶν ἀνασκαφῶν, αἵτινες γενήσονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας.

Αἱ δύω Κυβερνήσεις, δύνανται νὰ συνεννοῶνται κατόπιν πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἀνασκαφῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρον 3. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐπιτρέπουσα τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας ἐπὶ τῆς προμνησθείσης Ὀλυμπιακῆς χώρας, ὑπόσχεται νὰ παράσχῃ πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους πρὸς εὕρεσιν ἐργατῶν καὶ συμφωνίαν περὶ τῶν ἡμερομισθίων, ὡς καὶ διατήρησιν τῆς εὐταξίας ἐπὶ τοῦ τόπου τῶν ἀνασκαφῶν. Θέλει ἐξασφαλίσει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῶν ἐν λόγῳ ἐπιτρόπων, μεταχειριζομένη πρὸς τοῦτο, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἔνοπλον δύναμιν, μὴ ἐπιτρεπομένου ὅμως, ἐν μηδεμιᾷ περιπτώσει, ν' αὐξηθῶσιν οἱ νόμοι τοῦ Κράτους.

Ἀναδέχεται ὡσαύτως ν' ἀποζημιώσῃ, δι' ἐξόδων της, τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἐφ' οὗ ἄλλοτε τίτλῳ κατόχους ὑλῶν γαιῶν, εἴτε γέρσων εἴτε καλλιεργημένων.

Ἄρθρον 4. Ἡ Γερμανία ἀναδέχεται εἰς ὅλας της πάσας τὰς τῆς ἐπιχειρήσεως δαπάνας, ἤτοι μισθὸν ὑπαλλήλων, ἡμερομίσθια ἐργατῶν κατασκευῆς ἐπιστέγων, καὶ παραπηγμάτων, ἂν χρειασθῶσι τοιαῦτα κτλ. Ἡ Γερμανία ἀναδέχεται νὰ πληρώσῃ πρόσθετα, κατὰ τοὺς νόμους της χώρας ἢ τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν καλλιεργητῶν ὑπαρχούσας συμφωνίας, πάσας τὰς ἀποζημιώσεις τὰς διὰ φυτείας καὶ παντοειδῆ πλουτομήκη

τα, εὑρισκόμενα ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ αἵτινες ἤθελον πηγάσει ἐξ ἀπαιτήσεων στηριζομένων ἐπὶ πραγματικῶν ἢ προσωπικῶν δικαιωμάτων τῶν ἰδιωτῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ἀποζημιώσεις αὗται, αἱ ἐνδεχόμεναι, οὐδέποτε θέλουσιν ὑπερβῆ τὸ ποσὸν τριακοσίων (300) δραχμῶν κατὰ στρέμμα, καὶ ἂν ἔτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελε δωρήσει μέρος τι οἱονδήποτε τῶν (ἐθνικῶν) τούτων γαιῶν, εἰς ἰδιώτας.

Ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται καὶ αὕτη νὰ διευκολύνῃ, δι' ὅλων τῶν εἰς τὴν διάθεσίν της μέσων, τὴν ἐνίκησιν καὶ ἔξωσιν τῶν καλλιεργητῶν αἵτινες εὑρίσκονται ἤδη ἐν κατοχῇ τῶν γαιῶν, ὅπου ἤθελεν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνωσιν ἀνασκαφαί.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ τῆς ἀνασκαφῆς ἐργασίαι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται ν' ἀνασταλῶσιν ἢ ἐμποδισθῶσιν, ἕνεκα ἐνδεχομένων ἐνστάσεων ἢ ἀπαιτήσεων ἐκ μέρους ἰδιωτῶν εἴτε τῶν σημερινῶν καλλιεργητῶν.

Ἄρθρον 5. Ἡ Γερμανία ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα τοῦ προσδιορίζειν ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Ὀλυμπίας τὰς γαίας, ὅπου ἤθελεν εἶναι πρέπον νὰ γίνωσιν ἀνασκαφαί, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ προσλαμβάνειν καὶ ἀποπέμπειν ἐργάτας καὶ τοῦ διευθύνειν πάντα τὰ ἔργα ἐν τῷ συνόλῳ, ὡς καὶ ἐν ἑκάστῳ τῶν μερῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 6. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἰδιοκτήτρια πάντων τῶν προϊόντων τῆς ἀρχαίας τέχνης καὶ παντὸς ἄλλου πράγματος, οὗ τινος ἤθελεν ἐπέλθει ἡ ἀνακάλυψις, ὡς ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν. Ἀπὸ μόνης δὲ τῆς θελήσεώς της θέλει ἐξαρτᾶσθαι τὸ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν, πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἀπὸ κοινοῦ γενομένων ἐργασιῶν καὶ ἕνεκα τῶν θυσιῶν εἰς ἃς θέλει ὑποβληθῇ ἡ Γερμανία διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, τὰ διπλᾶ ἢ ὅμοια (doubles ou répétitions) τῶν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας εὑρεθησομένων καλλιτεχνημάτων.

Ἄρθρον 7. Ἡ Γερμανία ἔξει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ λαμβάνειν ἐκμαγεῖα καὶ ἀποτυπώματα πάντων τῶν ἀντικειμένων ὅσα ἂν ἀνακαλυφθῶσι διὰ τῶν προειρημένων ἀνασκαφῶν. Ἡ τοῦ ἀποκλειστικοῦ τούτου δικαιώματος διάρκεια ὁρίζεται εἰς πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως ἑκάστου ἀντικειμένου. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρέχει προσέτι εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ δικαίωμα, ἀλλ' οὐχὶ δικαίωμα ἀποκλειστικόν, τοῦ λαμβάνειν ἐκμαγεῖα καὶ ἀποτυπώματα πάντων τῶν ἀρχαίων ὅσα ἂν εὑρίσκωνται ἤδη εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ὅσα ἂν αὕτη ἀνακαλύψῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τοῦ

ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς τῆς συμπράξεως τῆς Γερμανίας, ἐξαιρουμένων ὅμως ἐκείνων, ὅσα τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἤθελε κηρύξει ἐπιδεκτικὰ βλάβης ἢ φθορᾶς, ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ ἀποτυπώματος.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Γερμανία ἐπιφυλάσσονται ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσιεύειν τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἐξαγόμενα τῶν ἀνασκαφῶν, τῶν γινομένων δι' ἐξόδων τῆς Γερμανίας. Πᾶσαι αὗται αἱ δημοσιεύσεις γενήσονται περιοδικῶς ἐν Ἀθήναις Ἑλληνιστὶ καὶ δαπάναις τῆς Ἑλλάδος, γενήσονται δὲ καὶ ἐν Γερμανίᾳ γερμανιστὶ μὲ σχήματα, πίνακας καὶ εἰκόνας ἅτινα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χαράττωνται καὶ ἐκτελῶνται, εἰμὴ ἐν Γερμανίᾳ· τὴν δευτέραν ταύτην ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει ἡ Γερμανία, ὑποτιθεμένη ἐν ταὐτῷ νὰ δίδῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα δέκα πέντε μὲν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἀντιτύπων τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῶν σχημάτων, πινάκων καὶ εἰκόνων, τριάκοντα πέντε δὲ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἀντιτύπων, ὅσα ἂν ἐκτυπωθῶσι κατόπιν.

Ἄρθρον 8. Ἂν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, συμβῇ, ὥστε ὁ Ἕλλην ἐπίτροπος, ὁ ἔργον ἔχων νὰ ἐπιτηρῇ τὰς ἐργασίας, νὰ ἐγείρῃ ἀντιρρήσεις καὶ τῶν ἐργασιῶν, ὅσας ἤθελον διατάξει οἱ Γερμανοὶ λόγιοι, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις Γερμανικὴ Πρεσβεία θέλουσιν ἀποφασίζει ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἀνελλήτως περὶ τούτου.

Ἄρθρον 9. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει μείνει ἰσχύουσα ἐπὶ δέκα ἔτη, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 10. Ἑκατέρα δὲ τῶν συναλλαττομένων Κυβερνήσεων ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ, τὸ ταχύτερον, τὴν παροῦσαν σύμβασιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῆς χώρας της, πλὴν ἐννοεῖται ὅτι οὐδετέρα αὐτῶν ὑποχρεοῦται νὰ τὴν ἐκτελέσῃ, εἰ μὴ ἅπαξ ἡ ῥηθεῖσα Σύμβασις ἐγκριθῇ ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 11. Ἡ παροῦσα Σύμβασις κυρωθήσεται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς νομοθετικῆς ἐγκρίσεως, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις ἀνταλλαγήσονται ἐν Ἀθήναις, ἐν διαστήματι δύω μηνῶν, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ τοῦτο δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ κ. Ἰωάννης Δελυγιάννης, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος, σὺν τῷ κυρίῳ Π. Εὐστρατιάδῃ, Γενικῷ Ἐφόρῳ τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὁ κ. de Wagner, Ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἐν Ἀθήναις, σὺν τῷ κα-

θηγητῆ κ. Ε. Κουρτίω, εἰδικῶ ἐπιτετραμένω, ἀφ' ἑτέρου, ἔχοντες τὴν προσήκουσαν ἐντολὴν παρὰ τῶν ἰδίων Κυβερνήσεων, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἐπέθεσαν τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν τὴν 13|25 Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ, ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου ἔτους.

Ἄρθρον 12. Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Προέβη εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1875 ἔτος.

Ἐπὶ τοῦ 1 ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 ἀναγνωσθέντος ἐπρότειναν τινες καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἐλαττωθῇ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ 5 λεπτὰ κατὰ κεφαλήν. Γενομένων δὲ δεκτῶν καὶ τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4, ὡς ἔχουσι, προστεθὲν ἄρθρον 5 συναινέσει τῆς Βουλῆς ἔχον ὡς ἕπεται. «Ὁ χρόνος τῆς δηλώσεως τῶν ζώων παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἀπριλ., τῆς δὲ ἀπαριθμήσεως μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ε.ε.»

Οὕτω δὲ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο 6 καὶ παρεδέχθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς καθὼς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος καὶ τῶν μελισσίων διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1875 προσδιορίζεται·

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων πρὸς λεπτὰ 25 κατὰ κεφαλήν.

2) Ἐπὶ τῶν ὄνων πρὸς λεπτὰ 70 κατὰ κεφαλήν.

3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων πρὸς δραχ. 1 καὶ λεπτὰ 20 κατὰ κεφαλήν.

4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων πρὸς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην.

Ἄρθρον 2.

Δὲν ὑπάγονται εἰς φόρον.

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων, καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβάλων μέχρις ἡλικίας δύω ἐτῶν, συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.

3) Τ' ἀροτριῶντα κτήνη ἐν γένει.

4) Εἷς οἱουδήποτε χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

5) Τὰ ζῶα ἐν γένει καὶ τὰ μελίσσια τῶν Ἰονίων νήσων.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδεόντων τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως οἶκον ὑπαλλήλων ὁπλοφόρων κανονίζεται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη δηλώσεων, ὀφείλει νὰ διορίζῃ καὶ κοινοποιῇ ταυτοχρόνως εἰς τὸν Οἰκ. Ἔφορον τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον ἢ τὸν Δημοτικὸν Σύμβουλον, ὅστις μέλλει νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΥΜ'. νόμου.

Ἐὰν ὁ Δήμαρχος ἀμελήσῃ νὰ κάμῃ τὴν γνωστοποίησιν ἢ ὁ διορισθεὶς δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν σύμπραξίν του, ὁ Ἔφορος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του προβαίνει εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν.

Τὰ πρωτόκολλα τῆς ἀπαριθμήσεως, ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, δύω ἐκ τῶν παρακολουθούντων ὁπλοφόρων, τοῦ συμπράττοντος δημοτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου, ἔχουσιν ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελοῦνται δικαστικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἁπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ἦναι ἀγράμματος, τόσον δὲ οὗτοι καθὼς καὶ ὁ συμπράττων δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνηθῶσι νὰ ὑπογράψωσι, γίνεται περὶ τούτου μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Δήμαρχος τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχ. 100 ἕως 300 ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν δὲν διορίσῃ τὸν συμπράκτορα δημοτικὸν ὑπάλληλον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος, ἂν ἀρνηθῇ νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν.

Ἄρθρον 5.

Ὁ χρόνος τῆς δηλώσεως τῶν ζώων παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, τῆς δὲ ἀπαριθμήσεως μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἰου. ε. ε.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ἐπελήφθη εἶτα ἡ Βουλὴ τῆς γ'. ἀναγνώσεως καὶ συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

Γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ ἀ. ἐδαφίου τοῦ 2 ἄρθρου ἐγένετο ἐλάττωτασις τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου ἀπὸ 8 εἰς 7 0|0, γενομένου δεκτοῦ τοῦ ἄρθρου κατὰ τὴν ἐλάττωσιν ταύτην.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικατέστη ἡ προθεσμία «1 Μαρτίου» καὶ «1 Ἀπριλίου» εἰς «1 Ἀπριλίου» καὶ «15 Ἰουνίου». Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτόν.

Γενομένου δεκτοῦ τοῦ 4 ἄρθρου, ὡς ἔχει, ἀνεγνώσθη τὸ 5 ἄρθρον καὶ ἐγένετο δεκτὸν μὲ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις.

Ἐκ τῆς 4 στήλης ἀπηλείφθησαν αἱ λέξεις «γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα.»

Μεταξὺ τῆς 8 καὶ 9 στήλης προσετέθησαν τὰ ἑξῆς.

«Γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα	ἐλαττον τῶν δραχμῶν 45 δικαίωμα ἐπικαρπίας	4·50
	ἀπὸ δραχμὰς 45 — 61	8·25
	ἀπὸ δρ. 65 καὶ ἐπέκεινα	12 —

Ἐκ τῆς 6 στήλης «κοκκάρια» ἀπηλείφθησαν τὰ ποσὰ τοῦ ἐγγείου φόρου, διότι ὑπεβλήθησαν εἰς πλειοψηφίαν φόρου κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 6 ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναγνωσθὲν προσετέθησαν ὡς § 2 τὰ ἑξῆς.

«Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ἡ φορολογία τῶν ἐθνικοῖδιοκτήτων πορτοκαλλίων, μανδαρινίων καὶ κίτρων ἐξ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν παραγομένων κρομμύων, κοκκαρίων, γεωμήλων καὶ σκορόδων.» Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτόν.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 8 ἐπρότειναν τινες καὶ ἡ Βουλὴ, τῇ συγκαταθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παρεδέχθη, ἵνα ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ ἐδάφ. 10 τοῦ 2 πίνακος αἱ λέξεις «τῆς ἐπαρχίας Ξηρογωρίου καὶ τῶν δήμων Κύμης καὶ Διστίων τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας» διὰ νὰ ἐνεργῆται καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ κατὰ στρέμμα φορολογία ὡς πρότερον. Ἐπίσης παρεδέχθη τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐφ' ἑκάστης δραχμῆς ἐγγείου φόρου εἰς δραχ. 1, 10 ἀντὶ δραχ. 1,20.

Ἐπίσης τῇ προτάσει βουλευτῶν τινων καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ 2 ἐδαφ. τοῦ 1 πίνακος παρεδέχθη ἐλάττωσιν τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ βάμβακος εἰς δραχμ. 8 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ ἀντὶ 9 καὶ δραχ. 2 ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ἀντὶ 3.

Ἐπίσης τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ ἐγένετο δεκτὴ ἡ προσθήκη δύω ἐδαφίων 17 καὶ 18 εἰς τὸν 2 πίνακα δι' ἔγγειον φόρον.

«17). Κρόμμυα, κοκκάρια, καὶ σκόροδα ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς λεπτὰ 1.

«18). Γεώμηλα, ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς λεπτὰ 2.

Οὕτω δὲ τροποποιηθὲν τὸ ἄρθρον 8 ἐγένετο δεκτόν.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 9, 10 καὶ 11 ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσι.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 τῇ προτάσει βουλευτοῦ ἐκ Ζακύνθου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐλάττωσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ σάπωνος φόρου εἰς λεπτὰ 5 ἀντὶ λεπτὰ 6 κατ' ὀκάν.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 13 ἀπηλείφθησαν αἱ λέξεις «διατίθενται δι' ἐνοικιάσεως» μέχρι τῶν «διὰ ξηρᾶς μεταφορᾶν των,» γενομένου δεκτοῦ κατὰ τὰ λοιπά.

Ἀκολούθως ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἄρθρα 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 καὶ 22 ὡς ἔχουσι.

Συνέστησε δὲ ἐπὶ τοῦ 22 ἄρθρου εἰς βουλευτὰς τῶν Μεγάρων, ἵνα κατὰ τὴν φορολογίαν τοῦ χωρίου Κατσούλα τοῦ δήμου Πλαταιῶν συνενοικιάζεται μετὰ τῆς περιφερείας Εἰδυλλίας καὶ οὐχὶ μετὰ τῶν Πλαταιῶν.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη μετὰ ταῦτα καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὸ ἔτος 1875 ὅτε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως.

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2.

Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅτε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται.

α.) Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἔγγειος φόρος 7 τοῖς 0|0, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 0|0.

β.) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν, ἔγγειος φόρος, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς βρῶσιν ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ 3 τὴν ὀκάν. Δικαίωμα ἐπικαρπίας 10 τοῖς 0|0 εἰς ἔλαιον καὶ λεπτὰ 3 τὴν ὀκάν ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς βρῶσιν ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα. Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος

φόρος εισπράττεται διὰ λ|σμῶν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται αὐτὸς εἰς λεπτὰ **12** τὴν ὀκάν.

γ'.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων, **10** τοῖς 0|0.

δ'.) Τὸ ἀπὸ σταφιδαμπέλων γλεῦκος (μοῦστος) φορολογεῖται τῶν μὲν ἐξ ἰδιοκτήτων πρὸς λεπτὰ **30**, τὸ δὲ ἐξ ἐθνικοϊδιοκτήτων πρὸς λεπτὰ **60** ἀνὰ πᾶσαν ὁκρέλαν, ἐξ ὀκάδων **48** συγκειμένην.

Καὶ ἡ μὲν διάθεσις τῆς προσόδου ταύτης γίνεται δι' ἐνοικιάσεως, ἡ δὲ βεβαίωσις τοῦ ποσοῦ γίνεται ἐν τοῖς οἰνοδοχείοις διὰ καταμετρήσεως αὐτῶν.

ε') Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, ἀσβέστου καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος **10** τοῖς 0|0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης, **15** τοῖς 0|0. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον **33** τοῦ ΧΟΖ' νόμου προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῆς ῥητίνης γίνεται κατὰ μῆνα, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν τιμὴν ταύτην.

Ἐὰν δὲ ἡ εἰς εἶδος ἀπόδοσις τῶν φόρων τῶν ἐν τῷ β' ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου **33** τοῦ ΣΟΖ' νόμου τοῦ **1855** ἔτους ἀναφερομένων δασικῶν προϊόντων ἀπιθῇ ἀνέφικτος, ἡ εἰσπραξις αὐτῶν γίνεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ, ἅμα μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν, προσδιοριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, τοῦ Δασονόμου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης, ἐὰν ὁ ἁρμόδιος Δήμαρχος προσκληθεὶς δὲν παρουσιασθῇ.

ς') Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων συκοδένδρων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεσσήνης, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καὶ Πυλίας, **10** τοῖς 0|0· διατίθεται δὲ δι' ἐνοικιάσεως καὶ βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται εἰς εἶδος κατὰ τὸ ἄρθρον **28** τοῦ ΣΟΖ' παγίου νόμου τοῦ **1855**, τὰ δὲ τυχὸν καθυστερήματα εἰσπράττονται, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου **2**, εἰς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ οἰκείου Δημάρχου, καὶ, τούτου καλουμένου καὶ μὴ ἐμφανιζομένου, ὑπὸ τοῦ Δημάρχου τῆς Πρωτευούσης.

Τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα ὑπόκειται εἰς ἔγγειον φόρον.

Ἄρθρον **3.**

Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς δικαιώματος ἐπικαρπίας α') οἱ προσκτήσαντες μὴ περιτειμένας ἐθνικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς γαίας,

δι' ἃς τὸ παραχωρητήριον παρεδόθη αὐτοῖς πρὸ τῆς **1** Ἀπριλίου **1875**· καὶ β') ἐκ τῶν ἀποκτησάντων τὸ δικαίωμα τοῦτο δυνάμει τοῦ ἄρθρου **4** τοῦ νόμου ΥΠΗ' τοῦ ἔτους **1873** περὶ διανομῆς τῆς Ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς γῆς καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου **7** τοῦ ἑτέρου νόμου ΥΠΑ' ἰδίου ἔτους περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν, οἱ καταβάλοντες τὴν ἐτησίαν δόσιν, διὰ μὲν τὰς γαίας, πρὸ τῆς **1** Ἀπριλίου τοῦ **1875**, διὰ δὲ τὰς φυτείας, πρὸ τῆς **15** Ἰουνίου ἰδίου ἔτους.

Ἄρθρον **4.**

Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν προσδιορίζεται εἰς **5** τοῖς 0|0· ὁ φόρος ἐπὶ τῶν μεταλλείων 5 0|0· ἐπὶ δὲ τῶν ὀρυχείων καὶ λατομείων **10** τοῖς 0|0, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΧΗ' νόμου τῆς **22** Αὐγούστου **1861** καὶ τοῦ ἀπὸ **15** Φεβρίου **1863** Θεσπίσματος.

Ὁ στρεμματικὸς φόρος τῶν λεπτῶν τριῶν πληρώνεται τὴν **31** Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους· ὁ φόρος δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς παραχωρήσεως ὑπολογίζεται καὶ πληρώνεται ἀναλόγως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ δένδρον φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον **5.**

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ δένδρον φορολογουμένων κτημάτων κανονίζεται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς·

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος.	Ἔγγειος φόρος.		Δικαίωμα ἐπικαρπ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Ἀμπελοι	Μίχρι τῶν δρ. 10	..	70	..	70
	Ἀπὸ δρ. 11 ἕως 20	1	50	1	50
	» » 21 » 30	2	50	2	50
	» » 31 » 40	3	50	3	50
	» » 41 καὶ ἐπέκεινα	4	50	4	50
Περιβόλια	Ἐλαττον τῶν δρ. 45	3	..	3	..
	Ἀπὸ δρ. 45— 74	6	..	6	..
	» » 75 » 104	9	..	9	..
	» » 105 καὶ ἐπέκεινα	12	..	12	..

Ἀμυγδαλέαι	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2	..	2	..
Λαχανόκηποι καὶ συκαῶνες	Ἔλαττον τῶν δραχ. 45	2	40	4	50
	ἀπὸ δρ. 45—64	4	50	8	25
	ἀπὸ δρ. 65 καὶ ἐπέκεινα	6	40	12	..
Γραπίδια καὶ τριφύλλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 30	1	60	3	..
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	2	80	5	25
Κοκκάρια	Ἔλαττον τῶν δραχ. 30	..	..	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49	..	..	6	..
	» » 50 » 69	..	..	9	..
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	..	..	12	..
Βαμβάκια	Ἔλαττον τῶν δρ. 20	..	..	..	90
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29	..	..	1	80
	» » 30 » 39	..	..	2	70
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα	..	..	3	60
Καπνά	Ἔλαττον τῶν δρ. 30	..	..	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49	..	..	6	..
	» » 50 » 69	..	..	9	..
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	..	..	12	..
Γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα	Ἔλαττον τῶν δρ. 45	..	..	4	50
	Ἀπὸ δρ. 45—64	..	..	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	..	..	12	..
Ἐθνικοὶ διώκτηται μωρέαι δένδρα	Κατὰ δένδρον τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5ον ἔτος τῆς ἡλικίας	..	..	..	5

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀμπελάρχου, ὅτι ἄμπελοι ἢ περιβόλια ἐκτιμεώθησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἀντὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ κατόχου, τὰ πρωτόκολλα τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς καταταξέως αὐτῶν θεωροῦνται ἰσχυρὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ διὰ τὸν ἰδιοκτήτην ἢ κάτοχον.

Ἄρθρον 7.

Αἱ περὶ δηλώσεως διατάξεις τοῦ ΣΟΖ'. παγίου νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐξ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν παραγόμενα βαμβάκια καὶ καπνά, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων ὁμοίας ἰδιότητος τῶν νήσων Θήρας, Θηρασίας, Αἰγίνης, Κέας, Κύθνου, Μυκόνου, Σερίφου, Πάρου, Ἀντιπάρου καὶ Σκοπέλου

καὶ λοιπῶν μερῶν, ἀναφερομένων ἐν τῷ κατωτέρῳ Ε' πίνακι, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ἡ φορολογία τῶν ἐθνικοϊδιοκτησιῶν λεμονοπορτοκαλλίων, μανταρινίων καὶ κύτρων καὶ τῶν ἐξ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν παραγομένων κρομμύων, κοκκαρίων, γεωμήλων καὶ σκορόδων ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρον 8.

Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κανονίζονται κατὰ τοὺς ἑπομένους πίνακας.

α.) Προϊόντα φορολογούμενα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Εἶδος προϊόντος	Ἔγγειος φόρος Δραχ.	Λ.
1) Σταφὶς δι' ἑκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν διὰ μὲν τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσήνης, Πυλίας, Ὀλυμπίας καὶ Ἠλείας ἀνὰ δρ.	11	
ὁσάκις ἡ φόρτωσις γίνεται ἐν τινι λιμένι τῆς ἐπαρχίας διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς ἡ φόρτωσις τῆς σταφίδος τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας δύναται νὰ γείνῃ καὶ ἐν Κατακώλῳ τῆς Ἠλείας. Δι' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἀνὰ δρ.	13	
2) Βαμβάκια κατὰ καντάριον, ἐπὶ μὲν τοῦ καθαροῦ	8	
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκαθαρίστου	2	
3) Κουκούλια ἐρ' ἑκάστης ὁκᾶς	1	50
4) Φύλλα σχοίνου αὐτούσια ἢ εἰς ἄλευρον αἱ δέκα ὁκάδες		5

καὶ β') προϊόντα φορολογούμενα κατὰ τε τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν.

Είδος προϊόντος	Έγγειος φόρος		Έγγειος φόρος και δικ. επικαρπ	
	Δρ.	λ.	Δρ	λ.
1) Βαλανίδια εφ' έκαστου κανταρίου,				
α') διά τόν Νομόν Λακωνίας, Άττικήν, Άνδρον καί Κέαν	1	20		
β') δι' όλα τά λοιπά μέρη τοῦ Κράτους	..	..	2	50
2) Κικκίδια εφ' έκάστης όκᾶς	..	..	..	10
3) Πρινοκόκκιον » »	..	..	3	
4) Ριζάριον εφ' έκάστου κανταρίου	3			
5) Ξηρά σῦκα	1	50		
6) α') Λεμόνια εφ' έκάστης χιλιάδος	1			
6) β') Εφ' έκάστης όκᾶς τοῦ ζωμοῦ τῶν λεμονίων	..	10		
7) Πυρτοκάλλια εφ' έκάστης χιλιάδος	2	..		
8) Μανταρίνια » »	2	..		
9) Κίτρα εφ' έκάστης όκᾶς	..	3		
10) Οἶνος Θήρας, Θηρασίας, Αἰγίνης, Κέας, Κύθνου, Μήλου, Σερίφου, Πάρου, Άντιπάρου, Σκοπέλου, καί τῶν δήμων Πύλου καί Μεθώνης τῆς ἐπαρχίας Πυλίας εφ' έκάστης βαρέλας, ἐκ 48 όκάδων συγκειμένης	1	10		
11) Μοῦστος τῶν ἀνωτέρω μερῶν εφ' έκάστης ὁμοίας βαρέλας	..	60		
12) Σταφυλαί τῶν αὐτῶν μερῶν εφ' έκάστης όκᾶς	..	02		
13) Κανδός τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καί Ἄργους εφ' έκάστης όκᾶς	..	07		
Τῶν δέ λοιπῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους εφ' έκάστης όκᾶς	..	12		
14) Σαρώματα εφ' έκάστης όκᾶς	..	12		
15) Καυσόξυλα αἱ ἑκατόν όκάδες	..	10		
16) Ναυπηγήσιμος ξυλεία ἐπί τῇ βάσει τῆς ἐγκεκριμένης ὑπό τοῦ Ὑπουργείου διατιμήσεως				
17 Κρόμμυα, κακκάρια καί σκόροδα εφ' έκάστης όκᾶς	..	01		
18) Γεώμηλα εφ' έκάστης όκᾶς	..	02		

Τά καπνά καί τά σαρώματα φορολογοῦνται καί κατά τήν διά ξηρᾶς ἀπό τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν μεταφοράν των, ἥτις ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἤ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐγκρίσει τοῦ ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένῃ μετά προηγουμένην πληρωμήν τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς τό ἁρμόδιον ταμεῖον, καί ὁριζούσῃ τόν χρόνον τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου τῆς μεταφορᾶς.

Ὅσάκις δέ τά προϊόντα ταῦτα, πληρώσαντα ἤδη τόν ἔγγειον φόρον, πρόκειται ν' ἀποταμιευθῶσιν εἰς ἕτερον τῆς παραγωγῆς των τόπον πρός βραδυτέραν ἐκεῖθεν ἐξαγωγήν ἤ μεταφοράν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ τελωνιακοῦ νόμου.

Ἄρθρον 9.

Διά τά ἀποδίδοντα τόν ἔγγειον φόρον εἰς τά τελωνεῖα κατά τήν ἐκτός τοῦ Κράτους ἐξαγωγήν προϊόντα γῆς ἤ μεταλλεῖα δίδεται ὑπό τοῦ φορτωτοῦ ἐγγύησις ἀξιόχρεως, κατά τάς διατάξεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου, ἐπί χαρτοσήμου τάξεως δραχμῆς, ὁσάκις μεταφέρονται ταῦτα ἀρτίνως εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου· διά τήν ξυλείαν, φλοιούς καί ἄσβεστον παραδίδεται μετά τῆς διασαφήσεως εἰς τήν τελωνιακήν ἀρχήν καί ἡ περί ὑλοτομίας τούτων δασονομική ἄδεια· διά δέ τήν ρητίνην παραδίδεται τό φορολογικόν διπλότυπον.

Ἄρθρ. 10.

Τά ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 8 καί 9 προϊόντα καί δασικά εἴδη, λαθραίως ἐξαγόμενα ἤ μεταφερόμενα, ὑπόκεινται εἰς πληρωμήν ὀκταπλοῦ φόρου, ἐπιβαλλομένου ὑπό τῆς πλησιεστέρας Ἀρχῆς ἤ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Ἐάν δέ κατά τήν μεταφοράν ἤ ἐξαγωγήν τῶν προϊόντων παρουσιασθῇ διαφορά ἐπί πλέον ἤ ἔλαττον εἴτε κατά τήν φόρτωσιν εἴτε κατά τήν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀποβίβασιν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπό 7 Αὐγούστου 1861 ΧΞΘ' νόμου.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καί ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως δασονομικῆς ἀδείας, ἤ φορολογικοῦ διπλοτύπου κατά τε τήν διά θαλάσσης καί διά ξηρᾶς μεταφοράν.

Τό τρίτον τῆς ποινῆς ἀποδίδεται εἰς τόν ἀνακαλύπτην τήν παραβάσεως.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμεναι εἰς ἄλλα, ὅπου ὑπάρχουν ἀτμοκίνητα ἐλαιοτριβεῖα, ἔλαιαι πρός ἐκ-

ὕλιψιν, ἀποδίδουν πρὸς ὄρελος τοῦ οἰκείου ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ τελωνεῖον τῆς φορτώσεώς των ἢ εἰς τὸ οἰκεῖον ταμεῖον κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς μεταφορὰν των λεπτὰ τρία κατ' ὀκᾶν.

Διὰ τὰς ἐκ τῆς ἀλλυδαπῆς πρὸς ἔκθλιψιν εἰσαγομένας ἐλαίας ἐπὶ ἐξαγωγῇ αὐθις τοῦ ἐξ αὐτῶν ἐλαίου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1871 ΥΜΒ' νόμου.

Ἑπτὰ ὀκάδες ἐλαιῶν ὑπολογίζονται πρὸς μίαν ὀκᾶν ἐλαίου· τὸ ἔλαιον τοῦτο ἀπαλλάσσεται τῶν νομίμων φόρων, ἐὰν ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀτμοκινήτου ἐλαιοτριβείου εἰσκομίσεως τῶν ἐλαιῶν ἐξαχθῇ, ἢ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους μεταφερθῇ· ἄλλως, φορολογεῖται κατὰ τὰς εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκθλίψεως ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

Ἡ φορολογία ἐν Ἑπτανήσῳ διατηρεῖται οἵα κατὰ τὸ 1866· ἐπιβάλλεται δὲ δασμὸς εἰσπραττόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν· α') ἐπὶ τοῦ σάπωνος πρὸς λεπτὰ 5 κατ' ὀκᾶν, καὶ β') ἐπὶ τῆς ἐλαιώδους ὕλης, ἥτις παράγεται δι' ἀτμομηχανῶν ἀπὸ ἀχρήστους ἐλαιοπυρῆνας, πρὸς λεπτὰ 2 κατ' ὀκᾶν.

Ὁ νόμος περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις καὶ κατὰ τὸ 1875.

Περὶ τῶν λαικωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 12 τὴν ὀκᾶν, καὶ 2) ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκους (μούστου) ἢ οἴνου, 10 0|0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν.

Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν, εἰς χρήματα 8 0|0.

Τὰ ἀνωτέρω προϊόντα, μεταφερόμενα ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας τῆς παραγωγῆς εἰς ἄλλην, ἀποδίδουσιν ἔγγειον φόρον.

Τὰ ἐκ τῶν λιμένων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα δέρματα ἀποδίδουσι τὸν φόρον ἄνευ διακρίσεως ἡλικίας τῶν ζώων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ΥΜ' νόμου περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρων.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Τοὺς ἀγραμμάτους φορολογουμένους δι' ὅλας τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ ΣΟΖ' νόμου περιπτώσεις ὡς καὶ τοὺς ἀρνουμένους νὰ ὑπογράψωσι τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων ἐν γένει ὑπογράφουσι δύω μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἱερεὺς τοῦ οἰκείου χωρίου ἢ, ἐν ἐλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτου, τοῦ πλησιεστέρου χωρίου, ἢ δημοτικὸς σύμβουλος ἢ δημαρχικὸς ἢ εἰδικὸς ἢ εἰρηνοδικειακὸς πάρεδρος.

Οἱ ἐνοικιασταί, ἀποστέλλοντες τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ΣΟΖ' παγίου νόμου, ὑποχρεοῦνται νὰ συνοδεύωσι ταῦτα μὲ καταλόγους εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸν ἕνα ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, ἵνα δημοσιεύηται ἀμέσως εἰς τὸ οἰκεῖον τμῆμα ἢ χωρίον πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.

Ἄρθρον 15.

Αἱ κατὰ τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν φορολογικῶν διπλοτύπων ἐν γένει ὡς καὶ τῶν περιεχόντων ἀντιρρήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος ἀνακοπαὶ ἀπευθύνονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν· ἀρμόδια νὰ δικάσωσι τὰς ἀνακοπὰς ταύτας εἰσὶ τὰ εἰρηνοδικεῖα τῆς περιφερείας, ἔνθα κεῖνται οἱ ἀγροί· οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐν τῷ τόπῳ τῶν δικαστηρίων τούτων νὰ διορίσωσιν ἀντίδικόν των, γνωστοποιοῦντες τοῦτον εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικείου· ἄλλως, θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ γραμματεὺς τοῦ ἰδίου δικαστηρίου, πρὸς ὃν γίνονται αἱ κοινοποιήσεις. Ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὅλων τῶν βαθμῶν διαδικασία μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν φορολογουμένων γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου· ἡ δὲ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον οὔτε ὑπὲρ, οὔτε κατὰ τοῦ Δημοσίου, ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ταμίαι, οἰκονομικοὶ ἔφοροι καὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουσι λογοδοσίαν πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς· οἱ ἐνοικιασταὶ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι καὶ καταδιώκονται οὐ μόνον διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματά των, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσους φόρους δὲν πληρώσωσι μέχρι τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς οἱ φορολογούμενοι.

Ἐν τούτοις πᾶς ἐνοικιαστὴς δημητριακῶν καρπῶν ἔχει τὸ

δικαίωμα ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν τοιούτων καθυστερημάτων καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ ἀνατεθῇ ἡ εἴσπραξις εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἄλλο ἐγγράμματον πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του ὑπ' εὐθύνην του.

Ὁ κατάλογος ἐξελεγχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐφόρου κηρύσσεται ἐκτελεστὸς καὶ διευθύνεται πρὸς τὸν Ταμίαν, ὅστις ὀφείλει νὰ διορίσῃ εἰσπράκτορα τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν παρ' αὐτοῦ προταθέντα.

Ὁ εἰσπράκτωρ οὗτος οὔτε μισθὸν λαμβάνει, οὔτε ποσοστά· θεωρεῖται δὲ ὡς δημόσιος ὑπόλογος καὶ ὀφείλει νὰ ἐμβάζῃ τακτικῶς τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν κατακράτησιν χρημάτων ἢ ἄλλην παράβασιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Διὰ τὰ τοιαῦτα καθυστερήματα χρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι ὡς καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς πρωτοκόλλου τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν, καὶ ὑπόκεινται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης εἰς τὸν τῆς ὑπερημερίας τόκον.

Διὰ τὰ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπεστάλη ὀνομαστικὸς κατάλογος εἰς τὸν ταμίαν, ἀναστέλλεται ἡ καταδίωξις κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐπὶ 5 μῆνας, λογιζομένους ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς.

Ἐὰν δὲ οὗτος ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ προταθεὶς δὲν κατορθώσῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ τὰ εἰσπράξῃ καὶ παραδώσῃ ὁλοσχερῶς εἰς τὸ ταμεῖον, καταδιώκεται διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

"Αρθρον 17.

Τοὺς κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ΣΟΖ' νόμου εἰσπραχθέντας ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπ' εὐθείας φόρους κατάσχει καὶ ἐκποιεῖ τὸ Δημόσιον διοικητικῶς, διὰ μονομεροῦς δημοπρασίας, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὀφειλομένου εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν σχετικῶν ἐξόδων· τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ταύτης ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου διοικητικῆς Ἀρχῆς, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμίου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν περὶ αὐτῆς διακήρυξιν τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς.

"Αρθρον 18.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 ΣΟΖ' νόμου ἐπελθοῦσαι τροποποιήσεις διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Μαΐου 1863 ψηφίσματος

τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

"Αρθρον 19.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δρ. 50—200, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν δὲν ἀποστείλωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων ἐμπροθέσμως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ΣΟΖ' νόμου· ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν παραδώσωσι τὰ ἀνωτέρω στελέχη, τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δρ. 100—500, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου.

"Αρθρον 20.

Τὸ ἐνοίκιον τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν διοικητῶν συκοδένδρων πληρώνεται παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τὸ Δημόσιον εἰς χρήματα εἰς δύο δόσεις, τὴν 1 Βρίου καὶ τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

"Αρθρον 21.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

1) Αἱ ἄμπελοι μέχρι 5 ἐτῶν, συμπεπληρωμένων·

2) Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ ἐκ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν περιελθοῦσαι εἰς τὸ Δημόσιον ἄμπελοι.

"Αρθρον 22.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοσίου φόρου·

1) Τὰ ἐξαγόμενα τοῦ Κράτους κίτρα, σωτευασμένα δι' ἅλμης ἢ σακχάρεως·

2) Αἱ ὡρίμου ἐλαῖαι, ὅταν αὗται δὲν μεταφέρωνται διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, κατὰ τὸ ΛΔ' Ψήφισμα τῆς Β' ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Συνελεύσεως·

3) Τὰ ἄγυρα·

4) Οἱ λαχανόκηποι τῶν γεωργῶν, μέχρις ἑνὸς στρέμματος, ὅπου καὶ ἂν κῆνται, ἐκλογῇ τοῦ γεωργοῦ·

Τὰ περιβόλια δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην·

5) Τὰ σποράδην ὑποφορόφορα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος εἰς τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς καὶ τὰς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτους ἀμπέλους ἢ σταφιδαμπέλους εὑρισκόμενα·

6) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύω μόνον καιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον·

7) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ριζαρίου, τριφυλλίου, κρομμύου καὶ σαρωμάτων·

8) Τὰ ῥύλλα τῶν ἰδιοκτήτων συκαμινομωρεῶν, καὶ

9) Ἡ ῥόβη, ὁ ὄϊκος καὶ τὰ ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἁλωνίζωνται.

Προβᾶσα ἡ Βουλὴ παραδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς δήλωσιν τῶν ζώων, ἔχον ὡς ἑξῆς

Ἄρθρον μοναδικόν.

Κυροῦται τὸ ἐπόμενον ἀπὸ 6 Ἰουνίου π. ε. Β. Διάταγμα.

« Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ χρόνος τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων τρέχ. ἔτους παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουλίου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα, ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν.

Εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν παρεδέχθη ἐπίσης κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια.

1) Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, διὰ τὸ 1875.

2) Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ 1875.

3) Περὶ ἐκποιήσεως τοῦ δημοσίου ἐν Λαυρίῳ μολύβδου.

4) Περὶ καταβέσεως τῶν εἰς τοὺς δικαστ. ὑπαλλήλους χρημάτων εἰς τὸ ταμεῖον.

Εἰς α'. δὲ συζήτησιν καὶ ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ ἑξῆς.

1) Περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς συνεκκαμίνευσιν τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων.

2) Περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ πρὸς ἀγορὰν ὅπλων.

Ἐνταῦθα ὑπεβλήθη ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς τῆς ἐκτάκτου συνόδου γενόμενος δεκτὸς ἐκ δρ. 170, 800 ὑπὸ τῆς Βουλῆς χορηγησάσης τὴν προσήκουσαν πίστωσιν μὲ τὴν κάτωθι διασάφησιν τούτου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ διαρκοῦς προσωπικοῦ τῆς Βουλῆς. Ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

Περίοδος ΧΤ'.

Σύνοδος Ἐκτακτος τοῦ ἔτους 1875.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς.

Κεφάλ.	Ἄρθρον	Εἴδος ἐξόδων	
Α'.	1	Ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτῶν ἐκείνων οἵτινες ἐξεπλήρωσαν τὰ καθήκοντα των ἀπὸ ἀρχῆς μὲχρις 1500 ἑκάστου	160,500
	2	Δι' ἕκαστους δώδεκα τοῦ περιλόγου τῆς Βουλῆς	800
Β'.	1	Μισθοδοσία ἑπτάκοντα ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἓνα μῆνα	600
	2	Ὁμάδα ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἓνα μῆνα	600
Γ'.	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	100
	2	Δαπάναι Πρακτικῶν	150
	3	Ἐσωτερικὴ ἀντίτυπα Βουλευτικῶν	75
	4	Κάθε ἄλλη ἔκτακτος ἀνάγκη μὴ προϊδεασθεῖσα	75

Εἶτα κηρυχθὲν κατεπείγον ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχήν, καὶ σύνολον εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν.

Εἰς β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίτεως προσθέτου συμβάσεως πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας.

Προέβη εἶτα τὸ Σῶμα εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ **1875** ἔτος. Καὶ πρῶτον ἀνεγνώσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, ὅπερ παρεδέχθη κατ' ἀρχήν.

Ἀναγνωσθὲν τὸ **1** ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ἐλαττωθέντος κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοῦ εἰς δραχ. **400,000** ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐλαττώσεως, ἣν ἐπήνεγκεν ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τῶν ποιμνίων τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου. Προσετέθη δὲ ἴσον ποσὸν εἰς τὸ Κεφάλ. Β'. ἄρθρον **1**.

« Τελώνια » τοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος. Ὥστε τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ **1875** ἀνέρχεται εἰς δραχ. **39,644,000**.

Τὸ ἄρθρον **2** ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει. Οὕτω δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχει ὡς ἕπεται.

«Ἄρθρ. **1**. Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν **1875** ὑπολογιζόμενα εἰς δραχ. τριάκοντα ἐννέα ἑκατομμύρια ἑξακοσίας τεσσαράκοντα τέσσαρας χιλιάδας ἀριθ. **39,644,000**, κατὰ τὰ εἰδικῶς ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων καὶ τὰ ἐπ' αὐτῷ προσηρτημένα ἀναλυτικὰ φύλλα.

Ἄρθρ. **2**. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐσόδων τῆς χρήσεως **1875** θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων ».

Ἐπελήφθη κατόπιν ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα **1** καὶ **2** τοῦ Κεφ. **1** «Χρέος ἐξωτερικὸν» ἐκ . . . . . δραχ.		**1,258,000**
Τὰ ἄρθρα **1, 2, 3, 4, 5, 6, 7** καὶ **8** τοῦ Κεφ. **2**. «Χρέος ἐσωτερικὸν» ἐκ . . . . . »		**6,294,870**
Τὰ ἄρθρα **1, 2, 3, 4 5** καὶ **6** τοῦ Κεφ. **3** «Συντάξεις» ἐκ . . . . . δραχ.		**3,179,000**
Τοῦ ἀ. Μέρους ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.		**10,731,870**

5	Ἔκτακτα ἔξοδα ἀμοιβῶν	400
6	Ἀποζημίωσις Δ. Βαλτσιάνη Ἐκτάκτου Συνηγόρου **1866**	1,500
7	Ὁμοίᾳ Σ. Ἰωάννου, Θ. Γιουσούφου καὶ Ἠ. Κορδῆ τοῦ **1871**	6,000
	Τὸ ὅλον δραχ.	170,800

Οἱ μισθοὶ τοῦ κατὰ τὸν χαρτόσημον καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῆς Βουλῆς διακόνου παρεσκευάσθη ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔκτακτα ἔξοδα δὲν συμπεριλήφθησαν εἰς τὸν παρόντα προϋπολογισμόν, θέλουσι δὲ πληρωθῆ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τῆς τρεχούσης χρήσεως ἐκ τοῦ Κεφ. Γ' ἐξόδα Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ **25** Μαρτίου **1875**.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΑΒΕΡΙΝΟ.

Τὰ μέλη

Γ. Γερουσάκης, Π. Φλέσσας, Κ. Δ. Πετιμεζάς, Ν. Καλαντζόπουλος, Ι. Ν. Μπέτσης, Ι. Γ. Ἀνδρίτσος.

Τὸ Κεφ. 4 τοῦ Β'. Μέρους «Χορηγίαι πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα» ἐκ . . . . . δραχ. 1,125,000

Ἐγένετο δεκτὸν ὡσαύτως.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. 5 Μέρους Γ'. «Ἀποζημιώσεις βουλευτῶν καὶ ἔξοδα Γραφείου» ἐγένετο προσθήκη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψηφισθέντος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Βουλῆς ἐκ δραχμῶν 170,800. Οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου τούτου ἀνέρχεται εἰς . . . . . δραχ. 570,800

Τὰ ἐδάφια α) «Προεδρεία ὑπουργικοῦ Συμβουλίου» καὶ β'.) Κεντρικὴ ὑπηρεσία» ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 6 Μέρους Δ'. ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 3 ἄρθρου ἐκ δραχ. 17,280 τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη προσθήκην δραχμ. 3,840, διὰ μισθοδοσίαν ἔτι ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ β'. τάξεως.

Οὕτω τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου ἀνέρχεται εἰς εἰς δραχ. 21,120

Τὰ ἄρθρα 4, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ Κεφ. 6 Μέρος Δ'. ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Τὸ σύνολον δὲ τοῦ κεφαλ. ἀνέρχεται εἰς 390,780

Ἐπίσης τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Κεφ. 7 «Ταμεῖα» ἐκ . . . . . δραχ. 654,040

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 8 «Οἰκονομικοὶ φόροι» ἐκ . . . . . δραχ. 255,710

Καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 9 «Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων ἐκ . . . . . δραχ. . . . . .

Ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ὡσαύτως τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Κεφ. 10 «Ἄμεσοι φόροι» ἐκ . . . . . δραχ. 198,000

Ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι.

Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. 11, ἀναγνωσθέντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γενομένην προσθήκην ἐκ δρ. 2,520 δι' ἐπιμίσθιον ἐλεγκτῶν τελωνείων Πειραιῶς καὶ Πατρῶν. Ἐπίσης παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον, ὡς ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην δραχ. 50,000 διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐν Πειραιεῖ τελωνιακοῦ καταστήματος· ὥστε τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. 90,000

Τὰ ἄρθρα 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ κεφ. ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι.

Τὸ δὲ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ κεφ. ἀνέρχεται εἰς . . . . . δραχ. 1,863,000
2,520
1,865,520

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφ. 12 «Δημόσια καταστήματα» ἐκ . . . . . δραχ. 78,000

Τὰ ἄρθρα 1 μέχρις 11 καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου τοῦ κεφ. 13 «Δημόσια νομίσματα» ἐκ . . . . . δραχ. 582,090

Καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 14 «Δημόσια κτήματα» ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔχουσι.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἰδίου Κεφαλ. «Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ δημοσίων κτιρίων» ἐκ δραχμ. 18,000 τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὴν προσθήκην δραχ. 50,000 διὰ τὴν ἐπαύξησιν τοῦ καταστήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν· ὥστε τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ ἀρθ. τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. 68,000. Τὸ δὲ ποσὸν τοῦ κεφαλ. ἀνέρχεται εἰς . . . . . δραχ. 155,840

Ἀναγνωσθὲν τὸ Κεφ. 15 «Ἐπιστροφαὶ χρημάτων» τοῦ Μέρους ΣΤ'. ἐκ . . . . . δραχ. 50,000

Ἐγένετο δεκτόν.

Ἐπίσης τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 16 «ἀποζημιώσεις» ἐκ . . . . . δραχ. 250,000

Ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ

Τὸ Κεφ. 17 «Πιστωτικὰ γραμμάτια ἐκ δραχ. 100,000

Τὸ Κεφ. 18 «Ἐπιτροπὴ ἀγῶνος» ἐκ δραχ. 10,000

Καὶ » 19 «Ἀπόδοσις Κεφαλ. Ὀδοποιίας ἐκ ..... δραχ. 3,100,000
Ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀνέρχεται εἰς δρ. 20,117,680

Ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερ. ὑπουργείου.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ Κεφ. Α'. «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» ἐκ δραχ. 105,600

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Κεφ. Β': «Διπλωματικὴ ὑπηρεσία» ἐκ ..... δραχ. 222,356

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. Γ'. «Προξενικὴ ὑπηρεσία» ἐκ ..... δραχ. 281,160

Τὰ ἄρθρα 1, 2 τοῦ κεφ. Δ'. «Ἔξοδα μεταβλητέα» ἐκ ..... δραχ. 160,000

Καὶ τὸ Κεφ. ΣΤ'. «Ἀποστολαὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν» ἐκ ..... δραχ. 300,000

Ἐγένοντα δεκτὰ ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀνέρχεται εἰς δρ. 969,116

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Κεφ. 1 «Προσωπικὸν» ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 5 «Εἰρηνοδικείων» τοῦ αὐτοῦ Κεφ. ἐκ δραχ. 393,600 τῇ προτάσει πολλῶν βουλευτῶν καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ παρεδέχθη ἡ βουλὴ τὴν προσθήκην 25 χιλιάδων δραχ. Ὥστε τὸ ὁλικὸν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνέρχεται εἰς 418,600. Ἑπομένως τὸ ὁλικὸν ποσὸν καὶ τοῦ Κεφ. τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. 1,599,400

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ Κεφ. 2 «Ὑλικὸν» ἐκ ..... δραχ. 215,002

Ἐπίσης τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Κεφ. 3 «Ὑποδίκων φυλακαὶ» ἐκ ..... δραχ. 273,245

Καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ Κεφ. 4 «Ἔξοδα Ποιν. Δικαιοσύνης ἐκ δραχ. 767,960
Ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 5 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι.

Προτάσει δὲ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη προσθήκην δραχ. 50,000 ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Κεφ. «Ἀνέγερσις δικαστικῶν καταστημάτων ἐν Ἀθήναις». Οὕτω τὸ δὲ ποσὸν τοῦ Κεφ. τούτου ἀναβιβάζεται εἰς ..... δραχ. 61,000

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. 6 ἐκ ..... δραχ. 100,000
Ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Οὕτω τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀνέρχεται εἰς .. ....δραχ. 3,019,607

Μετὰ ταῦτα τῆς Βουλῆς ὑρισάσης τὴν αὔριον ὡς ἡμέραν συνεδριάσεως περὶ τὴν 2 Μ. Μ. ἀντικειμένων τῆς ὁποίας πρῶτον θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Στεφανίττσης
Α. Βασιλείου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'.

Τῆς 23 *Μαΐου* 1875.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 5 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν μέ τινα διόρθωσιν.

Λαβὼν τὸν λόγον βουλευτής τις ἐκ Τριζηνίας ἐπρότεινεν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπήντησε δὲ ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἀναγνωρίζει μὲν τὴν ἀνάγκην τῆς προτάσεως, ἀλλὰ μὴ ὑπάρχοντος νόμου, ἀνωφελὴς ἀπομένει ἡ πίστωσις.

Εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν νόμου, ὅπερ θεωρηθὲν κατεπείγον παρεδέχθη νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν μετὰ τῶν προϋπολογισμῶν.

Εἰσήχθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Περὶ τῶν ἐν Πάτραις οἰκοπέδων κλπ.

2) Περὶ συστάσεως ἐφορίας ἐν Ἄργει καὶ ταμείου ἐν Ξηροχωρίῳ.

3) Ὁμοιων περὶ παραγραφῆς τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΧΚΙΙ'. νόμου τοῦ ἔτους 1861 ὑπαγομένων χρεῶν.

Τὸ τελευταῖον θεωρηθὲν κατεπείγον παραδέχθη νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν μετὰ τῶν προϋπολογισμῶν· ἅπαντα ταῦτα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν Νόμου.

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1847 νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν εἰς Ἐρέτρειαν τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ μίαν ἔτη πενταετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀθῆναι 23 Μαρτίου 1875.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.
Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ διαφόρους διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1858 ὑπὸ στοιχ. ΥΝΕ'. νόμου περὶ τῶν ἐν Πάτραις οἰκοπέδων, δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι τοιαῦτα δι' ἐκτιμήσεως εἰς τοὺς κατόχους, ἐὰν οὗτοι ἤγειραν τὰς οἰκοδομάς των μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1857 ἔτους· δύνανται πρωτίστως τὰ οἰκόπεδα ταῦτα, ἐὰν οἱ κάτοχοι αὐτῶν καὶ οἱ δικαιοπάροχοι των ἔχωσι δικαίωμα ἀνταλλαγῆς καὶ ἀποζημιώσεως, νὰ τὰ λάβωσιν ἀπέναντι τῶν μεριδίων των. Ἐν ταύτοις, ἐπειδὴ ἐν τῷ νόμῳ δὲν ἐτέθη προθεσμία τις, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὤφειλον οἱ δικαιοῦχοι νὰ μεριμνήσωσι περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ὑποθέσεών των, ἐπὶ πανῇ ἀπωλείας τῶν δικαιωμάτων των, καὶ ἐπειδὴ ἔχουν ἀπ' εὐθείας συμφέρον ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ χρόνον ὡρισμένον τὸ πέρας τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν, διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος, αἱ πλεῖσται τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν μένουσιν ἐκκρεμεῖς μὲ προφανῆ ζημίαν τοῦ δημοσίου.

Ὁ ἀνωτέρω νόμος χορηγεῖ προσέτι δικαίωμα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκοπέδων κειμένων ἐν τῇ ἄνω πόλει, νὰ διατηρήσωσι

τὴν ἰδιοκτησίαν των, ἐροδιαζόμενοι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου μὲ τὸν ἀνήκοντα τίτλον, δὲν προενόησε συναμα ὁ νόμος καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ κάτω πόλει ὑπαρχόντων παλαιῶν ἰδιοκτησιῶν, περὶ τῆς ἐκδόσεως δηλονότι καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν τοιούτων τίτλων, καὶ ὑποφέρουσι ἀπαντήσαντες πολλάκις οἱ ἐνδιαφερόμενοι δυσκολίας εἰς τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς ἰδιοκτησίας των, παρεπονέθησαν κατὰ τοῦ ὑπουργείου, ἀρνηθέντος νομίμως τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων αἰτήσεων, μὴ ἀντιπειμένων καὶ πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ δημοσίου, διότι διὰ τῶν τοιούτων πράξεων θέλουν γείνει γνωσταὶ καὶ αἱ ἐν τῇ κάτω πόλει ὑπάρχουσαι πολλαὶ ἰδιοκτησίαι.

Ὁμολογεῖται ὅτι ἐν τῇ ἄνω πόλει ὑπάρχουν οἰκόπεδα, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι ἦσαν ὑπόχρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπιρανείας (νοβέλλων) πρὸ τῆς ἐγέρσεως τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος· διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐτέθη εἰς τὸν προμνησθέντα νόμον τὸ ἄρθρον 20, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις ἐκανόνισαν τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς καὶ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἀλλ' ἐπειδὴ τοιοῦτος χαρακτηρισμὸς δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, οὐ ἀντίγραφον ἐξετέθη ἐν τῷ δημαρχείῳ Πατρῶν κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ νόμου, κατὰ δὲ τοῦ ἰδιαιτέρου πίνακος, ἐν ᾧ ἐσημειώθησαν τὰ οἰκόπεδα ταῦτα, καὶ τοι ἐκτεθέντος ἀποδεδειγμένως εἰς τὸ δημαρχεῖον μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τῶν ἀνωτέρω βιβλίων, δὲν ἔκαμον ἀντιρρήσεις οἱ ἐνδιαφερόμενοι, διότι ἐθεώρησαν ἴσως αὐτὸν πρᾶξιν ἀνίσχυρον κατὰ νόμον, ἀλλ' ἐξακολουθοῦν νὰ διατείνωνται, ὅτι τὰ οἰκόπεδά των οὐδέποτε εἶχον τοιαύτην ὑποχρέωσιν. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα δὲν ἐλύθη αὐτοῦ ὁριστικῶς, οὗ ἡ ἀναβολὴ δυσχεραίνει τὴν θέσιν τοῦ δημοσίου μὴ δυναμένου νὰ ἀποπερατώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐκτάσεως, τῆς περιληφθείσης εἰς τὸ σχέδιον τῆς πάνω πόλεως Πατρῶν, ἀνήκει δικαίως εἰς τὸ δημόσιον, κατὰ συνέπειαν τὸ δημόσιον εἶναι ἐν μέρει κύριον τῶν ἐκτάσεων τῶν ἀριθμουμένων ἀρχικῶς δι' ὁδοὺς καὶ πλατείας· καὶ μ' ὅλα ταῦτα οἱ παρόντα ἔλαβον καὶ θέλουν λάβει, οἱ μὴ εἰσέτι ἐξαντλήσαντες τὸ δικαίωμά των, πλήρη τὴν ἔκτασιν μὲ τὴν ὁποίαν εἰσὶ πιστωμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, χωρὶς νὰ ἐπιζημιωθῶσι μ' ἀνάλογον μέρος τῆς πλατείας, τῆς ὁδοῦ ἢ τῆς παρόδου, διότι ὁ σχετικὸς νόμος δὲν προενόησε τοιαύτην τοῦ δημοσίου ἀπαίτησιν· ἀλλ' ἡ ἔλλειψις αὕτη εἶναι σήμερον ἀνεπίδεκτος διορθώσεως, διότι ὅλοι σχεδὸν ἐξελέγξαντο ἤδη οἰκόπεδα πρὸς πραγ-

ματοποίησιν πλήρους τῆς πιστώσεως των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρούσης μνημονευομένου νόμου. Δὲν προενόησε προσέτι ὁ νόμος περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ διατίθενται, καὶ ὑπὲρ τίνος, τὰ οἰκόπεδα καὶ τεμάχια τὰ σχηματισθέντα ἢ σχηματισθησόμενα διὰ μεταγενεστέρας τροποποιήσεως τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου.

Κατὰ τὸ βιβλίον τῆς πιστωγραφώσεως, ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγιοταράτορος εἶχεν ἀπαίτησιν πήχεων 6,661, καὶ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ τούτου ἐξελέξαντο οἰκόπεδα ἀποτελοῦντα ἔκτασιν τῆς ἀνωτέρω ἀπαιτήσεως, παρακαλοῦντες τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ συμψηφισθῇ εἰς τὴν ἀπαίτησιν, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἡ ἔκτασις, ἣν κατέλαβεν ἥ τε οἰκοδομὴ τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ περὶ αὐτὸν πλατεῖα. Ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν εὔλογον τὴν ἀπαίτησιν καὶ ὑπεσχέθη νὰ προκαλέσῃ νόμον περὶ τούτου, καθόσον ὁ ὑπάρχων δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀποδοχὴν τῆς αἰτήσεως.

Ὁ αὐτὸς ΥΝΞ'. νόμος περιέλαβεν, ὡς ἐν ἀρχῇ εἶπον, διατάξεις, καθ' ἃς τὰ οἰκόπεδα τῆς ἄνω πόλεως, ἐφ' ὧν μέχρι τέλους 8βρίου **1867** εἶχον ἀνεγερθῇ οἰκοδομαί, παραχωροῦνται κατ' ἐκτίμησιν· ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην διάφοροι πτωχοὶ οἰκογενειάρχαι στερούμενοι οἰκιῶν καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλως ν' ἀποκτήσωσιν οἰκόπεδα ἐν Πάτραις, ὡς μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων, πρὸ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων, κατέφυγον εἰς τὸ μέτρον τοῦ ν' ἀνεγείρωσι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς αὐθαιρέτως μικρὰς οἰκοδομὰς ἐπὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων, ἐν τῇ ἄνω πόλει κειμένων. Τὸ δημόσιον προσεπάθησε πάντοτε νὰ παρεμποδίσῃ τὰς αὐθαιρέτους ταύτας πράξεις, ἀλλὰ τὰ διοικητικὰ μέτρα ἀπέβησαν ἀτελεσφόρητα, ὅτε ἤγειρε κατὰ διαφόρων οἰκοδομησάντων ἀγωγάς, τινὲς τῶν ὁποίων ἐξεδικάσθησαν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, πλεῖσται δ' ἄλλαι μένουσιν ἔτι ἐκκρεμεῖς, καὶ ἄλλας πρόκειται ἤδη νὰ ἐγείρῃ, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων βεβαίως ἔσεται κατὰ τῶν κατόχων· ἀλλ' οὐχ ἧττον καὶ τὸ δημόσιον ὑφίσταται καὶ θέλει ὑποστῇ μεγάλας δαπάνας πρὸς δικαίωσιν τόσων δικῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκτὸς τούτων καὶ ἡ ἀποβολὴ τῶν πτωχῶν τούτων οἰκογενειαρχῶν ὡς καὶ ἡ κατεδάφισις τῶν ἀνεγερθεισῶν αὐθαιρέτων οἰκοδομῶν εἶναι ἔργων σκληρῶν, διότι οἱ πλειότεροι ἐξ αὐτῶν ἴσως δὲν ἔχουσι τὰ μέσα ν' ἀνεγείρωσιν ἀλλαχόσε ἄλλην στέγην πρὸς στέγασιν τῆς οἰκογενείας των, ἐνῷ κατὰ τὰς πληροφορίας τὰ καταληφθέντα οἰκόπεδα εἶναι μικρᾶς ἀξίας, τὴν ὁποίαν τὸ δημόσιον θὰ λάβῃ ὁπωσδήποτε διὰ τῆς ἐκτιμήσεως, θεωρῶ δίκαιον νὰ ἐπεκταθῇ ἡ κατ' ἐκτίμησιν παραχώρησις καὶ ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων τούτων εἰς τοὺς μετὰ τὴν ἀ. 9βρίου **1857** ἀνεγείραντας οἰκοδομὰς πρὸς ἰδίαν των κατοικίαν, ὅπως παρεχωρήθησαν καὶ αἱ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης οἰκοδομαί, τοῦθ' ὅπερ καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ἐγένετο διὰ τῶν εὐεργετικῶν νόμων περὶ αὐθαιρέτων οἰκοδομῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον, παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τῆς ἀποζημιώσεως διατελεῖ Μηχανικὸς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, καὶ ἐπειδὴ λόγῳ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλων σπουδαίων ἔργων δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ μονίμως ἐκεῖ εἷς Μηχανικὸς μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, αἱ δὲ συχναὶ μεταβολαὶ τῶν προσώπων τούτων παρεμβάλλουν σπουδαίας δυσκολίας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, εἶναι ἐπάναγκες νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ διὰ Γεωμέτρου.

Ὑπάρχει γνωστόν, ὅτι οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων, τῶν διατιθεμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων, ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ καὶ Γεωμέτραι, ἐκτὸς τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ των, λαμβάνουν καὶ ἀνάλογον κατὰ τρέμμα ἀποζημίωσιν ὑπερβαίνουσαν κατὰ μέσον ὅρον τὸν κατὰ μῆνα μισθὸν αὐτῶν· ἀλλὰ περὶ τῶν ἐνασχολουμένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω νόμου οὐδεμίαν πρόνοιαν ἔλαβεν ὁ νόμος οὗτος, μ' ὅλον ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως τούτων ἐν Πάτραις εἰσὶ μεγάλα, ὡς καὶ ἐν Ἀθήναις. Τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ἀναπληροῖ τὸ κενὸν τοῦτο καὶ ἅπαντα τὰ προειρημένα, καὶ ἑπομένως παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτό, καὶ εἰ δυνατόν, ταχέως διὰ νὰ λάβῃ ἡ ὑπηρεσία αὕτη τὸν κανονικὸν δρόμον της καὶ δυνηθῇ οὕτω τὸ ὑπουργεῖον νὰ περαιώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, διότι ἡ παράτασις καὶ παραπόνων γίνεται πρόξενος ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τὸ Δημόσιον ἐπιβαρύνεται μὲ ἔξοδα πρὸς διατήρησιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐργαζομένου εἰς τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου **1874**.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῶν ἐν Πάτραις οἰκοπέδων.

Ἄρθρον 1. Οἱ δικαιούμενοι νὰ ζητήσωσι παραχωρησιν οἰκοπέδου δι' ἐκτιμήσεως ἢ συμψηφισμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1857 ΓΝΕ'. νόμου, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδώσωσι μέχρι τέλους Μαρτίου 1875 ἔτους πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως ὑπάλληλον αἴτησιν μετὰ τῶν ἀναγκαιουσῶν ἀποδείξεων περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ δικαιώματός των. Παρελθούσης τῆς ταχθείσης προθεσμίας, καθὼς καὶ ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως ὅτι ἐξεδόθη τὸ παραχωρητήριον, δὲν καταθέσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὴν πρώτην δόσιν καὶ δὲν ὑπογράψωσι τὰς δεούσας ὁμολογίας κλπ. διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος, γίνονται ἔκπτωτοι τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἐκ τῶν οἰκοπέδων, ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος διὰ τὰς ἐλτιώσεις· τὸ δὲ ἐκδοθὲν παραχωρητήριον ἀκυροῦται.

Ἄρθρον 2. Εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένους ἰδιοκτήτας οἰκοπέδων, ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς κάτω πόλεως κειμένων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τασσομένης προθεσμίας, δίδονται ἀναγνωριστήρια τῆς ἰδιοκτησίας των ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ δαπάνη τῆς καταμετρήσεως ἐπιβαρύνει αὐτούς.

Ἄρθρον 3. Πίνακες τῶν οἰκοπέδων, ἅτινα ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ὑποκείμενα εἰς δικαίωμα ἐπιφανείας (νοβέλλου), ἐκτεθήσεται μέχρι τέλους Ἰανουαρίου τοῦ 1875 ἔτους ἐν τῷ δημαρχείῳ Πατρέων, οἱ δὲ ἔχοντες ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τούτου τῶν κατεχομένων παρ' αὐτῶν οἰκοπέδων ὀφείλουσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ πίνακος, νὰ προτείνωσι ταυτὰς δι' αἰτήσεώς των, ἐπιδοθησομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ὑπάλληλον ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως, καὶ νὰ παρουσιάσωσι ταυτοχρόνως ἔγγραφα, ἢ ἐνόρκους καταθέσεις πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀντιρρήσεών των. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνεται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς διαμονῆς αὐτῶν, προσκαλουμένου κατ' αὐτὴν καὶ τοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως, ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ προσαγάγῃ καὶ ὅσας ἀποδείξεις ἔχει κατὰ τοῦ ἐνισταμένου. Ἐὰν ἡ προθεσμία θεωρηθῇ ἀνεπαρκὴς, πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων, δύναται νὰ παραταθῇ παρὰ τοῦ

ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, οὐχὶ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης. Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἀντιρρήσεων ἀποφαίνεται ἡτιολογημένως ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου Πατρέων, προσκαλουμένων τούτε ἐνισταμένου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλου, ὡς εἰσηγητοῦ, νὰ παρασταθῶσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἀντιρρήσεις των. Ἡ ἀπόφασις αὕτη μετὰ τῶν παραστατικῶν ἐγγράφων, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ τὴν ὁποίαν κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν ἐνιστάμενον, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἢ ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἢ νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια διὰ ἀγωγῆς του ἐπιδοθησομένης πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον Πατρῶν, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νέαι ἀποδείξεις προσαγόμεναι ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος εἰσὶν ἀπαράδεκτοι· ἐὰν δὲ καὶ δικαστικῶς ἡττηθῇ, ὑποβάλλεται καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100—500— Παρελθουσῶν δὲ τῶν ὡς ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ὁ πίναξ ἐφ' ὅσον δὲν προσεβλήθη δ' ἀντιρρήσεων, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς καθίστανται ὁριστικαί.

Ἄρθρον 4. Τὸ δημόσιον, ὡς κύριον τῶν ὁδῶν, παρόδων καὶ πλατειῶν τῶν συγκατατεθεισῶν ἀρχικῶς διὰ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐπὶ οἰκοπέδων ἀνηκόντων ἀρχῆθεν εἰς αὐτὸ, ἢ περιελθουσῶν εἰς τὴν κυριότητά του δι' ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὰ διὰ μεταγενεστέρων τροποποιήσεων τοῦ σχεδίου συγκατατεθέντα καὶ συγκατατεθησόμενα οἰκόπεδα ἢ τεμάχια κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ τούτων νόμους.

Ἄρθρον 5. Δὲν λογίζεται εἰς χρέωσιν, καὶ ἐπομένως δὲν ἐμπίπτεται ἐκ τῆς ἀναγνωρισμένης πιστώσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Παντοκράτορος τὸ ὑπὸ τοῦ ναοῦ τούτου καὶ τοῦ περιβόλου του κατεχόμενον γήπεδον.

Ἄρθρον 6. Τὰ ἐν τῇ ἄνω πόλει τῶν Πατρῶν κείμενα καὶ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα οἰκόπεδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων, μετὰ τὴν ά. Νοεμβρίου 1857 καὶ μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1874, οἱ κάτοχοι ἀνήγειραν τελείας οἰκοδομὰς λιθακτίστους ἢ πλινθοκτίστους χρησίμους εἰς κατοικίαν των, ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρηθῶσι πρὸς αὐτοὺς, κατ' ἐκτίμησιν, ἐὰν τρίτοι δὲν ἀπέκτησαν δικαίωμα, ἐφαρμοζομένων καὶ δι' αὐτὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 22 καὶ 25 τοῦ ΓΝΕ'. νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ περὶ τῶν τοιούτων οἰκοπέδων

ὑριστάμεναι δίκαι καταργοῦνται, συμψηφιζομένων καὶ τῶν ἐξόδων.

Δύνανται δὲ ὡσαύτως κατ' ἐξαίρεσιν νὰ ἐπικαλεσθῶσι τοῦ εὐεργετήματος τούτου καὶ οἱ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος πρὸς ἰδίαν των χρῆσιν ἀναγειραντες οἰκίας ἐπὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων, ἐν τῇ ἄνω πόλει κειμένων, καθ' ὧν ἐξεδόθησαν τελεσίδικοι ἀποφάσεις, ἀφοῦ προηγουμένως πληρώσωσιν εἰς τὸ Δημόσιον τὰ ἐπιδικασθέντα ἔξοδα, συμμορφούμενοι καθ' ὅλα δὲ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

Ἄρθρον 7. Ἐπιτρέπεται καὶ ὑπὸ Γεωμέτρου ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας, ἣν διεξάγει ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ ΥΝΞ'. τοῦ 1858 νόμου περὶ τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν διοριζόμενος Μηχανικός.

Εἰς τὸν Μηχανικὸν ἢ Γεωμέτρην δίδονται λόγῳ ἀποζημιώσεως δύω μὲν δραχμαὶ διὰ τὴν καταμέτρησιν ἑκάστου οἰκοπέδου καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνήκοντος παραχωρητηρίου κατὰ τὰ κεκανονισμένα μετὰ τὴν θεώρησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἑπτὰ δὲ δραχμαὶ διὰ τὴν ἀναθεώρησιν ὁλοκλήρου τετραγώνου καὶ τὴν σύνταξιν λεπτομεροῦς καὶ ἀκριβοῦς διαγράμματος καὶ ὑπομνήματος.

Ἄρθρον 8. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1874.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὰς παραστάσεις τῆς ὑπηρεσίας, ἀπαραίτητος καθίσταται ἡ σύστασις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἄργους Οἰκονομικῆς ἐφορίας 3ης τάξεως καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ξηροχωρίου ταμείου 3ης τάξεως, καθ' ὅσον αἱ ἐπαρχίαι αὗται, μέχρι τοῦδε ὑπαγόμεναι ἡ μὲν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, ἡ δὲ εἰς ἐκείνην τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος, δὲν εὐκολύνονται εἰς τὰς μετὰ τοῦ Δημοσίου λήψοδοσίας των.

Ἡ πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένη ἐτησία δαπάνη συνίσταται διὰ τὴν ἐφορίαν εἰς . . . . . δραχ. 5,040
καὶ διὰ τὸ ταμεῖον . . . . . » 3,840
Τὸ ὅλον δραχ. 8,880

Εἶναι δὲ ἀσφάλαντος ἀπέναντι τῶν ὠφελειῶν, ἃς ὑπόσχεται

ἐν τῷ τόπῳ ὡς ἐκ τῆς ἀκωλύτου διεξαγωγῆς ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν εὐκολιῶν, ἃς θὰ παράσχῃ εἰς τοὺς φορολογουμένους ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὑπὸ τῶν φορολογικῶν νόμων ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεών των.

Ὅθεν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ τούτου ἀνῆκον Νομοσχέδιον καὶ παρακαλῶ αὐτὴν νὰ τὸ ἐπιψηφίσῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαρτίου 1875.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ συστάσεως Οἰκ. Ἐφορίας γ'. τάξεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἄργους, καὶ ταμείου γ'. τάξεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ξηροχωρίου.

Ἄρθρον 1.

Καθίστανται κατὰ μὲν τὴν ἐπαρχίαν Ἄργους Οἰκονομικὴ Ἐφορία γ'. τάξεως, κατὰ δὲ τὴν ἐπαρχίαν Ξηροχωρίου ταμεῖον γ'. τάξεως ὑπὸ τὰς διατάξεις τῶν ΣΞΒ'. ΣΞΔ'. νόμων τοῦ 1853 ἔτους περὶ συστάσεως τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν καὶ τῶν ταμείων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 2.

Τὰ καθήκοντα τοῦ ταμίου δύνανται ν' ἀνατεθῶσι διὰ Β. Διατάγματος καὶ εἰς ἄλλην ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ Οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1861 ἐψηφίσθη ὁ περὶ εἰσπράξεως τῶν παλαιῶν πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν ΧΚΗ'. νόμος, ὅστις ὥρισε νέας προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μέχρι τοῦ ἔτους 1858, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, χρεῶν καὶ διέρρεσε τὴν πληρωμὴν αὐτῶν εἰς ἐτησίας δόσεις, τὸ μὲν ἓξ ἐνοικιάσεων εἰς εἴκοσι, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς δέκα, πληρωτέας ἑκάστης δόσεως τὴν πρώτην 8βρίου ἑκάστου ἔτους, ἀρξαμένης τῆς πληρωμῆς ἑκάστης δόσεως τὴν πρώτην 8βρίου 1861.

Ἐπειδὴ ὅμως διὰ νὰ γείνῃ διαίρεσις καὶ μεταφορὰ τῶν παλαιῶν χρεῶν εἰς τὰ νέα βιβλία, καθ' ὃν τὸ ὑπουργεῖον ἐκανό-
(Ἐπίσ. πρακτ. τῆς Βουλῆς, ἐκτάκτου Συνόδου Τ'. Περιόδ.). 40

νισε τρόπον, ἀπῃτεῖτο ἐκκαθάρισις αὐτῶν· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκκαθάρισις ἀπήτει ἐργασίαν κοπιώδη καὶ χρόνον, ἔμειναν τὰ χρέη ταῦτα εἰς τὰ πλεῖστα ταμεῖα ὅπως ἦταν ἀπ' ἀρχῆς, χωρὶς νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἡ εἰσπραξίς των, ἀναβαλλομένη μέχρι τῆς ἐκκαθαρίσεώς των.

Ἐπειδὴ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου ἐπῆλθεν ἀναμφιβόλως διακοπὴ τῆς περιγραφῆς, καθὼ μὴ δυναμένου ἔκτοτε τοῦ δημοσίου νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν ἄλλως εἰμὴ κατὰ τὰς ταχθείσας νέας προθεσμίας· πρὸς σαφέστερον ὅμως τοῦ ἀντικειμένου τούτου κανονισμὸν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, δι' οὗ ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, ἀφ' ἧς τὰ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΧΚΗ'. νόμου ὑπαγόμενα χρέη καθίστανται ἀπαιτητά, καὶ νὰ συστήσω τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, ὡς ἐξασφαλίζοντος τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα, μένοντα ἤδη ἐκτεθειμένα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν,
βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ παραγραφῆς τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΧΚΗ'. νόμου τοῦ **1861** ὑπαγομένων χρεῶν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ παραγραφὴ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ ΧΚΗ'. νόμος τῆς 25 Ἰουλίου **1861** ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γίνεται ἀπαιτητὴ ἑκάστη δόσις αὐτῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
βουλευτὴς ἐκ Γορτυνίας
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει δὲ βουλευτοῦ τινος ἐκ Μαντινείας ὑπεσχέθη ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς νὰ ὑποβάλῃ πίνακα τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐπὶ φωτισμῷ τοῦ κοινοῦ.

Ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συζήτησις.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα **1—6** τοῦ Κεφ. **1** «κεντρικὴ ὑπηρεσία» ..... ἐκ δραχ. **138,800**

Τὰ ἄρθρα **1—4** καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου τοῦ Κεφαλ. 2 «διοικήσεις ἐπαρχιῶν» ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **5** «προσωπικὸν ἀρχειοφυλακείων» ἐπρότεινέ τις προσθήκην **1800** δραχμῶν διὰ μισθοδοσίαν ἑνὸς ἀρχειοφύλακος ἐν Λευκάδι· ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς συνήνεσε καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη προσθήκην **720** διὰ τὸν ἀρχειοφύλακα Λευκάδος, καταργουμένης ὅμως τῆς θέσεως τοῦ Βονίτσου. Οὕτω τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. **23,760**. Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἄρθρα **6** καὶ **7**, ὡς ἔχουσιν. Οὕτω τὸ σύνολον τοῦ Κεφ. ἀνέρχεται εἰς δρ. **555,050**

Τὰ ἄρθρα **1—6** τοῦ Κεφ. **3** «δημοσία ἀσφάλεια» ..... ἐκ δραχ. **1,144,188**

Τὰ ἄρθρα **1—10** τοῦ **5** Κεφ. «δημοσία ὑγεία» » **206,559**

Τὰ ἄρθρα **1—10** τοῦ Κεφ. **6** «γεωργία, βιομηχανία κτλ.» ..... ἐκ δραχ. **463,870**

Τὰ ἄρθρα **1—8** τοῦ Κεφ. **7** «ταχυδρομικὴ συγκοινωνία» ..... ἐκ δραχ. **528,364**

Τὰ ἄρθρα **1—7** τοῦ Κεφ. **8** «τηλεγραφικὴ συγκοινωνία» ..... ἐκ δραχ. **638,740**

Τὰ ἄρθρα **1—13** τοῦ **9** Κεφ. «δημόσια ἔργα» » **480,150**

Ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ

Τὰ ἄρθρα **1**, **2**, **3** καὶ **4** τοῦ Κεφ. **10** «βοήθειαι ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προστεθῇ καὶ **5** ἄρθρον ἐκ δραχμῶν **20** χιλιάδων ὑπὸ τὸν τίτλον «συνδρομὴ διὰ τὸν συνοικισμὸν τῶν Ψαριανῶν ἐν Ἐρετρίᾳ· Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ Κεφ. τούτου ἀνέρχεται..... εἰς δραχ. **260,200**

Ὥστε τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀνέρχεται ..... εἰς δραχ. **4,415,921**

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι τῷ ἐγένετο διάγγελμα παρὰ σπουδαίων προσώπων τῆς Σύρου, ὅπως συντελέσῃ καὶ ληφθῇ πρόνοια περὶ περιθάλψεως τῆς χήρας Ν. Καλλέργη, διατελέσαντος ἀγωνιστοῦ καὶ μεγάλας προσενεγκόντος ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος, χορηγουμένης καὶ πρὸς αὐτὴν μηνιαίας συντάξεως ἐκ δραχμῶν 250 καὶ πρὸς τοῦτο παρεκάλεσε καὶ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν.

Δηλώσαντος δὲ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι θέλει ληφθῆ πρόνοια καὶ εἰς τοῦτο συναινεσάσης τῆς Βουλῆς καὶ συστησάσης τὴν αἴτησιν ταύτην, ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. συζήτησις.

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 1 «κεντρικὴ ὑπηρεσία ..... ἐκ δραχ. 61,310

Τὰ ἄρθρα 1—6 τοῦ Κεφ. 2 «Κλῆρος» ἐκ δραχ. 250,260

Ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι.

Τὰ ἄρθρα 1—10 τοῦ κεφ. 3 «ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις» ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 ἐπρότεινέ τις νὰ ψηφισθῆ πίστωσις πρὸς διορισμὸν ἑνὸς ἔτι καθηγητοῦ ἐν τῷ Γυμνασίῳ Πατρῶν, ἕτερος δέ τις ἐπίσης πίστωσιν 600 δραχμῶν διὰ διορισμὸν ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, ληφθῆ δὲ καὶ πρόνοια καὶ περὶ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς, ὁ δὲ Πρόεδρος καταδεικνύων τὴν χρησιμότητα τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ἐπρότεινε νὰ ψηφισθῆ ἡ ἀναγκαία πίστωσις πρὸς εἰσαγωγὴν αὐτῆς εἰς ὅλα τὰ γυμνάσια. Ἀπήντησε δὲ ὁ ὑπουργός, ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν χρησιμότητα τῆς γλώσσης ταύτης καθὼς καὶ ὧλων ἐν γένει τῶν γλωσσῶν, ἀλλ' ὅτι περὶ τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις τῶν μαθητῶν δὲν ὑπάρχει καὶ ὁ ἀναγκαῖος χρόνος, θέλει ὅμως φροντίσει γενικώτερον περὶ τούτου. Συνήνεσε δὲ καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη πίστωσιν 600 δραχ. διὰ διορισμὸν καθηγητοῦ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ἐν Κεφαλληνίᾳ, καὶ 720 διὰ διορισμὸν ἑνὸς καθηγητοῦ ἐν τῷ γυμνασίῳ Πατρῶν· Οὕτω δὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου ἀνέρχεται ..... εἰς δραχ. 348,700

Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἄρθρα 12—17 οὕτω δὲ τὸ ποσὸν τοῦ Κεφ. τούτου ἀνέρχεται » 1,536,280

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 4 « δημοτικὴ ἐκπαίδευσις» ..... ἐκ δραχ. 151,560

Καὶ τὸ Κεφ. 5 «βοηθήματα» ..... » 13,100

Ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀνέρχεται ..... ἐκ δραχ. 2,012,540

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 1 « ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν ..... ἐκ δραχ. 98,000

Τὰ ἄρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. 2 «Σῶμα μηχανικοῦ » 125,000

Τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. 3 «Πυροβολικὸν καὶ ὁπλοστάσιον» ἐκ δραχμῶν..... 283,500

Τὰ ἄρθρα 1 2 καὶ 3 τοῦ 4 κεφ. «Ἱππικὸν» ἐκ δραχ. 132,000

Τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. 5 «Πεζικὸν» ἐκ δραχ. 2,620,000

Τὸ κεφ. 6 «Σκαπανεῖς» 140,000

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφ. 7 «Κλάδοι ὑπηρεσίας» ἐκ δραχ..... 390,000

Τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. 8 «Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις» ἐκ δραχ. 130,000

Τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ κεφ. 9 «Χωροφυλακὴ» ἐκ δραχ. 1,050,000

Ὅμοιον τοῦ κεφ. 10 «Ὑπαξιωματικοὶ ὑπεράριθμοι» ἐκ δραχ. 75,000

Ὅμοιον τοῦ κεφ. 11 «Χορηγήματα ἀνικάνων ὁπλιτῶν» ἐκ δραχ. 8,000

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφ. 12 «Διαθέσιμοι καὶ ἀργοὶ» ἐκ δραχ. 100,000

Τὰ ἄρθρα 1—8 τοῦ κεφ. 14 «Ὑλικὸν» ἐκ δραχ. 2,013,000

Τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ 15 κεφ. «Στρατιωτικαὶ χορηγήσεις» ἐκ δραχ. 65,600

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ κεφ. 16 «Κατάλυσις» ἐκ δραχ. 205,000

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ κεφ. 17 «Μετακομίσεις καὶ ὁδοιπορίαι» ἐκ δραχ. 180,000

Τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ κεφ. 18 «Νοσηλεία» ἐκ δραχ. 120,000

Τὸ ὅμοιον τοῦ κεφ. 19 «Ἱπποιναία» ἐκ δραχ. 20,000

Τὸ ὅμοιον τοῦ κεφ. 20 «Ἔξοδα Γραφείου τῶν Σωμάτων καὶ Καταστημάτων» ἐκ δραχ. 46,000

Τὸ ὅμοιον τοῦ κεφ. 21 «Στρατιωτικὴ Δικαιοσύνη» ἐκ δραχ. 30,000

Ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Οὕτω δὲ ἐν ὅλῳ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέρχεται εἰς δραχ. 7,830,500

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς ἔχουσιν. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 παρεδέχθη διὰ ποσὸν 90,120, ἀπαλειφθέντος τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 10,120 τῆς ἐκπτώσεως διὰ κενὰς θέσεις.

Τὸ ἄρθρον 7 ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει.

Τὸ ἄρθρον 8 ἐπεψηφίσθη διὰ ποσὸν 171,954, προστεθεισῶν δηλ. δραχ. 30 χιλ. δι' ἕκτακτον προσωπικὸν κατὰ τὸ κεφ. Α'. ἄρθρον 8.

Τὰ ἄρθρα 9—14 ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς ἔχουσι.

Τὰ ἄρθρα 1—7 τοῦ κεφ. Β'. «Ὑλικὸν» ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἐπίσης καὶ τὰ ἄρθρα 1—3 τοῦ κεφ. Δ'. «Καταστήματα».

Ἀναγνωσθὲν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κεφ. Ε'. ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει. Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 2, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην δραχ. 4,000.

Οὕτω τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου ἀνέρχεται εἰς δραχ. 29,000.

Τὰ ἄρθρα 3—6 τοῦ αὐτοῦ κεφ. ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Οὕτω δὲ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀνέρχεται τὸ ποσὸν δραχ. 1,844,468

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἄρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1875, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1.

Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1875 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια διακοσίας ἐννέα χιλιάδας ὀκτακοσίας τριάκοντα δύω ἀριθ. 40,209,832.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ποσότητα χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τῶν συναπτομένων γενικῶν πινάκων τῶν ἐξόδων καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων αὐτῷ ἀναλυτικῶν πράξεων, ὡς ἑξῆς·

Α'. Εἰς χρέος Δημόσιον.

Χρέος Ἐξωτερικὸν.		1,258,000.
» Ἐσωτερικὸν.		6,294,870.
Συντάξεις.		3,179,000.
		10,731,870.
Β'. Εἰς Βασιλικὴν χορηγίαν.		1,125,000.
Γ'. Εἰς ἔξοδα Βουλῆς.		570,800.
Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων.		
Τῶν Ἐξωτερικῶν	969,116.	
Τῆς Δικαιοσύνης	3,019,707.	
Τῶν Ἐσωτερικῶν	4,415,921.	
» Ἐκκλησιαστικῶν	2,012,540.	
» Στρατιωτικῶν	7,830,500.	
» Ναυτικῶν	1,844,468.	
» Οἰκονομικῶν	1,300,560.	
		21,392,712.
Ε'. Εἰς ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας		2,879,450.
Ϛ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς		3,510,000.
		40,208,832.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις, ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐξαρκέσωσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἐπιτρέπεται, ἵνα, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, χορηγηθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ἀφεξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων.

Α'. Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Διὰ διατροφὴν ὑποδίκων.
Δι' ἀποζημιώσεις συνέδρων.
Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.
Δι' ἔξοδα μεταγωγῆς ὑποδίκων.
Δι' ἔξοδα γραφείου καὶ ἀποσκευῆς Κακουργιοδικείων.
Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν.
Δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Β'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.
Διὰ διατήρησιν τῶν καταδίκων.
Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.
Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν.

Γ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Διὰ μετακομίσεις καὶ ὑδροπορίας στρατοῦ.
Διὰ τροφάς.

Δ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ εἰσπράξεων.
Διὰ ποσοστὰ φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.
Δι' ἀποδοχὰς χαρτοσήμου.
Διὰ ἀποδοχὰς γραμματοσήμου.
Δι' ἔξοδα ἐξορύξεως ὀρυκτῶν.
Δι' ἔξοδα καλλιεργείας καὶ μεταφορᾶς ἁλάτων.
Δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων.
Δι' ἀντιμισθίαν δικηγόρων.
Δι' ἀπόδοσιν κεφαλαίων ὑδροπομπίας».

Ἐγένοντο κατόπιν δεκτὰ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια 1) περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ διὰ τὸ **1875**, καὶ 2) δεκτὸν τὸ περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος **1875**, κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον· ἔχουν δ' ἀμφότερα ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον **1**. Ἡ τακτικὴ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος **1875** εἰς δέκα τέσσαρας χιλιάδας, ἑκατὸν ἑπτὰ ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικοὺς, μουσικοὺς καὶ στρατιώτας.

Ἄρθρον **2**. Ἡ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τακτικῆς δυνάμεως στρατολογία διὰ τὸ ἔτος **1875** προσδιορίζεται εἰς δύω χιλιάδας, ἑξακοσίους ἄνδρας.

Οἱ κληροῦχοι διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον **3**. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις **3** μέχρις **11**, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου **ΡΛΓ'**. τοῦ **1851** ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν

τοῦ **1875** καθόσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας **ΔΗΓ'**· νόμον τῆς **19** Μαΐου **1860**.

Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος **1875** εἰς χιλίους, ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἄνδρας, ἤτοι **134** ἀξιωματικοὺς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι, **16** ἐν ἀργίᾳ, **23** δοκίμους ἐν ἐνεργείᾳ, **137** ὑπαξιωματικοὺς, **24** μηχανικοὺς, **79** θερμαστὰς, **564** ναύτας, **87** τεχνίτας, **23** πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, **37** ὑπολογιστὰς, καὶ **13** μαθητευομένους μηχανουργοὺς καὶ λεβητοποιούς.

Ἄρθρον **2**. Ἡ ναυτολογία διὰ τὸ ἔτος **1875** προσδιορίζεται εἰς **50** ἄνδρας.

Ἄρθρον **3**. Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ θέλουσι πληρωθῆ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐκ κληροῦχων ναυτῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων **1** καὶ **8** τοῦ περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς νόμου τῆς **20** Ἀπριλίου **1867**.

Εἰς **6'**. ἀνάγνωσιν ἐγένοντο δεκτὰ τὸ νομοσχέδιον
Περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ κτλ.
Εἰς ἃ. δὲ ἀνάγνωσιν τὰ ἑξῆς·

1) Περὶ παραγραφῆς τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΧΚΑ'. νόμου τοῦ **1861** ὑπαγομένων χρεῶν.

2) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἀριθμοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ νόμου ΤΞΗ'. τῆς **21** Ὀκτωβρίου **1856**.

3) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως διεθνοῦς τῆς **27** Ὀκτωβρίου π. ε. ἐξ ἄρθρων **20** συγκειμένης.

4) Περὶ παραστάσεως προθεσμίας πρὸς συνοικισμὸν τῶν Ψαριανῶν.

Ἤρξατο ἡ γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρακαταθέσεως τῶν διαπιστευομένων εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας των χρημάτων.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου **1** ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ μεταβληθῇ ἡ ὀκταήμερος προθεσμία εἰς δεκαπενθήμερον καὶ συνεπῶς τὸ ἄρθρον **1** ἐγένετο δεκτὸν, μεταβληθεισῶν τῶν λέξεων «ἐντὸς **8** ἡμερῶν» εἰς «ἐντὸς **15** ἡμερῶν.»

Ἐπὶ τοῦ § **2** μεταβλήθη ἐπίσης ἡ λέξις «ἐντὸς ὀκταημέρου» εἰς «ἐντὸς δεκαπενθημέρου» συνεπείᾳ τῆς ἐν τῷ § **1** μετα-

βολής. Ἐπίσης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ μεταβληθῶσι δηλ. αἱ λέξεις «χρεωλυτικὸν ταμεῖον» εἰς «Ταμεῖον τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου τοῦ κηρύξαντος τὴν πτώχευσιν.»

Τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι, παραδεχθέντος μόνον νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὡς πρὸς τὸ 5 ἄρθρον ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι «ἐν περιπτώσει μὴ πραγματοποιήσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποδόσεως εἰς μέρος τοῦ Ταμείου, ἄρχεται τόκος ὑπερημερίας ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου καὶ κατὰ τοῦ δημοσίου 12 0|0 ἐτησίως μετὰ παρέλευσιν 4 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐμφανισθῇ τὸ γραμμάτιον.»

Ἐπίσης καὶ τὰ ἄρθρα 6, 7, 8, 9 καὶ 10 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι.

Ἐν τῷ τέλει δὲ τοῦ νομοσχεδίου ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ ὡς ἄρθρον ἕβδομον 11 τὰ ἑξῆς· «Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ὡς ἀνωτέρω καὶ ἑβδόμην δ'. νόμιμος τόκος τρέχει καὶ ἐπὶ κατασχέσεων παρὰ τοῖς ταμίαις, ὅταν οὗτοι καθυστεροῦσι τὴν ἀπόδοσιν.» Ἀλλὰ τοῦ ὑπουργοῦ μὴ συναινοῦντος ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ σημειωθῇ ἡ προτάσει αὕτη ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Οὕτω δὲ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον μὲ τὰς γενομένας τροποποιήσεις· ἔχον ὡς ἑπεται·

Ἄρθρον 1. Πᾶς εἰρηνοδίκης, γραμματεὺς δικαστηρίου, καὶ συμβολαιογράφος, εἰς ὃν ἕνεκα τοῦ δημοσίου αὐτοῦ χαρακτῆρος περιῆλθον ἢ διεπιστεύθησαν χρήματα πρὸς φύλαξιν, διανομὴν ἢ παράδοσιν εἰς ἄλλην ἀρχὴν ἢ ἰδιώτην, ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τῆς ἕδρας αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως. Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν τόπῳ, ἔνθα δὲν ὑπάρχει ταμεῖον, ἡ παράδοσις γίνεται εἰς τὸ πλησιέστερον ταμεῖον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως.

Ὁ ἐπὶ πτωχεύσεως εἰσαγγελεύς, ὁσάκις ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 497 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου δὲν ἐνήργησεν ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως τὴν ἐπὶ τόκῳ παράδοσιν τῶν ἐν τῷ ταμείῳ τῆς πτωχεύσεως χρημάτων εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου τοῦ κηρύξαντος τὴν πτώχευσιν· ὑπόκειται ἕκτοτε εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.

Ἡ παρὰ τοῖς εἰρηνέοις δικαστικοῖς λειτουργοῖς συντηρητικὴ κατασχεσις τῶν χρημάτων οὐδαμῶς ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τῆς πρὸς κατάθεσιν εἰς τὸ ταμεῖον ὑποχρεώσεως· ἀναγγέλλουσι δὲ μόνον αὐτὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον, κἂν ἂν χρόνον ἐνεργοῦσι

τὴν παράδοσιν, ὅπως τηρήσῃ ταῦτα ἐν ὅσῳ ὁρίσταται ἡ κατάσχεσις.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δικαστικοὶ λειτουργοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τὰ ἀρμόδια ταμεῖα παράδοσιν τῶν μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον, περιελθόντων εἰς αὐτοὺς χρημάτων.

Ἄρθρον 3. Εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὑποχρέωσιν ὑποβάλλονται οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ διὰ τὰ προκαταβαλλόμενα ἐπὶ ἐρεύσει, αἰτήσεσιν ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, ἢ ἀναιρέσεων πρόστιμα ἢ παράβολα, ἀλλ' ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς τὴν ἔρευσιν ἢ τὴν περὶ ἐπαναλήψεως αἴτησιν τελεσιδίκως, ἢ τὴν περὶ ἀναιρέσεως αἴτησιν ἀποκρουσάσης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4. Αἱ μετὰ νόμιμον προσφυγὴν, καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ πολιτικοῦ νόμου, ὑπὲρ οἱωνδήποτε πιστωτῶν ἀρνουμένων, καὶ ὑπὸ ὀφειλετῶν ἐπιδιωκόντων τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν, γινόμεναι καταθέσεις χρημάτων καὶ τιμαλφῶν πραγμάτων παράγουσι νόμιμα ἀποτελέσματα μόνον, ἐὰν γένωνται παρά τινι τῶν συμβολαιογράφων τοῦ τόπου, ἔνθα ὀφείλεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ συμβολαίου.

Καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων παρακαταθηκῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 διατεταγμένα.

Ἄρθρον 5. Τὰ χρήματα, περὶ ὧν ἔγένετο λόγος ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2 καὶ 4, ἀποδίδονται διὰ γραμματίου πληρωμῆς, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ παρακαταθέντος ὑπαλλήλου εἰς ἕδρας τοῦ παραλαβόντος ταμείου ὑπὲρ ἑκάστου δικαιούχου·

α) Ἐπὶ ἐκπλειστηριάσματος οἱωνδήποτε, εἴθε ὡς κατεστάθη τελεσίδικος ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας·

β) Ἐπὶ χρημάτων ἀποδοτέων εἰς αὐτὸν τὸν καταθέντα ἢ παραδοτέων, εἰς ἄλλην ἀρχὴν ἢ ἰδιώτην, ἄνευ διαστικῆς κατακλαβήσεως, ἅμα ὡς ὁ δικαιοῦχος αἰτήσῃ ταῦτα·

γ) Ἐπὶ ἀποδοτέων ἐγγυήσεων, δυνάμει πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου·

δ) Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπόδοσις γίνεται ἐπὶ ἐξαρλητικῷ, γραφομένῳ ὑπὸ τὴν πρᾶξιν τῆς παρακαταθέσεως.

Ἄρθρον 6. Ὁ παραβάτης τινὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 ἕως 4

διατάξεων τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 30—500 δραχμῶν· καὶ ἐὰν ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία εἰς τὴν Ἐπικράτειαν ἢ εἰς ἰδιώτην, καὶ διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν, φυλαττομένων πάντοτε τῶν ὁρισμῶν τῶν ἄρθρων **391** καὶ **485** τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθρον **7**. Αἱ εἰς πολύτιμα πράγματα ἢ παραστατικὰ χρημάτων ἔγγραφα συνιστάμεναι παρακαταθῆκαι παραδίδονται ὑπὸ τῶν λαβόντων αὐτὰς γραμματέων, ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ποιναῖς, εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ τούτου ἀποράσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον **8**. Οἱ γραμματεῖς ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ εἰς χρήματα, τίτλους παραστατικοὺς χρημάτων, καὶ πολύτιμα πράγματα συνιστάμενα πιστήρια ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἢ τῆς λήψεως αὐτῶν καὶ ἐπὶ ταῖς ποιναῖς, ταῖς ὁριζομέναις διὰ τοῦ ἄρθρου **6**. Ἡ παράδοσις δύναται ν' ἀναβληθῇ μόνον δι' ἀποράσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰ ἄρθρα **250** καὶ ἑπόμενα τῆς ποιν. δικονομίας, ἐὰν τὰ πιστήρια θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως, ἐν ᾗ κατεσχέθησαν. Ἡ ἀπόδοσις τῶν κατατεθέντων πιστηρίων γίνεται ὑπὸ τοῦ ταμίου, μόνον δυνάμει ὁριστικοῦ δικαστικοῦ βουλεύματος ἢ δικαστικῆς ἀποράσεως.

Ἄρθρον **9**. Περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν τύπων τῆς παραδόσεως, τῆς φυλάξεως καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἄνω παρακαταθηκῶν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ **16** Ὀκτωβρίου **1835** Β. Διατάγματος περὶ δικαστικῶν παρακαταθηκῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα.

Ἄρθρον **10**. Πᾶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται·

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν ἡ πρότασις τοῦ ἐξ Ἄνδρου βουλευτοῦ θεωρηθεῖσα κατεπείγουσα.

Β'. ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνεκλαμινεύσεως τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου καὶ ἐγένετο δεκτόν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκποιήσεως τοῦ δημοσίου ἐν Λαυρίῳ μολύβδου· ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπικυροῦται ἡ περὶ ἐκποιήσεως τοῦ δημοσίου μολύβδου μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν

Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου συναφθεῖσα τῇ **25** Σεπτεμβρίου **1874** καὶ ἐξ ἄρθρων πέντε συγκειμένη σύμβασις, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ εἰς β'. ἀνάγνωσιν τὰ ἑξῆς·

1) Ἡ σύμβασις μετὰ τῆς ἑταιρίας «Τρινάκρια».

2) Ἡ μετὰ τῶν ἑταιριῶν Φραισινέτ, Μὰκ-Ἴβερ καὶ Λέϋλανδ.

3) Ἡ μετὰ τῆς ἑταιρίας «Ἅγιος Ἀνδρέας».

4) Ἡ σύμβασις περὶ συστάσεως πυριτοδοποιείου.

5) Περὶ αὐξήσεως δικαστικῶν κλητήρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ χορηγηθῇ πιστωτικὸν χιλίων δραχμῶν ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ ἐπιψηφισθέντων πρὸς πληρωμὴν ἑκτάκτου προσωπικοῦ γραφέων τε καὶ κλητήρων.

Παρεδέχθη εἰς ά. ἀνάγνωσιν περὶ διαθέσεως χρήματος τοῦ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου.

Γίνεται κλήρωσις τῆς πρεσβείας καὶ ἔλαχον οἱ κ. Χ. Γιουρούκος, Βανδῶρος, Σιμόπουλος, Ἄγχολος, Β. Σκουμπουρδῆς, Σ. Ἰωάννου, Κ. Μπρέδος, Παπαδαῖος, Γ. Πετρίτσης, Γ. Πετούσης.

Μεθ' ἃ ἀναγνωσθέντα τὰ πρακτικὰ αὐθωρεὶ διὰ τὸ κατεπείγον πρὸς κύρωσιν τῶν φορολογικῶν νόμων ἐπεκυρώθησαν προσηκόντως.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Στεφανίτσης.
Α. Βασιλείου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΓ'.

Τῇ **21** *Μαρτίου* **1875**.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ **90** εὑρεθέντων βουλευτῶν παρόντων ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Λαβών τον λόγον εις των βουλευτών Μαντινείας παρετήρησεν, ότι νομίζει καθήκόν του να ύψώσῃ την φωνήν του ύπερ των οίκογενειών των άγνωστων, οίτινες μετά των άλλων συνετέλεσαν ύπερ της Ελλην. παλιγγενεσίας. Αί χήραι πολλών έκ τούτων λαμβάνουσιν ή γλίσχρον ή ουδέν μισθόν. Επομένως παρεκάλεσε την Κυβέρνησιν, όπως διά νομοσχεδίου προνοήσῃ προσηκόντως περί αύτών. έτι δε και περί τινων άλλων άγνώστων ίνα καταταχθώσιν εις την ενεργόν φάλαγγα. Η δε Βουλή εδέχθη την πρότασιν ταύτην εις την Κυβέρνησιν.

Παρεκάλεσεν έτερος την Κυβέρνησιν, ίνα δώσῃ συνδρομήν ύλικήν εις τον πάσχοντα και αναξιοπαθούντα άγνωστον Α. Μαυρομιχάλαιον, ή δε Βουλή εδέχθη και ταύτην εις την Κυβέρνησιν.

Εισήχθησαν κατόπιν υπό τινος εξ Ανδρου βουλευτού αι εξής προτάσεις νόμων·

1) Περί επεκτάσεως του προνομίου του ΥΜΒ', νόμου και εις τους υδρομύλους.

2) Περί καταναγκάσεως των οφειλετών του δημοσίου.

Εκ τούτων το περί καταναγκάσεως των οφειλετών του δημοσίου θεωρηθέν κατεπείγον εγένετο δεκτόν εις α. ανάγνωσιν και συζήτησιν κατ' αρχήν, άρθρον και σύνολον. Το δε πρώτον εστάλη εις τύπωσιν· έχουσι δε ως εξής·

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Τα διά του ΥΜΒ'. Νόμου προνόμιον, όπερ έχουσιν ατμοκίνητοι άλευρόμυλοι διά την εισαγωγήν και την εξαγωγήν του εισαγωγικού τέλους, επεκτείνεται και εις τους υδρομύλους όταν ούτοι έχωσι τας αυτάς μηχανάς μέ τους ατμομύλους.

Αθήνησι, τήν 24 Μαρτίου 1875.

Κ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, βουλευτής Ανδρου.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Άρθρον 1. Επιδάλλεται εις τον υπουργόν των Οικονομικών να εκδώσῃ διά των νομίμων μέσων την είσπραξιν των καθυστερουμένων από του έτους 1833 μέχρι του 1870 όσα κατά τον Νόμον λογίζονται καθαρά.

Άρθρον 2. Τα εκ των καθυστερούντων εισπραττόμενα δι-

λουσι χρησιμεύσει αποκλειστικώς εις την απόσβεσιν των χρεών του Δημοσίου.

Άρθρον 3. Μετά έξ μήνας από της κυρώσεως του νόμου τούτου, όστις οφειλέτης εκ τούτων δεν πληρώσῃ τας οφειλάς του προς το Δημόσιον αφού προσκληθῇ νομίμως, δεν δύναται να διορισθῇ εις δημοσίαν θέσιν, ή να εκλεχθῇ βουλευτής ή δημοτικός άρχων, αν οφείλῃ πλέον των δύο χιλιάδων δραχμών προς το Δημόσιον.

Άρθρον 4. Διά Βασιλικού Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τα περί εκκαθαρίσεως και εισπράξεως τούτων, ή δε παρεμπόδισις της εκτελέσεως του παρόντος νόμου συνεπάγεται την στέρησιν των πολιτικών δικαιωμάτων παντός δημοσίου υπαλλήλου επιφορτισμένου την είσπραξιν τούτων επί παντασίαις.

Αθήνησι τήν 24 Μαρτίου 1875.

Κ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, βουλευτής Ανδρου.

Εις γ'. ανάγνωσιν και συζήτησιν εγένετο δεκτόν κατ' αρχήν άρθρον και σύνολον το νομοσχέδιον περί πωλήσεως αγρήστου ύλικού προς αγοράν όπλων, όπερ έχει ως εξής·

Άρθρον 1. Επιτρέπεται εις το υπουργείον των Στρατιωτικών να εκποιήσῃ, κατά τας διατάξεις του περί Δημοσίου Λογιστικού του Κράτους νόμου, το άχρηστον διά την υπηρεσίαν του στρατού ύλικόν του πολέμου.

Άρθρον 2. Το εκ της πωλήσεως εισπραχθησόμενον ποσόν, καταθάλλεται εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος και διατεθήσεται παρά του αυτού υπουργείου προς αγοράν όπλισμού νέου συστήματος.

Ήρξατο ή γ'. ανάγνωσις και συζήτησις του νομοσχεδίου περί εγκρίσεως συμβάσεως προσθέτου προς κατασκευήν σιδηροδρόμου από Πειραιώς μέχρι Πατρών.

Λαβών τον λόγον εις των βουλευτών Τριπολιτσάς είπεν, ότι, όπως επιτευχθή ή κατασκευή σιδηροδρόμου ανάγκη πάσα να εγγυηθῇ ή Κυβέρνησις τόκον 7 0|0 επί 25 εκατομ. δραχ. διότι άλλως είναι αδύνατον να εξευρεθώσι κεφάλαια ικανά.

Απήντησεν ο επί των Οικονομικών υπουργός, ότι ή πρότασις αύτη είναι ού μόνον απαράδεκτος, αλλά και άτοπος. Επομένως ή Βουλή απορρίψασα την πρότασιν του εν Τριπολιτσάς βουλευτού, παρεδέχθη εις γ'. ανάγνωσιν και συζήτησιν

τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως προσθέτου πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

"Αρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ κ. Εὐαγγέλη Βαλτατζῆ ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα σύμβασις τὴν 15 Ἀπριλίου 1874, ἐξ ἄρθρων 9 συγκειμένη, καὶ πρόσθετος εἰς τὴν ἀπὸ 17 Μαΐου 1873 περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου μεταξὺ Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Βοιτσης.

Ἕτερος βουλευτὴς παρετήρησεν, ὅτι δέον νὰ ληφθῇ πρόνοια πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ἀδοποιΐας 1873, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι θέλει ληφθῇ πρόνοια περὶ τούτου.

Ἤρξατο ἡ γ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «ἡ Τρινακρία».

Παρετήρησεν εἷς τῶν βουλευτῶν Σύρου, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς συμβάσεως θέλει παραβλάψει τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλ. ἑταιρίας, καὶ θὰ τὴν ἐξωθήσῃ εἰς διάλυσιν, ἐξ ἧς θὰ διακοπῇ ἡ συγκοινωνία τῆς Ἑλλάδος.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ ὕπαρξις τῆς ἑταιρίας Τρινακρίας δὲν ἀποκλείει τὴν Ἑλληνικὴν, ἄλλως δὲ ἡ Ἑλληνικὴ ἑταιρία διὰ συμβάσεως ἐπὶ χορηγίᾳ χρηματικῇ παρῃτήθη τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς περὶ ἧς πρόκειται γραμμῆς.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς, ὅτι καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑλλ. ἑταιρίας, οὐδεμίαν ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν συμφερόντων ταύτης ἡ μετὰ τῆς Ἑταιρίας «Τρινακρίας» σύμβασις.

Ἐπομένως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς «Τρινακρίας» κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον, εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Φ. Γαλλιάν, ἀντιπροσώπου τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας «Τρινάκρια» ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα σύμβασις, ἐξ ἄρθρων 9 συγκειμένη καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἐπίσης εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἐγένοντο δεκτὰ κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεων 3 μετὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Φραισινὲτ, Μάκ-Ἴβερ καὶ Λεΐλανδ.

2) Ὁμοίως μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἑταιρίας «Ἅγιος Ἀνδρέας.»

3) Ὁμοίων περὶ συστάσεως πυριτοδοποιείου. Ἔχουσι δὲ ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνονται καὶ ἐπικυροῦνται αἱ συνομολογηθεῖσαι τρεῖς θαλασσοπλοϊκαὶ Συμβάσεις μεταξὺ τῆς γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἑξῆς ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν, ἀφ' ἑτέρου·

ά.) Ἡ ἀπὸ 28 Μαΐου 1874 ἐξ ἄρθρων 9 συγκειμένη μετὰ τῆς Γαλλικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Α. καὶ Λ. Φρεσσινὲτ καὶ Σας·

β'. Ἡ ἀπὸ 2 Μαΐου 1874 ἐξ ἄρθρων 11 συγκειμένη μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μὰκ Ἴβερ.

γ'.) Ἡ ἀπὸ 14 Μαΐου 1874 ἐξ ἄρθρων 11 συγκειμένη μετὰ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας Φὶρδ. Λεΐλανδ καὶ Σας.

Τῶν Συμβάσεων τούτων ἕπονται τὰ κείμενα.

Ἄρθρ. 2. Τὰ μέχρι τοῦδε παρὰ τῶν Ἑταιριῶν τούτων τυχὸν ὀφειλόμενα δικαιώματαεἴς τινα τῶν λιμενικῶν ταμείων δυνάμει τοῦ Νόμου ΡΚΘ'. τῆς 29 Δεκεμβρίου 1865 μένουσιν ἀκαταζήτητα.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ θαλασσοπλοϊκῆς Ἑταιρίας «Ἅγιος Ἀνδρέας» συνομολογηθεῖσα σύμβασις τὴν 8 Νοεμβρίου 1874, συγκειμένη ἐξ ἄρθρ. 10 καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται τῷ κ. Κωνστ. Μωραϊτίνῃ εἰκοσαετὲς ἀποκλειστικὸν προνόμιον συστάσεως πυριτιδοποιείου ἐν Ἑλλάδι.

Τὰ ἤδη ὑπάρχοντα πυριτιδοποιεῖα δύνανται νὰ ἐξακολουθῶσι τὰς καὶ σήμερον ἐργασίας των, χωρὶς ὅμως νὰ δύνανται ἐν τῷ μέλλοντι ν' αὐξήσωσι τὴν παραγωγὴν αὐτῶν ἢ νὰ προσθέσωσι νέα μηχανεύματα, προποιοῦντα τὰς ἐργασίας των.

Ἄρθρ. 2. Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν τοῦ καταστήματος μηχανῶν καὶ τῶν πρὸς ἐνέργειαν αὐτοῦ πρώτων ὑλῶν εἶναι ἀπαλλαγμένη παντὸς τέλους εἰσαγωγῆς δημοσίου ἢ δημοτικοῦ.

Εἰς 6'. δὲ ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Κρατῶν.

Ἐνταῦθα τοῦ προεδρεύοντος παρατηρήσαντος, ὅτι πρόκειται εἰς γ'. συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ συγκαμινεύσεως τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων, παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι μὴ ὄντες ἐν γνώσει τῶν μέσων ἃ διέθεσεν ἡ ἑταιρία, δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἤδη νὰ ἐκτιμήσωσι τὸ ἔδαφος ἢ μὴ τῶν προτάσεων τῆς ἑταιρίας, συνεπῶς ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν, ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ τὴν τετάρτην.

Ἐπίσης ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ὁπλοφορίας νομοσχεδίου διὰ προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἐγένετο δεκτὸν κατόπιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ προσθήκης δικαστικῶν κλητήρων, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει δικαστικῶν κλητήρων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν κατωτέρω πρωτοδικείων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς, τροποποιουμένου κατὰ τοῦτο τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΓΜΔ' νόμου.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου			Ἀθηνῶν	εἰς	27	αὔξησις 3.
»	»	»	Χαλκίδος	»	16	» 1.
»	»	»	Παρνασσίδος	»	13	» 3.
»	»	»	Ναυπλίου	»	29	» 4.
»	»	»	Καλαμῶν	»	24	ἐλατ. 5.
»	»	»	Τριπόλεως	»	32	αὔξησις 7.
»	»	»	Σπάρτης	»	24	» 4.
»	»	»	Κυπαρισσίας	»	12	» 12.
»	»	»	Πατρῶν	»	20	» 5.
»	»	»	Μεσολογγίου	»	24	» 2.
»	»	»	Ἠλείας	»	13	» 3.
»	»	»	Κερκύρας	»	11	» 1.

Εἰς 6'. δὲ ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς Κοινότητας νομοσχέδιον.

Ὁμοίως εἰς 6'. συζήτησιν τὸ περὶ διορισμοῦ Β'. ἀντεισαγγελέως εἰς τινα πρωτοδικεῖα.

Ὁμοίως εἰς 6'. συζήτησιν καὶ τὸ περὶ ἐπιμισθίου τῶν ἀναπληρωτῶν νομοσχέδιον.

Ὁμοίως εἰς 6'. συζήτησιν τὸ περὶ ἐγγυήσεως τῶν τελωνιακῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον.

Ὁμοίως εἰς 6'. συζήτησιν τὸ περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρ. 930 καὶ 932 τῆς Πολ. Δικονομίας νομοσχέδιον.

Ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὑπέβαλε τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Περὶ ἀπαλλαγῆς εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ πυροβληθέντος εἴτου εἰς τὸ ἐν Σύρῳ ἐργοστάσιον Α. Χειλᾶ.

2) Περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1857 ὑπὸ στοιχεῖον ΓΗ'. νόμου.

3) Περὶ προσθήκης Ἀρειοπαγιτῶν.

Ἐξ ὧν τὸ περὶ προσθήκης Ἀρειοπαγιτῶν θεωρηθὲν κατεπείγον ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς ἁ. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν. Ἔχουσι δὲ ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1835, ὅτε ἐστυπώθησαν τὰ ὑπάρχοντα δικαστήρια, τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶχεν ἕνα πρόεδρον, ἕνα ἀντιπρόεδρον καὶ πέντε δικαστάς, τὸ ἔτος 1837 προσετέθη εἷς ἔτι Ἀρεοπαγίτης.

Ἔκτοτε παρῆλθε σχεδὸν τεσσαρακονταετία καὶ μολονότι ἐπῆλθεν ὁ νόμος ΡΝΔ' τῆς 27 Ἰανουαρίου 1866 ὅστις προσέθηκεν εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς οὐσίας τῶν ὑποθέσεων μετὰ δευτέραν ἀναίρεσιν, ἐπραγματοποιήθη ἡ ἕνωσις καὶ ἡ δικαστικὴ ἀρμονίωσις τῆς Ἑπτανήσου, προσετέθησαν ἐν τῷ λοιπῷ Βασιλείῳ ἓν ἔτι ἐφετεῖον, τρία πρωτοδικεῖα καὶ πλεῖστα εἰρηνοδικεῖα, καὶ ἐν γένει ἡ πρόοδος τοῦ τόπου καὶ αἱ ἔνδικοι σχέσεις ἀνεπτύχθησαν εἰς βαθμὸν μὴ ἐπιτρέποντα οὔτε τὴν σύγκρισιν μεταξὺ τῶν δύο ἐποχῶν, εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου οὐδεμία ἐγένετο προσθήκη δικαστῶν. Ἐντεῦθεν δὲ ὅτι καὶ ἂν κατεβλήθη καὶ καταβάλλεται προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου παρατηρουμένη σπουδαία αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, ἐπὶ βλάβῃ μεγάλων τῆς κοινωνίας συμφερόντων.

Ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἀνεγνωρίσθη πρὸ πολλοῦ καὶ μάλιστα κατὰ τὸ ἔτος 1872 ἐνεκρίθη καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πίστωσις διὰ τὴν προσθήκην τεσσάρων

Ἀρεοπαγιτῶν, ἥτις ὅμως δὲν ἐπραγματοποιήθη διὰ τὴν ἔλλειψιν εἰδικοῦ νόμου ἐπιτρέποντος τὴν προσθήκην ταύτην.

Ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν νὰ θεωρήσῃ ὡς κατεπείγουσαν τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου περὶ προσθήκης τριῶν Ἀρεοπαγιτῶν καὶ χορηγήσεως τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο διὰ τὸ τρέχον ἔτος πιστώσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1875.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προσθήκης τριῶν Ἀρεοπαγιτῶν.

Ἄρθρον 1. Εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου προστίθενται τρεῖς ἔτι ἀρεοπαγῖται, φυλαττομένων ἀμετακινήτων τῶν περὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ διατάξεων.

Ἄρθρον 2. Πρὸς τοῦτο χορηγεῖται διὰ τὸ τρέχον ἔτος πίστωσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐκ δραχμῶν 20,250 ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. 1 ἄρθρου 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1875.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τοῦ νόμου τῆς 29 Ἰανουαρίου 1849 διῃρέθησαν τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰς τέσσαρας τάξεις καὶ ὡρίσθη ἡ τάξις ἑκάστου τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπαρχόντων, διὰ δὲ τοῦ νόμου ΥΗ' τῆς 28 Μαΐου 1857 ἐπετράπη ἡ διὰ Β. Διατάγματος σύστασις νέων εἰρηνοδικείων καταστασομένων εἰς μίαν τῶν ἐν τῷ νόμῳ τοῦ 1849 ἀναφερομένων τεσσάρων τάξεων. — Ἀλλ' ὁ τελευταῖος οὗτος νόμος καίτοι χορηγῶν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν πλήρες τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως νέων εἰρηνοδικείων, κατὰ τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας, εἴτε ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐκ τοπικῶν λόγων, κατεδείχθη ἐκ τῆς πείρας ἀνεπαρκὴς, καθόσον α') Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συσταθῶσι δυνάμει αὐτοῦ ἀντὶ εἰρηνοδικείων εἰδικὰ πταισματοδικεῖα, ἐν ᾧ αἱ ἀναγκαῖαι τῆς τε πταισματικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀναιρετικῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτοῦσιν εἰς τινας πόλεις μᾶλλον τὴν σύστασιν εἰδικῶν πταισματοδικείων, καὶ περὶ τούτου ὄχι μόνον ἐκθέσεις τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν συνεχῶς ὑποβάλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ αἰχαὶ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων. β') Ἀφοῦ ἡ τάξις τῶν κατὰ τὸ 1849 ὑπαρχόντων εἰρηνοδικείων, ὡρίσθη διὰ νόμου οὐδέποτε δύναται νὰ ἐπέλθῃ νομίμως μεταβολὴ εἰς αὐτὴν διὰ Β. Διατάγματος, ἕνεκα δὲ τῶν δυσχερειῶν αἵτινες ἀπαντῶνται εἰς τὸν ἐκάστοτε καταρτισμὸν εἰδικοῦ νόμου περὶ τοιούτων μεταβολῶν μένουσιν ὡς εἰρηνοδικεῖα Β' καὶ Γ' τάξεως καὶ εἰς πρωτευούσας νομῶν καὶ ἄλλας πόλεις εὑρεθέντα, ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτοῦσι νὰ τοποθετῶνται εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα ταῦτα οἱ ἱκανώτεροι καὶ ἀρχαιότεροι τῶν εἰρηνοδικῶν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου καθίσταται ἀδύνατος ἡ συντήρησις καὶ ἡ προσήκουσα ἀμοιβὴ αὐτῶν ἕνεκα τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῆς μισθοδοσίας καὶ τῆς γνωστῆς ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπερτιμήσεως πάντων τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως· καὶ γ') ἕνεκεν ἀτελείας τοῦ εἰρημένου νόμου μένει ἀναμφισβητουμένων ἂν διὰ Διατάγματος δύναται νὰ γείνῃ μεταβολὴ εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὑπαρχόντων εἰρηνοδικείων, ἐν ᾧ τοιαύτη ἀνάγκη ὑπαγορευμένη ἐκ τῆς παροχῆς εὐκολιῶν εἰς τοὺς κατοίκους διὰ τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς εἰρηνοδικεῖα ὅσον ἔνεστι πλησιέστερα εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῶν πολλάκις παρουσιάζεται, γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι δῆμοι ὁλόκληροι καὶ χωρία ὑπάγονται ἤδη εἰς εἰρηνοδικεῖα ὧν ἡ ἕδρα ἀπέχει πολλὰς ὥρας, ἐν ᾧ ἐγγύτερον αὐτῶν εὑρίσκονται ἄλλα εἰρηνοδικεῖα.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀποβαίνει ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ τροποποίησις καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ νόμου τῆς 28 Μαΐου 1857 καὶ πρὸς τοῦτο συνέταξα τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον νόμου ὅπερ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Μαρτίου 1875.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς Γόρτυνος
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 Μαΐου 1857 ὑπὸ στοιχ. ΥΗ'. Νόμου.

Ὁ ἀπὸ 28 Μαΐου 1857 ὑπὸ στοιχ. ΥΗ'. Νόμος μεταρρυθμίζεται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ εἰς τὸ μέλλον συσταινόμενα εἰρηνοδικεῖα, ἢ εἰδικὰ πταισματοδικεῖα κατατάσσονται διὰ τοῦ περὶ συστάσεως αὐτῶν Β. Διατάγματος εἰς μίαν τῶν τεσσάρων τάξεων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ Νόμῳ ΠΙΖ΄, τῆς 29 Ἰανουαρίου 1849, ἀλλὰ διὰ νὰ συστηθῇ νέον εἰρηνοδικεῖον ἢ εἰδικὸν πταισματοδικεῖον πρέπει νὰ προηγηθῇ σύμφωνος γνωμοδότησις τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων τῶν πρωτοδίκων καὶ τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρον 2

Ἡ κατάργησις εἰρηνοδικείων ἢ εἰδικῶν πταισματοδικείων ὡς καὶ πᾶσα μεταβολὴ εἰς τὴν περιφέρειαν, τὴν τάξιν ἢ τὴν ἕδραν αὐτῶν ἀποφασίζεται διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γνωμοδοτήσει τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ εἰδικοὶ πταισματοδίκαι θέλουσι δικάζει τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν, τῇ ὁριζομένῃ διὰ τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ πταισματοδικείου Β. Διατάγματος, πραττόμενα πταίσματα· πᾶσαι δὲ αἱ περὶ εἰρηνοδικείων κείμεναι διατάξεις, αἱ μὴ ἀναγόμεναι εἰς μόνην τὴν πολιτικὴν καὶ ἐμπορικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ πταισματοδικείου. Ἰδίως δὲ θέλει εἶσθαι ὁ πταισματοδίκης καὶ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 17 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 187ϛ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς Γόρτυνος

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὴν σημβᾶσαν τῇ 16 Αὐγούστου παρελθόντος ἔτους πυρπόλησιν τοῦ ἐν Σύρῳ ἀτμοκινήτου ἐργοστασίου τῶν κ. κ. Α. Χειλᾶ καὶ Σ. ἀπωλέσθη καὶ ὁ ἀποταμιευμένος ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ ἀτμομύλου τούτου σῖτος, τὸν ὁποῖον οἱ βιομήχανοι οὗτοι πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐργοστασίου των εἶχον εἰσαγάγει ἐκ διαλειμμάτων, μέρος μάλιστα αὐτοῦ μόλις εἶχεν ἀποβιβασθῇ.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ζημία ἥτις ἐπῆλθεν εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο εἶναι σπουδαιοτάτη ὑπολογιζομένη περὶ τὰς 120 χιλιάδας δραχμῶν, ἴδιον ἀπολύτου δικαιοσύνης θεωρεῖται νὰ μὴν ἐπιβαρυνθῇ ἡ θέσις τῶν ζημιωθέντων βιομηχάνων καὶ μὲ τὰ καθυστερούντα εἰσαγωγικὰ τέλη τοῦ σίτου, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς χιλ. 484,000 τὰ δὲ τελώνια εἰς δραχμὰς 8,680

καὶ πρὸς τοῦτο ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαρτίου 1875.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
βουλευτὴς ἐκ Γόρτυνος.
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ μὴν εἰσπράξῃ τὸ ἐκ δραχμῶν ὀκτὼ χιλιάδων ἑξακοσίων ὀγδοήκοντα εἰσαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τετρακοσίων ὀγδοήκοντα τεσσάρων χιλιάδων ὀκάδων ξενικοῦ σίτου ἐναποτεθειμένου ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ πυρποληθέντος κατὰ τὸν Αὔγουστον παρελθόντος ἔτους ἐν Σύρῳ ἀτμοκινήτου ἐργοστασίου τοῦ Α. Χειλᾶ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαρτίου 1875.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Βουλευτὴς ἐκ Γόρτυνος
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Εἰς ϛ΄. δὲ συζήτησιν καὶ ἀνάγνωσιν ἐγένετο δεκτὸν κατ᾽ ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστων πλοίων νομοσχέδιον.

Ὁμοίως εἰς ϛ΄. συζήτησιν τὸ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν νομοσχέδιον.

Ὁμοίως εἰς ϛ΄. συζήτησιν τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 981 τῆς Πολ. Δικονομίας νομοσχέδιον.

Ὁμοίως εἰς ϛ΄. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ᾽ ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν νομοσχέδιον, σταλείσης εἰς τύπωσιν τῆς ἐπ᾽ αὐτοῦ ὑποβληθείσης τροπολογίας ὑπό τινος ἐξ Αἰγίου βουλευτοῦ.

Ὁμοίως εἰς ϛ΄. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κα᾽ ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀζιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ.

Εἰς ά. δὲ συζήτησιν καὶ ἀνάγνωσιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ δικαιώματος ὑποθήκης τοῦ καταστήματος Βασιλειάδου.

Εἰς ϛ΄. δὲ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου κτλ.

Εἰς ἀ. δὲ ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ περὶ ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων.

Εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν τὸ περὶ φορολογίας τῶν δήμων ἐν Κερκύρᾳ νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ ἀναγνωσθέντα τὰ πρακτικὰ διὰ τὸ κατεπείγον ἐπεκυρώθησαν καὶ ὑπεγράφησαν προσηκόντως.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Στεφανίτσης,
Α. Βασιλείου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῆς 27 *Μαρτίου* 1875.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ 90 βουλευτῶν εὑρεθέντων παρόντων περὶ ὥραν 5 Μ. Μ. ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Εἰσήχθησαν κατόπιν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Κυθήρων τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ λιμένος Σύρου ἀπὸ παντὸς τελωνιακοῦ καὶ λιμενικοῦ δασμοῦ ἐλευθερίας τοῦ λιμένος Σύρου.

2) Περὶ διορισμοῦ εἰς τὰς χρευούσας θέσεις δικηγόρων ἢ πτυχιούχων.

3) Περὶ χορηγίας πεντήκοντα χιλ. δραχμῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ λιμένος Διακοφτίου Κυθήρων πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας· καὶ

4) Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ ἐφέσεων διατάξεων τῆς Πολ. Δικ. ἅτινα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ὁ λιμὴν Σύρου κηρύσσεται ἐλεύθερος παντὸς δασμοῦ τελωνιακοῦ ἢ λιμενικοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἐγκεκριμένου ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἑρμουπόλεως ψηφισθῶσι νέοι δημοτικοὶ φόροι ἀντικαταστήσοντες τοὺς καταργηθησομένους δημοσίους καὶ δημοτικούς, τελωνιακοὺς καὶ λιμενικοὺς δασμούς, καὶ ἀφ' οὗ δοθῶσιν ἀποχρώσαι ἐγγυήσεις ὅτι τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους μέλλει εἰσπράττειν ὅσα ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν τελωνιακῶν καὶ λιμενικῶν δασμῶν μέλλει στερηθῆναι.

Τὸ ποσὸν, ὅπερ συνεπείᾳ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ὀφείλει νὰ

καταβάλῃ ὁ Δῆμος Ἑρμουπόλεως εἰς τὸ Δημόσιον, κανονισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Μαρτίου 1875.

Σ. Ι. Κασιμάτης, Ἀντώνιος Πετρίτσης, Π. Σεβαστόπουλος, Κ. Ἐμπειρίκος.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

1) Εἰς τὰς ἤδη χρευούσας ἅμα δὲ καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ μέλλοντι χρευούσας θέσεις εἰρηνοδικῶν οὐδεὶς διορίζεται ἐὰν μὴ διετέλεσεν ἐπὶ ἓν ἔτος δικηγόρος παρά τινι τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων ἑρῶν δίπλωμα τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

2) Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν, περιέχουσαν δύω τοὐλάχιστον Εἰρηνοδικεῖα συνιστᾶται ἓν δικαστήριον Πρωτοδικῶν, συγκείμενον ἐξ ἑνὸς Προέδρου, δύω Πρωτοδικῶν, ἢ δύω ἐμμίσθων Παρέδρων, ἑνὸς Εἰσαγγελέως καὶ ἑνὸς γραμματέως. Μόνον μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων δύναται ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ καταστήσῃ τμῆμα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς Πρωτευούσης τὸ ἐπαρχιακὸν Πρωτοδικεῖον· τότε δὲ τὸ τμῆμα τοῦτο σύγκειται ἐξ ἑνὸς ἀντιπροέδρου, δύω δικαστῶν, ἑνὸς Ἀντεισαγγελέως καὶ ἑνὸς ὑπογραμματέως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι περιττή, ἐὰν ἦναι προφανὲς εὐχερέστερον εἰς τοὺς διαφόρους δήμους νὰ προσέρχωνται εἰς τὸν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ παρὰ εἰς τὴν τῆς ἐπαρχίας.

3) Τὰ δικαστήρια τῶν Πλημμελειοδικῶν σύγκεινται εἰς μὲν τὰς πρωτευούσας Νομοῦ ἐκ τοῦ Προέδρου, δύω δικαστῶν, τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως· εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας ἐκ τοῦ Προέδρου, δύω δικαστῶν ἢ δύω ἐμμίσθων Παρέδρων, τοῦ Εἰσαγγελέως.

4) Εἰς μὲν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους προστίθενται δύω ἀντιπρόεδροι, τέσσαρες Πρωτοδίκαι καὶ δύω Ἀντεισαγγελεῖς εἰς δὲ τὴν πρωτεύουσαν Κερκύρας, εἰς Πάτρας καὶ εἰς Σύρον ἀνὰ εἷς ἀντιπρόεδρος, δύω δικασταὶ καὶ εἷς Ἀντεισαγγελεύς, ἵνα δι' αὐτῶν σχηματισθῶσιν εἰς μὲν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους τρία τμήματα Πρωτοδικῶν, εἰς δὲ τὴν Κέρκυραν, Πάτρας καὶ Σύρον ἀνὰ δύω.

5) Εἰς πᾶσαν ἕδραν Νομοῦ συνιστᾶται ἓν Ἐφετεῖον, συγκείμενον ἐξ ἑνὸς Προέδρου καὶ δύω δικαστῶν ἑνὸς Εἰσαγγελέως καὶ ἑνὸς γραμματέως. Εἰς νομοὺς περιέχοντας τέσσαρας τοὐλάχιστον ἐπαρχίας, προστίθενται εἰς ἀντιπρόεδρος δύω δικασταὶ καὶ εἷς ἀντεισαγγελεὺς ἵνα δι' αὐτῶν τὸ Ἐφετεῖον ἔχῃ καὶ δεύτερον

τμῆμα. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους προστίθενται δύω ἀντιπρόεδροι καὶ τέσσαρες δικασταὶ καὶ δύω Ἀντεισαγγελεῖς ἵνα, σχηματισθῶσι τρία τμήματα.

6) Ὁ Ἄρειος Πάλος σύγκειται ἐξ ἑνὸς Προέδρου τεσσάρων Ἀρεοπαγιτῶν, ἑνὸς Εἰσαγγελέως καὶ ἑνὸς γραμματέως.

Προστίθενται δὲ δύω ἀντιπρόεδροι καὶ ὀκτὼ Ἀρεοπαγῖται καὶ δύω Ἀντεισαγγελεῖς, ἵνα δι' αὐτῶν σχηματισθῶσι τρία ἐν τῷ ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ τμήματα.

7) Οἱ ἀντιπρόεδροι ἁπάντων τῶν δικαστηρίων λαμβάνουσιν ἐπιμίσθιον ἐκ δραχ. 75 κατὰ μῆνα.

8) Ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν καταδικασθεὶς εἰς ποινὴν φυλακίσεως, ὑπερβαινούσης τοὺς ἓξ μῆνας, δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν καταδικαστικὴν ταύτην ἀπόφασιν.

Ἡ ἔκκλησις ἔχει ἀναστολτικὴν δύναμιν· γίνεται δὲ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἐντὸς τῆς προθεσμίας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 355 τῆς Ποιν. Δικονομίας, καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν εἰς οὗ ὑπάγονται οἱ Πλημμελειοδικαι. Ἡ ἔκκλησις μετὰ τῶν ἐγγράφων ἀποστέλλεται παραχρῆμα πρὸς τὸν παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέα, καὶ εἰσάγεται παρ' αὐτοῦ ἀνυπερθέτως πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου, δημοσίᾳ συνεδριάζοντος.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐφέσεως συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθ. 357 καὶ 358 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

9) Πᾶς νόμος ἀντιβαίνων εἰς τὸν παρόντα καταργεῖται.

10) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ προκαλέσῃ τὴν χορήγησιν τῆς ἀπαιτουμένης ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Μαρτίου 1875.

Σ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ,
Βουλευτὴς ἐκ Κυθήρων.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ λιμένος Διακοφτίου τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν, χρησιμευσουσῶν πρὸς ἔγερσιν προκυμαίας καὶ κατασκευὴν ὁδῶν ἀγουσῶν ἀπὸ Διακοφτίου εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν δύω δήμων, ἀφ' οὗ τὰ δημοτικὰ

Συμβούλια τῶν δήμων τούτων ψηφίσωσιν ὅτι ἀλληλεγγύως ὑπόσχονται νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ῥηθὲν ποσὸν εἰς ὀκτὼ ἴσας ἐτησίας δόσεις.

Ἐν Ἀθήναις, 26 Μαρτίου 1875.

Σ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ,
Βουλευτής.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ὁ συντάξας τὴν ἡμετέραν Πολιτικὴν Δικονομίαν κ. Μάουερ προφανῶς ἐσκόπει κατὰ μίμησιν τοῦ κοινοῦ Γερμανικοῦ δικαίου (τοῦ κηρύσσοντος αὐτοδικαίως ἐκτελεστὰς ἁπάσας τὰς προδικαστικὰς ἀποφάσεις, καὶ περ δεκτικὰς οὔσας ἐφέσεως, ἅμα δὲ καὶ ἁπάσας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐμπορικὰς) νὰ θεσπίσῃ καὶ παρ' ἡμῖν τὸν κανόνα τοῦτον τοῦ κοινοῦ Γερμανικοῦ δικαίου, καὶ παρ' διαφέροντος τοῦ κανόνος, ὅστις ἰσχύει ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ, καὶ ὅστις κηρύσσει ἀνεκλήτους, καὶ ἐπομένως ἐκτελεστὰς τὰς προδικαστικὰς ἀποφάσεις ἁπάσας, καὶ τοῦ ἰσχύοντος παρὰ Γάλλοις ἑτέρου κανόνος, καθ' ὃν τῶν ἐφεσίμων ἀποφάσεων ἐκτελεστοὶ εἰσὶ μόνον αἱ κηρυχθεῖσαι ὡς τοιαῦται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ὑπὲρ οὗ ἔστιν ὅπως γενέσθαι παρ' ἡμῖν, ἀφοῦ ὁ σχεδιάσας ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ ἄλλον κανόνα νομοθέτης δὲν τὸ περιέλαβεν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀποφάσεων, ἃς δύναται νὰ κηρύξῃ προσωρινῶς ἐκτελεστὰς ὁ δικαστής.

Τὸ ἄρθρον 185 τῆς Πολ. Δ. εὐκρινῶς χαρακτηρίζει τὰς προδικαστικὰς ἁπάσας ὡς αὐτοδικαίως ἐκτελεστάς· ἐν τούτοις ἡ νομολογία τῶν Δικαστηρίων οὐδέποτε ἠρμήνευσε δεόντως τὴν θεμελιώδη ταύτην διάταξιν, διότι εἰς τὰς περὶ ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως διατάξεις δὲν ἐξηρέθησαν ῥητῶς αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὴν ἔλλειψιν σαφοῦς τινος ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διαδικαστικοῦ κανόνος ἡ διοίκησις ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων καθίσταται πλημμελής, ἀναγκαιότατόν ἐστι τὸ ἐνισχύσειν τὸ αὐτοδικαίως ἐκτελεστὸν ἁπασῶν τῶν προδικαστικῶν ἀποφάσεων, καὶ ἀνεξαιρέτως ἁπασῶν τῶν ἐμπορικῶν διὰ τῶν ἑξῆς διατάξεων.

«Ἐν τέλει τοῦ ἄρθ. 506 τῆς Πολ. Δικον. προστίθενται τὰ ἑξῆς·

Αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἅπασαι εἶναι αὐτοδικαίως ἐκτελεσταί, κατὰ τὸ ἄρθ. 185 Πολ. Δικονομίας.»

Εν τέλει δὲ τοῦ ἄρθρ. 763 Πολ. Δικον. προστίθενται τὰ ἑξῆς·

«Τὰ ἀνωτέρω ἀναστολτικὰ καὶ μεταβιβαστικὰ ἀποτελέσματα δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς προδικαστικὰς ἀποφάσεις, αἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρ. 185 Πολ. Δικον. εἰσὶν ἅπασαι αὐτοδικαίως ἐκτελεσταί.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαρτίου 1875.

Σ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.
βουλευτής.

Ἀνεκοινώθη εἶτα ἔγγραφον παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ Ναυπλίας Μ. Ἀντωνοπούλου, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν παραίτησιν.

Ἀναγνώσθη κατόπιν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Κρατῶν· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ ἐν Βέρνῃ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) π. ε. συνομολογηθεῖσα Διεθνὴς Ταχυδρομικὴ Σύμβασις, ἐξ ἄρθρων 20 συγκειμένη, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρωτόκολλον, καὶ ὧν τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἐπὶ τῇ προτάσει πολλῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συνεκκαμινεύσεως τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου νομοσχεδίου εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέπτυξε τὰ κατὰ τὴν ἑταιρίαν καὶ τὰς ζημίας, ἃς ὑπέστησαν διάφοροι γενόμενοι θῦμα κερδοσκοπικῶν ἐνεργειῶν, ὅτι τοιαύτη κατάστασις ὤφειλε νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις προνοοῦσα καὶ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους προεβῆ εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς παρ' αὐτοῦ ὑποβαλλομένης τροπολογίας ἐπὶ τῆς συμβάσεως ἐν ᾗ ὅμως ἐτέθη ὅρος, καθ' ὃν ἡ Κυβέρνησις δικαιοῦται κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ κάμνῃ νομοθετικῶς ἀναθεώρησιν αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου.

Ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς τροπολογίας ταύτης ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέπτυξε τὰς οὐσιωδεστέρας αὐτῆς διατάξεις· ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη παμψηφεὶ κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ ἐπικυρώσεως αὐτῆς νομοσχεδίου προστεθεισῶν μετὰ τὴν λέξιν «συνομολογηθεῖσα» τῶν λέξεων «καὶ προτάσει μὲν τῆς ἑταιρίας, ἐγκρίσει δὲ τῆς Κυβερνήσεως τροπολογηθεῖσα» ἔχει δὲ οὕτω·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα καὶ προτάσει μὲν τῆς Ἑταιρίας, ἐγκρίσει δὲ τῆς Κυβερνήσεως τροπολογηθεῖσα σύμβασις περὶ συνεκκαμινεύσεως τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων, ἐξ ἄρθρων 7 συγκειμένη καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται·

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων διὰ διαγεγραμμένας καὶ κεκλεισμένας χρήσεις.

Εἰς γ'. δὲ ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ διορισμοῦ β'. ἀντεισαγγελέως εἰς τινα πρωτοδικεῖα, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις Ναυπλίου, Τριπόλεως, Καλαμῶν, Σπάρτης, Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Χαλκίδος δύναται νὰ διορισθῇ καὶ δεύτερος Ἀντεισαγγελεύς.

Ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπιμισθίου τῶν ἀνακριτῶν· ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 234 τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων μεταρρυθμίζεται ὡς ἑξῆς.

Οἱ τακτικοὶ ἀνακριταὶ λαμβάνουσι μηνιαίου ἐπιμισθίου δραχμῶν 25—30.

Τὸ ποσὸν τοῦ πλήρους ἐπιμισθίου προσδιορίζεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἐξαμηνίας, εἰδικῶς δι' ἕκαστον τῶν ἀνακριτῶν, διὰ Β. Διατάγματος, προηγουμένης ὅμως πάντοτε ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν ἐφετῶν περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνακριτοῦ, προσαρτωμένης εἰς τὸ Β. Διάταγμα.

Διά Β. Διατάγματος, κατά τόν αὐτόν τρόπον ἐκδιδομένου, δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἡ πληρωμὴ ἐπιμισθίου εἰς ἀνακριτὴν ὅτι ἐλλείψιν τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας ἢ ἀκριβείας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, λαμβανομένων πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν τοῦ τε ἀριθμοῦ καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν διεξαχθεισῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακρίσεων καὶ τῶν διαταχθεισῶν, ἔναπεν ἀπλείονος τῆς ἀνακρίσεως ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀνακριτοῦ, περαιτέρω ἀνακρίσεων διὰ ἐνυπογράφων τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικείων ἢ τῶν ἐφετῶν.

Ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγγυήσεως τῶν τελῶν, καὶ λοιπῶν ὑπολόγων, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ τὸ ποσὸν τῆς παρ' ἑκάστου Τελώνου, Ὑποτελώνου, Ἀλαποθηκαρίου καὶ παντὸς ἄλλου διαχειριστοῦ δημοσίας περιουσίας, πλὴν τῶν Ταμιῶν, δοτέας ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητον περιουσίαν, χρήματα ἢ χρεώγραφα δημόσια τῶν ἀπὸ τοῦ 1862 συνομολογηθέντων δανείων, ἢ εἰς μετοχὰς τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 17 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1833 περὶ διοικήσεως τῶν ἐθνικῶν ἁλυκῶν, καὶ ἡ τοῦ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1864 περὶ ἐφαρμογῆς τῆς τελωνιακῆς κλπ. νομοθεσίας ἐν Ἑπτανήσῳ Β. Διαταγμάτων ἀναφερόμεναι παραβάσεις διακρίνονται κατὰ τὰς περὶ ἁλοπωλείων διατάξεις ὑπὸ τὰς ἁρμοδίας Τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἐπιβαλλομένου εἰς τὸν παραβάτην τὸ διπλοῦν τιμῆς τοῦ ἅλατος.

Ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστων πλοίων, τροποποιηθέντος μόνον, ἀντὶ «Ἐθνικῆς Τραπέζης» εἰς «Κεντρικὸν Ταμεῖον» ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν νὰ ἐκποιήσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους νόμου, τὰ ἄχρηστον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ ὑλικὸν τοῦ πολέμου.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως εἰσπραχθησόμενον ποσὸν κατατεθήσεται εἰς τὸν Ἐθνικὸν Τραπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ

διατεθήσεται παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου πρὸς ἀγορὰν ὁπλισμοῦ νέου συστήματος.

Ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 930 καὶ 932 τῆς Πολ. Δικονομίας, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ ἄρθρα 930 καὶ 932 τῆς πολιτικῆς δικονομίας τροποποιοῦνται οὕτως·

Ἄρθρον 930. Εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα ἢ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδεικτηρίων ἐγγράφων καὶ, ἂν τὰ κατασχεθέντα ἔχουν ἀντικείμενα κινητὰ πράγματα, ἀκριβὴς κατάλογος καὶ ἀκριβὴς γενομένη ὡς ἔγγιστα ἐκτίμησις αὐτῶν.

Ἔγγραφα δημόσια ἢ καὶ ἰδιωτικὰ, ἔχοντα χρονολογίαν, δύνανται νὰ προσαγθῶσι καὶ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ἐναντίον της δηλώσεως ἀνακοπῆς τοῦ κατασχόντος.

Ἐὰν μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκωνται πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν, πράττονται, ἐὰν ὁ τρίτος συναινῇ, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ἀναφερόμενα.

Ἄρθρον 932. Ὁ κατασχὼν δύναται ν' ἀναιρέσῃ τὴν δήλωσιν καὶ νὰ διαρριλονεικήσῃ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῆς· ἀλλὰ τὴν ἀνακοπήν του ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως καὶ γίνεται περὶ αὐτῆς, ὡς περὶ συνοπτικῆς δίκης συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἁρμοδίου Δικαστηρίου. Κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν ταύτην δίδεται ψυχὸν καὶ ὁ προσευχθεὶς ὅρκος (ἄρθρ. 929). Ἡ προθεσμία τῶν 30 ἡμερῶν παρεκτείνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐὰν ἡ δήλωσις δὲν διαρριλονεικηθῇ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἔχει καλῶς τὸ πρᾶγμα καὶ δὲν γίνεται περαιτέρω διαδικασία ὡς πρὸς τὸν τρίτον.

Ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν νομοσχέδιον, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1874 νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν εἰς Ἐρέτριαν τίθενται ἐν ἰσχύι ἐπὶ μίαν

ἔτι πενταετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρων καὶ σύνολον τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ τῶν οἰκονομ. ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ νομοσχέδιον, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ Ναυτικοῦ εἰσὶν ἐν καιρῷ εἰρήνης κατ' ἀνώτατον ὅρον οἱ ἑξῆς.

1. Ἀνώτερος ἀρχιφροντιστής.
1. Ἀρχιφροντιστής.
5. Φροντισταί.
8. Ὑποφροντισταί.
20. Ἀνθυποφροντισταί.
16. Λογισταί.

Ἄρθρον 2. Πᾶσα διάταξις καθιστῶσα εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσα καταργεῖται.

Προὐτέθη εἶτα εἰς γ'. συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 981 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐπὶ ταύτῃ λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Λεβαδείας παρετήρησεν, ὅτι διὰ νὰ ἐπέλθῃ τροποποίησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τῆς Πολ. Δικονομίας, εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθῇ ἡ πρότασις ὡριμώτερον, διότι ἄλλως δυνάμεθα νὰ περιέλθωμεν εἰς ἀντινομίαν σοβαρὰς ἐχούσαν συνεπείας. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐπρότεινε τὴν ἀναβολήν, ἀφ' οὗ μάλιστα δὲν κατεπείγει.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ἐκ Κυθήρων βουλευτής, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς προτάσεως ταύτης θέλει δώσει μεγίστην ἀξίαν εἰς τὰ ἐκπλειστηριαζόμενα κτήματα καὶ συνίστησε τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, ἥτις ἄλλως δὲν εἶναι τροπολογία τοῦ νόμου, ἀλλὰ προσθήκη.

Ἀντειπόντος δὲ ἑτέρου ὅτι ἂν γείνῃ δεκτὴ ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις θέλει ἐξουδετερωθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ὁ διαγωνισμὸς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ζητήσαντος τὴν ἀναβολήν, ὅπως γείνῃ ὡριμωτέρα ἐκείνης, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν.

Ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρων καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ δημοσίου κτλ. ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἡ παραγραφὴ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ Ἐκ-

κλησιαστικοῦ ταμείου, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ ΧΚΗ'. νόμος τῆς 25 Ἰουλίου 1861, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γίνεται ἀπαιτητὴ ἁπλῆ δόσις αὐτῶν.

Εἰς ά. δὲ ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ περὶ καταψηφίσεως εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας μηνυτὰς τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν δικαστικῶν ἐξόδων κτλ.

Εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν τὸ περὶ προσθήκης τριῶν ἀρειοπαγιτῶν νομοσχέδιον.

Ἐπίσης εἰς β'. συζήτησιν τὸ περὶ δικαιώματος ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ καταστήματος Βασιλειάδου.

Ἐπίσης εἰς β'. συζήτησιν ἡ πρότασις περὶ φορολογίας τῶν δήμων Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους.

Ἐπίσης εἰς β'. συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις νόμου περὶ καταναγκάσεως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, προστεθείσης τῆς λέξεως «καθαρῶς ἀπαιτητά».

Εἰς ά. δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις νόμου περὶ τροποποιήσεως 69 καὶ 70 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Εἰς ά. ἐπίσης ἀνάγνωσιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ Ἀστικοῦ Κώδικος κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον,

Κἀκήρυχθησαν εἶτα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια· 1) περὶ ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου ὑπὲρ τῆς ἐν Σύρῳ ὑελουργικῆς ἑταιρίας «ἡ Σιδών» 2) περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 425,000 τῆς χρήσεως 1874 καὶ 3) περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 23,275 τῆς χρήσεως 1875, σταλέντα εἰς τύπωσιν· ἔχουσι δὲ οὕτω·

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου ὑπὲρ τῆς ἐν Σύρῳ Ὑελουργικῆς Ἑταιρίας «Σιδών.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Ἡ ἀπό τινος ἀναπτυχθεῖσα τάσις πρὸς ἀποκατάστασιν διὰ μηχανικῶν ἐργοστασίων ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τινῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὑελουργίας. Ἤδη συνεστήθησαν τοιαῦτα ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν Σύρῳ διὰ συνεταιρισμοῦ. Καὶ ὑπόσχεται μὲν τρόπον τινὰ ἡ ἀρτιαύστατος αὐτὴ βιομηχανία ἀλλ' ὡς γνωστὸν τοιαῦτα καταστήματα κατὰ τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἐνεργείας αὐτῶν καὶ

μέχρι τῆς πλήρους ἀποκαταστάσεώς των δέονται ὑλικῆς ὑποστηρίξεως δυναμένης ἔνθεν μὲν ν' ἀντισταθμίσῃ τὴν ἐκ συναγωνισμοῦ πίεσιν, ἔνθεν δὲ τὴν ἐκ τῶν πρώτων καταβολῶν ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐπιχείρισιν. Ἡ τοιαύτη δὲ ὑποστήριξις ἀποβαίνει κατὰ μείζονα λόγον ἀναπόφευκτος παρ' ἡμῖν ὅπου δι' ἔλλειψιν εἰδικῶν πρὸς τοιαῦτα ἔργα πιστωτικῶν καταστημάτων τὰ ἰδιωτικὰ κεφάλαια δὲν φαίνονται εὐδιάθετα ἄνευ προφανοῦς πραγματικοῦ συμφέροντος.

Ἐντεῦθεν ὁρμωμένη ἡ διεύθυνσις τῆς ἐν Σύρῳ ὑελουργικῆς ἑταιρίας «Σιδὼν» ἐπεκαλέσθη τὴν ἀρωγὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συνομολογηθῇ ὑπὲρ αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ δημοσίου δάνειον μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων προσφέρουσα εἰς πρώτην ὑποθήκην τὴν ἀκίνητον αὐτῆς περιουσίαν μετὰ τοῦ ἐργοστασίου τῶν μηχανῶν καὶ τῶν παραρτημάτων ἅπαντα ἀξίας πλέον τοῦ διπλασίου πρὸς τὸ ζητούμενον δάνειον.

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ ἐμπέδωσιν τῆς βιομηχανίας, ἐξ ἧς ἀναντιῤῥήτως τὰ ἀποτελέσματα προσδοκῶνται εὐάρεστα ἐνέκρινε συμφέρον νὰ ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν, καὶ συνεπῶς παρεσκεύασε τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ δι' οὗ ἐπιτρέπεται νὰ δοθῇ ἡ ἐγγύησις τοῦ δημοσίου ὑπὲρ τῆς μνησθείσης ἑταιρίας πρὸς πραγματοποίησιν δανείου 100,000. ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτὸ εἰς πρώτην ὑποθήκην τότε ἐργοστάσιον, αἱ μηχαναί, τὰ παραρτήματα καὶ τὸ γήπεδον τῆς ἑταιρίας ἐκτάσεως 7,400 μέτρων.

Παρακαλῶ δὲ τὴν Βουλὴν ἵνα ἐκτιμῶσα τοὺς ὑπαγορεύοντας τὴν πρότασιν ταύτην λόγους σπεύσῃ εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβαλλομένου Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου ὑπὲρ τῆς ἐν Σύρῳ ὑελουργικῆς ἑταιρίας «Σιδὼν» πρὸς συνομολόγησιν δανείου ἐκ δραχ. 100,000.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐγγυηθῇ

ἐν ὀνόματι τοῦ δημοσίου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν Σύρῳ ὑελουργικῆς Ἑταιρίας «Σιδὼν» πρὸς πραγματοποίησιν δανείου μέχρι δραχ. ἑκατὸν χιλιάδων ἐπὶ τόκῳ 8 0|0 καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ἵνα ἡ ἐγγύησις αὕτη τοῦ δημοσίου ἐξασφαλισθῇ παρὰ τῆς ἑταιρίας δι' ἐγγραφῆς εἰς πρώτην ὑποθήκην τοῦτε ἐργοστασίου, τῶν μηχανῶν, τῶν παραρτημάτων καὶ τοῦ γηπέδου αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 425,000 τῆς χρήσεως 1874.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιψήφισιν σχέδιον νόμου, δι' οὗ κυροῦται ἡ χορηγηθεῖσα ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου Β. Διατάγματος ἐπὶ τῆς χρήσεως 1874 ἔκτακτος πίστωσις ἀναβιβαζομένη ἤδη εἰς δραχ. 425,000 πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκ τελεσιδίκων δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ ἐκ δικαστικῶν ἢ συμβολαιογραφικῶν συμβιβασμῶν πρὸς κατάργησιν δικῶν μέχρι τέλους τοῦ 1874 ὀφειλομένων.

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐθεωρήθη κατεπείγουσα ἡ χορηγία τῆς πιστώσεως ταύτης διὰ Β. Διατάγματος εἶναι προφανής. Διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν τούτων τὸ δημόσιον ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τόκου πρὸς τοὺς δικαιούχους 12 ἐπὶ τοῖς 0|0, καὶ δὲν ἦτο ὀρθὸν νὰ ἐπιβαρύνηται δι' αὐτοῦ, ἐνῷ τὰ χρήματα ἦσαν διαθέσιμα ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ τελευταίου δανείου, τὸ ὁποῖον ἐπιβαρύνει ἐπίσης διὰ τόκων τὸ δημόσιον.

Πέποιθα ἑπομένως ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἐγκρίνει τὸ ληφθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρον καὶ ἐπιψηφίσει τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Εἰς τὸ νομοσχέδιον ἐπισυνάπτονται τὸ Β. Διάταγμα ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου δυνάμει τῆς ὁποίας προεκλήθη.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Μαρτίου 1875.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 425,000 τῆς χρήσεως 1874.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Κυροῦται ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεῖσα ἔκτακτος πίστωσις ἐπὶ τῆς χρήσεως 1874 ἀναβιβαζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον «δικαστικαὶ ἀποζημιώσεις» εἰς βάρος τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἑξῆς ὑπουργείων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	δραχμάς	.....	10,000
» » τῆς Δικαιοσύνης	»	.....	24,000
» » τῶν Ἐσωτερικῶν	»	.....	115,000
» » » Ἐκκλησιαστικῶν	»	.....	13,000
» » » Στρατιωτικῶν	»	.....	90,000
» » » Ναυτικῶν	»	.....	17,000
» » » Οἰκονομικῶν	»	.....	126,000
	Τὸ ὅλον δραχ.		425,000

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Μαρτίου 1875.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 21 τρέχοντος μηνὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκ τελεσιδίκων δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ ἐκ δικαστικῶν ἢ συμβολαιογραφικῶν συμβιβασμῶν ἐπὶ καταργήσει δικῶν μέχρι τέλους τοῦ 1874, χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχ. τετρακοσίων δέκα χιλιάδων ἀριθ. 410,000 καταλογιζομένη ἐπὶ τῆς χρήσεως 1874 καὶ ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον «δικαστικαὶ ἀποζημιώσεις» τῶν διαφόρων ὑπουργείων, ἤτοι

Ὑπουργείου	Ἐξωτερικῶν	δραχ.	10,000
»	Δικαιοσύνης	»	20,000
»	Ἐσωτερικῶν	»	135,000
»	Ἐκκλησιαστικῶν	»	12,000
»	Στρατιωτικῶν	»	90,000
»	Ναυτικῶν	»	17,000
»	Οἰκονομικῶν	»	126,000
	Ἐν ὅλῳ	»	410,000

Ἄρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστωσις ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς προσεχοῦς συνόδου τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1875.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. Βούλγαρης, Ἰω. Δεληγιάννης, Β. Κ. Νικολόπουλος, Δ. Γρίβας, Δ. Τριγγέτας.

Συνέχεια τῶν πρακτικῶν συνεδριάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς 21 Ἰανουαρίου.

Συνεδρίασις Β'. Πρᾶξις 3.

Ἐξακολουθούσης τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, ἀνεγνώσθη ἡ ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 651. ἔκθεσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς προκαλεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου περὶ χορηγίας ἐκτάκτων πιστώσεων πρὸς ἐξόφλησιν τῶν μέχρι τέλους 1874, κατασταθεισῶν τελεσιδίκων δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ δικαστικῶν, ἢ συμβολαιογραφικῶν συμβιβασμῶν ἵνα ἀπαλαχθῇ τὸ δημόσιον τῆς πληρωμῆς διπλῶν τόκων· διότι αὗται ἀφ' ἑνὸς μὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰ ποσὰ τῶν πιστώσεων τῶν κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων δὲν ἐψηφίσθησαν ἔτι ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ τοι ὑπολογισθεῖσαι εἰς τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν δανείου, τοῦτο δὲν συνεπληρώθη ἕκτοτε ὁλόκληρον καὶ ἑπομένως τὸ δημόσιον ὑποβάλλεται εἰς τοὺς τόκους τῶν τε δικαστικῶν ἀπαιτήσεων καὶ τοῦ δανείου αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ προφανῶς ἡ ζημία τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς προκειμένης περιπτώσεως εἶναι σπουδαία, οὐδεὶς δὲ λόγος ὑπάρχει δικαιο-

λογῶν τὴν ἀναβολήν, ἀφοῦ αἱ εἰς δικαστικὰς ἀποφάσεις στηριζόμεναι ἀπαιτήσεις φέρουσαι πλήρη ἀναγνώρισιν εἰς οὐδένα δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι νέον ἔλεγχον ἀναγνωρίσεως, διὰ ταῦτα τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀποδεχόμενον τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐγκρίνει νὰ προαληθῇ Β. Διάταγμα περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως συμφώνως μὲ τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ πρὸς ἀπότισιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων ἐκ δρ. τετρακοσίων δέκα χιλιάδων διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους.

Τὸ Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Γ. Βούλγαρης.

Τὰ μέλη
Ἰω. Βαλασόπουλος,
Β. Κ. Νικολόπουλος,
Δ. Γρίβας,
Ι. Δηλιγιάννης,
Δ. Τριγγέτας.

Διὰ τὴν ἀντιγραφήν.

Ἀθῆναι, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1875.

Ὁ ἐκπληρῶν χρέη Γραμματέως παρὰ τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γραμματεύς
Ν. Βραχινός.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς χρήσεως 1875 ἐκ δραχμῶν 23,275

Πρὸς τὴν Βουλήν·

Κύριοι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου, δι' οὗ κυροῦται ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεῖσα ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1875 ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχ. 23,275 διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ καταστήματος τοῦ κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο συνωδεύεται διὰ τοῦ πρωτοτύπου Β.

Διατάγματος, τῆς πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς πρὸς αὐτὸ ἐκθέσεώς μου ὡς ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης· ἐν ταύτῃ δὲ ἐκτίθενται οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν χορηγίαν τῆς τοιαύτης πιστώσεως, ἣν παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπικυρώσῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Μαρτίου 1875.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 23,275 τῆς χρήσεως 1875.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου ε. ε. Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεῖσα ἔκτακτος ἐκ δραχμῶν εἴκοσι τριῶν χιλιάδων διακοσίων ἑβδομήκοντα πέντε, ἀριθμὸς 23,275, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1875, διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ καταστήματος τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Μαρτίου 1875.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός.
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 16, 17, 18 καὶ 19 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ πέμπτης μεσοῦντος ιαν. νὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς μεταρρύθμισιν καὶ ἐπαύξησιν τοῦ καταστήματος τοῦ ἐν Ἀθήναις Κακουργιοδικείου χορηγεῖται ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1875 ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν εἴκοσι τριῶν χιλιάδων διακοσίων ἑβδομήκοντα πέντε ἀριθ. 23,275, καταλογιζομένη εἰς ἴδιον κεφάλαιον «ἐπισκευὴ καὶ ἐπέκτασις καταστήματος Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν».

"Αρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστωσις θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς ἅμα συνελθούσης.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1875.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Συνεδρίασις Γ'. Πρᾶξις 4.

Πρακτικὰ συνεδριάσεων τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς 5 Φεβρουαρίου 1875.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀνεγνώσθη τὸ ἀπὸ 29 τοῦ λήξαντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 868 ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κ. ὑπουργοῦ, δι' οὗ ἐκτίθενται ἐν ἐκτάσει οἱ λόγοι, οἵτινες προκαλοῦσιν ἀναποδράστως τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑπάρχοντος ἐνταῦθα δημοσίου κτιρίου, ὅπερ χρησιμεύει ὡς κατάστημα τοῦ Κακουργιοδικείου διὰ τῆς καταλλήλου μεταρρυθμίσεώς του καὶ τῆς προσθήκης δευτέρου πατώματος κατὰ τὸ συνταχθὲν καὶ ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς Α. Μ. διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ι. Μ. Β. Διατάγματος σχέδιον, ὅπως καταστῇ εὐρύχωρον καὶ εὐπρεπὲς διὰ κατάστημα Κακουργιοδικείου τοῦθ' ὅπερ ἐπανειλημμένως παρίστησαν ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, τὸ δὲ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον Ἀττικῆς ηὐχήθη ἐν τῇ συνεδριάσει του τῆς 19 Δεκεμβρίου π. ε. ἵνα ληφθῇ ταχέως πρόνοια περὶ τοποθετήσεως τοῦ Κακουργιοδικείου ἐν καταλλήλῳ οἰκήματι) ὑπολογισθείσης τῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης εἰς δρ. 23,275 κατὰ τὸν συνταχθέντα ἐπίσης προϋπολογισμὸν καθόσον ἄλλως, τόγε νῦν ἔχον δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ δι' ὃν προώρισται σκοπὸν καὶ καθόσον ἡ ἐνοικίασις ἑτέρου οἰκήματος διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Κακουργιοδικείου καὶ δύσκολος εἶναι καὶ δαπάνην τριῶν χιλιάδων καὶ ἑξακοσίων δραχμῶν τοὐλάχιστον κατ' ἔτος θέλει ἀπαιτήσει καὶ προκαλέσει ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου δαπάνης.

Εἰς συμβούλιον ἀναγνωρίζον τὸ βάσιμον τῶν ἐκτεθειμένων λόγων περὶ τοῦ κατεπείγοντος καὶ ἀναποφεύκτου πραγματοποιήσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται, ἔργου, ἐνέκρινεν ἵνα προκληθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ἔκτακτος πίστωσις πρὸς ἔναρξιν αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ἀπολειπομένου εἰς τὸν διαληφθέντα κ. ὑπουργὸν νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν πρακτέων δεόντων.

Τὸ συμβούλιον.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Τὰ μέλη
Δ. ΓΡΙΒΑΣ.
Ι. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.
Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφήν.

Ἀθῆναι τῇ 5 Φεβρουαρίου 1875.

Ὁ ἐκπληρῶν χρέη γραμματέως παρὰ τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματεύς
Ν. Βραχνός.

Ἀριθ. 868.

Πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Τὸ χρησιμεῦον εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἐνταῦθα Κακουργιοδικείου ἰσόγειον δημόσιον κτίριον στερεῖται τῆς ἀπαιτουμένης εὐρυχωρίας καὶ εὐπρεπείας, εἶναι δὲ ὡς ἰσόγειον τοσοῦτον ὑγρόν, ὥστε πολλοὶ τῶν εὐϋπολήπτων πολιτῶν ἀποφεύγουσι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τοῦ ἐνόρκου ὁμολογοῦντες ὅτι πρωτιμῶσι τὴν ἐπικαλουμένην αὐτοὺς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ τῶν κινδύνων ὃν διατρέχει ἡ ὑγεία αὐτῶν ἐκ τῆς ἐπὶ πολλὰς ὥρας καὶ ἐνίοτε ἐπὶ ὁλόκληρον ἡμερονύκτιον διατριβῆς ἐν τῷ καθύγρῳ ἐκείνῳ τόπῳ· ἐν γένει δὲ ἀνάξιοπρεπὴς καὶ ἄτοπος εἶναι ἡ τοποθέτησις τοῦ Κακουργιοδικείου ἐν τῇ πρωτευούσῃ εἰς τοιοῦτον οἴκημα. Ἡ κατάστασις τοῦ κτιρίου τούτου πρὸ πολλοῦ ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἡ ἀνάγκη καταλλήλου καὶ εὐπρεποῦς καταστήματος διὰ τὸ ἐνταῦθα κακουργιοδικεῖον κοινῶς ὁμολογεῖται· τελευταίως μάλιστα οἱ ἔνορκοι τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν ὁμοφώνως παρέστησαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθήσῃ συνεδριάζον τὸ Κακουργιοδι-

κεῖον ἐν τῷ κτιρίῳ τούτῳ, τὸ δ' ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 19 Δεκεμβρίου π. ε. ὁμοφώνως ηὐχήθη ὅπως ληφθῇ ταχέως πρόνοια περὶ τοποθετήσεως τοῦ Κακουργιοδικείου ἐν καταλλήλῳ οἰκήματι.

Ταῦτα λαβὼν ὑπ' ὄψιν ἐφρόντισα καὶ συνετάχθη ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων σχέδιον καθ' ὃ διὰ καταλλήλου μεταρρυθμίσεως καὶ τῆς προσθήκης δευτέρου πατώματος δύναται νὰ μετασκευασθῇ τὸ ὑπάρχον κτίσιον εἰς εὐπρεπὲς καὶ εὐρύχωρον κατάστημα διὰ τὸ Κακουργιοδικεῖον δαπανωμένων πρὸς τοῦτο εἴκοσι τριῶν χιλιάδων καὶ διακοσίων ἑβδομήκοντα πέντε δραχμῶν κατὰ τὸν συνταχθέντα θετικὸν ὑπολογισμόν, καὶ τὸ σχέδιον τοῦτο ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. διὰ τοῦ ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν Β. Διατάγματος.

Ἡ ἐνοικίασις ἄλλου οἰκήματος διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Κακουργιοδικείου καὶ δύσκολος εἶναι καὶ δαπάνην τριῶν χιλιάδων καὶ ἑξακοσίων δραχμῶν τοὐλάχιστον κατ' ἔτος θέλει ἀπαιτήσει· θὰ καταντήσῃ δ' ἐγκαταλιμπανόμενον ὅπως ἔχει εἰς ἐντελῆ ἀχρηστίαν τὸ ὑπάρχον δημόσιον κτίριον, ὅπερ ἂν μεταβληθῇ κατὰ τὸ συνταχθὲν σχέδιον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς ἄλλο δημόσιον κατάστημα ὁπόταν ἀνεγερθῇ μέγαρον διὰ τὸ δικαστικὸν τῆς πρωτευούσης κατάστημα καὶ κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ μετενεχθῇ καὶ εἰς αὐτὸ καὶ τὸ Κακουργιοδικεῖον.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους παρακαλῶ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ κατεπεῖγον καὶ ἀναπόφευκτον τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἔργου καὶ ἀναθέσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ προκαλέσῃ διὰ Βασ. Διατάγματος κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου τὴν ἀπαιτουμένην ἔκτακτον πίστωσιν πρὸς ἔναρξιν αὐτοῦ.

Ἀθήνῃσι τῇ 29 Ἰανουαρίου 1875.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἀθήνῃσι, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1875.

Ὁ ἐπὶ τοῦ λογιστ. τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τμηματάρχης

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινων ἀναβληθέντος τοῦ περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ ῥητειῶν καὶ γαιῶν ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀγγειοπλαστείου Βολωνάκη.

Ἐπίσης εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀτελείας τοῦ πυρποληθέντος σίτου ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ ἐν Σύρῳ καταστήματος Χειλᾶ.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέντα τὰ πρακτικὰ αὐθωρεὶ διὰ τὸ κατεπεῖγον ἐνεκρίθησαν προσηλόντως.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Καστιμάτης.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Στεφανίτσης.
Α. Βασιλείου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π.

Τῆς 28 *Μαρτίου* 1875.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὑρεθείσης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 5 μ. μ. ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Εἰσήχθη τροπολογία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Πατρῶν ἔχουσα οὕτω.

Τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐν Πάτραις γηπέδων.

Τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ νομοσχεδίου ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν ἑξῆς·

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ΓΝΖ'. νόμου καταργοῦνται. ἡ δ' ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ βιβλία τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπ ὀνόματι τῶν ἰδιοκτητῶν ὁλικὴ ἔκθεσις, τὸ ἥμισυ τῆς ἀποίας ἐκρατεῖτο ὑπὸ τοῦ δημοσίου διὰ δικαίωμα ἐπιφανείας (νοβέλου) ἀναγνωρίζεται ὡς ἰδιοκτησία αὐτῶν, ἐχόντων τὸ δικαίωμα ν' ἀνταλλάξωσιν αὐτὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐγένετο αὕτη ὑπὸ τοῦ δημοσίου πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλων, ἢ κατελήφθη δι' οἰκοδομῆς τρίτων, ἢ δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ μείνωσιν εἰς τὴν ἀρχικὴν των ἰδιοκτησίαν.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 7ον νὰ τεθῇ τὸ ἑξῆς·

Ἄρθρον 8ον. Χορηγεῖται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἢ τοὺς νομί-

μῳ τίτλῳ ἐκδοχεῖς τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῶν ἀπὸ πόλεως Πατρῶν κειμένων γηπέδων, τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ βιβλία τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ δικαίωμα ν' ἀνταλλάξωσι τὰ ἐν τοῖς εἰρημένοις βιβλίοις οἰκόπεδά των, διὰ διαθεσίμων ἐθνικῶν, κειμένων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως, ἐφαρμοζομένων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τῶν ὅρων καὶ διατυπώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 1858 περὶ τῶν ἐν Πάτραις γηπέδων ΥΝΖ'. νόμου.

Ἄρθρον 9ον. Οἱ θέλοντες νὰ διατηρήσωσι τὰ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως γήπεδά των, λαμβάνουσι τῇ αἰτήσει των ἀναγνωριστήρια παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρον 10ον. Ἐὰν τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω καὶ κάτω πόλεως διαθέσιμα οἰκόπεδα δὲν ἐπαρκέσωσιν εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τὸ δημόσιον ἐπιμένων λαμβάνει ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῶν διαρρόρων, ἢ τοῦ νὰ παρέξῃ αὐτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξωσι τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα, ἅτινα κατόπιν ἤθελον σχεδιασθῆ ἐκ τῆς τυχὸν ἀποφασισθησομένης καὶ ἐγερθεσομένης προεκτάσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, τηρουμένης τῆς τοῦ κλήρου, οὗ ἔλαχεν ἕκαστος δικαιοῦχος.

Ἄρθρον 11ον. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐν τῇ παραλίᾳ γραμμῇ γηπέδων, ἐφ' ὧν διετάχθη δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1873 ἡ κατάργησις τῶν στοῶν, παραχωρεῖ δωρεὰν τὸ μέρος, ὅπερ κατεῖχον αἱ στοαί, ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, οἰκοδομήσωσι τοῦτο συμφώνως μὲ τὸ ἐγγεγραμμένον σχέδιον τῆς πόλεως.

Ἄρθρον 12ον. Οἱ ἐν τῇ θέσει Ἄρεια τῶν Πατρῶν οἰκοδομήσαντες οἰκίας, δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τὴν ἐκ νέου ἐκτίμησιν τῶν γηπέδων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀξίας, ἥντινα εἶχον ταῦτα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς καταλήψεως, καὶ τὴν συνεπεία τῆς ἐκτιμήσεως παραχώρησιν τῶν γηπέδων τούτων. Αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι ἐκτιμήσεις ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1875.

Οἱ Βουλευταὶ Πατρῶν
Ι. Δ. Αντωνόπουλος, Δ. Π. Πατρινός.
Γ. Τσαρτίδης.

Παρετήρησεν εἷς τῶν βουλευτῶν Κρανιαίας ὅτι ἂν ὁ χρόνος δὲν ἔλειπε, θὰ ἐσύσταινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν σύστασιν Πι-

στωτικῆς Τραπέζης ἐν Ἑπτανήσῳ, τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ τῆς σταφίδος, παρεκάλεσεν ὅμως αὐτήν, ἵνα μὴ συγχωνεύσῃ τὰ τῆς ὁδοποιΐας ταμεῖα, νὰ συστήσῃ δὲ καὶ ἕνα γραμματέα εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς ἐπαρχίας, μὴ ἐπαρκοῦντος τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς τὰς πολλὰς καὶ πολυπλόκους ὑποθέσεις.

Προὐτέθη εἶτα εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ προσθήκης τριῶν Ἀρειοπαγιτῶν.

Ἐπὶ τούτου εἷς μὲν ἐπρότεινε νὰ αὐξηθῇ ἡ προσθήκη εἰς ὅ Ἀρειοπαγίτας, ὅπως διαιρούμενος ὁ Ἄρειος Πάγος εἰς 2 τμήματα δύναται νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων. Ἄλλου δὲ ἀντικρούσαντος τὴν πρότασιν καὶ ὑποστηρίξαντος τὴν ἐκ τριῶν μόνον Ἀρειοπαγιτῶν προσθήκην ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὑπέβαλεν ὡς τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου καὶ 2 ἄρθρον ἔχουσαν οὕτω.

Ἄρθρον 2. Διὰ Β. Διατάγματος τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου θέλει διαιρεθῆ ἐφ' ἅπαξ εἰς δύω τμήματα καὶ θέλουσιν ὁρισθῆ αἱ ὑπαχθησόμεναι εἰς ἑκάτερον τῶν τμημάτων ὑποθέσεις, ὡς καὶ αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς θέλει δικάζει ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰς αὐτὸν εἰσαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων.

Ἐπομένως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον μὲ τὴν μεταβολὴν τῶν τριῶν Ἀρειοπαγιτῶν εἰς 5, μεθ' ὃ παρεδέχθη καὶ τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ ὡς 2 ἄρθρον, ὡς καὶ τὸ 2 τοῦ νομοσχεδίου γενόμενον τρίτον. Κατόπιν δὲ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον ὡς ἐτροποποιήθη ἔχον οὕτω.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου προστίθενται πέντε ἔτι Ἀρεοπαγῖται, φυλαττομένων ἀμετακινήτων τῶν περὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ διατάξεων.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Β. Διατάγματος τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου θέλει διαιρεθῆ ἐφ' ἅπαξ εἰς δύω τμήματα, καὶ θέλουσιν ὁρισθῆ αἱ ὑπαχθησόμεναι εἰς ἑκάτερον τῶν τμημάτων ὑποθέσεις, ὡς καὶ αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς θέλει δικάζει ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰς αὐτὴν εἰσαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 3,

Πρὸς τοῦτο χορηγεῖται διὰ τὸ τρέχον ἔτος πίστωσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐκ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων δια-

κοσίων πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἄρθρου 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ γ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δικαιώματος ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ καταστήματος Βασιλειάδου.

Παρετήρησέ τις τῶν βουλευτῶν Πυλίας, ὅτι θεωρεῖ καλὸν νὰ προηγηθῇ ἔκθεσις ἐκτιμήσεως πραγματογνωμόνων, ὅπως πεισθῶσι περὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ δημοσίου.

Δηλώσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ὑπάρχει τοιαύτη ἔκθεσις, καὶ ὅτι ἡ ἀξία τοῦ καταστήματος ἐδιπλασιάσθη διὰ προσθήκης πολλῶν μηχανῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον εἰς γ'. συζήτησιν κατ' ἀρχήν, ἄρθρον καὶ σύνολον ἔχον οὕτω.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ συναινέσῃ ὅπως μεταταχθῇ ἀπὸ πρώτης εἰς δευτέραν ἡ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ κειμένου ἀτμοκινήτου σιδηρουργικοῦ καὶ ξυλουργικοῦ ἐργοστασίου τοῦ Γ. Βασιλειάδου διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν χορηγηθὲν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως δάνειον ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων, δυνάμει τοῦ νόμου τῆς 26 Ὀκτωβρίου 1868, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐγγραφῇ πρώτη δι' ἄλλο δάνειον ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων, ὅπερ ἤθελε χορηγήσει πρὸς τὸν ἐν λόγῳ Γ. Βασιλειάδην, ἄνευ ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπὶ τῷ μόνῳ καὶ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ τῆς ἐπαυξήσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ εἰρημένου ἐργοστασίου καὶ τῶν μηχανῶν αὐτοῦ.

Ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων διὰ διαγεγραμμένας καὶ κεκλεισμένας χρήσεις κατ' ἀρχήν, ἄρθρον καὶ σύνολον ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων καὶ τὴν τακτοποίησιν λογαριασμῶν, ἀναγομένων εἰς κεκλεισμένας καὶ διαγεγραμμένας χρήσεις, χορηγοῦνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ ἑξῆς πιστώσεις ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, πεντακοσίων δέκα χιλιάδων, ἀριθ. 3,510,000, καταλογιζόμεναι εἰς τὴν χρῆσιν 1874 καὶ ὑπὸ τὰ ἑπόμενα κεφάλαια.

Α'. Πιστώσεις ἀναπληρωτικαὶ δι' ἔξοδα κεκλεισμένων χρήσεων.

Ὑπουργείου	Ἐξωτερικῶν	37,000	
»	Δικαιοσύνης	46,000	
»	Ἐσωτερικῶν	715,000	
»	Ἐκκλησιαστ.	31,000	
»	Στρατιωτικῶν	399,000	
»	Ναυτικῶν	120,000	
»	Οἰκονομικῶν	118,000	1,469,000

Β'. Πιστώσεις ἔκτακτοι δι' ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων.

Ὑπουργείου	Ἐξωτερικῶν	88,000	
»	Δικαιοσύνης	11,000	
»	Ἐσωτερικῶν	82,000	
»	Στρατιωτικ.	39,000	
»	Ἐκκλησιαστ.	1,511,000	
»	Ναυτικῶν	225,000	
»	Οἰκονομικῶν	82,000	2,041,000
		Τὸ ὅλον δραχμαὶ	3,510,000

Ἐπίσης εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ κατ' ἀρχήν, ἄρθρον καὶ σύνολον ἡ πρότασις νόμου περὶ φορολογίας τῶν δήμων Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους ἔχουσα οὕτω.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΗ' νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων καταργοῦνται ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους, τὸ δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1867 ΣΚΖ' νόμου περὶ πόρων ὁδοποιΐας εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις ὑπὲρ τῶν δήμων τούτων πρόσθετον τέλος ἐξαγωγῆς ὁρίζεται ἀντὶ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος, εἰς δύω ἡμίσυ τοῖς ἑκατόν, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους τούτου πρόσοδος διανέμεται καθ' ἑξαμηνίαν καὶ κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τοὺς δήμους ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ νομάρχου, τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου Κερκύρας, ἐξαιρέσει τοῦ δήμου Κερκυραίων, μηδὲν μεριδίου ἐκ τῆς προσόδου λαμβάνοντος.

Ἄρθρον 2.

Ἀνακαθίστανται ὑπὲρ τῶν εἰρημένων δήμων τὰ ὑπὸ τοῦ

έδαφ. ζ' τῆς 10 πράξεως τοῦ Η' κοινοβουλίου ἀναγνωσθέντα δικαιώματα, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν λαχείων, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ προσδιορισμόν.

Ἄρθρον 3.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα ὁρίζονται ὡς πρὸς μὲν τὴν πόλιν Κέρκυραν·

Διὰ τὰ καφφενεῖα ἡ πνευματοπωλεῖα, τὰ οἰνοπωλεῖα, τὰ ξενοδοχεῖα ἐν γένει, τὰς λέσχας καὶ σφαιριστήρια εἰς δραχ. 9 κατὰ δεμηνίαν· διὰ τὰ μαγειρεῖα (λιανοπωλεῖα Βέτολας) εἰς δραχ. 6 καὶ δι' ἑκάστην φορτηγὸν εἰς δραχ. 3 κατὰ δεμηνίαν.

Ὡς πρὸς τὰ προάστεια, διὰ μὲν τὰ οἰνοπωλεῖα εἰς δραχ. 4 καὶ λεπτὰ 50 κατὰ δεμηνίαν, καὶ διὰ τὰ καφφενεῖα εἰς δραχ. 3 κατὰ δεμηνίαν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα βεβαιοῦνται διὰ καταλόγου συνταττομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἐκτιθεμένου δὲ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸ δημαρχεῖον, ἵνα λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ φορολογούμενοι καὶ προτείνωσι τὰς τυχούσας ἐνστάσεις των.

Ἐπὶ τῶν προταθεισῶν τυχὸν ἐνστάσεων ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως ὁ νομάρχης. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὀκταημέρου προθεσμίας πᾶσα ἔνστασις εἶναι ἀπαράδεκτος, κηρύσσεται δὲ ὁ κατάλογος ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὁριστικὸς καὶ ὑποχρεωτικὸς καὶ παραπέμπεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν ἀρμόδιον δημοτικὸν εἰσπράκτορα πρὸς εἴσπραξιν.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἐκβίασιν τῆς ἀποτίσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέντα αὐθωρεὶ τὰ πρακτικὰ διὰ τὸ κατεπεῖγον ἐνεκρίθησαν προσηκόντως.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνέγνω τὸ Β. Διάταγμα δι' οὗ κηρύττεται ἡ λῆξις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου συνόδου τῆς Βουλῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν τὴν λῆξιν τῆς ἐκτάκτου συνόδου τῆς Βουλῆς.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1875.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ὁ δὲ πρόεδρος ἐβεβαίου κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν ὅτι θέλει καταχωρίσει τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Στεφανίτσης.
Α. Βασιλείου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΗΣ Α' ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΣΤ' ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Πρακτικὸν ἐνάρξεως· — πρωτοκόλλων ὁρκωμοσίας 1— 6

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Πρωτοκόλλων ὁρκωμοσίας· — συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν εἰδοποιητηρίων τῶν βουλευτῶν καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ θου βουλευτοῦ Ἀττικῆς. — Κλήρωσις τῆς Βουλῆς εἰς Τμήματα. ..... 6— 16

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν· — ὑποβολὴ ἐκθέσεων.. 16— 23

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν εἰδοποιητηρίων καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Θήρας Βαλέττα· — ἀπόρασις τοῦ Σώματος περὶ τούτου. — Ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Αἰγιαλείας, Αἰγίνης, Ἀνδρου καὶ Ἄργους. — Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς 23— 30

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζητήσεως..... 30— 31

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Ὁρκωμοσία βουλευτοῦ Ἄργους· — ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζητήσεως.... 31— 35

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΗΣ Α' ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΣΤ' ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Πρακτικὸν ἐνάρξεως· — πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 1— 6

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας· — συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν εἰδοποιητηρίων τῶν βουλευτῶν καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ 6ου βουλευτοῦ Ἀττικῆς. — Κλήρωσις τῆς Βουλῆς εἰς Τμήματα. ..... 6— 16

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν· — ὑποβολὴ ἐκθέσεων.. 16— 23

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν εἰδοποιητηρίων καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Θήρας Βαλέττα· — ἀπόφασις τοῦ Σώματος περὶ τούτου. — Ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Αἰγιαλείας, Αἰγίνης, Ἄνδρου καὶ Ἄργους. — Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς 23— 30

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζητήσεως..... 30— 31

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Ὁρκωμοσία βουλευτοῦ Ἄργους· — ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζητήσεως.... 31— 35

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι'.

Αἴτησις βουλευτοῦ Μέσσης περὶ καταθέσεως ὅλων τῶν βουλευτικῶν καταλόγων. — Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζητήσεως.. 35— 39

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Πρότασις τοῦ κυρίου Μεσσηνέζη ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως μὴ ἀπαρτίας. — Συζήτησις ἐπ' αὐτῆς. Ἀντιπρότασις τοῦ κυρίου Ζαΐμη καὶ ἀπόρριψις κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν· λύσις τῆς συνεδριάσεως ..... 39— 46

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Ὁ Μεσσηνέζης ἀποσύρει τὴν πρότασίν του. — Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζητήσεως .. .. 46.. 48

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Αἴτησις βουλευτοῦ Κερκύρας περὶ καταθέσεως τῶν σχετικῶν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου ἐγγράφων ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐσωτερικῶν.— Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζητήσεως..... 48— 54

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.

Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς συζητήσεως. — Ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Πειραιῶς, Φυλῆς, Λαυρίου, Μαραθῶνος καὶ Ὠρωπίων. — Ἀκύρωσις τῶν δήμων Ἀθηναίων, Ὠρωπίας καὶ Ἀχαρνῶν ..... 54— 62

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'.

Ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Βάλτου, Βονίτσης, Λόρτυνος, Γυθείου, Δωρίδος, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, καὶ Ἐρμιονίδος· — συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας ὡς πρὸς τὸν κύριον Ζηνόπουλον καὶ ἀκύρωσις ὡς πρὸς αὐτόν. ..... 62— 67

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΣΤ'. ΙΖ'. ΙΗ'.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου. — Πρότασις περὶ ἀποστολῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς. — Ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς.... 67— 81

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἠλείας ὡς πρὸς τὸν Γ. Κρεστενίτην καὶ ἀκύρωσις αὐτῆς, ἐπικυρωθείσης ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς. — Ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Θηβῶν, Θήρας, Ἰθάκης, Καλαβρύτων, Καλαμῶν, Καρυστίας, Κέας καὶ Κερκύρας. — Ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Στυμφαλίας καὶ ἐπικύρωσις τῶν λοιπῶν 10 δήμων Κορινθίας. — Ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Κραναίας, Κυθήρων καὶ Κυνουρίας—συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λακεδαίμονος καὶ ἐπικύρωσις αὐτῆς—ὁμοία ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λεβαδείας· — ἀντεγκλήσεις μεταξὺ Μεσσηνέζη καὶ Ζαΐμη—ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς .. .. 81— 88

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Αἴτησις βουλευτοῦ τινος Εὐρυτανίας περὶ καταθέσεως ἐγγράφων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν, ἀφορώντων τὴν ἐκλογὴν Μεσολογγίου. Ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Λευκάδος, Λοκρίδος καὶ Μαντινείας· — συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως καὶ ἐπικύρωσις αὐτῆς. — Ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Μεγαρίδος, καὶ Μέσης .... 88— 97

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'. ΚΒ'. ΚΓ'. ΚΔ'.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου. — Ἐπικύρωσις αὐτῆς, καθὼς καὶ τῶν ἐκλογῶν Μεσσήνης, Μήλου. Νάξου καὶ Ναυπακτίας ..... 97..115

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας καὶ ἐπικύρωσις αὐτῆς. — Ἐπίσης τῶν ἐκλογῶν Ξηροχωρίου, Οἰτύλου, Ὀλυμπίας, Ὄρους, Πάλλης, Παξῶν, Παρνασσίδος, Πατρῶν, Πυλίας. — Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σάμης καὶ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Ἄσσου, Πυλαρέων καὶ Σάμης. — Ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Σκοπέλου, Σπετσῶν, Σύρου, Τήνου, Τριφυλίας, Τριχωνίας, Τροιζηνίας, Ὕδρας, καὶ Φθιώτιδος.— Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Χαλκίδος καὶ ἐπικύρωσις αὐτῆς καθὼς καὶ τῆς ἐκλογῆς Ν. Ψαρῶν ..... 115—118

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣ'.

Ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου κ. Ι. Ζάρκου . . 118

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων . . 120

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'.

Ἀνακοίνωσις ἐγγράφου τῆς πρυτανείας τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.— Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 1) Περὶ ἐκδόσεως δραπετῶν ναυτῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρο-Οὐγγαρίας. 2) Περὶ ἀρχαιολογικῆς Συμβάσεως μετὰ τῆς Γερμανίας, 3) τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1875, 4) περὶ δανείου τῶν 26 ἑκατομ. 5) Περὶ συμπληρωτικῶν διατάξεων εἰς τὸν νόμον περὶ χαρτοσήμου. 6) Περὶ ἐπικυρώσεως συμβάσεως, περὶ ἐκποιήσεως τοῦ Λαυριωτικοῦ μολύβδου ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν μεταλλουργείων. 7) Περὶ συνεκμισθώσεως σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων. 8) Περὶ ἐνόρκων. 9) Περὶ ἐμμίσθων δικαστικῶν κλητήρων. 10) Περὶ πτωχεύσεως,— Ἐκλογὴ ἐπιτροπῶν Βουλῆς . . . . 120— 186

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Προσφώνησις προεδρείου καὶ ἀντιφώνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.—εἰσαγωγὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1874.— Ἔπίσης τῶν νομοσχεδίων 1) Περὶ καταθέσεως εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τῶν εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους διαπιστευομένων χρημάτων. 2) Περὶ διορισμοῦ δευτέρου ἀντεισαγγελέως παρὰ πρωτοδικείοις. 3) Περὶ ἐπιμισθίου εἰς τοὺς ἀνακριτάς. 4) καταψηφίσεως εἰς τοὺς μηνυτὰς ὅλου ἢ μέρους τῶν δικαστικῶν ἐξόδων. 5) Περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων. 6) Περὶ ἀποχωρήσεως ἐπισκόπων. 7) Περὶ κλαροδοτημάτων καὶ ὑποτροφιῶν. 8) Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου . . . . 186— 260

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων. 1) Περὶ τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας σιδηροδρόμου. 2) Περὶ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Φραισινὲτ, Μπάρνς, Μάκ—Ἴβερ-δέϋλανδ, Τρινακρίας, Ἁγίου Ἀνδρέα, περὶ συστάσεως πυριτιδοποιείου, περὶ ἀπαγορεύσεως ὁπλοφο-—

ρίας, περὶ ἀποτομιεύσεως πυρίτιδος, περὶ ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1875, τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τῶν μὴ δηλωθέντων ζώων, περὶ θηραϊκῆς ἄμμου, περὶ ἐγγυήσεως τῶν ἀλαταποθηκαρίων καὶ λοιπῶν ὑπολόγων, περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον, περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς Κοινότητας, περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 930 καὶ 932 τῆς πολ. δικονομίας, περὶ Ἀστικοῦ Κώδικος, περὶ ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1875 καὶ περὶ δυνάπεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ διὰ τὸ 1875. — Ὑποβολὴ ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ δανείου τῶν 26 ἑκατομμ. . . 260—349

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.

Ὑποβολὴ ἐκθέσεων, 1) ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως ἐπισκόπων, 2) ἐπὶ τῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστροουγγαρίας, 3) ἐπὶ τοῦ περὶ ἐφημερίδων καὶ δημοδιδασκάλων. — Εἰσαγωγὴ προτάσεων νόμων, 1) περὶ διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος, 2) περὶ διαθέσεως τῶν μὴ διαλελυμένων Μονῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. — Ἐπερώτησις βουλευτοῦ ἐκ Ξηροχωρίου ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς. — Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῶν 26 ἑκατομμ. καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν. . . . . 349—363

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς παραδοχῆς εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου τῶν 26 ἑκατομμυρίων. — Εἰσαγωγὴ προτάσεων νόμων 1) περὶ ἐξοφλήσεως τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἰδιωτικῶν χρεῶν, 2) περὶ μεταβολῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρου πρὸς κατασκευὴν λιμένος ἐν Κυπαρισσίᾳ, 3) περὶ συντάξεως τῶν πρὸ τῆς Ἑνώσεως ὑπαλλήλων. — Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων, 1) περὶ κληροδοτημάτων καὶ ὑποτροφιῶν, 2) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐπιμισθίου εἰς τοὺς ἀνακριτάς, 3) διορισμοῦ δ'. ἀντεισαγγελέως, 4) περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως, 5) τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1874. — Παραδοχὴ νομοσχεδίων εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν, 1) τῆς μετὰ τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας συμβάσεως περὶ δραπετῶν ναυτῶν, 2) τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως ἐπισκόπων. — Ἐπερωτήσεις

ρίας, περὶ ἀποτομιεύσεως πυρίτιδος, περὶ ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1875, τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τῶν μὴ δηλωθέντων ζώων, περὶ θηραϊκῆς ἄμμου, περὶ ἐγγυήσεως τῶν ἀλαταποθηκαρίων καὶ λοιπῶν ὑπολόγων, περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον, περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς Κοινότητας, περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 930 καὶ 932 τῆς πολ. δικονομίας, περὶ Ἀστικοῦ Κώδικος, περὶ ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1875 καὶ περὶ δυνάπεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ διὰ τὸ 1875. — Ὑποβολὴ ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ δανείου τῶν 26 ἑκατομμ. . . 260—349

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ΄.

Ὑποβολὴ ἐκθέσεων, 1) ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως ἐπισκόπων, 2) ἐπὶ τῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστροουγγαρίας, 3) ἐπὶ τοῦ περὶ ἐφημερίδων καὶ δημοδιδασκάλων. — Εἰσαγωγὴ προτάσεων νόμων, 1) περὶ διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος, 2) περὶ διαθέσεως τῶν μὴ διαλελυμένων Μονῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. — Ἐπερώτησις βουλευτοῦ ἐκ Ξηροχωρίου ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς. — Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῶν 26 ἑκατομμ. καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν. . . . . 349—363

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ΄.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς παραδοχῆς εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου τῶν 26 ἑκατομμυρίων. — Εἰσαγωγὴ προτάσεων νόμων 1) περὶ ἐξοφλήσεως τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἰδιωτικῶν χρεῶν, 2) περὶ μεταβολῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρου πρὸς κατασκευὴν λιμένος ἐν Κυπαρισσίᾳ, 3) περὶ συντάξεως τῶν πρὸ τῆς Ἑνώσεως ὑπαλλήλων. — Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων, 1) περὶ κληροδοτημάτων καὶ ὑποτροφιῶν, 2) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐπιμισθίου εἰς τοὺς ἀνακριτάς, 3) διορισμοῦ β΄. ἀντεισαγγελέως, 4) περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως, 5) τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1874. — Παραδοχὴ νομοσχεδίων εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν, 1) τῆς μετὰ τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας συμβάσεως περὶ δραπετῶν ναυτῶν, 2) τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως ἐπισκόπων. — Ἐπερωτήσεις

ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς καὶ Κορινθίας,— 6'.
ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου τῶν 26 ἑκατομμ. . . . .363—382

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς Κρητῶν.— Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων, 1) περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν πολιτικῶν συντάξεων, 2) περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ δήμου Ἀραχώβης εἰς τὸ δικαστήριον Παρνασσίδος.— Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.— Ἐκλογὴ ταμίου τῆς Βουλῆς.— Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ.— Προτάσεως νόμων, περὶ ἀνασυστάσεως τοῦ γυμνασίου Λευκάδος, 2) περὶ διανομῆς τῆς κοινῆς τῶν δήμων περιουσίας Λευκάδος.— Ἐκθέσεων, 1) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρακαταθέσεως χρημάτων εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα,, 2) περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημ.— ἐξακολούθησις τῆς 6'. ἀναγνώσεως καὶ συζητήσεως τοῦ δανείου τῶν 26 ἑκατομμ. . .382—397

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 1) περὶ δικαιώματος ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἐργοστασίου Βασιλειάδου· 2) περὶ κυρώσεως Διαταγμάτων περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελων. δασμολόγιον· 3) περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων—Ὑποβολὴ ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 930 καὶ 932 τῆς πολ. δικονομίας.—Ἐπερώτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κορινθίας.—Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων 1) ἐπὶ τοῦ περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων· 2) περὶ ἐγγυήσεως τελων. ὑπαλλήλων· 3) περὶ συμβάσεως τῶν μεταλ. τοῦ Λαυρίου περὶ ἐκποιήσεως τοῦ δημοσίου μολύβδου· 4) περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς· 5) περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων.— Β'. ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τῆς μετὰ τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας συμβάσεως περὶ ἐκδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν. — Ἐξακολούθησις τῆς 6'. συζητήσεως τοῦ δανείου τῶν 26 ἑκατομ. καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ. . . .397—424

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Εἰσαγωγὴ προτάσεως νόμου περὶ τροποποιήσεως

τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ λογιστικοῦ νόμου. — Αἴτησις περὶ ὑποβολῆς τῆς διαμειφθείσης ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Γερμανίας ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν σύμβασιν. — Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης β'. ἀντεισαγγελέως· γ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ δανείου τῶν 26 ἑκατ. καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον. — γ'. ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τῆς μετὰ τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας συμβάσεως περὶ τῶν δραπετῶν ναυτῶν. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 1) περὶ μεταρρυθ. τοῦ προξ. κλάδου· 2) περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ διευρμηνευτικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κ|πόλει πρεσβείας· 3) περὶ προσόντων τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων· 4) περὶ προσθέτων ἄρθρων εἰς τὸν περὶ προξεν. τελῶν νόμον· 5) περὶ συστάσεως ἐφετείου ἐν Σύρῳ. — β'. ἀνάγνωσις τοῦ περὶ ἐπισκόπων νομοσχεδίου ..... 424—479

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣ'.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 1) περὶ καταργήσεως ἐμποροδικείων 2) περὶ ἀποπείρας 3) περὶ ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων 4) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν. — Ἐπίσης καὶ τῶν ἐξῆς ἐκθέσεων 1) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου· 2) τῶν συμβάσεων μετὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν «Ἅγιος Ἀνδρέας», «Φραισινὲ», «Μπάρνς καὶ Μὰκ-Ἴβερ», «Λεύλανδ» καὶ Τρινάκρια»· 3) περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ· 4) περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς κοινότητας· 5) περὶ συστάσεως πυριτιδοποιείου. — Ὑποβολὴ τῆς προτάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπισκόπων νομοσχεδίου. — Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1874 ..... 479—502

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΖ'.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ ἐνόρκων νομοσχεδίου. — Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεως ..... 502—506

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΗ'.

Ἀντίρρησις ἐπὶ τῶν πρακτικῶν — ά. ἀνάγνωσις

καὶ παραδοχὴ τῶν νομοσχ. 1) τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως· 2) τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1874· 3) τῆς πρὸς δήλωσιν τῶν ζώων προθεσμίας.—Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπιψήφισις αὐτοῦ ..... 506—521

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ'.

Συζήτησις πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν περὶ τοῦ ἂν ἡ τῆς 30 Νοεμβρίου συνεδρίασις ἦτο νόμιμος ἢ οὔ.—Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ..... 424—531

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Ὁρκωμοσία βουλευτοῦ Παναρέτου.—Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς κατοίκων Πυλίας.—Εἰσαγωγὴ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν προϊόντων τῆς γῆς.—Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς συνεδριάσεως τῆς 30 Νοεμβρίου.—Ἀπόρριψις τῆς προτάσεως Μεσσηνέζη καὶ λύσις τῆς συνεδριάσεως ..... 531—540

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἐν τῇ Ἐκτάκτῳ Συνόδῳ τοῦ 1875.

Πρακτικὸν ἐνάρξεως· σχηματισμὸς τοῦ προσ. προεδρείου ..... 541—543

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Συζήτησις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς νομίμου ἀπαρτίας.—Κήρυξις αὐτῆς καὶ ὁρκωμοσία βουλευτῶν.—Παραπομπὴ καὶ κλήρωσις ἐκλογῶν εἰς τμήματα.—ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Κορινθίας, Εὐρυτανίας, Ἄργους Ὕδρας καὶ Σάμης ..... 543—550

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Ἐξηγήσεις τοῦ προέδρου ἐπὶ τῆς κηρύξεως ἀπαρτίας.—Ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς Ἠλείας.—Ἐκλογὴ

ὁριστικοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρων καὶ Γραμματέων. — Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς 30 Νοεμβρίου μετά τινα συζήτησιν .....551—553

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Εἰσαγωγὴ Β. Διατάγματος ἐπὶ τοῦ τελων. δασμολογίου.— Ἐκλογὴ τῶν ἐπιτροπῶν τῆς Βουλῆς. — Παραδοχὴ εἰς β'. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχ. 1) Τῆς ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως· 2) τοῦ φόρου τῶν ζώων· 3) τῶν προϊόντων τῆς γῆς· 4) τῆς παρατάσεως προθεσμίας πρὸς δήλωσιν τῶν ζώων· — Εἰς ἀ. δὲ ἀνάγνωσιν τῶν ἑξῆς. 1) Τοῦ περὶ παρακαταθέσεως παρὰ τοῖς δικαστικοῖς λειτουργοῖς· — περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ· 3) περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ· 4) τῆς συμβάσεως πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας. 5) Τῶν συμβάσεων τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν «Τριναχρίας», Φραισινὲτ, Μὰκ-Ἴβερ Λεύλανδ, «Ἅγιος Ἀνδρέας»· 6) Τοῦ πυριτιδοποιείου· 7) περὶ ὁπλοφορίας. 8) Περὶ προσθήκης δικαστικῶν κλητήρων· 9) Περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς κοινότητας· 10) περὶ διορισμοῦ β'. ἀντεισαγγελέως εἴς τινα πρωτοδικεία· 11) περὶ ἐπιμισθίου τῶν ἀναριτῶν· 12) περὶ ἐγγυήσεως τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων· 13) περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 730 καὶ 732 τῆς Πολ. Δικονομίας· 14) περὶ ἐνόρκων· 15) περὶ ἐκποιήσεως τοῦ Λαυριωτικοῦ μολύβδου· 16) περὶ ἐφημερίων καὶ δημοδιδασκάλων· —Κανονισμὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως.....553—565

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Προσφώνησις τοῦ προεδρείου καὶ ἀντιφώνησις τῆς Α. Μ.— Ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς παρελθούσης Συνόδου τῆς Βουλῆς.—Ἔγκρισις τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῆς αὐτῆς Συνόδου. — Εἰσαγωγὴ προτάσεως νόμου, περὶ φορολογίας τῶν δήμων Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκθέσεως.— Ἐπιψήφισις εἰς γ'. συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἀρχαιολογικῆς συμβάσεως.— 2) Τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων κτλ. (Ἐπίσ. πρακτ. τῆς Βουλῆς, ἐκτάκτου Συνόδου τ'. Περιόδου) 41

3) Τοῦ φόρου περὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς. 4) τοῦ περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς δήλωσιν τῶν ζώων.— Εἰς β'. συζήτησιν. 1) Τῶν νομοσχεδίων περὶ τοῦ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ. 2) Περὶ ἐκποιήσεως τοῦ Λαυριωτικοῦ μολύβδου. 3) Περὶ παρακαταθέσεως τῶν εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους χρημάτων. Εἰς ά. δὲ συζήτησιν, τῶν νομοσχεδίων. 1) Τῆς συμβάσεως περὶ συνεκμισθώσεως σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων. 2) Περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ κτλ. — Εἰσαγωγὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτάκτου Συνόδου καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ. —Παραδοχὴ εἰς ά. συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων, περὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν.— Εἰς β'. δὲ συζήτησιν, τῆς συμβάσεως τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας σιδηροδρόμου. — Ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ Δικαιοσύνης ..... 566—617

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων. 1) περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν. 2) περὶ τῶν ἐν Πάτραις οἰκοπέδων. 3) περὶ συστάσεως ἐφορίας ἐν Ἄργει καὶ ταμείου ἐν Ξηροχωρίῳ. 4) περὶ παραγραφῆς τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΧΚΒ' ὑπαγομένων χρεῶν.— Ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν. Παραδοχὴ εἰς γ'. συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ. —Εἰς β'. δὲ συζήτησιν τοῦ περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ.—Εἰς ά. δὲ ἀνάγνωσιν τῶν νομοσχεδίων. 1) περὶ παραγραφῆς τῶν εις τὰς διατάξεις τοῦ ΧΚΒ' νόμου ὑπαγομένων χρεῶν. 2) περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Οἰκονομ. ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ. 3) Τῆς διεθνοῦς ταχυδρομικῆς συμβάσεως. 4) περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν.—Εἰς γ'. δὲ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρακαταθέσεως εἰς τοὺς δικαστικ. ὑπαλλήλους.—Εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν τὸ περὶ συνεκμισθώσεως τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων. Εἰς γ'. δὲ τὸ περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ Λαυριωτικοῦ μολύβδου. —Εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν. 1) αἱ συμβάσεις

μετὰ τῶν ἑταιριῶν, «Τριναχρίας, Φραισινὲτ, Μὰκ-Ἴβερ, Λεύλανδ καὶ Ἅγιος Ἀνδρέας.» 2) ἡ τοῦ πυ- — ριτιδοποιείου. 3) τὸ περὶ αὐξήσεως δικαστικῶν κλητήρων.—Εἰς ά. δὲ ἀνάγνωσιν τὸ περὶ διαθέσεως χρήματος τοῦ Ναυτικοῦ ὑπουργείου . . . . . 617—637

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'.

Εἰσήχθησαν. 1) πρότασις νόμου περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ προνομίου τοῦ ΥΜΒ' νόμου καὶ εἰς τοὺς ὑδρομύ- — λους. 2) περὶ καταναγκάσεως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.—Παραδοχὴ εἰς γ'. συζήτησιν. 1) τοῦ περὶ πωλήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ. 2) τῆς συμβάσεως συδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας. 3) ὁμοίας μετὰ τῆς ἑταιρίας «Τριναχρίας,» Φραισινὲτ, Μὰκ-Ἴβερ, Λεύλανδ καὶ Ἅγιος Ἀνδρέας. 4) περὶ συστάσεως πυριτιδοποιείου, 5) περὶ προσθέσεως δικαστικῶν — κλητήρων.—Εἰς β'. ἀνάγνωσιν ἡ σύμβασις μετὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Κρατῶν. 2) τὸ περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων εἰς κοινότητας. 3) περὶ διορισμοῦ β'. ἀντεισαγγελέως. 4) περὶ ἐπιμισθίου τῶν ἀναπληρωτῶν. 5) περὶ ἐγγυήσεως τελῶν. ὑπαλλήλων. 6) περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρ. 930, 932 τῆς Πολ. Δικονομίας. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων. 1) περὶ ἀπαλλαγῆς τέλους τοῦ πυροπληθέντος σίτου ἐν τῷ καταστήματι Χειλᾶ. 2) περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου ΥΠ'. 3) περὶ προσθήκης ἀρεοπαγιτῶν.—Παραδοχὴ εἰς ά. ἀνάγνωσιν τοῦ τελευταίου.—Εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν. 1) περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστων πλοίων, 2) περὶ συνοικισμοῦ Ψαριανῶν, 3) περὶ τροποποιήσεως τοῦ 981 ἄρθρ. τῆς Πολ. Δικονομίας, 4) περὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν, 5) περὶ τῶν οἰκονομ. ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ.—Εἰς ά. δὲ ἀνάγνωσιν περὶ δικαιώματος ὑποθήκης τοῦ καταστήματος Βασιλειάδου. Εἰς β'. δὲ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου.—Εἰς ά. ἐπίσης τὸ περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων καὶ φορολογίας τῶν ἐν Κερκύρᾳ δήμων . . 637—648

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Εἰσήχθησαν προτάσεις νόμων. 1) περὶ ἐλευθερίας τοῦ λιμένος Σύρου. 2) περὶ διορισμοῦ δικηγόρων ἢ πτυχιούχων. 3) περὶ χορηγίας 50 χιλ. εἰς τὴν ἐπι-

τροπὴν τοῦ λιμένος Δικαιοπόλεως. 4) περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ ἐφέσεων διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας.—Παραίτησις τοῦ βουλευτοῦ Μ. Ἀντωνοπούλου.—Παραδοχὴ τῆς συμβάσεως μετὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Κρατῶν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν.—Ἐπίσης καὶ ἡ περὶ συνεκκαμινεύσεως τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων.—Εἰς β'. ἀνάγνωσιν τὸ περὶ ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων.—Εἰς γ'. ἀνάγνωσιν τὸ περὶ προσθήκης β'. ἀντεισαγγελέως, τὸ περὶ ἐπιμισθίου τῶν ἀνακριτῶν, τὸ περὶ ἐγγυήσεως τῶν τελων. ὑπαλλήλων, τὸ περὶ ἐκποιήσεως ἀχρήστων πλοίων, τὸ περὶ τροποπ. τῶν ἄρθρων 930, καὶ 932 τῆς Πολ. Δικονομίας, τὸ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν, τὸ περὶ οἰκονομ. ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, τὸ περὶ παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων κτλ. τοῦ δημοσίου·—εἰς β'. δὲ ἀνάγνωσιν· τὸ περὶ προσθήκης Ἀρεοπαγιτῶν, περὶ δικαιώματος ὑποθήκης τοῦ Βασιλειάδου, περὶ φορολογίας τῶν ἐν Κερκύρᾳ δήμων, περὶ καταναγκάσεως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου·—Εἰς ά. δὲ, τὸ περὶ καταψηφίσεως εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας μηνυτὰς τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, περὶ τροποπ. τῶν 69—70 ἄρθρων τοῦ δημ. λογιστικοῦ, τὸ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.—Εἰσήχθησαν 1) Περὶ ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου ὑπὲρ τῆς ὑελουργικῆς Ἑταιρίας ἡ «Σιδὼν».—Περὶ ἐπικυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων 425 χιλ. καὶ 23,275.—Παραδοχὴ εἰς ά. ἀνάγνωσιν τὸ περὶ ἀγειοπλαστείου Βολωνάκη, καὶ τὸ περὶ ἀτελείας τοῦ πυρποληθέντος σίτου ἐν τῷ καταστήματι Χειλᾶ..... 648—667

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.

Εἰσαγωγὴ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ περὶ οἰκοπέδων Πατρῶν νομοσχεδίου·—παραδοχὴ εἰς γ'. συζήτησιν τοῦ περὶ Ἀρεοπαγιτῶν. τὸ περὶ δικαιώματα ὑποθήκης τοῦ καταστήματος Βασιλειάδου, περὶ ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, περὶ φορολαγίας τῶν ἐπὶ Κερκύρας δήμων.—Λῆξις τῆς ἐκτάκτου Συνόδου..... 667—673

ΤΕΛΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

0020659489
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ